APPARATUS
IN LIBRUM SOHAR
PARS SECUNDA,
CUJUS
CONTENTA EXHIBET
VERSA PAGINA.

Digitized by Google

Parte hac ſecundâ Apparatûs in Librum Sohar continentur ſequentia:

1. Excerpta ex Epiſtola quadam Compilatoris, de utilitate Verſionis Libri Sohar.
2. Tabulæ duæ Synopticæ Kabbaliſticæ, quarum altera eſt Clavis ſublimioris Kabbalæ.
3. Aditus tentatus rationem reddendi Nominum & ordinis decem Sephirotharum in duabus Tabulis Cabbaliſticis ex Scriptura, Platoniſmo, Rationeque liberâ D. Henrici Mori Cantabrigienſis.
4. Tractatus 1. Libri *Druſchim*; ſeu Introductio Metaphyſicâ ad Kabbalam autore R. Jizchak Lorja.
5. Quæſtiones & Conſiderationes in Tract. 1. Libri Druſchim D. Henrici Mori Cantabrigienſis; cum Ejusdem Epiſtola.
6. Ad Conſiderationes & Quæſtiones in Tractatum 1. Libri Druſchim R. Jiſaaci Lorjenſis Amica Reſponſio ad D. Henricum Morum; cum Epiſtolis huc pertinentibus.
7. Tractatus de Anima autore R. Moſcheh Korduero.
8. Theſes Cabbaliſticæ, quod eſt compendium Libri Emek ham Melech.
9. Ulterior Diſquiſitio de rebus in Amica reſponſione Contentis D. Henrici Mori.
10. Viſionis Ezechielis ſeu Mercavæ Expoſitio Ejusdem.
11. Fundamenta Philoſophiæ ſeu Cabbalæ Aëto-pædo-meliſſeæ Ejusdem.

Digitized by Google

Excerpta ex Epiſtola quadam Compilatoris de utilitate Verſionis Libri Cabbaliſtici Sohar.

CÆterùm, cum tanta Religionum Chriſtianarum divortia non aliunde orta eſſe ſuſpicarer, quam à tanta Principiorum Philoſophicorum, definitionumque Metaphyſicarum inter Chriſtianos diverſitate, quæ omnia tamen ſiniſtram quaſi Theologiæ manum conſtituunt, cum plerique fateantur, Philoſophiam eſſe Theologiæ famulam: Illicò mentem ſubiit, illam ipſam indagare Philoſophiæ antiquitatem, quæ ipſius etiam Chriſti & Apoſtolorum tempore viguit, & è cujus ſcaturigine quicquid ferè eſt Sacrorum oraculorum fluxiſſe videtur. Scrutaturus igitur antiquas illas de Deo, cæteriſque quæſtionibus Pneumaticis atque Theologicis opiniones, in antiquiſſimum illum Judæorum librum incidi, quem Sohar, ſeu ſplendorem appellant; cujus antiquitatem, quamvis ob recentiorem capitulorum ejus compilationem oppugnari viderem, ipſa tamen capitula atque tradita, quæ fragmenta potiùs dicenda ſunt, antiqua ſatis eſſe, & antiquiſſimas explicare opiniones atque hypotheſes abundè reperi. Non abſterritus igitur incredibili ſtyli ejus difficultate, nec abſtruſiſſimis ænigmatum quibus ſcatet involucris, viam ingreſſus ſum paucis tritam, à nemine, quod ſciam, emenſam, cæterum tot ſcrupis, ſalebris, voraginibus, præcipitiis, tantoque cœno refertam, ut mirum non ſit quin plerique inevitabili territi faſtidio, eam deſeruerint. Inſiſto tamen, nec

hactenus itineris tædio ſuccubui, atque adeò paucis Tibi delineabo, quod aurum, quasque gemmas ex his ſordibus jam jam eruerim, & quæ me ſpes ducat ulteriùs.

Primò etenim Theologiæ Judaicæ antiquiſſimæ campus ſeſe aperit patentiſſimus, cujus vix primos terminos hactenus ſcire licuit, cum longè aliter illa decurrat, quam prout illam moderni proferunt iſtius gentis Magiſtelli. Nempe inſignia myſteria de Deo, ejusque Emanationibus, Nominibus eorumque ordine, Attributis, Perſonis ſenſu Judaico acceptis, Oeconomia cœleſti, revelatione & converſatione cum piis in Eccleſia, de divina Anthropopathia, Judiciis, Creatione, &c.

De Angelis bonis, & malis, eorumque vehiculis, ordinibus, officiis, miniſterio, ſede, inclinatione, &c.

De Anima ejusque Præexiſtentiâ, Natura, unione cum materia, gradibus, conduplicatione, metempſychoſi, &c.

De Peccato originis, ſeu naturâ corruptâ, ejusque effectibus, pœna, &c.

De Meſſia ejusque exiſtentiâ moderna, futura revelatione; requiſitis, voluptate ſuper adventu ejus, quam ſpiritualem, non, ut allegoriarum litera ſonat, carnalem ſperant: nec non de illius Regno, triumphantibus potiſſimum virtutibus glorioſo, victoriis, &c.

De Statu poſt mortem, adeoque Paradiſo & Gehenna, eorumque ſpeciebus, gradibus, occupationibus, &c.

De reſurrectione mortuorum.

De virtutibus & vitiis.

Deque cœteris omnibus Locis Theologicis, ad antiquam Religionem Judaicam pertinentibus. Quorum quidem Excerpta quædam Joſephus Voiſin & Rittangelius ediderunt, ſed pauciora.

Secundò Ipſe quoque libri ſtylus mirum quantum conducit ad meliorem multarum Phraſium Novi fœderis intellectum.

Tertiò

Tertiò non parum delectant, & proſunt variæ ſuper hiſtoriis ſacris, nec non Legibus & Inſtitutis Moſaicis Allegoriæ.

Quartò occurrit uſitatus ille orientalibus mos accommodandi ſacros textus ad materias diverſas, quo & Scriptores Evangelici non raró utuntur in accommodatione Vaticiniorum veterum ad ſui temporis eventus, à recentioribus Judæis plerumque nequiter exagitatâ.

Quintò majorem inde lucem capiunt quam plurimæ Antiquitates, explicandis textibus Novi Teſtamenti tam commodè inſervientes.

Et quæ ſunt plura ſublimium iſtorum ſtudiorum Emolumenta, à Reuchlino, Riccio, aliiſque prolixiùs expoſita: quæ omnia ſi publicè proſtarent, ut à pluribus accuratiùs examinari, & genuina á ſuppoſititiis ſecerni poſſent, proh! quanta inde naſcerentur commoda. Verſione igitur librum Sohar eo minùs judicavi indignum, quod non tantum dignisſima ſolerti ingenio exiſtimem, quæ ſunt difficillima, & à vulgari uſu remotiſſima, ſed & quod omnino ſperem ab ipſius Regni Chriſti temporibus ſimilia ſtudia non fore aliena. Remque aggreſſus ſum eó libentius, quod non tantum Magiſtro nunc uti queam in iſtis ſtudiis verſatiſſimo Judæo hoc ſene, qui in Germania ſui vix habet ſimilem, ſed & Commentarii ad hanc rem mihi ſuppetant Manuſcripti a R. Jizchak Lorja Germano, in Palæſtina conſarcinati, prolixi quidem & multo ob raritatem ære comparati, ſed perſpicui ſatis Ingenio in his ſtudiis verſato. Sed hæc omnia tamen horis tantum ſuccisivis tractanda mihi ſunt inter ſtrepitus & litigia fori, conſiliorum conflictus, aulæque miniſteria, ſæpè ſatis defatigato, &c.

Tabula Kabbaliſtica prima.

Sephirah I.
כתר
Corona, cui tribuitur Nomen
אהיה

Sephirah III.
בינה
Prudentia vel Intellectus, ubi Nomen
יהוה

Sephirah II.
חכמה
Sapientia, cui tribuitur Nomen
יה

Conciliatrix
דעת
Cognitio vel *Scientia*.

Sephirah V.
גבורה
Severitas, cui Nomen
אלהים

Sephirah IV.
גדולה vel חסד
Magnificentia vel *Benignitas*, ubi Nomen
אל

Sephirah VI.
תפארת
Pulchritudo cui Nomen
יהוה

Sephirah VIII.
הוד
Gloria, cui tribuitur Nomen
אלהים צבאות

Sephirah VII.
נצח
Victoria, ſeu *Æternitas* Nomen
יהוה צבאות

Sephirah IX.
יסוד
Fundamentum ubi Nomen
אל חי

Sephirah X.
מלכות
Regnum, cui tribuitur Nomen
אדני

Tabula

Digitized by Google

Tabula Secunda
Clavis ſublimioris Kabbalæ, de ordine divinorum Nominum pro reſolutione difficiliorum Ænigmatum Libri Sohar.

Vid. Tab. an. 15.

aaa

PRima Sephirah Circulus Arich Anpin i. e. longa facie præditi (ſeu Longamini) & Coronæ ſummæ, quam denotat apex *literæ* Jod Nominis Tetragrammati: Hæc circa ima emanationis ſuæ, vocatur Longùs, & Non Ens, circa ſumma verò Infinitum. In medio habet tria capita, propter quæ dicitur Antiquus dierum.

b Corona Coronæ ſummæ, Caput imperceptibile.

c Sapientia Coronæ ſummæ, Caput Infiniti.

d Intelligentia ejusdem, Caput Longa facie præditi.

e Reliquæ Sephiræ, Coronæ ſummæ, uſque ad Regnum.

Cognomina & ſubordinata hujus Sphiræ ſunt: 1. Lux nam אין סוף, *Infinitum* & אור Lux numeris æquipollent. 2. Cauſa Cauſarum. 3. Color niger. 4. Lorum Phylacterii Capitis dextrum. 5. Ehjeh. 6. Fons ſine fundo. 7. Miſericordiarum Pater. 8. Aleph Magnum. 9. Timor Domini. 10. Lux inacceſſibilis. 11. Dies Æternitatis. 12. Privatio. 13. Mens. 14. Tredecim oracula miſericordiæ. 15. Huc, ille. 16. Nihil. 17. Oriens. 18. Caput album.

ff Secunda Sphirah: Sapientia, Cujus cognomina & ſubordinata ſunt. 1. Jah. 2. Jod Tetragrammati. 3. Principium. 4. Primogenitura. 5. Voluntas. 6. Terra viventium. 7. Jeſch Ens ſeu eſſentia. 8. Lux primitiva. 9. XXXII. Semitæ Idearum. 10. LXX. Legis ſpecies. 11. Bellum. 12. Judicium. 13. Amen. 14. Liber. 15. Sanctum ſanctorum. 16. Informe. 17. Profundum cogitationis. 18. Cogitatio. 19. Formido. 20. Eden.

Eden. 21. Olei unctionis ſcaturigo. 22. Vinum aſſervatum ab orbe condito. 23. Quis? 24. Membrum virile ſummum. 25. Verbum ſeu oratio.

g Superior pars vocatur Pater, iſtique tribuitur Tetragrammaton valoris 72.

h Inferior pars vocatur Iſraël ſenex, iſtique tribuitur Tetragrammaton, valoris 67.

ii. Tertia Sphirah: Prudentia. Cujus cognomina & ſubordinata ſunt: 1. Jehovih. 2. He primum Tetragrammati. 3. Septima à Fundamento, ſeu Prima ad Fundamentum, atque inde Sabbathum magnum & 4. Jobilæus magnus & proinde Hæreditas Jacob. 5. Dies ſuprema. 6. Dies Propitiationis. 7. L. Portæ. 8. Vox interior. 9. Tuba magna. 10. Rex ſedens in throno miſerationum. 11. Fluvius egrediens de Paradiſo. 12. Converſio. 13. Mens ſeu Anima ſuprema. 14. Votum. 15. Myſterium fidei. 16. Fundamentum ſpirituum. 17. Lumen mirificum. 18. Aquæ profundæ. 19. Soror mea. 20. Filia patris mei. 21. Formatrix. 22. Redemtio mundi. 23. Seculum veniens ſeu Vita venientis ſeculi. 24. Palatium ſapientiæ. 25. Matrix literæ Jod. 26. Juſtitia ſuperior. 27. Gloria. 28. Fons vitæ. 29. Collaudatio. 30. Azyma. 31. מי Quis: item Mah. Quid? ſeu nomen Dei 45. 32. Facies ſolis. 33. Ignis ignem conſumens.

k Superior ejus pars vocatur Mater, eique tribuitur Tetragrammaton valoris 63.

l Inferior pars vocatur Tbhunah Intelligentia, eique tribuitur Tetragrammaton valoris 62.

mmmnnn Circulus Literæ Vav Tetragrammati, adeoque Seir Anpin ſeu Brevi facie præditi, quo nomine appellantur ſeptem Sphiroth à Benignitate, ſive ſecundum alios à Sapientia incipiendo.

mmmn Pars ſuperior vocatur Iſraël Puer eique tribuitur Tetragrammaton Valoris 45.

mnnn Pars inferior vocatur Jacob, cui idem nomen tribuitur.

ooo De-

ooo Denotat Caput Brevi facie prædìti, cum triplici cerebro.

p Cerebrum dextrum Brevi facie præditi, ſapientia, cui convenit Tetragr. valoris 72.

q Cerebrum ſiniſtrum ejusdem, Prudentia, cui convenit Tetragrammaton valoris 63. item 72. item 52.

r Cerebrum tertium ejusdem, Scientia, quamvis hæc inter Sphiroth propriè locum non habeat.

ſ Sphirah quarta, Magnificentia ſeu benignitas, quæ eſt brachium dextrum Brevi facie præditi. Cujus cognomina & ſubordinata ſunt: 1. El. 2. Abraham. 3. Color Albus. 4. Aqua. 5. *Ignis* candidus, 6. Veſtes albæ. 7. Argentum. 8. Chaſchmal. 9. Michaël. 10. Auſter. 11. Oriens. 12. Dies tertius. 13. Innocens. 14. Facies leonis.

t Sphirah quinta, Robur Rigor, quæ eſt brachium ſiniſtrum Brevi facie præditi. Cujus cognomina & ſubordinata ſunt: 1. Elohim. 2. Jizchak. 3. Color ruber. 4. Caligo. 5. Ignis ruber & ater. 6. Aurum, divitiæ. 7. Altare aureum. 8. Gabriel. 9. Metatron. 10. Septentrio, 11. Occidens. 12. Nox. 13. Dies quartus. 14. Sanctificatio. 15. Judicium. 16. Præcepta Legis negativa. 17. Timor. 18. Veritas. 19. Meritum.

u Sphirah ſexta: Pulchritudo; quæ eſt corpus Brevi facie præditi, eique tribuitur Tetragramm. valoris 45. item 72. Cognomina & ſubordinata ejus ſunt. 1. Jhovah. 2. Iſraël & Jacob modo ſupra dicto. 3. Color viridis vel flavus. 4. Spiritus. 5. Sol. 6. Ortus ſolis. 7. Sacerdos magnus. 8. Linea media. 9. Lex ſcripta, 10. Pax. 11. Cœlum. 12. Speculum illuminans. 13. Lignum vitæ, 14. Homo ſupernus, Adam cœleſtis. 15. Voluptas. 16. Judicium, Sententia. 17. Pater noſter qui es in cœlis. 18. Species purpurea. 19. LXX. nationes in terra. 20. Mundus venturus. 21. Radix arboris. 22. Nun medianum. 23. Medulla ſpinalis. 24. Terribilis. 25. Tu. 26. Maritus Eccleſiæ. 27. Rex.

w Sphirah ſeptima, Victoria: ſeu æternitas. Quæ eſt femur

dextrum,& pes dexter, Brevi facie præditi, cui tribuitur nomen Ejeh valoris 161. Ejus cognomina & ſubordinata ſunt. 1. Jhovah Zebaoth. 2. Moſcheh. 3. Viſio prophetiæ, 4. Columna dextra Jachin. 5. Rota magna. 6. Cœli nubiloſi, 7. Locus Conſilii. &c.

x Sphirah octava. Gloria ſeu Decus: quæ eſt femur ſiniſtrum & pes ſiniſter Brevi facie præditi: Eique tribuitur nomen Ehjeh valori 151. Cognomina & ſubordinata ejus ſunt. 1. Elohim Zebaoth. 2. Aaron & ramus Aaron. 3. Diſciplina Domini. 4. Columna ſiniſtra, Booz, 5. Serpens antiquus. 6. Molæ molentes. 7. Filii Regis. 8. Cherub. 9. Conclave Gazith. 10. Seraphin. &c. Ambæ dicuntur Prophetæ veri.

y Sphirah nona: Fundamentum. Membrum fœderis (ſeu circumciſionis) Brevi facie præditi, cui tribuitur Tetragrammaton valoris 63. Cognomina & ſubordinata ejus ſunt: 1. El Chai, item ElShadai. 2. Angelus redemtor ſeu Redemtio. 3. Fons piſcinarum, ſeu aquarum viventium. 4. Fundamentum Mundi. 5. Sabbathum integrum. 6. Dies quinquageſima. 7. Arbor ſcientiæ boni & mali. 8. Mons, item Zion. 9. Recordatio item Medium inter Cuſtodi & memento. 10. Robur. 11. Gloria Domini. 12. Juſtus. 13. Fœdus Domini. 14. Fœdus circumciſionis. 15. Seculum animarum. 16. Leviathan. 17. Aries. 18. Joſeph juſtus. 19. Noah juſtus. 20. Salomon. 21. Fundamentum prophetiæ David. 22. Dominus ſuper arcam fœderis. 23. Intellectus bonus. 24. Pax. Columna pacis. 25. Meſſias filius Joſeph. 26. Panis propoſitionis. 27. Septima à Prudentia. 28. Chok. Statutum. 29. Omne. 30. Tempus. 31. Hoc. 32. Robuſtus Jacob. 33. Portæ lachrymarum. &c.

*zzz**** Sphirah decima. Regnum. Litera quarta Tetragrammati: adeoque Uxor Brevi facie præditi, quæ pectoretenus junctis tergis ipſi coaluit.

*zzz** Pars ſuperior vocatur Leah uxor Iſraëlis.

*z**** Pars inferior vocatur Rachel uxor Jacob.

Cogno-

Cognomina & ſubordinata ejus ſunt. 1. Adonai. 2. Elohim. 3. Vita. 4. Speculum non illuminans. 5. Terra. 6. Luna. 7. Poſteriora. 8. Finis. 9. Lex oralis. 10. Dominus univerſæ terræ. 11. Sponſa. 12. Eccleſia Iſraëlis. 13. Regina cœli. 14. Virgo Iſrael. 15. Domus David. 16. Hortus David. 17. Cherub ſecundus. 18. Templum Regis. 19. Janua Dei. 20. Arca fœderis. 21. Duæ Tabulæ. 22. Arca Noæ. 23. Piſcina. 24. Mare. 25. Baſes. 26. Puteus. 27. Berſcheba. 28. Omne. 29. Sapphirus. 30. Domus Sanctuarii. 31. Lapis Capitalis. 32. Schechinah. 33. Tabernaculum Concilii. 34. Juſtitia. 35. Gladius. 36. Ego. 37. Aquila. 38. Copula. 39. Sic. 40. Arbor ſcientiæ boni & mali. 41. Terra vitæ. 42. Liber vitæ. 43. Hæc. 44. Et dixit. 45. Ignis conſumens. 46. Arida. 47. Pauper. 48. Raphael. 49. Veſpera. 50. Quartus pes ſolii. 51. Domus judicii. &c.

β Caput Iſtius Fœminæ, Regnum propriè dictum, quod continet Sapientiam, Prudentiam & Scientiam; iſtique tribuitur Tetragrammaton valoris 52.

γ Benignitas Regni, brachium fœmininum dextrum.

δ Robur Regni, brachium fœmininum ſiniſtrum.

ε Pulchritudo Regni, cui tribuitur Tetragrammaton valoris 52.

ζ Victoria Regni Femur fœmininum dextrum, & pes dexter.

η Gloria Regni. Femur ſiniſtrum & pes ſiniſter.

θ Fundamentum Regni. Membrum fœderis fœmininum.

ι Pedes Fæminini, qui protenduntur uſque ad finem mundi materialis; & veſtiuntur à Metatrone: Metatron autem eſt in medio Sandalphonis: Et Sandalphon deſcendit uſque in atmoſphæram Corticis Nogah, & operatur phænomena Mundi materialis.

Digitized by Google

Uſus Tabulæ hujus de Ordinibus divinorum Nominum in explicandis Locis Scripturæ S. aliisque dogmatibus difficilioribus.

I.

EXod. 6, 3. Ego Jehovah & apparui Abrahamo Iſaaco & Jacobo in El-Shadaï; & nomen meum Jehovah non indicavi eis.

El Schadai eſt cognomen Fundamenti ſub lit. y. num. 1. connotans fœderis divini initia num. 13. circumciſionem, illis patribus traditam Num. 14. Redemtionemque particularem Num. 2. Illis temporibus autem nondum conſtituta erat Eccleſia Judaica.

Jehovah autem eſt cognomen Præſidis Eccleſiæ juxta lit. U. num. 26. temporibus Moſis inſtituendæ, unde quæ ſunt officia Mariti erga uxorem, omnia à Deo ſperare poterat Eccleſia Iſraëlis *zzzaaa*. num. 12.

II. Prov. 8, 21. Ut hæriditatem dem iis qui diligunt me, Jeſch, id quod Eſt. Hæc intelligenda ſunt de Sapientia vide lit. *ff*. num. 7. quæ ſummus eſt futurorum præmiorum gradus & alias etiam denominatur vinum &c. ut n. 23. ib. & Eden n. 21. &c.

III. Jeſ. 40, 26. Videte Mi, (quis) creavit hæc. Hic per Quis intelligitur Sapientia, vide *ff*. num. 24. Illa enim eſt principium Creationis ib. num. 3. 25. 26. &c. videatur Job. 38, 29. Ex ventre מי Mi, (quis,) exiit Glacies.

IV. Quod tres Perſonæ denominentur in divinitate immeritò cavillantur Judæi, quia ipſi plures Perſonas, Parzuphin dictas in divinitate admittunt, nempe Arich Anpin. lit. *aaa*. Patrem lit. *g*. Matrem lit. *k*. Dſeir Anpin. *mmmnnn*. Iſraëlem. *mmmn*. Jacobum. *mnun*. Uxorem Brevi facie præditi lit. *zzzaaa*. Leam. *zzza*. Rachelem *zaaa*. &c. Si igitur hæ perſonæ non abſurdæ, quare Noſtræ abſurdæ erunt.

V. Pa-

Digitized by Google

V. Patrem in divinitate dari negant Judæi: Et ipſi tamen, non Patrem tantum, ſed & Matrem exprimunt, imò membra generationis (quamvis debita modeſtia) eò collocant.

VI. Meſſiæ animam cum aliquo divinorum modorum unitam eſſe negant Judæi: cum ipſi tamen Abrahamum Benignitati, Iſaacum Robori, Jacobum Pulchritudini, Davidem Regno ſic alligent. Si igitur hoc non eſt abſurdum, quare illud?

Hæc feſtinante calamo: plura ſuo tempore.

Digitized by Google

Aditus tentatus rationem reddendi Nominum & Ordinis decem *Sephirotharum* in duabus Tabulis *Cabbaliſticis*, ex Scriptura, *Platoniſmo*, Rationeque libera.

In Primam Tabulam *Kabbaliſticam*.

KEther, *Corona*. Nomen Symbolicum illius, quod primum eſt in Divinitate. Per hunc *Circulum, Annulum, Coronamve* primò ſignificatur Infinitas in *Amplitudine* perinde ac *Duratione*, cum Annulus nec finem habeat nec initium, juxta tritum quoddam Proverbium Anglicanum, quod durabilem Amicitiam *Annulo finem non habenti* comparat. Ac propterea *Kether* Symbolum eſt illius quod vocatur *Arich Anpin* & *Enſoph*, (in ſecunda Tabula) quod *Infinitudinem* denotat.

Cæterum *Kether* porrò à Figuræ *uniformitate*, talis enim *Annulus* eſt ſive *Corona* (quæ *Corona* hic potiùs quam *Annulus* vocatur quippe quod ad ipſum Apicem ſummitatemve Univerſitatis rerum pertineat, ſymbolum etiam eſt *Unitatis*, primæve Hypoſtaſeos Triados *Platonicæ*, quam τὸ ἓν appellitant. Quæ *Unitas* iterum ſignificatur per *Kether* ab ipſa vocis derivatione, à כָּתַר nempe, quod eſt cingere, quod conſtrictionem quandam innuit rerumque continentiam in unum.

Corona autem hæc ſive *Cinctura* Symbolum etiam eſt *Comprehenſionis* perinde ac *Conſtrictionis*, ſignificatque primam Hypoſtaſin omnia ſua plenitudine, prægnantiâ ſive fæcunditate perfectionis *cauſaliter* continere. Nam cum omnia ex ea proveniant, manifeſtum eſt omnia in ea fuiſſe, vel potius in ea etiamnum eſſe: Quo ſenſu, inter alia cognomina, appellatur *Cauſa Cauſarum*, cujus ex plenitudine ac bonitate omnia ſunt. Quod *Platonicum* proinde neceſſe eſt eſſe Τἀγαθὸν Quemadmodum & Pſalmiſta de Deo argumentatur. Pſal. 119. v. 68. *Bonus es & Benefa-*

Benefaciens. Neſcio an & iſtæ Locutiones huc referendæ ſint. Pſal. 65. *Coronas annum bonitate tuâ.* & Pſal. 103. *Qui coronat te benignitate & miſerationibus.*

Præterea, inter Cognomina, vocatur *Lux*, quod Symbolum etiam eſt hilaris communicationis ac beneficentiæ. Et *Fons ſine fundo*, quod alterum ſymbolum eſt hujus inexhauſtæ Bonitatis: utraque autem conjuncta, *Platonicam* illam Locutionem æquabunt vel adimplebunt quæ occurrit apud *Boëtium*, *Fontem Boni Lucidum.* Tam nullum ſubeſt dubium, quin *Kether* hæc, *Platonicorum* τἀγαθὸν ſit, quemadmodum ſuprà oſtendi ipſorum eſſe τὸ ἕν.

Et notatu quidem dignum eſt, quod *Parmenides* tam profundus Myſteriiſque plenus Philoſophus DEUM definiverit *Ardoris Lucidi Coronam:* Non dubito quin cum relatione ad hanc ipſam *Kether.* *Tullius* enim eam memorans ait dixiſſe *Stephanen*, ac ſi *Parmenides* datâ operâ fœmininam illam terminationem elegiſſet (nam στέφανος uſitatior vox eſt) ut reſponderet τῷ *Kether* quæ fœminini itidem generis eſt. Nec credibile eſt futurum fuiſſe, ut vocis *Stephane* omnino fieret mentio, ſed vocabuli *Corona* tantùm, ſi non vox myſtica ſacraque apud *Parmenidem* fuiſſet, qui ſenſum illius optimè callebat, quamvis *Tullius* ignarus illius eſſet. Unde & factum eſt, ut *Parmenideam* hanc Dei definitionem parvi penderet. Cæterùm veriſimile eſt *Parmenidem Kether* hanc cenſuiſſe αὐτόθεον, (quemadmodum *Arminius* dicitur DEUM Patrem appellaſſe) eumque perinde definiviſſe *Coronam ardoris lucidi*, ſed ſenſu Symbolico. Utcunque vero ſit, argumentum interim minimè obſcurum eſt antiquitatis hujus Tabulæ *Kabbaliſticæ*, cum *Parmenides* 460. fere annis ante natum Chriſtum floruerit.

Jam verò ſecundam *Sephiram* quod attinet, illius cum ſecunda *Platonicæ* Triados Hypoſtaſi convenientia tam manifeſta eſt, ut celari non poſſit. Illud enim quod hîc *Chochma* (i. e. *Sapientia*) appellatur, ab ipſis etiam appellatur νοῦς, & σοφία, uti etiam

Digitized by Google

etiam λόγος. Quæ duo poſteriora, nomina etiam ſunt ſecundæ Hypoſtaſeos in Trinitate Chriſtiana. Adeo, ut nihil neceſſe ſit diu his immorari. Cognomina etiam hujus *Sephiræ*, multa eorum valde conſona ſunt tum *Chriſtianis* tum *Platonicis* Titulis ſecundæ Hypoſtaſeos, ut *Principium*, *Jeſch*, *Ens*, *Eſſentia*, (ἡ ἐν νῷ ἡ σοφία οὐσία, καὶ ἡ ἀληθινὴ οὐσία σοφία, inquit, *Plotinus*) & *Primogenitura*. Philo appellat τὸν πρωτόγονον θεοῦ υἱὸν, *Primogenitum DEI.* Verùm hæc adeo obvia ſunt ut nullam prorſus habeant difficultatem.

Res majoris difficultatis meritò videri poteſt, tertiam *Sephiram* diſtinguere ab hac ſecunda, cum altera *Sapientia Chochmah*, altera ſit *Binah Prudentia*, quemadmodum in hac Tabula exponitur, veruntamen exponi etiam poteſt *Intelligentia*, cum relatione ad *Kether* & *Chochmah*, ſi per *Intelligentiam* intelligamus id ipſum quod Græci σύνεσιν vocant. Quæ facilis eſt, recta, promtaque perceptio eorum quæ ab altero dicuntur. Nempe in humanis Colloquiis & ſermocinationibus. Hæc verò ſi fas ſit ita loqui, communicatio ſive ſermocinatio eſt quam Æternus profert *Logos*, qui inter alia cognomina appellatur *Scaturigo Olei Unctionis*, quique cum in carne eſſet, de tertia hac Hypoſtaſi, quem *Spiritum* nos Chriſtiani appellamus, dixit, *Ille de meo accipiet & renunciabit vobis.* Johan. 16. v. 14. *Binah* igitur, pulchritudinis omnis, omniſque Sapientiæ ac Bonitatis in *Kether* & *Chochmah*, lætabunda eſt Perceptio, eſtque unus purus, immutabilis & infinitus Divini Amoris ardor, ex Divinæ perfectionis *perceptione* ortus.

Hanc Hypoſtaſin *Platonici Pſychen*, ſeu *Animam* appellant, perinde ac *Kabbaliſtæ*, *Animæ gradum ſuperiorem.* Quem *Platonici* vocant τὴν θείαν ψυχὴν, quæ *Spiritui Sancto* in Chriſtianitate reſpondet. Cujus proprius Character eſt *Amor*, quemadmodum & ipſi *Scholaſtici* notarunt. Atque etiam hîc inter alia cognomina vocatur *Ignis ignem conſumens.* *Plotinus* vero hanc Hypoſtaſin οὐρανίαν Ἀφροδίτην, i. e. cæleſtem venerem appellat uti etiam ἔρων, παρὰ τοῦ ἐρᾶν (ab amore) quam ſororem facit uxoremque

remque Jovis ſive Divini intellectus. Atque hîc etiam inter alia cognomina vocatur, *Soror mea*,& *Filia patris mei*, ut præteream in ſecunda Tabula Kabbaliſtica *Chochmah* appellari Patrem, & *Binah* Matrem, quod parùm profectò abeſt à faciendo *Binah* uxorem perinde ac Sororem *Sephira Chochma*, quemadmodum *Plotinus Pſychen* facit utramque vicem præſtare *Divino Intellectui*. Sed hæc credo ſufficere poſſe ad evidenter demonſtrandum, quod *Binah* tertiæ Hypoſtaſi reſpondeat in *Platonica* Trinitate.

Et tamen aliquid ſupereſt haud parvi momenti quod eòdem facit. *Platonici* enim ſuæ *Pſyche* immediatam Mundi fabricationem attribuunt ut Scriptura *Spiritui DEI* incubanti aquis. Hic igitur eorum eſt νοῦς δημιουργὸς nempe *Binah*, ut *Chochmah* eorum νοῦς νοητὸς, ex eò, quod *Creatio* immediatè hinc profecta ſit. Atque hanc ob cauſam, & quod Divinæ illæ *Emanationes* ſive Effluxus, quibus Mundus regatur, immediatè hinc promanaverint, hæc *Sephirah* aptè appellatur *Prudentia*, & inter alia Cognomina *Formatrix* etiam nominatur. Quò & ipſum nomen *Binah* videri poteſt alludere, cùm ſono proximè abſit à *Binnah*, tanquam ſi tale eſſet vocabulum à בנה extruere, fabricare, innuendo, *Binah* immediatam eſſe rerum omnium conditricem. Tanta ſanè convenientia eſt per omnia, tres primas *Sephiroth* inter & tres Hypoſtaſes *Platonicæ* Trinitatis.

Quod autem *Chochmah* Pater appelletur, ſatis conſentaneum eſt illi loco apud Eſaiam πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. *Pater ſeculi futuri* vel *Mundi futuri*. Erat enim, quando Mundus ab eo extiturus erat, perinde ac Eccleſia. Quorum utrorumque *Binah* etiam mater eſt. Ex eo verò, quod appellatur etiam *Filia patris mei*, manifeſtum eſt, Kabbalam *Kether* etiam appellare *Patrem*. Quæ uſitatiſſima appellatio eſt primæ Hypoſtaſeos apud nos Chriſtianos.

Quamobrem cum hæc conſpicua ſit congruentia inter primam hanc Triadem *Sephirotharum* & tum *Chriſtianam* tum *Pla-*

tonicam Trinitatem, concludere debemus, quanquam haud ita diſtinctè in hac Tabula indicetur, quod in his æterna Divinitas conſiſtat, quæ quantum ad ſeipſam ſemper eadem eſt ſive ulla Creatura exiſtat ſive non. Ac proinde hæ rectius *Immanationes* appellari poſſunt quam *Emanationes*, vel potius Ἐνέργειαι. Prima enim ne *immanatio* quidem proprie eſt. Omnes verò ſunt *Energiæ* in ſublimi illo ac nobili ſenſu, quo *Ariſtoteles* dicit Deum talem eſſe οὗ οὐσία ἐστὶν ἐνέργεια, *Cujus ipſa Eſſentia ſit Energia*, nec poſſit non eſſe: Quod veriſſimum eſt de tribus hiſce univerſis. Quod utique ſunt infinita quædam, ac neceſſaria *Vita* & *Energia*, quæ non poteſt non eſſe, ac proinde exiſtunt ab æterno. Unde *Arich Anpin* apellatur *Attik Jomin*, *Antiquus Dierum*, in ſecunda Tabula. *Antiquitate* illic pro *Æternitate* poſitâ, ut *Arich*, quæ *larga* productio eſt ſive extenſio, pro *Immenſitate*.

Tales quidem ſunt tres primæ *Sephiroth*. Quæ verò ſequuntur, *Divinæ* ſunt *Emanationes* in *Creationem* vel potius ſeptem magis generales ſive *Metaphyſicæ* ſignificationes modorum ordiniſque earum (quibus & ipſæ continentur in hoc ſeptenario) ſecundum ipſam rerum naturam. Ut primò, Divina hæc influentia extendi debet ſuper totam Creationem, cum nullus Spiritus, Spiritualisve Operatio *amplitudine* deſtituatur aut *ubietate*, ut ita loquar, cum *amplitudo* primum & generaliſſimum Attributum ſit cujusque rei, quæ revera ſit. Quamobrem prima harum ſeptem *Sephirotharum*, eſt *Gedulah*: quæ *magnitudinem* ſignificat ſive *amplitudinem*. Sit verò quid, quàm voles, amplum, parum tamen valet, ſine viribus aut vigore, ac proinde proximè ſequi debet *Geburah*, quod eſt, *Robur*. Sed nec *Amplitudo Vigorque* quicquam proficiunt, ſine eo, quod apud *Græcos* vocatur Κόσμος, quod non ſolum *ornatum*, ſed & *aptum ordinem* ſignificat, ac proinde additur *Tiphereth*. Hiſce verò tribus conjunctis *Amplitudine*, *Vigore*, *aptoque ordine*, naturalis horum eventus eſt *Netzach Victoria* ſive felix ſucceſſus. *Victoria* verò fructus *Hod*, i.e. *Gloria*, Triumphus, aut exultabundum Gaudium, ex operum

operum ſuorum ſucceſſu. Quod crepitantis flammæ inſtar ſi citò extingueretur, res omnino imperfecta eſſet, & propterea ſuperadditur *Jeſod*, *Fundamentum*, quod *Stabilitatem* innuit, taleſque leges *Fundamentales*, quibus glorioſa hæc & victorioſa Influentia Divina certò ac inevitabiliter Creationem regat. Eſt certè illa *Divina Nemeſis* in rebus. Et ex his omnibus ſimul concinnatis, æternum illud DEI Regnum emergit, qui imperat Univerſis. Ac proinde poſtremo loco occurrit *Malchuth*, Regnum. Quod eſt integra illa Poteſtas Imperialis, quam Deus exercet in totam Creationem. *Jehovah in cœlis ſtabilivit ſolium ſuum, & Regnum ipſius dominatur omnibus.*

Atque hæc nominum ordiniſque decem *Sephirotharum* brevis eſt ratio. Supereſt unicum nomen in hac Tabula proximè ſub tribus primis Sephiroth collocatum, & ante ſeptem poſtremas, eſtque *Daath*, vocaturque *locus Scientiæ.* Quem tanquam Symbolum conſidero ſtatûs talium Animarum, quæ ſub Influentia poſitæ ſint, ſive Illuminatione *Binah*, participeſque fiant Sapientiæ, quæ ſuperiùs eſt, & illuminatæ ſint Spiritu Sancto. Cognomina cujus *Binah* ſunt, *Lumen mirificum*, *vox interior*, *Facies Solis* &c. De titulo *Cheſed* pro *Gedulah* poſito, nomine primæ ſeptem *Sephirotharum*, adnotamenta ponemus in Tabulâ ſequenti.

In Secundam Tabulam *Kabbaliſticam.*

IN hac ſecunda Tabula diſtinctio inter æternam Deitatem & Divinas Emanationes in Creationem profluentes magis eſt manifeſta. Primò, Quia ſeptem ſequentes *Sephiroth*, tam conſpicuè a tribus primis *circulo* diſtinguuntur. Et deinde, quia *generalis Diviſio* cunctarum decem eſt in *Arich Anpin* & *Dſeir Anpin*. *Infinitaque* Amplitudo uni atttribuitur uti patet ex Inſcriptione ת En-ſoph, *Infiniti*, ſed *contractio* amplitudinis alteri. Quandoquidem *Arich Anpin Macroproſopum* ſignificat,

ſive hominem vultu longe lateve extenſo, *Dſeir Anpin* autem *Microproſopum*, ſive hominem facie magis contractâ. Quod planè demonſtrat Antiquam hanc Sapientiam *Kabbaliſticam* Mundum concluſiſſe finitum, quemadmodum fieri oportere oſtendi in *Enchirid. Metaphyſ.* cap. 10. Ac proinde cum Divinæ Emanationes Mundo commenſuratæ ſint, eas etiam oportet eſſe *Dſeir Apin*, limitatas ſcilicet ac finitas.

Cum verò *Arich Anpin* infinitus ſit amplitudine, manifeſtum eſt oportere ipſam eſſe *Divinitatem*. Quæ in generali Repræſentatione ſimplicis *Arich Anpin* accuratè reſpondet *Extenſo illi immobili infinito*, quod tam planè demonſtravi in *Enchiridio Methaphyſica* cap. 6. & 7. Et inſinuavi porro, cap. 8. a viginti fere Divinis Attributis quæ ipſi competunt, confuſiorem quandam ac generaliorem eſſe repræſentationem Eſſentiæ ſive Eſſentialis Præſentiæ *Divinæ* quatenus à vita & operationibus præciditur. Et certè cum ſit iſtiusmodi obſcura adumbratio alicujus, quod tamen neceſſariò eſt (ac proinde meritò appellari poteſt *Ehieh)* puto me non temerè amicos ſæpenumerò monuiſſe, quod illud cenſerem talem eſſe Deitatis repræſentationem, qualem *Kabbaliſtæ* etiam fortean obſervaverint, appellaverintque *Aleph tenebroſum*. Divinis verò illis *Energiis*, quæ ſuprà memoratæ ſunt unà conſideratis earumque manifeſtatione per Mundi Creationem, tum demum appellatum fuiſſe *Aleph Lucidum*. Atque hîc ſane, ille *Arich Anpin* ſive prima *Sephira*, inter alia cognomina vocatur *Color niger*, & *Privatio*. Quod admodum aptè reſpondet meæ Notioni, de *Infinito illo Extenſo immobili*. Adeò, ut quod ipſe anxiâ ac ſevera ratione concluſeram, antiqua hac Cabbalâ porrò confirmatum videam. Sed pergo,

Hic *Arich Anpin* ulteriori rurſus ſenſu, quàm ſuprà notaverim, appellari poteſt *Kether*, *Corona*, quippe cum Mundus finitus ſit, hic *Arich Anpin* neceſſariò eum circumcinget & quaſi coronabit, quatenus *Arich Anpin* ſive *Enſoph*. Quantum verò ad alteras

Digitized by Google

alteras rationes,quare prima hæc *Sephirah* appellanda ſit *Kether*, nihil neceſſe eſt hic repetere.

Cæterùm *Arich Anpin* ſive *Kether* hoc ultimo ſenſu cum tribus capitibus deſcribitur, *Kether*, *Chochmah* & *Binah*, utpote qui *eſſentialiter* ſit *Kether*, *cauſaliter Chochmah* & *Binah*, immo verò omnia quæ exiſtunt. Vide Myſterium Pietatis. lib. 1. cap. 4. ſect. 2. Veruntamen *ff* & *i i Chochmah* & *Binah* deſcribuntur etiam diſtinctis circulis ad utrumque latus τῶ *Arich Anpin* ſive *Kether*,quippe quæ ſunt ,*eſſentialiter* & *formaliter diſtinctim* à *Kether*, quanquam neceſſariò cum eo coexiſtentes & exiſtentes ab eo,nec tamen ab eo *realiter* differentes. Et *Chochmah* appellatur *Pater* reſpectu Creationis Mundi & Regenerationis Animarum humanarum, quemadmodum & *Binah* ob easdem cauſas dicitur *Mater*. Sed ratione habita ad *Kether*,*Chochmah* appellatur *Primogenitura* heic, & πρωτόγονος θεοῦ υἱὸς apud *Philonem*. Et *Binah* heic *ſoror mea* & *filia patris mei*, juxta illud de *Pſyche* (quæ huic *Binah* reſpondet) quod occurrit in mea *Pſychozoia*. Cant. 2. Enneaſtich. 1.

Magnam illam primo cantavi carmine Pſychen
Antiqui AHuvi gnatamque,Ontosque ſororem.

Et *Binah* itidem juxta hanc Kabbalam Filia *Kether* eſt, & ſoror *Chochmah*. Verùm & illa Locutio, *Filia patris mei* apertè agnoſcit *Kether* Deum Patrem quemadmodum nos Chriſtiani primam Trinitatis Hypoſtaſin appellamus. Quod & *Primogenitura* etiam planè implicat.

Notabo tantummodò Cognomina quædam ſive ſubordinata τῆς Binah (quæ *Spiritui Sancto* reſpondet) iſtiusmodi ſcilicet quæ ſeculum illud futurum ſupponant, quod *Kabbaliſtæ* vocant *Regnum Spiritûs*, & tunc conſiderabimus τοῦ *Dſeir Anpin*. Talia autem ſunt : *Sabbathum magnum*, *Jubilæus magnus*, *Hæreditas Jacob*, *Dies ſuprema*, *Dies propitiationis*, *Tuba magna*, *Rex ſedens in throno miſerationis*, *Fluvius egrediens è Paradiſo*, *Pænitentia*, *Converſio*, *Lumen mirificum*, *Redemptio*, *Seculum veniens*,

Digitized by Google

Vita venientis ſeculi, *Collaudatio*. Hæc omnia, quantum ego video, digitum intendunt in *Millennium*, ſive *Regnum Spiritûs* (qui hîc appellatur *Binah)* tanquam effecta ſpecialis illius influentiæ, operationumve, illis temporibus.

Circulus τῦ *Dſeir Anpin mmmnnn* caput complectitur τῦ Dſeir Anpin *ooo*, & ſex primas præterea ſeptem Sephirotharum. Et *q p r* triplex Cerebrum eſt hujus capitis videlicet *Sapientia*, *Prudentia* & *Scientia*, & reſpondet τῷ *Daath*, in priori Tabula, *Loco Scientiæ*, ſenſu magis generali, cujus rei ſignificationem jam ſupra declaravi, majusque quippiam eſt quàm pro meis viribus plures ullius momenti inſtituere obſervationes ſuper hiſce *Sephiroth*.

Notabo ſolummodò circa primam harum ſeptem, ſubſequentium *Sephirotharum* quod duo illius nomina *Gedulah* & *Cheſed* talia ſint quæ rurſus initium arguant ſecundi generis *Sephirotarum*, quæ ſunt *Creaturales*, ſive Emanationes in Creationem, quæque diſtinguendæ ſunt a tribus Sephiroth *æterna Deitatis*, illucque referendæ tanquam effluxus ab eis tribus. Ut: ad *Arich Anpin* cum Inſcriptione τῦ *Enſoph*, quæ *infinitam* planè arguit *magnitudinem* referenda eſt *Gedulah* magnitudo vel *amplitudo creata* ſive *finita*. Nullum enim ſignum *Infinitatis* illi adjungitur. Cæterùm τῷ *Arich Anpin*, quatenus eſt *Kether*, eo ſenſu quo *Platonicorum* Τἀγαθὸν includit, (ſive æternam & à ſe natam Bonitatem) *Cheſed* manifeſtò reſpondet, alterum utique illud nomen hujus primæ ſeptem *Sephirotharum*, quæ eſt *Benignitas*, ſive miſericordia. Quæ altera Indicatio eſt, *Creaturales Sephiroth* hic incipere, hancque eſſe *illam Miſericordiam, quæ eſt in omnibus illius operibus*.

Ad primam etiam *Sephiram Deitatis* referri poteſt *Geburah Robur* ſive Vigor, qui manifeſtò continetur in *Kether*, quæ non ſolùm conſtrictionem & unionem ſignificat, ſed, quemadmodum reverà eſt, *primordialem* vigorem, *prægnantemque vim* ac *plenitudinem* ex qua omnis vita & Eſſentia promanat, idem

ipſum

ipſum quod *Platonicorum* Τἀγαθὸν implicat. Adeò ut *Gedulah* cum *Cheſed* & *Geburah*, manifeſtò referendæ ſint ad *Arich Apin* ſive *Kether* primam *Sephiram æternæ Deitatis.*

Tiphereth verò ad *Chochmah Sapientiam*, referenda eſt, ſiquidem *Tiphereth*, hoc eſt, *Pulchritudo* ſive Ordo *æterno Logo* ſive τῷ νοητῷ, aptè reſpondet, quem *Platonici* etiam vocant τὸ πρῶτον εἶδος, τὸ πρῶτον κάλλος ſive Αὐτοκαλόν. Quatuor autem ultimæ *Sephiroth Netzah, Hod, Jeſod* & *Malcuth* referendæ ſunt ad *Binah Prudentiam*, quippe quum hæ quatuor proſperam, glorioſam, ſtabilemque rerum adminiſtrationem Regni Dei in Creatione inſinuent. Et certè *Prudentia* proprium eſt vocabulum, quo illa ſignificatur Peritia, quæ in rebus agundis cernitur.

Nihil ſupereſt quod notem ex *Cognominibus* ſive *Subordinatis* niſi, quod quæ ad *Tiphereth* ſpectant videlicet *Jehovah, Spiritus, Sol, Ortus Solis, Sacerdos magnus, Homo ſupernus, Adam cœleſtis, Maritus Eccleſiæ*, cum iſtis aliis eòdem ſpectantibus, nempe *Mundus venturus, Judicium, Rex* Comparata, ſubindicare videantur Regnum Chriſti ſecundum *Spiritum*, cum *Tiphereth* hoc in ſenſu ſit Divinarum Emanationum in Creaturam omnium pretioſiſſima, vel Imago DEI Chriſti ve in nobis nati, illudque ipſum quo ipſe etiam Chriſtus ſecundum humanam ſuam naturam gradu præ conſortibus uberiori unctus eſt.

Jeſod etiam *cognomina* habet quæ digitum videntur intendere in ſpeciale illud fœdus, quod Prophetæ prædixerunt Deum cum populo icturum eſſe in Chriſto, in beatis illis ſeculis futuris. Quod fœdus futurum eſt vitæ, Spiritûs, ac virtutis populo ſuo. Ac proinde talia occurrunt cognomina *Jeſod* videlicet *El-chai*, Deus vitæ, *El-ſchaddai* Deus omnipotens, *Angelus Redemptor, Redemptio, Fons aquarum viventium* (quod ipſum Chriſti promiſſum eſt omnibus in eum credentibus. Johan. 7. 38.) *Robur, Dominus ſuper Arcam fœderis*, ut legem nempe cordibus ipſorum inſculpat. &c.

Nunc

Nunc verò quod Circulus τῶ *Dſeir Anpin* è ſeptem *Creatu-turalibus Sephiroth* (ſi fas ſit ita loqui) ſex ſolas contineat, equidem aliquantulum demirarer ſi non conſiderarem mentionem fieri coalitionis *Malchutha* , quæ dicitur uxor *Dſeir Anpin*, cum ipſo *Dſeir Anpin*,conjunctis tergis. Mihi verò videtur inveniri debuiſſe *Malchuth* in *Dſeir Anpin*, tanquam *Summam* vel *Aggregatum* omnium *Sephirotharum* , quatenus Emanationes ſunt à DEO, quemadmodum intelligendæ videntur in prima Tabula, & tum demum ſuccedere oportuiſſe Uxorem *Dſeir Anpin*,quæ aut Creatio eſt in genere,aut vera Eccleſia magis particulatim,quam hic *Dſeir Anpin* actuet regatque: Quo in ſenſu vocatur inter cognomina, *Sponſa*, (ſimiliter atque Sponſa Agni in Apocalypſi) *Eccleſia Iſraëlis*,*virgo Iſraëlis*,&*Regina Cæli* (quaſi *Hierſolyma* illa eſſet deſcendens è cœlo) *Domus David*, *Hortus David*,*Templum Regis*, *Arca Noa*,*Piſcina*, *Mare*, *Domus Sanctuarii &c.* In altero verò ſenſu,*Adonai*,*Elohim*,*Vita*,*Dominus univerſa terra*,*Lapis capitalis*,*Gladius*, Liber vitæ, Terra vitæ, Raphaël. &c.

His præmiſſis,ſuppoſitoq; quod uxor *Dſeir Anpin* ſive Circulus *zzz* ααα intelligatur tota eſſe Creatio in genere, Circuli interiores β.γ.δ.ε.ζ.η.ι. non erunt niſi eædem rurſus *Sephiroth* , ſed nunc conſiderandæ non tam a ſuo *termino a quo* quatenus *Emanationes* ſunt ab *Arich Anpin*, quam a *termino ad quem*, ab eove in quod fluunt, quæ Uxor eſt τ̃ *Dſeir Anpin* ſive Creatio, uti dixi. Atque heic *Malcuth* propriè ſic dicta caput eſt ejus fœminæ,reſpondetq; τῷ *q. p. r.* in priori circulo, τὸ γ τῷ s, τὸ δ τῷ t, τὸ ε τῷ u, τὸ ζ τῷ w, τὸ η τῷ x, τὸ ι τῷ y. In hac uxore *Dſeir Anpin* hæ *Sephiroth* conſiderantur magis *concretè*,in *Dſeir Anpin* ipſo magis *abſtractè*. Suppoſito verò tantùm fœminam eſſe (quæ uno in ſenſu ſit rerum creatarum Univerſitas, in altero autem ſenſu Eccleſia) β eſt caput ejus, γ brachium dextrum , δ brachium ſiniſtrum , ε corpus, ζ femur dextrum & pes dexter, η femur ſiniſtrum & pes ſiniſter , ι membrum fœderis. Quantum verò ad ι η pedes , qui

Digitized by Google

qui dicuntur ad extremum Mundi materialis protendi & veſtiri à *Metatrone*, ex hoc loco auguror *Metatronem* reſpondere poſſe *Prinipio Hylarchcio* quod voco, vel *Spiritui Naturæ*, qui immediatus eſt ornator ordinatorque Mundi materialis, *Tiphereth Phyſica*, ſive *Tiphereth* univerſi naturalis, eſtque effluxus proprius *Chochmah*, (quemadmodum ſuprà notavi) ſecundæve *Sephiræ* æternæ Deitatis, quæ eſt νοῦς νοητὸς, *æternus Logos*, & τὸ ὄν, vel potius τὸ ὄντως ὄν appellaturque ὁ ὤν in verſibus illis *Sibyllinis*:

Εἰμὶ δ' ἐγὼ ὁ ὢν σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ σῇσι νόησον,
Οὐρανὸν ἐνδέδυμαι &c.

Utpote qui æternus ille ſit λόγος, qui per hanc *Phyſicam Thiphereth* propriam ſuam Emanationem, Materiam prehendit tenetque ac ſeipſum *univerſo* inveſtit; qui magnus ſit ille Sacerdos ac æternus *Aaron*, (cujus *Aaron* tantum fuit Typus,) æternus DEI filius, qui Creationem fecit, ſuſtinet & renovat. vide *Appendicem Defenſionis Kabbalæ meæ Philoſophicæ*. Cap. 5. ſect. 2. 3. 4. Et quemadmodum *Abyſſus Phyſicarum Monadum* τῷ *Arich Anpin* reſpondet & *Spiritus Naturæ* τῷ νοητῷ ſive *Chochmah*: ita *Anima Mundi* (quæ *Spiritûs Naturæ* pars perceptiva eſt) τῷ νοερῷ reſpondet ſive *Binah*, tertiæ *Sephiræ* Deitatis. Verùm hiſce non licet immorari.

Interea loci (quod fere oblitus eram) expreſſa trium primarum *Sephirotharum* a ſeptem reliquis diſtinctio, idque tali modo ut manifeſtum ſit per tres primas intelligendam eſſe æternam Deitatem videlicet יהוה. Quæ vox in ה. ו. י. tempus futurum, præſens & præteritum complectitur, ac proinde perquam aptè reſpondet τῷ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, quemadmodum Apocalypſis vocabulum illud Hebraicum יהוה videtur explicare. Expreſſa, inquam, hæc diſtinctio facit, ut pronior jam ſim, quam unquam, in hanc ſententiam, quod ſeptem utique Spiritus Apoc. 1. 4. [*Gratia vobis & pax à Qui eſt, & Qui erat, & Qui venturus eſt* (quæ periphraſis eſt *Jehova* ſive trium primarum *Sephirotharum* ſeu Sacro ſanctæ Trinitatis) *& à ſeptem Spiritibus.*] ſeptem

D ſint

ſint *Sephiroth*, quæ actuent regantque Creationem, vel magis ſpecialiter Eccleſiam DEI. Nec ſanè dubito, quin admirabilis ille liber multis in locis valdè ſit *Kabbaliſticus*. Quod majorem profectò antiquæ *Kabbala* conciliare decet reverentiam, quemadmodum nec dubito quin veræ antiquæ *Kabbala* detectio effectura ſit, ut ipſa Chriſtiana Religio acceptatior futura ſit & optatior apud omnes, & præſertim apud *Judæos*, poſtquam purgata fuerit ac liberata ab immenſa illa mole ſcoriæ ac ruderis ſub qua jam jacet ſepulta.

In uſum Tabulæ de Ordinibus Divinorum Nominum. &c.

SEct. 4. Inquirendum utrum *Judæi*, quanquam vox illa פרצוף *perſona* apud illos in iſta ſignificatione reperiatur, revera ipſam vocem applicent ה״ *Arich Anpin*, *Chochmah*, *Binah*, *Dſeir Anpin* &c. nec ſit noſtra tantum Collectio ex eo, quod *Chochmah* Patrem, & *Binah* Matrem appellent &c.

Sect. 5. Quod *Judæi* membra Generationis in ipſa Deitate admittant manifeſtum eſt ex eo, quod *Chochmah* vocant Membrum generationis Maſculinum & *Binah* Matricem literæ Jod. Quæ quidem Jod Circulus eſt *Arich Anpin*, qui tamen includit *Chochmah* & *Binah* (adeo ut iſta figura trium primarum *Sephirotharum* ***a a a***, ***ff***, ***ii***, & unitatem Deitatis & Trinitatem ſimul repræſentet:) quemadmodum *Vau* cum ſit craſſior Jod, circulus eſt ה״ *Dſeir Anpin*, qui circulus eſt Divinarum Emanationum *abſtractè* conſideratarum, Malchuth verò ſive Uxor Dſeir Anpin circulus eſt literæ ה, quæ litera eſt magis compoſita, eoque Divinis Emanationibus in *concreto* convenientior. Unde manifeſtum eſt *Judæos* utraque membra Generationis in ipſa Deitate admiſiſſe. Nec veteres quidam Theologi dubitarunt DEUM agnoſcere ἀρσενόθηλυν. Et *Syneſius* expreſſim,

Σὺ πατὴρ, σὺ δ' ἐσσὶ μάτηρ
Σὺ δ' ἄῤῥην, σὺ δὲ θῆλυς.

Sicut

Sicut & Kabbala *Chochmah patrem* appellat, *Binah* verò *Matrem*, membrum maſculinum attribuens alteri, alteri verò fœmininũ, *Matricem Jod*, facultatem utique percipiendi, ut quæ τῆς μήτρας ſit, vel concipiendi à *Chochmah* & procreandi etiam totam nempe Creaturam. Tam parum rationis ſubeſt, cur *Judæi* cum nobis cavillentur, quod *Patrem* in Divinitate admittamus.

Sect. 6. Hîc conſiderare oportet an *Modus* apta ſit Locutio quæ *Logo* ſive *Sapientiæ*, ſecundæ Hypoſtaſi in Trinitate poſſit applicari. Quod ſi *Judæi Chochmah* Divinum *Modum* appellare volunt, argumentum adverſus ipſos fortius erit, præſertim ſi agnoſcant reliquas ſeptem *Sephiroth* non *Creaturales* eſſe, ſed æternos & immutabiles DEI *modos*. Quales fateor me eas minimè eſſe cenſere, ſed tales, quæ cum Creatione inceperint, & ceſſante Creatione ſimul ſint ceſſaturæ, nihilque eſſe ipſum Deum æternum, præter tres primas *Sephiroth*. Veruntamen ſi *Abrahamus* agnoſcatur apud Judæos uniri cum *Chesed*, *Iſaacus* cum *Geburah*, *Jacob* cum *Tiphereth* & *David* cum *Malchuth*, quibus tamen Scriptura nullam attribuit Divinitatem aut ἀποθέωσιν, qualem attribuit *Meſſiæ* ſive *Chriſto*, equidem omnino par eſt, ut is, cui Divinitas attribuitur, uniatur cum una aliqua earum *Sephirotarum*, quæ reverà Divinæ ſunt, nempe uni alicui ex Divinis Hypoſtaſibus conjungatur. Et cui obſecro congruentiùs, quam ſecundæ Hypoſtaſi *Chochmah* ſive *Logo*, per quem omnia facta ſunt, quique proinde maximè eſt idoneus, qui corrigendis, redimendis, inſtaurandiſque manuum ſuarum operibus ſe ipſum immiſceret. Adeò ut utracunque ratione Argumentum hoc vim ſuam obtineat adverſus *Judæos*.

D 2 Tra-

Tractatus I. Libri Druſchim, ſeu Introductio Metaphyſica ad Cabbalam Autore R. Jizchak Lorienſe.

Cap. I.

DUas hîc proponemus Quæſtiones, circa quas admodum defatigantur Kabbaliſtæ; quarum primam ſæpius tractarunt Sapientes priores & poſteriores; nimirum quam ob cauſam creati ſint mundi & quare fuerint neceſſarii? Re autem accuratè diſcuſſa, cauſa inventa eſt, hæc, quod DEUS laudatiſſimus debuerit eſſe perfectus, in omnibus operibus & nominibus magnificentiæ, celſitudinis & gloriæ ſuæ. Niſi enim opera ſua è potentiis ipſo actu produxiſſet, non potuiſſet dici perfectus, ſive quoad opera, ſive quoad nomina atque cognomina ſua. Nomen enim Tetragrammaton hanc habet etymologiam, ut Exiſtentiam exprimat perpetuam, præteriti, præſentis atque futuri temporis, ante creationem in ſtatu creationis, & poſt factam rerum immutationem: Si autem conditi non fuiſſent mundi, & quod in eis, non verè potuiſſet deſignari exiſtentia omnibus temporis articulis continuata, adeoque vanum fuiſſet hoc nomen Tetragrammaton, ut dictum eſt. Sic etiam Nominis Adonai etymologia eſt, ut connotet, aliquos, DEO eſſe ſervos quorum ipſe ſit Dominus; quod ſi ergò ſervi quidam ipſi non fuiſſent creati, certè Nomine Adonai appellari non potuiſſet. Poſtquam autē creati ſunt mundi, & ipſo actu prodierunt opera ejus, è potentia ſuâ, tum verè perfectus dici poteſt, juxta omnes facultatū ſuarum ſpecies; adeoq; & perfect⁹ eſt juxta omnia Nomina & cognomina ſua nullo excepto. Atque hæc omnia eleganter dilucidata ſunt in libro Sohar, Sectione Pinchas fol. 257. col. 2. his verbis: Præceptum decimum tertium concernit **Lectionem Audi; Et ſciendum, quod ipſe vocetur Sapiens, juxta omnes ſpecies Sapientiæ, & Intelligens juxta**

juxta omnes ſpecies Intelligentiæ, &c. Antequam autem conderetur mundus, ſapiens vocabatur juxta omnes ſapientiæ ſpecies &c. reſpectu rerum creandarum; quod ſi enim creaturæ mundanæ non eſſent; quare vocatus eſſet miſericors, judex: nimirum ratione futurorum ita dictus eſt, &c. Et ſect. Ba. f. 42. col. 2. Quod ſi non extendiſſet lumen ſuum ſuper omnes creaturas, quomodo potuiſſet cognoſci, & quomodo verum eſſet illud, quod dicitur: Plena eſt omnis terra gloriâ ejus. Quæſtio altera non procul abeſt ab illa quæſtione: quid antea fuerit, & quid poſtea futurum ſit, de qua agitur in Miſchnâ Tractatu Chagigâ cap. 2. 1. ſed valdè tamen ſubtilis eſt, & profunda, ut humano intellectu parùm indagari queat. Quamvis igitur Miſchna dicat; Illi, qui inquirit in ea, quæ ſunt ſupra, & quæ ſunt infra, & quæ fuerunt antea, & quæ futura ſint poſtmodum, rectius fore ſi natus non eſſet; adeò ut prolixi hic eſſe non poſſim⁹; Attamen cum in mundo hoc vix ſumma rerũ attingamus capita, non erubui illam proponere. Quæſtio autem eſt, Quare mundus hic factus ſit illo tempore cujus momento eſt conditus; & non antea? Sciendum igitur eſt breviter, Quod Lux ſuprema omnium & celſiſſima fine carens, & infiniti Nomine appellata nulla cogitatione nullaque ſpeculatione attingi queat, ejusque fundamentum abſtractum planè ſit & remotum ab omni intellectu: quodq; fuerit ante omnia Emanatione producta, creata, formata & facta, nullumq; in illâ fuerit tempus, ejusvè caput vel initium; cum ſemper extiterit & maneat perpetuò, omni principio & fine carens. Ab hoc infinito autem poſtmodum deſcendit Exiſtentia Luminis illius magni Emanatione producti, quod vocatur Adam Kadmon, Adam omnibus primis prior; Deinde ſimiliter ab iſto deſcendunt lumina ab ipſo dependentia, quæ multa ſunt admodum, prodeuntque ab ipſo, & ſplendoris ſui radios extra ipſum emittunt. Illorum autem quædam dependent à Cerebro, quædam à Cranio ejus, quædam ab oculis, alia ab auribus, à naſo alia, alia ab ore, alia à fronte, alia cirumcirca à corpore ejus; circa quæ multa alia ſunt

Lumi-

Digitized by Google

Lumina, ab illis lucentia atque dependentia, quibus nomen eſt, Olam Hannekudim, ſive mundus Punctatorum. vid. Gen. 30, 39. Deinceps ab illo dependent quatuor mundi, Emanationis ſcilicet, Creationis, Formationis, & Factionis, noti ſatis & latè propoſiti in Libro Sohar & Tikkunim. Jam verò Emanatio Lucis hujus primæ, & cæteri mundi qui ſub ipsâ ſunt, principium & finem habent, nec tempore deſtituuntur quoad exiſtentiam atque emanationem ſuam, quod ita ſe non habet in Infinito, ſupra commemorato. Ab illo igitur tempore, quo cœpit expanſio & emiſſio iſta horum luminum, Mundorumque dictorum; dependet exiſtentia creationis, notio ſcilicet, omnium creatorum, ſeſe invicem ordine ſubſequentium, uſque ad hoc ipſum momentum. Quoniam igitur ordine quodam opus fuit expanſioni & emiſſioni huic, tempore ſibi ordine ſuccedenti, non ſanè poſſibile fuit, ut vel citiùs fieret vel tardiùs Creatio Mundi hujus: Quilibet enim Mundus creatus eſt, poſt creationem mundi ſemet ſuperioris; & mundi ſinguli creati ſunt, atque extenſi, atque demiſſi, & procedunt alius ſub alio, temporibus diverſis; & á ſe invicem diſcrepantibus, donec ordo tangeret creationem mundi hujus: atque tunc iſte creatus eſt, tempore ſibi debito, creatis prius mundis ſuperioribus. Atque iſta ſufficiant de hac quæſtione; neque enim prolixior de talibus ſermo inſtitui poteſt.

Caput II.

QUæſtio porrò inſignis eſt, circa Infinitum ipſum, quomodo nimirum ſe habeat, circa initium Emanationis mundorum ab ipſo effluentium; nec ſine controverſiâ, cui fermè omnes Kabbaliſtæ involvuntur. Quidam enim ſcribunt, decem Sephiroth decem gradibus ordine ſibi invicem ſuccedere, aliis ſuperioribus, aliis inferioribus continuò exiſtentibus: Alii ſcribunt illas exſeri columnatim, conſtitutis ſeriebus diverſis dextrâ ſcilicet, ſiniſtra, atque mediâ; ita ut Chochmah Sapientia, Cheſed Clementia & Nezach Victoria ſibi invicem immineant, lineâ dextrâ;

Digitized by Google

tres autem aliæ, Binah, Intelligentia nimirum; Geburah robur, & Hod Honor, ſibi ſuccedant, lineâ ſiniſtrâ: quatuor autem reliquæ, nimirum Kether Corona, Tiphereth Pulchritudo, Jeſod Fundamentum, & Malchuth Regnum lineâ mediâ una ſupra aliam locentur. Multi porrò ſtatuunt, decem Sephiroth exiſtere ſub figura Circulorum, ſibi invicem incluſorum, & homocentricorum: Et qui perluſtrabit verba R. Simeonis Jochaidæ in libro Sohar, & Tikkunim, nec non Librum Bahir, ibidem multa inveniet capitula admodum diſcrepantia, quorum aliqua in hanc, alia in alteram ſententiam inclinant. Cabbaliſtæ autem *poſteriores* inprimis occupati ſunt circa evolutionem hujus quæſtionis, nec tamen ad ſcopum perveniunt. Quæſtio enim ardua eſt & difficilis. Si enim Infinitum omnimoda æqualitate, omnium nominum notiones reſpicit, non ſanè decet, ut ipſi tribuatur ſuperius quid, & inferius, anteriusve & poſterius: Cognomina enim omnia lumina ſunt, quibus terminus, limes finisque competit: qualis menſura Luci Infiniti ſupremi tribui non poteſt. Sic etiam notum eſt quod Lux Infiniti permeet & tranſeat omnem Sephirarum Subſtantiam, ſingulasque Sephiras ingrediatur, & iisdem ſeſe immiſceat, & poſt illas extrorſum promicet: ſicut id deducitur in Libro Sohar, Sectione Behar Sinai: Tract. Paſtoris Fidi, fol. 102. his verbis: *Tu es Anima Animæ, &c.* Et Sectione Pinchas f. 225. & 227. Sic quoque in Præfationibus Tikkunim, & initio 5. ubi dicitur: Supremo omnium loco eſt Cauſa omnium, ſupra quam non eſt Deus, ſicut nec ſubter illam, nec verſus quatuor Cardines mundi: Iſta autem adimplet omnes mundos ipſosque undiquaque circumdat &c. Quod ſi ergò omnes decem Sephiroth eâdem æqualitate propinquæ ſunt Infinito, & omnes ab Illo lumen accipiunt, ipſæ per ſe; quænam ergò differentia eſt inter ipſas Sephiras, & quo reſpectu una elevatior eſt alterâ? cum omnes ipſarum gradus æquè diſtent ſicut dictum. Et quidem ſi dici debet quod res eſt, omnia ſanè hæc aſſerta vera ſunt, & verba Dei viventis, omnia quoque rectè intelli-

gi poſ-

Digitized by Google

gi poſſunt ab iis, quibus data eſt ſcientia. Diſcrepantia porrò duarum illarum opinionum, ſupra propoſitarum, utrum ſcilicet decem Sephiroth ordine continuo ſibi invicem ſuccedant, unâ ſupra aliam, an verò linearum ſerie conſiſtant, conciliata eſt ſuo loco, ubi tractatum eſt de mundo Punctatorum, quod nimirum ante inſtitutum rerum ordinem alia ſupra aliam diſpoſita fuerit; poſt illud momentum autem trium linearum ordine apparuerint. Utrum circulorum an linearum rectarum forma procedant, hoc capite explicabitur. Si igitur animum adhibueris, intelliges, utramque opinionem eſſe veram, eò quod duæ ſunt Notiones Infiniti, una, in reſpectu ad circulos, & altera in reſpectu ad tres lineas rectas hominisque figuram, capite, brachiis, corpore, cruribus pedibusque conſtantem, de quibus nunc & infra agendum.

Scito, quod antequam emanarent emanantia, & creata eſſent creata, Lux ſuprema extenſa fuerit pleniſſimè, & impleverit omne Ubi, adeo ut nullus daretur Locus vacuus in Notione Lucis, nullumque ſpatium inane, ſed omnia eſſent plena Luce illa Infiniti hoc modo extensâ, cui ſub omni notione ſuâ finis non erat, eò, quod nihil eſſet, niſi extenſa illa Lux, quæ unâ quadam & ſimplici æqualitate ubique ſibi erat ſimilis; atque iſta vocabatur Or Haenſoph Lux Infiniti.

Cùm autem in mentem veniret Extenſo huic, quod vellet condere mundos, & emanando producere Emanantia, atque in lucem proferre Perfectionem potentiarum ſuarum activarum, & Nominum atque Cognominum ſuorum, quæ erat cauſa impulſiva creandi mundi, prout ſupra dictum eſt, cap. 1. quæſt. 1. tum compreſſa quadantenus Lux iſta, à puncto quodam medio circumcirca ad latera receſſit; atque ſic relictus eſt Locus quidam vacuus, dictus ſpatium inane, æquidiſtans à puncto illo, exactè in medio ejus conſtituto.

Compreſſio autem illa undiquaque ſibi æqualis fuit circa centrum dictum per omne ſpatium, adeò ut locus ille vacuus, ex-

actè

actè eſſet circularis ſub perfectiſſima æqualitate: nec concipi hic poteſt ulla quadratura vel anguloſitas, cum contractio iſta Infiniti ſtatuatur undiquaque ſibi fuiſſe æqualis, unde & circularis: cur enim Lux illa, quæ identica quadam æqualitate antehac ubique æqualis erat, inæqualiter ſeſe contraxiſſet, uni lateri plus, alteri minùs tribuendo? Jam verò ex Geometria notum eſt, nullam figuram plùs participare æqualitatis, quam circularem: quadratum *enim* angulos habet, ſicut & trigonum cum ſimilibus. Apparet *igitur* Contractionem illam Infiniti ſtatuendam eſſe circularem: cujus rei cauſa non eſt alia, quam in Infinito ipſo, ſicut *dictum* eſt. Videatur etiam Sohar Sectione Pekude fol. 251. ubi dicitur: *Palatia illa, & quæ in ipſis, circularia ſunt.* Sic & Sectione Bo. f. 42. *Docuit per circulos, quorum ſunt decem.* Datur tamen & alia ratio figuræ iſtius Sphæricæ, nimirùm quod illa, quæ Emanatura erant intra locum iſtum vacuum, futura erant figura Sphæricâ ſicut jam dictum: iſta autem quam proximè debebant applicari Infinito illa circumdanti, idque ubique æqualiter, æquali namque irradiatione frui debebant ab Infinito ex omni parte; quod fieri non potuiſſet, ſi Emanantia figuram habuiſſent quadratam vel triangularem aut ſimilem; cum tunc anguli quidam extantiores Infinito fuiſſent propiores, quam reliqua latera, nec æqualis fuiſſet participatio Infiniti. Capite tertio autem explicabitur Cauſa, quare iſta Contractio fuerit neceſſaria, & quomodo ſeſe habuerit.

Inſtituta igitur tali contractione atque compreſſione, per quam locus quidam vacuus ſpatiumque in medio Infinito relinqueretur inane; jam ſanè Ubi quoddam conſtitutum erat in quo exiſterent Emanantia, Creata, Formata & Facta. Produxit igitur Infinitum lineam quandam è Luce Concavi ſui, à ſummis partibus deorſum vergentem, Illamque derivavit atque demiſit intra Spatium modò dictum.

Quæ aucta ampliori facie extitit,

Summum autem initium iſtius lineæ deductum erat ex ipſo Infinito, hoc ipſum proximè attingens: Finis verò deorſum pergebat intra ſpatium illud inane; &, hâc mediante, Emanatione produxit, creavit, formavit, atque fecit omnes mundos: Et linea hæc vicem ſuſtinebat canalis cujusdam, perquem defluerent exundationes Lucis illius ſupremæ Infinitæ in Mundos intra hoc ſpatium conſtitutos. Jamque aliquatenus dilucidata eſt quæſtio illa Kabbaliſtarum, utrum ſcilicet initium ſit atque finis in Numerationibus?

Quamvis autem Lineæ iſtius ſummum initium proximè attingat Lucem Infiniti, in partibus Concavi ejus ſupremis; finis tamen ejus non protrahitur ad tantam profunditatem, ut ipſam quoque Lucem infiniti ſubter mundis gyratam attingat, illique adhæreſcat; propterea quod finis ipſi tribuendus ſit cum initio; quem non haberet, ſi utrinque influentiæ Lucis Infinitæ particeps eſſet; cum tum potiùs duo ipſi competerent Initia contrario ſitu à ſe invicem contradiſtincta, quorum utrique notio ſuperioris, non inferioris tribuenda eſſet; Unde Lucis infinitæ ſic influentis nulla pars vel ſumma vel ima, vel anterior vel poſterior, vel orientalis vel occidentalis vel ſeptentrionalis vel meridionalis dici poſſet. Quod ſi verò Lux iſta Infiniti influere ſtatuatur per modum lineæ cujusdam ſubtiliſſimæ, & canalis tenuiſſimi, tunc notio ſummi & imi, anterioris & poſterioris, cardinis orientalis & occidentalis, &c, hîc inveniri poterit.

Quo poſito dicendum, lucem hanc poſt ingreſſum non ſtatim via recta pergere deorſum, ſed ſenſim illuc derivari; adeò, ut datis primis curſus rectilinei initiis, mox deflectat ad figuram circularem, orbemque illicò conſtituat circumcirca tenuem, qui circulus tamen Luci Infinitæ in circuitu ſuo non uſquequaque adhæreſcat: quippe quod ſi fieret, res ſanè ad priſtinum recideret ſtatum, & circulus iſte per Lucem Infiniti deſtrueretur, nec apparere poſſet orbita ejus, & omnia tantùm Ipſa Lux illa Infinita forent, ſicut antea: Unde circulus iſte, propinquus quidem erit con-

concavo Infiniti, non tamen adhærebit eidem ullo nexu, adeoque Emanatio Infiniti tantùm ſub tenuitate lineæ procedit, quâ viâ lumen ejus immanans circulo iſti infunditur: Infinitum autem undiquaque hunc circulum ambit æquali diſtantia, cum & illius concavum circulari figura extet; Quod autem influentia hæc Infiniti tantùm fiat per viam lineæ, hinc demonſtratur, quod alias, ſi lumen iſtis circulis undiquaque afflueret, Emanantia æquè atque ipſum Scaturiens infinita eſſent, terminoque & menſura atque finibus carerent. Porrò notandum ipſam quoque Lineam hanc admodum eſſe tenuem, ut nimirum Lux Emanantibus ſub certa menſura affluere poſſit, certoque modo. Quæ una eſt ex illis cauſis, quare Emanantia vocentur decem modi, ſeu menſuræ vel decem Numerationes, ut nempe oſtendatur, menſuram ipſis modulumque & terminum competere, numerumque definitum; quæ non inveniuntur in Infinito ipſo: Sicut traditur in Libro Sohar Sectione Pinchas fol. 257, col. 2. his verbis: *Præceptum decimum tertium concernit Lectionem Audi &c.* Non verò quod menſura modusve ipſi competat dicendum, vel notum aliquod Nomen, qualia Numerationibus tribuuntur: Quælibet enim Numeratio Nomen habet definitum, menſuramque & terminum atque limitem. Cum igitur Linea hæc adeo tenuis eſt, tùm influentia tanta ſaltem ipſis affunditur, quanta opus eſt ipſis, in quantum ſcilicet Emanantia ſunt, non verò quaſi forent ſcaturientia. Jamque iſte circulus, propinquior Infinito, Coronæ nomine indigitatur.

Poſtmodum verò hæc linea ulterius adhuc protenditur, paululumque promanans in orbitam agitur ad conſtituendum circulum alterum intra primi concavum: atque iſte circulus Sapientiæ nomen habet.

Porrò quoque protenſa deorſum, & circumvoluta in gyrum, tertium circulum conſtituit intra ſecundi concavum, qui dicitur Circulus Intelligentiæ.

Digitized by Google

Atque ſic ſimili itinere linea illa provolvitur, continuata ſua extenſione per vices circumgyrata uſque ad Circulum decimum, quem Regni Circulum nominamus.

Et hac ratione doctrina de decem Numerationibus ob oculos poſita eſt, in quantum illæ emanant per modum decem circulorum homocentricorum: idque generatim, repetitâ ſcilicet ſimili planè Emanatione per omnes Mundos. Notum autem atque perſpicuum nobis eſt, quot mundorum ſpecies emanent, creatæ & formatæ atque factæ ſint, millies nempe mille & myriades myriadum; quæ omnes ſimul ſubſiſtunt intra locum hunc vacuum ſupradictum, quippe extra quem nihil eſt horum. Quilibet autem Mundus decem habet Numerationes ſpeciales, & quælibet Numeratio ſpecialis cujuscunque Mundi compoſita eſt è decem Numerationibus ſpecialioribus, quæ omnes figuram habent circulorum homocentricorum, & ſic in Infinitum. Omnia ergò ſe habent ad inſtar ſphærularum cæpariarum, ſibi invicem incluſarum, vel ad inſtar Syſtematis orbium cœleſtium, de quibus in Aſtronomia.

Tota igitur textura omnium iſtorum Circulorum ſimul ſumta, è tenui iſta Linea conſtat, quæ ab infinito protenſa pergit, deſcendensque è circulo in circulum diffunditur, uſque ad extremitatem omnium: Atque hac ſemitâ lineari Lux ipſa affunditur & Influentia neceſſaria tribuitur ſingulis. Et ſic propoſita eſt in materia de Numerationibus Circulorum notio.

Nunc ad alteram Notionem pergendum, quæ decem numerationibus competit, qua nimirum illæ per Lineam Lucemque rectam repræſentantur, & ſub ſpecie trium Linearum, atque figura Hominis ſupremi.

Illa enim Linea à ſummo illo culmine deorſum protenſa à qua procedunt omnes Circuli ſupradicti, ſimul etiam viâ rectâ deorſum pergit ab excelſiſſimo ſummi illius Concavi Epiſtomio usque ad debitam Circulorum depreſſionem, idque per medios illos Circulos omnes, & formâ quidem hominis erecti, ſtaturæ

debitæ, Os cui ſit ſublimè datum cœloſque tueri juſſum; in quo numerari queant 248. membra, dextro ſiniſtroque & medio ſitu diſpoſita. Atque hâc figurâ omnes inſimul quoque Numerationes comprehenduntur tam Generales, quam ſpeciales & ſpecialiſſimæ.

Iſta autem ſecunda Notio nomine ſuo Adam Kadmon ſive Adam primus vocatur, quem indigitat Scriptura S. his verbis: *Et creavit Deus hominem in imagine ſua, in imagine Dei, &c.* Quemadmodum & Liber Sohar & Tikkunim plurimis in locis de ſecunda hac Notione tantùm loquuntur, prout alibi prolixiùs dictum.

Atque ſic duæ illæ ſupradictæ Sententiæ conciliantur, quod nempe duplici viâ conſiderari poſſit Divinitas, quæ una tamen eſt, & vera utraque verbis Dei viventis æquipollens. Unde non paucæ contradictiones apparentes reſolvi poſſunt circa materiam de ordine ſituque decem Numerationum. Et hinc ſimul enodatur quæſtio illa, quomodo Initium detur & finis, ſummumque & imum in decem Numerationibus? Cujus ſolutio ex utraque Notione deſumi poteſt. Si enim Numerationes ſub figura circulari conſiderantur, extremus ſanè circulus, Coronæ ſcilicet, propinquior eſt Infinito quam cœteri, unde & omnibus eſt excellentior. Inter ſecundum autem circulum, ſapientiæ nimirum, & Infinitum, Coronæ circulus interjectus eſt, unde excellentia ejus tanta non eſt, quanta Coronæ; & ſic conſequenter per omnes mundos in ſpatio iſto comprehenſos: quicunque enim circulus propior eſt Infinito, pro ſuperiore & excellentiore habetur, donec inveniamus mundum iſtum materialem punctum eſſe medium circulorum & ipſius quoque Spatii Locique vacui ſupra deſcripti, adeoque & remotiſſimum ab Infinito, remotione κατ' ἐξοχὴν ſic dicenda præ omnibus mundis reliquis: unde & corporeus eſt & materialis perfectâ corporeitate.

Alia quoque hujus rei eſt ratio non admodum à priori diverſa; Nimirum quod Linea illa ab Infinito promanans pri-

mum in rectum protendatur, poſtmodum in circulum abeat, iterumque via rectâ ad ima magis progreſſa rurſus circulum conſtituat, idque uſque ad extremitatem. Circulus ergò exiſtentiæ primæ circa initia Lineæ iſtius propterea ſummus eſt, & excellentiſſimus omnium, quod lucem hauriat è ſcaturigine omnium ſummâ, deque hoc plura capite tertio infra.

Porrò hinc quoque liquet, qua ratione decem Numerationibus etiam circulorum conceptu conſideratis Linearum tamen Notiones reverà competant; & figura hominis, nec non dextrum ſiniſtrum atque medium.

Sed quomodo altera illa Notio figuræ rectilineæ ſtaturæque humanæ conceptus ſuperioris & inferioris, anterioris & poſterioris exhibeat, hinc apparet: quod quicquid initio Lineæ, propinquum eſt, Capitis Nomine dici queat, unde, quod paulò inferius ſequitur, Corporis, quodque adhuc profundius, Pedum nomine appellabitur; & ſic quoque in ſpecialioribus & ſpecialiſſimis.

Et hæc de conceptu Circulorum, de quibus Sohar Sectione Vajikra fol. 99, & f. 10. Et Sectione Breſchith f. 19. col. 2. Sicut de Conceptu formæ humanæ quoque videri poteſt Sohar Sect. Toledoth Jizchak f. 134. c. 2. Infra autem cap. 4. explicabitur, quomodo omnes etiam Notiones figuræ hujus rectilineæ ſibi invicem involvantur, ita, ut Attik Jomin ſeu Antiquus dierum ſit intra Arich Anpin, ſeu Macroproſopum; Arich Anpin ſeu Macropoſopus intra Abba ve Jmma ſeu Patrem & Matrem, & ſic conſequenter usque ad finem graduum omnium.

Caput III.

Hic quoque, cum de utraque Divinitatis Notione agimus, in uſum veniunt 5, illa Lumina, ſive Nomina Animæ humanæ, qui ſunt quinque gradus alter altero ſuperior.

Decem Numerationes enim forma Circulari conſideratæ bina ſemper continent, Oroth ſeu Lumina nempe, & Kelim ſeu Vaſa:

Vaſa: & Lux quælibet ſubdividitur in Lucem internam, & Lucem ambientem; prout & Vaſa ſingula partes habent tam Externas, quam Internas.

Atque ſic etiam in Notione Rectilinea hæc omnia occurrunt.

Differentia autem inter Circulos & Rectilineum hæc eſt, quod decem Numerationes ſub Circulis notionem Lucis habent, quæ vocatur Nepheſch ſeu Pſyche; ſed decem Numerationes Rectilinei notionem Lucis habent, quæ vocatur Ruach, Spiritus, qui gradus eſt Pſyche ſuperior.

Planum autem eſt, quod Notio Pſyches, priùs emanet, & poſtea Spiritus ſequatur, ceu ſuperior; ſicut in homine; (de quo videatur Sohar Sect. Miſchpatim, quæ applicanda ad hominem ſuperiorem.)

Idque per omnes Mundos ſic invenitur.

Differentia tamen eſt inter Vaſa Pſyches & inter Vaſa Spiritus: Hepar enim eſt ſedis Lucis cui Pſyche nomen, Cor Spiritûs, Cerebrum Animæ, de quibus alibi.

His præmiſſis, ordinem emanantium ſic intellige: primum emanant 10. Numerationes Notionis Circularis, & quidem initio decem Vaſa, ſingula partibus ſuis exterioribus & interioribus conſtantia; his decem vaſis autem veſtiuntur ipſæ X. Numerationes, Lumina nempe quæ Nepheſch dicuntur ſeu Pſyche: præter quæ adhuc alia decem Lumina inveniuntur, quæ Ambiunt Vaſa extrinſecus: quæ quidem & ipſa ſunt Nepheſch, ſive Pſyche, ſed Ambientium tamen Nomen habent, cœtera autem Interiora Lumina vocantur; & omnia quidem forma circulari.

Poſtmodum autem emanant X. Numerationes formâ rectilineâ hominis inſtar, quæ excellentiores ſunt circularibus, ceu Spiritus: Suntque decem Vaſa ſub figurâ hominis, omnia illa continente; Singulis autem vaſis partes ſunt Interiores & exteriores; illisque veſtiuntur ipſæ X. Numerationes, Lumina ſcilicet quæ vocantur Spiritus: præter quæ tamen & alia ſunt Lumina

mina decem Ambientia, ut in circulis; quæ quidem & ipſa ſunt Spiritus: & omnia quidem ſub formâ hominis; idque per omnes mundos emanantes, creatos, formatos & factos, intra ſpatium hoc Vacuum de quo ſupra; ambiente deſuper Luce Infiniti.

Et in circulis quidem quicunque interiores ſunt, ſemper viliores habentur, uſque ad mundum materialem; In Rectilineo verò res aliter ſe habet, ubi quicquid interius eſt, excellentius eſt quocunque exteriore: Rectilinei enim partes aliæ alias ſuperinveſtiunt uſque ad extimam omnium, quod probè notandum.

His præmiſſis intelligere poteris quare neceſſaria fuerit Compreſſio Infiniti, intra ſe Ipſum, in medio ſcilicet Lucis ſuæ: ut nimirum relinqueretur Locus vacuus de quo ſupra; ubi hæc ſimul fuit Intentio, ut conficeret Notio Vaſorum. Nam mediante compreſſione Lucis & diminutione ejus oritur poſſibilitas vaſis ut exiſtere, & detegi queat: ſed per augmentationem Lucis deſtruitur vas, cum diminuatur facultas ejus ſuſcipiendi Lucem tam multam & tam magnam ſicut dictum eſt, cum actum fuit de VII. Regibus Edomiticis, qui appellantur Olam Hannekuddim Mundus Punctatorum, quomodo regnaverint & mortui ſint; ubi ſatis declaratum, quomodo ſe habeat creatio & eſſentia vaſis.

Primò enim opus eſt compreſſione Lucis & diminutione ejus, qua mediante exiſtentia vaſis detegitur: quo hoc modo detecto & actu producto Lux iterum in illud immanet: unde permanere poteſt Vas iſtud citra deſtructionem.

Atque ſic actum eſt hîc: Primùm compreſſit ſeſe Lux, & orta ſunt vaſa: mox verò iterum affluxit linea illa lucida, ut illa illuſtraret.

Unde patet ratio, quare Infinitum ſeipſum hoc modo compreſſerit, ſubducta omninò Luce illa vehemente è ſpatio iſto; quo facto eadem reverſa eſt, ſed certâ menſura & pondere certo, ſub forma lineæ illius: quæ cauſa eſt, quod potuerit permanere ſub notione Lineæ in loco ſuo, ſubtractâ reliqua Luce

magna

Digitized by Google

magna. Non enim potuiſſent ſubſiſtere vaſa, niſi ſublato penitus lumine, moxque reſtituto ſuo pondere & menſura, & quidem tantâ, quæ ſufficeret illis illuminandis & in eſſe Vaſorum citra deſtructionem conſervandis.

Caput IV.

NE exiſtimes autem decem Numerationes, communiter Emanantium cognomine inſignitas, primas eſſe & ſummas rerum Emanatione productarum; multi enim Mundi ipſis ſunt priores, In Libro Sohar autem multorum mundorum nulla *facta* eſt mentio niſi ænigmaticè; exemplo ſint 3. orationes in libro Tikkunim de Adamo primo inter omnia prima, & in libro Sohar Sect. Breſchith f. 23. & in Tikkun. f. 134. It. in Sohar Sect. Noach f. 65. & Sect. Pekude f. 268, & f. 256.

Primúm igitur hîc dicendum de Speciali illo, quod totum Spatium continet & amplectitur, & è quo omnes mundi protenduntur, dependentque & procedunt; Huic nomen eſt Adam primus inter omnia prima. Iſte enim prior eſt omnibus Entibus, ejusque Celſitudo ſumma, & mundus ejus maximus omnium. In libro Sohar ejus non fit mentio niſi paucis in locis, idque tectè admodum; ita & in Tikkunim, v. g. ſub finem Tikk. X. Numerationum f. 41. col. 2. ſic & princ. Tikk. 70. fol. 119. & fol. 132.

Scito igitur, quod lumina prima emanatione introducta in Spatium hoc, per modum lineæ rectæ extenſæ ab Infinito, & undique circumactæ contineantur ſub Notione X. Numerationum, quarum eſſentia in genere vocatur Adam primus inter omnia prima. Et hæ ſunt illæ, quæ primò prodierunt & manifeſtatæ ſunt formâ circulari, ſub notione Pſyches hujus Adami primi.

Et iſtis competunt Notiones decem Vaſorum Circularium, interioribus & exterioribus ſuis conſtantium; quibus ſingulis ineſt ipſa Eſſentia Lucis internæ, quæ Nepheſch ſive Pſyche di-

 citur

citur cum ſua Luce Ambiente, quæ & ipſa ad hanc Notionem Pſyches pertinet.

Et hæc omnia circulari forma extant, circulo extimo quam proximè applicito ipſi Infinito, omnia iſta extrinſecùs ambienti. Hic autem circulus extremus maximus Corona Adami primi dicitur; ſicut alter dicitur circulus Sapientiæ Adami primi, & ſic conſequenter uſque ad circulum Regni Adami primi. Atque iſti decem circuli Adami primi ambiunt totum hoc Vacuum intra Infinitum, eidem quam proximi, & ab illo circumdati.

In medio autem decem horum Circulorum Locus vacuus & inane Spatium relinquitur pro reliquis Emanantibus & mundis.

Ne autem exiſtimes velim, quaſi in Adamo primo Notio vaſorum realiter inveniatur; quia vaſorum notio non manifeſtatur, niſi circa Mundum punctatorum: quod ſi tamen Vaſorum nomen hîc admittitur, id tantum fit reſpectu majoris vel minoris copiæ lucis mediæ in ipſis repertæ: Vaſa autem per ſe ſunt lux tenuiſſima.

Manifeſtatis autem his decem Numerationibus Adami primi ſub Notione Nepheſch ſeu Pſyches forma circulari, mox aliæ prodeunt ſub notione Ruach ſeu Spiritus iſtius Adami primi formâ rectilineâ ad inſtar hominis erecti, conſtantis 248. membris per caput, brachia, manus, corpus & pedes diviſis: Atque hic incipit emanare ab Infinito per lineam, & rectà deorſum protenditur ſub figura trium linearum, quarum una eſt dextra, altera ſiniſtra, tertia media, per quas X. ipſius Numerationes diſtribuuntur.

Quamvis autem linea iſta figuræ Adami primi initium capiat ab Infinito, & inter omnes circulos ſciſſis ipſorum ſummitatibus deſcendat; tamen putandum non eſt ipsam produci usque ad imum omnium circulorum ſub pedibus Adami primi circumvolutorum: nam extenſio illius tantum durat usque ad imum concavum circulorum ־ Attik Jomin ſeu Antiqui dierum, quæ eſt Notio Perſonæ competens Coronæ in Mundo Emanationis; adeò

adeò, ut circuli iſtius Antiqui dierum ſub pedibus ejusdem Antiqui proximè circumvolvantur, (quousque & pedes Adami primi pertingunt.)

Atque ſic expoſitum eſt, quomodo Adam primus ſuperius repleat forma circulari & rectilinea totum illud ſpatium:

Relictus autem eſt Locus vacuus inter Lucem Ambientem Rectilinei Vaſa, & Lucem Internam ejusdem, in quo conſtituti & deſtructi ſunt atque emanarunt omnes reliqui mundi, qui omnes pendent, & contenti ſunt in hoc Adamo primo, & ab ipſo prodeunt. Atque ſic declaratum eſt breviter, quomodo omnes mundi exiſtant in ſpatio hoc vacuo, quod eſt inter Lucem ambientem Rectilinei, Adami primi, & inter vaſa ejusdem.

Alibi verò latiùs traditur, quomodo in Notione Rectilinea Adami primi prodeant & manifeſtentur Lumina quam plurima, quæ in genere ſunt Lumina findentia: Et prodeunt ex Auribus ejus foras: Sicut & poſtea prodeunt lumina Naſi; & mox Lumina Oris, quæ 3. dicuntur variegata Akudim: & omnia hæc lumina via recta procedunt tantummodo; nec ulla notio circularis in ipſis invenitur.

Deinde autem prodeunt Lumina Oculorum Adami primi, quæ vocantur Olam Hannekuddim Mundus Punctatorum, quibus duæ competunt Notiones, nempe Circularis & rectilinea: Et locus, quo conſiſtunt & ſtationem habent, eſt à foveâ pectoris iſtius Adami primi deorſum usque ad finem pedum ejus; qui locus generatim vocatur Nezach, Hod, Jeſod, Victoria, Honor, Fundamentum, Adami primi. Et hic eſt ordo illorum: primò prodeunt decem circuli τῶν Nekuddim, & circumgyrantur circa Vaſa τῶν Nezach, Hod, Jeſod Adami primi, rectilinei, vaſis iſtis autem inveſtitur lux interna ipſorum: Et iſti circuli τῶν Nekuddim quæ ſunt Notio Nepheſch ſeu Pſyches, ambiunt vaſa, & lucem Internam τῶν Nezach, Hod, Jeſod rectilinei Adami primi; conſtantes & ipſi Luce Interna, ceu Pſyche, & Vaſis, & Luce Ambiente Vaſa, & hæc in genere vocantur circuli 4. τῶν Nekuddim.

Digitized by Google

Et ſuper iſtis circulis τῶν Nekuddim conſiſtit Lux ambiens ſub Notione Rectilinea Adami primi, & ſuper Luce ambiente rectilinei Adami primi circumgyrantur decem Circuli Ipſius Adami primi conſtantes Luce Interna & Vaſis, & Luce ambiente: Atque hæc ita fuerunt ab initio. Sed poſtquam deinceps emanarunt etiam X. Numerationes rectilineæ Mundi τῶν Nekuddim, quæ eſt Notio Spiritus huc pertinens, tunc X. illæ Numerationes rectilineæ τῶν Nekuddim conſtantes Luce ſua Interna & Vaſis & Luce ambiente rectilineis ceu veſtis obvolutæ ſunt ſuper Vaſa & Lucem Internam rectilineam τῶν Nezach Hod Jeſod Adami primi: Et ſuper Rectilineum τῶν Nekuddim veſtientium obvoluti ſunt ipſi circuli eorum: & ſuper circulos τῶν Nikuddim Lux ambiens rectilinea Adami primi, & ſuper iſtam Circuli Adami primi ipſi.

Alibique expoſitum eſt, quomodo iſta Nekuddim ſint Notio ſeptem Regum Edomiticorum; qui mortui ſunt, & poſtmodum reſtituti, & poſtquam rectè conſtituti fuerunt, inde facta eſt Notio 4. Mundorum Emanationis, Creationis, Formationis & Factionis, quorum ſinguli conſtant è ſex Parzuphin ſeu Perſonis, quæ ſunt Attik Jomin, Antiquus dierum, Arich Anpin, Macroproſopos, Abba ve Imma, ſeu Pater & mater; & Seir ve Nukbeh ſeu Microproſopos & Uxor ejus.

Atque nunc ut breviter oſtendatur ſtatio locusque iſtorum, incipiemus à ſummis pergendo ad ima. Infinitum ambit decem Circulos Adami primi conſtantes tribus ſuis notionibus Luce internâ ceu Nepheſch, & Vaſis iſtius Nepheſch ſeu Pſyches & Luce Ambiente hanc Nepheſch ſeu Pſyſchen, quæ partes in omnibus ſubſequentibus circulis æqualiter reperiuntur, unde non opus erit iſta toties repetere.

Decem circuli autem Adami primi ambiunt Lucem ambientem Rectilinei ipſius.

Et Lux ambiens Rectilinei Adami primi ambit decem circulos τȣ Attik Antiqui.

Et decem circuli τȣ Attik, Antiqui, circumdant Lucem ambientem rectilinei τȣ Attik, ſeu Antiqui ipſius.

Et Lux Ambiens rectilinei τȣ Attik ſeu Antiqui, ambit 10. Circulos τῶ Arich Anpin ſeu Macroproſopi.

Decem circuli τȣ Arich Anpin autem ſeu Macroproſopi circumdant Lucem ambientem rectilinei ipſius Arich Anpin ſeu Macroproſopi.

Et Lux ambiens rectilinei τȣ Arich Anpin ſeu Macroproſopi circumdat decem circulos τῶ Abba ſeu Patris.

Decem circuli τȣ Abba ſeu Patris autem ambiunt Lucem ambientem Rectilinei τȣ Abba Patris ipſius.

Et Lux ambiens rectilinei τȣ Abba ſeu Patris ambit decem circulos τῆς Imma ſeu Matris.

Et decem Circuli Matris circumdant Lucem ambientem Rectilinei Matris ipſius.

Porrò Lux Ambiens Rectilinei Matris ipſius circumdat decem circulos τȣ Seir ſeu Microproſopi.

Et decem circuli τȣ Seir circumdant Lucem ambientem rectilinei τȣ Seir:

Lux ambiens rectilinei Microproſopi autem circumdat decem circulos τῆς Nukba ſeu Uxoris.

Et 10. circuli Uxoris circumdant lucem ambientem Rectilinei Uxoris ipſius.

Et Lux ambiens Rectilinei Uxoris τȣ Seir ſeu Microproſopi Emanationum circumdant 10. circulos Creationis, qui itidem diſpeſcuntur in omnes partes ſuas ſimiles iſtis.

Et decem circuli creationis circumdant Lucem ambientem Rectilinei Creationis ipſius.

Lux ambiens Rectilinei Creationis autem circumdat circulos Mundi formationis, in ſuas partes diviſi:

Et circuli Formationis Lucem ambientem ipſius Rectilinei Formationis.

Deinde Lux ambiens Rectilinei Formationis Circulos Mundi Factionis etiam in partes ſuas diviſi.

Et circuli Factionis Lucem ambientem Rectilinei ipſius Factionis.

Atque ſic abſolvitur ordo generalis omnium circulorum & Luminum ambientium Rectilinea in omnibus mundis.

Ordo Rectilinei autem plane inverſus eſt, in hoc enim, quicquid vilius eſt deſuper, inveſtit partem excellentiorem ſibi vicinam hoc modo:

Lux ambiens rectilineum Factionis circumdat Vaſa & Lucem internam Rectilinei Factionis;

Et Lux interna rectilinei ſemper adhæret vaſis ſuis.

Vaſa autem & Lux interna Rectilinei Factionis ambiunt Vaſa & Lucem internam Rectilinei Formationis.

Et Vaſa atque Lux interna Rectilinei Formationis circumdant Vaſa & lucem internam rectilinei creationis.

Porro Vaſa & Lux interna Creationis ambiunt Vaſa & Lucem internam rectilinei Uxoris Microproſopi Emanationis.

Et Vaſa atque Lux interna rectilinei Uxoris circumdant Vaſa & Lucem internam rectilinei Microproſopi.

Dein Vaſa & lux interna rectilinei τῦ Seir Anpin ſeu Microproſopi ambit Vaſa & lucem internam rectilinei matris;

Et hæc vaſa & lucem internam rectilinei Patris;

Et hæc eaſdem Partes Macroproſopi.

Et hæc eadem Antiqui dierum.

Vaſa autem & Lux interna Antiqui dierum ambit Vaſa & Lucem internam τῶν Nezach Hod Jeſod τῦ Adam Kadmon ſeu hominis primi.

Porrò Vaſa & Lux interna τῶν Nezach Hod Jeſod Adami primi ambit lucem internam Infiniti, quæ obvelatur intra hæc ſub forma lineæ rectæ extenſæ à ſolo Infinito ad illuminandum & vivificandum omnes mundos.

Nunc porrò addendum, quouſque pertingant pedes Adami rectilinei, qui omnes mundos pervadit. Recta

Recta linea igitur revera adhæret Infinito ambienti, & ab eo protenſa deſcendit & obvelatur interioribus Adami primi; & protracta extenditur usque ad pedes Adami primi rectilinei, id eſt usque ad intimum concavum circulorum Antiqui dierum: Hi infra circumdant pedes ejus. Si enim diceretur pedes Adami primi pertingere usque ad finem omnium circulorum, tunc ſanè iterum attingerent circulum Infiniti; adeoque Infinitum & ab Inferioribus partibus lucem immitteret, unde obliteraretur notio Superioris & Inferioris.

Dicendum igitur breviter, quod pedes Adami primi rectilinei protendantur usque ad medietatem inferiorem Circulorum Antiqui dierum, adeo, ut iſti circuli proximè ambiant pedes ejus. Omnes autem reliqui pedes rectilinei ſe habent ut pedes Antiqui, nimirum pedes Arich Anpin ſeu Macroproſopi & pedes Seir Anpin ſeu Microproſopi: & pedes Uxoris Microproſopi: omnes iſti, inquam, occultantur eadem æqualitate; idque usque ad medietatem inferiorem Circulorum Arich Anpin ſeu Macroproſopi, ita autem circuli iſti proximè ambiant inferius pedes hos omnes.

Dantur autem & notiones perſonarum, quarum ſtatura non eſt alta, quales ſunt Abba ve Imma Pater & mater; quorum ſtatura incipit â gutture τȣ Arich Anpin ſeu Macroproſopi, usque ad Tibbur ejusdem tantum: ſic quoque Perſona Leah, quæ eſt Daath ſeu Scientia τȣ Seir Anpin ſeu Microproſopi, pertingit ſaltem usque ad pectus ipſius: Atque harum perſonarum pedes non pertingunt usque ad pedes Macroproſopi, cum ſint brevioris ſtaturæ.

(Alibi tamen dicitur, quod utraque calx Antiqui longius protendatur ultra pedes Macroproſopi, ita ut ſubintrent limites mundi Creationis.)

Caput

Caput V.

HIc addenda adhuc ſpecialia quædam. Supra enim dictum eſt, quod Perſona Adami conſtet 248. membris per decem partes principales diſtributis; id fit hoc modo.

Kether ſeu Corona eſt Cranium.

Chochmah, Sapientia, Binah, Intelligentia, Daath, Scientia ſunt tria Cerebra. Cheſed, Benignitas, Geburah robur, Tiphereth, Pulchritudo, ſunt duo Brachia & corpus.

Nezach Victoria, Hod Honor, Jeſod Fundamentum ſunt duo femora & membrum generationis.

Malchuth autem ſeu Regnum eſt Uxor ejus.

Porrò præter alias diviſiones varias, notanda eſt & illa, quæ eſt in Notiones Perſonarum, ubi

Kether ſeu Corona eſt una perſona è X. Numerationibus & vocatur Arich Anpin ſeu Macroproſopus.

Chochmah etiam una eſt perſona, & nomen τῶ Abba ſeu Patris habet.

Binah autem Perſona pariter eſt, & dicitur Imma, Mater.

Dein Tiphereth à Cheſed usque ad Jeſod, unam, conſtituit perſonam quæ vocatur Seir ſeu Microproſopus.

Decima autem Numeratio, nempe Malchuth una itidem eſt perſona, quæ vocatur Uxor Microproſopi.

Ulterius ſciendum, Notionem τῆς Malchuth ſeu Regni, occurrentem in ſingulis Perſonis jam nominatis ita ſe habere: quod Malchuth competens perſonæ Maſculinæ, quales ſunt Pater & Seir ibidem habeat Notionem Attarah ſeu Corollæ, Juſto, id eſt τῷ Jeſod impoſitæ, vide Sohar Sect. Vajeze f. 162. In Perſona Fœminina autèm quales ſunt Mater & Uxor Microproſopi Malchuth pariter notionem habet Corollæ τῶ Jeſod, ibi enim Jeſod eſt Matrix, & Corona ejus denotat notionem Pomi ejus. Sephira autem τῆς Malchuth quæ eſt Perſona per ſe, vocata Uxor

Uxor Microproſopi, ipſa eſt perfecta Fœmina ad inſtar reliquarum perſonarum.

Addo & hoc: Cum ab Adamo primo omnes mundi tanquam rami propagantur, res ita ſe habet, ut mundus Emanationis non ſit niſi veſtis τῶν Nezach Hod Jeſod iſtius Adami primi, quæ tantum ſunt Notio Vaſorum pedum ejus. Jam autem notum eſt, quod mundus Factionis correſpondeat τῇ Malchuth ſeu Regno, quæ locum ſuum habet à tergo τῷ Seir ſeu Microproſopi verſus τὰ Nezach Hod Jeſod ipſius: ita mundus factionis eſt Malchuth Adami primi: Unde ſolvitur quæſtio, an liceat tam alta rimari? quod nimirum 3. ſumma Adami primi ſaltem prohibita ſint, non vero cætera.

Præterea obſervandum, X. Numerationes cujuslibet mundi tam in genere quam in Specie ſumtas, contineri literis Tetragrammati: ita ut apex literæ Jod Coronam; Ipſum Jod ſapientiam, He primum Intelligentiam, Vav Pulchritudinem conſtantem 6. Partibus, quæ nobis Seir Anpin ſeu Microproſopus dicuntur, & He Ultimum Regnum, quæ nobis Uxor Microproſopi dicitur; denotet.

Si autem omnes Numerationes in una Perſona proponuntur, tunc Apex literæ Jod ſeu Corona, eſt Cranium iſtius Perſonæ; Jod vero ipſum & He, ſeu Chochmah & Binah, ſunt duo Cerebra dextrum & ſiniſtrum; Vav denotat ſex partes principales illius perſonæ, & He ultimum eſt regnum ejusdem, de quo ſupra.

Iterum notandum, Varias dari Tetragrammati exarationes per literas aliter atque aliter plenè ſcriptas. e. g.

τῷ Jod, characteri Patris ſeu Sapientiæ, tribuitur exaratio plena per Jodin, hoc modo:

יוד הי ויו הי

quæ exaratio dicitur τῷ עב Ab ſeu ſeptuaginta duo denotans.

τῷ He primo, Characteri matris ſeu Intelligentiæ, alia tribuitur exaratio plena per Jodin, hoc modo:

יוד הי ואו הי

quæ exaratio dicitur τῶν סג ſag ſeu 63. denotans.

τῷ Vav characteri Microproſopi, ſeu ſex numerationum à Cheſed usque ad Jeſod; alia tribuitur exaratio plena per Alephin, hoc modo:

יוד הא ואו הא

quæ dicitur τῶν מה Mah, ſeu 45. denotans.

τῷ He ultimo, Characteri Uxoris Microproſopi ſeu Regno, alia tribuitur exaratio plena per Hehin, hoc modo:

יוד הה וו הה

quæ dicitur τῶν בן Ben, ſeu 52. denotans.

Sic quoque in omnibus particularibus inter perſonas, ſemper Sapientiæ Perſonæ competit עב.

Intelligentiæ Perſonæ סג: Microproſopo Perſonæ מה: & Regno Perſonæ בן.

Et ſicut quælibet Numeratio iterum in decem alias Numerationes diſpeſcitur, & ſic infinitum; ſic & plenæ iſtæ exarationes multiplicantur in infinitum.

In lectione Libri Sohar autem ſedulo videndum, utrum Sermo ſit de Adamo primo ipſo, an de aliquo Luminum ab ipſo prodeuntium ſive ex auribus, ſive è naſo, ſive ex ore, quæ vocantur Akuddim variegata, ſive ex oculis, quæ dicuntur Olam Hañekuddim Mundus punctatorum; quæ eſt notio Mundi Emanationis ante ipſius productionem actualem; ſive è fronte, quæ eſt notio mundi Emanationis, poſt ipſius actualem conſtitutionem. Item utrū ſermo ſit de mundo creationis, an de mundo Formationis an de mundo factionis, eaq; omnia in genere: Prout & in ſpecie videndum, utrum ſermo ſit de Perſona Antiqui qui in quolibet mundo occurrit; an de Perſona Macroproſopi, an de Patre vel Matre, an de Microproſopo vel Uxore ejus; an de Iſraële ſene, an de Thebunah ſeu Prudentia, an de Jacobo, an de Leah.

Deinde etiam attentione opus eſt, circa ſpecialiſſima, utrum Sermo ſit de X. Numerationibus circulari forma conſideratis, an de

an de rectilineo, utrum de Luce ambiente, an de Interna; an de Vaſis.

Præterea ſtatus X. Numerationum obſervandus eſt, earumque plenitudo & defectus, adeoque numerus utrum Sermo ſit de tempore quô emanarunt, an de tempore quô accuſatur Luna, an de tempore Creationis hominis primi, an de tempore quo peccavit, quô mutati ſunt omnes mundi; an de ætate deſerti, an ſub domo prima, vel deſolatione ejus, an de domo ſecunda vel deſolatione ejus; an die profeſto, an Sabbatho, an feſtis diebus, item utrum interdiu an noctu; imò obſervandæ ſunt horarum quoque differentiæ, cum horæ hora non ſit ſimilis. Vide Tikun. 22. f. 63.

Ut plurimum tamen Liber Sohar non tráctat de X. Numerationibus ſub circulari forma conſideratis, ſed de rectilineis. Tantum.

Digitized by Google

Epiſtola ad Compilatorem.

MUltum jam temporis elapſum eſt, Vir Clariſſime, ex quo tuas accepi, tum priores illas ad me ipſum ſcriptas, tum eas alteras ad Præſtantiſſimum Virum, Dominum N. quæ ad me tamen potiſſimum pertinebant. Scripta mea, quæ maxima ex parte te perlegiſſe dicis, tibi tantopere placere; cùm eo Vir ſis judicio, vehementer equidem gaudeo. Speroque demonſtrationes meas Principii, quod dicitur, Hylarchici, quas tanta cura ac conatu elaboravi, non relaxaturas eſſe hominum induſtriam in rimandis, quæ reverà inſunt, rationibus Naturæ Mechanicis, ſed excitaturas potiùs eorum vigilantiam, ne præ nimia credulitate ſe exiſtiment ſolutiones earum rerum Mechanicas inveniſſe, quæ earundem ſint incapaces. Qua de re Lectorem moneo in Præfat. ad Tractatum Immort. Animæ. Sect. 13. Cæterùm quicquid judicent alii de opere illo Metaphyſico, equidem diſſimulare non poſſum, quin mihi ipſi in eo magnopere placuerim, plenèque omni ex parte ſatisfecerim. Nemòque quod ſciam, apparuit hactenus, qui demonſtrationes meas ulla in parte enervare potuit. Quanquam haud oſcitanter videntur legiſſe, cùm quidam certè eorum, lapſum notaverint pag. 218. qui me prorſus fugerat, ut qui remiſſiori, ut videtur, animo eram in Latinè reddendis hiſce meis ſpeculationibus, quam in eisdem fueram formandis excogitandisque. Legendum enim eſt juxta MSS. meum Anglicanum pag. 218. lin. 11. quam dimidium ejus, quod globuli occupant: Et lin. 13. ſpacium eſſe dimidium. Quemadmodum & ipſe ſenſus contextus planè poſtulat, ut Sol quarta pars vorticis fiat. Quæ quidem Solis quantitas cum dicto Experimento, computatis computandis ſatis convenit. Qua de re tamen non eſt, ut ſimus nimis ſoliciti, quandoquidem quinta tantùm, ſexta ſeptimave licet pars vorticis eſſet, omnia tamen in hoc capite pari ferè firmitudine procederent. Sed credo, te inter legen-

legendum,qua es ingenii promptitudine, hæc tua ſponte notaſſe.

Benignior tua ſententia de Conjecturis meis in Tabulas Cabbaliſticas, cum in illis ſtudiis adeò verſatus ſis, calcar addidit curioſitati perlegendi Tractatum primum Libri Druſchim, quem huc mittendum nuper curaſti. Quid autem de eo ſentiam,ex brevibus quibusdam Annotatis Anglicè ſcriptis percipere potes. Equidem nunquam adduci poſſum, ut credam iſtiusmodi commenta veros eſſe antiquæ Cabbalæ theſauros. Rationes in iſtis Annotatis ſubindicavi. Ita ſanè Autor philoſophatur,ac ſi Sephiroth Numerationes non eſſent, ſed Sphæroth *ſive* Sphæroth , id eſt Sphæræ. Pæneque Orbes Ariſtotelicos cum ſuis Intelligentiis pro antiquæ Cabbalæ myſteriis reponere videtur. Sed præcipua perſtrinxi in Annotatis illis. Singula notaſſe,eisve animum attendiſſe magno mihi futurum fuiſſet tædio, nec abſimile vitioſarum nucum diffringendarum operæ: quibus nil niſi aridus ingratusque pulviſculus pro laboris pretio in os frangenti excidit. Quò majores profectò tibi gratiæ debentur, qui hunc laborem in publicum commodum tam alacriter devoras,ut quæ ſint opes penuriave Judæorum Philoſophica, & tibi & Chriſtianis pateſcat. Quantum ad me, ego certè credo Sephiroth,ſicut & tu vertis, Numerationes omnino ſignificare,eſſeque nihil aliud,quàm Numeralia quædam Repoſitoria maximorum myſteriorum antiquæ Cabbalæ decadem non excedentia, manuumque decem digitis, ſuper quos res numerari ſolent, reſpondentia: Denariumque Pythagoricum hinc originem ſuam traxiſſe. Varias vero Notiones ſive Nomina ad ſingulos numeros relata fuiſſe: quemadmodum obſervare licet apud Johannem Meurſium in Denario ſuo Pythagorico; quanquam multa quidem illic notata nomina ſpuria ſint. Modi tamen referendorum ſatis amplum eſt exemplum.

Sephiroth verò ſive Numerationes Cabbaliſticas duum fuiſſe generum puto: Phyſicas & Metaphyſicas. Phyſicas fuiſſe Repoſitoria myſterii Creationis ſive Mundi aſpectabilis præci-

puè, ſubindicatis interim & inviſibilibus ejus incorporeisque principiis. Septem autem primæ Sephiroth huic rei maximé inſerviebant, ſeptem diebus, ſex primis operæ, ſeptimo quietis, applicatæ: & ſic quidem, ut ſinguli numeri imaginem quaſi ferrent rerum, quæ ſingulis diebus appropriantur, ſicut fuſe demonſtravi in Cabbala mea Philoſophica. Nec omninò hîc otiatur decima Sephirah ſive denarius quatenus ad quaternarium referri poteſt tanquam illius potentia. Tot è decem Numeris ſive Sephiroth Mundi aſpectabilis Creationi illuſtrandæ inſerviebant.

Quantum verò ad Numerationes Metaphyſicas, id maximè notatu dignum eſt, eas totum Denarium complecti, & in duas partes dividi, tribus prioribus ipſi Divinitati, ſeptem reliquis Creationi ſpirituali & inviſibili applicatis; ita ut ſeptem poſtremæ Sephiroth Repoſitoria ſint & capſulæ quaſi rerum omnium creatarum ſpiritualium & inviſibilium, (quemadmodum ſeptem primæ rerum corporearum & aſpectabilium) tres verò primæ, quod dixi, Sacroſanctæ Trinitatis. Quæ quidem earum in tres ac ſeptem diviſio mihi ſupponi videtur Apoc. 1, 4. Eſt enim ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ ἐρχόμενος periphraſis Jehovæ, qui Triunus ille Deus eſt, ac proinde tres primas Sephiroth ſive Numerationes occupat, ſeptem autem Spiritus, qui dicuntur ante Thronum illius, reliquas ſeptem. Intelliguntur autem per eos Angeli boni Divinæ Providentiæ miniſtri. Non quòd ſeptem omninò ſint, ſed quod ad ſeptem Sephiroth referantur, quæ univerſalitatem bonorum Angelorum continent (nempe quando prima è ſeptem Sephiroth appellanda eſt Cheſed, ſi verò appelletur Gedulah, ne Angelorum quidem malorum ordines excludit) Quam etiam ob cauſam ſeptenarius appellatur ὁλομέλεια, & magis particulatim φυλακῖνι. quippe quòd ſeptem hæ Sephiroth omnes cohortes φυλάκων, vigilum, id eſt Angelorum continent. Ac proinde ubi ſeptem Spiritus dicuntur, id non numeraliter intelligendum eſt, ſed ſymbolicè, aut Univerſalitatem bonorum ſpirituum in ſeptem Sephiroth contentorum, aut indefinitum nume-

numerum notando, nempe aliquos è ſeptem, id eſt, ex univerſis. Etenim quin Angeli hîc intelligantur, nullus dubito, ob ea quæ occurrunt cap. 3, 5. Eſt igitur hæc ſalutatio cap. 1, 4. fauſta precatio, ut gratiam ſive favorem obtineant apud Deum & Angelos Divinæ Providentiæ miniſtros. Non certè credo ſeptem poſtremas Sephiroth univerſos Angelorum ordines tantum continere, ſed omnem omnino Spiritualitatem, quæ à Deo in creaturam emanat, ſicut notavi in Conjecturis meis in Tabulas Cabbaliſticas, ubi nec Spiritum Naturæ excluſi, nec Gratiam internam, in Intellectuales Ordines, Angelos intellige & homines, Divinitus influentem. Quæ hîc nihil opus eſt repetere.

Hîc tantum inculco decem Sephiroth eſſe ex ſe nihil aliud niſi decem aridas Numerationes, non Emanationes Divinas, vacuas capſulas, non aurum margaritàsve illic reponendas. Dumque rebus Metaphyſicis inſerviunt, tres primas Triunam Divinitatem ſibi vendicare. Quippe tria omninò diſtinctim, quocunque nomine appellaveris æterna, neceſſaria & immutabilia (non ut tranſeuntes, alternantesve operationes ſive actiones, ſed ut ſtabiles ἐνέργειαι ſive Actualitates) in Divino Numine, menti ſe noſtræ offerunt. Omnia ſanè in Deo ineffabilia ſunt. At ſi balbutire juvat; ubi eloqui non licet; Primum illud eſt eſſentialis quædam in infinitum fœcunda Bonitas. Alterum Sapientia omniſcia; Tertium eſt infinitum quoddam ex his duobus mutuò intimèque perceptis profluens Gaudium ſive Amor. Unde in Denario Pythagorico fortean fit, ut Ternarius appelletur φρόνησις & ὁμόνοια, & tertia Sephirah apud Judæos Binah. Quod autem Unitas illic θεὸς dicitur, id fortaſſis ſic intelligi poteſt, ut de Deo Patre apud Arminium, ac ſi eſſet αὐτόθεος. An verò Binarius Νοῦς illic appelletur, non ſatis memini.

Quemadmodum verò tres primæ Sephiroth Deum ſive Triunam Divinitatem complectuntur, ita ſeptem poſtremæ, ſiquidem ſex priores in Malchuth deſinunt, Myſteriorum Regni Dei videntur Repoſitoria. Nomina autem, quibus inſigniuntur,

untur, ſunt omnium unverſaliſſima, & quæ Regno Dei interno pariter atque externo illuſtrando commodiſſimè inſerviunt. Nam Cheſed, Geburah, Tiphereth, Nezach, Hod, Jeſod, id eſt, Bonitas ſive Benignitas, Virtus ſive Fortitudo, Prudentia ſive pulchra ordinatáque de rebus agendis diſpoſitio, & felix inde Operatio, ſolidumque hinc gaudium & in Deo gloriatio, omniumque tandem horum tenor firmus ac ſtabilis Regnum illud conſtituit Dei internum in Spiritibus Hominum ac Angelorum. Atque ſanè ſex hæ priores Sephiroth in Malchuth omnino deſinunt, ut ſex Dierum opera in Sabbatiſmum.

Præter internum autem hoc Regnum Dei eſt triplex externum, nempe Regnum Naturæ, Regnum Angelicum & Eccleſia. Quorum ſingulorum myſteria particularia ſub ſingulis illis Nominibus univerſaliſſimis inquirenda erant. De extenſione ſub Gedulah, de viribus ſub Geburah, de Legibus, Politia & Ordinibus ſub Tiphereth, de pugnis ac victoriis ſub Nezach, de Splendore ac Gloria ſub Hod, de ſtabilitate, permanentia ac duratione ſub Jeſod. Ut de Regno Naturæ ſub Gedulah quæri poterat, Quouſque ſe extendat Spiritus Univerſi, Certoſne quoſdam ad limites, an in infinitum. Ætherémne atque aërem tantùm permeet, an ipſum globum etiam terreſtrem. Animæ brutorum an ſpirituales ſint, & quouſque per mundum diſſeminatæ. Sub Geburah, Spiritus Mundi quid poſſit, & qualis ſit illius vis Magica? Sub Tiphereth, quænam potiſſimæ leges ſint Spiritus Naturæ in ordinanda Mundi materia. Sub Nezach, Quæ pugnæ illius cum contumaci materia & quæ victoriæ. Sub Hod, An Spiritus Univerſi capax ſit gaudii & gloriationis ſenſuſque grati & ingrati, & quænam illius rei ſint indicia. Sub Jeſod de conſtantia operationum Naturæ, in quo fundetur & quamdiu duraturus ſit Spiritus Mundanus: &c.

De Regno Angelico. Sub Gedulah, quouſque extendatur Regnum Angelicum, & an totus Æther atque aër plenus ſit illorum turmis. Sintque qui Igni atque Aquæ præſideant, quique Præfe-

Digitized by Google

Præfecti ſint Gentium ac populorum. Sub Geburah, Qualis Angelorum vis ſit in movendis mutandiſve Mundi Elementis, in malis averruncandis infligendiſve, in cogitationes injiciendo hominibus & Arcana revelando. Sub Tiphereth, quæ ſit Politia Angelica, quæ leges. Quot & quinam ordines Angelorum, ubi de Cherubin, Seraphin, Thronis &c. Sub Nezach de præliis eorum & victoriis. Sub Hod de Triumphis, Pompa ac Splendore Regni Angelici. Sub Jeſod de firmitudine ac ſtabilitate Regni Angelici, ubi de LapſuLuciferi cum ſociis, & de confirmatione non lapſorum, &c,

De Eccleſia ſive Dei Regno peculiari apud Homines: Sub Gedulah, quæ fuerit illius latitudo à principio ad mundi finem. Sub Geburah, quales virtutes emicent in veris illius membris, puta in ſubdomando veteri homine, in edendis miraculis, in vaticiniis aut effundendis aut interpretandis. Sub Tiphereth, quæ ſit illius Politia, Ordinationes & Leges, Quinam præcipui Legislatores, ubi de Moſe & de ipſo Meſſia, quoad illius interna officia pariter atque externa. Et an principalis verèque Regia illius Imperii Lex non ſit ſincerus Dei Amor atque Proximi. Sub Nezach, quæ ſint Eccleſiæ prælia, arma ac victoriæ, quibus tandem modis eventurum ſit, ut omnia mundi Regna Chriſti ſive Meſſiæ Regna fiant. Sub Hod, de externo ſplendore ac ornatu Eccleſiæ per omnes ſuas Ætates. Sub Jeſod, de ſtabilitate ac perpetuitate Eccleſiæ, quo nitatur fulcro, humani arbitrii libertate, an æterno Dei fœdere. &c.

Atque hæc paucula exempla ſufficiant ad indicandam aptitudinem horum generaliſſimorum Nominum præ cæteris ut Repoſitoria fiant præcipuorum Arcanorum antiquæ Cabbalæ, quomodòque potiſſima Arcana Moſaica his capſulis recondi poſſint, indeque commodè depromi, non excludendo interim alia cognomina: Decemque Sephiroth meras Notas eſſe Numerales, ſicut vulgò dicitur, decem eſſe prædicamenta, quæ dici poſſunt Sephiroth Dialecticæ. Sephiroth verò Sphæroth, Or-

bes vel Sphæras fuiſſe imaginari immane profectò mihi videtur deliramentum, ac novum aliquod recentiorum Rabbinorum figmentum, taleque quod peſſimè ſuccedit, quemadmodum demonſtravi in Annotatis.

Sephirotharum igitur Cabbaliſticarum ejusmodi ferè uſum fuiſſe valde equidem ſuſpicor. An verò ea in re uſque quaque rectè ariolatus ſim, penes te eſto aliosque viros doctos judicium.

Interea loci diſſimulare non poſſum, quantopere illud mihi placeat, quòd te expertũ ſcire profiteris de Judæis, myſteria nempe noſtra, terminis ipſorum Cabbaliſticis, propoſita neutiquam eis videri abſurda nullamque fere inter nos reſtare diſcrepantiam in Fundamentalibus, niſi ſuper Perſona JEſu Chriſti. Quem ſanè illos tandem agnituros ſpero proclive fore ex Vaticiniis tum Veteris tum Novi Teſtamenti rectè intellectis: Præſertim ex hebdomadis Danielis. Quarum explicationem ſatis profectò concinnam abſolviſſe mihi videtur Vir acerrimo judicio & ingenio Thomas Lydiatus Anglus. De quo opportunum hîc ſit dicere, Prophetam honore non carere niſi in propria patria: Ego verò magnas tibi habeo gratias, quòd mihi per literas tuas tam accurati Scriptoris mentionem feceris, illiusque mihi dederis notitiam. Fateor me nihil habere ſolidi, quod objiciam contra hujus rationes, quibus Epocham illius Vaticinii in annum viceſimum Artaxerxis figendam contendit, niſi quòd Hiſtorici plerique omnes in annum ſeptimum defixerint. Sed qui ſic fecerunt Paſſionem Chriſti, quod tamen caput rei eſt, ad medium ultimæ ſeptimanæ diem revocare hactenus neſciverunt. Quod quidem ſi commodè ſolidèque hîc præſtari poſſet, ea ratio ob ſuffragiorum multitudinem plauſibilior videretur. An verò id pari firmitudine fieri poſſit atque in rationibus Thomæ Lydiati, nondum ſatis video. Aliquàm multum temporis interfluxit, ex quo Lydiatum legi, neque hîc eſt ea de re dicendi locus

locus. Cæterùm præter inſigne Danielis Vaticinium de Meſſia ejuſque morte ſive Paſſione eo ipſo anno,quo paſſus eſt JESUS Nazarenus, multiplices illæ viſiones Apocalypticæ, quæ in ipſo exordio libri ei inſcribuntur (Apocalypſis JEſu Chriſti &c.) non poſſunt profectò, ob admirabilem earum claritatem ac veracitatem & ſingularem JEſu Chriſti erga Judæos eo in libro præſignificatam benignitatem ac benevolentiam, quin ſuo tempore Judæos planè convincant eum ipſum JEſum Nazarenum fuiſſe & etiamnum eſſe verum ipſorum Meſſiam, æternumque Regem Iſraëlis.

Quod Judæorum opinionem ſpectat, qui credunt animas humanas non ob lapſum primò deſcendere ſed ut probentur: Quæri equidem hic poteſt, an non fiat exploratio ſive probatio animarum in Regionibus aëreis vel æthereis, ſtarene an labi velint,lapſæ verò an non hîc iterum probandæ ſint,itaque & lapſus & probatio commodè poſſint conjungi opinioque Judæorum cum Platonicorum opinione quadantenus conciliari? Deinde an omnibus animabus deſcendendum ſit ut probentur? Quod ſupervacaneum videtur,cùm explorationem jam ſubierint, quædamque fideles ſe præſtiterint in illa exploratione. Præterea voluntaria illa exinanitio in Anima Meſſiæ, ſi omnes animæ fatali quadam lege teneantur deſcendere, quî fieri poteſt ut non multum obſcuretur minuaturque ex hac Hypotheſi?

Quantùm verò ad delicatulam iſtam Judæorum ſcrupuloſitatem,qua tametſi Perſonarum appellationem in ſua Trinitate admmittunt, nolunt tamen ullam propriam in ipſis agnoſcere ſubſiſtentiam,equidem id minimè demiror, cum nec ipſi Scholaſtici Deum ſubſtantiam propriè appellari poſſe concedant, ut qui omnia prædicamenta tranſcendit nec ſubſtare poteſt Accidentibus. Cum igitur in ipſa Divina ſubſtantia aliquid eximium & ſingulare & quod vocis ſubſtantiæ vim planè excedit agnoſcendum ſit,quidni idem fiat in Divinis Subſiſtentiis. Quin

& ipſi antiqui Patres hærent, ut videre eſt apud Calvinum, quibus appellanda ſint nominibus tria illa in Divinis Numina eminentia diſtinctèque percepta. Platonici tamen non dubitarunt tres appellare Hypoſtaſes, ut conſtat apud Plotinum. Nec mirum eſt humana ingenia in tam præfulgida luce cœcutire, neſcireque quibus verbis tam ineffabile myſterium enunciari debeat. Tutò autem procul dubio eis Nominibus uti poſſumus quæ Sacra Scriptura nobis proponit. Quæ tria omninò illa æterna, neceſſaria & immutabilia quæ à nobis diſtinctè in Divinitate percipi poſſunt, Patrem appellat & Filium & Spiritum Sanctum. In quibus Judæos facile nobiſcum conſenſuros credo, cum & Philo Judæus æternum Logon unigenitum Dei Filium nuncupet. Præter modum verò mihi deliciari videntur Judæi, quod à voce ſubſiſtentia tantopere abhorreant, cum ipſi Philoſophi, Platonicos intelligo, tres in Divinitate Hypoſtaſes admiſerint. Quas tamen haud credo eos tam pingui ſenſu intellexiſſe, quàm ſi tres ſubſiſtentias trium hominum diſtinctorum innuerent, quippe quod unitati Divinitatis planè repugnaret. Impoſſibile eſt ut nomina craſſa & ex communi ſenſu arrepta ineffabili Divinitatis Myſterio propriè & adæquatè conveniant. Sed cautè ſunt ſcienterque ac candidè interpretanda. Quod effecturam eſſe ſpero ut fiat, cœleſtem illam mutuæ Charitatis Lucem in Intervallo illo Eccleſiæ Philadelphico, quæ omnes hujusmodi obſcuritates mira facilitate illuſtrabit ac diſſipabit.

Cæterum vereor, ne diutiùs quàm æquum erat, te his haud ita neceſſariis ſpeculationibus detinuerim. Libertatem qua uſus ſum & in hac Epiſtola & in Annotatis in enormia taxando Judæorum figmenta, ut excuſes etiam atque etiam rogo. Quod te facile facturum autumo, cum ipſe is ſis, qui liberiorem philoſophandi rationem juxta mecum approbas. Mitte ad me obſecro cum proximis tuis literis ſatis diſtinctas definitiones quatuor generum Mundorum Emanationis, Creationis, Forma-

tionis

tionis & Factionis, ut diſtinctè intelligam quomodo differant, diſpiciamque quid ſolidi ſubeſſe poſſit iſti diſtributioni, quidve minus ſolidi. Ut DEUS Optimus Maximus ſtudia tua omnia ac egregios conatus porrò ſecundet in ſui Nominis gloriam & Eccleſiæ emolumentum animitus precatur.

Tibi addictiſſius

H. M.

Quæſtio-

Digitized by Google

Quæſtiones & Conſiderationes paucæ breveſque in Tractatum primum Libri Druſchim.

Sive

Introductionem Metaphyſicam ad Cabbalam Genuinam, Autore R. *Iſaaco Lorienſi.*

In Caput I.

I.

MUndum ideo creatum fuiſſe, ut DEUS perfectus fieri poſſet in facultatibus ſuis, operibus & nominibus magnificentiæ, ut *Jehovah* & *Adonai*, minùs videtur accuratè dictum. Durum enim mihi videtur, ut DEUS minus perfectus ante Creationem mundi exiſtimetur quam poſteà. Quippe quod, cum Mundus ab æterno non ſit creatus, cumque æternitas fuiſſet, ſi ita fas ſit loqui, antequam ullus Mundus conditus eſſet, tam diu Deus futurus fuiſſet imperfectus, quod valdè videtur abſurdum. Unde manifeſtum eſt, quod Deus æquè perfectus erat ante ullorum Mundorum Creationem, quàm erat poſteà. Quodque proinde ex nulla *ſui ipſius* ratione habitâ, quatenus *ſui ipſius*, factum ſit, quod ullos mundos unquam crearet, ſed ex mera benignitate propenſaque voluntate benefaciendi aliis, non autem magnificandi *ſeipſum* quatenus *ſeipſum*, ſed ut Creatio Intellectualis magna fieri poſſet ac beata in contemplanda magnitudine Bonitatis, Sapientiæ ac Potentiæ Divinæ, quæ ex operibus Illius elucefcunt.

2. Cæterum ut Deus Mundum crearet, quo ſtatum ſuum ſive conditionem illis nominibus *Jehovah* & *Adonai* adaptaret, magis adhuc videtur, magiſque mirandum Paradoxon, quaſi illa nomina

nomina haberet ante Mundi Creationem, cum nemo erat qui eum illis nominibus appellaret.

II. Quærendum de *magno* illo *Lumine*, quod appellatur *Kadmon* & *Adam omnibus primis prior*, an non *Kadmon* idem ſit quod *Kedem*, & *omnibus primis prior*, idem quod *Reſchith*, Prov. 8. 22. Vide *Defenſionem Cabbalæ meæ Philoſophicæ in Geneſ.* cap. 1. 1. Et ſi rectè memini, *Æternus Logos* appellatur ὁ ἀληθινὸς ἄνθρωπος, *verus* utique *Adam*, alicubi apud *Philonem*; Et Νοῦς id eſt, *Intellectus*, ita nuncupatur, alicubi apud *Plotinum*. Et *Logos* videtur nominari *Lux* Johan. 1. *Lux quæ illuminat omnem hominem venientem in Mundum.* Adeo ut *Kadmon* hic, ſive *Adamus omnibus primis prior*, idem videatur quod ſecunda *Sephirah*, *Chochmah* appellata, id eſt, *Sapientia*. Unde equidem miror *Adamum* non reperiri inter cognomina *Sephiræ Chochmah*, æquè ac inter illa *Sephiræ Tiphereth*.

2. Nunc verò ſuppoſito, quod *Kadmon* hic idem ſit quod *Chochmah*, quodque *Chochmah* ſecundæ Hypoſtaſi Triados *Platonicæ*, Trinitatiſve *Chriſtianæ* reſpondeat, incongruum planè videtur, ut ullum habeat principium Temporale.

3. Ut & valde abſurdum, ut Deus concipiatur, aliquando non generaſſe τὸν λόγον, quem *Philo* primogenitum Dei appellat, quaſi unquam poſſet eſſe, ut Deus eſſet ἄνευ τοῦ λόγου; Quod [*ab hoc Infinito poſtmodum deſcendit*] videtur implicare.

4. Et mox prima hæc *Lux* rurſus dicitur principium habere ac finem, quod æterno DEI Filio neutiquam competit.

5. Diſtributio verò hujus veri, primique *Adami*, qui dicitur *omnibus primis prior*, (vocaturque *Reſchith*) in Cerebrum, Cranium, Oculos, Aures, Naſum &c. nimio craſſior eſt Imaginatio, quàm ut quenquam ædificet in vera rerum Divinarum notitia. Hæc profectò falſa videtur à recentioribus quibusdam *Cabbaliſtis* craſſiori ingenii filo, addita appendix, ex antiqua τῆς *Chochmah* appellatione nata, quam cum *verum Hominem* veteres appellaſ-

appellaſſent, illi ſane, ne res ſatis omnibus non compareret, viſibili formâ, cum naſo reliquisque faciei partibus, finxerunt.

6. Si quam verò Philoſophicam præ ſe ferat veritatem eorum *Olam Hannekuddim*, *Mundus* ſcilicet *Punctatorum*, equidem veriſimillimum videtur, quod ſit *Phyſis*, ſive *Spiritus Naturæ*, alludendo ad *ſeminales* Maculas *centrave Generationis*, quæ inde proveniunt, quemadmodum deſcribitur *Pſychozoia*. Cant. 1.

7. Cæterum quod quatuor Mundos attinet, videl. *Emanationis*, *Creationis*, *Formationis*, & *Factionis*, equidem non intelligo aliorum ab aliis diſtinctionem.

8. Poſtremò, quantum ad ſolutionem Problematis, Cur utique Mundus hic nec ſeriùs nec citiùs creatus ſit. Ratio certè, quantum ego intelligo, à ſcopo multum deficit. Prima enim illa Emanatio, (quippe quæ ſecundum hanc Philoſophiam non erat ab æterno) cur non potuit ſeriùs eſſe aut citiùs? ac tum dein Mundorum intermediorum cur non velocius aut tardius eſſe potuit Creatio, atque ſic demum Mundus hic fieri, citius aut ſerius? Et quantum ad ordinatam Succeſſionem Temporalem, illa quidem talem Creationem probabit non potuiſſe fieri ab æterno, ſola verò nunquam probabit citius aut ſerius fieri non potuiſſe. Illud Problema in ſolam Bonitatem primæ cauſæ reſolvendum eſt, ſupponendo Deum Mundum condere voluiſſe quàm primùm capax eſſet ut conderetur, nec ante quidem condi potuit quam eſſet capax.

In Caput II.

I.

TRes illi modi quibus *Cabbaliſtæ Sephirotharum* Emanationes fieri contendunt, ſive cunctæ aliæ ſuper alias componantur in unam ſtruem, ſive in tres diſtinctas Columnas, ſeu denique in tot orbes alios intra alios diſponantur, univerſi mihi videntur nimis pingui atque craſſi, tanquam ſi Divinæ Potentiæ non eſſent, aut Spiritus, ſed corpora.

2. Ut

2. Ut taceam abſurditatem agnoſcendi Primum Ens uno in loco ſapiens eſſe ſive emittere *Sephiram Chochmah*, in alio non; in uno *Binah* in alio non &c.

3. Cum fingant omnes *Sephiroth* terminatas, ſolam verò *Lucem* ſupremi *Infiniti* interminatam, ſi intelligatur de ipſarum *natura*, manifeſtum eſt rem unamquamque determinatam ſuam habere naturam, ſive nos intelligamus ſive non: ſi verò intelligatur de *amplitudine*, ſatis quidem conſtat *Chochmah* & *Binah*, ubicunque eſt *Kether* ſive *Or-Ha-enſoph* ibidem etiam eſſe, ac proinde æquè illimitatas eſſe atque eſt Ipſe; Cum hi tres Trinitati reſpondeant, quemadmodum vulgo notatur ab eis, qui hiſce de rebus tractant. Hoc certè neceſſe eſt ut ſit, propterea quod Trinitas *Platonica* nihil aliud concipitur quam Infinita Bonitas eſſentialis, ac Sapientia ubique ex hac Bonitate, ac infinitè læta ac amoroſa Perceptio utriusque, atque hæ tres cunctæ in una Divina natura, non quidem ut tres mutabiles *Operationes* ſed *Hypoſtaſes*, *Energiæ*ve *Eſſentiales*, æternæ, neceſſariæ & immutabiles, ante & poſt Creationem eædem, & in perpetuum. Quas in prioribus meis Notis intimavi eſſe *Kether Chochmah* & *Binah*, integrumque *Arich-Anpin* æternam Dei infinitatem, reliquas *Sephiroth* Emanationes eſſe in Creaturas.

4. Jam verò cum hic *Or-Haenſoph* naturæ ſit neceſſariæ ac immutabilis & ubique ſibi ſimilis, quî fieri poteſt, ut retrahat ſeipſum a puncto ullo, quo adeò vaſtam relinquat concavitatem, in qua Mundis creandis ſit locus? Quaſi Natura Dei craſſa eſſet ac corporea, nec mundi, ubi ipſe ſit, eſſe poſſint. Præterea, Diſcerpibilitas, ſive ſeparatio unius partis ab altera, corporis proprietas eſt, non Spiritûs. Cumque Deus ubique ſibi ipſi ſit ſimilis, ſi poteſt disjungere eſſentiam ſuam à tali puncto, poteſt profectò a quovis puncto, atque ſic fiſſuram facere per totam ſuam eſſentiam, atque ſic dividere ſeipſum in duas partes. Quod etiam demonſtrationi eſſet contra Infinitatem illius. Quemadmodum intelligere eſt ex *Enchirido* meo *Metaphyſico*, Cap. 10. ſect. 8.

I Poſtre-

Poſtremò, vacuum illud quod imaginantur, poſtquàm DEUS ſe a puncto quopiam ſubtraxerit, non eſt mera *Non-Entitas* ſed ſubſtantia incorporea & neceſſariò exiſtens. (Vide Enchirid. Metaphyſ. cap. 8.) Unde ſequeretur, quod Spiritus ſit neceſſariò exiſtens, & tamen diſtinctus a Deo, quod eſt impoſſibile. Ac proinde manifeſtum eſt, verum Deum, quem hic *Or-Haenſoph* denotat, non poſſe ſubducere ſe à puncto, ut vacuum fiat, in quo Mundi ſint creandi. Et certè cum primum hoc Fundamentum tam manifeſtò vacillet, indicio eſt, univerſam Fabricam, meram eſſe Imaginationem recentiorum quorundam Judæorum, qui antiquam *Cabbalam* corruperint.

II. Porrò, parum profecto concinnitatis eſt, quantum ego exiſtimo in iſta opinione, de ſubtili linea ex *Or-Haenſoph* in vacuum concavum emiſſâ, ut ſe poſſit in tot Orbes concavos formare. Quærendum eſt, an Orbes hi ex Radiis ſecundariis hujus Lineæ fiant, an vero ab hac Linea Lux primaria ſic procedat, tali utique menſurâ, quæ orbi, talis ambitûs, conveniat. Si prius, quid opus eſt iſtâ delicatulâ cautione, ut Orbis primus ſuperficiei concavæ *Or-Haenſoph* non ſit contiguus, cum ſatis ab ea diſtinctus ſit, ex eo quod Lux ſit ſecundaria, tametſi ei eſſet continguus? Quod ſi ipſa primaria lux ſit, eſt ipſe *Or-Haenſoph*, & conſequenter Deus ipſe, hæque Emanationes ſive Mundi ſunt ipſe Deus. Quod abſurdum eſt.

2. Denique, valde incredibile videtur, ut ſecundarii Radii hujus Lineæ influxum his orbibus ſuppeditent, nec tamen Concavum τȣ̃ *Or-Haenſoph* infinito plus affunderet. Quod planè deſtruit argutum hujus Lineæ Inventum tanquam tenuis Canaliculi perquam affabrè facti, qui Lucem tam moderatè derivaret. Nam uberior undequaque influxus τȣ̃ *Or-Haenſoph* hoc propoſitum penitus ſubverteret. Quod igitur indicio eſt, tenuem hanc lineam non eſſe niſi ſcitum quoddam ac ſubtile recentiorum Cabbaliſtarum Imaginamentum. Deus omnia poteſt in numero & menſura ordinare ſine hujusmodi argutis Inven-

Digitized by Google

Inventiunculis, idque ſe præſentem præbendo hiſce Mundis, non ſubducendo ſe ut vacuum ſpatium faceret quod poſtea implendum ſit exiliſſimo Tubulo Lucis.

3. Nec Creatura ulla ipſa Dei ſubſtantia eſt, ſed ſubſtantia ab eo creata. Et qualis obſecro ille Deus reputandus eſt, qui formari poteſt in Mundos ac Orbes?

III. Quærendum: Annon formatio decem *Sephirotarum* in decem orbes aliis alios involutos, ſpuria ſit Inventio ex antiqua Traditione *Sephirotharum* Numerationes ſignificantium, & ex decem *Sphæris* cum ſuis Intelligentiis apud *Ariſtotelicos* celebratis genita, cum *Sephirah* & σφαῖρα ſono quam proximo ſint, tanquam ſi *Sephiroth Sphæras* ſignificarent perinde ac *Numerationes*. Verum hanc opinionem *Ariſtotelicam*, ſatis jam notum eſt, merum eſſe commentum & univerſim ab omnibus Philoſophis explodi.

Pythagoricum vero ſyſtema idem fuiſſe, quod antiquorum *Judæorum*, ſatis manifeſtum eſt ex *Defenſione Cabbalæ* meæ *Philoſophica*. Intereà loci obſervare poſſumus quàm abſurdum ſit decem has *Sephiroth* in tot Orbes diſtinctaque ſpacia alia ſub aliis, formare.

2. Nam ut miſſum faciam, nullam bonam ſolidamque cauſam eſſe, cur prima *Sephirah* appelletur *Kether*, cum nec duratione nec amplitudine ſit infinita;

3. Hoc etiam durum eſt, ut *Kether* Sapientiâ deſtituatur, cum hæc ad ſecundum Orbem relegetur: ut *Sapientia* deſtituatur *Intelligentiâ*, cum hæc relegetur ad Orbem tertium. Ut Orbis quartus mera ſit *Magnitudo viribus* deſtituta, cum iſtæ reſtringantur ad quintum, ut utræque deſtituantur *Ordine* ſeu *Pulchritudine*, cum illa ſexto Orbe claudatur, ut *Victoria* Orbis per ſe diſtinctus ſit, *magnitudine*, *viribus* ac *ordine* deſtitutus. Et *Gloria* alter, quanquam deſtitutus *Victoriâ*. Et *Stabilitas* ſeparatim in Orbem compingatur, atque ſic ſinat omnes reliquos fluctuare. Et ut *Regnum* denique ſeorſim in Orbe ſit, ſine *Stabili-*

tate,ſine *Amplitudine*, ſine *Viribus*, *Ordine*, *Victoria* aut *Gloria* &c. Hæc certè admodum dura videntur ac abſona, planèque indicant rem Figmentum eſſe,non autem doctrinam antiquæ Sapientiæ *Judæorum*:

4. Sed tres primas *Sephiroth* reſpondere Trinitati *Chriſtianorum* ac *Platonicorum*,

5. Septemque ſequentes non orbes quidem eſſe, ſed Claſſes *Metaphyſicas* Divinarum virtutum, quas Deus in *Creationem* emittit,tales utique ex quibus conſiſtat, aut per quas ordinetur vel regatur,non diſtinctas in Orbes diſtantes, ſed juxta quoſdam modos ac qualificationes, ubique inveniendas. Sunt certe tanquam Prædicamenta ſeptem Cabbbliſtica ad quæ res referendæ ſint,ut *Pythagorei* olim ad Numeros referebant.

IV. Jam veró cum viderimus horum decem Sephirothicorum Orbium vacillantiam in uno hoc Exemplo, minimè neceſſe eſt,ut repetamus,quàm infinitæ ſit ἀδολεσχία enarrare quod in his multis Mundorum Myriadibus ſinguli hos denos Orbes habeant,& unusquisque iterum Orbis ſuos denos Orbes & ſic in infinitum. Quodque ſic ſe involvant alii alios, ut cœleſtes orbes apud Aſtronomos.

2. Quodque decem hi Orbes, cum ſuos denos orbes habeant ſinguli, eos habere debeant tanquam denos *Epicyclos* alios ab aliis involutos. Quod cum fiat in infinitum, Mundi demum æquè minuti fient atque Atomi. Sed totum commentum videtur omni ratione,concinnitate ac ædificatione deſtitutum.

V. Nec plus ſanè habet aut rationis aut ædificationis, illa inopinata eorum notio, *Kadmon* nempe ſive *Adamus primus* in membra per diſtincta ſpacia extenſus. Quæ profectò utut poſſit aſtum aliquem Politicum ſapere ad retinendos animos infantiorum *Judæorum*,videtur tamen omni ratione ſolidâ ac Philoſophicâ penitus carere.

2. Imaginari vero hanc Fictionem apud *Moſem* inſinuari. Gen. 1. 16. intoleranda certè videtur credulitas & oſcitantia.

Homo

Homo enim ſive *Adamus* ibi creatus in Imagine Dei, creatur poſt volucres, Piſces & Beſtias, & ſuper Terram etiam creatur, cum hic *Kadmon* ſupponatur & ante Terram, & ante omnem in terris Creaturam, creari.

VI. Cum punctum in medio vacui τῦ Or-Haenſoph, *Mundum Materialem ac corporeum perfectâ corporeitate* faciat, quærendum quidem hîc eſt, an non *punctum* hoc ſit *Terra* in medio Mundi ſita? Quod optimè cum hac Hypotheſi convenit, *Sephiroth* nempe *Sphæras* eſſe *Ariſtotelicas*.

2. Et tum dein, an in medio cujusque Decadis *Epicyclicarum Sephirotharum* Terra ſit nec ne. Ac denique, an unaquæque particularis *Sephirah* unam tantùm habeat Decadem Epicyclicam *Sephirotharum*. Inde enim diſtantias immane quantum diſproportionatas perinde ac magnitudines terrarum fore &c.

In Caput III.

I.

QUærendum, quomodo *Vaſa* ac *Lumina* Numerationum tam *Circularium* quam *Rectilinearum* diſtinguantur, utrum ut *Lux* & *Diaphaneitas*, vel quonam demum modo. Nam *Vaſa* Numerationum *Adami primi* dicuntur tenuis eſſe Lux. Cap. 4.

Declarari etiam debet, quid ſignificetur per *Nepheſch*, quid per *Ruach*, quibus *Circulares* & *Rectilineæ* Numerationes diſtinguantur, & *ſubſtantiæ*ne per ipſa intelligantur an *Facultates*. Et quando dicitur, quod Jecur ſit ſedes *Nephesh*, Cor *Ruach*, & Cerebrum *Anima*, quid intelligatur per vocem *Anima*. Si illa Anima ſit quæ eſt ſubſtantia, non eſt niſi una, eaque per totum corpus diffuſa. Et tunc, non eſt ulla alia ſubſtantia incorporea præter ipſam. Adeò ut *Ruach* in corde, melior eâ eſſe non poſſit, ſed ad ſummum non niſi calor vitalis ac Spiritus. Et quàm

miſella res tunc futura eſt *Nephesh* ſive *Pſyche* in Jecore, aut quid utilis eruditionis eſt in toto hoc myſterio?

II. Quid intelligendum ſit per *Circulares Emanationes* ipſarumque *vaſa*, quodque *Lumen* in his vaſis appelletur *Nephesh*, quodque ſint alia *vaſa* ac *Lumina* (ſeu Numerationes) quæ ſint *Ruach*, utraque in humana Figurâ. Si corporea ſunt, quomodo eſſe poſſunt in eodem loco? Et quàm inopinatum eſt, ut ſint in omnibus Mundis quantumcunque materialibus? An verò Intimatio Parabolica eſt, quâ doceamur cœleſtes Orbes totumque adeo Mundum Animâ non ſolum ſenſitiva & imaginativâ ſed rationali etiam informari? Cujus rei vaſa & Numerationes *Hominiformes* ſint Symbola. Cæterum *Spiritum Mundi*, tametſi vitâ præditus ſit (& ſenſu fortean ac Imaginatione) ratione tamen carere, ex variis Experimentis in *Enchiridio* meo *Methaphyſico* occurrentibus, facile eſſet demonſtrare. Adeò ut nihil ſolidi deprehendere poſſim in hac Notione circa *Nephesh* & *Ruach*, quæ *vaſorum* circularium & Rectilineorum ſeu Hominiformium *Lumina* conſtituuntur.

III. Illud etiam mirandum mihi videtur Myſterium, ut *Or-Haenſoph* ſubduceret ſeipſum ad magnam faciendam vacuitatem, in qua nihil concipiatur relinqui, in eum finem ut vaſa Emanationum vel Numerationum ibi primum fiant & appareant, tanquam ſi rationi non eſſet magis conſentaneum, quod *Præſentia DEI* ad talia vaſa creanda magis requiſita ſit quam ejusdem *Abſentia*. Ubi enim nihil eſt, ibi nullius rei actus aut effectus eſſe poteſt. Nec deſtruit quidem *Divina Præſentia* ullam rem quæ bona ſit ritèque comparata, ſed corroborat eam, quippe quæ ad æternæ ſuæ *Sapientiæ* modulum ſit concinnata (quæ non poteſt non ubique eſſe) & ſuſtentata conſervataq; virtute *externi ſui Verbi* qui *Spiritus* eſt *Naturæ*.

2. DEUM verò talem *Lucem* fingere, quæ vaſa ab ipſo creanda per præſentiam ſuâ deſtrueret, idem eſt atque ſi eum Lucem materialem faceremus, ignemve vehementem, qui fiſtulas me-

metallicas ligneasque conſumit. Qua in re apertè ſe produnt, oſtenduntque ſe non quidem cum ratione Philoſophari, ſed temerarias impuræ Imaginationis, corporeæve Phantaſiæ ſcenas erigere, in derogationem excellentiæ Divinæ Naturæ, quæ purè eſt incorporea. Cæterùm haud ita mirum videri debet, quòd Myſterium tam inauſpicatò inceptum (quemadmodum oſtendi in ſecundo capite) Deum fingendo tam vaſtam Lacunam in ſe excavaſſe, meliorem non ſortiatur exitum.

In Caput IV.

I.

A*Damum omnium primorum primum* quod attinet, in hoc capite memoratum, qui dicitur ante res omnes eſſe, & a quo Mundi omnes dicuntur dependere ac procedere: Quidnam eſt hoc? Deus an Creatura? Illudne Creatura eſſe poteſt a quo omnes mundi dependent, ab eoque procedunt? Deusve id quod non eſt æternum? Neque enim erat ante rotundum vacuum factum, cujus partes à centro remotiſſimas *Adamus hic primus* poſteà ex decem *circularibus* Emanationibus ſive Numerationibus ſub notione *Nephesh*, ut & *Rectilineis* ſeu *Hominiformibus* ſub notione *Ruach* conſtitutus, poſſedit opplevitque.

2. Verùm quî poteſt hic *Adamus primus* ad iſtud ſpacium relegatus quod Concavo *Or-Haenſoph* proximè adjacet, Mundos producere ad tam vaſtam à ſeipſo diſtantiam? Quîve eos ordinare poteſt, cum ipſis minimè ſit præſens, et quî porrò fieri poteſt, ut hic *Adamus primus* Animas Spiritusque hiſce Mundis creet, ſi ipſe ſit Creatura, finitusve ſit amplitudine, ſi ſit Deus.

3. Et poſtremo. Quænam eſt hæc Intellectui meo ſatisfactio? quomodove Creationis Mundi Fides facilior ob hoc commentum mihi evadit, aut confirmatior? Adeò ut nulli facultati gratificetur, niſi quis forte tam infirmo ſit ingenio, ut in deliciis habeat commoveri incredibilibus & inauditis Imaginationibus & Narrationibus eisdemque quaſi obſtupefieri.

In

In Caput V.

I.

HIc rurſus inquirendum eſt, quid intelligi debeat per hanc Perſonam *Adami*, Deitasne intelligenda ſit an Creatura. Ut Deitas cranium ſit uno in loco, Cerebrum in altero, corpus brachiaque in alio, in alio crura ac pudenda, equidem admodum eſt abſurdum. Utque *Kether* appelletur *Arich-Anpin*, *Chochmah* Abba, & *Binah* Immah, parum confert ad Chriſtianitatem niſi hic *Adamus* omnium primorum primus ipſa eſſet Deitas. Decem fuiſſe *Sephiroth*, *Numerumve Denarium* haud contemnendorum Myſteriorum, tum *Phyſicorum* tum *Metaphyſicorum* apud antiquos *Judæos* fuiſſe Repoſitorium, facilè admitto. Quod verò ullæ ſtructuræ ſuper has *Sephiroth*, in his capitibus memoratæ, antiquæ Divinituſque inſpiratæ *Cabbalæ* pars ſit, equidem animum inducere non poſſum ut credam. Nullæ Inſpirationes à Deo ſunt nugatoriæ & inutiles, ſed tales, quæ noſtram in eo fidem vitæque futuræ confirment. &c.

Ad

Ad Conſiderationes & Quæſtiones in Tractatum I. Libri Druſchim R. Iſaaci Lorienſis.

Amica Reſponſio ad D. Henricum Morum.

§. 1.

ERuenti mihi atque indaganti genuinas antiquæ Philoſophiæ Judaicæ hypotheſes non immerito, Vir Clariſſimè, duæ in limine ſtatim proponuntur quæſtiones; Una nempè, cui bono, & in quem finem iſtis difficultatibus me involvam? & altera: quibus conjecturis inducar me illas hac methodo & ex his ſcriptoribus inventurum?

§. 2. Nimirum quod inutilis ſit tota illa diſquiſitio, non pauca videntur evincere: & primò quidem, quod hic labor jam ab aliis ſit ſuſceptus, & hypotheſes illæ hodie ab Eruditis non ignorentur: ſecundò, quod licet fortè clariùs evolverentur, aſſenſum tamen non mereantur; cum Theologia Chriſtiana jam penes omnes Sectas habeatur pro omnibus numeris abſoluta, librisque ſymbolicis & autoritate publica toties ſit confirmata: tertiò, quod ſcriptura ſacra ſufficienter, quæcunque ad ſalutem ſunt neceſſaria, exhibeat.

§. 3. Quod autem apud Judæos hæc quæ quæruntur, vix reperiri queant, ſequentia ſuadere videntur: primò, quod accuratius eò nos ducant, quæ ex Antiquitate Philoſophiæ Pythagoricæ atq; Platonicæ, eruuntur, cum hi Philoſophi inter Judæos antiquitus vixerint, & dogmata ſua ab illis maximam partem hauſerint: Secundò, quod ſcripta Judæorum videantur interpolata eſſe recentibus Hypotheſibus è Philoſophia Ariſtotelica petitis: tertiò, quod eadem ſcripta multis ubique ſcateant abſurditatibus, cumque rectâ ratione parùm congruant.

§. 4. Hæc omnia abſterrere me potuiſſent in ipſo horum ſtudiorum verſantem limine, niſi alia quædam fuiſſent, quæ, præter iterata Amicorum quorundam monita, id ſaltem effecerunt, ut ad minimum exſatiandæ curioſitatis gratia, in hoc ſtadio pergerem. Et primùm quidem ſæpè, cum de convincendis atque convertendis Judæis meditatus ſum, non parvum exinde obſervavi oboriri impedimentum, quod illi terminos noſtros vel non intelligant, vel tanquam inſolitos, atque abſurdos abhorreant; cum è contrariò poſtquam ipſorum phraſibus cum ipſis loquerer, patulas ſemper habuerim aures, occaſionemque nactus ſim, omnia Chriſtianiſmi myſteria, quæ tam abſurda hactenus ipſis viſa fuerant, molliſſima interpretatione ipſis proponere: ex quo tempore multorum animos à vero Chriſtianiſmo non uſque adeo perſenſi alienos. Imo quosdam doctiſſimorum admiratos audivi, talia à Chriſtianis doceri, quæ hactenus ipſi ne per ſomnium quidem fuiſſent ſuſpicati. Unde ſæpiùs exoptavi, ut intimior ipſorum Theologia pluribus noſtratium innoteſceret & ſtudia noſtra Rabbinica non in nudis hærerent obſervationibus Grammaticis, vel ſi ſumma fuerint, Antiquitatum profanarum indagatione: quò tandem & ſcripta noſtra illi legere poſſent & ita pedetentim ad ueritatis iter reducerentur. Secundò, cum animo mecum volvi fore aliquando ut Moſis velum ab oculis hujus gentis tollatur, & gratioſiſſima illa à piis ſperata miſellorum converſio tandem contingat; dubiâ aliquoties diſtractus ſum ſententia ſitne futurum, ut Gens iſta eruditique ipſorum Magiſtri, relicto conſueto atque antiquo Philoſophiæ ſuæ Barbaricæ tramite, Philoſophiam noſtratem, quæ Græcanica atque gentilis, & ab illâ quoad methodum quam diverſiſſima eſt, ſuſcipiat; an verò Chriſtiani tum uſuri ſint ancillante antiquâ illa ſapientiâ, quâ miniſtrâ tam Veteris quam Novi Fœderis ſcriptores divina nobis reliquerunt Eloquia. Illud ut credam induci vix poſſum, quamdiu inveteratum illud Sophorum hujus gentis odium erga omne id, quod quacunque ratione Gentilismum ſapit,

pit, conſidero; præſertim cum hæc Philoſophia Judaica cum libris divinarum ſcripturarum quoad tractandi modum multò magis conveniat, quam Paganica noſtra; & per ſe obſcuritate ſua profundiſſimam ubique reportet venerationem; concordique ſua methodo, ab omni diſtractione in Sectarum periculoſa diſcrimina, cui hæc noſtra jam à primis ſuis ſuccubuit initiis, quam maximè ſit aliena. Hoc verò ſi futurum eſt, non immerito tandem aliquando ad felicioris illius ævi primordia præparandos nos eſſe judicavi. Tertiò, quotiescunque deteſtandam illam Eccleſiarum diſcordiam dolui, cujus mala potiſſimum ab iſta diſſenſionum ſeminatrice Philoſophiâ noſtrâ Gentili exorta eſſe, facillimè demonſtrari poſſet; viam quoque mediantibus his ſtudiis inveniri poſſe quandoque cenſui ad concordiam Chriſtianam in diſtractas reducendam Eccleſias; ſi frequentius illa admitterentur, meliusque innoteſcerent. Interim Zeteticè potius hactenus quam theticè omnia tractavi; ut hiſtoria ſaltem opinionum atque hypotheſeon antiquarum luculentius mihi pateſceret: illaque perſpectâ tandem omnia probare, quodque bonum foret, tenere poſſem; à præcoci judicio, præconceptarumque opinionum pernicioſo glaucomate quàm enixiſſimè cavens; cumque timore potius atque tremore tam divinis ubique diſquiſitionibus invigilans, quàm cum convicio, peregrina hæc ridens; quippe quæ cum magis nobis facta ſunt familiaria, ſuâ etiam alicubi non carere dulcedine ſenſi.

§. 5. Quod autem in Scriptis Judæorum Cabbaliſticis me inventurum ſperem, ſi quid ſupereſt Antiquæ Philoſophiæ Barbarico-Judaicæ, iſta ſunt quæ me moverunt: primò, quod omnino adhuc ſuperſint fragmenta quædam ſatis Antiqua, ſcriptorum Talmude priorum, vel coævorum, qualia ſunt Liber Sohar, & quæ in eo continentur, Liber Bahir, Raia Mehimna, Sithre Thorah, Midraſch haneelam, Toſiphthoth, Siphra de Zeniutha, Idra Rabba, Idra Suta, Hechaloth, item Zohar Chadaſch, Tikkunim

Jeſchenim, & Tikkunim Chadaſchim, &c. quæ cum materiis Theologicis ubique ſint pleniſſima, dialecti tamen proprietate, ſtyli Majeſtate, & obſcuritate, ænigmatum & allegoriarum multitudine, orationum diſpoſitione aliisque characteribus antiquitatem ſuam ſatis ſuperque produnt, nemine quaſi contradicente; Atque iſta quidem ob inſignem obſcuritatem a Chriſtianis hactenus ferè fuerunt neglecta; imò à Judæis ipſis veneratione potius quam ſtudiis exculta, & pro ſummo ſtudiorum ſuorum apice habita. Cum quibus ſilegantur Scripta R. Moſis Corduera, & R. Iſaac Lorja, illa quidem typis expreſſa, hæc verò MSS. multo pretio conquirenda, quæ illis vicem Commentariorum præbent; tum ſanè Sphyngi illi aliquo modo invenitur Oedipus; unde ſpes mihi non usque adeo nulla, fieri poſſe, ut ad deſideratum tandem hâc viâ quis pervenire queat ſcopum. Secundò, haud parum moverunt me illa quæ Autoribus Joanne Reuchlino, Joanne Carolo Saraceno, Pico Mirandulano, Archangelo Burgonovenſi, Paulo Riccio, collectoreque horum Joanne Piſtorio Nidano, deinde Joſepho Voiſinio, Rittangelio Poſtello aliisque ante hac jam Lingua latina prodita ſunt iſtorum ſtudiorum ſpecimina vel fragmenta potius; è quibus cum aliqui genuinæ Antiquitatis mihi affulgere viderentur radii, nihil magis in votis habui, quam ut diſſipatis omnibus obſtantium impedimentorum nubilis Sole ipſo atque Luce ejusdem clariore frui mihi liceret; quam aſpicere poſſe vix ſperavi, niſi ipſorum veſtigiis inſiſtens rivulorum horum ductu ipſam perſequerer ſcaturiginem; quam in antiquioribus illis Libris me inventurum adhuc opinor.

§. 6. Objectionibus autem ſupra memoratis ita ſatisfieri putavi, ſi conſiderem, primò ab Aliis quidem tentatum aliquid eſſe in iſto ſtudiorum genere, nihil autem penitus inveniri abſolutum; prout legenti atque conferenti cuilibet, evadet manifeſtum. Et ſanè promiſit Rittangelius ſe daturum operam ut Theologiam Judaicam plenè erueret, orbique Chriſtiano communicaret; ſed id præſtitum ab ipſo eſſe, hactenus non patuit.

Incu-

Digitized by Google

Incubuit in id quoque Gentius, conquiſitis in ipſo Oriente libris non exigui pretii; ſed nec ab ipſo hactenus aliquid editum eſt. Quæ verò à Voiſinio extant pauca ſunt. Et profectò cum MSS. R. Iſaaci Lorienſis è Syria nondum omnino ſint Germaniæ communicata, & volumina quæ penes nos habentur paucorum terantur manibus; in illis tamen quaſi ſolis quicquid ænigmaticum eſt in Zohare, paulo proponatur apertius; fieri vix potuit hactenus, ut hypotheſis enuclearetur integra. Unde ſi dicendum eſſet meſſem iſtorum laborum jam contigiſſe; ſpicilegium ſanè adhuc ſupereſt longè uberrimum. Quod autem aſſenſum pleraque iſtorum dogmatum non mereantur, à Viro cordato aſſeri vix poterit, antequam perſpecta ſit tota Hypotheſis: qua in re Jure Conſultorum illud axioma meritò ſibi locum vendicat, quod incivile eſſe aſſerit, non inſpecta tota lege, de aliqua ejus particula judicare. Nec obſtare poterunt Libri variarum Eccleſiarum Symbolici, quo minus iſtarum antiquitatum diligentior fiat indagatio; quippe qui intra Cancellos Facultatis ſuæ Theologicæ conſiſtentes, ad Antiquitatis Philoſophicæ hiſtoricam inquiſitionem ſeſe non extendunt: Unde forte & in Scholis atque Academiis diſtinctâ Profeſſione utraque hæc ſtudia haud incommode ſimul propagari poſſent. Atque utinam pluribus in locis ea Doctioribus concederetur opinandi Latitudo, quam quidam in Anglia veſtra obtinuiſſe dicuntur; ut ſicut Platonica Philoſophia illis in locis majores exinde habuit progreſſus quam alibi, ſic & Antiquitatibus aliis ſua in poſterum ne offuſcetur dignitas. Scripturæ ſacræ vero ſufficientia ulterius non objicietur conſideranti, quod cœteroquin eadem objectio officere poſſet & aliis ſcriptis Theologicis in genere omnibus: quare enim hæc in lucem prodeunt tanto numero, ſi ſcriptura ſola ſufficit? nempe ut explicatius & ordinatius dicatur, quod ſuccinctè ibidem atque generatim & occaſionaliter propoſitum eſt. Quod fortè beneficio Philoſophiæ hujus Barbari-

cæ, à qua Scriptores ſacri omnes haud ita fuerunt alieni atque à Gentili noſtrate, longe melius aliquando fieri poterit.

§. 7. Quæ autem porrò ſcriptis Judaicis opponuntur, ſuo certè non carent pondere: nec abs re eſt in Philoſophia Pythagorica atque Platonica multa occurrere Philoſophiæ hujus Barbaricæ veſtigia: quæ à Te, in Conjectura Cabbaliſtica quam feliciſſimè detecta eſſe ſæpè gaviſus ſum. Videtur tamen inter utrumque ſcriptorum genus id eſſe diſcriminis, quod Antiquiſſima illa Judæorum Tradita quæ iſtius Philoſophiæ, quam quærimus, fons ſunt atque ſcaturigo per Doctores ſuæ gentis ad nos defluxiſſe videantur tanquam per contectos atque incluſos undique aquæductus atque canales: cum è contrario Pythagoræorum atque Platonicorum Scripta rivulorum habeant rationem publicorum, eaſdem quidem ſimul aquas ad nos devehentium, ſed aliis ſubinde rivulis profanarum atque Paganicarum opinionum inſigniter adauctorum; ſuoque ſimul cœno, diſcipulorum potiſſimum vitio, non carentium, quo deſiderata veri limpiditas mirum in modum defœdatur. Nec obſtat, ſuſpicionem eſſe corruptionis è Philoſophia Ariſtotelica; duorum enim ſunt generum Judæorum Magiſtri, ævi quoque periodis & locorum varietate, nec non ſtudiorum gradibus ſatis invicem diſcreti. Nam qui vaſtationi Urbis fuerunt propriores, quique in Terra Sancta ſuas habuere Scholas, & ad Cabbaliſticorum dogmatum culmen aſcendunt, puriores ſunt; & à pollutionis Græcanicæ ſuſpicione liberiores. Poſtquam autem Saracenorum tempore Ariſtotelis Philoſophia Arabica lingua tradi cœpta eſt Judæorum quidam ejuſdem linguæ periti & inter eos quam maximè R. Moſes Maymonides, hæc amplexi ſunt ſtudia, unde Maymonides à multis gentis ſuæ Doctoribus diu habitus eſt pro hæretico; librique ejus, (quamvis illum quidam Chriſtianorum appellent, primum inter Judæos, qui delirare deſierit,) diu inter ipſos fuere controverſi, prout notorium eſt ex Appendice Epiſtolarum Buxtorffianarum, Epiſt. 5. 6. 7. & potiſſimum 10.

13. 17.

Digitized by Google

13. 17. Ab iſtis temporibus multi alii Occidentales, præſertim qui ſublimitate Cabbaliſticâ neglectâ ſolius Talmudis ſtudiis fuere contenti, Peripatetica dogmata ſcriptis ſuis hinc inde, immiſcuerunt, quod poſtremis hiſce temporibus Germani quidam, etiam Cabbalam tradituri, ſunt auſi, inter quos potiſſimum eſt Autor Libri Schepha-Tal, Maymonidæ amore deceptus ſed à genuinis Cabbaliſtis orientalibus nequaquam hoc in puncto receptus. Ex quibus omnibus apparet, veſtigia Paganicæ hujus Philoſophiæ in modernis Judæorum Scriptis non adeò eſſe contecta, quin accuratius intuenti primo quaſi intuitu pateſcant: antiquioribus Traditis propriâ interim luce ſemper coruſcantibus.

Et quamvis multa horum externo quodam cortice variarum abſurditatum videantur obtecta; ſanæque rationis Examina rigoroſiora omninò fugere: effracta tamen, guſtatoque nucleo longè aliter ſublimioribus ſeſe offerunt animis; ſatisque atque inſuper oſtendunt, Theologos antiquos, ad arcendos ſaltem profaniores, tot uſos undiquaque velaminibus; prout iſtud jam dudum ab aliis latiùs eſt demonſtratum.

§. 8. His itaque breviter præmiſſis, ne cauſæ planè deſperatæ videar patronus eſſe, ad ipſas jam conſiderationes in Introductionem Lorienſem me accingo; non profecto, contendendi animo, nec conviciandi; ſed ponderandi ſaltem quæ trutinæ impoſita ſunt, citra cauſæ deciſionem; ut penes alios commodius eſſe queat judicium.

In Caput I.

Conſideratio prima.

I.

Hic ponitur: Minus accuratè dici: Mundum propterea creatum, ut Deus eſſet perfectus, in actum deductis potentiis ſuis. Ubi conſiderandum: An hîc non poſſet reponi: 1. Perfectum aliquid

aliquid dici vel propriè atque intrinſecè perfectione tranſcendentali: vel impropriè & per externam denominationem? ut fons actu ebulliens: architectus actu ædificans; ſol actu ſplendens. Chriſtus in ſtatu futuræ conſummationis.&c.

2. An ſtylus linguarum orientalium commodè poſſit examinari juxta ἀκρίβειαν Philoſophiæ Scholaſticæ?

3. Cum ex aſſerto Judaico fluat, Mundum conditum neceſſitate quadam: annon hæc eſſe poſſet ratio quare Pythagoræi Decadem ſeu mundum appellarint ἀνάγκην: & quare Plotinus aſſerat: mundum eſſe neceſſariam Emanationem à Deo? Ennead. 5. lib. 9, c. 12. En. 3. l. 2. c. 3. En. 1. l. 8. c. 9. Confer. Append. Tua ad Apologiam CabbalæPhiloſoph. p. 138. 139.

4. Annon ſi emanatio ſtatuatur Deo coæterna, illud momentum quo Deus argui poſſet dicendus eſſe imperfectus, ceſſaret?

II. Dicitur: mirè paradoxum eſſe, Deo tribuere nomina ante Creationem; cum nemo tunc ipſum appellare potuerit. Hic conſiderandum:

1. Annon Deus, prout ſe ipſum potuit cognoſcere, ita & ſe ipſum nominare potuerit?

2. Annon ſint ideæ tam nominum, quam rerum in Deo?

In Caput I.

Conſideratio ſecunda,

I.

QUæritur: annon Adam Kadmon ſit λόγος ſeu ſecunda Perſona Divinitatis? Reſpondeo. Ex iſta Hypotheſi, niſi fiat inſignis notionum Confuſio, id non poſſe deduci. Cum nempe juxta Scripturæ verba in divinis omnino retinenda ſit appellatio Filii; hæc ſanè, ſi Judæorum vulgo reddi debet tolerabilis, nulli perſonarum Judaicarum applicari poterit, quam τῷ

Scir

Seir Anpin, qui ſecundum generalem Numerationum conceptum reperitur in Tiphereth,& à Cabbaliſtis propriè atque conſtanter Filius appellatur; etiam primogenitus ſex comprehendens Numerationes à Gedulah usque ad Jeſod. Pater vero ſecundum iſtam hypotheſin eſt Chochmah, cui Binah ad integritatem perſonæ Androgynæ conſtituendam annexa eſt. Cauditque decadem non minus quam triadem Spiritus Sanctus, ſeu Malchuth. Appoſitè omnia ad Senſum Cabbaliſticum. Corona ſumma verò explicitè in perſonarum computum non venit, ſed Sapientiæ involvitur. Atque ſic Chriſtus in compendium redigiſſe videtur totam Cabbalam, diſcipulis ſuis in pietatis potiſſimum pra xi exercendis, ſufficientiſſimum. Cui uſui autem inſerviat hæc Adami primi notio, longè à Microproſopo diſtincta, quamvis eodem prænomine, quod ſæpe fit, inſignita alio loco diſquiri poterit.

II. Incongruum eſſe dicitur, tribuere Adamo primo temporale quoddam initium. Ubi Conſiderandum:

(1.) Annon diſtingui poſſit inter notionem temporis, è motu & gyratione corporum cœleſtium exorti, cujus initium cum effluxu & efformatione materiæ fuit: & inter notionem temporis eminenter ita dicti, purgato nimirum termino ab omni imperfectione, quod applicari poſſet omnibus antecedaneis æonibus ſecundum magis & minus.

(2.) Utrum abſolutè repugnet purgatiſſimæ rationi, alicui divinorum modorum qualecunque tribui initium? Cum primò immenſæ illæ æternitatis periodi ab humanâ mente neutiquam poſſint ordinari; deinde in ſacris literis quoque expreſſe id non negetur: imò tertio principium efficiens modis illis omnibus, ambabus manibus concedatur: quartò in Antiquatibus Cabbaliſticis tale quid ſæpé innuatur. Quinto Logos à Philone ſaltem dicatur primogenitus, non ſimul exiſtens.

(3.) An non natura divinitatis (quia à creatura comprehendi nequit) obvoluta ineffabili exiſtentiæ ſuæ veritate, variis

per continuatam œconomiam ſeſe exhibeat repræſentationibus quibus ſuo modo competere queat initium? & annon inter illas referendi quoque ſint hi gradus Cabbaliſtici, non denegata illis interea æternitate ſenſu ſcripturæ atque Judaico accepta?

(4.) Annon deſcriptio ſuccedentium ſibi hoc modo emanationum, prioritatem & poſteritatem ordinis ſaltem involvere poſſet, non temporis, donec deveniatur ad mundum creationis.

(5.) Huc videntur referri poſſe, quæ adducit Rittangelius ad Libr. Jezirah. p. 76. ex R. Sehabthi: Vidimus, inquit, neceſſarium eſſe in hoc Capite explicare myſterium unum ex myſteriis ſapientiæ, quæ concernit modum Emanationis Numerationum, & eſt illud. Ecce hæc eſt ſumma omnium, quæ explicavimus in Capitibus præcedentibus in negotio Innovatorum & Veterum, quòd 10. Numerationes emanarint & non creatæ aut innovatæ ſint; ſicuti innovatum eſt corpus primi Hominis. Et ecce adhuc erit hîc adverſario oris dilatatio ad diſceptandum & dicendum: Si ita? Emanatio earum eſt ipſa innovatio earum, quia fuit tempus aliquod, antequam emanarint; & in illo ipſo tempore non fuerint in exiſtentia: poſtquam vero emanarunt, tum demum extiterunt. Ergo fuit tempus, &c.

III. Abſurdè dici aſſeritur: Deum aliquando fuiſſe ἄνευ τοῦ λόγου: Ubi conſiderandum:

(1.) Annon diſtingui poſſit inter τοῦ λόγου Exiſtentiam, atque ejusdem repræſentationem?

(2.) Annon luſus ſit in termiuo τοῦ λόγου, nunc nudum attributum, nunc alterum τοῦ ἰδίου ſuppoſitum denotante?

IV. Incompetibile dicitur æterno Dei filio, principium habere & finem. Hic conſiderandum:

(1.) Sermonem eſſe de Ubietate non de duratione.

(2.) Annon exinde explicari queat locus Joh. 14, 28. Pater major me eſt?

(3.) Quid

Digitized by Google

(3.) Quid ſit abſurdi, ſi dicatur Filium Dei alicubi non repræſentari?

V. Diſtributio Adami primi in membra, craſſa dicitur imaginatio. Ubi conſiderandum:

(1.) Hæc omnia ſpiritualiter intelligi; quod ut appareat non fuiſſe inſolitum Antiquis, appoſui hic latinitate donatum librum, qui dicitur Idra Rabba; quique etiam compendium eſt rerum Cabbaliſticarum, ſed antiquum.

(2.) Sic & Scripturam S. ſæpiſſime loqui.

(3.) Hunc eſſe morem philoſophandi penes orientales; prout & in Hermete Triſmegiſto videre eſt.

(4.) Ordine membrorum non niſi ordinatas divinorum nominum atque attributorum claſſes effigurari.

(5.) Huc pertinere quod dicit Dionyſius Areopag Hierarch. cœl. c. 1. Ἐπεὶ μηδὲ δυνατόν ἐστι τῷ καθ' ἡμᾶς νοῒ, πρὸς τὴν ἄϋλον ἐκείνην ἀνατεθῆναι τῶν οὐρανίων ἱεραρχιῶν μίμησίν τε καὶ θεωρίαν, εἰ μὴ τῇ κατ' αὐτὸν ὑλαίᾳ χειραγωγίᾳ χρήσαιτο, &c. vide & c. 2. ib. p. t.

VI. Olam Hannikuddim comparatur cum Spiritu Naturæ. Ubi conſiderandum:

Non deſcendi hoc loco ad ima hæc, quæ ad mundum Factionis, ſed de ſummis adeoque iis quæ ad mundum Tohu, ſeu abolitum pertinent, ſermonem eſſe: de quo plurima in Libro Emek Hammelech, ſeu Vallis Regia, cujus aliquot tractatus latinitate donatos his appoſui.

VII. Quæritur quid ſint mundi 4. Emanationis, Creationis, Formationis, & Factionis; & quomodo differant?

Hæc explicabo verbis. R Moſcheh Kordueri, qui ita habet: Sect. 16. Pard. c. 1. f. 92. a. אצילות Emanationis ſignificatio deſumta eſt ex illis verbis: Num. 11, 17. ואצלתי מן הרוח & ſeparabo de Spiritu, qui ſuper te. Senſus autem eſt, rem ita ſe habere, ut virtus Emanativi in emanato ſit, nec tamen Emanativum ullum patiatur defectum, ſicut cum quis lucernam ab alia accendit, non tamen deficiente prima. Sic in infinito, defectus nullus

eſt poſt factam Emanationem, prout nec ſuperfluitas ſive ante ſive poſt eam; Nam vis illius in hoc protenditur. Alludit autem vox Aziluth ad vocem אצל, quæ denotat rem propinquam; denotaturque quam proxima adhæſio radicum cum Cauſa ſua. Jamque adeò Sephiroth quæ quàm proximè aſſunt ſcaturigini cauſæque ſuæ, nominantur Decem Numerationes Aziluthicæ ſeu Emanationis. Unde omnia valdè tenuia, (quæ tamen propè cauſam ſuam conſtituta, aliquantulum incraſſeſcunt) de nomine Aziluth participant: quare & Prophetia LXX. Seniorum ita agnominatur, quod omnes Spiritum S. à Moſe haurirent, ipſique quam proximi eſſent, ſicut propinqua admodum ſunt ſplendor Lunæ, lumenque ſolis matutini, donec tandem exiſtant unum.

בריאה Creatio convenit cum illo Num. 16. 30. Et ſi creationem creaverit Dominus &c. Senſusque eſt, talem eſſe rei eſſentiam, ut manifeſtior ſit quam Aziluth; (incraſſeſcendo quaſi:) hæc autem incraſſatio rerum fieri nequit, niſi per amotionem & ſeparationem à tenuitate & (ſubtiliſſimâ) ſpiritualitate: Cum ergò negotium devenit ad ſtatum creationis, neceſſum eſt, ut ſeparentur & amoveantur Eſſentiæ à causâ cauſarum penitus occulta, & omni craſſitudine vacuâ. Et quamvis Eſſentiæ (per quas intelligit Animas humanas:) non participent de craſſitie corporea, quod abſit! nihilominùs remotiores ſunt à definitionibus divinitatis; ſuntque naturæ ſeparatæ & affirmationi ſubjectæ & alterabiles atque terminatæ: unde neceſſariò amotæ atque ſeparatæ fuerunt à radice. Vel denominantur à Briah ex ſignificatione בַּרָא cum Pathach, quod ſignificat Extra, foris: ex ſignificatione Præſcindendi, ut denotetur rem ſeparatam eſſe à ſcaturigine ſua, quamvis non omninò ſint ſeparatæ quod abſit!

יצירה *Formatio* convenit cum illo Jeſ. 26, 3. יצר סמוך תצור שלום Figmento fulto cuſtodies pacem. Tale quid enim adhuc craſſius eſt, & manifeſtius quam Briah, ſicut & dicitur: Gen. 2, 7. Formavit Dominus Deus hominem pulverem de terra; ubi de pulve-

pulvere adhibet vocem formandi: Sic quoque: Ieſ. 43, 21. Populum iſtum formavi mihi: Senſusque majorem ubique craſſitudinem indicat.

עשיה Factio, rem denotat adhuc manifeſtiorem tribus prioribus, nomenque per ſe clarum eſt: vox faciendi enim craſſitiem rerum deſignat inſignem.

Ratio autem quod eo ordine hæc tria ponantur, involvitur illi dicto: Jeſ. 43, 7. Omnis qui vocatur in nomine meo & ad gloriam meam, creavi eum, formavi eum, etiam feci eum.

Nominibus ita præfatione hac expoſitis, nunc quoque de re ipſa diſpiciamus; deque illius eſſentia.

Res ergò ita ſe habet: quod Sephiroth, quoad ſubſtantiam ſuam cum primæ ſint, quam proximæ ſint Cauſæ cauſarum; ſintque Emanatio tenuis, quæ occulta fuit in ſcaturigine ſua; cum verò beneplacuiſſet ipſi manifeſtata eſt; unde unitæ ſunt cum radice ſua quam perfectiſſima unitate. Iſtæ ergò inſigniuntur nomine Aziluth. Poſt puram hanc ſanctamque Emanationem placuit Benedicto, ſecundam creare Eſſentiam reſpectu Aziluth; quæ eſt Briah: Et hæc dicitur Thronus gloriæ; (Mundus Animarum) ubi etiam decem Sephiroth inveniuntur; cujus rei hæc eſt ratio, quod omnia quæcunque ſub decem Numerationibus conſtituta ſunt, graduatim per decades enarrentur, prout Sephiroth ipſæ. Decem autem hæc quæ in Briah ſunt, Thronus ſunt atque veſtis Decadi Aziluthicæ, quæ decade hac Briahticâ veſtitur. Ipſæ autem ramoſitates emanantes è decem Sephiroth (Superioribus) atque reſplendentes intra Thronum hunc, deinde Sephiroth Briahticæ vocantur. Nolim autem ſic intelligi, quaſi dicam, Ipſam Briam, quæ Thronus eſt (Animarum ſcilicet tota ſpecies,) eſſe decem Sephiroth Briathicas, id enim non volo; ſed decem illos ramos Sephirothicos in Briam propagatos, illamque colluſtrantes decem Sephiroth Briathicas eſſe aſſero; quæ tamen reipſa nihil ſunt aliud quam decem Sphiroth Aziluthicæ: cum autem protenſæ ſint in Briam

 usque,

Digitized by Google

usque, quæ Thronus eſt, hinc eſt quod Briathicarum nomen habeant.

Poſt Thronum hunc formavit decem Turmas Angelorum, quæ inſigniuntur Nomine Metatronis, quoniam Metatron Angelus Princeps faciei (divinæ ſpectator continuus) ipſarum eſt Præfectus, ſingulis panem diſtribuens conſtitutum, influentiamque ſuam atque vitam, ita ut omnes ab ipſo ſua hauriant. Iſte igitur inter Angelos eſt inſtar Cordis in corpore, quod ſedes eſt vitæ, unde vitam ſuam omnia hauriunt membra. Hinc Metatron generale nomen factum eſt totius generis Angelici. Atque iſte eſt qui vocatur Mundus Formationis. Rami autem protenſi à decem gradibus Briathicis, de quibus ſupra, & in hoc refulgent, eoque veſtiuntur; decemque Ejus gradus veſtimenti vicem illis præſtant, appellanturque decem Sephiroth Jezirathicæ.

Poſt iſtam Jeziram adhuc fecit Aſiam, id eſt omnes res factas ab initio puncti Factionis; uſque ad punctum Abyſſi, in quo comprehenduntur Klippoth, ſeu Cortices maligni. Totum autem hoc vocatur Aſiah. Et quia Lux occulta à Mundo Jezirathico atque Angelico profluens, protenditur in Mundum Aſiathicum usque, hinc iſti decem Corticum nomine inſigniuntur, nec quicquam in iſtis eſt, niſi virtute rerum Sanctarum; Quod autem Sanctitas in iſtos quoque deſcendat hæc eſt ratio, ut ſcilicet deprimantur, & humilientur. Illa autem vocatur nomine decem Sephiroth Aſiathicarum. Ubi non dico, Aſiam eſſe decem Sephiroth Aſiathicas, ſicut nec Jeziram decem Sephiroth Jezirathicas, nec Briam decem Sephiroth Briathicas, nec Aziluth ſimiliter appellari, alias enim quadraginta exſtituræ eſſent Numerationes; cum tamen in Libro Jezirah dicatur; decem eſſe & non novem; decem & non undecim. Sed id volo, ſubſtantiam Briæ eſſe Thronum, & Jeziræ, eſſe Angelos, Aſiæ autem Corticem eſſe & quicquid ſub iſto eſt in cœlis & Planetarum gyris: Lucem autem quæ protenditur è ſubſtantia Sephiro-

Digitized by Google

Sephirotharum pro modo ipſarum, ut provideatur ſuperis atque inferis; (lux earum etenim extenditur à ſummitate mundorum usque ad punctum ultimum:) ſic explico: Splendor lucis earum protenſus in Briam decem Numerationum Briathicarum, in Jeziram Jezirathicarum, in Aſiam, Aſiathicarum appellatur: Semper enim radii à Luce ſuprema protensâ proveniunt; & illi ſunt ipſæ Numerationes; nec dubium eſt, quin in Briah, Jezirah, & Aſiah virtus illarum decem exiſtat; & Decas Aziluthica per Briathicas intermedias in Jezira & Briathicæ per Jezirathicas in Aſiâ, veſtiantur. Unde diſcimus decem Aſiathicas non exiſtere niſi per tres gradus ſuperiores Emanationis, Creationis & Formationis, nec decem Jezirathicos niſi per duos gradus Emanationis ſcilicet & Creationis, nec decem Briathicas niſi per gradus Emanationis. Hæc ille.

Idem ib. cap. 2. Ipſe (ſcilicet Æn-Soph) eſt vita earum (ſcilicet Numerationum,) & ipſe ſubſtantia earum, quod ita non eſt in Briah, multò minus in Jezirah; Lux etenim protenſa & Briah non ſunt unum; nec vita Lucis protenſæ & Briah ipſa unum ſunt; nullibi enim vera eſt ipſorum unitas niſi ſupra in Numerationibus Aziluthicis; & hæc eſt virtus Emanativi in emanato, quod illa ipſa ſit extenſa in vaſis ſine ſeparatione ulla ne momentanea quidem; Sed in Briah Jezirah & Aſiah unitas eſt partium. Jam verò ad Regem unum cum Emanantibus à ſe cultus noſter & oratio noſtra, & benedictiones noſtræ, & laus noſtra, & obſervatio præceptorum noſtrorum, & ſtudium in lege noſtra, & unio noſtra, & pſalmi noſtri, ad ipſum, ad ipſum inquam revera, tendunt, & non ad modos ejus, niſi quatenus ſubſtantiæ ejus inhæreſcunt, & quidem ut capere eum poſſit oratio noſtra, & ut ipſe poſſit terminari Nominibus & vocabulis & ſermonibus: Infinitum enim in propria notione non eſt terminabile ullo Nomine nec cognominari poteſt vel cognomine vel Nomine, ullo: ſed beneficio modorum ejus emanantium, poſſumus ipſum cognominare, nominibus pro natura ſingu-

ſingulorum nominum ſingulis Numerationibus tributorum. Omnia autem Nomina ſacra & omnia cognomina eorum, & Tetragrammaton & Plenitudines ejus, omnia inquam ſubſtantiam ejus reſpiciunt mediantibus Numerationibus ejus emanantibus. Sed in Briah, Jezirah, & Aſiah, non eſt nomen ullum è nominibus Tetragrammati & plenitudinibus ejus, nec Nomen ex Nominibus reliquis, quod non expungatur nec cognomen ullum è Cognominibus Benedicti, nec iſta attribuuntur his: In his enim nulla eſt potentia nec vis; Tantummodo in extenſo in media Briah lumine cognominatio quædam fit, &c.

VIII. Solutio Problematis, Quare mundus hic non citius nec tardiùs ſit conditus? per Succeſſionem Emanationum, refutatur. Ubi conſiderandum:

Annon Problema poſſit intelligi de momento Creationis ſuppoſito prius qualicunque initio Emanationum: aliud enim foret, ſi interrogaretur: quare hoc momento cœperint Emanationes primordiales & non antea &c. & aliud, ſi quæſtio hæc ſit; Poſtquam ſemel inſtituit Emanationes ſuas Deus; quare æon hujus mundi corporei iſto momento cœperit, & non prius &c.

In Caput II.

Conſideratio prima.

I.

MOdi Emanationum Rectilineus & Circularis craſſi dicuntur; quaſi illæ forent corpora. Ubi perpendendum:

Annon, ſi extenſio ſtatui poteſt generale attributum omnis ſubſtantiæ, De immortat. animæ l. 1. c. 2. §. 11. 12. etiam extenſionis modi, inter quos ſunt rectilineum & curvilineum, omni ſubſtantiæ poſſint attribui, modo termini in ſua ſumantur Eminentia, ab imperfectione penitus liberati.

II. Abſurdum eſſe dicitur, ſtatuere, Primum Ens in uno loco emittere ſapientiam, in alio non &c. Ubi conſiderandum:

(1.) An-

(1.) Annon Deus ſtatui poſſit in quolibet puncto ſui eſſe ſapiens implicite; ſapientiam manifeſtam autem creaturis ita diſtinctè repræſentaſſe, ut citra confuſionem notionum commodè ab illis poſſit cognoſci? videantur quæ ſupra è Korduero de Aziluth ſunt tradita.

(2.) Ad evitandam hanc abſurditatem Judæos in Infinitum multiplicare Numerationes, ſingulas decades in alias diſtribuendo Decades, & has in decades iterum, & ſic in infinitum: ut ne unicum quidem punctum concipi poſſit in Deo, manifeſtato, in quo non reperiatur notio quoque ſapientiæ &c.

III. Non admittititur Numerationes omnes terminari amplitudine. Ubi conſiderandum:

Annon, ſuppoſito Emanationes in creaturas incipere cum Briah, & Trinitatem Chriſtianam exhaurire totam Decadem Aziluthicam, tam ſummæ tres, quam ſeptem imæ Sephiroth futuræ ſint terminatæ, ſuo modo? quamvis interminatæ maneant quoad unitatem Eſſentiæ, cum qua ſunt ubique.

IV. Evacuatio infiniti intra ſe ipſum evertitur, quod Deus non ſit corporeus; & quod inde videatur impugnari poſſe ejus infinitas; unitas &c. Ubi perpendendum:

Evacuationem iſtam á Judæis ita explicari; non quaſi ſpatium iſtud Deo plane ſit vacuum; ſed quod glorioſiſſima infiniti luminis copia ibi ſaltem ſit diminuta, ſicut cum evacuato vitro fragrantis olei pleno non planè tollitur ſed ſaltem diminuitur fragrantia.

Et annon Deus ſicut mutavit modum præſentiæ ſuæ, qua quondam fuit in rubo ardente, in Arca fœderis, in monte Sinai, in loco transfigurationis Chriſti &c. ita etiam diminuere potuit modum præſentiæ ſuæ intra hoc vacuum? præſertim cum & nunc alio modo præſens dicatur univerſo; alio ſanctis, alio beatis &c. Et profectò hac hypotheſi materia in centrum relegatur anguſtum, cum contraria hypotheſis eandem in circumfe-

rentia Emanationum collocet ampliſſimam, conceptu ſanè difficillimo.

In Caput II.

Conſideratio ſecunda,

I.

INfluxus lineæ lucidæ infringitur per dilemma de orbium luce, utrum primaria ſit an ſecundaria. Ubi conſiderandum:

(1.) Extremitatem orbis primi ſtatui conſiſtere ex Lumine ambiente orbem hunc, quod ſuo modo eſt ſecundarium; ſicut cum intra vitrum noctu detinetur candela, lumen externū ſecundarium eſt. Et propterea tamen non ponitur adhærere concavo infiniti, ut evitetur notionum confuſio; in qua profecto nemo niſi valde delicatulus, ſi cætera ſtare permittantur, abſurditatem inveniet.

(2.) Voluntaria ſtatuitur effiguratio iſtius Dei inflentiæ, atque arbitraria, non mechanicè neceſſaria, unde ipſe ſic potuit limites ſibi ſtatuere, prout commodum judicavit bonitas ejus rebus productis. Nec abſurdum eſt Emanationes iſtas quam diu durat Aziluth, etiam per cæteros mundos continuata Deum eſſe ipſum; cum abſurdum quoque foret Filium atque Spiritum Sanctum in Triade Chriſtiana, eſſe Deum; Eſſentia enim Dei his characteribus, qui à nobis hypoſtatici dicuntur, ita ſeſe definivit; ut ſeſe tamen non excluſerit.

II. Incredibile dicitur radios ſecundarios lineares illuminare orbes, cum Concavum infiniti id meliùs præſtare poſſit. Ubi conſiderandum:

Annon Deus libere poſſit inhibere influentiam luminis ſui ubicunque & quandocunque velit; ſicut in Chriſto factum, in quo tota plenitudo divinitatis habitabat: & œconomias communicationum ſuarum pro ſuo diſtribuat arbitrio? Unde ſi

ſic

ſic voluiſſet pro commoditate rerum productarum, quid abſurdi?

III. Ridetur, Deum dici factum orbes. Ubi conſiderandum:

An magis riſu dignum ſit hoc, quam quòd ſit Pater & Filius & Spiritus egrediens; item quòd ſeſe repræſentaverit ut homo, ut ignis, ut fumus, ut lux, &c. in gratiam contemplaturorum omnia.

In Caput II.

Conſideratio tertia.

I.

QUæritur, annon conceptus τῶν Sephiroth generatus ſit ex hypotheſi Sphærarum Ariſtotelicarum, movente ſuſpicionem vocum ſono & rerum ordine. Reſpondeo. Cum circulorum hypotheſis in Zohar inveniatur, qui conſcriptus eſſe judicandus eſt illis temporibus, cum in Judæa ſcholæ Judaicæ adhuc eſſent celeberrimæ; Paganicâ quacunque Philoſophia, quam olim tantopere abhorruerût, vix cognita inter ipſos tunc temporis, nedum admiſſa; non auſim affirmare quæſtionem. Quod autem Recentiorum plerique Aſtronomiam ſuam, cui olim ſtudere ipſis non licuit, ex principiis Peripateticis conſarcinavere, antiquioribus non præjudicat; & decas Numerationum Aſiathica non Sphæras denotat materiales, ſed radios divinitatis illuc transmiſſos, ordineque denarii contemplandos.

II. Rationem dari non poſſe dicitur; quare prima Numeratio appelletur Kether, cum infinitate careat tam durationis quam amplitudinis ratione. Hic notandum:

Primam Numerationem Coronam dici, (1.) propter ſummitatem, & quod ſicut corona ſuper caput, ita corona ſuper Numerationes reliquas emineat: (2.) Propter excellentiam & ſplen-

Digitized by Google

ſplendorem, quem numerationibus conciliat, ſicut corolla homini: (3.) Propter non adhærentiam; ſicut enim corona quamvis capiti ſit impoſita, ad caput tamen non pertinere videtur: ita Kether, quamvis Numerationibus immineat, ad Numerationes tamen à quibusdam non computatur ob abſtruſiſſimam naturam; ſubſtitutâ in locũ ejus ad complendum denarium loco debitô Daath. Quod autem ad denotandam infinitatem ita denominetur penes Judæos non inveni.

III. Durum eſſe dicitur, Coronam ſtatui ſapientiâ carentem, hâc ſcilicet ad ſecundum Orbem relegata, &c. Hic obſervandum:

Numerationes nullibi ſtatui ſociarum ſuarum participatione vacuas; ſed Coronæ v. g. decadem ſuam tribui ſpecialem, ut de ſpecialiſſimis his nihil dicam: Unde & in Corona, ubique Sapientia reperitur, & ita porro.

IV. Admitti poſſe tres primas numerationes correſpondere cum Triade Chriſtianorum & Platonicorum. Ubi notandum:

Me ad convincendos & convertendos Judæos plures invenire analogias inter ſecundam (incluſis prima & tertia) ſextam, (incluſis quarta, quinta, ſeptima, octava, nona, pro more Cabbaliſtarum) & decimam Numerationem cum allegata Triade, quæ alio tempore evolvi poſſunt, quam trium ſuperiorum.

V. Septem inferiores eſſe claſſes Metaphyſicas ut Numeri Pythagorici ſunt. Ubi dico:

Suo modo id ſimul de omnibus dici poſſe: ita tamen, ut ſicut Numeri certa ratione per ſe ſunt aliquid, & deinde multa admittunt cognomina Pythagorica; & ſicut Dii gentilium habebantur pro re quadam, & deinceps ſub illorum Nomina tanquam claſſes quasdam Phyſicas, Ethicas, Politicas, multa referebantur: ita & Numerationes ſtatuantur eſſe aliquid, nempe effluxus divinos, variis repræſentationum modis gradibusque limitatos, variisque nominibus, diſtinctioris cognitionis gratiâ diſcretos, unam tamen ſi ſimul ſumantur cum Infinito Dei eſſentiam conſtituentes:

tuentes: His poſitis admitti poterit, quod pro Locis communibus ſimul adhibitæ fuerint à Theologis ad varietatem divinorum Nominum diverſaſque de divinis attributis allegorias, analogias, & parallela alia certo ordine diſtribuenda atque locanda.

In Caput II.
Conſideratio quarta.

I.

VAniſſimam eſſe multiplicationem illam decadum. Ubi notandum:

Obſervaſſe me id fieri ad denotandum (1.) Iſtos modos indefinitos eſſe, & ab humani mentis ſpeculatione non poſſe terminari; unde auguſta quædam ipſis accedit majeſtas, atque veneratio; ſicut ſi quis dicat ſingulos vortices ſuas habere ſtellas fixas, ſingulas ſtellas fixas ſuos planetas primarios, quoſdam horum ſuos ſecundarios, ſingulos horum ſuos habitatores: vel potius ſicut, ſi quis totam illam altitudinem quo Saturnus à Terra diſtat in tot diſtribuat terræ ſemidiametros iſtaſq; in tot milliaria, & hæc in tot gradus, iſtos verò in tot minuta, prima, ſecunda, tertia, &c. quæ tandem ad admirationem commovent animum. (2.) Ad denotandam omnium modorum ſubſtantialium cum ipſo Infinito conformitatem, in attributis, in communicatione & propagatione ſui, cæteriſque omnibus, exceptis præſentiæ modis: (3.) Ad denotandam modorum inter ſe participationem, veramque non attenta nominum graduumque multitudine, unitatem. (4.) Ut denotetur Deum ubique eſſe eundem, omniaque ejus attributa ubique ipſi debere tribui, variata licet œconomiæ ſuæ manifeſtatione.

II. Quod Orbibus tribuantur Epicycli homocentrici, & cætera ratione concinnitate, atque ædificatione carere. Ubi notandum:

(1.) Epicyclorum notionem, quippe qui Eccentrici ſunt,

in hac Hypotheſi, in qua homocentrica omnia, non inveniri, excepto canali cylindraceo, qui tamen & ipſe, uno ſaltem axe conſtat.

(2.) Ædificatione non carere iſta, ſi ab animo purgato tractentur, præeunte Paulo 2.Cor.4,6. Gal. 4, 24. ſqq. 2. Cor. 3,18. Eph. 4,13. c. 5,32. Et crediderim hanc eſſe aliquam divitiarum illarum cognitionis partem, de qua 1.Cor.1,5. Eph. 1,8.17. Phil. 1,9. Col. 1.10. c. 3,16. occultæque Sapientiæ Dei, in quantum myſterium de Chriſto illuſtrant, de qua 1. Cor.2,7.

In Caput II.

Conſideratio quinta.

I.

CОnceptum Adami primi in ſua membra diviſi ratione carere. Ubi obſervanda, quæ ſupra In cap. I. Conſider. 2. aſſert. V.

II. Intolerabilem eſſe extravagantiam ad Adamum hunc primum accommodare locum Gen.1,26. Ubi conſid.

(1.) Hunc modum accommodandi uſitatiſſimum eſſe Cabbaliſtis.

(2.) Obſervari etiam in allegationibus Novi Teſtamenti, Matth.1,23. ubi litera Prophetæ Jeſ.7,14. procul dubio puerum ſui temporis deſignat, ut ℣.16. ib. videre eſt. Matth.2, 15.17. Quæ cum ſimilibus à Judæorum vulgo non amplius ita poterunt exagitari; ſi ipſis antiqua hæc accommodandi apud Cabbaliſtas conſuetudo, opponatur.

(3.) Si quis ad probandam vel illuſtrandam hypotheſin Pythagoræam de motu terræ alleget Gen.1,16.19. quis modus allegandi ille foret?

(4.) Annon hic uſui eſſe queant, quæ traduntur Myſtery of Godlin. l. 7.c.7.n.3.4.

In

In Caput II.

Conſideratio ſexta.

I.

VIderi per punctum vacui medium intelligi terram, unde augeatur ſuſpicio de hypotheſi Ariſtotelica huc illata. Ubi Conſider.

(1.) Annon intelligi potiùs debeat totus mundus Factionis, cum omnibus corticibus ſuis?

(2.) In medio mundi Factionis potiùs locari abyſſum magnam ſeu tenebras Carceris Spirituum, tanquam aliquid à Luce Infiniti quam remotiſſimum.

II. Quæritur: An in quacunque Decade Epicyclica terra detur? Reſp. Epicyclorum notionem hic nullibi admitti: ſed homocentrica ſtatui omnia; ut ſupra dictum. Unde omnis de tot terrarum diſtantiis diſproportionatis & magnitudinibus difficultas ceſſat.

In Caput III.

Conſideratio prima.

I.

QUæritur quid intelligatur per Nepheſch, Ruach & Neſchamah? Hic adſcribam verba R. Moſis Kordueri Pard. Sect. 31. c. 1. Neſchamah ſeu Forma hominis dividitur in tres partes, quæ ſunt Nepheſch, Ruach & Neſchamah; & Nepheſch eſt vehiculum τȣ̃ Ruach, ſicut Ruach vehiculum eſt Neſchamæ. Emanatio autem omnium trium eſt à Sephiroth ſuperioribus, quæ ſunt radices omnium radicum. Differunt autem emanatione ſua: Nam Neſchamah emanat à Binah, ut deſignatur Jobi 32, 8. וְנִשְׁמַת שַׁדַּי תְּבִינֵם Et anima Schadai intelligere faciet eos. Ruach autem emanat à Tiphereth, atque ſicut Tiphereth Thronus eſt & habitaculum Binæ, ita Ruach thronus eſt & habitaculum Neſchamæ. At Nepheſch emanat à Malchuth,

chuth, unde Nepheſch thronus eſt & habitaculum τοῦ Ruach, ſicut Malchuth ſedes atque habitaculum eſt τοῦ Tiphereth, (quæ confirmantur ex Zohar Paraſch. ויגש, & Tikkunim) Et ecce virtute Benedicti, tres iſtæ virtutes, nodo connectuntur firmiſſimo atque validiſſimo, pro cujusvis gradu, habentes functiones pro ſervitio atque opere ſuo.

Et mox adducit locum ex R. Jehuda Chajit; his verbis? tres formæ proveniunt à 3. gradibus Aziluthicis à quibus influentiam habent τὸ λογικὸν, τὸ αἰσθητικὸν, καὶ τὸ φυσικὸν ſub arcano τῶν Nepheſch, Ruach & Neſchamah. Et cap. 2. dicit: Quod ſi ita eſt fieri deberet, ut ſublato homine à mundo, omnes tres partes iſtæ elevarentur ad fontes ſuos. Verum enim verò res ita ſe non habet: tradit enim R. Schimeon ben Jochai, habitaculum τοῦ Nepheſch eſſe in ſepulchro, τοῦ Ruach in Paradiſo inferiore, & Neſchamæ in Paradiſo ſuperiore.

Et in fin. c. 2. Quod in genere dictum eſt Neſchamah, Ruach & Nepheſch eſſe è Binah, Tiphereth, Malchuth, intelligendum, de Luce Binæ manifeſtata in Briah, & Luce Tiphereth, manifeſtata in Jezirah, & Luce Malchuth manifeſtata in Aſiah; quæ dicuntur Thronus, Metatron, & Sandalphon, qui eſt rota (Ezechielis 1. 15.)

Et init. c. 3. ib. Invenitur autem aliquando Nepheſch Aſiæ ſine Ruach Jeziræ, & ſic Ruach Jeziræ ſine Neſchamah Briæ, quia non omnes dignos ſe præſtant ſpiritu vel Neſchamâ.

Ex his ſatis apparet hypotheſis de differentia trium in homine animarum, quibus raró dicitur accedere Chajah, tanquã legalis vitalitas, ex Aziluth, & Jechidah, tanquam additamentum ſingulare ob benefacta, è ſummis gradibus, innuente Pſ. 22, 22. Atque iſta ſententia de tribus formis in homine diſtinctis, quæ & inter Chriſtianos Doctores haud adeo eſt infrequens, non alio magis argumento ſtabiliri mihi videtur, quam quod à contrarietate actionum animæ ſimultanearum deſumitur, concupiſcentia ſcil. appetitus ſenſitivi & repugnantia men-

mentis: quarum actionum Accidentia, ſeu potentiæ nudæ quomodo poſſunt eſſe principia? præſertim ſi ſuppoſitorum dicantur Actiones. Iſtarum Formarum ergò analogiam ad ſuperiora quoque adhiberi, quid mirum? cum corporis ſimilitudines illuc eleventur. Spiritualia autem in ſuperis omnia cenſeri debent diminutam ſaltem variis gradibus divinam præſentiam referentia. Et ſi fortè nimia ubique minimorum adhibita ſit cura, quàm facilè per Chriſtum Dominum noſtrum inſtructi, ſi quid ſupereſt, contrahere & ad uſum debitum accommodare poterimus?

In Caput III.
Conſideratio ſecunda.

QUæritur: An fortè alludatur ad Spiritum Naturæ per Ruach & Nepheſch in ſuperioribus?

℞. Spiritum naturæ ſub nomine Sandalphon in Aſiah ſola commorari. Controverſiam autem, utrum rationis iſte ſit capax, an vitæ ſaltem ſenſusque & imaginationis, huc non pertinere arbitror.

In Caput III.
Conſideratio tertia.

I.

ABſurdum eſſe vaſa fieri potuiſſe abſente & evacuato Deo; qui res non deſtruat ſed producat. Ubi notandum:

Supra jam dictum non abſentem ibi eſſe Deum, ſed diminutioris ſaltem adeſſentiæ modo præſentem: autorem tamen & effectorem omnium, quæ extiterunt.

II. Dicere præſentiam Lucis infinitæ deſtructuram fuiſſe vaſa, idem eſſe, ac vaſa fingere lignea, &c. & Infinitum Igneum. Ubi notandum:

Idem ſaltem innui ac ſi dicatur, præſentiam Dei naturalem in arca fœderis, per præſentiam gratioſam eſſe immutatam; variato ſcil. modo adeſſendi.

Digitized by Google

In Caput IV.

I.

QUæritur: Utrum Adamus primus ſit Deus an creatura? ℞. Eſſe conceptum diſtinctum Dei quatenus ut cauſa prima in actu cauſandi conſideratur. Si porrò quæritur: an cauſa ſic in actu conſtituta ſit æterna? ℞. Cauſam nihilominus æternam manere quamvis actus cauſandi ſit voluntarius.

II. Quomodo hic Adamus primus cauſa poſſit eſſe mundorum, à quibus tam procul abeſſe dicitur? ℞.

Præſentem ubique eſſe prorogatione radiorum ſuorum; uno verbo præſentem revera, quamvis aliis, ob variatum præſentiæ modum, nominibus expreſſum.

III. Quid iſta figmenta poſſint ad fidem creationis confirmandam?

℞. Ad minimum in ipſo creatore primaque cauſa ſtatim diſtinctè proponi, quid ſit in illo quod amari, quodque metui debeat: & talia ſi proponi nequeunt tyronibus ad fidem creationis commovendis; arcere tamen adultos contemplationis aſſiduitate ab adhæſione cum rebus terrenis, & eorum fortè non parum promovere cum prima cauſa unionem.

In Caput V.

INſpirationes Dei non eſſe nugatorias & inutiles. Ubi conſiderandum:

Inſpirationes tamen Dei angelos proponere ut aquilas, boves Leones; Deum ut hominem, ignem, nubem, &c. Omnia probanda, quod bonum eſt, tenendum.

Digitized by Google

Epiſtola ad eundem.

REvcrende plurimum atque Clariſſime Domine, Domine honoratiſſime. Ad Doctiſſ. Tuas Conſiderationes Cabbaliſticas tam Anglico, quam latino idiomate ad me transmiſſas, præmiſſa gratiarum actione debita, amicam dirigere volui reſponſionem; in qua tamen non quid ego de re ipſa ſtatuam, vel aſſeram, propoſui: ſuſpendere enim malo quantulumcunque judicium meum, quam immaturos exhibere conjecturarum fructus; ſed qua potiſſimum ratione, ſi ſtare deberet hypotheſis illa, ab abſurditatibus liberari poſſet. Cæterum his imitari me poſſe mihi videor Cabbaliſtarum diſputationes; qui propoſito problemate quodam, ſinguli ſuas proponunt ſententias citra contentionis fervorem; illibato interim textus Sacri tenore; unde & Tuas eò libentius legi opiniones, (quarum ultimis de effectu Vaticiniorum, deſcenſu animarum, & appellatione diviniſſimarum beatitudinum prout à Dionyſio Areopagita vocantur, totus accedo,) quod ad enucleandam veritatem inſigne illas pondus habituras exiſtimem. Si autem in reſponſione mea pro elimatiſſimo judicio tuo aliquid inveri poterit, quod tolerabile ſit, erit profecto quod gaudeam; optarem enim, multas ob rationes, ut aliqua horum ita retineri poſſent, ut ne tamen vis inferatur principio animæ noſtræ diſcretivo. Omnia fiebat omnibus Paulus, ut omnes converteret: hic ſcopus ſi & nobis fuerit, ſatisfactum reor charitati quoad hæc. Cætera dirigat, qui omnia gubernat Dominus; cujus gratiæ Te commendatum, cum apprecatione cœleſtis adjutorii, ad omnia pro Eccleſia Domini ſuſcepta laudatiſſima ſtudia Tua, Valere velim, & favere ulterius

Cl. T.

addictiſſimo ſemper

Tractatus de Anima R. Moſcheh Korduero.

Pardes Tract. 31. Præf.

TRactaturis de Homine, i.e. de forma ejus, quæ eſt Neſchamah ejus & Ruach atque Nepheſch ejus, agendum erit de tribus potiſſimum: nimirum primò de Loco Animæ & quid in hoc mundo agat, & quid proſit ipſi Creatio ejus. Secundò de unione ejus cum corpore materiali, cum ipſa ſit naturæ ſubtilioris & magis ſpiritualis quam Angeli miniſtri: tertiò de peccato & pœna & violatione ſupremarum radicum, deque violatione ſui, atque ſic de ſucciſione plantarum.

Annotatio ex Eodem; Tractatu de Palatiis 24, cap. 10.

DEclaraturus quare Anima ſuperior ſit Angelis, præmitto, res omnes ſuperius in cœlis, & inferius in terra, emanaſſe è loco quodam ſuperiore, unde cavent Pii ne ignominioſum quid dicant, de ulla creaturarum. Res autem ita ſe habet: Quatuor Elementa ſuperiora ſunt hæc: Gedulah elementum Aquæ, Gebhurah elementum ignis, Tiphereth elementum ſpiritus, Malchuth elementum terræ; iſta unita ſunt in unitatem veriſſimam atque firmiſſimam. Atque per 4. hæc elementa ſuperiora Emanata tenuiora, extiterunt 4. elementa ordine ſequentia, nempe poſt Aziluth, in Briah, in Jezirah & Aſiah, ſuccedentia de gradu in gradum, à cauſa ad cauſatum, ab Aziluth nempe ad Briam, & ex Briah ad Jeziram, & ex Jezirah ad Aſiam.

Et quatuor iſti gradus in ſingulis quoque gradibus ipſis per ſe inveniuntur, ita ut in Aziluth per ſe ſit אבי״ע ſive Aziluth, Briah, Jezirah, Aſiah; quamvis omnia ſint Aziluth: ſic quoque in ipſa Briah eſt Abia, cum omnia tamen ſint Briah;

&

Digitized by Google

& ſic in omnibus gradibus. Quod ut intelligatur, conſideretur ſimile ab aurifice deſumtum, qui ſingulas argenti ſpecies in quatuor ſubdividit genera: quorum primum eſt Argentum purum omnibus carens ſcoriis; alterum, argentum eſt uno gradu puriſſimo vilius; tertium tale eſt, cujus medietas ſcoriæ ſunt: quartum, cujus maximam partem ſcoriæ conſtituunt. Quæ cum ita facta ſunt, fieri tamen nequit, ut argentum purum, nil ſit niſi argentum æquale, ab omni ſcoriarum participatione liberum, ſed neceſſariò & in illo 4. diverſæ ſpecies invenientur, à gradibus puritatis ſuæ denominandæ, ſecundùm proportionẽ primorum 4. generũ; e.g. Argentum purũ cui non ſit ſimile, quæ portio minima erit totius maſſæ, deinde argentum purum quoque, ſed non ut primum, cujus puritas nulli amplius competet; ſic & tertia portio exiſtet, quod purum ſimiliter dici poterit, nec tamen ut ſecundum, quartum denique cui tantillum ſcoriarum immixtum ſit, quod æſtimari tamen non debeat. Et hac ratione quatuor has portiones & ſecundò, atque tertiò, dividere poterit; eodemque modo & cæteras. Ita & Abia ſe habet: Nam Aſia Aziluthica, prior eſt Aziluthe Briathica, & Aſia Briathica Jezirathicâ prior eſt, & Jezirathica, Aſiathicâ. Et ex quatuor catenis graduum horum concatenati ſunt omnes mundi, ab Aziluth ad Briam, à Briah, ad Hechaloth ſeu palatia Angelica; ab Hechaloth, ad Klippoth, ſeu Cortices externos: (Angelos malos) à Klippoth ad ſubſtantiam cœlorum, ubi Planetarum orbes, & ab illis ad elementa hæc craſſa, & ex iis compoſita, oculis noſtris obverſantia. Hinc patet, quod Aziluth radix ſit Briæ, & Briah, radix Jeziræ, & Jezirah Aſiæ; quodque mundus iſte participet contiguitatem corticum, qui ſunt Principes, quorum uſus impurus eſt. Septuaginta principes enim non uſque adeò puri ſunt: Principes autem Jezirathici Angeli ſunt; ſed ſeptuaginta principes (populorum) intermedii ſunt inter orbes Planeticos, & Currus: Throni autem Numerationes participant, ſicut iſtæ,

 ſub-

ſubſtantiam Infiniti, quæ protenditur è vitâ ipſarum. Inde conſequitur, quatuor hæc Elementa eadem quoque eſſe, quæ in cœlis ſunt, ſi iſta ut Sephirothica conſiderantur: Nam Quatuor Elementa Cœlorum eadem ſunt, quæ in Jezirah, & ſic uſque ad ſumma; propter continuatam verò dependentiam incraſſeſcunt, & manifeſtiora fiunt; quod fit ſecundum majorem vel minorem elongationem à Scaturigine ſua.

His poſitis, nihil eſt in mundo cui non affluat è ſupernis influentia & lux quædam, quamvis illa differat pro diverſitate deſcenſus à Poſterioribus, (ſeu Malchuth,) quæ ſunt anteriora reſpectu cæterorum graduum inferiorum. Sic ergò hæc incraſſeſcunt & manifeſtiora atque quaſi corporea fiunt, de gradu in gradum, prout congruit materiæ illi turbidæ; ita ut nihil penitus inveniatur in hoc mundo, in quo non ſit aliquid ſpirituale, & vitale, ſecundum proportionem corporeitatis & materialitatis ſuæ, & pro gradu diſtantiæ ſuæ à fonte & latomia rerum omnium: Et quando craſſa iſta materia ſic elevatur ut propinqua fiat tenuiori ſuæ materiæ, tum allucet ipſi lux aliqua materiæ illius elevatioris. Quemadmodum ſi magna quædam lucerna accenſa ſit in media Baſilica; illa certè ob Baſilicæ magnitudinem non illuſtrabit omnes angulos Baſilicæ, niſi modico ſaltem lumine, ita ut alter alterum ibi videre nequeat: qui verò accedet ad lucernam, majore atque copioſiore luce colluſtrabitur; ita ut ſi proprius ad vaſculum ejus acceſſerit caligare incipiant oculi ejus nimio perſtricti fulgore. Ita & hîc ſeſe res habet.

Et f. 180. b. Homo igitur præter collectionem partium ſuarum Animam habet puram exciſam è loco ſacro. Unde Sapientes noſtri felicis mem. dixerunt: Iiſraëlitæ non ſunt ſub Planeta, vel Angelo, vel Seraph; iſta enim (inferioris gradus) cauſata ſunt; & illorum anima ſuperior eſt angelis, ſicut & in Sohar dicitur, Par. Breſchith p. 120. quod inter Manſiones (Paradiſi inferioris) ſeptima (ſupra omnes Angelorum Manſio-

nes

nes conſtituta,) ſit attributa animabus juſtorum, quæ ibidem delectentur ſplendore ſuperno, deliciisque ſummis. Lux autem quæ iſtis affunditur eſt Lux Domini benedicti, quæ omnes mundos illuſtrat. E contrario verò Angeli aliquid hauriunt influentiæ, à Juſtis; unde ſi quis juſtus eſt in hoc mundo, etiam Angeli bonitatem de manu ejus participant. Et hæc eſt ratio, quod Iiſraëlitæ, vivente adhuc Moſe, influentiam ſuam acceperint à Schechinah ipſa: poſtquam autem peccaſſent, dicitur: Exod. 23, 20. Ecce Ego mittam Angelum meum, &c. quoniam deflexerant gradum Excellentiæ ſuæ ſub iſtud, quod ipſis erat inferius: quare Moſes acquieſcere nolebat, reſpondens: Exod. 33, 15. Niſi facies tua ambulaverit, ne facias nos aſcendere hinc.

Angeli verò quantum ad collectionem partium, quæ in eis ſunt (vehiculum ſcil. illorum) attinet, puri omninò ſunt, elementisque ſuperioribus valdè propinqui; qua conſideratione homo ab illis eſt remotior, nec tanta, qua angeli, præditus collectarum partium excellentia. Angelus tamen ſecundum interiora ſua non eſt niſi Lux ſimplex, ſicut alia, Luce influente imprægnata: Homo autem non ita, quippe in quo Anima munda eſt, ita, ut ſi Anima hæc prævaleat partibus materiæ ejus, ipſi affulgeat Lux ſuperna excellentior luce illa, quæ angelo affluit; eò quod anima ejus ſit Aziluth, Briah, Jezirah, Aſiah, ut opus non habeat aliquid accipere, per ullum cæterorum graduum, ſed ipſa per ſe idonea ſit, ut ſuſcipiat influentiam è loco Scaturiginis ſuæ. Hæc ibi.

CAPUT I.

De Loco unde emanent tres Animæ partes.

AD explicandum punctum propoſitorum primum de Animæ Loco, multa invenimus in verbis R. Simeonis Jochaidæ f. q. p. Dividitur enim Neſchamah, ſeu Forma hominis in tres

tres partes, quæ ſunt Neph. Ruach, & Neſchamah, & Nepheſch eſt vehiculum τοῦ Ruach, ſicut Ruach vehiculum eſt Neſchamæ. Emanatio autem omnium trium eſt à Sephiroth ſuperioribus, quæ ſunt radices omnium radicum. Differunt autem emanatione ſua; quia Neſchamah emanat à Binah, ut deſignatur Jobi 32, 8. וְנִשְׁמַת שַׁדַּי תְּבִינֵם Et anima Schadai intelligere faciet eos. Ruach autem emanat à Tiphereth, atque ſicut Tiphereth Thronus eſt & habitaculum Binæ, ita Ruach thronus eſt & habitaculum Neſchamæ. At Nepheſch emanat à Malchuth, unde Nepheſch thronus eſt & habitaculum τοῦ Ruach, ſicut Malchuth thronus eſt & habitaculum τοῦ Tiphereth. Atque ita Emanationem horum exponit R. Schimeon Jochaides f. q. p! in Sectione ויגש in Sohar f. 113. d. his verbis: Diſcipuli, omnia gradibus conſtant alio ſuper alium conſtitutis, Nepheſch, Ruach, Neſchamah, gradus gradu ſuperior: Nepheſch primò, qui gradus eſt infimus, ut dictum alibi; deinde Ruach, qui ſuper Nepheſch quieſcit, & ſuper ſe conſiſtentem habet Neſchamam, gradum omnibus ſuperiorem; ut ſtabilitum alibi. Nepheſch iſte eſt Nepheſch Davidis (de qua 2. Sam. 5, 8. i. e. Malchuth,) cui conſtitutum ut acciperet Nepheſch ab illo Flumine, qui promanat & egreditur. Ruach conſtitutus eſt ſuper eo, nec poteſt ſubſiſtere Nepheſch niſi per Ruach, illum ſcil. qui locatus eſt inter Ignem & Aquam (nempe Tiphereth, qui inter Gebhurah & Gedulah,) Et ab iſto Ruach nutritur hic Nepheſch. Ruach autem ſubſiſtit per ſtatum gradus alterius ſuperioris, quæ eſt Neſchamah, unde Nepheſch & Ruach ſuſtentantur, ita ut cum participavit Ruach, tunc participet & Nepheſch, & omnia ſunt unum, & adhærent ſibi invicem, Nepheſch τοῦ Ruach, & Ruach Neſchamæ, & omnia unum ſunt. Hæc ille. Quorum ſenſus eſt, quod Neſchamah ſit Binah, Ruach, Tiphereth, & Nepheſch Malchuth. Atque ſic exponitur in Tikkunim, his verbis: Lucerna Domini Neſchamah hominis, Proverb. 20, 27. נֵר Ner Lucerna, denotat Nepheſch, Ruach,

Digitized by Google

Ruach, quæ ſunt emanatio à Schechina, & columna media, comprehendente ſex Numerationes; Neſchamah hominis verò Emanatio eſt à Matre ſuperna; hæc ibi. Et ecce, Virtute Benedicti tres iſtæ virtutes nodo connectuntur firmiſſimo atque validiſſimo, quælibet ſecundum gradum ſuum, habentes functiones, pro ſervitio atque opere ſuo. Oritur autem quæſtio: Cum tres iſtæ partes emanent à Binah, Tiphereth & Malchuth, cur dici ſoleat, quod Anima Abrahami fuerit ex parte Cheſed, atque ſic Iſaac ex parte Gebhurah; & Jacob ex parte Tiphereth; & ſic porrò? Quam quæſtionem R. Jehudah Chaijat propoſuit R. El-Kaſtoli, qui ſic reſpondit: quod interrogaſti de eo, quod dixerunt Magiſtri noſtri b. m! Abrahami ſcil. Nepheſch attribui dextræ, & Iſaaci ſiniſtræ, & ſic plures, ſuis metris; Unde dubium formaſti, cum quilibet homo conſiſtat ex tribus gradibus Nepheſch, Ruach, & Neſchamah; Nepheſch è Malchuth, Ruach è Tiphereth, Neſchamah è Binah emanantibus; quomodo hæc poſſint conſiſtere? Circa hæc jam noſti, frater, ſingulos gradus includi ſibi invicem, ita ut momentum eorũ finale initiis eorum applicetur, unde quælibet (Numeratio) totam Aziluth complectitur; Et quia tres illæ formæ è tribus gradibus Aziluthicis proveniunt, à quibus ſuctionem habent τὸ λογικὸν, τὸ αἰσθητικὸν, & τὸ φυσικὸν ſub arcano τῶν Nepheſch, Ruach & Neſchamah; hinc iſta ipſa inveniuntur in qualibet Numeratione. Hactenus ille. Senſus autem verborum ejus hic eſt, quod tres iſti gradus ſint ex Binah, Tiphereth, & Malchuth, quæ in Cheſed ſunt: quodque ita Iſaac ſit ex parte Gebhurah, & Jacob ex parte Tiphereth. Alii tamen aliter, atque ſic explicant: Quod ſc. Neſchama Abrahami ſit ex parte Cheſed Binathicæ, & Neſchamah Iſaaci ex parte Gebhuræ Binathicæ, & Neſchamah Jacobi ex parte Tiphereth Binathici: deinde Ruach Abrahami Patris noſtri ſ. q. p! ex parte Cheſed Tipherethicæ, & Ruach Iſaaci ex parte Gebhuræ Tiphereticæ; & Ruach Jacobi ex parte Tiphereth Tipherethici:

Digitized by Google

& tandem, Nepheſch ex Cheſed Malchuthica, vel Gehhurah Malchuthica, vel Tiphereth Malchuthico. Nobis autem alia adhuc ſupereſt via: quod nempe quælibet anima conſiſtat è Decade; atque ſic exponit R. Simeon Jochaides ſ.q.p! cujus verba in Raja Mehimna Zohar Par. כי תצא f. 134. d. hæc ſunt: Sunt & alii Domini Arcanorum Legis, Domini Metrorum, qui accipiunt Neſchamas ex parte Malchuth Sanctæ, quæ conſiſtit è decade Sephirothica: unde quicunque illam accipit, illaque dignus evadit, dignus fit decem Numerationes participare, absque ſeparatione, & non Novem. Si enim acciperet Malchuth ſolam, cœteræ novem ab ipſa ſeparatæ eſſent; quia autem ibi nulla eſt ſeparatio, Autor Libri Jezirah dixit: Decem & non novem. Si autem dicere velles, denarium tranſcendi: exemplum ſit in Nomine expoſito per יוד הא ואו הא in quo Jod cum illo unitum, denarium non tranſcendit, unde decem ſunt, & non undecim. Hucusque ille.

Annotatio ſuper hæc verba ex Pardes Tract. 1. c. 5. f. 7. d.

SEnſus horum verborum hic eſt: Cum dicit: ſunt & alii, id reſpicit quod dixerat, Eſſe inter Practicæ vitæ homines quosdam, quorum Neſchamah ſit Ancilla, ex parte Briæ; nunc ergò pergit, alios eſſe, quos dicit Dominos Arcanorum Legis, i.e. qui in Lege divina ejuſque myſteriis ſtudent: & quia per hos etiam intelligi poſſunt ii, qui arcanis Deciſionum, expoſitionum allegoricarum, diſcurſuum hiſtoricorum, & ſtatutorum, atque judicialium traditionum, & ceremoniarum ſecundum ſenſum literalem tantum invigilant, ideo de his dicit, mercedem illorum duplicatam eſſe. Eſt tamen modus his omnibus præſtantior, iſtique nondum digni fiunt tali animæ excellentia, niſi pertingant ad myſteria Numerationum, quæ ſunt arcanum Divinitatis, atque iſti vocantur Domini metrorum, quia quicunque ſtudet Cabbalæ, in Metris ſeu modis divinis ver-

verſari dicitur, & quæ illuc pertinent. De his dicit, quod accipiant Animam ex parte ipſius Malchuth: non ex parte Metatronis, ſervi, nec ex parte Ancillæ; Pergitque talem dignum fieri Animâ, conſiſtente è denario. Cum autem dubium eſſe poſſet, annon fortè & cæteræ animæ conſiſtant è denario, item annon fieri poſſit, ut talis anima non conſiſtat è denario, & quomodo una anima ab alia diſtingui debeat, iſta quidem in medio relinquit, id autem aſſerit, quod Malchuth, i.e. anima, quæ provenit ex parte Malchuth, conſiſtat è denario neceſſariò, propterea quod Numerationes non poſſint ſeparari ſintque connexæ atque adunitæ invicem; ita ut cum Malchuth dicitur, reliquæ numerationes neceſſario ſimul implicentur. Quod ita ſe non habet in Anima proveniente ex parte Metatronis, vel Ancillæ, qui ſunt Mundus ſeparatus, poſtquam deſcenſus factus eſt ab Aziluth; & iſta aſſertio non verificatur niſi in Aziluth, & non in his. Unde non conſtat denario ulla anima, niſi quæ è Malchuth eſt. Cum autem dicimus, Animam è Metatrone vel Ancilla provenientem non conſiſtere è denario, non id intendimus, quod denarius ibi planè non involvatur, prout verba ſonant; impoſſibile enim eſt ullam operationem è ſummis derivari, nec tamen complecti totam decadem; tunc enim appareret ſeparatio; Atque hæc eſt ratio, quare quidam laborent aliquo corporis vitio, qualia ſunt mancum eſſe, & ſimilia, qui ſunt defectus oſtendentes malignitatem operum eorum, qua rupturam cauſati ſunt in loco ſacro & ſeparationem; unde anima eorum non extenditur in illa membra eorum corporea, daturque ruptura, & defectus, & omnia quidem pro ratione loci rupturâ violati, ita nempe derivantur nævi ipſorum; unde nævus, qui ab initio creationis ineſt, defectum oſtendit, cauſantem metempſychoſin. Animam autem vel operationem ejus non comprehendere Decem Numerationes planè impoſſibile eſt; & ſi quis dicit Animam Metatronicam vel Ancillarem, non negat illam eſſe è ſupernis,

Digitized by Google

nis, quod abſit! omnes enim animæ è ſupernis deducuntur, ſemperque denario conſtant, nec ſeparantur: Differentia autem quæ inter animas Malchuthicas & reliquas intercedit, hæc eſt; quod reliquæ animæ quidem conſiſtant è decade, ſed ita tamen, ut decas ipſa in illis non appareat ullatenus, & ratione tantum illic adeſſe concludatur, quamvis per ſe quoque illam complectantur: Anima Malchuthica verò, è decade Sephirothicâ, quæ in Malchuth, emanavit, & Malchuth in ipſa apparet, cum decem ſuis Numerationibus, & ipſa cum illis eſt unita. Hæc ibi.

Quoniã igitur omnis anima conſiſtit è denario, fieri poteſt, ut ſicut Homo operibus ſuis debitis intendere & roborare poteſt unum aliquod divinorum metrorum ad op⁹ quoddam manuũ ſuarum, ut deinceps omnes reliqui modi involvantur negotio iſtius metri ſecundum vehementiam influxus ejus: Ita quoque ſi homo velit intendere aliquam animæ ſuæ partem ejusque operationes, verbi gratia, ſi ſibi proponat Tiphereth; tum intendat in ſeſe virtutem Tipherethicam; atque inveniet partem Animæ ſuæ Tipherethicam ſic illuminari, ut illa tandem fiat radicalis, & cæteræ partes tantùm quaſi adjuncta ejus ſint. Et hinc intelligi poteſt, quod de Abrahamo dictum eſt: de quo in libro Bahir ad verſum: Lapis quem reſpuerunt ædificantes, factus eſt in caput anguli; talis eſt expoſitio: quod ſcil. Abraham Pater noſter propulerit Malchuth, atque ſic & Iſaac & Jacob. Si autem Anima eorum emanavit ab illa, quomodo propulerunt eam à ſe: ita quoque ſi Anima Abrahami emanavit ex parte Cheſed, tum neceſſariò vehiculum fuit τῆς Cheſed; quod ſi ita, quid dicitur de propellendo? Reſponſio autem petitur ex iis quæ diximus, quod nempe homo poſſit intendere in anima ſua partem aliquam quam libuerit, ſecundum opera ſua; Patres ergò noluerunt adhærere, niſi locis ſublimibus, intenderuntque in anima ſua, Abraham quidem portionem Cheſedicam, Iſaac portionem Gebhurathicam; & ſic omnes ho-

homines, de quo alibi. Atque hac ratione Iiſraëlita transmigrare poteſt in Sacerdotem, vel Levitam, ſecundum roborationem portionis cujuſdam quam intendere meretur operibus ſuis ante transmigrationem ſuam.

Præterquam autem quod Anima conſiſtat è denario, alio modo eadem quoque conſiſtit è 4. Elementis ſuperioribus, ſicut & corpus è 4. elementis conſiſtit. Elementa animæ autem ſunt Aquæ ſpirituales, ex parte Cheſed, Ignis ſpiritualis ex parte Gebhurah, ſpiritus ex parte Tiphereth, & terra tenuiſſima ex parte Malchuth. Et ſic docuit R. Schimeon Jochaides ſ. q. p. in Sohar, Sect. ויארא, his verbis: Dixit R. Simeon, ad id quod dixerat R. Chiskiah, Sanctum i. q. b. ſ! cum crearet Adamum, de pulvere Sanctuarii inferioris creaſſe illum, & de pulvere Sanctuarii ſuperioris dediſſe illi Animam: & ſicut cum crearet illum de pulvere inferiore, adjungebat illi tria genera elementorum mundi, ſic etiam cum crearet eum de pulvere ſuperiore, adjunxiſſe illi tria genera Elementorum mundi, atque ſic perfeciſſe Adamum. Hactenus ille. Cum enim Anima è Denario conſiſtat, decem illi reſpectus ſemper quidem in ea ſunt; apparitio tamen illorum quatuor magis in ipſa viget, donec reſpectus iſti quatuor magis magisque in illa illuſtrentur præ reliquis è decade. Eodem modo res ſe habet in ipſis quoq; Numerationibus: quamvis enim quælibet illarum conſiſtat è decade ſua, tamen è quatuor quoque, quinque ſeptem, &c. conſiſtit, nempe cum præter denarium in ipſa prævalent ſeptem modi, donec iſti illuſtriores fiant omnibus: Exemplum ſit in Tiphereth: quamvis enim iſte conſtet ſua Decade, ut reliquæ Sephiroth, nihilominus tamen dicitur conſtare ſex terminis; & ſic in reliquis Numerationibus omnibus. Præter generalia verò iſta in Anima exiſtentia, in ſubſtantia ejus quamplurima ſpecialia alia inveniuntur.

CAPUT II.

Quonam revertantur poſt obitum partes Animæ?

POſtquam capite præcedente explicuimus Emanationem trium partium Formæ humanæ è loco ſublimi Binah, & Tiphereth & Malchuth, quæſtio oritur, annon, ſi res ita ſe habet, ſublato homine ex hoc mundo, meritò ſingulæ iſtæ partes reverti deberent ad Scaturiginem ſuam, ſuaque Elementa ſpiritualia? Ubi ſciendum iſtud ita non fieri; Enarrat autem R. Simeon Jochaides ſ. q. p! manſionem Nepheſch eſſe in ſepulchro, & manſionem Ruach in horto inferiore; Neſchamæ autem manſionem in horto ſuperiore. Ubi quæri poteſt, quare ſic fiat? Verba autem R. Schimeonis in Sohar ſunt iſta: Traditio. Mille & quingenti odores quotidie aſcendunt ex horto Eden, quibus fragrantes redduntur illæ veſtes pretioſæ illius mundi, quæ in Coronam præparantur à die Hominis. Dixit R. Jehuda: Quot ſunt veſtes? Reſpondit R. Eleaſar: Montes mundi in hoc diſcrepant; Verum tres ſunt; una qua veſtitur Ruach, qui eſt in Horto Terræ; & una, qua veſtitur Neſchamah, in Faſciculo Viventium, inter Purpuram domus Regiæ; una autem eſt veſtis externa, quæ ſubſiſtit, & non ſubſiſtit, videtur & non videtur; hac veſtitur Nepheſch, qui vadit & circumvolitat in mundo; in Sabbatho autem, ſingulisque Neomeniis vadit atque adunitur של Ruach in Horto terreno, qui eſt inter Cortinam pretioſam; ab illo diſcit atque cognoſcit, quicquid cognoſcit, circumvolitansque manifeſtat illud in mundo. Huc uſque ille. Inde planum eſt, quod principalis של Nepheſch manſio ſit in mundo hoc, של Ruach autem in Horto Eden inferiore, & Neſchamæ ſuperiùs. Atque ſic etiam exponitur in Sect. אחרי מות, p. 126. his verbis: Tres manſiones paravit Sanctus, (benedictus ſit ille!) pro Juſtis. Unam,

qua

qua merentur non tolli ex hoc mundo; & cum in neceſſitate conſtituti ſunt filii mundi, viventesque in anguſtiis ſunt; hi ſedent fundentes preces pro illis, abeuntesq; notificant rem illis qui dormiunt in Chebron; eosque excitant, abeuntque in Hortum Eden terrenum, ubi Ruchim Juſtorum veſtiuntur Coronis lucidis, & Conſilium ab illis capiunt, decernuntque quid faciendum, & Sanctus, benedictus ſit ille! facit quod iſti volunt, placaturque mundo: Et iſti Nepheſchin Juſtorum inveniuntur in hoc mundo, ad protegendum viventes. Atque id vocatur Nepheſch; qui non aufertur è mundo, ut animadvertat, & notificet, & protegat generationem; Et iſtud eſt, quod mortui ſciunt anguſtias mundi, & pœnam peccatorum; & de hoc ſcriptum eſt: Gen. 17, 14. & excidetur Nepheſch illa de populis ſuis.

Manſio ſecunda eſt hortus Eden, qui in terra in quo Sanctus i. q. b. ſ! fabricavit habitacula ſublimia atque pretioſa, ad modum hujus & ad modum ſuperioris mundi, & palatia duplicis formæ, quorum non eſt Numerus, & arbores herbasque, aurasque (in Soh. & fragrantias) quæ quotidie elevantur: Et hoc in loco habitat qui dicitur Ruach illorum Juſtorum, & manſio iſtius Ruach hîc eſt. Quilibet autem Ruach veſtitur veſte pretioſa ad modum hujus mundi, & ad modum illius mundi ſuperni.

Manſio tertia eſt ſupremum illud habitaculum Sanctum, quod appellatur *faſciculus viventium* (1.Sam. 25, 29.) ibi enim delectatur gradus ille ſuperior Sanctus, qui Neſchamah dicitur, & hîc illa hæret, ut afficiatur deliciis ſummis: de ea ſcriptum eſt: (Jeſch. 58, 14.) *Tunc delectaberis in Domino, & equitare faciam te ſuper excelſa terræ.*

Traditio alia. Quando mundus opus habet miſericordia, danturque Juſti qui illâ digni ſunt; ille Nepheſch qui reperitur in mundo ad protegendum illum; hic Nepheſch inquam, aſcendit, abiensque circumvolitat in mundo, remque noti-

Digitized by Google

notificat [illegible] Ruach, & Ruach aſcendit coronatus, & notificat Neſchamæ; Neſchamah autem Sancto i. q. b. ſ! & tunc Sanctus i. q. b. ſ! placatur mundo: tunc deſcendit è ſummis deorſum Neſchamah; idque notificat [illegible] Ruach, & Ruach [illegible] Nepheſch. Singulis autem Sabbathis & Neomeniis omnes gradus aduniuntur, ſimulq; coronantur, donec ita copulati veniant ad adorandum Regem Summum, poſtea redeunt ad loca ſua, atque iſtud eſt quod ſcribitur (Jeſ. 66, 23.) *Et erit à tempore menſis in menſem ſuum, & à tempore Sabbathi in Sabbathum ſuum veniet omnis caro ad incurvandum ſe ad facies meas, dixit Dominus.* Et quando mundus opus habet miſericordia, viventes abeunt, idque notum faciunt illis Nepheſchis juſtorum, flentque ſuper ſepulchris eorum iſti, qui digni ſunt id illis notificare. Quam ob cauſam? quia diſponunt voluntatem ſuam ut jungatur Nepheſch cum Nepheſch, tunc excitantur Nepheſchim Juſtorum, ſumtisque alis abeunt, volitantesque ad dormientes in Chebron, illis afflictionem mundi aperiunt; Et omnes ingrediuntur per illam Horti Edenis januam, & [illegible] Ruach id ſignificant; atque cum illis Ruchin, qui in horto Eden coronantur, Angeli ſublimes abeunt, cunctique rem aperiunt Neſchamæ; & Neſchamah id proponit Sancto; i. q. b. ſ! & omnes miſericordiam exorant pro viventibus, & Sanctus i. q. b. ſ! parcit mundo propter ipſos; & propterea dicit Salomo (Eccleſ. 4, verſ. 2.) *Et laudavi ego mortuos, qui jam ſunt mortui, ſupra vivos, qui & ipſi vivi adhuc.* Quæ omnia latiùs ibi deducuntur; ut & in multis aliis locis Libri Sohar.

Jam igitur, quare non elevantur Nepheſch & Ruach ad radices ſuas ſuperiores, cum tamen inde emanarint? Ad hæc dicendum: Quod nulla Neſchamah Emanata deſcendat in mundum inferiorem niſi ut Creationis, Formationis & Fabricationis fiat particeps, quæ notiones non ſeparantur; id volo, non exiſtere Aziluth in mundo niſi dependeant ab illa dicti

gra-

Digitized by Google

gradus: Veſtis enim Aziluth eſt Briah, & veſtis Briæ, Jezirah; & Jeziræ veſtis Aſiah. Unde neceſſariò Neſchamah Azilnthica veſtem aliquam habere debet; quæ eſt Neſchamah Briathica. Atque hæc magis invenitur: quis enim dignus eſt Aziluthica? Jam verò qui in ſe habet Neſchamam Briathicam, appellatur ſervus Domini: in quo autem fuerit Neſchamah Aziluthica, Filius vocatur. Sic enim rem exponit R. Schimeon Jochaides ſ. q. p! in Tikkunim, his verbis: Ex parte (throni) Gloriæ creata eſt; Dixerunt Iiſraëlitæ ad Dominum mundi: ſumusnè tanquam ſervi, quod ex parte Gloriæ emanavit? Dictum eſt ad eos: num tanquam filii? hæc ibi. Et ſic etiam explicatur in Libro Raja Mehimna. Neſchamah Jezirathica & Aſiathica non invenitur penitus; quoniam Ruach eſt Jezirah ad Neſchamam Briathicam; Nepheſch autem Aſiah, ad Ruach formatum. Et ſic exponit R. Simeon Jochaides ſ. q. p! in Tikkunim his verbis: Faciamus hominem: congreſſi ſunt Ophan (Rota, mundus Aſiah, ob Sandalphon qui dicitur Ophan) & Angelus (Metatron, ſeu mundus Jezirah,) & Thronus (ſeu mundus Briah,) atque dixerunt: Faciamus hominem; nam ex compoſitione noſtra Neſchamah ex throno, & Ruach ex Angelo & Nepheſch ex Ophan (Rota deſumetur,) ut fiat ad imaginem noſtram, &c. Hæc ſufficiunt ad propoſitum noſtrum. Idem ulterius explicatur loco alio in Tikkunim: *Non capies matrem cum filiis* (Deut. 22, 6.) Ova ſunt ex parte Rotarum; pulli ex parte Pueri Metatronis, filii ex parte Throni; iſte enim eſt tabernaculum pacis, atque nidus Schechinæ, quæ eſt Mater ſuperna, reſidens in throno, in tribus numerationibus ſuperioribus: Columna media complectens ſex numerationes, reſidet in Metatrone; Mater inferior reſidet in Rota, de qua dicitur: (Ez. 1, 15.) *Et ecce Rota una in terra.* Item: Schechinah ex parte Throni vocatur aquila, & ex parte Pueri (Metatronis) Columba, & ex parte Rotæ, Avicula: Schechinah autem eſt illa *ſimilitudo hominis* (Ezech. 1, 26.) iſtorum re-

ſpectu (pergit textus Deut. 22, 7.) *Dimittendo dimittes;* Veni, Vide: Eſt Angelus, qui Præfectus eſt iſtis avibus, Animabus ſcil. quæ vocantur Aves; cui nomen Sandalphon; & quando Iiſraëlitæ obſervant iſtud Præceptum, & abiens mater exturbatur; filii autem vociferantur; ille patrocinatur avibus; dicens coram Sancto, i. q. b. ſ! ſcriptum eſt, *Et miſericordia ejus ſuper omnia opera ejus*, (Pſalm. 145, verſ. 9.) quare decreviſti ſuper hâc ave, ut exturbetur è nido? Atque ſic Metatron patrocinatur avibus ſuis, quæ ſunt Ruchin; nam quæ ex throno, ſunt Niſchmathin: Ex iſto animali (Metatrone Animale Ezechielitico) ſunt Ruchin, ex Rota autem Nephaſchin; ſuntque Briah, Jezirah, Aſiah. Sabbatho autem & die feſto, deſcendit ad illos Neſchamah, Ruchinque & Nephaſchin per viam Aziluth, quæ ſunt Spiritus Sanctitatis; huc uſque ibi. Hic per Thronum intelligitur Briah, & per Metatronem Jezirah, Sandalphon autem eſt Rota, cujus beneficio Sanctus i. q. b. ſ! habitare facit Schechinam (ſeu Majeſtatem) ſuam in mundo, & de illa dictum eſt (Ez. 1, 15.) Et ecce Rota una erat in terra: Iſte eſt veſtitus Schechinæ, quo veſtitur in Aſiah;

Neſchamoth igitur proveniunt ex parte Lucis manifeſtatæ, atque veſtitæ, & protenſæ cum ſubſtantia Numerationum in Briah; Ruchoth verò, ſunt ex luce veſtitâ in Jezirah, & Nephaſchoth ex Luce veſtitâ Aſiâ; ſive Rota; Adeòque cum ſimpliciter dicitur, Neſchamam, Ruach & Nepheſch eſſe Binam, Tiphereth, & Malchuth, id innuitur; quod Lux Binæ manifeſtetur in Briah, & Lux Tiphereth in Jezirah, & Lux Malchuth in Aſiah, quæ appellantur Thronus, Metatron & Sandalphon ſive Rota: Unde ſequitur, Neſchamam, quæ è Briah, veſtiri ׳ⲡ Ruach, qui è Jezirah, iſtum verò, ׳ⲡ Nepheſch qui ex Aſiah; Aſiah autem eſt mundus iſte, ſecundum omnes ſignificationes ejus, prout in Sohar multis in locis dicitur. Per Purpuram

Digitized by Google

puram autem de qua in oratione R. Eleaſaris, intelligitur Briah, veſtis precioſa Regis, ut dictum alibi. Cùm itaque Lumina iſta alibi non fundentur, niſi in lumine è modo dictis Notionibus profulgente, inde fit, ut homine ex hoc mundo ſublato, ſinguli illius gradus omnino elevētur ad radices ſuas, quæ ſunt Briah, Jezirah & Aſiah: Atque ſic Ruach abit in hortum, ibi enim Jezirah in palatiis Sanctis: Nepheſch autem circumvolitat in hoc mundo longè lateque, juxta (naturam &) myſterium illius luminis, quod in hoc gradu emicat, quodque eſt Aſiah.

Cùm verò tres iſtæ Virtutes ortū habent ex gradu Aziluthico (tum illis tribui poteſt analogicè, quod ſuprà dictum) de Sabbathis & Neomeniis. Atque hoc iſtud eſt, quod dicitur Toſephoth Neſchamah, (augmentum Neſchamæ,) quod eſt quaſi augmentum aliquod Lucis, ſuperadditum ipſi ex parte Kether. (Coronæ.) Atque iſta eſt (Scaturigo) Briâh ſuperior: Binah enim involvitur Briæ, ſed ſupra ſe habet Kether (Coronam) & Chochmah (Sapientiam.) Revera autem hoc ipſum nihil eſt aliud quam Æn-Soph (Infinitum) quod huc influit per myſterium Emanationis earum. Exinde derivatur additamentum Neſchamæ: & quoniam duæ illæ (Numerationes ſupremæ) non involvuntur Briæ, ſicut dictum, hinc R. Schimeon Jochaides, ſ. q. p. quibusdam locis tradit, additamentum Neſchamæ provenire ex Kether (Corona.) Quando igitur Neſchamah eſt Aziluthica, tum ſanè illa elevatur ad radices ſupremas juxta myſterium & naturam Aziluth. Propterea ratione dierum perfectorum dicitur (Exod. 20, 9.) *Sex diebus operaberis.* Ubi invenitur connotatio ſervitutis: quoniam homo tantum ſervus eſt, cùm Neſchamah ejus eſt ſolummodo ex Briah; id quod nec in perfectioribus aliter ſe habet. Aliquando igitur eò uſque exaltantur Nepheſch, & Ruàch, & Neſchamah coadunita invicem, ut ſubvehantur ad radices (ſummas) cùm ſcil. radii ſunt promicantes è Luce ſuperna. Quando igitur uniuntur mundi, ſurculi quoque radicibus inſeruntur, ſicuti colligantur

Digitized by Google

& coaduniuntur in palatiis, atque adeò elevantur ad Radicem ſuam excelſiſſimam; idque per myſterium precationis, prout alibi docetur. Ita ſe res habet circa Nepheſch, Ruach & Neſchamah, atque ſic quoq; hæc proponuntur in Sohar, Section. Thruma, his verbis fol.64. col. 1. Nepheſch, cui paratur quies, cum ambiens huc illuc oberrat, occurrit illi (Animarum collocandarum Præfecto, cui nomen) Jedumiam ejusque Satellitibus, qui ſuſceptam per omnes Paradiſi portas introducunt, monſtrantes eidem Gloriam Juſtorum & Gloriam Spiritus ejus (c. quo antea vixerat) Illa verò eidem adhæret ſuaviſſima quiete intra illum veſtitum ejus: Atque tum edocetur negotia mundi hujus. Et cum Spiritus ille aſcendit, ut coronetur intra Neſchamam excelſam ſuperiùs, iſte Nepheſch c. ipſo adunitus ab eodem illuminatur ſicut Luna, cùm lumen accipit à Sole: Spiritus autem copulatur cum illa Neſchamah, quæ coronatur intra ultimum terminum Machſchaha (Cogitationis) quod eſt myſterium Nepheſch ſupernæ: Illa Nepheſch autem unitur cũ Spiritu ſic exaltato, qui cum ſublimi illa Neſchamah unitur: Hæc autem Neſchamah copulatur cum Infinito: Atq; tum quietem habet ſuper omnia, & unionem omnium, ſupernorum & infernorum: Atque hæc eſt quies illa Nepheſch inferioris, unde ſcriptum eſt (1. Sam. 25, 29.) *Et erit Nepheſch Domini mei colligata in faſciculo vitarum cum Domino Deo tuo.* Hæc ibi. Ex his lumen habent, quæ dicta ſunt de unione & & inſertione ſurculorum, deque elevatione eorum ad Scaturiginem ſuam, ut dictum. Aſiah enim unitur cum Jezirah, & Jezirah cum Briah, Briah cum Aziluth, & Aziluth cum puncto ſupremo.

CA-

Caput III.

Dari homines, in quibus eſt Nepheſch ſine Ruach, multò magis ſine Neſchamah; darique alios, in quibus & Ruach ſit, aliosque iterum, in quibus & Neſchamah. Item quæ ſit ratio duorum Angelorum comitantium hominem, & unde influentiam habeant & emanent, atq; adeò natura figmenti mali & figmenti boni.

Quanquam Cap. præcedente aſſeruimus, non dari Neſchamam Briathicam niſi veſtitam Ruach Jezirathico; nec dari Spiritum Jezirathicum niſi veſtitum Nepheſch Aſiathica; non tamen ita ſe res habet vice verſa: Inveniri enim poteſt Nepheſch Aſiathica ſine Spiritu Jezirathico, atq; ſic Spiritus talis ſine Neſchamah Briathica: quoniam nō omnes digni ſunt Spiritu, ſicut nec omnes digni ſunt Neſchamah. In quantum enim homo appropinquat Conditori ſuo, in tantum affunditur ipſi de Spiritu; & prout magis dignum ſe præbet, ſic Neſchamah quoque ipſi affluit; & ſi ad ultimam ἄκρως perducat cultum ſuum, derivatur in illum Neſchamah Aziluthica, ita ut appellari queat Filiusfamilias Sancti illius q. b. ſ. Veruntamen Gradus iſti non conferuntur ipſi, niſi ſtatutis temporibus pro menſura puritatis ejus. Et ſic exponunt rem in Sohar Sect. Vajikra, his verbis: fol. 42. col. 2. Homo ſanctificet ſeipſum inferiùs & ſanctificabunt eum deſuper; & cùm ſanctificatur homo ſanctitate Domini ſui, ſuperinduunt ipſum Neſchamah ſancta, quæ eſt hæreditas Sancti i. q. b. ſ. & congregationis Iiſraëlis & tunc hæres fit omnium: Et tales vocantur filii Sancti, i. q. b. ſ. ſicut dicitur (Deut. 14, 1.) *Vos eſtis Filii Domino Deo veſtro.* Atque id ſic eſſe determinatè ſtatuerunt. Hactenus ibi. Iſtud autem dicitur de Neſchamah Aziluthica: & propterea loquitur de hæreditate Sancti i. q. b. ſ. & congregationis Iiſraëlis: Illa enim prodit ex unione Tiphereth & Malchuth Azilu-

thicorum; Exinde enim appellantur filii; ut dictum ſuprà Cap. præced. Unde Sohar quoque jungit hæc: Et illi vocantur filii, &c. Occurrit tamen & alia inſuper explicatio R. Schimeonis Jochaidæ ſ. q. p. Sect. eadem his verbis: Datur quidam qui dignus Neſchamah, & datur quidam, qui dignus eſt exuſcitatione Spiritus, & alius datur, qui non dignus eſt niſi Nepheſch. Hæc ibi. Similis explicatio occurrit in Sect. Acharemoth his verbis: fol. 32. col. 2. Dixit R. Joſ. Omnibus hominibus eſt Nepheſch & datur Nepheſch infimo Nepheſch ſuperior: ſi dignum ſe præbet homo in iſta Nepheſch, Coronam quandam ipſi affundendo applicant, quæ vocatur Ruach, juxta illud (Jeſ. 32, 15.) *Donec effundatur ſuper nos Spiritus de excelſo:* Tunc excitatur homo exuſcitatione alia ſublimi ad contemplandum ſtatuta Regis Sancti. Si dignum ſe præbet homo in ſtatu illius Ruach, tum coronant eum cinctura coronæ Sanctæ ſupremæ, quæ omnia complectitur, & Neſchamah dicitur. Nimirum juxta illud (Job. 4, 9.) *A Neſchamah Dei, &c.* Hæc ibi. Hîc notandum, quòd R. Joſe in iſta Oratione adhuc aliam explicationem memorabilem adjungat, dari nempe, qui nequidem ipſo Nepheſch digni fiant. Cum autem clariſſimum & notorium ſit, hominem ſi ipſi non ſit Nepheſch, non poſſe vivere; præterea duplicis Nepheſch mentionem facit. Alia enim eſt Nepheſch vitalis & naturalis, quæ eſt vehiculum Nepheſch Divinæ, prout dicetur. Poterit igitur vivus eſſe homo, quamvis in ipſum non emanet Nepheſch; quoniam vita ipſi ſuppetet ex Nepheſch vitali: Cum igitur tunc dignum ſe præbet, tunc affluit ipſi Nepheſch Divina; & ſi ulteriùs dignum ſe exhibeat, Spiritum quoque ipſi affundunt: & deinceps ſi ulteriùs inveniatur dignus, affluentiam Neſchamæ ipſi conciliant, ut ſuprà expoſitum. Ulteriùs dilucidatur hæc natura in Sohar Sect. Vajigaſch his verbis fol. 113. col. 4. Tres gradus comprehenduntur in hominibus, qui dignos ſe præbent in cultu Domini ſui. Primò enim in tali eſt Nepheſch, quæ eſt præ-

paratio

paratio ſancta, ut homo rectè conformetur per illam. Si homo eò pervenit, ut purificetur per hanc; tum congruus fit, ut coronetur Spiritu, qui eſt gradus Sanctus, manſionem habens ſuper Nepheſch ad excitandum hominem. Qui dignum ſe præbet, ut elevetur per Nepheſch & Ruach, ingreſſusque ulterius præparatur ad miniſterium Domini ſui ritè peragendum; ſuper illo reſidet Neſchamah gradus ſuperior ſanctus omnibus prædominans. Qui coronatur gradu ſublimi hoc ſancto, perfectus eſt in omnibus, & ex omni parte, ut dignus ſit mundo futuro. Et hæc eſt dilectio Sancti i.q.b.ſ. juxta illud (Pr. 8, 21.) *Ut hæreditatem tribuam diligentibus me Jeſch,* (eſt) *&c.* Quinam ſunt ibi diligentes? Illi in quibus Neſchamah ſancta eſt. Hæc ibi. Et hinc ſententia noſtra pulcherrimè dilucidatur. Ulteriùs quoque in Sohar narratur, quòd R. Schimeon Jochaides ſ. q. p. convivium paraverit in honorem R. Eleaſar filii ſui, cum eidem tribueretur Neſchamah. Nec minùs hæc materia in Tikkunim exponitur his verbis: Veni, vide. Quàm primùm homo naſcitur, Nepheſch illi tradunt de parte brutali: quoad ſortem puritatis verò ex illis, quæ vocantur vitæ ſanctitatis: ſi magis ſe præſtat dignum, Spiritum illi præbent animalium Sanctorum. Majori præſtantia prædito, ob partem ex animantibus iſtis acceptam, dant Neſchamam de loco throni. Et tria hæc ſunt ſerva & ſervus, & ancilla filiæ Regis. Si ulteriùs mundatur, conciliant illi Nepheſch è via Aziluthica ex parte filiæ unicæ, & tum illa vocatur filia Regis. Plura merenti Spiritum tribuunt è via Aziluthica de parte columnæ mediæ, & iſte vocatur filius Sancti i. q. b. ſ. ſicut ſcriptum eſt (Deut. 14, 1.) *Vos eſtis filii Domino Deo veſtro.* Majora merito tribuunt Neſchamam de parte patris & matris, &c. Hucusque ibi, & hæc ſufficiunt propoſito noſtro.

Ex hinc patet pro menſura ſtudii hominis in hoc mundo, derivari ſuper eum Neſchamam ejus, Ruachque & Nepheſch ejus;

ejus; omnia ſcil. pro menſura cultus ejus. Quomodo autem in his deficiat homo, ut hoc in corpore iſta non accipiat, juvante Deo, explicabitur alibi.

Dantur autem caſus, ut Neſchamah affundatur illo tempore, cùm homo præceptum aliquod adimplet, aut in aliqua parte ſtudii legis ardenter verſatur; tunc Providentia ipſi Neſchamam tribuit, ejusque affluentia ipſi tribuitur, prout ipſe fuerit conſtitutus circa aſpirationem ad ſtatum perfectionis.

Præter tres illas partes adhuc aliæ dantur, qui ſunt Angeli illi comitantes hominem in cuſtodiam ejus. De illis enim dicitur Pſalm. 91, 11. *Quoniam Angelis ſuis mandabit de te, &c.* Atque ſic ſentit R. Schimeon Jochaides in Libro Sohar: ubi in partes ſcinduntur R. Schimeon & R. Pinchas ſuper numero eorum, R. Schimeone duos eſſe, & R. Pinchaſo 3. eſſe aſſerentibus (qui indigitentur verbis illis) Quoniam Angelis ſuis mandabit de te. De illis enim dicitur, Job. 33, 23. *Si fuerit pro eo Angelus;* Ecce unus: *Advocatus;* Ecce duo: *Unus ex mille;* Ecce tres. Et alio loco tradit, illos eſſe ſeparatos ab homine, ipſo peccante. Et de illis dicitur, Jeſ. 57, 18. *Et reddidi conſolationes ei & lugentibus ejus:* Qui ſunt Angeli iſti lugentes ſuper eo, & ſeparantes ſeſe ab eo, ſecundum opera ejus mala. Ratio autem eſt, quia modò occultantur ipſo operante, modò manifeſtantur circa opera ejus: Ex hac ratione, quoniam emanarunt cum emanatione Neſchamæ ejus. Quando enim Neſchamah emanat ex copula Sancti i.q.b. ſ. & Schechinæ ejus, Angeli iſti emanant cum ea. Atque ſic tradit R. Schimeon Jochaides his verbis: Gen. 1, 19. *Producant aquæ reptile animæ viventis:* Hoc eſt fœdus ſtabile ſanctum flumen promanans & prodiens, & aquæ ejus multiplicantur, &, ut ita dicam, vermiculant vermiculationem & multiplicem progenerationem Neſchamarum pro illa vita: Ex illis Neſchamis autem, quæ in hanc vitam ingrediuntur, prodeunt multi ſurculi, & immenſæ copiæ oberrant per totum mundum: Et quatenus Neſchamah

exit

exit in hunc mundum, iſta avis, quæ volitat & egreditur cum illa Neſchamah ex iſta arbore: ſimul cum ipſa exit. Quot egrediuntur cum ſingulis Neſchamis? Duo: Unus à dextris, & alter à ſiniſtris. Si dignum ſe præbet, iſti cuſtodiunt eum; ſicut ſcriptum eſt, Pſalm. 91, 11. *Quoniam Angelis ſuis mandabit de te:* ſin minùs, accuſant ipſum. Dixit R. Pinchas, tres eſſe conſtitutos curatores ſuper hominem; quia ſcriptum eſt. Job. 33, verſ. 23. *Si fuerit pro eo Angelus Advocatus, &c.* Ibique profertur R. Schimeonem aſſenſiſſe R. Pinchaſo. Nec dici poteſt, Angelos iſtos aliud quid eſſe, quam id quod Rabbini noſtri b.m. appellarunt figmentum bonum & figmentum malum, quoniam in Libro Sohar expreſsè traditur, eos ipſos quoque eadem hæc figmenta eſſe. Hæc autem ſunt verba libri modò dicti: R. Jehuda exorſus eſt: Quoniam Angelis ſuis mandabit de te, &c. Hujus textus explicatio determinatè ſtatuta eſt. Eadem enim hora, qua homo venit in mundum, ſtatim ipſi applicatur figmentum malum, ut accuſet hominem iſtum perpetuò ſicut dicitur: Geneſ. 4, 7. *Ad oſtium peccatum cubat.* Quid hoc eſt, peccatum cubans? Hoc eſt figmentum malum. Et David quoque peccati nomine id appellat, quoniam incitat hominem ad peccandum coram Domino ſuo. Scriptum eſt enim Pſal. 51, 5. *Et peccatum meum coram me eſt ſemper:* Nam figmentum hoc malum non recedit ab homine à die nativitatis ejus perpetuò. Et figmentum bonum accedit ad hominem ab illa die; qua incipit mundari. Quando autem incipit mundari, prout decet? Cùm eſt filius 13. annorum: Tunc aſſociatur homo utrique, ita ut alterum à ſiniſtris, & alterum à dextris ipſi adſint. Et hi ſunt duo illi Angeli, revera ipſi præfecti, ſemperque cum ipſo inveniuntur. Si itaque homo incipit purgari, figmentum illud malum ſubigitur ab eo, & dextra prædominatur ſiniſtræ, & ambo ſociantur ad cuſtodiendum hominem in omni via, qua ambulat, ſicut dicitur, Pſ. 91. 11. *Quoniam Angelis ſuis mandabit de te.* Hactenus verba ejus. Exinde

Q ma-

manifeſtò apparet, quòd duo illi Angeli, de quibus ſuprà erat quæſtio, ſint figmentum bonum, & figmentum malum. Eadem quoque Section. ſic ait R. Abba: Illo tempore, quo homo ambulat in ſemitis Legis, omneſque viæ ejus decenter diſpoſitæ ſunt, multi advocati pro ipſo exurgunt, ut mentio ejus fiat in meliorem parté. Exorſus dixit Job. 33, 23. 24. *Si fuerit pro eo Angelus Patronus, &c.* Et miſertus fuerit ejus, & dixerit: Redime eum, &c. Veni, vide. Hoc in textu invenies declarationem rei. Dicitur: Si fuerit pro eo Angelus. Si plura non ſcriberentur, benè foret: dicitur autem Angelus Patronus. Quis eſt iſte? Hic eſt Angelus ille præfectus homini ex parte dextra, de quo intelligendus locus, Pſ. 91, 7. *Et myrias à dextra tua.* Sed quod additur, Job. 33, 23. *Unus è mille.* Illud eſt figmentum malum. Ille enim eſt unus è *mille illis, qui ſunt ex parte ſiniſtra.* Pſal. 91. 7. Quare remotio decernitur ſuperiùs, ſumtaque venia aſcendunt. Quare ſi homo ambulat in via veritatis, & illud figmentum malum agit cum ipſo, ſicut ſcriptum eſt: Prov. 12, 9. *Melior eſt, qui floccipendit ſe & ſervus eſt Ei:* Tunc illud aſcendit fitque Patronus ejus, & dicit coram Sancto i. q. b. ſ. de meritis hominis hujus. Tunc S. i. q. b. ſ. dicit: Job. 33, 24. *Redime eum, ne deſcendat in corruptionem, &c.* Hæc inde pro re præſente exſcribere volui. Atque hinc manifeſtum eſt, per duos illos Angelos intelligi figmentum malum, & figmentum bonum. Et ſicut dictum eſt ſuprà, Figmentum malum pariter cum Neſchamah emanat, ſicut figmentum bonum cum eadem profluit: Figmentum enim malum provenit ex parte Gebhuræ, eſtque Angelus Sanctus, & vehiculum ejus tantùm impurum eſt, ipſeque veſtitus eſt facultate immunditiei. Atque ſic multi Angeli Sancti ſe habent, qui præfecti ſunt potentiis alienorum, quæ ſunt vehiculum eorum. Iſta facultas dilatatur quatuor corticibus immundis, qui ſunt Aven, Maſchchith, Aph & Chamma (iniquitas, exitium, ira & fervor:) Ipſum autem procedit ad ſiniſtram hominis & inequitat 4. iſtis. Sic

etiam

Digitized by Google

etiam figmentum inſidet vehiculo ſancto, quod eſt facultas Michaëlis, Gabrielis, Urielis, & Raphaëlis; ipſumque quatuor iſtis inſidet ad dextrum hominis latus. Homo autem inclinat ſe ipſum in alterutrum latus eſtque in manu ejus facultas, ut præponderare faciat lancem peccati præ latere juſtitiæ, & vice verſa; prout hæc diducta in Lib. Raja Mehimna.

Caput IV.

De Imagine & quomodo à Radicibus ſuis & Scaturigine ſua prodeat.

Hic tractandum de natura imaginis, de qua in Sohar multis in locis. Eſt autem imago hæc res aliqua quarta, quæ nec eſt Nepheſch, nec Ruach, nec Neſchamah; ſed magis manifeſta illis; prout inveniuntur quidam pii, qui aſſequuntur ſimilitudinem hoc in mundo. Quomodo autem ſe habeat & qua ratione formetur, exponitur in Sectione Æmor fol. 44. col. 3. his verbis: In Libro Salomonis Regis invenitur: Cùm copula maritalis exercetur inferiùs, Sanctus i. q. b. ſ. demittit figuram quandam forma hominis configuratam, & ad modum imaginis exſculptam, quæ aſſiſtit penes illum congreſſum: Et ſi licentia datur oculo, ut videat, videt homo ſuper caput ſuum imaginem quandam configuratam ad modum perſonæ humanæ; & in illa imagine procreatur. Et antequam imago illa accedit, quam demiſit Dominus ejus ſuper caput ejus, ibique inveniatur, non procreatur homo. Atque illud eſt, quod dicitur: Gen. 1, 27. *Et creavit Deus hominem in imagine ſua.* Imago illa paratur ipſi, antequam exeat in mundum, cumque prodit, ſub illa imagine adoleſcit, & in illa imagine ambulat. Idipſum eſt quod dicitur: Pſal. 39, 7. *Veruntamen in imagine ambulavit vir.* Et hæc imago deſuper advenit: Quando enim Spiritus illi prodeunt è locis ſuis, ſinguli exornantur coram Rege Sancto ornatu pretioſo, nempe Perſonam hominis re-

Digitized by Google

præſentantes, prout illa in hoc mundo viſitur: & ex illa figura, ornatuque hoc pretioſo prodit hæc imago. Eſtque tertium quid à Spiritu, illoque prior in hunc mundum venit, tempore nimirum concubitus: nec ullus datur homo in mundo, in quo non inveniatur hæc Zelem ſeu Imago. Iſraelitis autem, quoniam Sancti ſunt, hæc imago Sancta eſt, illisque è loco Sancto advenit; cum aliis, qui cultum habent alienum, imago hæc deſcendat è ſpeciebus illis malignis, atque latere impuritatis. Unde non licet homini miſcere imaginem ſuam, cum imagine hominis gentilis, quoniam illa ſancta, hæc verò impura eſt. Hæc ibi. In quibus verbis obſervandum eſt, quod dicitur, imaginem tertium quid eſſe à Ruach puro atque ſancto: Habet enim locum ſecundùm à Nepheſch & quartum à Neſchamah. Cumque porrò dicit de tempore, quo Spiritus illi prodeunt è locis ſuis, &c. omnino loquitur de modo, quo producatur exiſtentia ejus: Sic enim ſe habet conſtitutio animæ, ſicuti cùm aurifex formaturus eſt fuſile quoddam pro arbitrio ſuo, fuſurusque argentum in hunc finem: tum ſanè antequam figuram debitam operi ſuo conciliet, neceſſe eſt, ut priùs locum aliquem effiguret, in quo efformetur figura illa, & poſtmodum concreſcet in aëre figura illa, argento in hunc finem deſtinato impreſſa. Animæ tamen ſpirituales ſunt, ſeu quoad partem Ruach, ſeu quoad partes Nepheſch atque Neſchamæ. Poſtquam igitur beneficio concubitus directionem ſuam adepta eſt influentia partibus iſtis debita, tum notio quædam quarta hîc requiritur, juxta quam iſtæ concreſcant in figuram hominis, quæ configuratur in aëre Horti. Typus autem atque modulus ille aëreus, in quo effigurantur figuræ iſtarum partium in formam hominis, vocatur Zelem; quæ vox derivatur à ſignificatione effigierum typorumque atque modulorum, quibus artifices utuntur: Atque ad hunc modum ſe habet modulus iſte, in quo effigurantur formæ partium ſuprà dictarum. Unde non immeritò tertium quid à Ruach, & quartum à Neſchamah, at-

que

que ſecundum à Nepheſch dicitur. Nepheſch enim configuratur in modulo imaginis & Spiritus in medio Nepheſch, Neſchamah autem in medio Spiritus, & hæc eſt illa forma, de qua loquitur Sohar loc. ſuprà dicto, quòd nempe Spiritus exornentur coram Rege Sancto, perſonati ſub forma hominum, quodque ex iſta forma atque ex ornatu hoc pretioſo prodeat iſta imago. Per náturam moduli enim partes ſuprà dictæ conſiſtunt; & modulus eorum eſt imago hæc. Quare quamprimum homo rem habet cum uxore ſua, propere adeſt imago iſta, ut illius beneficio effiguretur infans tanquam in modulo pro forma perſonæ illius neceſſario, ut dictum ſuprà.

Atque hæc eſt natura iſtius Zelem, quæ dicitur Zel, ſeu umbra, quoniam quaſi umbram conſtituit ſuper capite hominis, ut dictum, atque huc illuc verſatur. Veruntamen ſicuti conformationem antecedit, ſic quoque abſcedit ante mortem die trigeſima; prout tradit Sohar Sect. Vajechi fol. 117. c. 1. his verbis: Dixit R. Joſe: Cùm appropinquant dies hominis illius, per 30. dies præconio id divulgant de ipſo in mundo, imò & aviculæ cœli id de ipſo divulgant; ſique fuerit juſtus, per 30. dies quoque præconium de ipſo habetur in Paradiſo. Sicque traditum eſt: Toto hoc ſpatio 30. dierum durante anima ejus egreditur ex eo per ſingulas noctes, elevatáque contemplatur locum ſuum in mundo altero, inſcio tamen homine illo, nec conſiderante hoc, cùm non habeat dominium in animam ſuam totis illis 30. diebus, ſicut antea: ſecundùm id quod ſcriptum eſt: Eccleſ. 8, 8. *Non imperat homo in Spiritum, ad prohibendum Spiritum, nec eſt poteſtas in die mortis, nec dimiſsio in prælio.* Dicebat R. Jehuda: Ex quo incipiunt 30. illi dies, imago hominis obtenebratur, & forma, in qua apparuerat in terra, diminuitur. Hæc ibi. quæ tamen latiùs ibidem deducuntur. Similia autem occurrunt alio quodam in loco ejuſdem Sectionis fol. 120. col. 3. his verbis: R. Chiskia exorſus eſt; Geneſ. 15, 12. *Et factum eſt Sole occumbente & ſopor cecidit ſuper Abra-*

Digitized by Google

ham, & ecce terror tenebroſus magnus cadens ſupra eum. Veni, vide. Hæc dies dies eſt judicii gravioris, quod avocat hominem ex hoc mundo. Sic enim traditum eſt: Illa dies, qua exit homo ex hoc mũdo, dies eſt judicii magni, quâ obſcuratur Sol & Luna, ſicut ſcriptum eſt Eccl. 12, 2. *Antequam obtenebreſcat ſol & lux, & luna & ſtellæ, &c.* Hæc eſt Neſchamah Sancta, quæ amovetur ab homine 30. diebus, antequam exeat è mundo: illaque die apparet, quod imago auferatur ab eo, nec conſpici poſſit ab eo. Quare autem hæc aufertur ab eo? Quoniam ablata eſt Anima ſancta: Hinc & iſta diſcedit ab eo, nec apparet. Nec dicendum: homine moriente, & debilitato animam illam ab eo diſcedere: ſiquidem dum adhuc perſiſtit in vita ſua inque robore ſuo, Neſchamah ab eo tollitur, nec illuminat ſpiritum, nec ſpiritus illuminat Nepheſch: tunc imago ab eo aufertur, nec affulget ipſi. Ex illa die undiquaque præconium de ipſo divulgatur, vulgantibus & cœli aviculis: quoniam Neſchamah ablata eſt & Spiritus non illuminat Nepheſch; atque tunc Nepheſch debilitatur & conſumitur, & omne deſiderium corporis tollitur ab eo atque recedit. Hæc ibi. Ex quo pariter apparet, diſceſſum hunc imaginis cum reliquis partibus contingere 30. diebus ante obitum. Alio tamen in loco Sohar ſic non loquitur, ſed id fieri nocte feſti Hoſchanæ aſſerit: ubi verba ejus ſunt hæc: fol. 198. c. 3. 4. Veni, obſerva. Illa die qua judicium exſuſcitatur in mundo, cum ſcil. Sanctus i. q. b. ſ. ſedet ſuper throno judicii ut judicet mundum, decet hominem excitare in ſe converſionem, convertique à peccatis ſuis. Illa enim die parantur Scripturæ, omneſque inveniuntur in ſcriniis cœleſtibus, quæcunque ſcriptæ ſunt. Si dignum ſe præbet homo, ita ut convertatur coram Domino ſuo, Schedulæ decretorum de illo conſcriptæ lacerantur: & Sanctus i. q. b. ſ. parat homini illi diem expiationis, diem converſionis: ſi convertitur à peccatis ſuis, bene habet: ſin minùs, tum jubet Rex obſignari decretorum Schedulas. Væ iſti! Tum enim & con-

Digitized by Google

verſio tolli ab iſto petit. Si tamen dignum ſe præſtat converſione perfecta prout decet, benè habet: ſin minùs, negotium ſuſpenditur, uſque ad ultimam diem feſti, quæ eſt octava feſti: ſique perfectum ſe exhibet converſione coram Domino ſuo, decretorum Schedulæ lacerantur, nec remoram faciunt. Sin talem ſe non præbet; Schedulæ illæ è domo Regis ablatæ, in manus Prætoris (cœleſtis) traduntur: quibus ita traditis profectò actum eſt de eo, nec revertuntur decreta in domum Regiam. Tunc imagines auferuntur ab eo, nec ampliùs cum eo inveniuntur. Quo facto profectò ultima voluntas Regis de eo executioni mandatur, ut guſtet herbam mortis. Atque illa nocte feſti ultima Prætores ſeſe parant & decreta tolluntur: quibus ablatis imagines auferuntur, ita ut non ampliùs reperiantur. Si autem inveniuntur, indicium eſt vel mutatam ſuper eo eſſe ſententiam, vel morbis malignis hunc plectendum minuendamque ſententiam. Idque ſic ſe habere conſtitutione ſancitum eſt. Et hæc dicta ſunto. Hucusque ibi. Ex his apparet, ablationem imaginis fieri nocte Hoſchanitica. Videtur autem dicendum eſſe, ablationem illam omnino fieri nocte iſta obſignationis, ſicut ultimo hoc loco traditur, & præterea alibi. Amotio autem hæc alium in finem non fit, niſi ut debito tempore remonſtretur homini, quid geratur tempore obſignationis: Poſtmodum enim revertitur umbra ſuper caput ejus donec adveniant 30. dies mortem ejus antecedentes, atque tunc ſic amovetur, ut non redeat ampliùs. Traditur quoque in Sohar, ex umbra hac fieri imaginem quandam, ambasque coaduniri. Verba autem ejus hæc ſunt, Sectione Æmor fol. 198. col. 3. Veni, obſerva. In hac imagine ſancta ambulat, homo & adoleſcit, & inde fit perſona formæ excelſæ, imago alia quæ coadunantur invicem, ita ut una ſuſcipiatur in alteram. Quamdiu inveniuntur, homo ille corpusque ejus in ſtatu debito conſervantur, Spiritu ipſum inhabitante: cùm autem appropinquant dies, auferuntur, altera aſcendente ad

alte-

alteram, ita ut ipſe incuſtoditus relinquatur. Tunc evenit, quod ſcriptum eſt: Cant. 2, 17. *Donec aſpiret dies & fugiant umbræ:* ubi umbræ duæ intelliguntur, &c. Exhinc intelligitur, quod detur imago imaginis.

Unde apparet, in homine hoc in mundo quoad formam ejus inveniri ſeptem virtutes; quarum tres ſunt Nepheſch, Ruach, Neſchamah; duæ, figmentum malum, & figmentum bonum, quæ ſub nomine Angelorum ſuprà deſcripſimus, quorum numerus, juxta mentem R. Pinchas ad ternarium aſcendit: quibus accedunt tandem duæ imagines, ita ut ſeptem in univerſum vel octo ſint juxta Pinchaſum: Quamvis fortè R. Pinchas & R. Schimeon non admodùm diſcrepent: Non tantùm propterea quòd R. Schimeon hîc dicat, rectè dictum, quodque R. Schimeon duas eſſe aſſerens benevolè reſalutet adverſarium; ſed quòd duo fortè ſint & tres, eò quòd Angelus ſiniſter, qui eſt figmentum malum, duas per vices agat partes, accuſatoris nim. & quandoq; advocati, ut adeò duæ in ipſo occurrant virtutes, duorumque loco unus ille haberi poſſit: Ut rectè adeò dixerit R. Schimeon Jochaïdes, & R. Pinchas, ille duos, hic 3. eſſe aſſerens; quæ tamen in unum recidunt. Cumque hactenus de forma hominis tam in genere, quam in ſpecie locuti ſimus, nunc exponendum nobis erit, quid emolumenti habeat, quod in mundo hoc imo degat, cùm habitaculum ejus tam ſublime ſit.

CAPUT V.

Cui bono Anima in hunc mundum deſcendat.

EXpoſituro mihi, quid emolumenti habeat Anima hoc in mundo, præmittendum eſt, hæc eſſe de Anima fundamenta, quòd aſcendere debeat è mundo Operum ad mundum mercedis. Antequam enim deſcendat Anima, multa ſanè deſunt ipſi, quamvis in loco elevato ſatis, inque ſublimitatibus mundi

di degat. Res autem ita ſe habet. Nulla eſt animæ exiſtentia ante generationem ſuperiorem: Poſt iſtam generationem autem nuda nihilominùs eſt, nec veſtitur niſi poſtquam deſcenderit in hortum Eden inferiorem, ubi veſtis ipſi datur pura ex aëre Horti Eden: Atque ſic gradus ſinguli elevandi aliquando tunc deſcendunt atque veſtiuntur. Poſtquam autem hoc in mundo operam dat operibus Legis, tum digna fit veſte pulchra, quæ vocatur tunica Magiſtrorum; eſtque veſtimentum legis præceptorumque, quibus operam dat in hoc mundo. Hac igitur in veſte aſcendere meretur, ut videat faciem Domini Exercituum, Regemque & Patrem ſuum. Antequam enim hunc in mundum veniat, nuda eſt, & ex hoc mundo egreſſa progredi ad Regem nequit, niſi veſtita veſtibus Legis & præceptorum. Veſtis enim aërea Paradiſi ſimplex admodùm eſt & alba tantùm, omni decore vacua: Debebat autem eſſe byſſina & purpurina, quæ ſunt veſtes decoris, nimir. ſpirituales, è præceptis conſtantes, quæ ſunt tenuia & ſpiritualia, ita ut in illis admoveri poſſet altari per Sacerdotem magnum.

De veſtibus autem iſtis videri poteſt R. Schimeon Jochaides, ſ.q.p. in Lib. Sohar Sect. Vajakhel, ubi ſic ait: Iſta duo vehicula intrant in palatium occultum horti, quod vocatur aloës, & ibi ſunt reconditæ 12. ſpecies aromatum, de quibus ſcriptum eſt: Cant. 4, 13. *Nardus & crocus, calamus odoratus & cinnamomum, &c.* Suntque 12. ſpecies aromatum inferiorum. Et ibi ſunt omnes illæ veſtes animarum, quæ dignæ ſunt iisdem veſtiri ſingulæ pro meritis ſuis. In illa veſte delineata ſunt omnia illa opera bona, quæ hoc in mundo fecit: Inque ea hæc extat inſcriptio: Hæc eſt veſtis N.N. Hanc igitur veſtem accipiunt, & illa anima juſtorum eadem veſtitur ad ſimilitudinem formæ hujus mundi, &c. Beatus ille, qui dignus eſt his veſtibus, quibus veſtiuntur juſti in horto Eden; Illæ conſtant ex operibus bonis peractis ab homine hoc in mundo, juxta præcepta Legis. Et in illis perſiſtit anima in horto Eden. Cùm

autem anima aſcendit ad illam ſuperiorem firmamenti portam, parata ipſi ſunt veſtimenta alia pretioſa atque ſublimia, quæ conſtant è Beneplacito & deſtinato animi propoſito erga legem atque è precibus: Cùm igitur aſcendit ille, qui coronandus eſt, iſta corona coronatur; aliqua autem pars ipſi reſidua manet, ex qua fiunt veſtimenta lucida, quibus inveſtitur anima, ut aſcendat ſurſum. Et quanquam diximus, iſtas veſtes, derivari ab operibus; non tamen derivantur niſi à via bonæ voluntatis (in ipſo textu Sohar legitur: Non niſi à bona intentione Spiritus) &c. Luminare tamen Sanctum ait, veſtes inferiores in horto terreno derivari ab operibus; ſuperiores dependere à Spiritu, & à bona voluntate & intentione cordis. Quæ ut rectiùs intelligantur, ſciendum, eſſentiam Neſchamæ, Nepheſch & Ruach, dum adhuc inſunt radici ſuæ, antequam emanent, non eſſe terminatam exiſtentia quadam definita; ſed exiſtentia ipſorum dicitur reſpectu extenſionis & influxus eorum in fœminam, illa ſe habet ad inſtar lucis, aquæ, cœli: Id volo, quod ibi planè nullam habeant exiſtentiam, ſicut ſe habet ſemen, quod ſubſiſtit per tenuem quandam virtutem extenſam in illud è cerebro, ubi nulla eſt ſeminis ſubſtantia niſi ad inſtar lucis, potentia nimirum congrua, è qua fieri poſſit ſemen: donec defluat in locum excoctionis: Per deſcenſum ſuum autem efformatur in ſanguinem, & in loco excoctionis demùm maturatur & convertitur in ſemen, cumque devenit in uterum, ex ipſo fit forma illa. Et ita ſe habet Neſchamah; Quæ in Binah eſt ad inſtar lucis: qualiter etiam ſe habet influentia congrua pro Ruach in ת״ת, & influentia congrua pro Nepheſch in Malchuth. Nam per unionem demum influentia hæc redigitur in formam Neſchamæ, & Ruach & Nepheſch: Et per copulam ſanctam atque puram è natura hac informi fit eſſentia formata.

His præmiſſis non difficile erit intelligere, quid commodi habeat Neſchamah, ſi actu effluat è radice ſua; quoniam

hac

hac ratione adipiſcitur formam. Animæ enim ſunt progenies Dei, & pater & mater earum ſunt תת & Malchuth. Id ſaltem ulteriùs quæritur: Poſtquam jam emanarunt de radicibus ſuis in hortum ſuperiorem, quò primùm prodeuntes naturam animæ ſortiuntur; quare deinceps de horto delitiarum deſcendant in turpem hunc mundum: cùm longè foret melius, ſi ibi manerent. Hìc enim ſubjecti ſunt periculo deperdendi omne præmium; & quicquid à Deo boni illis tribui poteſt, in eo conſiſtit, ut rurſum eleventur in locum illum, unde exciſæ ſunt, unde ſanè nullum animæ emolumentum, cum idem jam habuerint ante deſcenſum ſuum; jam verò appropinquantes materiæ huic turbidæ omnino corruptionem aliquam patiuntur: Non eſt enim juſtus in terra, qui faciat bonum & non peccet? Ad hæc reſponderi poteſt ex prædictis. Cùm enim ſuperiùs eſſet ante deſcenſum in mundum hunc Aſiah, nuda ſedebat ſine ulla veſte, non viſura Regem patrem ſuum ante deſcenſum in hunc mundum: Tunc autem digna fit *tunica clavata* Gen. 37,3. 2. Sam. 13. 18. quod eſt induſium Magiſtrorum. Sic enim veſtiuntur filiæ Regis palliis, ut accedere queant ante faciem Regis. Præter iſtam duplici ulteriús veſtium ſpecie opus habet, una nimirum pro Paradiſo inferiore, & alia pro Paradiſo ſuperiore; idque propter duas ejus naturas, Ruach nempe & Neſchamah: Iſta enim tenuior, eſt in Paradiſo ſuperiore, & in Paradiſo inferiore eſt Ruach, ut ſuprà memoratum.

Deinde alibi jam diximus de ſpiritualitate literarum earumque aſcenſu, & unione cum radice ſua: Unde precum tempore, cum quis orat ſine attentione mentis, oratio illa opus eſt adhibitione mentis carens; unde cùm aſcendere vult ultra hortum Eden, non poteſt, eò quod opus ibi deficiat. Abhinc autem & ulteriùs exuendum eſt corpus & materialitas, quod eſt opus, ſcandendumq; ad naturam ſpiritualem, qualis eſt cogitatio & adhibitio mentis: Intentio enim eſt anima operis. Unde

de oratio illa è Paradiſo ſuperiore ejicitur, nec locum invenit aſcendendi. Datur tamen etiam oratio, quæ ex parte aſcendit in Paradiſum; non tamen meretur progredi ad gradus intimiores. Sunt etiam qui dicunt tractando de Anima, aſcenſum fieri pro ratione operis, ita, ut ſi opera ſint ſpiritualia & ſubtilia, ipſa deinde pro ratione veſtis ſuæ magis magisque elevetur (cùm gradus ſuperiores etiam ſint ſubtiles atque tenues) aſcendatque de gradu in gradum, quousque admittit natura veſtimenti ejus, non admiſſa niſi eò pertingat meritum ejus ulteriùs pro ratione intentionis ejus. Et hinc intelligi poterit, quod dixit R. Schimeon Jochaides tract. de Palatiis in materia precum: Nimirum Orationē etiamſi admittatur in palatio primo, ulteriùs tamen examinari in palatio ſecundo: darique rationem, quare cùm dijudicata ſit in palatio primo digna eſſe aſcenſu, tamen non admittatur in palatio ſecundo, & ſic in palatiis cæteris. Item aliquando fieri, ut extrudatur è palatio quodam, poſtquam ibi antehac jam fuerat recepta; eò quòd condemnetur ex parte judicii. Ubi tamen dici nequit, quòd pravè judicaverint in palatio priori: Quamvis enim juſtificetur pro natura tenuitatis palatii unius, judicanda tamen ulterius eſt in ſecundò palatio, an etiam qualitates operum ejus congruant ſpiritualitati palatii ſecundi: Atque ſic in cæteris gradibus. Et ex his intelligi poterit, quot rationes reddere teneatur homo à tempore mortis ſuæ uſque ad revivificationem, ſicut in Sohar traditur. Et ſic quoque clariùs intelligitur natura diei judicii magni; & quare, poſtquam jam judicatæ ſunt & ad præmium admiſſæ in Paradiſum, tamen iterum ſubjiciendæ ſint judicio ad reddendum rationem: Nimirum ut appareat, utrum in ipſis reperiatur ἀκρίβεια illa meriti ad genuinum mundum venturum requiſiti, qui demum poſt reſuſcitationem erit. Et ſic quoque intelligi poterit, quod dixerunt M.N. b.m. Quòd nempe Moſes audiens, quòd S. I. q. b.ſ. Akibam appellaret filium ſuum, ſic allocutus ſit Deum: Oſtendi-

ſti

ſti mihi ſtudium legis ejus; oſtende mihi præmium ejus. Ubi vidit, quod carminaretur caro ejus pectine ferreo. Objicienti autem an tale ſtudium tale deceat præmium, reſponderit ille: Sile, ſic aſcendit in intentionem. Nimirum S.I. q.b.ſ. exactiſſimè agit cum juſto pili inſtar; quia pro menſura operum ejus bonorum Anima ejus elevatur in gradus ſuos, ita ut etiamſi peccaſſet minimum in mundo peccatum, & minima laboraſſet macula, tamen non admittatur ad dignitatem gradus majoris, eò quòd exactitudo operum ejus eò non pertingat. Unde niſi puniretur & purificaretur ab illo, jacturam pateretur immanem, perditis operibus bonis, & meritò ſpiritualitatis eorum, (quæ gradatim aſcendunt) propter peccatum illud: Quod tamen fieri non deberet: Unde Deus mundare illum ſtudet, ut ingredi queat ad gradum illum operum ejus. Hinc cum juſtis accuratiſſimè procedit. Hic igitur erat gradus R. Akhibæ, cujus opera pertingebant uſque ad intentionem ſummam: Hinc pœnam ejus tam magnam eſſe oportebat. Quantò enim altior eſt locus, in quê elevanda eſt anima, tantò major ob peccatum eſt pœna ejus. Unde Deus Moſi oſtendebat, quòd eum pecterent pectine ferreo, ita ut gradus animæ ejus eò reperiretur inſignior. Cùm enim eſſet perfectè juſtus, & tam inſigne ejus ſtudium in Lege; hinc tanta etiam præparatione opus habebat, ut anima ejus extolli poſſet in gradum operum ejus, quæ ſummum merita erant locum. Hinc admiranti Moſi Deus reſpondebat: Sic aſcendit in intentionem: Id eſt, ſic aſcendit gradus operum ejus bonorum in gradum intentionis: Ut autem ad illum aſcendere poſſet citra labem, hac priùs opus erat pœna.

Sed redeamus ad priora. Oratio igitur gradatim aſcendens elevatur ſecundùm gradû applicationis animi atq; intentionis in oratione illa vel opere præcepto adhibitæ. Opus enim non aſcendit ultra Paradiſum inferiorem: Nam ibi eſt manſio corporis. Abhinc autem & ſuperiùs deficit virtus corporea, nec ido-

idonea eſt ad aſcenſum niſi anima orationis, quæ eſt intentio & qualitas ejus ſpiritualis. Atque eadem quoque ratio eſt circa præcepta: Attentio enim precum & operis juxta præceptum peracti ſunt anima eorum, ſicut dixerunt Magiſtri noſtri b.m. Oratio ſine attentione eſt ſicut corpus ſine anima. Et quoniam non omnes animæ ſimiles ſunt ſicut nec omnes devotæ meditationes ſimiles; hinc pro modulo talis devotionis magna erit anima. Et hoc ipſum eſt,quod ſuprà jam eſt monitum: Nempe parata ipſi eſſe veſtimenta alia pretioſa, quæ conſtant de Beneplacito & attentione cordis circa Legem & Orationem, &c. Quando enim aſcendit oratio, iiſdem coronatur, & aliqua remanet portio. Notum enim,hunc eſſe finem precum, ut benedictiones ſuperadducat mundo atque influentiam: Et quamvis illa toti mundo proſit; nihilominus de illa influentia atque luce, quæ deſcendit per preces, inibi relinquitur portio quædam,ex qua luce deinde fieri debet veſtis tali animæ, cùm aſcenſura eſt in locum ſuum. Atque hinc intelligi poterit natura illarum veſtium: Non enim è præceptis veſtimentum ipſi fit, ſed in quantum ille qui orat, vel opus aliquod juxta præceptum peragit, meretur, in tantum aſcendit opus ejus vel oratio ejus per gradus ſuperiores: Et palatia iſta recipiunt; & inde ea ſuſcipit Malchuth: Atque tunc iſtius virtute excitatur maritus, eique affluentiam largitur de gradibus ſuperioribus, & propter illius dignitatem multa ipſi affluit influentia atque benedictio. Et de illa luce affluente tribuitur oranti portio ſua, faciuntque quaſi veſtem. Et iſtæ ſunt tunicæ Magiſtrorum atque præcepta, quæ ſtant coram Rege mundi, ut hominum merita propalent dicendo, Ego ab hoc vel illo prodii. Ergo pro virtute influentiæ per preces ejus productæ quis dignus fit luce per lucem veſtis ſuæ. Et hinc patet, quòd etiam veſtes illæ è luce conſtent ſuperna nempe è luce Sephirarum: Quanquam magna inter illas ſit differentia: Anima enim per copulam maritalem prodit, ſed veſtes illæ è copula

Mal-

Digitized by Google

Malchuth & חיה proficiſcuntur, ſi nempe illa influentiam ſortiatur multam atque bonam, lucemque magnam.

Caput VI.

Adhuc alia quædam de Veſtibus, & de Iiſraëlitis conſideratis poſt ſtatum ceſſantis impuritatis eorum, quare non intrent in Paradiſum: item de Adamo primo, deque iis, qui non moriuntur in quo conſiſtant gradu.

HUc pertinet adhuc alius quidam textus è Sohar Sect. פקודי cujus hæc ſunt verba: Anima non aſcendit, ut appareat coram Rege Sancto, donec digna fiat veſtiri veſtimento hujus mundi, & omnia ſint juxta naturam illius loci, quò vadit. Atque id certum eſt, quòd non aſcendat niſi in illa veſte lucida. Et veni, vide. Adam primus, cùm adhuc in Paradiſo eſſet veſtitus erat veſte ſuperna: Quæ eſt veſtis Lucis ſupernæ. Cùm autem ejiceretur è Paradiſo & applicandus eſſet ad ſtatum hujus Mundi; ſcriptum eſt: *Et fecit Dominus Deus Adamo & uxori ejus tunicas* עור *pelliceas.* Prius enim habebant tunicas אור Lucis, quæ erat lux de lumine ſuperno, cujus uſus datur in Paradiſo; de Paradiſo enim lux affulget talibus ſuperna, quæ inibi lucet, quaque utuntur illius incolæ: Hinc Adam primus cùm intraret in hortum, veſtiebatur à S. I. B. veſtimento illius lucis, atque illuc introducebatur. Et niſi priùs veſtitus fuiſſet illa luce, non ingreſſus fuiſſet illuc. Poſtquam autem extruſus eſſet inde, opus habebat veſte alia, &c. nempe prout opus erat. Sic quoque eodem modo hîc factæ ſunt veſtes miniſterii ad miniſtrandum in Sanctuario, ad intrandum in ſanctum. Jamque deciſum eſt à noſtratibus, quòd opera bona, quæ homo peragit in hoc mundo, producant de Luce ſplendoris ſuperni veſtem aliquam, qua quis poteſt inſtrui & parari pro illo mundo, ut apparere poſſit coram Rege Sancto. Et de illa veſte qua veſtitur, frui quis poteſt & contueri ſpeculum lucidum, ſicut dicitur:

Pſ.

Pſ. 27, 4. *Ad videndum amœnitates Domini & ad viſitanaum palatium ejus.* Unde Anima veſtitur in utroque Mundo, ut ſit perfecta in omnibus; nempe in hoc Mundo inferiore, & in Mundo ſuperiore. Hinc ſ. e. Pſal. 140, 14. *Veruntamen juſti confitebuntur nomini Tuo, habitabunt recti cum vultu Tuo,* nempe in illo mundo. Hactenus textus in Libro Sohar. Hic primò dicit, animam non aſcendere, &c. Nempe quoniam anima nuda eſt, antequam ex hoc Mundo abeat in veſtibus ſuis honorificis. Quæ ſunt veſtes operum. Quòd autem dicit, id fieri veſte hujus mundi, iſta denotant eam veſtem, quæ fit per opera peracta juxta præcepta in hoc Mundo: Hanc autem non poteſt accipere, niſi priùs veniat ſuperveſtienda hoc in Mundo, in quo præcepta & opera peraguntur. Porrò tradit hominem veſtiri de luce ſuperna, quam ipſi ſuperinducunt opera, ſicut & nos ſuprà diximus. Porrò dicit, opera illa de luce aliquid conferre, quæ etiam concordant cum aſſertis noſtris, quòd nempe per preces & opera legalia uniantur Sephiroth & effundant lucem magnam; quodque de Luce illa portio homini reſervetur, donec aſcendat & illa ſuperinveſtiatur. Deinde hinc etiam intelligi poterit natura creationis Adami primi: Illius enim cultus conſiſtebat in contemplatione & intentione, & ſtudio atque intellectu occultorum de myſteriis præceptorum ſublimium tantùm, quoniam non opus habebat veſte de mundo operis, qui eſt Paradiſus inferior, ut ſuprà dictum. Atque id confirmatur explicatione M.n.b.m. qui (Gen. 2, 15.) exponunt verba: Ad colendum per præcepta affirmativa, *& ad cuſtodiendũ,* per præcepta negativa: Ubi quæri poſſet; quomodo Adam ibi potuerit arare, quoniam præceptum eſt: Deut. 22, 10. *Non arabis ſimul cum bove & aſino?* Quæ quæſtio etiam occurrit, circa ſpicilegia, angulum agri, & decimas pauperum, &c. Et reſponſio eſt, ſenſus ibi latere myſticos & ſpirituales. Et præceptum illud de aratione cum bove & aſino; hunc ſenſum habet: Non combinabis duos iſtos cortices, ita ut illos ſecteris

ipſis-

Digitized by Google

ipſisque vim tribuas vivendi. Et talis eſt aliorum quoq; præceptorũ ſenſus, qui pleniùs explicatur in Soh. Iſtud igitur eſt fundamentum illius cultus Paradiſiaci: Opera autem hæc craſſa locum ibi planè non habent. Poſtquam autem ejectus eſſet è Paradiſo, tum ſicut anima induta eſt veſte corporea; ſic & Lex corporeo induitur veſtimento. Si cui autem corpus materiale exuitur, tum Lex quoque corpus ſuum deponit ut in genere & in ſpecie quam ſubtiliſſimè ſecundùm ſenſus internos intelligi queat. Atque hoc eſt ſtudium juſtorum in Paradiſo. Et ſic alia occurrit quæſtio: Nimirum, cùm inter Iiſraëlitas, dum ſtarent ſuper monte Sinai, ceſſaret impuritas ipſorum; quare non intraverint in Paradiſum inferiorem, & quare coacti fuerint ulteriùs inhabitare mundum hunc? Ubi reſponſio eſt, quòd homo cùm expelleretur ex horto Eden, perdiderit veſtem ſuam & remanſerit nudus: Nam ab eis auferebatur אור Lux, & remanebant ſpiritus nuduli, veſte carentes, donec Deus illos veſtiret tunicis עור tenebroſis de aëre mundi hujus. Tunc aliquanto temporis ſpatio homo hoc in mundo perſiſtit, donec per opera ſua & impletionem præceptorum iterum veſtiri queat in Paradiſo, ut dictum ſuprà. Quamvis igitur inter Iiſraëlitas cùm ſtarent in monte Sinai, omnino ceſſaret impuritas eorum; nihilominus tamen ſi ingreſſi eſſent in Paradiſum, nudi inibi ſtetiſſent ſine veſte, quoniam nulla adhuc impleverant præcepta, ſine quibus nulla fit veſtitio. Nec dici poteſt, illos potuiſſe ingredi illuc in veſtibus hujus mundi, quia quamvis homo ſubtiliſſimi ſit corporis, in Paradiſum tamen intrare nequit cum materia hac turbida vivus, niſi exuerit veſtem iſtam, atque iſta fuerit abſumta, ut veſtiri queat veſtibus illius mundi: Quoniam & Elias inter Angelos elevatus non retinebat veſtem corpoream, qua indutus fuerat in mundo hoc, & ſic alii quoque. Quomodo enim Sponſus inter Paranymphos & Paranymphus inter novos conjuges ſtare poſſet veſte indutus alienâ? omnes enim æquales ibi eſſe debent. Et ſi quæras, quæ ſit

differentia inter eos, qui vivi recipiuntur in Paradiſum & juſtos hujus mundi? Scito, quòd illi, quibus deguſtanda eſt mors, ex parte adhæreant morti & cortices, qui ſunt mors prædominentur illis, ſicut toto dominantur in orbe; unde cum terra ſint, in terram reverti coguntur, ita ut terra abſumat corpus eorum: Unde etiam juſtiſſimi non digni ſunt, ut veſtiantur in Paradiſo, antequam conſumtum ſit corpus eorum. Longè igitur excellentior eſt talis quidam juſtus, qui non cogitur deguſtare mortem: Illius enim corpus abſumitur quidem, ſed exuſtum virtute aëris puri & ſancti, ita ut veſte ſua indui queat citra guſtum mortis: Ibi enim cortices non ſunt.

CAPUT VII.

De Veſtium communicabilitate.

HIC inferendus eſt textus alius è Sohar Sect. אחרי מות cujus hæc ſunt verba: Traditum eſt, quòd opera bona, ab homine hoc in mundo peracta, fiant ipſi veſtis pretioſa in mundo illo. Quod ſi quis autem ceſſet benè agere inque eo prævaleant opera mala, ita ut, obſervante Deo, mala ejus opera præpolleant, ipſeque ſit impius, & inveniatur peccare coram Domino ſuo; ut etiam pœniteat eum benè priùs egiſſe; talis perit penitus in mundo hoc & in mundo venturo. Quid autem Deus facit ex bonis ejus operibus, quæ rectè fecerat? Quamvis enim pereat ipſe peccator, bona tamen illa merita non pereunt. Si igitur juſtus aliquis eſt, qui in viis Regis ſuperni quidem ambulavit, aliqua tamen veſtium parte deficiat, illi Deus ab impii illius operibus defectum ſuum ſupplet, ut ornari queat pro mundo illo. Et hoc ipſum eſt, q.ſ. Ijob. 27, 17. *Parabit impius & juſtus induet.* Atque hoc vocatur tegumentum peccati. Quæ cùm clara ſint per ſe, ulteriore explicatione non egent. Talia igitur opera imprimis dantur juſtis illis, qui tolluntur in juventute ſua, non impletis præceptis omnibus.

CA-

CAPUT VIII.
De Anatomia hominis eiusque membris.

§. 1.

CErtum eſt, quod prout diſpoſitæ ſunt res inferiores, ita ſuperiores his adhærere deſiderent, quod egregiè demonſtari poteſt ex opere tabernaculi. Quoniam enim omnes illius partes tam generales, quam ſpeciales deſignabant res ſupernas vehicula nempe ſuperiora; hinc mundi illi curruſque ſuperni huc tracti ad typos iſtos influentiam contribuebant: Et quamvis typi per ſe eſſent mortui, tamen ob res deſignatas vita ipſis accedebat ſuperna; unde Schechinah ſeu præſentia Domini inibi habitabat, & gloria Domini tabernaculum implebat. Sic etiam cum corpore ſe res habet: Quòd ſi enim hoc aſſimilabitur rebus ſpiritualibus; tum ſpiritualia corporeæ huic moli quàm intimè adhærebunt illamque amplexabuntur. Ratio eſt, quod inferiora habitaculum ſunt ſuperiorum. Et ſicut cauſatum deſiderat aſcendere ad Cauſam ſuam: Sic etiam cauſa deſiderat ut cauſatum prope ad ipſam accedat. Et in hoc conſiſtit connexio mundorum. Quod ſi enim Cauſa aſcendere & cauſatum deſcendere ſtuderent, nihil in mundo ſubſiſtere poſſet. Ex hac cauſa in Lege dicitur: Sancti eritis, quoniam ego ſanctus ſum. Et hæc una eſt ex illis rationibus, quare Infinitum unitum ſit cum modis ſuis ab ipſo diſtinctis, de quo alibi. Juxta hæc igitur unio ſpiritualium cum corporeis non difficulter à nobis explicabitur. Atque ſic etiam ſe habent gradus in tota illa concatenatione de Aziluth in Briah, de Briah in Jezirah, de Jezirah in Aſiah, ubi forti omnia ligantur vinculo.

§. 2. Sic etiam anima concatenationes habet Cauſæ & cauſati, juxta gradus alibi dictos: Et corpus vehiculum ejus, quod Deus ipſi creavit, eidem ſimile eſt in omnibus partibus ſuis. Ut igitur aliquid dicamus de ſtructura corporis, hic repe-

tendum eſt, quod tota Aziluth contineatur in Cheſed, Din & Rachamim, Benignitate, Judicio & Miſeratione, quæ ſunt Gedulah, Gebhurah, Tiphereth, quibus ſingulis 72. ſunt ramuli, qui omnes efficiũt 216. quibus ſi addatur ſcaturigo numeri 72. quæ ſunt 32. ſemitæ Sapientiæ, tunc producitur numerus 248. quæ ſunt 248. membra hominis; 248. virtutes ſupernæ, quæ ſunt 248. præcepta affirmativa, 248. lumina ex parte Cheſed.

§. 3. Porrò in homine ſunt 365. venæ, juxta numerum 365. luminum, quæ in Gebhurah, quorum reſpectu data ſunt 365. præcepta negativa: Et hi duo numeri efficiunt 613. quæ ſunt 613. præcepta, quæ dependent à Nomine Tetragrammato, ſicut uvæ à racemo. Et hæc de membris in genere. Specialium autem magnus eſt numerus. Capite enim deſignantur 3. priores & menynges, atque cranium, cutiſque deſuper Coronam Summam deſignat: Inque ea ſunt capilli, ad denotandam radicem ejus ſupernam: Iſti enim ſunt mundi & canales prodeuntes è virtute Infiniti, quæ in ipſo occulta latet. Et ut appareat ſingulorum pilorum capitis excellentia ſuccum quilibet habet per ſe, aſſuctionem per ſe, unde validitas & vehementia eluceſcit influentiæ ſupernæ, à qua omnia emanata ſuum hauriunt influxum: Scaturigo autem ſumma Infinitum eſt. Hinc quilibet capillus per ſe ſubſiſtit, nec opus habet ſocio ſuo: Non enim invenitur egeſtas in loco divitiarum. Et notum eſt, quod quilibet capillus mundus quidam ſit per ſe: Et quilibet radicem habet occultam, qua unitur cum Cauſa ſua, ſicut in ipſo pilo apparet, cujus portio cuti inſerta carnis naturæ propior eſt.

§.4. Cerebrũ autẽ ſub menynge in 3. dividitur partes quibus deſignatur triplex natura, quæ in Chochmah, quæ ſunt Chochmah, Sapientia, Thebhunah Intelligentia & Daath, Scientia. Sic craniũ multa habet receptacula & cameras, quib⁹ deſignantur mundi occulti in myſterio 620. columnarum Lucis, quæ in Ke-

Digitized by Google

Kether. A cerebro autem dependent ſenſus, qui ſunt ; viſus יה auditus, יה olfactus, יהוה loquela. Porrò dicunt Anatomici, à Cerebro deſcendere 32. ſemitas in corpus, quibus deſignantur 32. ſemitæ Sapientiæ; Et hinc derivantur 32. ſcaturigines de capite in 32. dentes, qui etiam denotant 32. ſemitas Sapientiæ. Et dentes dividuntur ad modum ſpiritualium: Quatuor dentes ſuperiores, & 4. inferiores, & duo canini ſuperiores, & 2. inferiores, efficiunt 12. & quinque molitores ex parte dextra, & 5. ex parte ſiniſtra efficiunt 10. in ſuperioribus maxillis, & totidem in inferioribus. Et quia 5. ſunt hinc, & 5. illinc & 6. in medio, hinc denotant duo He & Vav in medio, ſicut in Tetragrammato, & Jod eſt Cerebrum omnibus imminens: Exinde enim omnes 32. emanant. Et quia invenitur הוה in dentibus ſuperioribus, & הוה in dentibus inferioribus, hinc maris & fœminæ typus effulget; Et ſepteni imminent ſeptenis, ſicut 7. infundibula, 7. nempe canales candelabri ſuperioris, ſub myſterio influentis, & 7. brachia candelabri inferioris recipientis: Et hi ſunt Tiphereth & Malchuth: Et ſpiritus qui inter eos è linea media, quæ coadunit eos prodiens virtute loquelæ. Et hinc intelliges, quare dicatur: Iſraëlitæ non loquentur כזב mendacium, quæ vox cum literis efficit 32. Porrò ore deſignatur Binah, & palato Chochmah. Et ſicut attingi nequit Sapientia, ita etiam palatum in ſeſe privatum eſt omni guſtu. Sex annuli arteriæ aſperæ denotant 6. Numerationes quæ in linea media. In facie ſunt duo poma genarum, ſicut poma ſuperna, unde influentia deſcendit in Malchuth, quæ vocatur ager pomorum: Et color eorum ruber eſt, juxta illud: Amicus meus candidus eſt, & ruber. Et barba deſignat barbam Aharonis. Et duo oculi denotant duo Jod, naſus v. Vav medianum in litera א. Duæ nares deſignant duas influentias, quæ derivant è Tiphereth, dextra Benignitatem & ſiniſtra ſeveritatem. Porrò duo oculi etiam deſignant duo He, quæ ſingula conſtant è tribus Vav, qui ſunt

tres Patres. Et pupilla oculi denotat Jod, quæ intra He: Albugo autem oculi naturam Malchuth deſignat, quæ vocatur mare. Et tunicæ oculi denotant 7. Numerationes: Et lux quæ in eis, Coronam deſignat: Et pupilla interior eſt Jod, quatenus combinat Binah, ejusque fundamentum eſt Chochmah; & ſi quis accuratè inquirat, ibidem inveniet Nomen cum plenitudine Jodin. Generalius oculis denotantur Chochmah & Binah, & Naſo Daath intermedia, Fronte verò Corona ſumma. Et barba denotat Cheſed, nempe mundos illos à Corona derivatos, ſub myſterio 13. menſurarum miſerandi, de quibus & Barbæ configurationibus videatur Idra. Collum deinde Binah eſt palmæ affinitate, cui etiam ſimilis eſt ſtatura corporis, ubi per transpoſitionem è קומה ſtatura, fit מקוה ciſterna aquarum: Ipſum autem corpus eſt Tiphereth, & duo brachia Gedulah & Gebhurah & ſic cætera.

Caput IX.

Qua ratione Anima unita ſit corpori, & quomodo veniat in Mundum hunc.

§. 1.

PRæter elegantem hanc corporis ſtructuram ibidem quoque habitat ſpiritus vitalis, qui non eſt ille, qui de altiori emanavit loco, ſed natus in ipſo corpore è ſubtili quadam materia, in quantum nimirum illa attenuari poteſt. In hoc vitali ſpiritu reſidet Nepheſch, & in Nepheſch Ruach, & in Ruach Neſchamah. Hic porrò ſciendum, omnia quæ homo agit, ſurſum ferri: Et ſic etiam halitus oris ſe habet: ex illo enim fiunt literæ & ſpirituale quid, quæ aſcendunt de cauſa in cauſam, uſque ad locum debitum, ubi uniuntur cum radice animæ illius. Et hoc eſt myſterium novorum cœlorum & terræ novæ, quæ fiunt ab iis, qui noviter aliquid detegunt in Lege. Et huc etiam ſpectant preces. Et ſic quodlibet opus intentione opus ha-

habet; & quò major eſt intentio hominis, eò major fit ſpiritualitas ejus. Cùm igitur quis copulatur cum ſocia ſua perfecta intentione ad unionem Sponſi cum Sponſa directa, qua mediante in ſe derivare poſſit animam aliquam de Sanctitate, tunc ſanè deſtinatur ſemini ejus anima quædam de animabus ſanctis, præſertim ſi præmiſerit preces debitas, ubi intentio duplicatur: Ex illo enim opere tunc corpus aliquod prodit & gutta idonea pro ſancta illa anima. Et ſicut ex unione maris & fœminæ corporali corpus provenit aptum animæ introducendæ: ſic ex unione pulchrarum animarum, ſi tales ſint in mare & fœmina perficitur intentio eorum, ut anima introducenda admodum proveniat decora. Deſiderata igitur hæc intentio eſt gutta illa, quam elevat Angelus ille præfectus huic negotio imprægnandi: Non enim gutta corporea hîc intelllgenda eſt: Nec fit conceptus de tali gutta, quæ perit, ſed de cupiditate illa, qua homo incaleſcit ad emittendum ſemen. Cum igitur elevatur gutta iſta ſancta ſpiritualis ante Dominum exercituum, Judicem ſupernum, tùm judicatur ſuper illa ſecundum intentionem ſuprà dictam, & decretum fit, & anima introducenda iſti guttæ applicatur intimè. Et hinc quoque patet, quare conſultum ſit ducere filiam ſapientis, ut nempe puriorem habeat animam, & meditari poſſit Divina. Et huc pertinet illud, quod dicitur de eo, qui ſanctificat ſeipſum tempore concubitus. Porrò hinc eluceſcit, quare licitum ſit coire cum gravida & lactante, quòd nempe ſi ad generationem corpoream non conducat talis concubitus, ad ſpiritualem tamen conducat, quoniam ob bonam intentionem talium conjugum uniũtur Sponſus & Sponſa in Divinitate, ſicut per cætera opera. Et h. e. myſterium de Abraham & Sara, qui progenerarunt genituram ſupernam, animas nempe ſanctas pro proſelytis illis, de quibus dicitur: Geneſ. 12, 5. *Et animam quam fecerant in Charan.* Et huc etiam ſpectat materia de ſpurio, & ſimiles. Cùm igitur gutta illa ante Regem devenit, infunditur ipſi anima.

ma. Et in Sohar traditur, quòd homo amore flagrans erga conjugem ſuam immittat in ipſam radium quendam de ſpiritu ſuo; & ſpiritus ille perſiſtit in corpore ejus & incruſtatur. Sic igitur anima illa ſuperna demiſſa in prolem veſtitur gutta illa ſpirituali intra animam uxoris, atque hæc imprægnatur, non tantùm per ſe, ſed & quoad animam ſuam. Alia autem eſt ratio, cùm imprægnantur maſculi; ſicut Pinchas imprægnabatur anima Nadabi & Abihu, ut in Sohar traditur, & ſicut Adam primus coaduniebatur Abrahamo, Iſaaco & Jacobo juxta aſſertum libri Sohar in Raja Mehimna & Tikkunim. Talis enim imprægnatio ſpectat ad myſterium μετεμψυχώσεως. Deinde anima in corpore ſic habitat. Nepheſch radicaliter habitat in ſpiritu vitali, qui eſt res Phyſica, qualis & in brutis datur, non vero emanans deſuper, ſicut 7. partes hominis, de quibus ſuprà; unde aliqui ipſum appellant Nepheſch brutalem; quod brutis quoque vim tribuat vitalem. Nihil autem intelligit, ſed vapor tantùm eſt fumoſus, in cavitate cordis habitans & per totú corpus diſperſus: Et hic eſt vitalitas producta è ſubtiliatione materiæ in gradum figuræ hominis, ſicut apparet in illis hominibus, qui procreantur per ſtudium libri Jezirah. Et cùm ſpiritus hic vitalis habitaculum ſit pro Nepheſch, neceſſe eſt, ut ſimilis ſit ipſi Nepheſch emanatione productæ per intentionem ſuprà dictam: Membra igitur ejus interiora pulcrè ſunt ordinata, ut ſuprà explicitum eſt. Ad vitam deinde hanc opus eſt, ut extendatur & propagetur ad inſtar imaginis, quæ in corpore eſt. Et quoniam Nepheſch illa admodum eſt tenuis; hinc opus habet re quadam etiam tenui, qua inveſtiatur: Hic eſt ſanguis tenuis in arteriis cordis detentus, quæ ſunt arteriæ vitales pulſum habentes. Et quoniam iſte ex vita hac propellitur in venas nondum compaginatis oſſibus & nervis, ſanè ſubſiſtere non poſſet, & facilè infirmaretur; hinc deinde opus eſt ſtructura oſſium, quæ quaſi pontes ſunt, ſuper quibus provehi poſſunt venæ illæ. Et quia oſſa dura ſunt & inæqualia,

lia, carne opus eſt, qua coæquentur, unde tandem forma illa humana ſupernæ ſimilis, intra quam venæ latent hepatis, in ſe quaſi mortuæ, nec alii fini deſtinatæ quam rigando huic horto carneo. Porrò ſpiritus ille vitalis in homine permanet, etiam ſomni tempore, cùm ab homine aufertur Nepheſch ejus, ut rationem reddat coram Creatore ſuo: Atque tum ſpiritus ille vitalis interea œconomiam conſervat humanam: de quibus videatur Sohar S. Lechlecha. Et ſicut ſpiritus iſte vitalis vehiculum eſt gradûs Nepheſch, ita Nepheſch vehiculū eſt τῷ Ruach & Ruach Neſchamæ: Eaque omnia per Zelem imaginem illam ſuprà deſcriptam. His poſitis nemo mirabitur, quomodo anima, quæ tenuis & ſpiritualis eſt, uniri queat cum corpore, quòd ſpiſſum & materiatum eſt.

CAPUT X.

De corruptione Animæ & excellentia pœnitentium.

SUnt qui dicunt non eſſe peccatum in Neſchamah, ſed tantùm in Nepheſch, eò quòd in tota Sectione de Sacrificiis nihil inveniatur de Neſchamah vel Ruach, ſi fortè peccaverint; ſed ſi Nepheſch peccaverit: Item: Et Nepheſch peccans moriatur: Non enim datur mors, niſi quoad Nepheſch, unde dicitur: Job. 14, 22. *Et Nepheſch ejus ſuper ipſo dolebit.* Ruach enim etiam tollitur quamprimum homo incidit in manus peccati. Sed hæc ſententia non ab omnibus probatur. Et verum quidem eſt, quod exciſio & perditio competant τῷ Nepheſch, non autem cæteris partibus, ſicut etiam in Sohar latiùs explicatur, quòd nempe pœna peccatorum hac in parte luatur, quod de exciſione intelligendum. Cæteræ autem partes inquinantur tantùm, & deinde purificandæ ſunt ab immunditie ſua per fluvium ignis. Hinc igitur & ex aliis locis libri Sohar patet, quòd etiam Neſchamah corrumpatur & inquinetur. Sicut enim è ſummis emanat Neſchamah; ita character eſſentiæ

ejus effiguratus manet in loco illo, unde exciſa eſt lituris tenuiſſimis & pulcherrimis: Gradus autem ejus ordine deſcendunt ad inſtar ſcalæ, donec deſcendat in mundum iſtum infimum: de quibus hæc extant in Tikkunim: Veſtigium Neſchamæ effiguratum eſt ſuperiùs, ſicut definitum eſt de Jacobo, quòd figura ejus exſculpta ſit in throno Gloriæ, unde omnes animæ exciſæ ſunt: Atque illa figura ſurſum deſignata typus eſt iſtorum quæ infrà ſunt. Et de typo illo ſuperno, deque iis quorum figura infrà eſt, dicitur: *Et ecce Angeli Dei aſcendunt & deſcendunt in ea.* Nimirum aſcendunt & contemplantur effigiem animæ in luce exiſtentis inque ſculptura; & illa exhilarantur: Sed & deſcendunt & contemplantur typum effigiei inferioris viſuri an non mutata ſit à forma ſuperna. Hæc ibi. Hinc patet, quæ ſit animæ cognatio: Unde ſumma illa Neſchamah, quatenus per gradus ſuos affinis facta eſt corpori, quamvis à corpore ſemotior ſit, omnes tamen corporis operationes perſentiſcit iisque neceſſariò corrumpitur. Sicut enim gradus ſunt in Sanctitate, ita gradus ſunt in impuritate; & ſicut homo cùm peccat, virtutem impuram in ſe derivat, ita ſimilem derivat in Neſchamam ſuam. Nam etiam in immunditie natura datur ſubtilior, quæ quaſi Aziluth eſt impura: Unde qui ſeipſum inquinat, Neſchamam ſuam inquinat, atq; corticibus involvit tam tenuioribus quam craſſioribus. Et ſicut in virum probum Sanctitati adhærentem per opera ejus multa pro illius Neſchamah affunditur influentia è loco ſuperno juxta gradus ſuprà dictos, unde intellectus ipſi datur atque Sapientia, ut videre eſt in Prophetis & iis qui loquuntur agitati Spiritu Sancto, qui uſque adeò adhærent Creatori ſuo, donec ſpiritus ille attrahatur ſuper animam eorum, eidemque inſpirantur myſteria ſuperiùs accepta & verba Sapientiæ occultæ: Sic etiam in impuritate eſt. Quamprimum enim peccat homo, virtus quædam immunda in ipſum habet dominiũ pro majori vel minori gradu

du operis ejus mali; Quod latiùs deducitur in Sohar Sect. Kedoſchin, & Sect. Naſo, ubi hæc: Cum homo ambulat in viis legis, attrahit ſibi Spiritum Sanctum ſupernum, ſ. d. Donec effundatur ſuper nos Spiritus ex alto. Sed cùm homo deflectit viam ſuam, attrahit ſibi Spiritum de parte adverſa, quæ eſt pars immunda, quæ excitatur ex parte foraminis Abyſſi magnæ, ubi ſunt manſiones ſpirituum immundorum, qui noxii ſunt hominibus & vocantur noxæ Mundi. Hæc igitur impuritas eſt corruptela illa, cui ſuccumbit Neſchamah. Et corruptela hæc non abluitur niſi converſione. Dum enim quis revertitur ad Deum ſuum & ſeria ducitur pœnitentia, prout magis vel minùs involutus fuerit cortici, ſeque ipſum humiliat, donec confringat cortices illos, intra quos peccato ſuo introiit; tunc redire poteſt Neſchamah ejus in locum ſanctum gradumque ſpiritualem aſſequi. Et hinc intelligi poteſt, q. d. Ad locum illum, ubi pœnitentes conſiſtunt, non pertingere perfectè juſtos. Si enim quis corticibus involutus illos perfringat & proſternat, ipſosque & potentiam eorum humiliet & confringat, magnus ſanè gradus eſt, quoniam præter converſionem ſuam perfectam reditumque ad locum priſtinum, hîc reperitur ſubactio & confractio corticum, quæ non reperitur penes juſtum, qui planè non peccavit; quamvis enim hic ſe probè gerat, tamen nihil deſtruxit alieni, nec confregit cortices, quorum vis adhuc integra manet ad nocendum aliis coram Domino ſuo. Et de his multa habet Sohar Section. Vajikra in textum illum: Pſalm. 51. *Sacrificia Dei, &c.* Et res iſta non eſt vilis, ſed potiùs fundamentum & columna mundi. Sic etiam Abrahamum oportebat deſcendere in Ægyptum ad ſubigendum vim corticum illisque involvi & inviolatum egredi. Niſi enim ingreſſus eſſet, non potuiſſet fieri vehiculum Cheſed. Vid. Sohar Sect. Lechlecha, ubi etiam de Iiſraëlitis, quare in Ægypto detenti fuerint, & de terra Sancta, quare fuerit,

rit ſub Cananæis. Sic & Bathſcheba prius data fuit Uriæ, antequam illam duceret David, de quo plura in Sohar Section. Noach.

CAPUT XI.

De Violatione Summarum Radicum.

EXpoſita corruptione animæ in ſeipſa, nunc dicendum etiam eſt de corruptione & violatione, quæ ſuprà contingit. Cùm enim Cap. præcedente dictum ſit, in quantum natura animæ in ſupernis inveniatur, ſciendum jam eſt, per operationes ejus omnia violari cum certa tamẽ differentia. Sicut enim cùm quis Nepheſch ſuam tali peccato violat, quod morte non plectitur, in ſe non attrahit virtutem quandã uſq; adeò impuram, ſed ex parte tantùm, qui eſt gradus aliquis corticum: Dantur enim cortices etiam tenuiores & molliores. Sic etiam è contrario. Quanta igitur oneratur influentia, tãta ſuperiùs oritur violatio. Cortex enim dominium acquirit in loco illius peccati, ad quem pertinet præceptum. E.g. ſi quis transgreditur præceptũ aliquod levius, circa mores, tum cortex dominium acquirit ſuper locum illum, ubi invenitur natura animæ ejus ſuperna. Prout quis ſubmittitur cortici infrà, ſic idem quoque ſuprà fit. Non tamen putandum eſt, corticem ſubintrare locum ſanctum. Sed hæc eſt mens, Judicium ſic expoſcere: Hæc anima avulſa eſt & hinc ejicienda è loco ſancto; dominium enim in illam habet cortex tenuis. Quòd ſi autem quis graviori ſuccumbat peccato, erga Sephiram quandam, ut cortex etiam dominium habeat in Neſchamam illam ſubtilem ſupernam, tum hæc ejicitur è loco ſuo, & hinc violatio exoritur ſuperiùs, atque truncatio plantarum, quoniam locus ille vitium paſſus eſt, & Neſchamah intra cortices abiit. Et ſicut de operibus bonis

bonis veſtes fiunt juſto; ſic de operibus malis ſordidæ veſtes fiunt peccatori, de quibus intelligendus eſt locus Zach. 3, 3. ut latius deducitur in Sohar. Et ex iſtis veſtibus argumentandum ad violationem ſuperiùs exortam in gradibus ſanctis. Iſta enim veſtis *portio hominis eſt ex omni labore ejus*. Cùm enim impius v. g. orat, cortices ſic contra ipſum inſurgunt dicentes: Ecce preces iſtius in uſum noſtrum fiunt. Atque tunc influentia pro ipſis dimanat, ut ita *ancilla hæres fiat Dominæ ſuæ*. Et hæc de violatione.

FINIS.

ret; hinc Lucem aſſumebat He præcedentis, deſcendensque ſplendore perfiſſo intra Aërem primum lucebat; atque iterum recedebat.

15. Ex hoc regreſſu altero extitit intra ſplendorem Sphæra alia, quæ dicitur Corona; in qua potentialiter latebant omnes Sephiræ.

16. Ut autem Sephiræ illæ è potentia prodirent in actum, Dei nutu, Jod illud rediens perfiſſa Corona ibi lucebat mox iterum recedens tertiò.

17. Ex hoc lucis acceſſu atque receſſu manifeſtabantur omnes reliquæ Sephiræ quaſi condenſatæ, ut dignoſci poſſent: erantque intra Coronam figura Sphærica.

18. In tertio hoc Receſſu Jod, Deo innuente, non penitus aſcendit ut antea, ſed fixum manebat in ſuperficie Vaſculi Coronalis.

מטי ולא מטי

19. Et quia producenda primùm erat Sapientia, è Corona, Eadem litera Jod Lucem atque Influentiam inſignem vibrabat in illam Sapientiam: Apertâ ergo Sphærâ Coronæ prodibat Sapientia, confidens ſubter fundo Coronæ, & intra ſe continens omnes Sephiras reliquas.

זיו

20. Influentia illa luminoſa Literæ Jod ſummitati Coronæ adhærentis lineam quandam conſtituebat lucidam, cujus initium prodibat ex ipſa litera Jod, finis autem ad Sapientiam pertingebat, eidem adhærens.

קו המדה

21. Pars ima hujus Lineæ ob nimiam Influentiam ex ipſo Jod deſcendentem in Sapientiam, uſque adeo adaugebatur & dilatabatur, ut illa extremitas quâ Sapientiæ inhærebat, excreſceret in Naturam alterius literæ Jod, cujus imum in ipſam Sapientiam intrabat; corpus verò deſuper eidem imminebat.

22. Prodeunte igitur Sapientia è Coronâ, hoc ipſum Jod

Jod, cum illâ protrahebatur, ita ut jam duo Jodin in eadem exiſterent lineâ, pro derivandâ ulterius influentiâ.

23. Jod igitur hoc ſecundum per apicem imum Sapientiæ inſertum influentiam affundebat Prudentiæ cujus Sphæra intra Sapientiam erat, quæ inde vires acquirebat prodeundi, & intra ſe colligendi reliquas Sephiras; & Prudentia prodibat cum cæteris intra ſe contentis.

24. Hujus quantitas tertiam tantùm Sapientiæ partem exæquabat; qualitate autem Vaſis, Sapientiæ admodum erat ſimilis, multoque pollebat ſplendore, hinc non ſub fundo Sapientiæ penitus reſidebat; ſed poſt illam declinabat verſùs ſiniſtram ejus deſcendendo ad regionem pedum ejus.

25. Cum autem Lux ſuperna nihilominus copioſè affflueret ſoli Sapientiæ Vaſculo, & hoc per ſe quoque multo abundaret ſplendore, hinc etiam retrò Vaſi Prudentiæ ſua dabat commoda, ad illud ſponté inclinata.

26. Prudentia autem ob influentiam à tergo Sapientiæ ipſi accedentem facultate pollebat de ſeſe producendi omnia ſeptem Vaſa reliqua, quæ concatenata ex ipſa prodibant.

עולם הנקודות

27. Primùm Baſileia & ultimò Benignitas ad inſtar annulorum in catena ſibi invicem adhærentium. Et hæc fuit ſtatio illarum in Mundo Punctorum.

חלון 94. צר 94.

28. Egreſſis ita 7. inferioribus, Influentia è Cauſa Cauſarum per ſplendorem & Jod primum, atque ſecundum, derivata è Feneſtra Sapientiæ in Latere ejus exiſtente in Prudentiam profluebat, unde Vaſa reliqua ordine adimplebantur.

29. Nimirum Binah omnem Influentiam ſuam affundebat Gedulæ, quæ cum tantam Lucis copiam ſuſtinere non poſſet, fractum eſt Vas ejus, influentiâ illâ ad Gebhuram prolapſâ; quæ & Ipſa confracta eſt, & ſic porro.

30. Vaſa hæc confracta non tamen deſtituta ſunt omni Luce,

Luce, ſed aliquid hujus adhæſit lateribus fragmentorum, quæ vocantur Guttæ ſeu ſcintillæ.

31. Fragmenta autem hæc delapſa ſunt in locum, qui deinde dictus eſt אבי״ע.

32. Et ex illis facta ſunt Judicia, & Cortices, & bonum atque malum; cum ſine fractura hæc omnia non niſi bona fuiſſent; nec fuiſſet liberum arbitrium.

33. Et ſcintillæ illæ abſorptæ ſunt in 4. gradibus רצוחם.

34. Jeſod non omnem influentiam ab Hod delapſam ſimul accipere decreverat, ſed aliquam ſaltem partem ſuſcepit, quam paulatim derivabat in Vas Baſileiæ. Portio autem reliqua nihilominus ipſi prævalebat, ut frangeretur.

35. Vas verò Baſiliæ, quamvis & ſuſtinere non poſſet influentiam illam, tamen non frangebatur, ſed tantùm comprimebatur, unde Lucem reliquam deſcendentem non poterat admittere. Unde etiam tales inde non facti Cortices, ut de reliquis.

36. Vas tamen Jeſodicum non confractum eſt ſtatim, ut reliqua, unde dicitur Vivum.

37. Peracta ſic confractione, fragmenta delabebantur; Lux illorum verò ſurſum redibat in Binam.

38. Relictis tamen Veſtigiis ubicunque pertranſierant Vaſa & fragmenta, ad inſtar arboris cum 7. ramis.

39. E quolibet autem Vaſe facta ſunt 60. myriades fragmentorum.

40. Et in quolibet fragmento fuerunt 60. myriades Punctorum, quæ aliquando dicuntur Animæ.

41. Exinde autem exorti ſunt 4. mundi, nempe ubi advoluta eſt Vaſorum pars anterior, Aziluth, ubi dextra, Briah, ubi ſiniſtra, Jezirah, ubi poſterior, Aſiah.

42. Quatuor iſti mundi autem primitus permixti erant invicem ad inſtar Materiæ primæ.

43. Chochmah autem & Binah, viſo lapſu inferiorum,

præ metu contraxerunt vaſa & dimiſerunt aliquid Lucis; & ex illa portione quæ prodiit è Chochmah extiterunt Nobeloth Chochmah, ex altera, quæ de Binah, Nobeloth Binah; i. e. Decidua.

44. Lumina autem ſeptem horum inferiorum quæ in Binam redierant, ſingula conſtabant è Decade ſua. Binah G. igitur ex illorum congerie ſeligebat 7. Coronas H. eorum, illasque ſurſum mittebat per Chochmam F. in Coronam C. B. Baſiliæ A. Coronalis.

45. Nam è 9. ſupernis A. Coronæ factus erat Adam primus occultus, unde ex Decade Coronali non ſupererat niſi B. Malchuth, cum ſua Decade & Decadibus ſubalternis.

46. Et ſic in Chochmam ibidem D. quoque mittebat 7. Chochmas.

47. Totidem Binas autem mittebat in Binam E.

48. Deus igitur producturus 4. Mundos, in debita perfectione, nutu vocabat Coronam C. Chochmam D. & Binam E. quæ in illa Corona f. d. A. ut primum prodirent in actum; quæ etiam prodeuntes Catenæ inſtar ſibi invicem ſubnectebantur, perficiendæ in Perſonam.

49. Et quia in tribus illis Heptadibus H. I. K. in Coronam C. Sapientiam D. & Intelligentiam E. ſublimatis, ſingulæ Sephiræ ſuas continebant Decades, hinc omnes illæ ſeptem Coronæ Heptadis Coronalis a. conſtituebant Coronam unam f. in Corona C. Baſiliæ B. Coronalis A.

50. Et ſeptem Chochmæ illæ ejuſdem heptadis b. conſtituebant Chochmam unam g. in eadem Corona C.

51. Et ſeptem c. Binæ ejuſdem Heptadis Coronarum unam conſtituebant Binam h. in eadem Corona C.

52. Et ſic ſeptem Gedulæ, d. & 7. Gebhuræ & reliquæ Heptades Sephirarum ſuas conſtituebant Sephiras.

A. Coro-

Digitized by Google

A. Corona in integritate relicta, è cujus
9. ſuperioribus factus eſt Adam primus occultus; ita ut non remaneret niſi

B. Malchuth.

C. Kether.

f Kether.

כ h   ח g

ד i

ג l   ג k

ח m

ה o   נ n

י p

מ q

D. Chochmah.

כ r

ב t   ח s

ד u

ג x   ג w

ח y

ה α   נ z

י β

מ γ

E. Binah

כ δ

ב ζ   ח ε

ד η

ג ι   ג θ

ח κ

ה μ   נ λ

י ν

מ ξ

H. Coronæ.

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
a	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ
b	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח
c	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב
d	ג	ג	ג	ג	ג	ג	ג
	ג	ג	ג	ג	ג	ג	ג
	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח
	נ	נ	נ	נ	נ	נ	נ
	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה
	י	י	י	י	י	י	י
	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ

I. Chochmæ.

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
e	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ
	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח
	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב

&c.

K. Binæ.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ
ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח
ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב

&c.

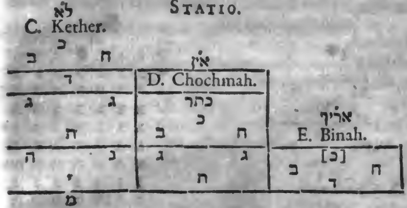
F. Chochmah } In punctis quarum illa
G. Binah } ⅔ altior eſt hâc.

53. Atque ſic exorta eſt Perſona Kether C. tali Sephirarum ordine, qualis apparet in f. g. h. i. k. l. m. n. o. p. q.

54. Et hoc ordine conſtituebatur & Perſona Chochmæ D. nempe è 7. Chochmis I.

55. Quod etiam faciebant 7. Binæ K. pro Binah E.

STATIO.

דיש׳ דלא אתידע

56. Statio autem trium illarum Perſonarum talis erat, ut pertingerent uſque ad finem ſplendoris, locarenturque alia intra aliam, ceu veſtem ſuam, eminentibus tamen ſupernis in hunc modum: Kether C. Regni B. Coronæ A. præ Chochmah D. eminebat unam tertiam; & Chochmah illam tegebat à Gedulah uſque ad finem. Eminentia autem hæc, nempe Kether, Chochmah, Binah, Coronæ C. Regni Coronalis vocatur Caput quod ignoratur: item Cranium: item Caput quod non eſt Caput. Atque hinc ſurſum pergendo locum habet appellatio Æn-Soph.

דיש׳ דאין

57. Binah autem quia quantitate quaſi exæquat Chochmam, hanc ſuperintegebat ferè totam, exceptâ tertia parte Coronæ ejus, quæ ſupereminet, diciturque Caput Non-Entis. Cohærent autem Arich & Ain faciebus ad invicem verſis.

אריך

58. Ipſa autem Binah vocatur Longanimus.

59. Elevatio autem 3. illarum Sephirarum propterea facta eſt, ut cujuslibet rei quædam eſſet radix in ſupernis; & hæc

hæc eſt Radix Cerebrorum; ibidemque radix eſt omnium Animarum.

60. Poſtquam autem Binah ſurſum miſiſſet 3. illas Heptades Coronarum, Chochmarum & Binarum, decidebant ab ea reliqua Lumina, ſex nempe Vaſorum fractorum, ſequentium, & ab illis factus eſt Seir Anpin.

61. Antequam tamen id fieret, Deus voluit, ut familiaritas intercederet inter Chochmam & Binam Mundi Punctorum, qualis extiterat inter Easdem Sephiras è Corona productas: unde juſſit ut ſe invicem amplexarentur, dextris ad ſiniſtras applicitis.

62. Quo facto Flamma prodiit ab Arich ut conformarentur in Naturam Maris & fœminæ, & diſſecuit eas (per media pectora) & hoc eſt myſterium Serraturæ: ita ut Binah relinqueretur cum ſiniſtra Chochmæ, & Chochma cum dextra Binæ.

63. Cum autem nondum ſibi conſtaret Natura Perſonarum, Nutu jubebat Deus, ut Arich extenderet quartam dextræ ſuæ, (i. e. Gedulam & quartam ſupernam Pulchritudinis à dextris verſus Gedulam ejus) quæ quarta contegeretur à Chochmah Punctorum & hinc conſieret Perſona Chochmæ: concurrente & de facie ad faciem Longo.

64. Nec minus, ut idem Longus è brachio ſuo ſiniſtro (quod eſt Gebhurah, & quarta ſiniſtra Pulchritudinis è medietate ejus ſuperna) conſtrueret Binam Punctorum, ita ut Gebhura & quarta illa Pulchritudinis contegeretur à Binah illa, quod ſic factum: & Chochmah dicta eſt Pater, Binah autem Mater.

אין Chochm. Kether.	
כ	
ב ח	Arich-Bin.
ג ג	כ
ח̇	ב ח
è ג & $\frac{1}{4}$ ח̇ רי Arich factal	è ג & $\frac{1}{4}$ ח̇ facta
Chochmah, Abba.	Binah, Imma.

65. Chochmah autem & Binah Longi cum Daath vocantur 3. concavitates Cerebrorum, item tria Cerebra; Et illarum Luce, ob nimium fulgorem non poterat uti mundus.

66. Cum autem ad ſtructuram hanc etiam concurreret qui Non dicitur, à Capite nimirum uſque; duæ quidem videntur Perſonæ tam in Chochmâ', quam in Binâ; duæ tamen non ſunt, ſæpè enim cohærent invicem; Perſona igitur Chochmæ locum habet uſque ad umbilicum Patris, & abhinc deorſum dicitur Iiſraël ſenex: & Perſona Binæ ſic appellatur uſque ad umbilicum Matris, & abhinc deorſum dicitur Tebhunah ſeu Intelligentia; uxor Iiſraëlis Senis. Keneſeth Iiſraëlis autem eſt Malchuth Tebhunæ. Et ſic etiam duæ videntur Perſonæ in Seir, qui ſupra umbilicum dicitur Puer Iiſrael: & infra eundem Jaacob; nec minus in Regno ejuſdem quæ uxor ejus, Rachel & Leah occurrunt.

67. Cùm autem hoc modo non conncinnarentur niſi Gedulah & Gebhurah cum medietate ſuperna Pulchritudinis; hinc tertia inferiòr cum medietate Pulchritudinis inferiore plorabant, propter Lucem Tehiru, metuentes ne frangerentur, hinc jubebat Deus ut tertia hæc inferior i. e. נה״י & medietas in-

inferior ה reduplicarentur in medietatem ה ſupernam, & tertiam mediam, Gedulæ & Gebhuræ.

68. Conduplicatis ita נה״י cum dimidiâ ת״ת congregata ſimul cum illis aſcendebant 7. Lumina Vaſorum confractorum è Binah delapſorum.

69. Sex autem ex illis coibant in locum unum, nempe in Nezach Longi, dilatata per totam illius Decadem.

70. Malchuth autem, cujus Vas tantùm Compreſſum erat, ſecedebat in Hod Arich. Et huc pertinet actio Lunæ adverſus ſolem; quod nempe duo Reges una non poſſent uti Corona, (i. e. ſimul ſtare ſub medietate ת״ת, quæ inſtar Coronæ ſuper נ״ה.

71. Juſſit igitur Deus ut Seir aſcenderet in umbilicum Arich, in ת״ת Pulchritudinis, Malchuth verò illum ſequuta, eſſet cauda omnium.

72. Cum autem Seir & Uxor ejus adeò eſſent in umbilico Arich, adhuc erant ſub natura Guttarum. Ut igitur conformarentur ad Naturam Perſonæ, Deus mandavit Longo; ut unam Guttam traderet Patri, unde Gutta illa aſcendebat in Daath Arich, quæ locanda è regione Jeſodi ת״ז Lo: quo cùm perveniſſet, eam dabat Patri, per cavitatem cerebri ejus; ex hinc eadem deſcendebat per medullam ſpinalem & 18. vertebras uſque in נ״ה ad Jeſod Patris, ubi confiebat inde ſemen: quod excoctum pergebat aſcendendo uſq; ad orificium membri Paterni, quod eſt ת״ת Jeſod in Patre. Et tunc inclinabat ſe Pater verſus Matrem ſiniſtrorſum, & mater patrem verſus, & hæc accipiebat ſemen hoc in collum ſuum uterinum, quod eſt Jeſod Matris.

73. Notandum autem in Patre reperiri Tetragrammaton Joddatum h. m. יו״ד ה״י וי״ו ה״י, ita ut in capite atque fronte ejus ſit יו״ד plenum, à dextris atque ſiniſtris ה״י primum & ultimum, וי״ו autem in medio.

74. Ut igitur è gutta illa fieret Perſona, Seir, Jod plenitudinis

tudinis He primi dextri in Patre affulſit illi guttæ, in utero matris exiſtenti; nec minus fulgorem admovit plenitudo ויו: & gutta illa coagulata eſt ad inſtar lactis.

75. Huc contribuit etiam ſplendorem Jod plenitudinis He ultimi, quod Judicium denotat, formavitque in ea inciſiones membrorum Seir; & adhæſit ipſi Malchuth.

76. Mox etiam Vav plenitudinis ויו irradiavit, eumq; formavit ut haberet ſex extremitates.

77. Deinde Pater דז״ Seir dabat literam Daleth plenitudinis Jod, per Matrem, quæ in eo abſorpta, & fulgorem emittens, efformabat Baſiliam ſub myſterio caudæ; ſeu perſonæ minoris.

78. Porrò Pater etiam Vav de plenitudine Jod matri præbebat, ut omnia membra Seir exactiùs formarentur, atque ſingula dignoſci poſſent; ubi nempe Gedulah ubi Gebhurah, &c.

79. Tandem eidem etiam dabat crus He ultimi: atque ſic conformabantur membra Seir, ejusque cutis, & caro, & oſſa, atque venæ, nervique.

80. He ultimum autem jam remanebat ad inſtar Daleth, quæ dabatur uxori; ut perficeretur & ipſa. Atque ſic Seir & uxor ejus è nomine עב capiebant, 3. Jod. 3. Vav. & 2. Daleth; quæ ſunt 56. Reſtant יהו initialia.

81. Nec defuit Mater in ſtructura Seir, ſed & ipſa ſuam addidit portionem, cum 5. Gedulis & 5. Gebhuris ſuis.

82. Membra autem Seir facta ſunt h. m. Chochmah & Gedulah, (quæ ſunt 2. Chaſadim priores) factæ ſunt per myſterium oſculorum, Pater enim matrem oſculabatur facie ad faciem converſa, unde duplex oſculum, & ſic mater, unde iterum duplex oſculum. Ex oſculis ergò Patris (quæ ſunt Chaſadim) exortæ ſunt Chochmah & Gedula דז״ Seir; quæ etiam Chaſadim. Ex oſculis autem Matris quæ Judicia, exortæ ſunt Binah & Gebhurah quæ etiam Dinim.

83.

Digitized by Google

83. Et quia ſingulis oſculis adeſt halitus quidam ab ore egrediens, hinc ex uno halitu Patris factæ ſunt medietates dextræ Coronæ & Daath דז Seir; & ex altero, Nezach Seir: dein ex uno halitu matris factæ ſunt medietates ſiniſtræ in Kether & Daath דז Seir, & ex halitu altero Hod ejusdem.

84. Et quia Halitus illi habent naturam ſpiritualem, hinc ex illis factæ ſunt 4. Sephiræ illæ. Kether autem Chochmah & Binah nondum erant actu, ſed ſaltem potentia, & præ ſubtilitate vix poterant dignoſci. Ex univerſalitate autem omnium oſculorum, facta eſt ת״ת: & ex Univerſo genere Halituum factum eſt Jeſod, Ex loquela autem quæ ad Patrem ſolum refertur, ob myſterium blanditiarum, facta eſt Malchuth.

85. Et quia Kether Chochmah & Binah adhuc ſaltem materia prima erant, ad inſtar punctorum, jam dicendum, quomodo acceperint naturam Vaſorum. Sciendum igitur quod cum 7. illæ Coronæ, & 7. Chochmæ, atque 7. Binæ aſcenderet in Kether Baſiliæ Coronalis, ex mundo punctorum, nempe ex Matre, hæ omnes ibidem reliquerint veſtigium: ſicut etiam tale veſtigium reliquerunt in Patre in tranſitu nempe: Decidua igitur Patris & Matris coaluerunt cum punctis veſtigii hujus, & ſimul delapſa ſunt. Cum autem reduplicaretur tertia in tertiam in Arich, iterum collecta etiam aſcenderunt Lumina veſtigii hujus, ſicut factum erat, in reliquis 7. Luminibus. Sed non commixta ſunt cum iis, quæ è confractis provenerant, eò quod tenuiora eſſent.

86. Et è luminibus Veſtigii hujus facta ſunt Cerebra Seir; nempe Kether Chochma & Binah, quæ antea nondum poterant dignoſci.

87. Notandum autem quod tempore partus demum Lumina hæc Pater dederit Matri, per Jeſod Abba & Imma, Mater autem eadem dederit Seir & Uxori ejus, unde Vaſa iſtorum cerebrina.

88. Sicut autem embryo in utero Matris non videtur habere Caput, cum illud lateat inter Genua, & tempore partus demum erigatur; Sic etiam Seir ſe habebat; quoniam puncta veſtigii Vaſis cerebrini præ ſubtilitate vix poterant dignoſci.

89. Cum autem Seir & Uxor ejus prodirent atq; naſcerentur è Matre, Uxor ejus cum ipſo cohærebat à tergo erga pectus ejus; ita ut unum ſaltem conſtituerent tergum: poſtmodum autem diſſecti ſunt; atque hæc eſt vera illa ſerratura, qua tergum unum diſſectum eſt in duo, quod ſi enim duo fuiſſent terga, videri poterat, non niſi ſeparationem factam eſſe.

90. Et quoniam parvæ adhuc erat ſtaturæ, nec pertingeret, niſi uſque ad pectus Seir, i.e. ſub tertiam ſupernam Tiphereth, hinc ut creſceret, Mater ſuperna derivabat in eam lac ſuum, è duobus uberibus, quæ ſunt אֹל & מֹי: & ubera hæc ſunt Nezach, Hod, Binæ, ingredientia in cerebrum Seir & pertingentia uſque ad Nezach Hod ejuſdem. Et his uberibus Mater lactat Seir & Uxorem ejus, & hoc vocatur *Incrementum primum.* גרלות אֹ

91. Cum autem tranſiret gutta quæ in Patre fuerat, in Matrem, tunc Malchuth Tebhunæ inde ſeparabat ſibique aſſumebat dimidium punctum de punctis Caudæ illius Guttæ; ita ut cum Seir de utero Matris prodiret, ipſi non adhæreret niſi dimidium punctum caudæ ſupra dictæ; quod erat myſterium Rachel, quæ adhærebat ז״א Seir à tergo è regione pectoris ejus.

92. Poſtea autem cum Mater influeret in Seir, Eadem ipſi quoque largiebatur medietatem puncti caudæ reliquam, quod erat myſterium Leæ. Et quia punctum hoc non inveniebat locum prodeundi è regione pectoris ejus, eò quod ibi eſſet Rachel; nec etiam inveniret locum ad aſcendendum per foramen Cerebri, propter capillos Arich, ſuperinſtratos capil-

lis

Digitized by Google

lis Seir, ideo exibat per foramina Cervicis, ubi eſt punctum Lus; atque inibi formata eſt in Perſonam; ipſiusque pedes pertingunt uſque ad caput Rachel. Unde patet, quod perſona Leæ extendatur per tertiam partem ſupernam Pulchritudinis Seir: nam Lea & Rachel ambæ conſtant ex una tertia.

93. A tergo autem Seir eſt quaſi foramen, & corpus Seir influit per illud: & foramen illud apertum eſt; & huic correſpondet ſcrobiculus pectoris in homine.

94. Hinc prodit influentia in capillos Rachel, qui cum rubri ſint ſua natura, hoc affluxu opus habent ut dealbentur: ſicut Arich capillitio ſuo dealbat capillos Seir, qui nigri ſunt. Rachel autem oculis caret per ſe.

95. Et capilli Seir pertingunt uſque ad foramen iſtud.

96. Ut autem perficerentur Vaſa Cerebrina τοῦ Seir, Pater & Mater primùm quidem amplectebantur Seir (ut ſupradictum) dextris atque ſiniſtris permutatis, deinde autem cuilibet, quod ſuum fuerat, redditum eſt: & poſtea Pater applicuit (vide Schema ſequens.) Chochmam A. Matris ad Nezach ſuam B. & Mater Binam ſuam C. ad Hod Patris D, ita ut faciebus mutuo oppoſitis Nezach Patris B. obverteretur τοῦ Hod Matris E. Et quia τοῦ Nezach Patris B. etiam aderat Chochma ejuſdem F. ſicut in Hod Matris E. Binah ejuſdem C. hinc è 4. his fiebat punctum unum. Chochmah enim & Binah ſunt radix Cerebrorum in duobus vaſis ſupra dictis.

97. Deinde hoc punctum dividebatur in tres partes, quarum una remanebat in Hod Matris E. una autem abibat in Nezach ejuſdem G.

98. Nezach autem Matris G. in qua tertia illius puncti erat emittebat tertiam ſuam inferiorem H. נהי ſcil. & adimplebat tertiam ſupernam חבד. I. Chochmæ Seiricæ K.

99. Cum autem Chochmæ huic Seir K. adhuc deeſſent duæ tertiæ inferiores, hinc ut iſtæ complerentur, aſçendit

tertia ſuperior, nempe חבד L. de Cheſed Seir M. unde extitit נגת N. Chochmæ Seir K.

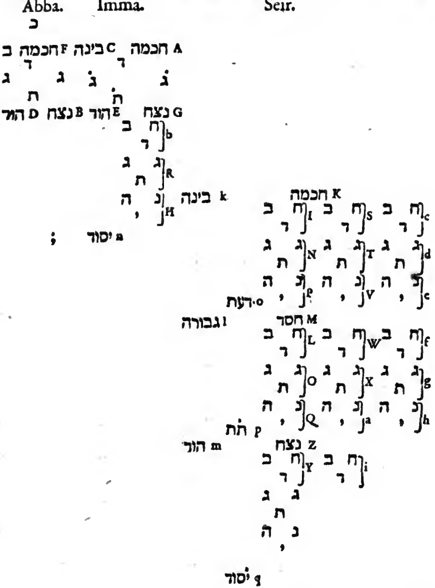
100. Quin etiam aſcendit tertia altera נגת O. de Cheſed Seir M. & ſupplevit tertiam imam נהי P. in Chochma Seir K. ita ut in Cheſed Seir M. non niſi tertia ima נהי Q. remaneret.

101. Deinde Mater in Chochmam Seir K. demittebat tertiam ſecundam נגת R. ſuæ Nezach G. è qua fiebat חבד S. Chochmæ Seir K. חבד verò I. quæ antea facta erat ex נהי H. Matris deſcendere cogebatur, ita ut inde fieret נגת T. Chochmæ Seir K. Prior verò נגת N. deſcendere cogebatur, ut inde fieret נהי V. Chochmæ Seir K. נהי autem P. producta ex נגת Cheſed O. deſcendens evadebat in חבד W. Cheſed Seir M. Atque tunc etiam aſcendebat נהי Q. è Cheſed M. & inde fiebat נגת X. ejuſdem Cheſed. Quin imò etiam חבד Y. è Nezach Seir Z. elevata fiebat tertia ima נהי a. Cheſed.

102. Tandem Mater etiam demittebat in Chochmam Seir חבד b. Nezach ſuæ G. ita ut inde fieret חבד c. in Chochmah Seir K. Prior a. חבד S. depreſſa fiebat נגת d. ejusdem Chochmæ K. Et נגת T. depreſſa fiebat נהי e. ejuſdem Chochmæ. Et נהי prior V. exorta è חבד Cheſed L. redibat in locum priſtinum f. ſeu potius L. ita ut iterum eſſet חבד Cheſed: unde חבד W. quæ fuerat exorta è נגת Cheſed O. iterum fiebat נגת g. priori loco O. & נגת x è נהי Q. iterum fiebat נהי h. priori loco Q. & נהי a. è חבד Y ** Nezach Z redibat ad locum ſuum, ut iterum inde fieret חבד i. loco priore y.

Ut

Digitized by Google

Abba.
Imma.
Seir.
A חכמה
C בינה
F חכמה
G נצח
E הוד
B נצח
D הוד
k בינה
n יסוד
K חכמה
o דעת
M חסד
l גבורה
p תת
Z נצח
m הוד
q יסוד

103. Atque ſic lux נְהִ״י H. è Nezach Matris G. non tantùm cerebrum Seir formabat, ſed per omnia ejus membra extendebatur ad pedes uſque.

104. Ratio autem hujus circulationis, & quare non ſimul ac ſemel omnia à Matre affluerent hæc eſt, ne ſc. frangeretur Vas Chochmæ Seir ob nimiam lucem.

105. Eodem modo etiam prodibat influxus ex Hod Binæ, ſ. Immæ E. in Binam Seir k. intermixtis nempe Gebhurah Seir l. & Hod ejuſdem m. eadem penitus ratione. Nec aliter ſe habebat derivatio è Jeſod Matris n. in Daath Seir o. concurrentibus ח״ת Seir p. & Jeſod ejuſdem q. ut ſupra deſcriptum. Et ſic magna illa Lux è Matre hic ſufferri poterat citra noxam.

עִיבור בּ
גדלות בּ

106. His factis Mater in uterum ſeu Jeſod ſuum iterum colligebat lumen internum è Seir & uxore ejus, ut fieret particeps Uſus rationis, & hæc vocatur Imprægnatio Secunda, unde illis Incrementum alterum, quo roborabantur membra eorum annexa 6. extremitatibus Matris atque Patris.

קטנות בּ
קטנות א

107. Ut autem Mater illos capere poſſet in utero ſuo, opus erat ut Seir & Uxor ejus conduplicarentur complicatis invicem tertiis eorum h. m. ut à parte anteriore, נְהִ״י complicaretur cum Cheſed & Gebhurah: nec minus ח״ת medietatem imam reduceret verſus medietatem ſupernam, ita ut Jacob coordinaretur Puero Iiſraël. Qualis conduplicatio & fiebat à parte poſteriore, ita ut Rachel obverteretur Leæ. Et iſta conduplicatio vocatur Parvitas ſeu infantia ſecunda: cum enim primum adhuc eſſent in utero Matris locum habebat infantia prima:

108. Et imprægnatio hæc ſecunda durabat 12. menſes, cum Geſtatio prima tantùm duraſſet menſes 9.

Digitized by Google

109. Myſterium autem Conceptus primi novimeſtris hoceſt, quod Seir tum aſſugeret de Matre iſta Nomina, nempe Nomen קסא, i. e. אהיה ſub plenitudine Joddin; h. m. אלף הי יוד הי & Nomen בן è Tetragrammato יוד הה וו הה, quæ duo Nomina efficiunt 213. quibus adde 3. portiones Nominis אלהים, ſic diviſas אל ה ים & habebis 216. & ſi adjeceris Nomen עב fient 288. juxta valorem vocis ויעבר ſ. עיבור.

110. Myſterium autem Conceptus ſecundi Duodecimeſtris iſtud eſt, quod Seir aſſugeret Nomen קנא quod eſt אהיה Hehatum h. m. אלף הה יוד הה 151. cui ſi addis Nomen ארני 65. etiam habes 216. & cum עב 288. juxta valorem עיבור.

111. Datur tamen etiam tertius Conceptus ſeptimeſtris (pro diverſa ratione computandi) quo Seir aſſugebat Nomen קמג quod eſt אהיה Alephatum h.m. אלף הא יוד הא 143. adde מה 45. & numerum Tetragrammati 26. & duas portiones Tetragrammati h. m. diviſas יה וה & habebis 216. & adjecto עב Patris 288. עיבור.

112. Cum ita Seir fuiſſet in utero per duodecim hos menſes, prodiit ex eo cum uxore, ipſe quidem membris jam perfectis & cum ſtatura debita; uxori autem ſtatura nondum aderat debita, & membra ejus tantùm erant ad inſtar cornuum cicadarum.

113. Ut tamen ipſe quoq; Seir ulteriùs coronaretur Benignitatibus, Pater in Matrem immittebat 5. ſuas Chaſadas, quæ ſunt radix omniū Chaſadim Seir, i.e. Internū de ejus Chaſadim: Et mater eaſdem immittebat in Seir per Jeſod ſuum, idque ſic, ut quælibet de 9. Sephiris Seir acciperet dimidiam portionem Cheſedæ, è 5. Chaſadis. Dimidia autem Cheſed reſidua erat, quæ dividebatur in tres portiones. Et è tertia prima dimidiæ hujus Cheſedæ fiebat Kether pro Uxore Seir; & è duabus tertiis reliquis fiebat Kether pro ipſo Seir, ſub myſterio lucis reverſæ.

114. Neceſſe autem erat ut Mater immiſſura 5. has Cha-

Chaſadas in Seir ſeſe inclinaret, quoniam Jeſod ejus nimis breve eſt, nec æquale toti corpori Seir; idque fiebat ſub myſterio Vaſis Jeſod ejus; unde corpus Seir contegebat uſq; ad tertiam ejus ſupernam ת״ת, illuc uſque enim pertingebat illuminatio, Fundamenti Materni; Caput autem Seir manebat apertum.

115. Diſtributio autem 5. Chaſadim illarum ita fiebat: una Cheſed integra dabatur Chochmæ, & una Binæ, una quoque Gedulæ, & una Gebhuræ: & deinde Gedula medietatem ſuæ Cheſedæ dabat ה״ל Nezach, quoniam illam integram non poterat ſuſtinere; & ſic quoque Gebhurah ה״ל Hod; Daath autem cum nondum eſſet ſub natura Vaſis, ideo nihil poterat participare de iſtis Chaſadis, ſed omnia ex ipſa profluebant, & tota illa Cheſed devolvebatur in Tiphereth: ſed nec hæc eandem totam ſufferre poterat & medietatem dimittebat ad Jeſod. Deinde vero & Chochmah medietatem de ſua Cheſed communicabat ה״ל Daath, quod & Binah imitabatur; ſed nec tum Daath ſuſtinere poterat utramque illam medietatem, unde unam ex illis demittebat ad Tiphereth, alteram pro ſe retinendo; jam enim ob veſtigium antea inibi relictum, valebat: ת״ת autem cum jam alteram medietatem acciperet, priorem dimittebat, in Jeſod; ſicut & Jeſod priorem dimittebat; quæ aſcendens inde in Hod egrediebatur in Rachel; & è tertia ejus fiebat corona pro capite Rachelis; reliquæ autem tertiæ duæ fiebant Corona Seir ipſius; roboratæ veſtigio in Daath invento atque aſſumto.

116. Inſeminatis his 5. Chaſadis Patris in Seir & Uxorem ejus, curandum quoque erat, ut pruritus atque appetitus copulæ conjugalis inter eos exſuſcitaretur, hinc & Matrem oportebat derivare in Seir Chaſadas & Gebhuras ſupernas.

117. Iſtæ autem producebantur è percuſſione illa, qua percutiebantur duæ partes barbæ è 13. quæ in Arich, nempe Nozer, & Nakkeh 8. & 13. Nozer enim eſt Influentia ſuperior & Nakkeh inferior, nempe duo apices barbæ, quarum prima paulo

paulo longior alterâ, & dextra vocatur ſuperior. Et è percuſſione hac exortæ ſunt 5. Chaſadim & 5. Gebhuroth. Et percuſſio hæc idem eſt quod congreſſus, cujus nomen hic non adhibetur, quia ibi inſolitus eſt. Exortæ autem ſunt 5. Chaſadim è Nozer, & 5. Geburoth è Nakkeh; omnes autem ſimul conſtituebant guttam unam præcellentem admodum.

118. Arich autem 5. illas Chaſadas dabat Patri, nimirum in Daath ejuſdem, quæ eſt diſtributrix pro ſequentibus: 5. autem Gebhuroth dabat Daæ Matris: & ex hoc influxu Arich in Patrem & Matrem excitabatur appetitus eorum, ita ut congrederentur. Quamvis enim ſemper cohæreant, nunc tamen coitus iſte magis emicuit, propter influxum excellentiorem.

119. Daath autem Paterna ita diſtribuebat Chaſadas ſuas, ut unam acciperet Gedulah, alteram Gebhurah, reliquas נ״ה Nezach & Hod, unde omnes confluebant in Jeſod, Patris: & ſic & in Matre: congredientibus igitur Patre & Matre 5. Chaſadim Patris immittebantur in Jeſod Matris.

120. Mater igitur derivabat illas omnes in Seir & Uxorem ejus: idque h. m. primò omnes Chaſadas & Gebhuras ſimul immittebat in Daath Seir: Daath autem 5. Gebhuras derivabat per נ״ה in Jeſod, ſub myſterio Guttæ, retentis adhuc Chaſadis; Jeſod autem cum ad naturam amorum ſpectaret, Gebhuras illas retinere nolebat, ſed illas iterum ſurſum remittebat, cumque venirent ad foramen illud, ſupra dictum, per illud egreſſæ in Caput Rachelis intrabant, ut in illa formaretur Vas capitis, & Vas cerebri, quæ adhuc minuta erant, & per iſtas Gebhuras creſcebant.

121. Sed 5. Chaſadæ ita diſtribuebantur per Daath in reliqua membra Seir: primo Daath Cheſedam integram dabat Gedulæ, & aliam integram Gebhuræ; poſtea integram quoque Tipherethæ; cujus tertia ſuperna pro ſe retinebat tertiam de hac Cheſed; ſed duæ tertiæ Tipherethicæ reliquæ non poterant ſupportare duas tertias Chaſadicas reliquas; unde ex

Digitized by Google

una tertia Cheſedica, implebantur ambæ tertiæ Tipherethicæ, & reſidua erat una tertia Cheſedica.

122. DeindeDaath integram quoque Cheſedam dabat Nezachæ, & aliam Hodæ, quæ ſingulæ tantùm medietatem de qualibet retinere poterant; duæ igitur medietates, quæ efficiunt integram in 3. tertias diviſibilem deſcendebant in Jeſod; ſed nec Jeſod illas ſupportare poterat; ſed illas elevabat per foramen Tiphereticum; in ipſo vero non remanebat niſi lux Veſtigiorum omnium 5. Gebhurarum, quæ ibi tranſierant; cum luce Veſtigiali duarum medietatum Chaſadicarum ut ſup. dictum.

123. Duæ igitur iſtæ medietates Chaſadicæ exibant per foramen Tipherethicum & hinc formabantur Cerebra Rachel; quoniam tertia una cum dimidia, quæ prodierat è Nezach conſtituebat cerebrum Chochmæ Rachelis; & tertia una cum dimidia quæ prodierat è Hod conſtituebat cerebrum Binæ Rachelis: Veſtigium autem duarum harum medietatum Chaſadicarum quæ fuerant in Nezach & Hod, ibidem relictum, nec tamen retentum, ſed etiam in Jeſod derivatum, ubi commixtum, factum erat ad inſtar ſcintillæ proſilientis ſub malleo, abibat in Daath Rachelis, eamque retinebat Cranium ejuſdem, quod eſt Kether.

124. Tertia autem illa quæ reſidua manſerat in Tiphereth (§. 121.) iterum dividebatur in duas partes, quarum una paulo major altera; Pars igitur prima iterum bipartita aſcendensque exibat per foramen, in DaathRachelis, nimirum cum Veſtigio modo dicto (§. 123.) pro Cranio ejus.

125. Tunc Mater, quæ hactenus ſeſe inclinaverat, iterum erecta priorem ſuum reaſſumebat ſitum, ita ut Gedulah & Gebhurah, & tertia ſuperior Tipheretica (quæ hactenus fuerant contectæ, ita ut Gedulah Cheſedam integram retinere potuerit, ut & Gebhurah, & tertia Tipheretica, tertiam Cheſedicam integram acceperit; quoniam Chaſadæ illæ ſeipſas dimi-

Digitized by Google

diminuerant coram luce Jeſodica Matris) nunc detegentur, & Chaſadæ in illis contentæ excreſcerent & augerentur; ita ut pars una Vaſorum Seiricorum non poſſet capere niſi partem dimidiam unius Cheſedæ à Daath acceptæ; Hinc tertia ſuperior Tipherethica, quæ antea retinuerat tertiam integram unius Cheſedæ, jam non poterat capere niſi tertiam dimidiam; unde nunc ſuperfluæ iterum erant tres tertiæ cum dimidia.

126. Egreſſæ igitur medietates illæ Chaſadicæ è Gedulah & Gebhurah, aſcendebant, ita ut Gedulica in Chochmam Seiricam & Gebhurica in Binam intrarent; Nec tamen totæ ibi manebant, ſed Chochmah non niſi unam retinebat tertiam, ſuperflua manente tertia dimidiâ; & ſic quoque Binâ. Tertia autem dimidia è tertia ſuperna Tipherethica egreſſa per Daath rectà elevabatur, eamque retinebat Cranium Seiricum.

127. Eodemque momento etiam aſcendebat pars altera tertiæ Cheſedicæ (§. 124.) quæ reſidua fuerat è duabus tertiis Cheſed, quæ prius deſcenderant in duas tertias Tipherethicas, (una enim medietas aſcenderat pro cranio Rachel, §. 124. & jam hæc medietas altera aſcendebat in Craninm Seiricum, pro eo roborando.

128. Chochma autem Seirica, quamvis inſignis eſſet ipſius qualitas, quantitate tamen non adeò præpollebat, unde unica ipſi ſufficiebat tertia è medietate illa in Gedulah transmiſſa, tertia autem altera dimidia, per Daath abibat in Kether Seiricam, quod eſt cranium; & ſic quoque in Binah.

129. Et nunc Kether Seirica perfecta erat & integra; Nam antea in Ibbur ſecundo, habebat duas tertias è dimidia Cheſeda, quæ eſt tertia una, quæ venerat è Daath in Tiphereth, & hinc medietas ejus in Jeſod; & è Jeſod aſcenderat, & facta erat ex hac medietate unius tertiæ, Corona Rachelis, & è duabus tertiis reliquis Corona Seirica, aſſumto veſtigio duarum Chaſadarum de quibus ſupra, nunc accedente dimidia ter-

 tia

Digitized by Google

tia ex illa tertia Cheſedica, quæ ingreſſa erat in foramen; & aliquantò plus. Cui accedit dimidia tertia reſidua in tertia ſuperna Tipheretica, nuper erecta Matre, detecta; unde jam duæ tertiæ & aliquanto plus: cui adde, quod Chochma & Binah illuc derivarant, tertiam nempe integram; unde Kether Seirica jam habet tres tertias.

130. Rachel tamen nondum ita conſummata erat ut membra ejus ritè fungi poſſent munere ſuo, quippe quæ adhuc erant ad inſtar cornuum cicadæ; Ut igitur ipſa quoque decadem ſuam acciperet ut Ipſe, diaphanæ factæ ſunt Nezach, Hod, Jeſod, Seiricæ; & emiſerunt lumina à tergo; (Non per foramen ſ. d. quippe per quod non tranſeunt niſi ea lumina, quæ è ſupernis deſcendunt; quæ verò ab ipſo Seir proveniunt, ipſa reſplendeſcunt & prodeunt.)

131. E luminibus igitur promicantibus è Nezach Seirica conſtructa eſt tota linea dextra Rachelis, idque h. m. è tertia ſuperna Nezachica nempe Kether Chochma Binah, facta eſt Chochma Rachelis; è luminibus prodeuntibus è tertia altera, Gedulah, Gebhurah, Tiphereth, facta eſt Gedulah Rachelis: & è tertia ima, Nezach, Hod, Jeſod, orta eſt Nezach Rachelis. Sic è poſterioribus Jeſodicis ejuſdem Seir conſtituta eſt linea media Rachelis; & è poſterioribus Hodicis linea ſiniſtra ejuſdem.

Digitized by Google

Ad Clariſsimum ac Eruditiſsimum Virum N. N.

De rebus in Amica ſua Reſponſione contentis Ulterior Diſquiſitio.

Sr.

JAM much ashamed that J haue been ſo long ſilent ſince my receit of your laſt. But J beg your pardon for this incivility, that J was neceſſarily forced to by reaſon of my Theologicall volume that was in the preſſe, and is but newly come out. Which neceſſitated my ſtay in Cambridge till J ſaw that buſineſſe diſpatched, vvhich was much later then they promiſed me. Which made me ſo long ere J came to Ragley, or had any opportunity or leaſure of reading the Cabbaliſticall MSS. you was pleaſed to ſend thither, for which J returne you many thankes. They with yor ingenious and learned Anſwer to my Objections aud Quæres about ſome Paſſages in Tractatus primus Libri Druſchim, haue given me further inſight into the Cabbaliſticall learning of the Jews. But that MS that is called Emek Hammelech is writh with ſo many abbreviatures and ſo ſmall an imperfect a letter that much of it was unlegible to me How ever J haue a generall conception of the drift of the bock, and haue taken notes of ſeverall particular paſſages thereof. Jam much incumbred with two great imperfections, the one that J cannot write a good hand, the other that J can not eaſily read a bad one. Monſieur van N. is ſo ſoon to take a jorny hence into Holland that J cannot write an Anſwer to Your Amica Reſponſio, but ſhall frame one att Leaſure after his departure hence, which J hope to haue in readineſſe againſt his returne, which he promiſeth will not be long. And J ſhall endea-

vour to imitate that excellent good temper in your Amica Reſponſio. For upon my reading againe my ovvn Objections and Quæres, they ſeeme in ſome places to haue more heat and acrimonie then is needfull or ſutable to the preſent diſpoſition of minde J am novv in. But J was ſurprized with the unexpectedneſſe of the doctrine of that Tractate. But it is ſufficient to intimate a mans reaſons of diſſent, where onely ſimple errour is at the bottom. What ſo ever is more then this cometh of evill. In my Reply to your Anſwer J intend to take occaſion, if J finde it to come off eaſily and naturally to hint ſomething toward the finding out what may be the ſound and irrefutable meaning of the Mercabah, as J do not much diffide, but that J haue hitt on the true Cabbala of their Bereshit. In which J ſuppoſe a Creation properly ſo called. Which Hypotheſis is laden with no abſurdityes that J know The other, which denyes Creation properly ſo called ſeemes to me to be burdened with inſuperable difficultyes viz. That either Matter is of it ſelf and Soules and Angells themſelves are made of matter, or elſe that God is as well the materiall as the efficient Cauſe of all thinges, and conſequently may be turned into clay and ſtones. But this J onely hint by the by.

J underſtand by Monſieur van N. that he would haue you forthvvith publish, ſo far as you haue gone in the Zoar, which intention of his J like very well, that the labour you haue taken already may be in no hazard of being loſt. Or that it may not all be loſt, that you publish part of that you haue translated, and ſo ſett it out at leaſure by parts. And if you do (as J ſuppoſe you doe intend) beſides an Index of ſo much as you do publish at a time, make alſo a generall Alphabet of the more obſcure Cabbaliſticall termes and phraſes (as J haue made in my Synopſis Prophetica an Alphabet of Prophetik Iconismus) it will conferre much to the benefitt of the Rea-

der and make the buk more ſaleable, and the more effectually invite men to ſearch into thoſe ſtudies, and to underſtand what there is in the Jevvish Cabbala. Your tvvo Cabbaliſticall Tables vvith the Names and Attributes congeſted under each Sephirah (vvhich vvill not be much unlike in nature and uſe to Johannes Meurſius his Denarius Pythagoricus) vvill alſo be very fitt for this firſt volume you intend. And if your Syſtema Theologiæ Judaicæ vvere in this volume too, all theſe vvould tend to the Sharpening mens appetitts for the reading and underſtanding of the Soar: When they haue ſome thing afore hand to underſtand it by and ſomething to ſearch for and examine by it; it being the moſt authentick Treaſure of their Cabbala. And Monſieur van N. is of opinion, nor am J contrarie to it, that if you publish alſo your Amica Reſponſio you haue vvrit to me, and I reply to it (vvhich J intend to doe in all faireneſſe and vvith ſuch a ſuſpenſion of aſſent as you uſe in your Reſponſio) that this may alſo further vvhith the Readers appetite tho the peruſing of the Soar and the being inquiſitive vvhere the truth lyes, and vvhat the ancient Cabbala may be, vvhether Iſaac Lorias vvay, vvhich you vvill moſt vvhat follovv, I ſuppoſe, in Your Syſtema Theologiæ Judaicæ, or vvhether in vvhat I ſhall hint, or els ſome third vvay, or in ſomething mixt of all. But in the meane time he conceives this to be a very probable vvay, of engaging men to look vvith more eagerneſſe into the Zoar, and to try vvhat there is in the Jevvish Cabbala, they hauing ſuch a game ſtarted before them. And that they may the better underſtand Your Amica Reſponſio, it vvill be convenient that my conſiderations and Quæres be published vvith it, and alſo Tractatus primus Libri Druſchim. And therefore I vvil turne my conſiderations and Quæres into Latine, and diſtinguish each Conſideration into ſuch parts as you haue done in Your Amica Reſponſio.

As

As you are very cautious of aſſerting any thing in Your Amica Reſponſio vvhich prudent example I intend to imitate in my Reply, ſo I beleeve the ſame prudence vvill prompt you to ſuſpend Your Aſſent in Your Syſtema Theologiæ Judaicæ, affirming nothing for true, but vvhat the Chriſtian as vvell as the Jevv is agreed in, but onely declaring this to be the Theologicall Cabbala of the Jevves, according to ſuch or ſuch of their Rabbies, and that it is vvorth the paines of both Jevv and Chriſtian to examine it further, hovv much truth there is in it, and vvhether it may not be further rectifyed or amplifyed out of the Zoar, intimating therevvithall hovv beneficiall this may prove for the preparing of the Jevvs to receive Chriſtianity, the difficultyes and obſtacles being cleard and removed by the right underſtanding of their ovvn Cabbala. You may alſo if You think good, make ſome returne to my Reply for the further entertaining the Reader, ſuggeſting vvhat may further confirme vvhat you like mit, or intimating vvhat ever I may ſeem miſtaken in, that truth may haue the more free courſe. And then the matter may reſt there, for J am not at all deſirous of hauing the laſt vvord. This is all that for the preſent occurres, but my hearty vviſhing you good ſucceſſe in your learned and laborious undertakings, and the ſubſcribing my ſelf

Honourd Sr.

From Ragley. April, 22, 1675.

Your moſt Affectionate Friend
and Humble Servant.

Per-

PErlectâ, Vir Clariſſime, *Amicâ tuâ Reſponſione*, neſciebam profectò, an eximium tuum acumen ac Eruditionis copiam, an verò prudentiam candoremque animi, dulcedinemque ingenii ac manſuetudinem magis admirari deberem. Quarum virtutum tuarum, cum priores quidem nobis haud ita facilè aſſequi liceat, poſteriores in hac noſtrâ *Ulteriori Diſquiſitione* de rebus in *Amicâ tuâ Reſponſione* contentis quantum poſſumus, imitabimur. Non quod res ſingulas, quæ in eruditâ tuâ Reſponſione occurrunt, mihi accuratè diſcutiendas propoſuerim, ſed quæ majoris ſint momenti, quaſque è re noſtrâ fore magis penſiculatè Examinare, perſenſero. Quod quantâ poſſum brevitate ac perſpicuitate effectum dabo.

Primò igitur quæ in *Præfatione* occurrunt, levi brachio perſtringam, ad ipſam *Reſponſionem* mox perrecturus.

§. 4. Equidem ſtudium tuum atque ſolicitudinem de convertendis *Judæis* magnoperè laudo, quippe opus dignum viro non nomine ſolùm ſed & re ipſâ, *Chriſtiano*. Tuæque ſententiæ accedo, quòd non ſolùm utile, ſed fere neceſſarium ſit, antequàm res tanti momenti ſuſcipiatur, ut Chriſtianus ac Judæus mutuam utriusque intelligant Theologiam ſive Theoſophiam. Ac proinde quòd non contemnendum gradum ad hanc rem faciat, qui ſe communem utriſque præſtat Interpretem. Qua de causâ ingentes profectò tibi debentur gratiæ, non tantum à Republicâ literaria, ſed à toto Chriſtiano orbe, quod hanc tam difficilem Provinciam in te ſuſceperis. Converſi verò *Judæi*, an ſua *Barbaricâ* Philoſophiâ uſuri ſint, an verò *Græcanicâ* rem puto eſſe in ambiguo, vel potius eos viros factos Chriſtianos, nulli Sectæ addictos fore, ſed liberos veritatis indagatores & amplexatores ingenuos undecunque emicuerit, nec tam indulturos oralibus traditionibus, quam Sacris Scripturis Sanctoque Spiritui à Chriſto omnibus verè credentibus promiſſo ſolidæque Rationi innixuros. Nec ſa-

Digitized by Google

nè credo probabile, eis temporibus fore, ut per longas & ænigmaticas ambages Erudiantur homines, in rebus Divinis, ſed ut velo *Moſaico* remoto, prout quisque in Divina vita profecerit, nudam contempletur veritatem unctionem utique nactus, quæ eum omnia edoctura ſit, quæ ſana ſint & ſolida ac utilia, nec σεσοφισμένοις μύθοις gaviſuros, ſed certis ac ponderoſis myſticorum locorum Moſis ac Prophetarum, internoque lumini ac Spiritui congruis explicationibus abunde futuros eſſe contentos. Quod denique *zeteticè* potius quàm *theticè* omnia tractas in *Theologia* tua *Judaica*, id meritò ſingulari tuæ, tum prudentiæ, tum charitati imputandum eſt, quippe quæ via expeditiſſima eſt, quâ & Publico prodeſſe poſſis & neminem interim privatum offendere.

§. 5. Satis ſplendidam ſanè ac opulentam in hac Sectione nobis ante oculos exponis librorum Cabbaliſticorum ſupellectilem, teque tam benè undiquaque ad ſuſceptum onus inſtructum eſſe vehementer gaudeo. Nam ſuppoſito quidem, quod multos hîc prævideo eosque non indoctos viros avidè ſibi arrepturos, nempe, cum libri hi Cabbaliſtici, publicationem Talmudis Babylonici (quod & ipſe fateris) antiquitate non multum ſuperent, quæ facta eſt circa annum à N. C. quadringenteſimum, ſatis ab eo tempore ſpatii Judæos habuiſſe, ne dicam plus ſatis à receptione *Cabbalæ* per *Moſen* in monte *Sinai*, ad eam propriis inventis corrumpendam, quippe quum tam clarè conſtet temporibus Chriſti eos Cabbalam *Ritualem Moralemque* turpiter corrupiſſe. Et certe tametſi regeri poſſit, non eaſdem ipſis fuiſſe occaſiones corrumpendi Cabbalam *Theoſophicam*, quæ ad *Ritualem*, *Moralemque* corrumpendam datæ fuerint, meminiſſe tamen oportet, inter excidium Urbis per *Titum* & Publicationem *Talmudis* ſatis temporis interfluxiſſe, quo, propter calamitatem temporum, in quæ inciderant *Judæi*, quibusque *Judæorum* animi ab iſtiusmodi ſtudiis penitus avocarentur, præcipuas etiam Cabbalæ *Theoſophicæ* partes

planè

Digitized by Google

planè perderent & oblivioni traderent, & mox ne perdidiſſe viderentur, nova commenta earum loco adinvenirent. Id quod R. *Moſes Ægyptius* in *More Nevochim*, part. 1. c. 71. apertè videtur confiteri. Quod ſi, inquit ille, circa Legem *oralem* cautum eſt, ne illa publicè in libro conſcripta omnibus proſtaret, ne forte corrumperetur aut depravaretur: quanto magis debuit hoc fieri circa Arcana iſta Legis *Theoſophica* vel *Philoſophica*, & caveri, ne divulgentur publicè & ita Margaritæ porcis objicerentur? Quamobrem partim longitudine temporis, partim infidelium & ſtultorum populorum in eos dominatione, partim etiam quod non cuivis conceſſa erant, multa myſteria Gentis Judaicæ *Theoſophica* & *Philoſophica* palā agnoſcit periiſſe & in oblivionem deveniſſe. Præterea ſcripta hæc antiqua quæ extant, quod & ipſe innuis, ænigmatum & allegoriarum multitudine perinde ac ipsâ antiquitate apparere venerabilia. Quarum altera alteram deſtruit, Ænigmatum, & Allegoriarum multitudo Antiquitatem, quippe incredibile videri antiquam illam *Cabbalā Moſaicam*, ænigmaticam fuiſſe, cum veritas eſſet, [אמתי] i. e. vera ac aperta interpretatio locorum maximè ænigmaticorum in *Pentateucho*, & præſertim trium primorum Capitum *Geneſeos*, rerumque ad *Tabernaculum* ſpectantium *Summumque Sacerdotem*, ipſiusque adeo *Mercavæ* ſive currus Triumphalis DEI *Iſraëlis* in monte à *Moſe*, *Aarone*, *Nadab* & *Abihu* conſpecti, cum Throno *Saphirino* ut in viſione *Ezechielis*. Quarum rerum Interpretatio procul dubio plana erat & perſpicua, apertaque doctrina maximè ſublimium veritatum *Theoſophicarum* vel *Philoſophicarum*, & à vulgi captu longiſsimè abhorrentium, ſed à *Moſe* ipſo penitiſſimè intellectarum, quamvis figuris *Moſaicis* Propheticisq; viſionibus obtectarum, unde & facies *Moſis* deſcendentis de monte lucere dicitur, & mox ob captum populi velo obduci. In *litera* eſt *velum*, in *orali doctrina* de ſenſu Myſtico, eſt *Lux*. Quæ ipſa igitur ænigmatica non erat, nec ſolent Allegoriæ per Ænigmata & Allegorias exponi.

 Sed

Digitized by Google

Sed conceſſis, inquam, his omnibus & ſuppoſitis, præclarum tuum inſtitutum parùm profectò inde labefactatur, tum quod ipſe *Maimonides*, qui tamen ſatis ſeverum harum rerum æſtimatorem ſe gerit, pauca doctrinæ illius veteris veſtigia & indicia, quæ in *Talmud* & *Medraſchoth* ſparſim hinc inde extant, tanquam nucleos parvos magnis cinctos corticibus etiamnum agnoſcit comparere, tum quòd res ipſa docet, tam profundam ſcientiam intelligentiſſimi cujusque ac pientiſſimi fidei concreditam, etiam in maximis rerum viciſſitudinibus, temporumque mutationibus neglectui prorſus haberi non potuiſſe, cum ut ipſa virtus, κτῆμα eſſet ἀναφαίρετον, nec ipſis eripi aut ſurripi potuiſſet, ſed cum nec palam per conſcientiam ſublimes iſtas veritates ac arcanas, publicare, nec eas pati omnino intercidere ipſis, liceret, novis tandem involucris ænigmaticis eas abſcondiſſe, ut eſſent, quod olim *Ariſtoteles* reſpondebat *Alexandro* de ſcriptis ſuis *Acroamaticis*, ἐκδεδομένα καὶ μὴ ἐκδεδομένα; *Edita* & *non edita*, edita quidem ipſis *Judæis*, Magiſtris ſuis eos docentibus, gentibus verò non edita, niſi quatenus placuerit *Judæis*; & ipſe opportunè gloriaris inventum eſſe huic Sphyngi *Judaicæ Oedipum* etiam *Judaicum*: Tum denique, quòd præcipua laudatiſſimi tui Inſtituti pars non tam eò collineat ut unam certam integramque Cabbalam, ex his ruderibus Judaicis extruas, quàm ut *Judæi* & *Chriſtiani* ſuam utriusque Theoſophiam mutuò intelligant libereque, quid ſolidum quidve ſecus utrobique reperiatur, apud ſeipſos perpendant. Unde de præcipua hac parte præclari tui Inſtituti, per ſupra dictas difficultates nihil omninò videmus decerpi.

Et quantum quidem ad nova illa Involucra, ex pauxilla mea experientia, ut qui hoſpes planè in his ſtudiis ac peregrinus ſum, reperi tamen veritates maximi momenti, & quas credibile eſt partem fuiſſe antiquæ Cabbalæ, ænigmaticis Imaginibus iiſque mirum in modum craſſis & diſtortis, malignè ſatis atque invidè obtectas & quaſi oblarvatas. Ut in MS. illo (quod

huc mittendum curâſti & de quo gratias tibi ago) *Idra Rabba* appellato. Ubi certè vehementer ſuſpicor Divinitatem *Meſſiæ* conditionemque Regni illius Spiritualis, Eccleſiæve veræ ac Catholicæ latiſſimo ſenſu ſumptæ, quatenus ſuperiorem etiam *Hieroſolymam* includit, per omnes æonas deductam, depravatis ſimulachris & ænigmatis τῶ Seir Anpin, & uxoris ejus, ſuo modo adumbrari. Nec fortean ineptè huc referri poſſe illud S. *Pauli Epheſ.* 5, 32. *Myſterium hoc magnum eſt, loquor autem de Chriſto & Eccleſia.* Sed cum ſummam mihi brevitatem propoſuerim hiſce non licet immorari.

§. 6. Spicilegium, pro tua modeſtia hîc vocas, quam meritò nos ſperamus meſſem uberrimam fore. De Aſſenſu verò Dogmatis Judaicis aut adhibendo aut denegando, juxta tecum ſentio, ante auditam utique cauſam neutrum eſſe faciendum. Nec miraberis *Platonicam* Philoſophiam aliquantum loci habere in Academiis noſtris *Anglicanis*, cum & ſtatuta *Academiarum*, ſaltem *Cantabrigienſis*, aut jubent, aut commendant lectionem non ſolius *Ariſtotelis*, ſed & *Ciceronis* & *Platonis*. Nec iniquum votum eſt, ut Latitudo opinandi apud Doctiores & prudentiores longiùs ſe diffunderet, qui eâ Lege libertatem acceptaturi ſint, quâ aliis in rebus promittit Poëta:

—— Dabiturque licentia ſumpta pudenter.

§. 7. Diſcrimen quod ponis in hac Sectione inter *Judaicam* Philoſophiam & *Pythagoricam* ac *Platonicam* non caret acumine ac judicio. Cæterùm dum *Judæorum* Magiſtros in duo genera diſpeſcis, locis ævique periodis diſtincta, magnum mihi injicis ſcrupulum etiam de eis, qui Urbis vaſtationi ſunt propiores, & in terrâ Sanctâ ſuas Scholas habuêre. Sunt enim qui contendunt etiam ab *Antiochi* temporibus, Philoſophorum Scholis, & certè *Ariſtotelis* præter cæteros Judæam, corruptam fuiſſe. Quo minùs mirari debemus, *Jonathanem* F. *Uriel*, Sectam *Ariſtotelicam* ſapere in ſua Paraphraſi in viſio-

nem *Ezechielis*, qui tamen multis annis vixit ante Urbis excidium. Nam *Rotas* ille Cœlos *Ariſtotelicos* eſſe fingit, & in illius opinionis gratiam, *Et ecce una Rota in terra*, interpretatur dicam, an pervertit ad hunc modum, *Sphæra una poſita erat ſub altitudine Cœli*. Quod ipſe *Maimonides* etiam notavit in *More Nevochim* part. 3. c. 4. Vides quàm maturè corrupta ſit Cabbala *Philoſophica* apud *Judæos*, etiam aliquot annis ante Chriſtum natum, immò multis ſi calculum ineas ab *Antiocho*. Quam quidem ob cauſam ſeriò conſiderandum eſt, annon certiora veteris Philoſophiæ *Judaicæ* veſtigia invenienda ſint apud *Pythagoreos*, quàm apud ipſos *Judæos*, cum *Pythagoras* edoctus ſit Arcana Cabbalæ Philoſophicæ à Sapientibus *Judæorum*, quadringentis aut quingentis annis ante modò memoratam corruptionem. Atque hoc breviter de *Præfatione*. Ad ipſam *Reſponſionem* jam pergimus, ubi pari ferè brevitati operam dabimus.

In Caput I.
Conſideratio prima.

I.

M*Inus accuratè dici; Mundum propterea creatum ut Deus eſſet perfectus, &c.*

1. Satis ingenioſè hîc abs te excogitata eſt Perfectionis Diviſio in *extrinſecam* & *intrinſecam*, quaſi extrinſeca Imperfectio in Deum cadere poſſet, quamvis intrinſeca non poſſit. Cæterum hic porro diſquirendum eſt, an ulla omnino Imperfectio ſive extrinſeca ſive intrinſeca cum Divina αὐταρκείᾳ poſſit conſiſtere?

2. Quod ſtylum linguarum Orientalium attinet, equidem hic ingenuè propriam profiteor imperitiam. Haud tamen credibile cenſeo, quin certæ quædam notiones ſint omnibus gentibus cujuscunque linguæ communes, ne principia naturalis ſcientiæ videantur pro linguarum varietate variari.

3.

3. Ἀνάγκην *Pythagoricam* quamvis admitteremus, diſpiciendum porro eſt, rectiusne hæc Neceſſitas oriri intelligatur, ex eo quod Mundus à Deo factus aliquam ulteriorem perfectionem illi ſuperaddat. (Quæ neceſſitas eſſet *Indigentiæ*, ex parte DEI,) an verò ex eo, quod ita comparata ſit Divina Natura, (quippe quæ perfectiſſima & abſolutiſſima Bonitas eſt ſive Benignitas) ut non poſſit non agere quod ſimpliciter optimum eſt. Ut verò Mundus, quàm primum poteſt, exiſtat ſimpliciter optimum eſt. Atque hinc à *Pythagoreis Decadem* dici ἀνάγκην. Ut verò prior neceſſitas, neceſſitas erat *indigentiæ*; Hæc è contra, neceſſitas eſt *Perfectionis*, ex parte Dei, quæ illius naturæ magis eſt conſentanea.

4. Quid ipſe ſtatuam de Emanatione Mundi Deo coæterna, videre potes in *Enchiridio* meo *Metaphyſico* cap. 10. ubi impoſſibile demonſtro, ut Mundus exiſtat ab æterno. Et certè admiſſo Mundum extitiſſe vel emanaſſe à DEO ab æterno, quamquam hinc concedendum eſt, DEUM ſic ſemper & fuiſſe & fore æquè perfectum, conſiderandum tamen eſt annon etiamnum hoc pugnet, cum Divina αὐτάρκεια, quaſi omnibus numeris DEUS perfectus non eſſet niſi Mundo ſuperaddito? Atque ſic id tantum efficeretur, nempe ut Deus quidem ſemper *æquè* perfectus ſit, nunquam tamen per ſe (Mundo non ſuperaddito) *plenè* perfectus.

II. *Mirè Paradoxum eſſe DEO tribuere nomina ante Creationem, &c.*

1. Ut DEUS ſe cognoſceret ab æterno (quæ certè mihi videtur æterna Filii Generatio) planè neceſſarium erat. An verò ut ſibi nomen ab æterno daret, perinde neceſſarium ſit, magis ardua eſt quæſtio, neque enim ſuam ipſius notitiam apud ſe quicquam illuſtraret. Apud homines quidem, illud *Platonis* valere poteſt. Ὃς ἂν ἰδῃ τὰ ὀνόματα εἴσεται καὶ τὰ πράγματα, non item apud DEUM, qui immediatam rerum naturam novit, nulla nominum manuductione indigens. Et præterea diſquirendum

rendum eſt, an Hebraicè ſe tantùm nominaverit, an verò G
cè etiam & Latinè & Gallicè & Germanicè & Hiſpanicè
mnibus in univerſum nominibus, quibus apud ullam gen
appellatur. Hæc inquam per otium diſquirenda ſunt, ne
merè quicquam ſtatuendum.

2. Hæc quæſtio priori admodú affinis eſt. Et certè qu
vis leve quid præ ſe ferre videatur, viam aperit in immen
philoſophandi campum, eumque ſpinoſum ſatis ac dum
obſitum. Nec certi eſſe poſſumus Ideas nominum & lin
rum ab æterno eſſe, & dialectorum ſingularum, ſingular
que mutationum ac depravationum, niſi omnium omnin
rum & perſonarum, *actionumque* ac *motionum* in Mundo v
ſimarum pariter atque honeſtiſſimarum ab æterno concipi
in mente Divina Idealis deſcriptio, atque hæc non ſolum
ἐνεστώτων, ſed & τῶν μελλόντων, uti diſtinguit alicubi *Ariſtoteles*, n
berum hominis arbitrium funditus ſubvertatur, ac proinde
bus perſoniſque infinita fere Bivia, Trivia, Quadriviaque p
re in Divino fato delineata, de quibus hîc diſputandi, nec lo
eſt, nec animus. Interea loci conceſsâ hâc omnimodâ rer
Perſonarum, motionumque atque actionum in mente D
na, ideali prædelineatione, (quæ ſanè illius infinitati maxi
eſt congrua) minimè dubium eſt, quin & nominum omni
inibi ſint Ideæ ab omni retro æternitate; & proinde No
num *Jehovah* & *Adonai*, & *Ciceronis* & *Platonis*. Sed hîc
men porro diſpiciendum eſt, an rectiùs *Cabbaliſtæ* ratiocin
tur Mundum creatum, ut ſit quod conveniret nominibus
hovah atque *Adonai*, quàm ſi quis concluderet *Ciceronem* & *P*
tonem genitos eſſe alterum cum latis humeris, cum cicere
naſo alterum, ut exiſteret aliquando in Natura quod iſtis n
minibus reſponderet.

In Caput I.

Conſideratio ſecunda.

I.

QUod impedire ais, ne *Adam Kadmon* ſit *Logos*, ſive ſecunda perſona Divinitatis, nempe quod in ſacris paginis appellatio *Filii* illi approprietur. *Chochmah* verò apud *Cabbaliſtas* nunquam appelletur *Filius*; ſed *Seir Anpin*, (qui in *Tiphereth* reperitur) propriè & conſtanter *filius* à *Cabbaliſtis* vocetur, aut *Primogenitus*; hîc, ſepoſito omni præjudicio, liberè perpendendum eſt, an non *Seir Anpin* idem ſit qui *Sacerdos magnus*, *Homo ſupernus*, *Adam Cæleſtis*, *Maritus Eccleſiæ*, quæ nomina omnia ſunt in *Tiphereth*, cur non *Adam Kadmon* igitur ibi collocandus? Addo ex *Idra Rabba* Micropoſopum ſive *Seir Anpin*, eſſe Hominem ſuper Thronum Saphirinum in Viſione *Ezechielis*, & *Adamum Androgynum* vocari. Etiam in eodem libro legimus *Sapientiam* eſſe *Hominem ſuperiorem*, & *niſi eſſet hic homo, mundum conſtare non poſſe*, citato etiam Prov. 3, 19. *Dominus in Sapientia fundavit terram.* Hanc verò Sapientiam abſconditam efformari formâ hominis ut conſiſtat ſuper ſolio. Ezech. 1.26. Hic igitur ſeriò & circumſpectè diſpiciendum eſt, & diligenter inquirendum, an non *Seir Anpin* apud *Cabbaliſtas* reverà ſit *Anima Meſſiæ* cum *æterno Logo* unita, quamvis myſterium variis iiſque diſtortis Imaginibus ac Ænigmatis obvelaverint, & ferè turpiter oblarvaverint. Quis eſt enim ille *Adamus* ἀνδρόγυνος niſi *Maritus Eccleſiæ*, quis *Maritus Eccleſiæ* niſi *Meſſias*? Hominem verò ſuper Solium Saphirinum ſedentem in viſione Ezechielis eſſe Animam *Meſſiæ* cum *Logo* unitam ſatis fusè doceo in expoſitione illius Viſionis; *Sapientiam* verò in illo Throno ſedere ſub forma humana monemur ex ipſa *Idra Rabba*. Cum igitur revera *Seir Anpin* ſit *Meſſias*, eiſdemque nominibus gaudeat quibus *Adam Kadmon*, nam ſub Tiphereth dicitur *Adam ſuperior* & *Adam cæle-*

ſtis, immò verò ni fallor, *Adam Kadmon* in *Idra Rabba*, ſequitur, quod reverà *Adam Kadmon* etiam ſit *Meſsias*. *Homo* ille *cœleſtis*, atque ſic *Logos* ſit in *concreto* quamvis non in *abſtracto*. Atque hinc certè minimè mirandum eſt *Seir Anpin*, *Filium* DEI, tam conſtanter à *Cabbaliſtis* appellari, cum ſit ipſe *Meſſias*, ſive *Anima Meſsia* cum *Logo*, æterno Dei Filio, unita. Hujuſce verò rei ignorantiam, nempe quod *Anima Meſsia*, cum æterno *Logo* unita, ſit Homo ille Throno inſidens in Viſione *Ezechielis*, fontem eſſe credo deformatiſſimorum Ænigmatum apud *Cabbaliſtas*, & in varios Labyrinthos eos deduxiſſe. Atque è contra hujus Myſterii cognitionem *clavem* eſſe *verè auream* ad reſeranda pretioſiſſima Myſteria Cabbalæ *Theoſophicæ*, quin & *Limam* etiam *Chalybeam*, quâ omnis rubigo, ſitusque & quicquid alienum eſt ac ſordidum, deteratur ac defricetur, & antiqua Cabbala purè ac ſincerè reſtituatur.

Sed ſecundam *Sephiram* non vocari *filium* apud Cabbaliſtas innuis, ſed *Patrem*. At verò, cum *Philo Judæus* plus ſemel Æternum Logon τὸν πρωτόγονον θεῦ ὄν appellet, conſiderandum eſt, quanto majoris illius autoritas æſtimanda ſit, quàm eorum quos quingentis minimùm annis antiquitate ſuperet. Ut præteream *Chochmah* per *Filium Summi Regis* etiam apud alios *Cabbaliſtas* indigitari, quomodò autem *Pater* dici poſſit explico in Annotatis ad Tabulam Cabbaliſticam. Denique unionem Animæ *Meſsiæ* cum *Chochmah*, ii *Cabbaliſtæ* inſinuant, qui deſcriptionem ſive circumſcriptionem τῦ *Seir Anpin* à ſecunda *Sephirah*, *Chochmah*, incipiunt. Quoſdam verò Cabbaliſtas ſic facere ipſe doces in *Clave ſublimioris Cabbalæ*. Quod mihi egregiè videtur confirmare ſupra dictam opinionem. Poſtremò ut prætermittamus contractionem trium primarum *Sephiroth* in unam *Chochmah*, quæ *Pater* ſit, & ſex proximarum in unam *Tiphereth*, quæ ſit *Filius*, ut decima *Sephirah*, *Malcuth* ſit *Spiritus S.* hic ſeriò diſpiciendum eſt, an non multò ſit probabilius, ut *Malcuth*, quæ & uxor dicitur τῦ *Seir Anpin*, ſit Eccleſia

ecleſia

cleſia latiſſimo ſenſu ſumpta, quatenus ſuperiorem perinde ac inferiorem *Hieroſolymam* complectitur, adeoque ſit Regnum *Meſsiæ* Spirituale, quàm ut ſit ipſe *Spiritus S.* una enim Perſona non facit Regnum, *Malchuth* verò Regnum ſignificat, Spiritus verò Sanctus unica eſt perſona, & vocatur רוח החיה in viſione Ezechielis. Cujus ſubjectum eſt Regnum *Meſsiæ* Spirituale, quemadmodum abunde demonſtrabimus in explicatione *Mercava*. Interea loci quantum ad iſtam *Adami primi* notionem, tam longè à *Microproſopo* diſtinctam, equidem multùm ſuſpicor eam originem ſuam debere ignorantiæ ſtyli Prophetici apud recentiores *Cabbaliſtas*. *Adam*, fateor, univerſaliſſimum habere ſenſum omnesque complecti creaturas Intellectuales, cujuscunque generis aut ordinis, & ad animas Angelicas pariter ac humanas referri. Ac proinde cum ſub ſingulari nomine *Adami* in monumentis *Cabbaliſticis* deſcriptiones occurrerent, quæ, ſi unus hic *Adamus* literaliter intelligendus eſſet, tantum eſſe ſubindicarent, ut cœlum terramque impleret, recentiores, cum quid ſit *Henopœia Prophetica* vel *Cabbaliſtica*, non intelligerent, aut ſaltem non ſatis attenderent, prodigia planè pro myſteriis amplexati ſunt, & quod fieri ſolet, ad majorem admirationem movendam, quam repertam putabant monſtroſitatem, novis appendicibus adauxerunt. An verò ſtatus omnium primus, *Adami Henopœticè* intellecti (qui ſtatus erat *Adami* Aziluthicus) in horto Eden מקדם occaſionem non dederit mirabili illi notioni de *Adam Cadmon*, qui dicitur omnium primorum primus, ſagaciſſimis ingeniis mihi digna videtur diſquiſitio, & tuo quidem præ cæteris, quum in his ſtudiis ſis omnium verſatiſſimus.

II. Hujus Sectionis Titulus eſt, de *Incongruitate tribuendi* Adamo primo *temporale quoddam initium*. Quanquam non ſatis inter nos convenit, quid ſit hic *Adamus primus*, an *Superior* ille *Homo*, quem *Sapientiam* appellat *Idra Rabba*, an aliud

quippiam, ad ſingulos tamen hujus Sectionis articulos aliquid dicendum cenſui.

1. Neſcio igitur an tempus eminenter ſic dictum & ab omni imperfectione purgatum adeo ut applicari poſſit omnibus antecedaneis *Æonibus* quicquam aliud ſit, quam duratio in genere. Quæ generalis tamen notio ipſam à perfectionibus perinde purgat atque ab imperfectionibus. Sed ut fatear quod res eſt, ego tempus proprie dictum, hoc eſt durationem ſucceſſivam omnibus *Æonibus* quos ego noverim competere autumo. Quos ego quatuor omnino in genere ſtatuo, *Aziluthicum*, *Briathicum*, *Jezirathicum* & *Aſiathicum*, nec veterem ac genuinam Cabbalam *Theoſophicam Judæorum* ſupra hos *Æonas* unquam aſſurrexiſſe, quippe ſuper viſionem *Ezechielis* fundatã ac ſtabilitam, quæ viſa eſt ſuper fluvium *Chebar*. Quod mihi aperte indicare videtur, viſionem eſſe de rebus, quæ cum defluxu ſeculorum fiunt, quemadmodum in Explicatione *Mercava* plenius moneo.

2. Diſquirendum hic primum eſt. An ſint modi Divini, & quid ſint & denique quot ſint. Nam ſi per modum פרצוף intelligitur, nego plures eſſe tribus. Et certè R. *Menachem Haraknati* ſeptem poſteriores Sephiroth ſolas מדות ſive Modos appellandas cenſet, ego verò locos communes eſſe cenſeo, ſive repoſitoria nominum ac notionum, & ne modos quidem Divinos eſſe, ſed locos, quod dixi, communes quæſtionibus de *Regno Meſsiæ* & fortean de *Naturæ Regno* inſtituendis apte accommodatos. Ut per compendium igitur quinque Rationibus hìc ſubjectis reſpondeam. Dico anxiè circumſpectèque conſiderandum eſſe, an quicquid DEO competere concipi poteſt, ad hæc duo non ſit referendum, ad *Eſſentiam* puta aut *Operationes*, cum autem Deus is ſit, cujus οὐσία eſt ἐνέργεια, definiente *Ariſtotele*, nempe quatenus opponitur δυνάμει, ita ut *Actus* ſit ſimpliciſſimus abſolutè æternus & immutabilis, an non inde palam ſequatur, cum & Pater ſit DEUS, Filius DEUS

& Spi-

& Spiritus S. DEUS, ut ſinguli ſint Actus ſimpliciſſimi abſolutè æterni & immutabiles & coëxiſtentes ſimul ab æterno in æternum, & λόγος & ζωὴ ſive πνεῦμα cum DEO Patre. Quantum verò ad *operationes* propriè ſic dictas, non fuiſſe ab æterno & deſinere poſſe vel intermitti ac reſumi haud cunctabundus concedo. Sed *Adamum* hunc *omnium primorum primum* ad horum alterutrum referri poſſe vehementer dubito. Ac proinde diligenti exploratione digna res eſt, an hic *Adam Kadmon* commentum quoddam non ſit paulò alienius ab antiqua Cabbala, & ex ignoratione ſtyli Cabbaliſtici, quemadmodum ſuprà monui, aut Unionis Animæ Meſſiæ à primis uſque ſeculis cum Æterno Logo factæ, procreatum.

3. Ex modò propoſito compendio breviter hîc reſpondeo, quicquid ad DEUM refertur aut illius *eſſentiam* eſſe aut *operationes.* In *eſſentia* verò Divina nullam eſſe ſucceſſivam Repræſentationum varietatem. Cæterùm ſi gradus hos Cabbaliſticos operationes eſſe concedis, quod initium habere dicantur nulla eſt apud me difficultas. Sed quàm bellè tunc mera operatio Adam Cadmon appellanda ſit ulteriori indiget indagatione.

4. Quod hic quæris, Annon deſcriptio, Succedentium ſibi hoc ordine emanationum, prioritatem & poſterioritatem *ordinis* tantum involvere poſſet non *temporis*, ſcopum propiùs mihi attingere videtur, ſi darentur utique iſtiusmodi Emanationes interpoſitæ Mundum Creationis inter atque DEUM. Quod ſuo loco porro eſt diſcutiendum. Interea perpendendum eſt, an non ſatius ſit humanum animum aliquâ verâ ſupellectile carere, quam falsâ eâque nimis moliminosâ & tumidâ oppleri. *Entia non multiplicanda eſſe ſine neceſſitate.* Effatum eſt in Scholis vulgatiſſimum, nec minus ſolidum.

5. Quæ hîc profers ex R. *Schabthi* apud *Rittangelium* ad Libr. *Jetzirah*, Scopo tuo admodum ſunt appoſita. Sed enimverò, dum *Numerationes*, quatenus Deum ipſum reſpiciunt,

Digitized by Google

ciunt, de ipſa eſſentia Divinitatis eſſe agnoſcit, atque eo ipſo æternas, manifeſtum eſt ſi quid omnino ſint, eſſe ipſam Divinam Eſſentiam, quatenus verò *Emanationes* dici poſſunt, dum reſpicere ait Creaturas, inde profectò ſatis mihi liquere videtur, eas meras eſſe *Operationes*, nihilque neceſſe eſſe ut inde Mundus fingatur *Emanationum*, rebus perſoniſque ſcatentium, inter quas numerandus ſit *Adam Kadmon* omnium primorum primus. Et certè hìc ſeriò conſiderandum eſt, quanto correctius & caſtigatiùs quantòque veritati Philoſophicæ congruentiùs Chriſtus & Apoſtoli totaque adeo Eccleſia Chriſtiana, qui prætermiſsâ omni mentione Mundorum *Emanationis*, illorum loco *operationes* tantùm *Spiritus S.* (qui רוח החיה in viſione *Ezechielis* dicitur) commemorarunt dictisque ac monitis ubique celebrarunt, jam olim locuti ſint, quàm recentiores iſti Cabbaliſtæ qui animos noſtros ſuſpectâ illâ Mundorum Emanationis ſupellectile opplere ſategerunt, quibus tamen nihil opus eſt ad eas res quibus R. *Schabthi* eos deſtinatos autumat nempe ut per has Emanationes Divinum lumen fluxu ſuaviori ac mitiori in mentes noſtras deſcendat. Etenim, cum quicquid recipitur, recipiatur ad modum recipientis, nihil periculi eſt, ne nimium luminis (defectu illarum Emanationum) in animos noſtros immittatur, ſolaque operatio Divina ad menſuram mentis noſtræ recepta, emanationum iſtarum vicem poteſt ſupplere. Nam ut oculus corporis pro diſtantia objecti luminoſi, plus minusve luminis ab ipſo haurit, ita & oculus mentis pro diſtantia aut *ſpecifica* aut *adventitia* à Divina excellentia magis minusve remota plus minusve illuminationis à Patre luminum recipit, ejusve Spiritus operationes fortius aut remiſſius ſeſe ferientes perſentiſcit. Equidem fateor ſi Theoremata, quæ ſupponit R. *Schabthe* vera eſſent, per ſimilitudinem veſpertilionis, quæ Lumen Solis niſi à Lunâ reflexum ferre non poteſt, ſatis ingenioſè illuſtrari. Verùm τὸ πρῶτον ἀληθὲς, in re quaque inveſtigare & eruere, hic labor hoc opus eſt, vel potius Divina quædam εὐτυχία.

III.

III. *Abſurditas aſſerendi DEUM aliquando fuiſſe* ἄνευ τοῦ λόγου, ſuper hac re quæris.

1. *Annon diſtingui poſsit inter* τοῦ λόγου *Exiſtentiam atque ejusdem Repræſentationem.* Per exiſtentiam τοῦ λόγου ſecundam *Hypoſtaſin* te innuere opinor, illudque ſine quo DEUM aliquando fuiſſe, non videatur abſurdum, eſſe aliquam illius *repræſentationem*, quaſi ſpeciem illius intentionalem externo alicui Intellectui impreſſam. Hic verò diſpiciendum eſt, an Repræſentatio illa alia eſſe poſſit quàm *Operatio*, ut quando Sigillum figurat ceram. Et reminiſcendum porro non de Repræſentatione hic agi, ſed de ipſo *Logo.*

2. Ac proinde luſum non eſſe in termino τοῦ λόγου, cum ipſe *Logos* intelligatur, qui æquè neceſſariò in *Divina* ac immutabili Eſſentia continetur atque Ratio in *Humana.*

IV. *Fieri non poſſe ut Æternus DEI filius principium habeat & finem.* Hic eſt Titulus hujus Sectionis, ubi

1. Primò aſſeris, de *Ubietate* ſermonem eſſe non de *duratione.* Id verò an ita ſit optimè diſpicitur allatis verbis: *Jam verò Emanatio Lucis illius prima* (Adam Kadmon indigitatur) *cum cæteris Mundis, qui ſub ipſa ſunt, principium & finem habent nec tempore deſtituuntur.* Quæ poſtrema verba ἐξηγητικῶς addita putabam, ne quis principium & finem aliter quàm de tempore acciperet.

2. Locum illum *Johan.* 14. 28. *Pater major me eſt*, hinc explicari poſſe, ſupponit ſermonem ſuprà fuiſſe de *Ubietate*, cum veriſimilius videatur fuiſſe de *tempore.* Sed nec *Ubietatem* Patris ubietate λόγου majorem eſſe ex hoc loco evinci poſſe puto, ſed Divinam naturam hic potiùs cum humana ac viſibili comparari. Quanquam interim non diffiteor, quin majus aliquod privilegium Patris quàm λόγου poſſit ſimul hîc ſubindicari.

3. Nihil abſurdi ſubeſſe exiſtimo ſi *Repræſentatio* Filii DEI ubique non fieret, hoc eſt, *Operatio* quâ repræſentetur.

Sed

Sed porrò conſiderandum eſt, an hæc operatio *Adam Kadmon* appellanda ſit nec ne, fingendave *Emanatio* eſſe, & non ſimplex *operatio*, ut aliæ operationes Spiritus Sancti, qui communicat, quæ ſunt Filii. Hæc ſpero penitiùs introſpecta non tantum magis orthodoxa, ſed & magis ſolida magisque Philoſophica viſum iri rectè penſitantibus.

V. Hujus Sectionis Titulus eſt, *Diſtributionem* Adami primi *in membra craſſam videri Imaginationem*. Ad quod mitigandum ſatis appoſitè ſuggeris.

1. Hæc omnia ſpiritualiter intelligi debere. Rectè id mones, ut & Antiquis hoc genus non fuiſſe inſolitum, tam craſſas nimirum ac prolixas Allegorias & Ænigmata. Cujus quidem modi ſcribendi *Idra Rabba*, quam huc mittendum curaſti, & qua de re gratias tibi ago maximas, exemplum eſt locupletiſſimum, nec certè dubito quin antiquitate cum ipſo Talmude poſſit contendere, verùm interim reminiſcendum, hanc antiquitatem cum antiquitate veræ Cabbalæ Moſi à DEO traditæ in Monte Sinai minimè eſſe conferendam, ac proinde ſatis temporis interfluxiſſe quo novis additionibus aut perverſionibus corrumperetur.

2. Scripturam ſic ſæpe loqui agnoſco, nempe ac ſi membra humani corporis DEO competerent, verùm hoc fieri per ἀνθρωποπάθειαν ut vulgò docent. Sed & ipſam *Cabbalam*, quæ reverà *Judaica* vel *Moſaica Philoſophia eſt*, tam craſſis uſam fuiſſe Imaginibus, & adeo datâ operâ *Anthropomorphitiſmum* inculcaſſe, mihi minùs videtur credibile.

3. An verò hic mos ſit philoſophandi apud Orientales, neſcio, aut ad quæ loca hîc reſpicere poſſis apud *Triſmegiſtum*, quem tamen, ſed ante multos annos diligenter perlegi, nec ulla memoriæ meæ hujus moris philoſophandi inhærent veſtigia.

4. Conceſſo, quod ordine membrorum, non niſi ordinatæ Divinorum Attributorum claſſes effigurantur, ut Cerebro Sa-

Sapientia, oculis Providentia, Auribus Intelligentia, Brachiis Potentia, & virili membro vis creandi omnia, meritò tamen hic quærere quis poteſt, quorſum iſta tot Mundorum, in Cranio novies mille Myriadum, in Naſo 375, & in membro virili 208. in *Idra Rabba* facta ſit deſcriptio. Quæve ulla eximia veritas Philoſophica hiſce craſſis ſimulachris illuſtrata ſit, aut quæ tam excelſa & ſupra captum vulgi poſita, ut digna reputetur quæ tanta Involucrorum ſpiſſitudine a vulgi oculis abſcondatur.

5. Quantum verò ad iſtam ὑλαίαν χειραγωγίαν, quam ſanè ſatis ingenioſè & appoſitè profers ex *Dionyſio Areopagita*, ea certè nusquam locum habere debet, niſi ubi Imagines illæ materiales, aliqua ex parte revera ſint Imagines rerum immaterialium, quas repræſentant, adeò ut aliquid ſaltem ad faciliorem earum cognitionem conferant, quod fateor equidem in *Anthropomorphitiſmo* hoc Cabbaliſtico, ſi fas ſit ita loqui, me minùs deprehendere. Ac proinde poſtremò, altè profectò fixèque conſiderandum eſt, an commentum recentiorum Cabbaliſtarum, (& omnes quidem Cabbaliſtæ *Talmude* haud antiquiores, apud me recentiores audiunt, cum antiquitate veræ Cabbalæ collati) de *Adamo* primo, qui & *Adam Cadmon*, & *Seir Anpin* appellatur, originem ſuam non debeat Adamo מקדם in Horto *Eden* poſito & ab Antiquis Cabbaliſtis *Henopoëticè* deſcripto, à poſterioribus verò perperam intellecto, aut Homini *Ezechielitico*, ſimilitudini utique Hominis in ſolio collocatæ, quæ cum Anima *Meſſiæ* ſit, quæ eſt Creatura, cum æterno tamen *Logo* Hypoſtaticè unita, qui revera eſt DEUS, illi re malè intellectâ, talem notionem efformarunt, quæ nec DEO, nec Creaturæ competat, majora illi attribuendo quàm quæ Creaturæ, minora verò quàm quæ conveniant DEO. Quod factum eſt ex ignoratione tam maturæ Unionis, & à primis uſque ſeculis, Animæ *Meſſiæ* cum æterno *Logo*, cujus myſterii notitiam, in noſtra *Mercava* Expoſitione, opportunè, ut ſpero, renovavimus.

VI. Quantum ad *Olam Hannekuddim*, fateor me
cœlo, quod dicitur, erraſſe: Nec mirum, cum adeò per
nus ſim in his ſtudiis, me neſciviſſe ubi gentium eſſem, i
ra Divinarum Idearum, an in Mundo materiali, ubi *Sp*
Naturæ ſuas partes agit. Quomodo verò iſta quæ de *Olam*
nekuddim dicuntur, ad Mundum *Tohu* potius quàm ad M
dum *Divinarum Idearum* pertineant non ſatis intelligo
quod ego nullum Divinarum Idearum Mundum eſſe in
gam præter ipſum IntellectumDivinum, conceſſo autem
ſit Mundus Idearum à Divino Intellectu diſtinctus, Mu
punctatorum, non ſine probabilitate ad eum Mundum vi
poſſe referri, quaſi aliquanto compoſitior quam Mundus
ctorum. Quæ in MS. *Emek Hammelech* dicto (de quo g
tibi ago) deſcribuntur. De Mundo vero Tohu ſic ſe res h
in *Emek Hammelech*. *Tres nempe Mundos condere in Idea*
ſibi propoſuiſſe, Mundum NEPHESCH *in quo malum prævalu*
no, qui fuit Mundus TOHU, *quem igitur deſtruxit. Mundum*
qui eſt Myſterium RUACH, *qui ſciſſus eſt in Medietates, und*
catur Arbor ſcientiæ boni & mali, ſicut ſcriptum eſt: Et te
rat *Tohu* & Spiritus Domini ferebatur ſuper aquas, *hoc ver*
ſtructo S. J. B. creaturum eſſe Mundum NESCHAMÆ, *q*
catur אור *ſicuti ſcriptum eſt.* Et dixit Deus. Fiat Lux. *Iſtu*
rò Mundum totum bonum eſſe, nec eſſe malum in eo. Aliaqu
ra ad eum ſenſum, ex quibus liquere poteſt, hæc ad *Cabb*
quandam *Propheticam* pertinere potiùs quam ad Cabb
Philoſophicam, & ad Mundos Phyſicè vel Metaphyſicè in
ctos. Unde dubito ne non ſatis bellè *Olam Hannekuddi*
Mundum *Tohu* referatur. Fateorque ad *Spiritum Natur*
ctè referri non poſſe, cum ordine præcedat ipſos Mundos
nationis, quod antehac profectò non obſervavi, inſcius e
quid ſibi velint quatuor iſti Mundi *Emanationis, Creationi*
mationis & *Factionis*, quos ſequenti Sectione ſatis accurat
ſcribis.

VII. Et magnas ſanè habeo tibi gratias quòd tam graphicè mihi depinxeris quatuor iſtos Mundos ex R. *Moſe Corduero.* Quæ certè Deſcriptio occaſionem mihi dedit inveſtigandi veram *Mercavæ* Expoſitionem. Nam quatuor hos Mundos ad quatuor Animalia quatuorve Rotas in viſione *Ezechielis* referendos eſſe nullos dubito, nec ab ullo credo *Cabbaliſta* negari. Ipſasque appellationes ſatis antiquas eſſe facile concedo. Verùm enimverò an ſenſum earum rectè acceperint Poſteriores *Cabbaliſtæ*, non parùm ſubeſt ſcrupuli. Equidem non tot Mundos ſpecificè diſtinctos intelligendos cenſeo, ſed unum eundemque Mundum, *Mundum* nempe *Animarum* per quatuor ſtatus variatarum, iſto Myſterio figurari, quemadmodum in *Expoſitione Mercavæ* ſatis copiosè explicavi. Mundumque *Emanationis* nihil aliud eſſe credo, quàm influentiam Spiritus S. in Animas in ſtatu *Aziluthico*, quemadmodum ex iſta mea explicatione ſatis potes intelligere. Nec opus eſt hiſce rebus hic diu inhærere, cum nulla alia hic dicenda ſint, quam quæ illic tibi legenti occurrent. Committere verò non poſſum quin hic notem, quam opportunè ſecundas illas ſignificationes vocum אצילות & בריאה animo meo objeceris, juxta quas expoſitionem meam formavi, excogitato, proprio Marte, ſatis commodo ſignificatu vocis יצירה, vox vero עשיה cum & *Mundus fabricæ* dicatur, ex vi nominis, ſuâ ſponte noſtro Inſtituto aptiſſimè quadrabat. Mundumque illum indigitat ubi *Magia* magna ex parte deficit, maximéque in uſu ſunt opera Mechanica. Quod maximè intelligendum eſt de infima illius Mundi parte. Et profectò magna animo meo inſidet ſuſpicio, huc etiam inter alia alluſiſſe S. *Johannem*, in mentione ſeptem Eccleſiarum in *Aſia*, innuens omnes Eccleſias in inferiori hac parte Mundi *Aſiathici* conſtitutas. Hæc verò obiter. Interea loci non poſſum non profiteri, mihi nullam ſufficientem innoteſcere cauſam, cur R. *Moſes Corduerus* Animas humanas creatas fingeret ante Angelicas, aut ordine

 digni-

dignitatis eas præcedere, ego potiùs æquales exiſtimem &
dem tempore creatas, & eadem planè conditione, nemp
ſtatu *Azilutbico*, & utraſque illæſa innocentiâ in ſtatum
thicum deſcendere potuiſſe, atque huc ſanè quaſi pari paſſu
ceſſiſſe. Poſtea verò factum eſſe, ut Animæ *Angelicæ* ult
ſe auderent proripere, & in Mundum *Jezirathicum* in
Divino prorumpere, quod præclarum facinus reputantes
que eo ipſo *Elohim* factos venditantes, quippe ſcientes bo
mali, nullique ſe legi ſubjicientes, in novam quaſi ſpecien
ſaltem ordinem *Animarum* ſibi viſæ ſunt emerſiſſe, faſt
nomine אלהים ob inſigne robur & effrænem vigorem
culorum ſe appellitantes, dum interim Divinorum Ora
rum veritas eos appellat רפאים ob relaxatam & fere pr
amiſſam aut abolitam primævam *attentionem Aziluth*
Hujus verò facti incertam famam apud poſteriores *Cabbal*
tandem in opinionem abiiſſe ſuſpicor, de Mundo *An*
poſt Mundum *Animarum* creato. Abſtinere me non p
quin pauca hæc de quatuor Mundis hic prælibarem, cæte
Expoſitione mea pleniùs intelliges noſtræ huic *Ulteriori D*
ſitioni ſubjicienda. Verùm interim præterire non poſ
quin moneam ſerio hic diſpiciendum eſſe, an Mundus *Em*
tionis aliud quicquam eſſe poſſit, quàm operationes *Spiri*
in omnes ordines Intellectualium Creaturarum transf
nam Harum *Sephirotharum*, quas Mundum *Emanationis*
ſtituere innuit R. *Moſes Corducrus*, ſubſtantiam, DEUM ip
(ſcil. *Enſoph*) ipſe eſſe agnoſcit, relinquitur igitur ut *Sephi*
illius tantùm ſint operationes.

VIII. Problema eſt *quare Mundus hic non citiùs nec*
diùs ſit conditus. Solutio Problematis rejicitur in gradu
deſcenſus Luminum à prima illa Luce infinita quæ *En-Sop*
citur, quorum primum eſt *Adam Kadmon*, dein multa ali
mina quæ ab ipſo dependent, tertio loco occurrit *Olam*
nekuddim, & ab illo denique dependent quatuor Mundi,
nat

nationis, Creationis, Formationis & *Factionis.* Sic igitur ſolvitur Problema. *Quoniam ſcilicet ordine quodã opus fuit expanſioni & emiſsioni horum Luminum ac Mundorum ſibi ordine ſuccedentium non ſane poſsibile fuiſſe, ut vel citiùs fieret vel tardiùs creatio Mundi hujus. Quilibet enim Mundus creatus eſt poſt creationem Mundi ſemet ſuperioris, & Mundi ſinguli procedunt alius ab alio temporibus diverſis, donec ordo tangeret creationem Mundi hujus.* Hæc ſunt ipſiſſima verba in Libro *Druſchim.* Hinc verò manifeſtum eſt ſolutionem Problematis in graduales & ſucceſſivos deſcenſus Luminum ac Mundorum rejici. Quæ quidem ſolutio maximam Quæſtionis difficultatem intactam mihi videtur relinquere. Cum quæri porrò poſſit, cur magnum illud Lumen *Adam Kadmon* prius non extiterit. Qui ipſe apex eſt Quæſtionis. Ubi verò aſſerit quemlibet Mundum creatum eſſe poſt creationem Mundi ſemet ſuperioris, Mundoſque ſingulos procedere alium ab alio *temporibus diverſis*, attentè quidem hic obſervandum eſt, quàm pulchrè hujuſmodi ſucceſſiones *diverſis* rerum creatarum *ſtatibus* conveniant, Animarum putà humanarum & Angelicarum, cum interim vix credibile videatur, quin ſubſtantia rerum omnium & ſingularum creata ſit ſimul.

In Caput II.

Conſideratio prima.

I.

HIc notandum eſt, ſcopum argumentationis noſtræ eum non eſſe, ut arguamus corporeitatem Numerationum ex eo duntaxat, quod aliquam extenſionem habeant, ſed quod dicantur aut in unam ſtruem componi, aut in tres diſponi columnas, aut in Orbes conglobari. Quæ locutiones meritò ſuſpicionem movere poterant, res aliquas corporeas per has Numerationes intelligi, non autem Spirituales.

II. Titulus hujus Sectionis eſt, *Abſurdum eſſe ſtat*
Primum Ens in uno loco emittere Sapientiam, in alio non, &c

1. Ad quod reſpondetur. Quamvis DEUS ſtatui p
in quolibet puncto ſui eſſe Sapiens *implicitè* aliter tamen ſ
bere poſſe quoad Sapientiam *manifeſtatam* Creaturis,&c.
hîc conſiderandum eſt, quàm incredibile ſit, Manifeſta
Sapientiam, quatenus *Aziluth* eſt, ullo abeſſe loco, quaſi e
aliquæ Mundi Regiones in quibus non præſto ſit Divina
minatio, aut igitur ubique *Aziluth* Sapientiæ eſt aut nuſq
Ego verò ſenſu *Cabbaliſtico* nuſquam eſſe ſuſpicor. Illi
in locum *Operationem Spiritûs* ſubſtituo, quæ hujusmodi
cultatibus prorſus liberatur.

2. Et huic primo quidem Reſponſo ipſe videris di
re, dum ad alterum recurris, *Judæos* nempe ad evitandam
abſurditatem in infinitum multiplicare Numerationes, ſi
las *Decades* in alias diſtribuendo *Decades* & has in *Decades*
rum & ſic in infinitum, ut ne unicum quidem punctum
At verò hic primò conſiderandum eſt, an non multiplex
Diviſio Commento huic decem Emanationum aliarum
orbiculariter involventium oſcitanter excogitato, tanq
σωτὸν φάρμακον poſtmodùm ſit adinventa, ut nos ſolemus in S
lis Falſitates ſemel factas Authenticas, multis miriſque di
ctiunculis defendere. Deinde accuratè diſpiciendum, a
ſic notata abſurditas reverà poſſit evitari. Nam cum certo
ne hæc facienda ſit Diviſio, manifeſtum eſt, ſi vel in infini
dividas, aliquod intervallum fore inter datam *Sephiram* &
pientiam, ut ſi data *Sephirah* ſit *Hod*, atque iſta *Hod* dividat
decem *Sephiroth*, ut ſui partem habeat *Chochmah* ſive *Sap*
tiam, atque eadem *Sephirah Hod* in ſecunda Diviſione ite
dividatur in decem *Sephiroth* & ſic infinitum, neceſſe ta
erit ſemper ut *Hod* quatuor *Sephirothis* diſtet à *Chochmah*
Sapientiâ, nec verum erit, quod ne unicum quidem punc
relinquatur Sapientiâ deſtitutum.

III. Quantum ad terminationem Amplitudinis *Numerationum*, equidem non video, quî iſta difficultas evitari poſſit, ſupponendo Trinitatem Chriſtianam exhaurire totam Decadem *Aziluthicam*, cum neceſſariò tenendum ſit tres primas ſummasve, eſſe interminatas, vel infinitas, utpote quæ tribus Hypoſtaſibus, quæ ſunt in Trinitate Chriſtiana reſpondent, *Kether* quidem τοῦ θεοῦ Johan. 1. *Chochmah* τοῦ λόγου, & *Binah*, quæ in viſione Ezechielis רוח החיה dicitur τῇ ζωῇ. Quæ vita dicitur τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Quod Prophetæ virique Sapientes Luce viventis hujus Spiritûs illuminentur atque actuentur. Atque hæc certè *Operatio Spiritûs*, quæ ſola *Emanatio* eſt, quam ego admitti poſſe putem cum ratione, rectè dici poteſt terminari, cum ſit tantum operatio Spiritus varia pro variis ſubjectis & circumſtantiis in *Briah* deſcendens & in omnes omninò Creaturas Intellectuales ejuſdem capaces, *Kether* verò *Chochmah* & *Binah* non ſunt meræ operationes ſed *Hypoſtaſes*, Æterna nempe Divinitas, infinita, immutabilis ac neceſſaria, qualis utique eſt, ſi nulla exiſteret Creatura. Neque quicquam nunc eſſe in rerum natura credibile eſt præter hanc æternam Divinitatem, Mundumque ab ipſo creatum, & operationes ipſius Spiritûs in Mundi partes præſertim Intellectuales, Homines intelligo & Angelos, adeo ut nulla mihi videatur neceſſitas cur iſtiusmodi *Decas Aziluthica*, ad inveniretur, quæ celebratur apud *Cabbaliſtas*, nec ſatis perſpicio cui uſui inſerviat. Sufficit *Operatio Spiritûs* magnum illud & inæſtimable donum à *JEſu Nazareno* vero *Meſsia* omnibus in eum credentibus promiſſum. De *Sephiroth* verò *Aziluthicis* non ſolum apud *Chriſtum* & *Apoſtolos*, ſed & apud *Pythagoreos* & *Platonicos*, apud *Philonem*, *Plotinum* omnesque Philoſophos altum eſt ſilentium.

IV. Circa Evacuationem *Or-Haenſoph* ſive *Infiniti*, notandum eſt *Cabbaliſtas* rem hanc ſic exprimere, ac ſi ipſa ſubſtantia *Infiniti* comprimeretur, contraheretur, retrahereturve à puncto quodam, ut ingens fiat vacuum concavum, in quo Mun-

Digitized by Google

Mundi creari poſſint. Res ſic deſcribitur in Libro *Emek*
melech ſeu *Valle Regia. Dimenſum ſcilicet eſſe* בעל הרצון *(*
ſcilicet liberrimum illud Agens) intra ſubſtantiam ſuam, m
tudinem circuli cujuſdam evacuandi, ubi foret ſtatio Mundo
Illamque Lucem, quæ erat intra Circulum hunc, compreſsiſſe
plicaviſſeque, quandam ejus partem, veluti cum quis collig
que conduplicat veſtem ſuam, nudando ſe, & Lucem eam e
ſe in ſublime, atque ſic relictum eſſe locum prima Luce vac
Quæ tamen Lux eſt *Or-Haenſoph.* Et præterea compreſ
complicatio quaſi veſtis, ſatis innuit *ſubſtantiam* ſaltem
ligi, ſi non *corpoream.* Et certè ſimilitudo tua, qua re
cuſare velis, non minus ſapit corporeitatem, dum glor
mam *Infiniti Luminis* copiam tantum minui contendis n
totam tolli, ſicut cum evacuato vitro fragrantis olei p
non planè tollitur ſed tantum diminuitur fragrantia. E
tè quantum ad interrogationes illas: Annon DEUS ſicu
tavit modum præſentiæ ſuæ qua quondam fuit in rubo,
ca fœderis, in Monte *Sinai*, in loco transfigurationis
ſti, &c. ita etiam diminuere potuit modum præſentiæ ſu
tra hoc vacuum; reſpondeo fuiſſe ante ullum Mundum
ditum, immutabilem quandam Divinitatis Lucem ſive
riam, quam nefas eſt exiſtimare ulla ex parte minui poſſ
eandem prorſus ubique eſſe & ante & poſt Mundum c
tum, nec ullam aliam fuiſſe ante Mundum conditum p
hanc eſſentialem. Mutabiles verò DEI præſentias ta
fuiſſe poſt Mundum conditum & meras eſſe operationes a
tra. Quando verò nulla fuit externa Creatio, incredibi
Deum tunc ullas induiſſe mutabiles & variabiles gloria
præſentias, cum nulla eſſet Creatura cui irradiaret, ſuaqu
ſentialis gloria abunde ſibi ſufficeret. Nec video denique
modo hac Hypotheſi, major minorve materia futura ſit, c
ſine illa, quippe infinita eſſe non poteſt, ſicut demonſtra
Enchiridio Metaphyſico, & certe ſi eſſet infinita, creatic
in

immaterialem iſta Hypotheſis minimè anguſtaret. Mira igitur hæc *Haenſoph*, ſive *Infiniti* Evacuatio, nullo mihi videtur ſolido niti fundamento. Occaſionem verò hujus Inventi hinc originem duxiſſe arbitror, nempe cum recentiores Cabbaliſtæ מקום inter Divina nomina apud Scriptores Judaicos antiquiſſimos recenſeri animadvertiſſent, illi omnem veritatem modio *Ariſtotelico* metientes, naturamque loci in eo omninò conſiſtere putantes ut rem locatam circumambiat, de interno loco ne ſomniantes quidem, aut cum ſuo *Ariſtotele* ſtrenuè negantes, (cum è contra *Pythagorei*, & locum internum admittunt, & Spiritum eſſe planè definiunt uti videre eſt in *Enchiridio* meo *Metaphyſico*) illi inquam, cum DEUM מקום locum eſſe ex Reliquiis antiquæ Cabbalæ edocti eſſent, ſtatim rem ad ſenſum Philoſophiæ *Ariſtotelicæ* intellexerunt, nec aliter DEUM Locum eſſe poſſe cenſuerunt, quàm ita ſe excavando, ut concavâ Divinitatis ſuæ, ſi fas ſit ita loqui, ſuperficie convexam Mundi ſuperficiem circumcingeret. Hæc prima videtur baſis argutæ hujus Theoſophiæ, à recentioribus *Cabbaliſtis* poſt *Ariſtotelis* tempora inventæ, cum antiquiores Cabbaliſtæ, inter quos *Pythagorei* numerandi ſunt, longè aliter de natura Loci cenſerent.

In Caput II.
Conſideratio ſecunda.

I.

DIfficultas de *Influxu Lineæ Lucidæ, ſive Lux primaria ſit, ſive ſecundaria hic proponitur.*

1. Extremitas Orbis primi hic ſtatuitur conſiſtere ex lumine eum ambiente, quod ſuo modo eſt ſecundarium, &c. Ego verò quærebam, utrum ex ipſa *Luce directa* lineæ emiſſæ hi orbes fierent, an ex illa, quæ è latere lineæ circumcirca ſecundum Longitudinem lineæ eradiaret, quam *ſecundariam lucem* eſſe intelligebam. Tu verò, ſi rectè rem capio, *directum* Lu-

Digitized by Google

men ab *Haenſoph* extremitatem primi Orbis conſtituere ſu
nis, & *ſecundarium* Lumen ſuo modo eſſe contendis, ſicut
intra vitrum noctu detinetur candela Lumen externum *ſe*
darium eſt. Quæ ſi ita ſint, neceſſe videtur, ut orbis pri
non contingat modo Concavum *Haenſoph*, ſed arctiſſimè
eo cohæreat, nec niſi notionaliter ab eo diſtinguatur.

2. Dum verò voluntariam ſtatuis eſſe effiguratio
Divinæ Influentiæ non Mechanicè neceſſariam, diſpicien
hìc eſt quàm bene hoc conveniat cum prima Hypotheſi,
docetur DEUM quaſi eſſentiam ſuam compreſſiſſe & à
cto circumcircà retraxiſſe, quod feciſſe nihil opus habui
ſi ſuas influentias pro libitu ſuo ſuſpendere potuiſſet. Po
mò, dum ais, non abſurdum eſſe *Emanationes* iſtas, quan
durat *Aziluth*, DEUM ipſum eſſe, cum nec abſurdum ſ
lium atque Spiritum S. eſſe DEUM, diſcrimen ipſe mihi o
dicendo, quamdiu durat *Aziluth*, quod ſubinſinuat eas
ceſſare. Nihil autem quod ceſſare poteſt ab eſſendo p
eſſe DEUS. E quo genere neutiquam ſunt Filius & S
tus S.

II. Ad difficultatem in hac Sectione propoſitam i
fere affertur Reſponſum, quod proximè datum eſt. Unde i
regerendum, quod modo regeſſimus, fruſtrà utique DE
ſubſtantiam ſuam ſubduxiſſe ex Circuitu Mundis conde
deſtinato, ſi liberè poteſt inhibere influentiam luminis ſu
præter quàm quod Creaturis commodum ſit, effluat. Ac pr
de hic conſiderandum eſt, an non partes hujus *Cabbaliſtica*
potheſeos inter ſe pugnent.

III. Breviter hìc reſpondeo parem utrobique non
rationem, nempe ubi DEUS dicitur factus Orbes, atque ub
citur idem DEUS Pater Filius & Spiritus S. nam hi tres co
piuntur ut unus æternus, neceſſarius & immutabilis DE
idem ante & poſt omnes Mundos conditos. Quod verò
tempore incipit, nec æternum eſt, neutiquam poteſt eſſe D

nec quod ullâ terminatur figurâ, quod fit in his Orbibus. Unde ſatis ingens apparet diſcrimen inter DEUM factum Orbes, & DEUM, qui Pater & Filius & Spiritus S. dicitur, quippe qui unum æternum ſunt, infinitum, omniſcium, omnipotens & immutabile Numen. Quantum verò ad Repræſentationes Divinas, quatenus repræſentatur ut Homo, ut Ignis, ut Fumus, &c. non ſpectare videntur ad hunc locum, ubi de DEO ipſo loquimur, non de ejus externis Repræſentationibus aut Operationibus.

In Caput II.
Conſideratio tertia.
I.

RESponſum hoc tuum de conceptu τῶν Sephiroth ex Hypotheſi Sphærarum *Ariſtotelicarum* genito, ſolidum perinde ac ingenioſum videri poſſet, ſi de antiquitate Inventi, & puritate Scholæ *Judaicæ* immunitateque à Paganicæ Philoſophiæ corruptionibus ſatis conſtaret. Verùm Scholam *Judaicam* Philoſophiâ *Ariſtotelicâ* etiam *Antiochi* temporibus corrumpi potuiſſe ſuprà ſubindicavi, & inſigne illius rei exemplum in *Jonathane, Ben Uzziel* protuli. Addoque præterea in *Sepher Jezirah* (qui tamen liber omnium antiquiſſimus reputatur apud *Judæos*) Hypotheſin *Ariſtotelicam* planè ſupponi, ut nugas Aſtrologicas ibi memoratas prætercam. Nam non ſolùm Orbium ſignorumque cœleſtium ibi fit mentio, *ſed ſemita 31. vocari dicitur Intelligentia perpetua, eò quod ducit motum Solis ac Lunæ juxta conſtitutionem eorum, utrumque in Orbe ſibi convenìente.* Ad quæ *R. Abraham; ſemita trigeſima prima vocatur Intelligentia perpetua, Et illa ducit Solem & Lunam & reliquas ſtellas & figuras* (Planetas nempe reliquos & ſigna cœleſtia) *unumquodque in Orbe ſuo.* Et in *Tykkunin Zoar.* Ibi planè aſſeritur Hypotheſis *Ariſtotelica*, affirmando *Mundum Fabricæ, Mundum eſſe Sphærarum ſeu Orbium cœleſtium, & omnia quæ in*

eo ſunt, uſque ad centrum Terræ. Vide *Rittangel.* Lib. *J*
pag. 163. Denique in MS. *Emek Hammelech.* Hæc
runt, *Infimum autem Circuli & Sphæræ hujus ſplendoris eſ*
Spiritualis & Corporea, in cujus medio nos jam ſubſiſtimus
in terra hac quæ vocatur תבל i. e. *Terra habitabilis.* Qu
tè mihi manifeſta ſunt indicia, Judæos *Phyſica* ſuæ *Cabba*
tem quidem potiſſimam jam olim perdidiſſe, & in illi
cum Hypotheſin *Ariſtotelicam* aſſumpſiſſe, Sphæraſque
Ariſtotelicas, ſuas *Sephiroth Aſiathicas* eſſe, ratos, ad eam
ſuram reliquas excogitaſſe. Quod verò addis, *Decadem* N
rationum *Aſiathicam* non Sphæras denotare Materiales,
dios Divinitatis illuc tranſmiſſos, id nihil obeſt, quo
Sphæras immateriales ad illud exemplum comminiſcere
præſertim cum *Ariſtoteles* ſingulis Sphæris Intelligentian
fecerit, affixeritque.

II. *De rationibus cur prima Numeratio* Kether *ſive*
na *appelletur.*

1. Agnoſco ſanè inter aliàs etiam ob hanc ſic app
poſſe, quod ſit quaſi Summitas Divinitatis, ut Corona qu
per caput eminet, & ob eam ipſam cauſam ζωὴς πύργος nu
pari apud *Pythagoreos.*

2. Secundam verò rationem ferè cum priori coin
re autumo, niſi quod ſplendoris notio addatur, qui πάγαθε
bolum eſt apud *Platonicos*, nitoremque materiæ coronæ,
meæ putà aut aureæ reſpicit.

3. Cæterùm quomodo Non-adhærentia inter cauſa
pellationis connumerari poſſit, non ſatis intelligo, quando
dem, cum *Kether* cauſa ſit cauſarum, reliquæque *Emanat.*
ab ea dependere ſupponantur, neceſſe eſt, ut Corona cum
pite arctiſſimè cohæreat.

4. Veram autem principalemque Occaſionem h
Denominationis à Viſione *Ezechielitica* arceſſendam puto
ingens Iris, Halo ſeu Corona conſpicitur in circuitu Hom

S

Solio Saphirino inſidentis, quemadmodum notavi in Explicatione illius viſionis. Quod tamen nihil impedit, quo minus ſignificationem præ ſe gerat Infinitatis. Immò verò hæc duo occurunt, ni fallor apud R. *Simeonem Jochaidem*, in *Tykune Soar*, nempe *Menti ſummæ non eſſe finem*, & *Sphæram*, quæ à natura coronæ non multum abludit, *ratione rotunditatis ſuæ, nec principium habere nec finem*, vide *Sepher Jezirah*, p. 59.

III. *Durum eſſe dictu, Coronam ſtatui Sapientiâ carentem, hac ſcilicet ad ſecundum Orbem relegata, &c.* hujus Sectionis eſt Titulus. Ubi eadem ferè afferenda ſunt, quæ ſupra attuli in Cap. II. Conſ. I. Sect. II. 2. Quò Lectorem remitto, neque enim opus eſt, nova hìc Reſponſa comminiſci.

IV. Cur *Chochmah*, *Tiphereth*, & *Malchuth* tribus Hypoſtaſibus in Trinitate *Chriſtiana & Platonica* reſpondere putes potius quàm *Kether*, *Chochmah* & *Binah* vel רוח החיה חיה equidem nondum video. In parato vero ſunt rationes & quaſi ultrò ſe offerunt, cur quis credat contrarium. Nam præterquam quod *Malchuth* Cœtus ſit perſonarum non perſona ſingularis, manifeſtum eſt porrò cum *Kether* & *Binah* æque perſonæ ſint atque *Chochmah*, & quinque illæ וי *Tiphereth* accenſitæ æque perſonæ ſingulæ atque ipſa *Tiphereth*, quod eadem ferè abſurditas in his occurrit atque in *Malchuth*. Unde meritò videatur dogma minus conſentaneum. Error verò mihi hinc ortus videtur apud *Cabbaliſtas*, quòd cum Nomen Filii ſubjectum ſit Numerationi *Tiphereth*, non intellexerint ſubindicatam eſſe Animam *Meſsiæ*, ſive *Meſsiam*, cujus etiam gratiâ hæc nomina huic *Sephiræ* accenſentur, videlicet *Sacerdos magnus*, *Maritus Eccleſiæ*, *Rex*, ille ipſe Rex, cujus Regnum ſit *Malchuth*, & tamen ex eo ſolo quod *Tiphereth* ſecundam Hypoſtaſin ſtatuerint, *Malchuth* ſtatuerunt tertiam, ob nullas equidem rationes probabiles quas mihi hactenus licuit odorari.

V. Quod ſeptem inferiores *Sephiræ*, tot quaſi Prædicamenta ſint *Cabbaliſtica* Locive communes, ſecundum quos

Quæſtiones inſtitui, Reſponſionesve formari perquàm c
modè poſſint, ex *Cathechiſmo* noſtro *Cabbaliſtico* facilè in
ges. Quòd tamen non tam aptè quadrat tribusprioribus.
terùm utingenuè fatear quod ſentio, ego Numeros *Pytha*
cos ac *Sephiroth* perinde aliquid eſſe exiſtimo, nempe n
res ullas externas eſſe quatenus *Numeri* ſunt aut *Sephirot*
modos tantum, rationesve ſecundum quas realia Entia &
terna concipimus & conſideramus, ac proinde eſſe ex ge
Notionum, quas vocant, *ſecundarum*, quæ cum certas & d
minatas Ideas habeant, poſſunt eſſe Symbola earum r
quæ verè exiſtunt, aut ſaltem nuda *Repoſitoria* ordinali
quando in proſequendo aliquo argumento, eoque divide
dicimus *Primò*, *Secundò*, *Tertiò*, &c. Atque huic uſui inſe
poſſunt meri *Numeri* meræve *Sephiroth*, atque ſic aliquo r
Memoriæ fieri adminicula. Poſtquam verò communiora
dam Nomina ſingulis *Numeris* ſive *Sephiroth* affixa eſſent
ſeptem poſteriores præſertim, nomina nempe ipſis affix
ciem induerunt tot *prædicamentorum*, nec magis Emanat
cenſenda ſunt, quam decem *prædicamenta Logica*, quas d
Divinas Emanationes eſſe nemo quiſquam, quod ſciam
quam hactenus ſomniavit: ſed decem tantum general
rerum notiones, ſecundum quas de re qualibet accurati
ſtitui poſſit diſquiſitio; Ad eum ferè modum qui adhibet
Catechiſmo noſtro *Cabbaliſtico*. Et certè hæc res digna
tur, quæ omni cum curâ ac diligentiâ omniq; ſepoſito par
ſtudio à *Cabbaliſtis* tum *Judaicis*, tum *Chriſtianis*, ſeriò ac
citè perpendatur, ne tam fundamentali errore admiſſo
diſciplinæ *Cabbaliſticæ* ſtructura apud Homines naſutior
dicula videatur ac ruinoſa.

Digitized by Google

In Caput II.
Conſideratio quarta.
I.

NE vana videatur illa ***Decadum Multiplicatio***, quadruplex hîc, idque ingenioſum excogitaſti Reſponſum.

1. Verùm, quantum ad primum, conſiderandum, an Multiplicatio hæc Decadum in infinitos Decadum numeros apud homines Philoſophiæ gnaros ac Sapientes, majorem excitatura ſit admirationem, quam pervulgata illa Quantitatis Diviſio in infinitum, Quâ nihil magis tritum in Scholis.

2. Hic perpendendum eſt, an ***Haenſoph*** ſive ***Infinitum***, quod Ens ſimpliciſſimum eſt, reſpondetque ***Platonicorum*** Hypoſtaſi, quæ τὸ ἓν & τἀγαθὸν appellatur ullam intelligi poſſit habere conformitatem cum tam multiplici diviſione variatorum modorum,ne tantam quidem,quantam Sol habet cum diverſicolore Iride. Et ***Malchuth*** ſanè cum ſit ordinata rerum ac perſonarum congeries, quanto pluries multiplicatur tanto immanioribus intervallis recedit ab unitate.

3. Hic autem quærendum, an ipſi modi quatenus modi ſunt, rectè dici poſſint de ſe invicem participare, Unitasve illa ipſorum, quæ hîc illuſtrari intenditur, uſquam alibi inveniatur, quàm in *Cauſa* unde profluant, aut in *ſubjecto* in quod recipiantur. Unde Scopus hic tertius Multiplicationis videatur fruſtraneus, cum nulla ſit modorum inter ſe participatio, & unitas, ſed naturæ rationesve ſingularum diſtinctæ, ***Unitas*** autem quæ ipſis competit, aut ſit in ***Cauſa*** aut in ***Subjecto.***

4. Denique hîc etiam quærendum eſt, an non facilius eſſet intellectu DEUM ubique eſſe eundem omniaque ejus attributa ubique ipſi debere tribui, ſi ingens illud vacuum in ſe ipſo nunquam fuiſſe ſupponeretur, nec eſſentiam ſuam æternamve ſuam gloriam ac lucem, quam habuit ante Orbes hos Emanatorios, è medio ſpatii illius puncto retraxiſſe, ſed pro-

re

re nata, poſt Creationem Mundi, emanare in Creaturas I
lectuales per præſentiam Spiritûs qui ubique eſt, & dona m
plicia pro occaſionibus & temporibus, rectè prædiſpoſitis
pertit. Quæ quidem vulgò dicitur *Operatio Spiritûs*. Ad q
ſenſum loquitur Servator. Johan. 5.17. Pater meus uſqu
huc operatur & ego operor. De Emanationibus autem de
quales recentiores finxerunt *Cabbaliſtæ*, altum (quod &
innui) apud Servatorem & Apoſtolos ſilentium.

II. Equidem hic fateor me haud ſatis attento anim
giſſe Scriptum tuum, librum nempe *Druſchim*. Quod au
in errorem me duxit, fuit, quod præter ſimilitudinem In
crorum Ceparum, de Orbibus cœleſtibus facta ſit mentio

1. Hinc igitur erat, quòd ſingulos Orbes ſuos Epicy
habere ſomniarem, & hos Epicyclos in decem Orbes ite
diſtribui, & ſic in infinitum. Hunc autem ſenſum eſſe
bam, quod ſingulorum Orbium apud Aſtronomos in de
iterum Orbes, & ſingulorum iſtorum in decem alios, or
utique concentricos nuſquam inveniatur diſtributio.
ut nihil opus videretur mentionem feciſſe Aſtronomor
cum ceparum tunicis, niſi Epicyclorum gratiâ.

2. Quantum verò ad ædificationem ab his Invent
pectandam, agnoſco cum S. Paulo: πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθὸν τοῖ
...ιν τὸν θεόν. Rom. 8.28. Et errores aliquando ad Pietaten
quid conferre; nec tamen cuiquam ſcienti prudentiqu
mittendos eſſe aut fovendos, præſertim ſi præſto ſit ver
quæ parem ſaltem ſi non majorem vim habet, ad promo
dam Pietatem. Qualis illa mihi videtur, quæ ſupponit D
quidem non retraxiſſe lucem ſuam è ſpatio Mundorum
ditorum, ſed eodem ubique modo ſe habere poſt Mund
conditum, atque antea, nec diſtare à nobis tot immenſis C
bus Intervalliſque Emanatoriis, ſed unicuique noſtrûm e
tialiter intus adeſſe, & per Spiritum Filii nos ſubinde ur
ad ea, quæ bona ac pulchra ſunt, ac præſertim ad omnimo

Digitized by Google

puritatem ac ſanctitatem, nos commonefaciendo, corpora noſtra Templa eſſe DEI viventis, ut cum omni reverentia ac timore coram eo verſemur, illiusque templa nulla immunditie ſinamus coinquinari, ut ſic idonea fiant Divini Spiritus habitacula, nec Numinis adeo nobis præſentis ac domeſtici Majeſtatem, ulla levitate aut temeritate actionum noſtrarum unquam audeamus lædere aut offendere.

Quantùm verò ad locos Scripturæ à te hîc citatos, plerique pro me faciunt, ut 2. Cor. 4. 6. *Quoniam DEUS, qui dixit, ut è tenebris lux ſplendeſceret, is eſt qui ſplenduit in cordibus noſtris, ad præbendum lucem notitiæ gloriæ DEI in facie JEſu Chriſti.* Qui locus interpretandus eſt ex altero illo loco quem citas. 2. Cor. 3. 18. *Nos autem omnes retectâ facie gloriam Domini quaſi in ſpeculo intuentes in eandem imaginem transformamur ex gloria in gloriam*, καθάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος. Quæ loca planè innuunt faciem Chriſti ſitam eſſe non quidem in orbibus iſtis Emanatoriis immane quantum à nobis diſſitis, ſed in cordibus noſtris, illicque non per *decem Emanationes*, ſed per *Spiritum Domini*, nempe *Spiritum Meſsiæ*, quem promiſit verè credentibus, revelari. Id verò Epheſ. 4, 13. intelligitur de Eccleſia Chriſti, quæ illius corpus eſt, nec ullum talem ſupponit *Adamum Cadmonem*, qualis à *Cabbaliſtis* deſcribitur. Deſcriptionem verò τῦ *Seir Anpin* & *Malchuth* uxoris illius depravationem quandam eſſe ſuſpicor Myſterii ad quod reſpicit *Paulus*. Epheſ. 5. 32. Quædam verò loca Scripturæ etiam allegoricè intelligenda eſſe, quò reſpicere videtur Locus ille Pauli Gal. 4. 24. lubens illi accedo ſententiæ. Ex reliquis Scripturæ locis, quos affers, abundè conſtare fateor, ſatis opulentum eſſe Divinæ Sapientiæ in Chriſtianitate reconditum Theſaurum, vel potius Theſaurum illum in Oeconomia *Moſaica* reconditum per Chriſtianitatem eſſe revelatum, hoc eſt, per prædicationem Evangelii. Quâ cognoſcitur *JEſum* eſſe *Meſsiam*, fideliterque ſuis adfore per *Spiritum ſuum* verè credentibus uſque ad finem ſeculi.

Digitized by Google

Omneſque Prophetias & Myſteria *Moſaica* in ipſo impl
raque illius Eccleſiâ, quibus dedit τὸ πνεῦμα τῆς σοφίας καὶ ἀπο
Spiritum Sapientiæ & *Revelationis*, roboriſque ac forti
ad debellandum peccatum ac diabolum,&ad omne mal
ſemen funditùs extirpandum, ut Charitas magis magiſc
bis exundet, in iſta cognitione quæ oritur ex Divino q
ſenſu ac experientia, ut rerum Excellentiſſimarum, c
Summus apex eſt Divinus Amor, gnari ſimus, & inoffe
nocentiâ & ſinceritate ambulemus uſque ad glorioſum
tum Domini noſtri JEſu Chriſti. Hæc & hujuſmodi ſu
lentiſſima illa myſteria Sapientiæ Chriſtianæ, quæ in
ſunt revelanda. Quò quantum conferant remotæ il
géve petitæ ſpeculationes recentiorum *Cabbaliſtarum*
bibus *Sephirothicis* & humanis imaginibus in immenſ
membrorum laxitates diductis,aliis relinquo majori cu
beratione diſpiciendum.

In Caput II.

Conſideratio quinta.

I.

DE conceptu Adami primi in ſua membra diviſi uterc
mus, in Cap. I. Conſ. 2. Sect. V.

II. Hic agitatur quæſtio de Applicatione Loci
ſeos cap. 1. v. 26. ad *Adamum* primum, an ullo colore ill
ſterium inde elici poſſit.

1. Nam *Recentioribus Cabbaliſtis* quamvis modu
commodandi uſitatiſſimus, diſpiciendum tamen eſt, an
antiquis, nempe cum nulla ſint indicia vel notamenta
ipſo Textu aut aliunde deſumpta, quæ myſterium inſ
aut confirment, ut vellent ſtupendum aliquod Myſteri
per fundamentum planè nullum extruere.

2. Agnoſco ſanè ſi abſurdas has Cabbaliſtarum a
modationes admitteremus, vel in iſtoc malo aliquem fu

eſſe uſum ad obturandum ora Cavillatoribus *Judæis*, circa loca aliquot Prophetarum, quæ alio ſenſu atque olim impleta erant, ab Evangeliſtis ad Chriſtum applicantur. Cæterum ſi res accuratius perpendatur, valde diſpar inter eos videtur eſſe ratio. Nam Allegationes Evangeliſtarum ſuâ non carent concinnitate & analogia, aut impletiones Prophetiarum perfectiores ſunt & quodammodo veriores eo ſenſu, quo ab Evangeliſtis applicantur, quam quo primùm impletæ ſunt, quemadmodum de utriſque illis locis allegatis, non dubito, quin abunde èvincere poſſem, niſi calamus ad alia properaret. *Cabbaliſtas* verò obſervo frequenter nulla alia de cauſa, quàm quod nomen vel appellatio illius rei, de qua agitur, in Textu occurrit, Textus Scripturæ allegare.

3. Si quis ad probandam vel illuſtrandam Hypotheſin *Pythagoricam* de motu Terræ allegaret Gen. 1.16.19. nullis aliis indiciis vel notamentis aut ab ipſo Textu aut aliunde deſumptis inſtructus, næ ille homo eſſet ineptus admodum & inſcitus. Sed ſi quis, penſitatis ſex primorum numerorum & naturis & nominibus, Juramento per traditorem *Tetractyos* addito, quæ κλειδοῦχος τῆς φύσεως apud *Pythagoreos* appellatur, obſervaverit ſingulos numeros & quoad naturam & quoad nomen, ſingulorum dierum operibus convenire, erraſſe licet hic dici poſſet, non tamen temerè & ſine ratione dici poteſt errare.

4. Agnoſco quæ traduntur Myſterio Pietatis Lib.7.Cap.7. aliquo modo ad Cabbaliſtarum accommodationes trahi poſſe, ubi intra aliquos limites conſiſtunt, nec Accommodationes ſuas ſinunt omni carere Analogiâ, verùm cum ſine omni rationis ſtrictura, ſolo occurſu appellationis rei quam tractant, contenti, textus citant, nulli ea ipſa, quæ nos in Myſterio Pietatis ſcripſimus, eſſe poſſunt ſuffugio.

Digitized by Google

In Caput II.
Conſideratio ſexta.

I.

HUjus Sectionis Titulus eſt, *videri per punctum vac[…] dium intelligi terram, unde augeatur ſuſpicio de Hy[…]* ARISTOTELICA *huc allata.*

1. Conſiderandum eſt an non multò credibilius […] tur Orbes *Ariſtotelicos* hic intelligi quam Vortices *Pythag[…]* quia Orbes *Ariſtotelici* concentrici finguntur cum terra, […] ctove medio vacui excavati. Vortices verò omnes exce[…] ſunt, diverſaque habent ac diſtincta Centra.

2. Præterea cum punctum medium vacui in *Or-[…] ſoph* dicatur *Mundus Materialis & corporeus perfecta cor[…] tate*, i.e. craſſiſſima, videndum porro an non manifeſt[…] ſit indicio, terram intelligi, quæ elementum eſt craſſiſſi[…] ac proinde non poſſe eſſe *magnam* illam *Abyſſum* in carc[…] *omnibus* malignis Spiritibus deſtinatam. Sed unumque[…] potius Vorticem, tanquam tot *Dinarchias*, ubi & quatenus[…] ſit ſuum proprium habere carcerem. Qui ante lapſum […] tuum fere nulli ſunt, poſt lapſum verò inferior Regio[…] ſus Solem vorticis craſſior evadit ,· donec tandem Sol […] in *Aſtrum frigidum*, *Terrave* fiat. Ac proinde diſpi[…] dum eſt, an non pars concava Terrarum ſingularum ſiv[…] netarum, ſit in ſingulis *Dinarchiis*, ubi ſint lapſi Spir[…] formidabilis illa & tenebroſa Abyſſus malignis Spiritibu[…] ſtinata, præſertim ſi, (quod haud ita improbabile rem a[…] ſitiùs perpendenti fortean videbitur) Mundus quaſi alt[…] intra terram, Terraque ipſa, quod innuit Pſalmiſta, fun[…] ſuper aquas, tanquam ingens quædam Inſula ipſis inna[…] Unde יסוד *Fundamentum* quæ nona *Sephirah* eſt, Nume[…] *Novenarius*, apud Græcos *Cabbaliſtas*, vocatur [illegible]. Cu[…] rò nihil opus ſit ut hæc aquarum fornix plus 30. aut 40. m[…]

ſit craſſa, ſatis amplum ſpatium relinquitur, intra hanc Fornicem, quod malignis Spiritibus funeſtum ac caliginoſum eſſe poſſit Habitaculum. Atque hic illud Plinii locum habebit. *Quid mirabilius aquis in cœlo pendentibus?* Nam ut aquæ in noſtro cœlo pendent nullâ vi Mechanicâ ſuffultæ, ita hæc fornix aquarum ſubterranea; *Sandalphone* utrobiq; ſuas partes ſtrenuè agente. Inter fornicem verò hanc aqueam corpusque Solis maxima ex parte jam in craſſos fumos vaporesque converſum, extenditur ſatis ampla Regio caliginoſi aëris admodum debili ac dubiâ luce illuſtrati, Sole non aliter lucente, quam Lucernæ tenui fuligine incorticatæ, (quemadmodum deſcribunt & *Henricus Regius* & ipſe *Carteſius* ſi rectè memini) in ſepulchris mortuorum. Adeo ut verè hic locus videatur miſerorum illorum Spirituum qui Sacris Scripturis appellantur *Rephaim* & *Methim*. Quod ſi contractus hic Sol ſubterraneus, in terrellam ipſe tandem abeat, craſsâ obvolutus opacitate firmiterque obduratus, hinc tandem illos oppriment extremæ illæ tenebræ, ubi fletus erit & ſtridor dentium. Sed *ſubterranei Solis* in terrellam converſi nullum exemplum externis noſtris oculis in rerum natura expoſitum fateor, niſi id fortè fiat in *Saturno*, ubi curioſi Planetarum contemplatores, globellum quendam in medio illius, circulo quodam ad inſignem diſtantiam circumcinctum, Teleſcopiorum beneficio intuentur. Qui *Globus* an *Terella* ſit, *circulusque*, ex oppoſitis partibus multùm, ſeculorum antiquitate, exeſa & demolita *fornix*, harum rerum curioſis magis anxiè ſoliciteque diſcutiendum relinquo. Quantum ad me, de eis equidem rebus quæ tam longè extra rationis experientiæq; noſtræ ictum ſitæ ſint, parciùs modeſtiùsque philoſophandum cenſeo.

II. Rectè quidem hic reſpondes *Epicyclicarum Decadum* Notione ſublatâ, omnem de tot terrarum diſtantiis magnitudinibusque diſproportionatis difficultatem ceſſare, nihilque periculi eſſe, ne multiplicando Decadas, terræ tandem in mi-

nutiſſima puncta contrahantur. Verùm enimverò viden
an non ſuppar abſurditas difficultasque etiamnum mane
eo quod ſingulæ Decades concentricè cum medio punct
cavati vacui, in infinitum ferè in alias Decades dividan
Quanquam enim iſtoc pacto fateor minimè eventurú ut
ræ, mera demum puncta quaſi Mathematica fiant, futuru
tamen ut *Malchuth*, hoc eſt, *Regnum*, quod eſt rerum po
rumque ordinata coagmentatio, tandem fiat papyraceu
cam, (ob tenuitatem,) an Mathematicè ſuperficiarium,
liusque planè altitudinis aut craſſitiei, quod perinde abſo
videtur, ac Terra in punctum contracta. Nam dividatu
phereth putà in decem *Sephiroth*, quaſi in infinitum, *Malc*
ſive Regnum omni tandem, ſi fieri poſſet, ſuperficie Math
ticâ tenuius fiet, & ab aliis Regnis aliquot Sephirotharu
tervallo diſſitum. Quæ quidem una conſideratio, viden
eſt, an non meritò expergefacere debeat *Judæos*, & excita
ſeriam apud ſe ipſos diſquiſitionem, an non hæc infinita D
dum diviſio merum σοφὸν, quod dixi φαρμακὸν ſit, poſtquam
jores eorum in errorem hunc decem *emanatoriorum orbiu*
cidiſſent, maximaque pars diſciplinæ *Cabbaliſticæ*, quæ
apud eos viget, nova non ſit ac ſuppoſititia. Quod & ipſ
mini *Cabbaliſtici* ſubindicant, ut *Metatron*, *Gematria*, *No*
con & ſimilia, quæ à vocibus Latinis Græcisve deducun
תמורה verò cum vox Hebraica ſit majorem videtur mere
dem, ut & propterea quod indicatio ſimplicior ſit & faci
& quaſi Anagrammatiſmus quidam plerisque Gentibus
liaris. Et quanquam גמטריא vox Græca ſit, & ſatis ab
à γεωμετρία deducta, cum operatio *Arithmetica* potiùs ſit q
Geometrica, fieri tamen poteſt ut ejuſmodi æqualitatis valo
Literarum in nominibus vocabulisq; contentarum obſer
exempla quædá antiquiſſima apud *Cabbaliſtas* extarent, pr
illius operationis appellatione, propter longam interje
earum rerum deſuetudinem, deperditâ. In uſu verò à p

uſque Cabbaliſtis fuiſſe, cum ſingulæ Literæ Hebraicæ numeralem etiam ſignificationem habeant, haud ita veri eſt diſſimile. נוטריקון vero, ut nomen ita rem novam eſſe, indicio eſt, quod illius ratio ita laxa ſit & diluta, & tam nihil in ſe habere videatur aut concinnitatis aut roboris. Et certè quod ad duo priora genera attinet, quanquam non inficior in Sacris Myſteriis exponendis ea aliquando locum habere poſſe, eorum tamen uſum in ſacris paginis explicandis, ut & ſenſûs Allegorici, rariùs quidem occurrere, ſed ut gemmas & metallorum fodinas in terra, parciùs hinc inde ſpargi; & ut virgâ Divinatoriâ in his inveſtigandis, ita planè, in iſtis eruendis divino afflatu opus eſſe, ne in vaniſſimas nugacitates aberremus. Hæc verò obiter.

In Caput III.
Conſideratio prima.
I.

EQuidem habeo tibi gratias quod & hic tam copioſè & accuratè mihi enarraveris diſtinctiones inter *Nepheſch*, *Ruach* & *Neſchamah*, etiam *Chajah* & *Jechidah*, ipſumque Librum R. *Moſis Cordueri*, huc mittendum curaveris. Hic autem quædam perpendamus, quæ in hac Sectione occurrunt. Quantum enim ad me, ego in homine unicam eſſe Animam firmiter ſtatuo, eamque eſſe, quam omnibus hominibus *Cabbaliſtæ*, ſub nomine *Nepheſch* faciunt communem. Quod verò ad illud Jobi attinet c. 32. 8. ונשמת שַׁדַּי Et Anima *Schaddai* intelligere faciet eos, Si ſic vertatur; Anima *Schaddai* reſpondet τῇ θείᾳ ψυχῇ apud *Platonicos*, idemque eſt qui Spiritus S. quem & præcedentibus verbis indigitari autumo. אכן רוח־היא באנוש *Profectò Spiritus ille eſt in homine.* Spiritus utique Sanctus, ſeu Divinus, ille tranſit per corda omnium mortalium & pro tempore & occaſione in quibusdam mirificè operatur. Sed particularem aut Animam aut Spiritum præter *Nepheſch* in homine

eſſe,

eſſe, nec ex hoc loco, nec ex ullo alio evinci poſſe exiſ
Verùm ſi נשמת שדי reddatur *Inſpiratio Schaddai*, tum
Neſchamah, i.e. Inſpiratio dicitur emanare à *Binah*, q
quam ego tertiam in Divinitate Hypoſtaſin eſſe cenſeo.
verò *Ruach* attribuatur τῇ *Tiphereth*, non video, niſi quo
Sephirah ſit *Filii* Repoſitorium propter Animam *Meſsia*
Logo conjunctam, Principem Regni, & promiſſorem p
& emiſſorem *Spiritûs S.* qui per errorem à Cabbaliſtis exiſ
tur particularis in Homine Spiritus, ut & *Nepheſch* è *Mal*
emanare, quod *Malchuth* ſive Regnum *Meſsia* ex imn
quaſi numero *Nepheſchim*, i.e. Animarum tum Human
tum Angelicarum coagmentetur. Nec ſanè opus eſt hiſ
inhærere. Verbum ſapienti ſat eſt. Hic verò primus
paulo craſſiorem mihi aggeneraſſe videtur, nempe tam re
inter has tres animas diſtinctionem ut diverſis in locis
mortem habitare exiſtimentur, *Nepheſch* in Sepulchro, *R*
in Paradiſo inferiore & *Neſchamah* in Paradiſo ſuperiore.
quibus manifeſtò apparet ſingulas animas humanas, hom.
ſaltem bonorum, tres eſſe animas realiter diſtinctas, ſing
que iſtiusmodi homines tres eſſe quodammodo homines
ſonasve tres realiter ſeparabiles, quamvis uni in præſens
inſutas. Unusquisque verò ſe unicam Perſonam Anim
quàm intimo ſenſu & experientia ex eo perſentiſcere po
quod unicam ſe experiri poſſit habere facultatem anima
ſivam, nihilque ad eſſentialem integritatem ſuæ perſona
tinere niſi quod cum hoc communi Centro *Cataleptic*
perceptivo inſeparabiliter & eſſentialiter unum eſt, qua
pars animæ *Plaſtica*. Quæ quamvis eſſentialiter & indiſc
biliter unum quid ſit cum parte animæ *perceptiva*, ipſaq;
ad eſſentiam ſemper eadem, variis tamen vehiculis indu
eſt, & pro varia vehiculorum puritate, variis nominibus a
lari. Et ex hac vehiculorum diſtinctione, fortean nata eſt
rum animarum tanquam realiter diſtinguendarum apud

ba

baliſtas opinio, cum pro varia tamen puritate vehiculorum, varii tantùm gradus Divinarum operationum in unam eandemque Animam deſcenderent; Neque enim ipſe, quantum video, *Chajah* & *Jachidah*, quartam quintamque animam conſtituis, ſed vitales potius operationes Divinitus influentes. Idem ſtatue de *Ruach* & *Neſchamah*, Animaque humana, ut debet, manebit una.

Quantum verò ad ſententiam quorundam Chriſtianorum Doctorum, quaſi opinioni de tribus in Homine Formis vel Animabus realiter diſtinctis faverent, equidem apud pauciſſimos, ni male memini, illud dogma obtinet. Ipſe verò accommodatiſſimum argumentum elegiſti, quo opinio iſta ſtabiliri poſſe videatur, à contrarietate ſcilicet actionum Animæ ſimultanearum deſumptum, à concupiſcentia utique appetitus ſenſitivi & repugnantia mentis. Urges enim harum Actionum Accidentia ſeu Potentias nudas, neutiquam eſſe poſſe principia. Quod poſtremò confirmas noto iſto Axiomate, Actiones eſſe Suppoſitorum. Ubi ultrò videris agnoſcere cum Cabbaliſtis, Tres illas Animas tria quaſi eſſe ſuppoſita. Fateor ſatis ſpecioſam ac ingenioſam eſſe argumentationem. Cæterum hìc provocandum eſt ad Experientiam. Plures unâ animas in bruto neminem credo affirmaturum, putà in Cane. Qui tamen in juſculo paulò calidiori, aliquando deprehenditur & lambere & quæritari ſimul, quod indicio eſt, & appetitum & averſationem circa jus in eo ſimul excitari. Idemque fieri poteſt in Anima humana circa objectum jucundum quidem ſed minus honeſtum, quamvis una ſit. Jucunditas appetitum movere poteſt eodem tempore quo turpitudo averſationem, cum una eademque Anima in homine utriusque ſit conſcia, ut Anima in cane, voluptatis & doloris. Præterea conſiderandum eſt, an quas actiones vocas, revera ſint Actiones, non autem paſſiones potius & impreſſiones, appetitus intelligo ſenſitivos, qui virtute unionis partis plaſticæ animæ cum hoc terre-

ſtri corpore ipſi vel invitæ imprimantur, repugnante i
voluntate mentis lumine illuſtratâ. Poſtremò nihil
eſt nudas potentias, modo δυνάμεις ποιητικαὶ ſint, quemadm
alicubi diſtinguit *Ariſtoteles*, pro contrarietate modi
num Objecti, contrariarum Actionum eſſe principia, r
verſa hic requiri ſuppoſita. Hæc certè mihi maxime c
tanea videntur, entiaque minimè multiplicanda eſſe
ceſſitate.

In Caput III.
Conſideratio ſecunda.

I.

PEr *Ruach* & *Nepheſch* in ſuperioribus ad *Spiritum*
non alludi, ſatis jam ex te intelligo librisque, quos H
ſingulari tua humanitate mittendos curaſti. Credoqu
cilè admiſſurum *Spiritum Naturæ* non tantùm in *Aſia* ſol
morari, ſed per *Aſiam* univerſam, cum per *Mundum*
ris ſuprà intellexeris univerſos vortices Mundanos. A
Spiritus hic, *Sandalphon* quatenus circa Regiones Mun
terialis craſſiores verſatur appellandus ſit; *Metatron* ver
tenus Metator univerſaliſque diſpoſitor totius Materiæ
danæ Animarumque eâ contentarum, ulteriori diſqu
indiget. Suſpicor enim ut non unas ita nec ſemper apt
notiones nominibus Cabbaliſticis Cabbaliſtas recentio
commodaſſe.

In Caput III.
Conſideratio tertia.

I.

VAſa fieri non potuiſſe abſente & evacuato DEO m
ſtiſſimũ eſt, ac proinde rectè eum reponis in locum
Sed porrò diſquirendum eſt, an non eodem planè præ
adeſſentiæve modo reponendus ſit, quo ante Creatione

nempe ſine omni diminutione eſſentialis æternæque lucis vel gloriæ; ita ut omnem eam quam ante creationem habuit, & abſque creatione eſſet, ſemper fuiſſet habiturus, etiam poſt creationem haberet in omnibus Mundi locis Lucem atque gloriam, nullâ perfectione ipſi per Creationem demptâ aut diminutâ, ſed ſuperadditâ tantùm aut continuâ, aut interciſâ in Mundum parteſque ejus pro datis occaſionibus Influentiâ.

II. *De deſtructione vaſorum per præſentiam Lucis Infinitæ, quaſi Infinitum ſupponeretur igneum, &c.* Huic difficultati ingenioſè reſpondes. Idem tantùm innui ac ſi dicatur: *Præſentiam DEI naturalem in Arca Fœderis per præſentiam gratioſam eſſe immutatam, &c.* Sed enimverò diligenter hîc diſpiciendum eſt an uſq; adeò quadret præſenti cauſæ hæc comparatio. Status enim externus ac mutabilis Divini Numinis, hîc comparatur cum ſtatu itidem externo & mutabili. Status verò Numinis ante Creationem ſtatus quidam internus erat æternuſque, ac proinde immutabilis ac permanens in æternum. Hujuſmodi planè erat illius Lux & gloria ante Mundum conditum, quæ propterea imminui aut mutari neutiquam poterat, ut ſic locus parari poſſet Mundis condendis creandiſve. Dignum profectò eſt hoc argumentum, ut alta mente ac tranquillâ cautè curioſeque penſitetur, cum primum ponatur, præcipuumque hujus *Cabbaliſticæ Metaphyſices* Fundamentum.

In Caput IV.

I.

UTrum *Adamus primus DEUS ſit an Creatura*; ad hanc quæſtionem ſummâ quidem, quam res patitur, ἀκριβῶς reſpondes, affirmando eſſe *conceptum diſtinctum DEI, quatenus ut cauſa prima in actu cauſandi conſideratur.* Sed curioſi hîc ſe abſtinere non poſſunt, quin porro quærant, cur DEUS ut prima cauſa humanâ formâ ſe indueret, quaſi id quicquam contribueret ad faciliorem magiſve ſcitam Mundorum condendo-

rum rationem, & quî factum, ut hujuſmodi externo quaſi mo-
dulo indigeret, cum Ideas rationesque rerum omnium ac ſpe-
cierum in mente ab æterno immutabiliter ac neceſſariò ha-
buerit.

II. Et quantum quidem ad diſtantiam hujus *Adami pri-
mi* à Mundis à ſe creandis, videndum quàm ægre difficulta-
ſublevari poſſit, aut ſupponendo radiorum propagationem
per quos præſens cenſeri poſſit, ut alia Objecta figurata in loc
diſſitis per ſpecies ſuas *intentionales* quodammodo adeſſe rep-
tantur, aut reverà præſentem eſſe concedendo, quamvis ali
ob variatum præſentiæ modum nominibus expreſſum. Qui-
pe intellectu difficile eſt quomodo iſtiusmodi radii *hominif-
mes* propagentur ab *Adamo primo*, cum non ſit Lux corpor-
nec ſint reverà iſtiusmodi radii in Objectis corporeis, qu-
Philoſophi veteres, *Ariſtotelici* præſertim, nimis temerè fi-
xerunt, &, ſi eſſent ſanè iſtiusmodi *ſpecies intentionales* ab *Ad-
mo primo* promanantes, cum eædem hominiformes ſint, di-
ficile ſit conceptu, quid ad Mundos variasque rerum ſpeci-
creandas, ab humana ſpecie tam longè differentes, conferren
Quam partem igitur Reſponſionis tanquam minùs validan
ipſe videris declinare, & adhærere potius alteri. Quæ ali-
profectò ſatis ſolida, hoc tamen non vacat incommodo, quo
omnem uſum hujus *Adami primi* penitus videtur ſubverter
Nam ſi DEUS revera præſens in eis ſpaciis ubi Mundi crean-
tur, virtute ſuæ præſentiæ eos ibi creat, quid opus eſt hoc *Ad-
mo primo* tam longinquè ab eis remoto?

III. Atque hinc certè videtur haud difficile diſpicere p-
lamque deprehendere quantilli momenti vim habeant, huju-
modi Inventa *Cabbaliſtica*, ad fidem Creationis confirman-
dam, aut ad augendam Religionem, cum multò plus vale-
Divini Numinis è propinquo circa nos, immò in nobis hab-
tantis ſubinde recurrens tempeſtiva Recordatio, ad purifica-
dos animos & greſſus noſtros cum timore ac reverentia ad
melti

meſtici hujus numinis nutum dirigendos, & ad agendum omnia tanquam in conſpectu illius qui noſtra omnium corda perſcrutatur ac permeat, quàm immenſæ cujuſdam Imaginis humanæ in immanem membrorum laxitatem diductæ & immenſis ſpatiis ſupra Mundum Materialem elevatæ ac remotæ incerta, & tantum non ſuperſtitioſa ſaltem, ſi non Idololatrica Contemplatio. Næ ille demum ad unionem cum prima cauſa, qui ex mero amore ac benignitate omnia creavit, efficaciter ſe parat, qui omnibus deletis externis Imaginibus propriâque extinctâ voluntate ac amore, ad liberum illum nihilque ſibi quærentem Divinum Amorem quotidie anhelat, ſemper memor Dicti illius, dilectiſſimi diſcipuli Domini noſtri JEſu Chriſti, *DEUS eſt Amor, & qui in Amore manet, in DEO manet & DEUS in eo.* 1. Johan. 4.

In Caput V.

I.

I*Nſpirationes DEI non eſſe nugatorias & inutiles.* Etiam huic difficultati maximè appoſitum accommodaſti Reſponſum. *Inſpirationes tamen DEI, Angelos proponere ut Aquilas, Boves, Leones, DEUM ut Hominem, Ignem, Nubem, &c.* Verùm hîc obſervandum eſt, Ubi Divina Inſpiratio *Angelos* proponit ut *Aquilas, Boves, Leones, &c.* proponere ut Symbola quædam ac Hieroglyphica quibus miranda Arcana repræſentantur, quemadmodum fieri in Viſione *Ezechielis* in *Expoſitione* noſtra fusè enarravimus, quando *Deum* ut *Hominem*, ut in eadem viſione Myſterium unionis Animæ *Meſſiæ* cum æterno *Logo*, quo evadit verus DEI Filius, ſubindicari, quando ut *Antiquum Dierum*, cum *Filio Hominis*, ut apud *Danielem*, DEUM *Patrem* cum Incarnato *Filio* Hieroglyphicè indigitari. Ubi verò *Ignis conſumens* dicitur aut *Nubes refrigerans*, vulgares eſſe Metaphoras manifeſtiſſimum eſt. Deſcriptio verò τοῦ *Arich Anpin* & τοῦ *Seir Anpin*, & *Adami primi*, qui & *Adam Cadmon* dicitur, ad

hunc cenſum nullo pacto referri poteſt, tum quod minim probabile, doctrinas Cabbaliſticas, veras & antiquas alias fuiſſ quam veritates quaſdam Divinas, ſublimes quidem & excelſas ſed nudas interim & apertas, Symbolicis Hieroglyphiciſve Scri pturæ Locis applicatas, non *nova* verò *Involucra* & *Ænigmata* tum quod dictæ deſcriptiones nullas veritates Philoſophica ullius quidem momenti aut profunditatis repræſentent, ſed a nimum potius in craſſos de DEO conceptus, & rudem Anthro pomorphitiſmum abjiciant, dum non figuratè ſed propri quæ DEO in Scripturis, per ἀνθρωποπαθῶς attribuuntur, in telligenda inſinuant. Quæ quidem cum ita ſe habeant, ſeri tandem judicatoque determinandum eſt an non multo ſit cre dibilius, poſteriores *Cabbaliſtas* antiquis Cabbalæ Reliquiis ma lè intellectis, per ſtyli Prophetici ignorationem, veræque Phi loſophiæ inſcitiam, in adeo depravatas rerum Imagines priſti nam Theoſophiæ Judaicæ ſimplicitatem convertiſſe, quin hujuſmodi Inventa abſona atque aliena genuinam [illegible] il lius Sapientiæ fuiſſe ſuppellectilem. Equidem fateor han *Cabbaliſticam Metaphyſicam* me paulo liberius iterum velli caſſe quàm intenderam. Sed candorem tuum obteſtor gene roſamque animi ſinceritatem, ut hanc meam libertatem æque animo feras, quippe qui eâ uſus ſum nulla alia de cauſa quan ex amore veritatis & non ficta erga ipſos *Judæos* benevolentia quos hoc pacto exuſcitari poſſe ſperabam ad recognoſcendum apud ſeipſos, quomodo aruerint tanquam extra vineam ab jecti palmites ex quo à vera vita JEſu Chriſto ſunt abſciſſi, & quàm vani facti ſint in ratiocinationibus ſuis, poſtquam æter num *Logon* incarnatum abnegaverint, ut reſipiſcant tandem & ad veram in Chriſto fidem convertantur, promiſſumque Spiritum obtineant, eamque unctionem quæ ipſos edoctura ſit omnia. Interea loci minimè tibi vitio vertendum cenſeo quod harum qualiumcunque Cabbaliſtarum Speculationum

tam

tam ſtrenuum te accommodaſti patronum, quippe quem eo conſilio feciſſe ſat ſcio, ut apud omnes ipſosque adeo *Judaas* clarius poſſet conſtare, quid ſolidi inter Cabbalæ *Judaicæ* reliquias, quidve ſecus ſuperſit, ut *Judaus* & *Chriſtianus*, quod apud alterutrum bonum eſt, alter ab altero mutuò accipiant, & quod ſecus eſt unanimiter excludant & abjiciant, & in unum corpus tandem coaleſcant, unamque *Malchuth*, Sponſamve unam illibatam vel uxorem non quidem fictitii eorum *Seir Anpin*, ſed veri *Meſsia*, Dominique noſtri JEſu Nazareni, quem per errorem ipſi crucifixerunt, quique in mediis doloribus Patrem oravit ut condonaret ipſis horrendum illud peccatum, quod certiſſimum eſt eum nec Hypocriticè nec ineſficaciter feciſſe, ſed aliquando fore ut plenum effectum preces illius ſortiantur, totusque Iſraël convertatur ad DEUM patrum ſuorum, quem, JEſum Nazarenum, verum Meſſiam repudiando, turpiter repudiarunt. Hunc pulcherrimum præclari tui Inſtituti ſcopum eſſe, præſtantiſſime N. vel ex ultimis tuis verbis è *S. Paulo* mutuatis, quibus Reſponſionem concludis, omnibus poteſt conſtare: ***Omnia probanda, quod bonum eſt, tenendum.*** Cæterum cum nimium multa reprobaſſe, *Judæis* præſertim, videri poſſim atque abjeciſſe, ut hanc jacturam aliquo modo compenſem, Dicti etiam memor Amiciſſimi tui, Domini *N. N. van N.* nec iniqui ſane nec infaceti, *mihi* utique *fas non eſſe veteres calceos Judæorum pedibus detrahere, niſi ipſis pararem novos*, experiebar equidem, Chriſto cœptis aſpirante, quid mea ars ea in re efficere poſſit, hoc eſt cum præſentis *Metaphyſica* ſive *Theoſophia Cabbaliſtica* fundamenta videri poſſim penitus ſubvertiſſe, ut damnum hoc aliqua ex parte reſarcirem, novam *Mercava Expoſitionem* inſtigante Domino *N.* meditatus ſum, quam vera *Theoſophia Judaica* fundamenta complecti apud omnes in confeſſo eſt. *Nova verò an antiqua* potius dicenda ſit hæc noſtra *Expoſitio*, ſi quidem

quidem genuina ſit ac vera, penes harum rerum intelligent ſit judicium. Sed utcunque cum ex pauxillis antiquæ Cab balæ ruderibus noviter ſit eruta, ea quidem ratione, *nova* pe inde atque *antiqua* dici poteſt, ne novos *Judæis* juxta promi ſum Amiciſſimo tuo factum, non videar paraviſſe calceo Quos tibi in manus eâ lege trado, ut *Judæorum* pedibus in- duendis, & quâ arte poſſis, adaptandis, ſeduló des operam.

VISIO

VISIONIS EZECHIELITICÆ
Sive
MERCAVÆ
EXPOSITIO,

Ex Principiis Philoſophiæ Pythagoricæ Præcipuisque Theoſophiæ Judaicæ Reliquiis concinnata,

Mirâque cum locis quibusdam S. Scripturæ hactenus obſcuris, ac luculentâ congruitate conſolidata.

PRiusquam inſtitutam hanc Viſionis *Ezechielitica* Expoſitionem aggrediamur, ut meliori Methodo Majorique claritate ac firmitudine procedamus, Poſtulata quædam, aut antiquæ *Pythagoreorum* Philoſophiæ (à qua non multum abludit, quantum ad eas res, ad quas nos reſpicimus, Carteſiana) aut ſelectioribus Theoſophiæ *Judæorum* Reliquiis, aut denique inſignioribus quibusdam S.Scripturæ Locis ſatis conſentanea, primo in loco ſunt proponenda.

Poſtulatum I.

IN Cabbala *Mercavæ* ſumma contineri, quæ concipi poſſunt, & profundiſſima Myſteria, vulgarique Philoſopho vix credibilia.

Ad hunc ferè ſenſum paſſim occurrunt, ſi rectè memini apud R. *Moſem Ægyptium* in *More Nevochim* de profunditate Arcanorum *Legis* & *Operis Mercavæ* præſertim, luculenta Teſtimonia. Nec dubito quin ipſe, eruditiſſime N. cum in his ſtudiis verſatiſſimus ſis, quàm plurima alia *Cabbaliſtarum* ſuffragia huc adjicere poſſis, ſperoque neminem fore qui ſuper hac re ſit hæſitaturus.

Poſtulatum II.

OMnes Animas tum Angelicas tum Humanas Animam e adeo *Meſsiæ* in principio cum ipſo Mundo materiali cr tas fuiſſe, omnesque ab eo uſque tempore extitiſſe.

Nihil ferè apud *Cabbaliſtas*, ut præſtantiſſimos tum trum Eccleſiæ, tum Philoſophorum Ethnicorum, Pytha reos & Platonicos prætercam, magis in confeſſo eſt quàm *A marum Praexiſtentia*, adeò ut hac de re minimè laborare beamus.

Poſtulatum III.

TOtum Mundum Materialem in primævo ſuo ſtatu aut phanum fuiſſe aut lucidum, hoc eſt, in Soles, transpar tesque Cœlos, æthereosve Vortices fuiſſe diſtributum.

Hoc certè conſtare poteſt ex *Cabbala* noſtra *Philoſoph* in Interpretatione Operis quartæ Diei. Nec permittit bre tas ut eadem hîc repetamus. Res facile intelligitur è Ph ſophia *Carteſiana.* Hoc tantum obiter noto, cum & ip *Mercavæ* intellectio intellectioni operis quartæ Diei innita ab eave dependeat, minùs mirum videri debere, quod *Te ctys* tam ſacrum eſſet apud *Pythagoreos* Juramentum.

Poſtulatum IV.

DUo quaſi eſſe præcipua Mundi Materialis Elementa, *Na rale* alterum, alterum *Divinum.* Prius autem eſſe ſub ctum Operationum *Spiritûs Naturæ* quem *Cabbaliſtæ Sanc phonem* appellant, Poſterius *Spiritûs S.* vehiculum, verum illud Manna cœleſte, quod Cibus Panisve ſit Sanctarum A marum ac Angelorum.

Spiritum Naturæ hîc *Sandalphonem* appello tuâ Autor te adductus. Duo autem hîc ſtatuo quaſi Elementa Mundi M terialis, non quod totus Mundus Materialis ex iſtis, tanqu unum perfectè *Mixtum*, conſiſteret, ut corpus putà terre

ex quatuor Elemétis, ſed quòd duo talia corpora ſpecificè diſtincta, unum *corruptibile* & mutabile, alterũ prorſus *incorruptibile*, in univerſo hoc rerũ Materialium complexu reperiantur, *Divinumq́*, hoc *Elementũ* (ſic, quod corporeũ ſit appellatum) cœleſti præſertim Materiæ ſeu Æthereæ, tanquam Sanctiſſimum quoddam illius condimentum, paſſim ſit interſperſum. Atque cœlos equidem שמים duali numero, ob hæc duo Principia ſeu Elementa, *Naturale & Divinum*, perinde atque propter *globulos* & *Materiam ſubtiliſsimam* veriſimile eſt nuncupari. Quæ verò me ratio moverit, ut hæc duo Elementa ſtatuerem ex variis Locis Scripturæ ſatis fusè in Scholiis doceo. Quæ nimio tædio hîc eſſet repetere. *Elementum* autem hoc *Divinum* in Viſione *Ezechielis* ſive *Mercava*, ſubindicari, ſuo loco notabo.

Poſtulatum V.

SOlem in unoquoque vortice & *Medium* eſſe & *Imum* ſive *Infimum*. Partes verò à Sole remotiores *ſublimes* eſſe & *extremas*.

Hoc facilè admitti poteſt, ſi conſideremus, Motum à Circumferentia verſus Centrum, dici deſcenſum, à Centro verò ad Circumferentiam Aſcenſum.

Poſtulatum VI.

IN quatuor inæquales partes dividi poſſe *Vorticem*, quatuorque inde fingi *Mundos* ſive *Orbes*, eorumque ſupremum vocari *Aziluthicum*, alterum *Briathicum*, tertium *Jezirathicum*, & ultimum denique *Aſiathicum*.

Curioſitatis nimiæ forſan foret, præciſis limitibus hos quatuor Orbes ſeu Mundos circumſcribere, minusque conſultum nullis indicationibus ipſorum ſpatia determinare. Igitur ne nullam Intervallorum diſtinctionem feciſſe videar, plenioris Explicationis gratiâ, ſumpto noſtro vortice, puroque ſuppoſito & ſine Planetis, quorundam tamen interim nomini-

minibus Planetarum retentis, extendatur Orbis ſive Mundu *Aziluthicus* à margine Vorticis ad Orbitam *Saturni*, *Briath* *cus* ab Orbita *Saturni* ad Orbitam *Martis*, *Jezirathicus* ab O bita *Martis* ad Orbitam *Mercurii*, *Aſiathicus* ab Orbita *Merc* *rii* ad corpus *Solis* jam frigeſcentis. Duplicem enim *Parmen* *des* poſuit, & *calidum* & *frigidum* Solem, qui primò *Cometa* f ctus mox *Planeta* fit ſeu Terra. In duas verò Regiones divi poteſt Orbis *Aſiathicus* in ſuperiorem & inferiorem. Superio à *Mercurio* ad *Atmoſpharam* extenditur. Inferior Atmoſpha ram, ipſumque corpus *Aſtri frigidi* complectitur.

Poſtulatum VII.

OMnes Animas etiam in Mundo *Aziluthico* corporeis a quibus vehiculis indutas fuiſſe.

Hoc certè valde conſentaneum eſt, alioqui, ſi omni co poreitate caruiſſent haud videtur adeò veriſimile, quòd ſtat earum mutari potuiſſet. Præterea *Meſſias* Animarum omniu bonarum Paſtor, eas dicitur ſalvaturus εἰς τὸ παντελὲς hoc eſt, m do quàm perfectiſſimo. Heb. 7. 25. Quæ tamen Salus co ſiſtit in recuperatione corporis *Spiritualis* & *glorificati*, verèq *Paradiſiaci*, cujus locus eſt in Mundo *Aziluthico*, Superio nempe præſertim Paradiſi. Nulla igitur major fælicitas a mæ competit, quoad ſpeciem, quàm ut habeat vehiculum ſ corpus cœleſte, Spirituale & glorioſum. Huc poſtremò adj poteſt Dictum illud *Cabbaliſticum*: Nullam virtutem Divina deſcendere ſine Indumento.

Poſtulatum VIII.

ESſe *Revolutionem Animarum* humanarum per omnes Mu dos *Aziluthicum*, *Briathicum*, *Jezirathicum*, & *Aſiathicu* aut *ſuâ culpâ* aut *Divino Fato* profectam.

Hinc Animarum Revolutionem quadruplicem omni eſſe conſtat. Singulaſque Revolutiones eſſe certas quaſda in ſingulis illis Mundis ab introitu ad exitum moras. Hic

rò notatu dignum eſt *Fatales* Revolutiones vitalesve Periodos ex eſſentiali charactere Animarum exortas immane quantum inter ſe differre. Quod præſertim intelligendum eſt de *Revolutione Aziluthica* & *Briathica*. Eſſe verò Animarum Revolutionem in confeſſo eſt apud *Cabbaliſtas*, qui & גלגול Animarum eam appellant.

Poſtulatum IX.

A*Ngelicarum* Animarum *Revolutionem*, quanquam ad terreſtrem Regionem propriè dictam haud pertingit, ad ſuperiorem tamen partem Mundi *Aſiathici* & Atmoſphæram extendi.

Hoc enim videtur eſſe diſcriminis inter Animam *Angelicam* & *Humanam*, quod *Humana* carnem terreſtrem induere poſſit, *Angelica* verò nequaquam. Cui fortaſſe affine eſt illud R. *Moſis Cordueri*: *Vehiculum Angeli melius eſſe humano, Animam verò hominis meliorem Angelicâ.* Quod certè ſi ponatur ſenſu paulò uberiori, nempe quod Anima humana ex ſua natura Divinitati aliquanto addictior ſit quam Angelica. Angelicam verò vehiculum aliquanto opulentius & quod ad ſuas delicias promptius alliciat Animam Angelicam, quam humanum humanam Animam ad ſuas, hinc cauſa deduci poſſit cur Angeli priùs lapſi ſint quàm Animæ humanæ, priusque in Mundum *Jezirathicum* diſceſſerint, quàm illæ. Nullum enim ferè apparebat diſcrimen inter *Angelos* & *Homines* in Mundo *Aziluthico* & *Briathico*, nec ullum erat peccatum in illis Mundis Statibusve reperiri, cum in utriſque retineretur immaculata Innocentia, quemadmodum in *Cabbala Philoſophica* inſinuavi. Aliqui verò ex Ordinibus Angelicis ſuâ *culpâ* non *Divino Fato* in Mundum *Jezirathicum* prorumpentes, tentarunt poſteà Animas *Briathicas*; Quæ quidem hic latiùs deducendi non eſt locus. Nec tamen niſi parcius & compendioſius hiſce de rebus egimus in *Cabbala Philoſophica*; in Geneſeos Cap. 2. & 3.

Poſtulatum X.

ANimas, quæ non *ſuâ* quidem *culpâ*, [illegible], laborant, ſec *Divino* quodam *Fato*, in Mundum *Aſiathicum* delabuntur Divinâ quâdam vi munitas ac agitatas tutò certoque in Mundum *Aziluthicum* reverti.

Hæc enim Vaſa ſunt electa, quæ Divina virtute fidelite adjuta, nullæ illius Mundi aut res adverſæ aut Illecebræ perfringere poſſunt aut emollire flectereve in vitium. *Agrippa* alicubi ni malè memini, appellat *Heroas*.

Poſtulatum XI.

IN Mundo *Aziluthico* Animas tum *Humanas* tum *Angelica* Divino Amori, Diviniſque ac ſublimibus ſpeculationibus neglectâ ferè ac vix perceptâ adhuc vitâ *naturalis vehiculi*, to tas fuiſſe intentas.

Quem quidem Animarùm ſtatum in hoc Mundo ipſun nomen innuit. Nam & ipſe agnoſcis vocem אצילות alluden ad vocem אצל quæ denotat rem propinquam. Hîc igitur omnes Animas cum Davide dixiſſe, Ἀγαθὸν μοι προσκολλᾶσθαι τῷ θε *Bonum eſt mihi adhærere & quaſi agglutinari DEO*, hoc eſt, ar ctiſſimam cum illo unitatem ſervare, ſpretis neglectiſque re bus omnibus externis. Tanto amore erga DEUM ſolum in cenduntur Divinamq; contemplationem Animæ in ſtatu *Aziluthico*. Unde hic Locus Mundusve, ob amorem hunc igneum & *Seraphicum*, uti & ob igneam vivaciſſimamque naturam Cœleſtis materiæ ibi locorum (quod & ex celeri Cometarum trajectione deprehenditur) haud ineptè cœlum *Empyreum*, (qu ſuprema Beatorum ſedes cenſetur) appellari poteſt. Compar hunc ſtatum cum ſtatu *Adami* ante *Evam*, è Coſta ejus factun *Cabb. Philoſoph.* Cap. 2. v. 8. Ubi *Adamus* in Divinum Intelle ctum Solem illum Juſtitiæ (quemadmodum & ipſe *Philo* eun appellat *Solem*) quaſi Aquilinis oculis perpetuo obtutu def gitur.

Poſt.

Poſtulatum XII.

IN Mundo autem *Briathico*, Animas intentiſſimum illud rerum Divinarum ſtudium, internæque Contemplationis ardorem paululùm relaxaſſe & foras quaſi proſpexiſſe, nempe in *Mundum externum* Materialem, & attendiſſe aliquantulùm *vitæ* ac *motibus vehiculi naturalis*, Societatesque *Politicas* inſtituiſſe, & humanitatem interim, ac charitatem ſinçeramque Amiciam inter ſe coluiſſe.

Atque hunc quidem Animarum ſtatum vel ipſum nomen iterum denotat, quemadmodum & ipſe innuis, quaſi בריאה diceretur cum alluſione ad ברא vel בר foris, extrà. Hîc enim notatum eſt *extra* proſpectare animas in hoc ſtatu Societates inire *Politicas* & de rebus agundis conſilia capere, ſed ſumma interim cum benignitate & innocentia. Compara hunc ſtatum cum ſtatu *Adami* poſt *Evam* è coſta ejus factam, & ante lapſum, Cabb. Philoſ. Cap. 2. à v. 18. ad finem capitis. Non incommodè autem hîc accidit quod Mundus hic *Briathicus* cœlum occupet *Saturni* & *Jovis*, qui *Conſilii* apud Aſtrologos, & *Benignitatis* ſunt Judices. Interea loci non abs re fore cenſeo hîc monere, cùm huc res rediiſſet, tempus tunc fuiſſe, in quo DEUS tranſegit cum Anima *Meſſiæ* de Paſſione ejus & Redemptione Mundi. Nam proximè res tunc aberant à verò lapſu. Et memoratur præterea in *Peſikta* quod DEUS è Throno gloriæ animam *Meſſiæ* proferens rogabat an vellet populum redimere & pro eis pati. Notum verò eſt apud Cabbaliſtas *Thronum* & *Briam* idem ſignificare.

Poſtulatum XIII.

ANimam *Meſſiæ* in Mundo *Aziluthico* tantum profeciſſe & tam arcto amore ac unione cum Divino Intellectu, ſive æterno *Logo* coaluiſſe ut tandem ſummo planè gradu *Aziluthico* vel potiùs *Hyperaziluthico*, & ſi Scholaſticè loqui liceat *Hypoſtatico*, cum eo unitus eſſet, adeout Anima *Meſſiæ* & Divinus

Logos

Logos una fieret פרצוף i. e. una perſona (ut Anima & corp unus Homo) quæ rectè appellanda eſſet *Filius DEI.*

Filium DEI nomen eſſe *Meſsia* notiſſimum eſt. Nec t men pigebat huc aſcribere quod occcurrit apud R. *Moſem Co duerum*, nempe: *In quantum homo appropinquat conditori ſ in tantum ipſi affundi de Spiritu* [Ruach] *& prout magis ſe gnum præbet, ſic* Neſchamah *quoque ipſi affluere, & ſi ad ul mam* חיה *perducat cultum ſuum, derivari in eum Neſchami Aziluthicam*, ita ut appellari queat *Filius Sanctiſsimi.* Et *Emek Hammelech* memini occurrere diſtinctionem inter *ſe vum DEI*, & *Filium DEI*, ex hujuſmodi rationibus. Sed hîc An ma *Meſsia* adhuc aliquid magis ſingulare habet quoad nexu ſuum cum æterno *Logo* ſummè *Aziluthicum*, vel ut rectiùs c cam, *Ineffabilem*, ſicut dicitur in Apocalypſi c. 19. v. 12. *N men illi inſcriptum eſſe quod nemo novit præter ſeipſum.* Inter tamen minimè prætereundum cenſui, cum *Judæi* decem Pe ſonas in Divinitate (quarum tamen ſeptem fictitiæ ſunt) agn ſcant, fruſtrà adverſus nos cavillari, qui tres profitemur, & cu illi hunc vel illum Patriarcham cum hac vel illa unitum aſ rant, unionem Animæ *Meſsia* cum Perſona *Chochmah*, ſi *æterno Logo*, inſcitè ac immeritò negare.

Poſtulatum XIV.

ANímam *Meſsia* ſic cum æterno *Logo* unitam, à DEO Pat Principem fuiſſe conſtitutum omnium Animarum quocunque ſtatu poſitarum, Regem utique factum eſſe qu tuor Orbium ſeu Mundorum, *Aziluthici, Briathici, Jezirath ci* & *Aſiathici.*

Hoc decretum factum eſt, ſub initium Regni Mundi *Briathici* ante pactionem de redimendo Populo per morte ſuam. Atque hæc eſt inſignis illa gloria quam obtinebat *M ſias* ante jacta Mundi Fundamenta, & quæ ad illum ſpectab quatenus erat *Meſsias.* Unde intelligendus eſt locus iſte J

hann

hannis c.17, 5. *Glorifica me tu Pater, eâ gloriâ quam apud te habui antequam hic mundus factus eſſet.* Πρὸ τῦ ὄρη ἑδρασθῆναι καὶ τὴν πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, hoc eſt, ante Mundum hunc *Aſiathicum.* Nam ab iſtis uſque temporibus agnitus eſt *Meſsias* Filius DEI unigenitus, quatuorque Mundorum Rex, cui omnis jam olim data eſt poteſtas in cœlo atque in terris, ſed denuò manifeſtata & declarata poſt Reſurrectionem. Hinc etiam loci illius obſcuriſſimi, Philip. c.2. v.6.7. 8. facilis eſt Explicatio. Hîc enim Anima *Meſsiæ* nexu ſummè Aziluthico vel ſi mavis Hypoſtatico cum æterno Logo unita & una פרצוף cum eo facta, adeoque unus verusque DEUS quatuorque Mundorum Princeps vel Rex, non Homo tamen ſolummodo fit, ſed & ſervus. Qui cum eſſet in forma DEI non duxit rapinam, parem eſſe cum DEO, ſed ipſe ſe exinanivit, formâ ſervi acceptâ, ſimilis hominibus factus, &c. De tam matura verò Inauguratione Animæ Meſſiæ in hunc glorioſum Principatum ſive *Dinarchatum* quo totius ſui vorticis factus ſit Princeps, illud Pſalm. 72. prout interpretati ſunt *Septuaginta*, illuſtre videtur Teſtimonium v. 5. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ καὶ πρὸ τῆς σελήνης. Ubi *Hammondus* noſter vir pius & doctus, Septuaginta ויאריך pro ייראוך legiſſe & rectè quidem opinor, conjectat. Unde ſic optimè verti potuit, καὶ συμπαρέμεινε τῷ ἡλίῳ καὶ πρὸ τῆς σελήνης. Et duravit nempe *Meſsias*, in *Dinarchatu* ſuo σὺν τῷ ἡλίῳ, donec *Sol* ſui vorticis in *Aſtrum frigidum* eſſet converſus, & quanquam ſimul cum Sole condito non inceperit Regnum ejus, incepit tamen & duravit πρὸ τῆς σελήνης *ante Lunam*, tanquam *Mercurium* aliquem, circa Solem ſui vorticis circumgyrantem, vel antequam converſa eſſet in corpus opacum ac frigidum. Quod indicio eſt à primis uſque ſeculis regnum *Meſsiæ* incepiſſe. Et דור דורים retro numerando ferè attigiſſe, hoc eſt Seculum *Aziluthicum.* Atque hæc de Duratione Regni *Meſsiæ* à parte ante, de qua plura in *Catechiſmo Cabbaliſtico* dicentur, ut de duratione à parte poſt, in *Jeſod.*

Poſtulatum XV.

ANimam *Meſsiæ*, ſtatim atque Princeps quatuor Mundorum conſtitutus eſſet, pactumque Crucis pepigiſſet cum patre, poteſtatem habuiſſe confirmandi Animas etiam *Angelicas* perinde atque humanas in ſtatu ſuo *Aziluthico* vel *Briathico*.

Eo uſque ſcilicet ut nihil incommodi ipſis accideret præter *Naturam* præterque *Fatum*. Atque huc ſanè ſpectare videtur inſignis ille locus *Pauli ad Coloſſenſes* Cap. 1. v. 19. *Quoniam libuit Patri ut omnis plenitudo in eo inhabitaret; & ut pace per ſanguinem crucis ejus factâ, per eum reconciliaret omnia ſibi, per eum inquam, tum quæ in terris, tum quæ in cœlis.* Sed pergimus ad duos reliquos Mundos.

Poſtulatum XVI.

ANimas Angelicas in Mundum *Jezirathicum*, præ nimiâ *vehiculi naturalis* vivacitate ac laſciviâ primas prorupiſſe, nec Innocentiam amplius retinuiſſe, ſed *Iraſcibili* & *Concupiſcibili*, effræni modo indulſiſſe.

In Mundo quidem *Briathico* ſive Cœlo *Saturni* & *Jovis* Animæ tum humanæ tum Angelicæ cautè & circumſpectè, & ſenili quaſi quodam cum conſilio, at cum ſummo interim candore ac benignitate omnia peragebant. Lapſis verò Animabus Angelicis in Mundum *Jezirathicum*, τὸ ἀγριῶδες καὶ θηριῶδες ut loquitur *Plotinus*, vel ſi malles, *Iraſcibile* & *Concupiſcibile* mirum in modum exæſtuabant, ac ſi major illarum ad ſolem appropinquatio naturalia vehicula fortius everberaret & irritaret, nec temerè hic Mundus *Martis* ac *Veneris* Cœlum appellaretur. Hîc enim Iraſcibili & Concupiſcibili loca effuſiſſimè relaxabant, malisque Cogitationibus & Inclinationibus nequiter indulgebant. Unde forte in nomine יצירה ad יצר הרע alluditur. Inter reliqua autem vitia enormis exorta eſt ſuperbia & imperium militari virtute proferendi indomita libido, adeò

Digitized by Google

adeo ut ſi uſpiam, hîc facta ſit illa latè famigerata aut *Gigantum* aut *Luciferi* pugna ac Rebellio. Quam feliciter tandem compreſſerit DEI Filius. Vide *Baruc.* Cap. 3. v. 26. *Illic fuerant Gigantes illi nominati qui principio erant permagni, periti rei militaris, &c.* perpende locum, egregiè enim huc facit. *Illic fuerant Gigantes*, nempe in magna illa, altaque DEI domo, quæ eſt cœlum. *Adami* etiam Tentatio per *Ophoneum, Luciferi* Legatum ſeu Oratorem, huc forſan referenda eſt. Et opportunè hîc eſt reminiſcendum, per *Serpentem* ſtylo Prophetico, non unam ſingularem perſonam, ſed corpus politicum, ut in *Apocalypſi*, intelligi poſſe. Confer ſtatum Mundi hujus *Jezirathici* cum ſtatu *Adami* conſilio ſerpentis obſecuti. *Cabb. Philoſoph.* Cap. 3. v. 1. & 6.

Poſtulatum XVII.

HUmanas etiam Animas tandem lapſorum Angelorum aſtu ac ſolicitatione circumventas in Mundum *Jezirathicum* itidem delapſas eſſe.

Hoc eſt אמת ſive nuda declaratio lapsûs *Adami* in Paradiſo cœleſti. Symbolicè & Ænigmaticè in litera deſcripti. Quippe quum Lapſus *Adami* in Paradiſo terreſtri Figura ſit & Imago lapsûs in cœleſti. Ubi unus aliquis homo non intelligitur, nec unus Serpens vel Diabolus, ſed per Prophethicam *Henopæiam* ſpecies humana, & corpus Diabolorum ſive Angelorum lapſorum Politicum Serpente repræſentatum, ſicut Serpens ſepticeps in *Apocalypſi* exponitur, *Politicè* nempe per *Henopæiam.* Ad quem ſenſum videtur locutus *Salomon.* Eccleſ. c. 7, 29. DEUM feciſſe האדם *Adamum* ſive *Hominem rectum*, והמה *& ipſos inquiſiviſſe* חשבנות רבים. Ubi חשבנות videtur poni pro צרים'. Quod & magis Grammaticè ſonat, & huic quidem ſtatui Animarum vel potiùs lapſui, *Jezirathico*, conſonantiùs.

Poſtulatum XVIII.

ANimas humanas pariter ac Angelicas effrænium ſuar
cupiditatum expletarum ſordibus onuſtas quaſi ac laſſa
in Mundo iſto *Jezirathico*, in Mundum *Aſiathicum* po
ſubſediſſe, *Angelicas* quidem uſque ad *Atmoſpharam Aſtri f*
geſcentis aut jam frigidi, *Humanas* verò etiam in ipſum *A*
frigidi corpus.

Commodè equidem hactenus accidit ut *Regiones* in q
bus Mundi ſiti ſunt, apta nomina æque ac *ipſi Mundi* ſint ſ
titæ, cum Mundus *Aziluthicus* Cœlum, à me *Empyreum* vo
tum, occupet, *Briathicus* Cœlum *Saturni* ac *Jovis*, *Jezirat*
cus, *Martis* ac *Veneris*, ubique convenienter rebus ipſis ſigni
candis. Quod credo aliquo modo videri poſſe hîc conting
re, nempe ſi notemus per *Aſiah* עשיה *opus* vel *opificium* re
alludi, *Mercurium* verò *Facturis*, *Technicis* & *Mechanicis*
Aſtrologis Philologiſque præfici; *Opificium* verò *Facturasq*
Mechanicas materiam aliquam craſſiorem requirere. Ne a
dam in ſuperioribus Mundis *Divinâ* quadam *Magiâ* res fe
fieri. Virtutem verò *Magicam* etiam in ſuperioribus partib
Mundi *Aſiathici* multùm minui, in inferioribus verò exting
prorſus ſolamque vigere *Mechanicam*. Nec prætereundu
duxi Mundum *Jezirah* ita fortè appellari non tantùm *mor*
ſenſu ob perverſas Cogitationes *figmentave interna*, ſed ob *Fi*
menta etiam *externa* diſtorta & abſona planèque nova & ina
dita, quæ *Rephaim* abuſi virtute Magicâ in Mundo *Jezirathi*
produxerint, ſic dicto, inquam, ob inauditas rerum formatio
nes *externas*, enormes, deformeſque, & Divinæ pulchritudin
Legibus contrarias. Qua virtute Magica cum tam fœdè abu
eſſent, minùs mirandum eſt, tandem detrudendos fuiſſe i
ſtatum *Aſiathicum*, ubi *Magia* minùs viget, ſed illius loco ta
dem ſuccedit Ars *Mechanica* & *Manufactura*. Hæc verò n
minum Regionum congruitas mihi nihil tale expectanti, po
diſtin

Digitized by Google

diſtinctionem Mundorum iſtis limitibus factam, obſervata eſt. Quam certè negligere religio erat, cum *S. Johannes* tam præclaro mihi prævivit exemplo, qui ſeptem Intervalla Eccleſiæ ſeptem Civitatum nominibus, ad ſtatum ſingulorum Intervallorum ſignificandum aptis pulchrè diſtinxit & illuſtravit.

Cæterùm quantum ad ipſum ſtatum Mundi *Aſiathici*, manifeſtum eſt Animas huc delapſas ſordibusque anteactæ vitæ coinquinatas, magis impuris craſſisque veſtiri vehiculis. Nam Regionem inter *Mercurium* & *Solem*, etiam antequam Sol incruſtetur Maculis non tam cœleſtem eſſe quam aëream ipſe agnoſcit *Carteſius*. Quæ procul dubio craſſeſcit magis Sole corticibus incruſtato. Neceſſeque eſt Animas huc delapſas magis ſegnem ac laborioſam vitam agere quàm cum in ſuperioribus magisque puris Cœli Regionibus ſpirabant, in terreſtria verò tandem corpora detruſas cogi demum hærere quaſi ac laborare in luto. Confer ſtatum hunc *Aſiathicum* cum ſtatu *Adami* Lapſi. Cabb. Philoſ. cap. 3. v. 13. 16. 17. 18. 19. Ubi manifeſtum eſt, *Moſen* totum laborem *Aſiathicum* & *Mechanicum* ſolâ fere Agriculturâ per *Dioriſmum* Propheticum exprimere.

Poſtulatum XIX.

Singulis Mundis Statibusve Mundos ſingulos ſtatusve aliquo modo ineſſe *Aziluthico* Briathicum, Jezirathicum & Aſiathicum, *Briathico* Jezirathicum, Aſiathicum & Aziluthicum, *Jezirathico* Aſiathicum, Aziluthicum & Briathicum, &c.

Hoc certè non magis mirum videri debet *Judæis*, quàm quod apud R. *Moſem Corduerum* occurrit. In *Aziluth* per ſe fieri אביע ſive *Aziluth*, *Briah*, *Jezirah*, *Aſiah*, quamvis omnia ſint *Aziluth*. Quanquam & iſtud huic rei tam accuratè fortean non quadrat. Res ipſa nullam in ſe habet difficultatem. Satis enim conſentaneum eſt, in ſingulis Mundis, quanquam unus certus ſtatus maxime valeat præ reliquis, reliquos tamen ibi

eſſe δυνάμει, ſi non ἐνεργείᾳ, aut ἐνεργείᾳ ſaltem remiſſiori, aut aliquibus ſaltem animabus ſi non in omnibus.

Plura hîc *Poſtulata* forte præmiſi quàm quibus opus ſit *Mercava* explicanda. Sed ſi quædam ſint ad quæ in interp tanda iſta Viſione non ſim recurſurus, ſcias tamen non fruſ interſeri, cum ea ad quæ recurſurus ſum ſuffulciant. Spe autem hæc quæ præmiſi adeò conſona fore *Viſioni*, ut, que admodum Lucem *Viſioni* allatura ſunt, ita robur ac firmitu nem ſibi à viſione ſint reportatura, cæteraque in viſione his oohæſura ut ſatis plena ac luculenta hinc emerſura ſit *Merca* Explicatio.

Antequam verò *Explicationem* aggrediar præmonendu cenſui, me hoc in loco non quidem Expoſitionem *Merca Ethico-Politicam*, qualem exhibui in *Divinis Dialogis*, medit ri, ſed magis *Metaphyſicam* vel *Theoſophicam*, nec ad ulla c *cumſtantialia* quæ Propheta obiter tangat, ſed ad ea ſola, q ad eſſentiam hujus Divinæ Theoriæ ſpectent, reſpecturum ſe. Ea verò omnia, hiſce ferè quæſtionibus quinquaginta du bus, quas propoſiturus ſum, contineri exiſtimo. v.g.

1. Quodnam ſit Divinæ hujus *Viſionis ſubjectum* adæqu tum. 2. Quid *Turbo*. 3. Quid *Spiritus movens Turbinem*. Quid *Aquilo*, terminus à quo movetur. 5. Quid *magna Nub* 6. Quid *Ignis ſe involvens*. 7. Quid item *Splendor circumcirc* 8. Et quid *Electrum* in medio Ignis. Atque hæc de corpore Tu binis. Quærendum porrò, 9. Quid ſint *quatuor illa Animali* 10. Cur dicantur *habere in genere ſimilitudinem Hominis*. 1 Cur *quatuor habere facies ſingula*. 12. Cur *quatuor Alas*. 1 Cur habere *pedes rectos*. 14. *Plantasque* pedum *vitulinas*. 1 Et cur addantur *Scintillæ quaſi æris æris candentis*. 16. Cur *m nus Hominis cuique ſub alis*. 17. *Alæ Animalium* cur *junctæ a terius ad alterum*. 18. Cur *binæ ſurſum extenſæ, binæque conte gant corpus*. 19. Cur cum *unumquodque Animal quaternas* ha beat *facies*, *quatuor* tamen *diſtincta* ſint Animalium *corpor*

eaſdem

Digitized by Google

eaſdem facies habentia. Curve, cum ſingula, *ſingularia* Animalia ſint, facies tamen habeat unumquodque *quaternas*. 20. Facies *Aquilæ*, Facies *Hominis*, Facies *Leonis*, & Facies *Bovis* quid ſignificent. 21. Quid eorum *coram facie ſua ambulatio*. 22. Quid greſſus eò quò *impelleret Spiritus*. 23. Curque *non reverterentur* cum ambularent. 24. Aſpectus Animalium quaſi *Carbonum ignis ardentium* & *Lampadarum quid denotet*. 25. Cur iſtiusmodi *viſio diſcurrens* in medio Animalium *Splendorque Ignis* & de *Igne fulgur* egrediens. 26. Et cur Animalia dicantur *ire & reverti* (cum antea dictum, non reverti) & in *ſimilitudinem fulguris coruſcantis*. 27. *Sonus alarum* quaſi *aquarum multarum*, Tonitrui aut Caſtrorum, quid denotet. 28. *Submiſſio alarum* ad vocem ſuper Firmamentum, quid innuat. Atque hæc fere ſunt quæ quæri poſſint de *Animalibus*. Pergendum ad *Rotas*. 29. Quid ſint *quatuor Rotæ*. 30. Quid *Rota* illa *una ſuper Terram* cum quatuor faciebus. 31. Quid aſpectus ipſarum tanquam *Tharſis*. 32. Et quare viſa ſit *Rota quaſi in medio Rotæ*. 33. Quid ſit per *quatuor ſuas partes* ire nec reverti. 34. *Unaque illis ſimilitudo*. 35. *Horribilis canthorum* dorſorumve *altitudo* quid denotet. 36. Curque totum *corpus oculis plenum* appareat. 37. Cur dicantur Rotæ *ambulare pariter cum Animalibus*, cum *ſtantibus ſtare* & elevatis de terra Animalibus ſimul cum ipſis elevari. 38. Cur *quocunque ibat Spiritus Rotæ* dicantur ſequi *Spiritusque vitæ* eis ineſſe. Atque hæc de Rotis. Quærendum porrò 39. Quid *ſimilitudo Firmamenti* quaſi aſpectus *Cryſtalli* horribilis, Animalium capitibus imminens. 40. Quid intelligendum per *Thronum Saphirinum* ſuper hoc Firmamentum. 41. Quid per *Hominem ipſi inſidentem*. 42. Quid per *Electrum igne circumhabitante circumdatum*, à lumbis deſuper, & uſque deorſum ſplendente in circuitu. 43. Quid per *Arcum pluvium Iridemve* circumfulgentem. Atque hæc fere ſunt Quærenda quæ occurrunt, Cap. 1. Ezechielis. In Capite verò 10. hæc pauca.

44.

44. Cur *quatuor Animalia* vocentur *Cherubim* in repeti Viſione. 45. Cur dictus ſit *Cherub* manum de medio *Cher bim* extendere ad ignem dareque in manus viri induti line 46. Cur *corpus Rotarum terga* habere dicatur & *manus & al* 47. Cur ipſis Rotis inclamatum ſit, הגלגל *O Rota*. 48. Cur ſ gulæ Rotæ dicantur quatuor facies habere. 49. Curque in numeratione una tantum facies diſtincta ſingulis attribuat 50. Cur quatuor Animalia unum Animal appelletur Ezech c. 10. v. 20. (*Hoc eſt Animal quod videram ſub DEO Iſraël in F mine Chebar*) & cur Fluminis Chebar facta ſit mentio. 51. Q ſit præciſè *DEUS Iſraël*. 52. Et quæ denique *illius Gloria*.

Hæ ſunt quinquaginta iſtæ duæ Quæſtiones eſſentia (omiſſis circumſtantialibus) & omnes ferè quæ ad plenam *M cavæ* intellectionem ſint neceſſariæ. Quibus qui appoſitè lidéque reſponderit, hoc eſt applicando veritates aptas, fac que profundas aut ſublimes & quæ non facilè in captum v garem cadant, juxta *Poſtulatum* primum, næ is eſt qui plenar perfectamque *Mercavæ* Expoſitionem dederit. Quid verò n ſtra tenuitas hac in re poſſit, DEO cæptis aſpirante, jam tent bimus, reſpondendo ſingulis Quæſtionibus, eo quo poſitæ ſu ordine.

Ad primam igitur reſpondeo, Quod Objectum adæqu tum Divinæ Viſionis apud *Ezechielem* cap. 1. & cap. 10. (om ſis circumſtantialibus) eſt Regnum *Meſſiæ* Spirituale cum *ate no Logo* Hypoſtaticè uniti, & ab omni ferè ævo, Animarum *A gelicarum* pariter atque *Humanarum* Principis à DEO Pat conſtituti. Per *Spirituale* autem *Regnum Meſſiæ* intelligo cor pagem *Divino-politicam* omnium Animarum ſive Angelic rum ſive Humanarum quocunque vehiculo, *cæleſti*, *terreſt ve* indutarum, quæ genuini ſint illius ſubditi, eo ſenſu quo *Paulus* loquitur; *Si quis Chriſti Spiritum non habet non eſt ej* Rom. 8. 9. Nihil verò nobis hac in notione cum *Vaſallis* & *H pocritis*. Quanquam enim aliquo modo ad eos etiam extend

t

tur Regnum Chriſti, id tamen in hac Viſione non reſpicitur. Interim opportunè hîc moneo, hujus præſertim Viſionis gratiâ nomina illa notiſſima decem *Sephirotharum* decem illis Numeris *Cabbaliſticis* fuiſſe applicata. Hinc enim nomini primæ *Sephiræ Kether* Corona, & decimæ *Sephiræ Malchuth*, Regnum, prima data eſt occaſio. Cumque expectatio *Meſsiæ* ejusque Regni in terris non tam ad *Gentes* quam ad *Judæos* videretur pertinere, Judæi quidem nomen *Malchuth* retinuerunt. *Græci* verò *Cabbaliſtæ* facilè illud nomen paſſi ſunt intercidere, decimamque *Sephiram* ſive decimum Numerum, omiſſo nomine βασιλεία. nominibus ἀδὴς & κόσμος, (quæ voces magis Philoſophicæ ſunt,) contenti ſunt celebrare. Solutionis hujus primi Problematis è *Poſtulato* decimo tertio & decimo quarto petenda eſt ratio. Interim omittere non poſſum quin hîc notem, Regnum hoc Spirituale ſive *Malchuth*, ipſiſſimam illam *Malchuth* eſſe quam *Cabbaliſtæ* Uxorem τοῦ *Seir Anpin* eſſe fingunt, quæque tam miris Ænigmatis oblarvata occurrit in *Idra Rabba*; Et *Seir Anpin* reverà eſſe Animam *Meſsiæ* cum *æterno Logo* conjunctam. Atque hoc (quod & ſuprà innui) in cauſa eſſe, cur quidam Cabbaliſtæ deſcriptionem & circumſcriptionem illius inchoent à *Chochmah*, alii verò à *Gedulah*, & utrique ſanè non ſine ratione. Nam qui veram illius *Divinitatem* videntur reſpicere incipiunt à *Chochmah* ſecunda Partzuph cum qua unitur; qui *animam* illius reſpiciunt, à *Gedulah*, cum illius Anima referatur ad *Tiphereth*. Quod obiter rurſus monere haud abs re fore cenſui, cum & Expoſitionem noſtram aliquo modo confirmet.

Ad ſecundam reſpondeo; Et congruenter quidem *Cabbalæ* meæ *Philoſophicæ naturali*, nimirùm, ſicuti Turbo Vortex quaſi quidam aëreus eſt, ita Vorticem Æthereum (qualem ſupponit *Cabbala* mea *Philoſophica*) Æthereum quaſi Turbinem rectè cenſeri. Ac proinde *Turbinem* aptiſſimè ſignificare *Vorticem Æthereum* non abſimilem eis à *Carteſio* deſcriptis. Do-

ctrinam verò cœleſtium vorticum partem fuiſſe Philoſoph
Pythagoricæ à Philoſophia *Judaica* oriundæ, in *Cabbala* meæ *P*
loſophicæ Defenſione fuſiùs doceo.

Ad tertiam, Spiritus movens Turbinem eſt Principiu
Hylarchicum (de quo in *Enchiridio* meo *Metaphyſico*) ſive *Spiri*
Naturæ, *æterni Spiritûs* Inſtrumentum. Vox eſt רוח, qu
vulgò vertunt *Ventus*. Sed & *Spiritus* rectè etiam vertitur.
ſeptuaginta hoc ipſo in loco reddunt πνεῦμα. *Spiritus* igitur *N*
turæ eſt motor hujus Turbinis, hoc eſt, ingentis alicujus m
lis *Monadum Phyſicarum* in *Abyſſo*, quo fiat Inchoatio Vorti
Ætherei.

Ad quartam, *Aquilo* verò qui Hebraicè hîc צפון dici
& occultum ſeu abſconditum ſignificat, quippe quod in pa
bus *Aquilonaribus* vix appareat Sol:

Αἰεὶ δὲ σκιερῷ παχύνεται ἐν νεφέλῃσι

quemadmodum iſtæ Regiones à *Dionyſio Afro* deſcribunt
Hic *Zaphon*, inquam, eſt ſtatus ingentis illius molis *Monad*
Phyſicarum in *Abyſſo*, antequam à *Spiritu Naturæ* contorq
antur in *verticem*, incipiantque fieri *vortex cœleſtis* ſeu *Æt*
reus, cum *Igne in medio*, ut *Pythagorici* loquuntur. Qui ſta
procul dubio eſt ſtatus profundiſſimæ abſconſionis, Inviſib
tatis & Tenebrarum. Quemadmodum etiam deſcribi vi
tur in principio Geneſeos. *Tenebræ erant ſuper faciem Aby*
Hic igitur ſtatus *Zaphonicus* eſt Terminus à quo movetur
inchoatus vortex ſive Turbo. Supra quem ſtatum exaltari
cipit per πνεῦμα ἐξαῖρον (quemadmodum vocant ſeptuaginta
terpretes) in proximè ſequenti parte deſcriptionis.

Ad quintam, Nubes magna eſt ingens moles hujus vo
cis inchoati, & ad conditionem ſive ſimilitudinem Nubis
juſdam perducti propter obſcuram quandam Lucis interſp
ſæ apparentiam. Neque enim nubes perfectè opaca
nec omnimodo lumine deſtituta, ut nec vortex in hoc
tu: Nec materia ſubtiliſſima adhuc ſufficienti copiâ ad c

tr

trum vorticis ablegata, corpusve vorticis ſatis pellucidum factũ.

Ad ſextam, ſed in proxima parte deſcriptionis id fit. Ibi enim occurrit *Ignis ſe involvens* אש מתלקחת *Ignis ſe captans*, ut habet Bibliorum *Anglicanorum* Margo. Quod *vorticalem* motum planè innuit ſeu gyrum, ùt cum laſcivus Catulus caudam ſuam in gyrum ſe movendo captat. Sed & ipſa *Turbinis* vox innuit in gyrum moveri ſeu revolvi. Hic autem Ignis in gyrum motus quid aliud eſſe poteſt quàm *Sol vorticis*, quem *Pythagorei* πῦρ i. e. Ignem ſimpliciter vocant. Solem autem *verticaliter* moveri ex motu macularum patet.

Ad ſeptimam: *Splendor circacircum*, eſt corpus vorticis Ætherei *diaphanum* factum & lumine *Ignis* ſive *Solis* ubique perfuſum, juxta Poſtulatum tertium.

Ad octavam. *Electrum* verò in *medio Ignis* eſt *Elementum Divinum* cœleſtis vorticis materiæ incluſum & interſperſum, cujus præcipuum vehiculum eſt pars materiæ cœleſtis maximè ſubtilis & ignea, ac proinde dicitur emanare מתוך האש è medio ignis, intelligiturque cum ſubtiliſſimis partibus Materiæ cœleſtis, per omnes Regiones Ætherei vorticis aliquo modo diffundi, juxta Poſtulatum quartum. Hactenus igitur & vorticis cujuſdam cum Sole in medio lucente, Deſcriptio compendiaria. Quæ doctrina vorticum, cum Cabbalæ *Bereſchith* pars ſit præcipua, maximèque genuina haud parvam fidem facit præſenti Interpretationi *Mercavæ* quæ præ manibus eſt, quemadmodum & ſuprà monui. Pergimus ad Quæſtiones reliquas.

Ad nonam, Nullius fere rei celebratior mentio eſt apud *Cabbaliſtas* quàm quatuor Mundorum, *Aziluthici*, *Briathici*, *Jeziratbici* & *Aſiathici*, ſive Mundi *Emanationis*, *Creationis*, *Formationis* & *Factionis*, arreptâ hujus quadripartitionis occaſione, prout veriſimillimum eſt, ex *quatuor Animalibus* hujus Viſionis *quatuorve Rotis*, quæ, ut mox indicabimus, idem fere ſignificant. Et certè ſatis patet apud *Cabbaliſtas* doctrinam

quatuor Mundorum, partem eſſe *Cabbalæ Mercavaæ*. Quam
ipſe itaque feci *Expoſitionis* noſtræ *Mercavaæ* partem, ſano ſe
ſu intellectam, & præſenti Hypotheſi conſentaneo. Dico ig
tur *quatuor Animalia* eſſe quatuor *Mundos* vel *Æonas* Anim
rum Angelicarum pariter atque Humanarum quatuor diſti
ctas Regiones alicujus Ætherei vorticis, ſucceſſu temporis o
cupantium, (nam quæ ſucceſſivè contingunt ſub uno intui
ſimul repræſentantur in Viſionibus Propheticis) juxta Poſt
latum ſextum, octavum & nonum. Nec offendi debet qu
quam quod *Mundos* appellem cum ipſas Animas intelligam
tum quod has Animas tanquam quatuor diverſarum Regi
num vel Orbium Ætherei vorticis Incolas conſidero, tu
quod *Cabbaliſtæ Judaici* Mundum Creationis de ipſis Anim
bus humanis; Mundum Formationis verò de ipſis Angelis i
telligunt. Quòd certè planè arguit quatuor hos Mundos ad
apud *Cabbaliſtas* celebratos de perſonis potiùs intelligend
quàm de locis: Quemadmodum & nos expoſituri ſumus, me
tione locorum ſtationumve ubi commodum fuerit non n
glectâ. *Quatuor* verò *Animalia quatuorve Rotas* Mundos hoſ
quatuor ſignificare ſenſu ſupradicto ex mente ipſorum Cabb
liſtarum, tum ex Libro *Jezirah*, tum ex *Tractatu de Anima*
Moſis Cordueri, Cap. 2. apertè conſtat. Ubi quatuor quaſi ſp
cies aut tres ſaltem animarum facit, nempe *Neſchamah*, (qu
eſt vel *Azilut hica* vel *Briathica*) *Ruach* & *Nepheſch*, tres ve
poſteriores realiter facit diſtinctas diverſiſque poſt mortem l
cis collocat, Hominemque ex iſtis tribus conſtare autum
Verba hæc ſunt: Congreſſi ſunt *Ophan*, (*Rota*, i. e. Mund
Aſiah, ob *Sandalphonem* qui dicitur *Ophan*) & *Angelus* (*Met*
tron, ſeu Mundus *Jezirah*) & *Thronus*, ſeu *Mundus Briah*, atq
dixerunt, *Faciamus Hominem. Nam ex compoſitione noſtra*, N
ſchamah *ex* Throno, *&* Ruach *ex* Angelo, *&* Nepheſch
Ophan, &c. Et rurſus per *Thronum* ait intelligi *Briah*, p
Metatronem *Jezirah*. *Sandalphonem* verò eſſe *Rotam* & de il
dictu

dictum eſſe Ezech. 1. 15. *Et ecce Rota una erat in terra.* Et in eodem denique capite *Metatronem* vocat *Animal* illud *Ezechieliticum*. Ex quibus abunde patet per quatuor Animalia Rotasve, ſupra dictos quatuor Mundos apud *Cabbaliſtas* intelligi. Ego verò *R. Moſem Corduerum* aliosque *Cabbaliſtas* inſignem errorem commiſiſſe cenſeo, quod ex eo quod una eademque Anima quatuor ſtatuum vices ſubire poſſit, juxta *Poſtulatum* octavum, Animam humanam ex quatuor tribusve Animabus realiter diſtinctis conſtare arbitrati ſint. Quem errorem per hanc noſtram *Expoſitionem* ſatis feliciter correctum fore ſpero. Quando dicunt veſtem *Aziluth* eſſe *Briam*, & veſtem *Briæ Jeziram* & *Jeziræ Aſiam*, ſi de variis ſubtilitate ac puritate differentibus vehiculis intelligeretur, ferendum eſſet. Sed cum *Nepheſch* faciunt vehiculum τῷ *Ruach* & *Ruach* vehiculum *Neſchamæ*, id certè intolerandum eſt, utpote quod innuat omnia eſſe corporea. Quæ nimis craſſa profectò eſt philoſophandi ratio.

Ad decimam. Præmoneri dico in genere ſimilitudinem Hominis hiſce quatuor Animalibus competere, ne quis ob capita *Aquilina*, *Leonina*, *Bovina*, alasque humeris additas, & ob ungulas Vitulinas quidvis potius ea exiſtimet quàm humanarum Angelicarumve Animarum Symbola. Interim verò dum eadem hæc Animalia *Cherubini* dicuntur in Viſione repetita cap. 10. non levis eſt ſubindicatio Animas humanas & Angelicas eaſdem fere eſſe & eâdem fere humanâ figurâ ſpecieve gaudere & ſub ea apparere. Et poſtremò manifeſtò hinc conſtare per *quatuor Animalia* nullos alios quatuor Mundos intelligi poſſe quàm qui ex Animabus humanis Angelicisve conſiſtant; adeo ut Mundus Aziluthicus & Mundus Fabricæ qui dicitur, ex eo genere ſit. Et certè non levis abſurditas eſt apud Recentiores *Cabbaliſtas*, quod Mundus *Aziluth* & Mundus *Aſiah* quatenus Mundus *Fabricæ* dicitur, à reliquis duobus Mundis toto genere differant. Quem quidem errorē hæc viſio pulchrè corrigit.

Ad undecimam. Huic Quæſtioni ſatisfaciendum eſt ex *Poſtulato* undeviceſimo. Nec levis quidem momenti veritas hic ſubindicari poteſt nempe quatuor iſtos ſtatus δυνάμει radicali & eſſentiali ſemper Animæ cuique ineſſe, quanquam non ſemper ἐνεργείᾳ. Perpende etiam cætera quæ iſti *Poſtulato* ſubnexa ſunt, ut & ipſum *Poſtulatum* octavum.

Ad duodecimam. Cum quatuor Animalia quatuor *alas* habere dicantur, id nihil amplius innuit, quam alata eſſe Animalia. Cum verò Animalia Animarum Symbola ſint, Animarum alatarum eſſe Symbola, hoc eſt, non προπετείας culpâ in Mundum *Jezirathicum*, *Aſiathicumve* delapſas eſſe, ſed *Divino* potiùs *Fato* juxta *Poſtulatum* octavum deſcendiſſe, quos *Heroas* alicubi appellat *Agrippa*, aut ſaltem ex eo genere eſſe, quæ ſerio reſipuerint Divinaque itidem gratiâ alas recuperaverint. Meminiſſe enim oportet Objectum adæquatum hujus viſionis eſſe *Regnum* Meſſiæ *Spirituale*, quemadmodum in ſolutione primæ Quæſtionis explicavimus. *Alarum* verò mentio hic optimè convenit cum illa Animarum appellatione apud R. *Moſem Corduerum*, ubi ait, *Aves* SANDALPHONIS *eſſe* NEPHESCHIN, *Aves* METATRONIS RUCHIM, *&* *Aves* THRONI NESCHMATHIN. Quod ſano quidem ſenſu intelligi poteſt de triplici ſtatu Animarum, quaſi in Mundo *Briathico* appellari deberent *Neſchmathin*, in Jezirathico *Ruchim*, & in Mundo *Aſiathico Nepheſchin*. *Thronum* enim ad Mundum *Briathicum*, *Metatronem* ad Mundum *Jezirathicum*, & *Sandalphonem* ad *Aſiathicum* pertinere ſupra eſt notatum. Interim cum Anima quatenus in corpore terreſtri *Nepheſch* appellanda ſit, i. e. ψυχὴ, & quatenus in vehiculo *Jezirathico Ruach*, i. e. πνεῦμα videndum an non aptè hinc explicari poſſint verba illa Pauli 1. Cor. 15. Ἔστι σῶμα ψυχικὸν καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν. Eſſe utique corpus quod animæ congruat quatenus in ſtatu *Nepheſch*, eſſe quatenus in ſtatu *Ruach*, nec corpus, quanquam idem numero, eodem modo ſe habens, vel ſimiliter modificatum, utrique ſtatui poſſe competere.

petere. Sed hiſce cùm minùs huc pertineant, non eſt immorandum.

Ad decimam tertiam. Habere verò dicuntur *pedes rectos*, partim ut plenius innuatur, ſtaturam habere humanam, partim ut rectitudo ambulationis inceſsûsve eorum ſignificetur, adde & Affectûs. Nam pedes affectus ſignificant apud *Pythagoreos*. Ac proinde רגל ישרה dici poteſt eo ſenſu quo ישרון Eſai. 44. 2.

Ad decimam quartam. *Septuaginta* pro plantis pedum *vitulinis* ponunt πόδες πτερωτοὶ, i.e. *Pedes alati*. Unde conſtat eos nihil humile de pedibus horum Animalium ſenſiſſe. Nec humile certè quicquam ſonat quòd plantas *vitulinas* habere dicuntur. Nam perinde eſt ac ſi dixiſſet *Angelicas*, hoc eſt, *Cherubicas*. Nam *Cherub* Vitulus eſt vel Bos. Faciesque *Cherub* in decimo capite *Ezechielis* reſpondet faciei *Bovis* in primo, ipſumque nomen *Cherub* eſt à כרב *arare*. Plantæ igitur *vitulinæ* ſeu *Cherubicæ* magnam illam affinitatem innuunt & cognationem inter naturam Animarum *Angelicarum* & *Humanarum*. Ex aliis enim indiciis *Humanas* Animas eſſe innuitur, ex hoc *Angelicas* vel *Cherubicas*. Ac proinde in repetita viſione ubi *Cherubini* tam apertè dicuntur plantarum *Vitulinarum* nulla fit mentio quippe ſupervacanea futura.

Ad decimam quintam. Et digna ſanè pedibus his *Cherubicis* ſubſequens eſt deſcriptio, quod nempe *ſcintillæ* addantur *quaſi æris politi vel candentis*. Quum enim pedes affectum ſignificent, Æs politum & candens puritatem & firmitatem affectuum, ſcintillæ verò exilientes, ad occurſum rerum difficiliorum ejaculationes cœleſtes denotant.

Ad decimam ſextam. *Manus hominis* ſub *alis* cuique eſt, partim ut humana forma ad has Animas reverà pertinere expreſſiùs intelligatur, partim ut ſubindicetur, Alas verſus Deum ſurſum extenſas nihil valere niſi præſtò ſint manus, id eſt, opera & conatus fidelisque executio earum rerum, quæ ad vota

obti-

obtinenda contribuant. Legemque hanc eſſe Adamantinam per omnes Mundos *Aziluthicum, Briathicum, Jezirathicum,* & *Aſiathicum.* Otioſam verò & inertem ſpeculationem in *Regno* Meſſiæ *Spirituali* ubique exulare.

Ad decimam ſeptimam. *Alæ* verò *Animalium* in extenſione ſua ſurſùm junctæ ſunt alterius ad alterum ut intelligatur unio animorum ac votorum omnium Mundorum in Regno *Meſsiæ* Spirituali, ardentiſſimumque ac promptiſſimum pro bono publico deſiderium ac ſtudium. Nam manus ſubeſt alis unicuique, ut ſupra notatum eſt.

Ad decimam octavam. Quod *binæ* autem *ſurſùm extenſæ binaque* dicantur *contegere corpus*, commodiſſimè ſic intelligitur. Nempe ſi meminerimus binas illas extenſas eas alas eſſe quæ ſuprà dictæ ſunt conjungi cum alis alterius Animalis, quo intelligitur omnium Mundorum partiumque ſingulorum, votorum, ſtudiorumque pro communi bono unio ac ſocietas. Dum verò hæ ſic extenſæ ac unitæ ſunt, alteræ rectè obſervantur *contegere corpus*, hoc eſt, *demitti.* Alæ enim demiſſæ contegunt corpus avium. Quibus innuitur ſingulorum bonum privatum communi bono oportere ac ſolere ſubmitti ac ſubordinari, & tamen etiam hac alarum demiſſione ſingulorum Animalium corpus tegi, hoc eſt, ſubmittendo & ſubordinando privatum bonum bono publico, privatum cujusque bonum ac ſecuritatem re ipsâ procurari. Atque hoc id ipſum eſt quod egregius ille Philoſophus ac Princeps *M. Antoninus* in *Meditationibus ſuis* toties inculcat, de malis privatis ferendis, nempe, *quod in bonum cedant Univerſi.*

Ad decimam nonam. Solutio hujus Quæſtionis facilè elici poteſt ex ſolutione Quæſtionis nonæ & undecimæ. Reſpondeo igitur quanquam unumquodque Animal quaternas habet facies, hoc tamen nihil impedire, quo minus quatuor diſtincta ſint Animalia, nempe diſtincta Animalium corpora quaternas facies habentia, quippe quæ quatuor diſtinctos Mun-

Digitized by Google

Mundos ſuprà memoratos repræſentant, qui ex eo præſertim diſtinguuntur, quod ſinguli unum peculiarem ſtatum habent longè præ reliquis tribus prædominantem, unoque aliquo ex quatuor iſtis Animalibus, diſtinctè repræſentabilem. *Aquilâ* nempe, *Homine*, *Leone* vel *Bove*, ita ut unus Mundus ſit *Aquilæ*, alter *Hominis*, tertius *Leonis*, quartus *Bovis*. Hinc quatuor diſtincta corpora Animalium ſunt, non unum ſolummodo corpus quatuor faciebus præditum. Cum verò quatuor iſti Mundi non ſolùm unum quempiam ſtatum in eminenti gradu habeant, ſed tres etiam reliquos, gradu aliquo magis minusve ſuppreſſo, hinc diſtincta iſta quatuor corpora, non unica facie contenta ſunt ſingula, ſed quaternis faciebus gaudent, unâ præ reliquis eminenti, & à qua Corpus Animalve ſpecialiter nominari poſſit *Aquila, Homo, Leo* vel *Bos*, quemadmodum fit in Apocalypſi cap. 4.7. Quodque porro confirmari poteſt ex Ezechiel cap. 10. v. 14. Poſtremò quantum ad ordinem Nominationis Animalium fit certè prout res tulerit. Quemadmodum videre eſt Ezech. c. 1. v. 10. Ubi numeratio incipit à facie Hominis, Capite verò 10. v. 14. Numeratio incipit à Cherub, id eſt, à Bove. In Apocalypſi verò incipit à Leone. Cap. 4. v. 7.

Ad viceſimam. Quid ni igitur nobis liceat ab ea facie vel Animante incipere quod præſenti Argumento maximè conveniat, & quid ſingula ſignificent breviter ex præmiſſis *Poſtulatis* indicare. Dico igitur ex *Poſtulato* undecimo per *Aquilam* Mundum Animarum *Aziluthicum* denotari. Animal enim aliquod ſingulare per *Propheticam Henopœiam* multitudinem perſonarum quantamcunque ſignificare poſſe notiſſimum eſt. Vide *Synopſin meam Propheticam*. Lib. 1. cap. 3. Cum verò ſedes Mundi *Aziluthici* ſit *Cælum Empyreum* ab *Imo* vel *Infimo* vorticis maximè remotum, ac proinde Regio maximè ſublimis per *Poſtulatum* quintum, cumque ſtatus Animarum *Aziluthicus* ſit ſtatus fixiſſimæ contemplationis in *Solem Mundi Intellectualis* (quam ipſam ob cauſam ſtatus primus *Adami* deſcribitur

 tan-

tanquam hortum *Eden* inhabitantis verſus *Kedem*, nempe quod eximio quodam modo radiis החכמה הקדומה *Sapientiæ Primordialis*, uti appellatur in *Sepher Jezirah*, ſemitâ 20, illuſtraretur; Et R. *Abraham* F. D. omnes plantas Sapientiæ acceptas aſſerit מקדם *ab Oriente*, ſcilicet *Intellectuali*, & plantatas fuiſſe in עדן Sapientiæ) hinc inquam manifeſtum eſt, ſive *altum Aquilæ volatum* ſive *viſûs aciem*, quam in ipſum Solem, illæſo oculo poteſt defigere, conſideres, hoc Animal aptiſſimum Symbolum eſſe Mundi Animarum *Aziluthici*. Perpende quæ ſcripſimus ad *Poſtulatum* undecimum; Mirabilem deprehendes rerum congruitatem, & quàm conſentaneum ſit Mundum ſtatumve Animarum *Aziluthicum* primum earum ſtatum fuiſſe, & per *Aquilam* in hâc Viſione ſignificari.

Jam verò per *Hominem* ſtatum Mundumve *Briathicum* indigitari ex *Poſtulato* duodecimo ejusque explicatione manifeſtiſſimum eſt. Quòd hic Mundus ſecundus ſit ordine ex ipſius deſcriptione abunde patet. Nec verò per *Bovem* aut *Leonem* rectè repræſentari poteſt. Reſtat igitur ut repræſentetur per *Hominem*. Quin imò ex charactere *humano* res ſatis confirmari poteſt, cujus eſt Politicas Societates inire, pacem colere & juſtitiam, de rebus agundis conſilium capere & ſimilia, qui planè eſt Mundi *Briathici* character. Perpende *Poſtulatum* duodecimum & quæ ſub illo innuimus. Mundus denique *Briathicus* eſt ſtatus quidam *Paradiſiacus*, quomodo igitur aut cum labore ac laſſitudine *Bovis*, aut cum *ferocitate Leonis* convenire poteſt? Relinquitur igitur ut repræſentetur per *Hominem*.

Porrò ex ipſa deſcriptione Mundi *Jezirathici*, cum planè conſtat per *Leonem* ſignificari, nempe quod in eo ſtatu τὸ λεοντῶδες καὶ θυμοειδὲς in Animabus Angelicis præter modum excitatum ſit, & ambitioni & ſuperbiæ contentionique bellicæ lora laxata, adeo ut Regnum ſive Regionem *Briathicam* ex qua lapſa erant vi & armis tandem invaſerint, ingentesque tumultus fecerint, quos Sapientia ſua ac fortitudine tandem compreſ-

ſit

ſit *Anima Meſſiæ* qui Princeps Mundorum erat conſtitutus, juxta *Poſtulatum* decimum tertium & decimum quartum. Atque huc forſan rectè trahi poſſunt ea R. *Simeonis Jochaidæ* quæ occurrunt apud *Rittangelium* in librum *Jezirah*. Ubi mentio fit *Serpentis occidendi*, & *Filiæ ſuper Turrem poſitæ* in Aëre, factæque Proclamationis ſingulis diebus *in Cælo*, quicunque interfecerit *Serpentem* illi datum iri in uxorem *Filiam Regis* cum *indumento aureo*. Quod aurum *ſex dies Creationis* ſignificare innuit idem *Simeon Jochaides*. Sex dierum verò opera peregiſſe *Meſſiam*, literaliter intellecta in *Apologia mea* apertè moneo. Eſtque hic ipſe *Meſſias*, nempe *Schiloh*, cum multi bellatores virique clypeati nihil valuerint, quem *R. Simeon Jochaides* dicit interfeciſſe *ſerpentem & exercitum ejus* in *Mari* & in *Arida* & in *Cælo*, quaſi eadem Anima *Meſſiæ* Dux etiam eſſet *Iſraëlitarũ* in Deſerto. Quàm rectè igitur *Leo* Mundo *Jezirathico* conveniat vel ex his conſtare poteſt. Sed & ex hoc etiam porrò conjectari: Nempe quod hæ Animæ Angelicæ propter vigorem vehicularem animique fortitudinem אלהים dictæ ſint, à ſe ipſis ſaltem, qui vel audaciam ſuam ac temeritatem qua in ſtatum hunc *Jezirathicum* auſi ſint prorumpere, fortitudinem reputarent. Cum certè ſibi cavere oportuiſſet à nimia appropinquatione verſus Solem tanquam ab Inferno [illegible], ne ſicut infelices Tineæ nimis prope candelam volitantes alas tandem urerent. Hæ tamen Animæ iſtac occaſione אלהים dictæ & ſic apud ſe ipſas reputatæ, rerumque ferè omnium bonarum malarumque (propter calorem ac temulentiam in vehiculis excitatam) experientiâ ac notitiâ inſtructæ, de qua maximè gloriarentur, ſunt illi *Elohim*, quorum mentionem facit ſerpens ad *Adamum*. Gen. 3. 5. *Eritis ſicut* ELOHIM *ſcientes boni & mali*, hoc eſt, יצר טוב ויצר רע quemadmodum appellat R. *Moſes Ægyptius* in *More Nevochim*, unde hic ſtatus *Elohim* (quem *Cabbaliſtæ* Mundum Angelorum appellant cum ſit Mundus tantummodo Angelorum lapſorum) *Jezirah* ſive,

 Mun-

Mundus *Jezirathicus* rectè nominatur. Ut hîc præteream, יצרים החיצונים figmenta ſive Formationes externas *perverſâ Magiâ* per rebelles hos Spiritus noviter excitatas ulteriorem occaſionem nomini *Jezirah* dare potuiſſe. Palam interim eſt præfervidam Animarum Angelicarum audaciam, rectè per *Leonem* ſignificari. Poſtremò ex eo etiam res conficitur, quod *Bos* & *Aquila* maximè ex Diametro opponi videantur, ob ſegnitiem unius & velocitatem alterius. Ut *Aquila* igitur in ſublimi volans Mundum *Aziluthicum* repræſentat, ita neceſſe eſt ut *Bos* Animal tardum & in terra ſegniter ſe movens mundum repræſentet *Aſiathicum*, unde cum & *Briathicus Homini* aſſignatus ſit, *Jezirathicus* neceſſariò relinquitur *Leoni*.

Denique ex Deſcriptione Mundi *Aſiathici* ad *Poſtulatum* decimum octavum, manifeſtum eſt *Bovem* ſtatum iſtum admodum aptè ſignificare. Cum omnia tunc craſſiora incipiant fieri ac ſegniora donec Animæ lapſæ in terreno tandem luto pedem figant tanquam laſſus Bos. Cætera vide in Notis ad *Poſtulatum* decimum octavum; Ubi ſtatus *Adami* in terreſtre corpus lapſi laboribus Agriculturæ illuſtratur. Quàm autem accommodum Agriculturæ Animal ſit Bos, omnes norunt. Nec hîc præterire poſſum quàm apta ſolutio egregii quidem Problematis hoc in loco occurrat, nempe cur *Moſes Bovinam* Figuram vel *Vitulinam* præ reliquis elegerit quam ſuper Arcam Fœderis collocaret. Nam cum integram Quadrigam illîc collocâſſe, opus futurum fuiſſet magis moliminoſum, illud Animal elegit quod maximè erat proprium. *Bovem* ſcilicet Mundi *Aſiathici* Inſigne quò *Anima Meſsiæ* jam deſcenderat Tentoriumque fixerat inter filios Iſraëlis.

Quàm ad vivum igitur Mundus *Aziluthicus*, *Briathicus*, *Jezirathicus* & *Aſiathicus* in *Aquila*, *Homine*, *Leone* & *Bove* depicti ſint vidimus. Animal autem quod *Aquila* appellandum eſt (& ſic de reliquis tribus Animalibus) cum quaternis faciebus repræſentari, Arcanum eſt *Cabbalâ Mercavaá* dignum, cum

inde

Digitized by Google

inde moneantur Animæ in quocunque ſtatu conſtitutæ ſint radicem uniuſcujuſque Mundi in ipſis manere. Quod magnæ profectò animationi debet eſſe animabus in Mundos inferiores lapſis & excitationi ut animum habeant revertendi; cautioni verò eis qui in Mundis ſint ſuperioribus. Juxta Monitum illud Apoſtoli, *Itaque qui videtur ſtare videat ne cadat.*

Ad quæſtionem vigeſimam primam. Ambulatio Animalium coram facie ſua אל עבר פניו nihil amplius ſignificat quàm inceſſum directum, nec per ullam vim externam internamve pravitatem à via deflectentem. Quod Privilegium eſt quod ſolis ſubditis *Regni* Meſſiæ *Spiritualis* competat.

Ad quæſtionem viceſimam ſecundam. *Regnum* verò *Meſſia Spirituale* per hanc Viſionem *Ezechieliticam* ſignificari ex præſenti Quæſtione patere poteſt. Nam cum greſſus Animalium eo ferantur quo impellit Spiritus, illud planè inſinuat ſubditos *Regni* Meſſiæ *Spiritualis* impulſu inſtinctuve Divini Spiritûs ſua omnia agere, nihil ex voluntate propria, quaſi omninò eſſent θεοφορούμενοι, afflatuque Divino ad opera ſua inſtigati. רוח igitur in hac Viſione ſignificat רוח הקדוש *Spiritum Sanctum*, quem *Cabbaliſta* aliàs vocant בינה eſtque is ille אחד רוח אלהים חיים qui in *Sepher Jezirah* memoratur. Quem Spiritum *R. Aharon* eminentiſſimus *Cabbaliſta* intelligi vult Pſal. 33. 6. *Verbo DEI facti ſunt Cæli &* Spiritu *oris ejus omnis virtus eorum.* Cæterùm רוח שניה ſive *Spiritum ſecundum* quem commemorat *R. Moſch Botril*, de Spiritu Deorum viventium procedentem, ego veriſſimè intelligendum exiſtimem de *Spiritu Naturæ* Divini Spiritûs inſtrumento, Spiritum vero אלהים חיים DEI viventis unicum eſſe, nempe *Spiritum Sanctum*, firmiter eſſe tenendum. Qui eſt una ex *Divinis Hypoſtaſibus* in hac Viſione occurrentibus, eruemus duas reliquas ſuis locis.

Ad quæſtionem viceſimam tertiam. Non reverti dicuntur cum ambularent eò quod nullâ vi externâ poſſint repelli. Neque enim ulla vis aut conſilium eſt contra DEUM. Divino

vino verò Fato Afflatuque ſuprà notatum eſt hæc Animalia ferri.

Ad quæſtionem viceſimam quartam. Aſpectus verò Animalium quaſi carbonum ignis ardentium & Lampadarum, Ignis quidem Zelum firmum & fervidum, lampades claram cognitionem illuminationemve ſignificant, atque utraque tanquam dona Spiritûs Sancti, qui hic omnia movere intelligitur. De *Meſsia* enim dictum eſt ille baptizabit vos Spiritu S. atque Igne, ſed magis Philoſophicè fortean intelligi poteſt de Vehiculis cœleſtibus ſeu Æthereis & σῶμα αὐγοειδὲς apud *Pythagoreos* celebrato; Quam tamen conditionem comitantur ſupra dictæ virtutes.

Ad quæſtionem viceſimam quintam, *Diſcurſio ſplendoris Ignis* & de igne fulguris egredientis inter Animalia, viſa eſt frequens eruptio atq; emicantia virtutum *Spiritûs Sancti* in membris *Regni* Meſſiæ *Spiritualis.* Quæ res etiam ſignificata eſt eximiè per linguas igneas tempore *Pentecoſtes* ſedentes ſuper unumquemque Apoſtolorum, juxta promiſſum veri *Meſsiæ JEſu Nazareni*, quo omnibus innoteſceret hunc ipſum eum eſſe.

Ad quæſtionem viceſimam ſextam. Animalia quanquam ante dicta ſunt non reverti, hîc tamen ire & reverti dicuntur, ſed alio planè ſenſu. Priori enim ſenſu dicta ſunt non reverti eò quod repelli non poſſint ullâ vi nec à ſemita recta deflecti. Hîc verò reverti dicuntur tanquam re feliciter ac celeriter geſtâ. Unde itus reditusque eorum comparantur fulguri coruſcanti. Vel adhuc magis Philoſophicè, itus reditusque inſtar fulguris coruſcantis, cum fulgur de cœlo ſit, ſignificare poſſunt deſcenſus harum Animarum de cœlo certosque ad cœlum reditus, juxta *Poſtulatum* decimum. Reciprocatio enim coruſcantis fulguris hunc itum reditumque non ineptè repræſentat. *R. Moſes Ægyptius* in *More Nevochim* part. 3. cap. 2. de motu circulari cœlorum intelligit. Ego de circuitu ſive Revolutione

Digitized by Google

tione Animarum potius intelligendum autumo. Quod ex *Rotarum* explicatione pleniùs confirmabitur.

Ad viceſimam ſeptimam: *Sonus* verò *Alarum* quaſi aquarum multarum, Tonitrui, aut Caſtrorum dicitur, quo intelligatur quatuor hæc Animalia non eſſe tot Animalia ſingularia ſed ſignificare totidem numeroſas admodum multitudines perſonarum Animarumve Angelicarum & Humanarum ſecundum ſtylum Propheticum. Vid. *Synopſin Propheticam*. Lib. 1. c. 3.

Ad viceſimam octavam. *Submiſſio* denique *Alarum* ad vocem ſuper Firmamentum ex Textu ſic intelligenda eſt. Dicitur enim, *cum vox fieret ſuper Firmamentum, quod erat ſuper caput eorum, quod ſtabant & ſubmittebant ſuas Alas.* Ubi vox proculdubio vox eſt Aurigæ hujus Quadrigæ Currusve *Cherubici*. Unde ſignificatur motus eorum ſiſti perinde cœleſti aliquo ſigno aut inſtinctu atque cœlitus cieri, eaque penitus à Divino verbo Spirituque regi. *Nam in verbo eſt Spiritus*. Joh. 1. 4. Stare autem non ſolùm dicuntur ſed ſubmittere vel demittere alas ſuas, quod nulla vota nullaſque proprias voluntates habeant, ac proinde juſſu cœleſtis Aurigæ non ſolùm motum externum corporis ſiſtant ſed internum appetitum & voluntatem atque ſic alas ſubmittant.

Ad viceſimam nonam. Pervenimus jam ad *Rotas*, quæ idem fere ſignificant quod *Animalia*, quatuor nempe ſtatus Animarum, ſed reſpiciendo præſertim ad *Revolutiones* earum ab uno ſtatu ad alterum. Quam Cabbaliſtæ גלגול i.e. *Revolutionem Animarum* appellant. *Quatuor* verò *Rotas* & *quatuor Animalia* idem fere ſignificare ex eo intelligitur quod annotavit etiam ipſe R. *Moſes Ægyptius* in *More Nevochim*, nempe quod & *ipſis Rotis* ſunt caro & terga, & alæ & manus. Quæ certè res valde abſona eſſet niſi *Rotæ* idem innuerent quod *quatuor Animalia*, nempe Animas in quatuor diſtinctis conditionibus conſtitutas, ſed quatenus in *Rotatione* ſive *Revolutione* (בגלגול) conſideratas.

ſideratas. His præmiſſis ad quæſtionem viceſimam nonam reſpondeo. *Quatuor Rotas* ſignificare quatuor illos ſtatus Animarum. *Aziluthicum, Briathicum, Jezirathicum* & *Aſiathicum*; quatenus ſunt in Revolutione, juxta *Poſtulatum* octavum & nonum. Hoc dico præcipuè ſignificari quanquam fortaſſis aliqua poteſt eſſe alluſio ad quatuor Orbes *Poſtulato* ſexto memoratos.

Ad triceſimam. *Una* illa *Rota* ſuper terram cum quatuor faciebus eſt Mundus vel Orbis *Aſiathicus*, hoc eſt, Animæ illius Mundi quoad *Revolutionem* ſuam ſpectatæ. Hæc *Rota* ſpeciali ſenſu *Ophan* dicitur, & *Sandalphon* apud *R. Moſem Corduerum*. Habere verò dicitur quatuor facies ob nullas alias rationes quam ob quas *Bos* ſive *Animal quartum*, quatuor facies habere dicitur, quas nihil opus eſt hîc repetere. Reſolvuntur verò in *Poſtulatum* undeviceſimum. Interim notandum etiam hac è re eluceſcere *Rotarum* & *Animalium Identitatem*. *Aſiathicum* verò Mundum per hanc *Rotam* notari inde conſtat, quod eſſe *ſuper terram*, hoc eſt, ad terram uſque ſive *Aſtrum frigidum* (quæ pars eſt Orbis *Aſiathici* infima dicatur pertingere. Qui unus locus opinionem *Jonathanis, Ben Uzziel* abunde confutat, qui Orbes cœleſtes *Ariſtotelicos* per has *Rotas Ezechieliticas* vult intelligi, quemadmodum notavi in *Dialogis Divinis*.

Ad triceſimam primam. Aſpectus verò *Rotarum* tanquam *Tharſis* dicitur cum alluſione ad ſignificationem vocis *Tharſis*, quæ quanquam lapidem pretioſum marini coloris ſignificet, ſignificat etiam ſimpliciter *Mare*, (atq; ſic reddit verſio vulgaris Latina) *Mare* autem ſtylo Prophetico *multitudinem* denotat. Atque hoc proinde reſpondet *ſono Alarum Animalium* (in Quæſtione viceſima ſeptima) *tanquam Aquarum multarum*, quibus ſignificabantur ingentes multitudines. Unde iterum innoteſcit *Animalium* & *Rotarum identitas*.

Ad triceſimam ſecundam. Viſa eſt *Rota* quaſi *in Medio*

Rota

Digitized by Google

Rotæ propter quatuor Orbes *Poſtulato* ſexto deſcriptos. Hæc certè longè tolerabilior eſt Interpretatio quàm *Jonathanis Ben-Uzziel* qui Orbes *Ariſtotelicos* ſe mutuò involventes hîc intelligendos exiſtimat cum nec ipſe numerus congruat. Neque ego certè quatuor illos Orbes principaliter hîc ſignificari cenſeo ſed obiter tantum perſtringi. Præcipuum verò Viſionis ſcopum hoc in loco eſſe ſubindicationem quatuor Periodorum *Revolutionumve* Animarum quæ majores ſint aliæ aliis, ſicque aliæ alias includant. Ut ſi v. g. Periodus fiat à ſumma parte ad imam partem (modo quodam *Epicyclari*) & ad ſummam rurſus, Orbis *Aziluthici*, deinde à ſumma parte Orbis *Aziluthici* ad imam partem *Briathici*, *Jezirathici*, vel *Aſiathici* & ad ſummam à ſingulis rurſus *Aziluthici*, manifeſtum eſt primam Periodum ſeu Revolutionem includi in ſecunda, ſecundam in tertia & tertiam in quarta tanquam omnium maxima. Et ſic vice verſâ ab ima parte *Aſiathici*, &c. Rotam igitur viſam eſſe quaſi in medio Rotæ nihil amplius ſignificat quàm Revolutiones Animarum alias aliis majores eſſe poſſe ac proinde alias ab aliis includi.

Ad triceſimam tertiam. Quod autem dicuntur *Rotæ* per ſuas *quatuor partes* ire & non reverti, diſtinctionem quatuor Orbium ſuprà memoratorum innuit. Iſti ſunt illi ארבעה רבעים quatuor quartæ partes ſive Regiones in quibus ſingulæ eunt. Non reverti verò dicuntur, non quidem eò quòd rectâ quaſi lineâ pergant, hoc enim *Revolutioni* earum repugnaret, ſed quod *Divino* quodam *fato* ac invincibili ferantur, quemadmodum monui de *Animalibus*.

Ad triceſimam quartam. Quod verò *una Rotis ſit ſimilitudo* non contemnendum ſubinnuit Arcanum & *Mercaveâ Cabbalâ* non indignum, (hoc eſt,) Nihil ferè habere Mundum inferiorem quod non habet aliquo modo ſuperior. Quod certe aliqua ratione repræſentatum eſt in *quaternis faciebus ſingulorum Animalium*, nempe, conſimiles ferè ubique eſſe negotiatio-

 nes,

nes, conſimiles ubique Animarum formas viſibiles, Humanas putà, & ſecundum quoſdam *Rabinos* in maſculinam & fœmininam diſtinctas, plaſticamque habere ſingulas, quæ pro ſingulis Mundis, omiſſis omittendis, vehicula in figuram humanam efformet. Nec opus eſt ut in re tam facili latiùs expatiemur.

Ad triceſimam quintam, *Horribilis Canthorum* dorſorumve *Rotarum altitudo* vaſtas illas denotat Animarum Revolutiones à Mundo *Aziluthico* uſque ad *Aſtrum frigidum Aſiathici* & hinc rurſus ad Mundum *Aziluthicum* [Ἐξ ὅλων εἰς ὅλα:] Quis non horreat & obſtupeſcat ad tales rerum viciſſitudines, ad tam immenſos Animarum delapſus aſcenſuſque. Ut ea Anima quæ modò in ſummo *Cælo Empyreo* ſicut *Aquila* volitabat, ſuccedentibus ſeculis tandem in *terra* reperiretur, & ut *Bos* laſſus pedem figeret in *Luto*, juxta hanc Viſionem *Ezechielis!*

Ad triceſimam ſextam. Quod corpus Rotarum oculis plenum appareat, ex eo fit quod reverà *Rotæ* nihil aliud ſint quam ipſæ Animæ rotatæ ſive in גלגול conſtitutæ. Atque ſic oculi pari ratione illis attribuuntur, atque terga, alæ ac manus. *Ezech.* c. 10. 12. Quibus planè ſignificatur *Rotas* & *Animalia* eandem rem repræſentare, quemadmodum ſæpe jam notavi.

Ad triceſimam ſeptimam. Idemque in ſequenti Quæſtione innuitur. Illa enim admodum trivialis abjectaque foret obſervatio; *Rotas* nempe ambulare pariter cum *Animalibus*, cum ſtantibus ſtare & elevatis de terra Animalibus, ſimul cum ipſis elevari, niſi monitu hôc ſubinſinuaretur, unam eandemque rem ſignificari (quamvis non ſub eodem reſpectu) per Animalia & per Rotas ipſas (nempe in hac Philoſophicâ Theoſophicâve Interpretatione Viſionis) & ut una eademque res ſemper movetur ſimul cum ſe ipſa, ita *Animalia* & *Rotas*, unam eandemque rem repræſentantes, ad inſtar unius rei, ſimul moveri aut ſimul quieſcere.

Ad trigeſimam octavam. Hoc verò porro confirmatur etiam

Digitized by Google

etiam ex hac quæſtione. Iterum enim dicitur de *Rotis* quod ſupra dictum eſt de *Animalibus*. *Quocunque ſcilicet ire et Spiritus eas ſequi*. Quo innuitur eaſdem eſſe Animas θεοφρονειδέας quæ per quatuor *Animalia* repræſentantur. Ac proinde membra omnes eſſe *Regni* Meſſiæ *Spiritualis*, quemadmodum ſuprà notavi. Veritatem verò hanc vehementiùs inculcari, addendo porrò, *Spiritum vitæ* fuiſſe in Rotis (quod & cap. 10. v. 17. repetitur) רוח החיה *Septuaginta* vertunt πνεῦμα ζωῆς. *Spiritus* autem *vitæ* Rotis non competit ſed animabus, quibus *Divina Nativitas* nondum perdita ſit, aut rurſus recuperata. Neque infrequens eſt apud Prophetas unam eandemque rem ſub diverſo reſpectu per res diverſas in eadem viſione repræſentare. Sic Apoc. c. 17. Imperium Romanum quatenus *latum* ac *populoſum* per *multas aquas* repræſentatur ſuper quas *meretrix* ſedet. v. 1. Et v. 3. quatenus in *corpus Politicum* redactum per *Beſtiam* figuratur, cui eadem mulier inſidet. Atque hæc de Rotis. Pergimus ad Aurigam & Thronum ejus, &c.

Ad triceſimam nonam. Per *ſimilitudinem Firmamenti* quaſi aſpectum *Cryſtalli horribilem*, cui Thronus eſt impoſitus, intelligitur ingens vorticis *Expanſum*, *diaphanum* ut *Cryſtallus*, propter verò immenſam extenſionem *horribile*, ita ut horrorem ſpectanti vel contemplanti incutiat, præſertim dum conſiderat Animarum גלגול per tam vaſta ſpatia rotari.

Ad quadrageſimam. Quantum ad *Thronum Saphirinum* non dubito quin aliqua alluſio eſſe poſſit ad lapidem *Saphirum*. *Cæleſtem* enim quandam ac æthéream naturam refert color ejus *cæruleus*. Tinctus verò ac coloratus eſt commodè in reliquo æthere Thronus, ut ſit Objectum ab immenſa mole Ætheris circumfuſa diſtinctum, quæ diaphana ſeu pellucida ut cryſtallus repræſentatur. *Durities Saphiri* durabilitatem Regni illius qui Throno inſidet, ſignificat. Huc ſpectat illud ad *Hebræos* cap. 1. (ex Poſtulato decimo tertio & decimo quarto) ℣. 8. *Thronus tuus DEUS in ſeculum ſeculi, virga recta, virga re-*

gni tui, dilexiſti juſtitiam & odiſti transgreſsionem, propterea, unxit te ô DEUS, DEUS tuus oleo exultationis ultra conſortes tuos. De regno *Meſsiæ* ejusque anima hîc agi manifeſtiſſimum eſt, cum de unctione facta ſit mentio. De qua paulo poſt in hac viſione. Altera *Saphiri* virtus eſt, ut *veneream impuritatem* non ferat, fœdasque libidines comprimat. Quæ puriſſima & immmaculatiſſima Virginitas ſtatuí ſummè *Aziluthico* maximè convenit. Et *redempti à terra* Apoc. 14. Agni utique aſſeclæ, *virgines vocantur ob puritatem affectuum.*

Verùm enimverò quanquam hæc non contemnenda ſunt, magna tamen animo inſidet ſuſpicio majus adhuc quid per Thronum *Saphirinum* indigitari. In *Tykune Zoar*, Orationis *Eliahu* Interpres, de Numerationibus tandem agens apertè ait dictionem ספירות à voce ספיר [Exod. 24.10. כמעשה לבנת הספיר] derivatam eſſe: quaſi *Sephiroth* Numerationes non ſignificaret, ſed Emanationes flammantes & ſcintillantes, Splendoremque *Saphiri* imitantes. Cujus quidem ſententiæ quanquam minimè accedo, ut qui decem *Sephiroth* decem Numeros tantum ſignificare exiſtimem, quemadmodum fit in *Denario Pythagorico*, tamen diſſimulare non poſſum quin admodum veriſimile credam Thronum hunc *Saphirinum* etiam ad *Sephiroth* per ſatis perſpicuam nec minus uſitatam *Paronomaſian Prophethicam* alludere. Non quidem ad *Sephiroth* ipſas quæ non niſi meræ Numerationes ſunt, ſed ad eas res quarum ſunt Repoſitoria, & ad ipſas ſanè quatenus earum rerum Repoſitoria ſunt, & ad tres primas præcipuè, quæ tres primariæ ſeu *Primordiales* Numerationes à *R. Schabthe* appellantur. Suntque *Corona Summa, Sapientia* & *Intelligentia*. Quas & *tres mentes* eſſe aſſerit (ſi ſatis fidus ſit *Rittangelius* illius Interpres) quas inde neceſſe eſt *tres* eſſe *Perſonas*, quippe quæ ſic habent *centra* ſua *perceptiva* diſtincta ſingulæ. Ipſeque aſſerit quamlibet earum eſſe mentem per ſe, & in æquali dignitate quaſi ſummè unum quid conſtituere. Quæ quidem ad Fidem Chri-

ſtianam

Digitized by Google

ſtianam Catholicam & Orthodoxam quàm proximè videntur accedere.

Cæterùm illud ad quod nos hîc maximè ſpectamus, hoc eſt: Alluſionem ſcilicet hanc ad tres primarias Sephiroth, inſinuare ipſam *Divinitatem* hunc Thronum *Saphirinum* eſſe ad quem evecta ſit Anima *Meſsiæ* per *Poſtulatum* decimum tertium, ex unione illius Hypoſtatica cum Perſona *Chochmah*, ſive *æterno Logo*. Unde ipſa *Divinitas* quæ ſui ipſius Locus, Thronus ac Fulcrum eſt, facta eſt *Anima Meſsiæ* Thronus atque Fulcrum. Neque habet hæc locutio quicquam in ſe abſoni, cum DEUS & מקום & מעון & *Locus* & *Habitaculum* appelletur. Ut verò tres primæ *Sephiroth* triunam *Divinitatem* complectuntur, ita ſeptem reliquas creatorum Spirituum præſertim bonorum Univerſalitatem ſignificare in Annotatis ad ſecundam Tabulam *Cabbaliſticam* breviter indico. Ita ut Thronus *Saphirinus* ſimpliciter ad *decem Sephiroth* alludere poſſit, quibus omnibus aliqua ratione *Anima Meſsiæ* dici poſſit inſidere: ut & ipſi mali Genii ipſum ſcabellum fieri Throni illius, quos quaſi pede premat ſupprimatve, reliquos verò *Spiritu* regat ut ſupra notatum eſt.

Quin & *Ophan* ſive *Sandalphon*, quatenus *Spiritum Naturæ* etiam ſenſu magis extenſo ſignificare poteſt, inferioribus hujus Throni partibus meritò videtur poſſe accenſeri. Quid enim iſtuc mirum ſi is qui cum Divina Sapientia ſive *Chochmah*, quod *internum* eſt *æternumque DEI verbum*, tam mirificâ unione unitus ſit, abſolutiſſimum imperium habeat in *Verbum externum* qui *Spiritus* eſt *Naturæ*, adeò ut illum in quoscunque voluerit motus excitare poſſit & omnimoda miracula patrare, elementaque Mundi mutare ordinareque prout libuerit. Qui enim *Filiam Regis* habet *auream* etiam illius habet *tunicam*, quæ *ſex dies Creationis* ſignificat quemadmodum videre eſt in *Tykune Zoar*. Ingens verò hoc Privilegium ei conceſſum videtur ex fide pacta de *Redemptione Populi DEI* & de *oc-*

cidendo Serpente in *Cœlo* in *Mari* & in *Aridâ.* Quô quædam non coactè reſpicere videntur quæ in eodem libro occurrunt, in *Sepher* nempe *Jezirah.* Ubi mentio fit Filiæ Regis in Turri conſpicabilis, quæ in uxorem ceſſura ſit illi qui *ſerpentem* occiderit puta in Cœlo *Jezirathico* perinde atque in Mari & in Aridâ. Ibi verò dicitur *Schiloh* fuiſſe qui hoc præclarum facinus patraverit, quemadmodum ſupra notavimus.

Quæ verò poteſt eſſe illa *Filia Regis* in Turri ſublimi niſi *Chochmah* ſive *Æterna DEI Sapientia*, quidve *nuptiæ* niſi unio *Hypoſtatica*, ut *Anima Meſsiæ* & *Sapientia DEI æterna* una fiant *Hypoſtaſis*, ſicut vir & fœmina unum corpus, quemadmodum innuit Apoſtolus. *Filiam* verò *Regiam* ac glorioſam in *turre*, idem eſſe quod *Chochmah* in *Kether*, illa appellatio unitatis *Pythagorica* Ζανὸς πύργος perſuadere poteſt. Ubi πύργος, id eſt, *Turris*, reſpondet τῷ *Kether*, Coronæ, & ζὰν, per quem *Græci Cabbaliſtæ* τὸν νοῦν *Divinam mentem* intelligunt, reſpondet τῇ *Chochmah.* Sed Throno huic *Saphirino* explicando plus ſatis operæ impenſum eſt, niſi quod hinc faciliùs ſatisfacturi ſimus Quæſtioni ſequenti.

Ad quadrageſimam primam. Hominem igitur Throno *Saphirino* inſidentem ſine morâ reſpondeo *Animam* eſſe *Meſsiæ* cum *æterno Logo Hyperaziluthicè*, vel ſi Scholaſticè mallemus loqui, *Hypoſtaticè* unitam, juxta *Poſtulatum* decimum tertium. Hic eſt ille λόγος τοῦ θεοῦ qui humanâ formâ equo inſidens conſpicitur, Apoc. 19. Idem nempe qui מימרא דיי *Verbum Jehovæ* (ὁ λόγος τοῦ θεοῦ) apud *Chaldæum* Paraphraſten toties dicitur, quemadmodum notat *Rittangelius* in *Sepher Jezirah.* Verbum autem hoc *Jehovæ* humanâ formâ Patriarchis apparuiſſe notiſſimum eſt. Quam igitur ob cauſam meliorem id factum putari poteſt, quàm quod *nudus Logos* non eſſet, ſed λόγος ἐνσωματωθεὶς, quanquam nondum ἐνσαρκωθείς. *Logos* cum *Anima Meſsiæ* quamquam nondum cum *carne illius* unitus, ac proinde huma-

nâ

nâ formâ, qualis eſt ferè Animarum ſeparatarum Angelorumque, niſi fortè datâ operâ figuram mutent.

Atque profectò ipſe *Calvinus* Hominem hunc Throno inſidentem Chriſtum eſſe enixè contendit, aptisque Sacræ Scripturæ locis confirmat. Nam ſub hac forma repræſentatum eſſe in Viſione *Danielis* ſecundamque Trinitatis perſonam ibi referre ſtatuit, ut Antiquus Dierum primam, (quid autem in hac *Ezechielitica* Viſione primam perſonam referat, mox notabimus.) Neque enim contentus patrum ſententia *Calvinus*, qui dicunt in genere hoc præludium fuiſſe magni illius Myſterii apud Paulum memorati, *DEUS manifeſtatus eſt in carne*, meritoque illud *Hieronymi* execrans, qui verba ait fieri de Patre ipſo, probat hîc Filium, ſecundam Perſonam, humanâ naturâ indutum, eſſe intelligendum ex Johan. 12.41. *Hæc dixit Eſaias quando vidit gloriam ejus*, nempe Chriſti, *& locutus eſt de eo.* Et ſi Dominus ſolio inſidens celſo & elato, illîc Chriſtus eſt, cum Logo æterno unitus, procul dubio idem Chriſtus eſt in Viſione hac *Ezechielitica*, cum *Apprehenſio Ezechielis &* Eſaiæ *in utraque viſione eadem ſit*, quemadmodum nos docet *R. Moſes Ægyptius More Nevochim*, part. 3. cap. 6. & res ipſa demonſtrat.

Concludimus igitur Hominem inſidentem Solio *Logon* eſſe ἐνανθρωπήσαντα, cum nec DEUS Pater, nec Spiritus Sanctus humanam naturam ſumpſiſſe dicantur. Et ut de tertia *Hypoſtaſi* ex mentione *Spiritus* ſuprà conſtabat, ſic de ſecunda ex humana Forma ſuper Solium *Saphirinum* apparente hic ſatis conſtare cenſeo. Atque hinc fortean opportunè moneri poſſumus, cur in Incarnatione *Meſsiæ* nulla Animæ facta ſit mentio. Ut Johan. 1.14. *Et Logos caro factus eſt*, quaſi nudus Logos cum carne unitus eſſet, nullâ animâ interveniente. Sed ratio eſt, quia unio *Animæ Meſsiæ* cum *Logo* infinitis fere ante ſeculis, facta intelligitur. Unde ſat erat de *Logo* meminiſſe, cum *Logos* animam in ſe contineat.

Ad

Ad quadrageſimam ſecundam, ut duabus proximè ſe-quentibus Quæſtionibus accuratiùs reſpondeatur, verſum vi-ceſimum ſeptimum & viceſimum octavum quàm exquiſitiſſi-mè poſſum, Latinè reddam. *Et vidi quaſi ſpeciem* CHASMAL *tanquam aſpectum Ignis domus illi circum, ab aſpectu lumborum ejus & ſuprà, & ab aſpectu lumborum ejus & infra; vidi tanquam aſpectum ignis & ſplendorem ei circum; velut aſpectum arcûs cum fuerit in nube in die pluviæ, ſic aſpectus ſplendoris circum.* *Chaſmal* & vulgaris verſio Latina, & ſeptuaginta Interpretes & pleræque omnes Translationes reddunt *Electrum*, quod Medi-ci vulgo *Succinum* vocant, quodque cordi imprimis amicum eſſe ajunt, ut taceam de Cerebro. Quod ſatis conſentaneum eſt conſpectui ejus circa medias partes. Nam *domus igni* eſt *cir-ca Electrum*. Uſus ejus in oleum redacti eximius eſt apud Me-dicos. Per *Electrum* verò hoc ſignificari *Divinum Elementum* ſuprà ad quæſtionem octavam notavi. *Aureamque Filiæ Regis Tunicam* huc referendam cenſeo, aurumque purum transpa-rens ex quo Nova *Hieroſolyma* facta eſt Apoc. 21. Nam *aurum transparens* procul dubio ad *Electri* ſpeciem quàm proximè ac-cederet. Sed mutata *Divini* hujus *Elementi* conſiſtentia in ſpeciem olei noſtris rebus magis accommoda eſt, ut aptiùs con-veniat cum illo loco ſuprà citato ad *Hebræos*. *Thronus tuus DEUS in ſeculum ſeculi, &c. Dilexiſti juſtitiam & odiſti trans-greſſionem, propterea unxit te O DEUS, DEUS tuus oleo exulta-tionis ultra conſortes tuos.* Qui locus planè intelligendus eſt de *Meſſia*. Et *Meſſiam* itidem hac in viſione intelligi deber etiam ex hac ipſa voce חשמל non obſcurè inſinuari videtur.

Nam חשמל per תמורה ſive tranſpoſitionem literarum *Cabbaliſticam* eſt למשח tanquam inſcriptio eſſet hujus Figuræ humanæ ſuper ſolium ſedentis, quâ indicetur cujus eſſet figura vel Imago, quemadmodum inſcribitur femori Herois *Apocaly-ptici* Equo albo inſidentis. *Rex Regum & Dominus Dominan-tium.* Fateor deeſſe ' literam, ſed admodum commodè. Nam

ſi

ſic & nomen *Meſsia*, quanquam non adeò plene, ſatis apertè ſubinnuit, quaſi legendum eſſet למשיח & ſimul naturam illius rei, quæ *electri* ſpeciem præ ſe fert. (Quod *Divinum* illud *Elementum* eſſe cenſeo in Poſtulato quarto memoratum) perquàm eximiè illuſtrat, nempe quod ſit למשח *in oleum* vel *unctionem*. Quod quidem *oleum* ſive *Divinum Elementum* eſt vehiculum *Spiritûs Sancti*. Eſtque hæc ipſiſſima illa unctio de qua *S. Johannes* monet fideles. 1. Johan. 2. *Unctio* utique quæ *ipſos doceat omnia & quam à Chriſto acceperint*. Univerſi enim hujus *Divini Elementi* penes ipſum eſt diſpenſatio, quatenus in unam perſonam cum *Divino Logo* coaluit, ut facile demonſtrari poteſt, ex Johan. c. 6. Unde non temere per omnes Mundos diffundi ſuprà obſervavimus. Maximè proprius autem Effectus primusque hujus unctionis eſt in cor ipſum, quo à ſui amore mundetur, ut Amoris verè Divini fiat capax. Servatorque *beatos mundos corde* prædicat *quia ipſi DEUM videbunt*. Et certe non incommodè accidit quòd per *Gematriam* Cabbaliſticam חשמל unguentum hoc, & אור פניאל i. e. *Lux faciei DEI*, idem valeant. Qui valorum conſenſûs notatus eſt ab ipſis *Cabbaliſtis* in *Emek Hammelech*, ſive *Valle Regia*. Adduntque inſuper מלבוש & חשמל per ſuam *Gematriam* idem eſſe. Et verum equidem eſt literas utriuſque in unam ſummam collectas, utrobique eandem eſſe ſive æqualem. Unde certè illi haud inſcitè colligere poſſunt *Chaſmal* hoc in Viſione ad *veſtimentum internum aureum Filiæ Regis* ſuprà memoratum rectiſſimè referri, eſſeque *veſtem internam* ad quam *Renati* pro ſuo modulo ſuſpirant, quemadmodum monet Apoſtolus. 2. Cor. 5. v. 2. 3. 4.

Quid ſit igitur *Electrum* & quæ Myſteria eſſe poſſint in voce חשמל ſufficiat pauca hæc breviter libaſſe. Quod verò domus Igni dicitur eſſe circa *Electrum* vel *Chaſmal*, videtur innuere *Chaſmal* ſive *Divinum Elementum* in igneo ſive Æthereo *Meſsiæ* vehiculo includi, totum verò vehiculum ex eo non

componi, quamvis eo ungatur longè ultra conſortes. Cum verò domum ignis ab aſpectu lumborum & ſuprà & ab aſpectu lumborum & infra extendi ait, totum vehiculum *Animæ Meſſiæ* igneum, quod dixi, vel æthereum eſſe notat, ipſumque *Electrum* pervadere, atque hoc omne eſſe *particulare corpus* glorioſum *Meſſiæ* diſtinctum ab alia gloria quam ſtatim proximis verbis deſcribit. Vidi tanquam *aſpectum Ignis & ſplendorem ei circùm, &c.* Quorſum enim iſta Repetitio niſi quod aliam igneam gloriam ſive Lucem velit deſcribere. Quæ qualis ſit in ſubſequenti Quæſtione dicemus.

Ad quadrageſimam tertiam. *Vidi*, inquit, *tanquam aſpectum Ignis & Splendorem ei circum, velut aſpectum Arcus cum fuerit in nube in die Pluviæ, ſic aſpectus ſplendoris circum.* Hæc eſt altera illa gloria à vehiculo *Meſſiæ* diſtincta. Deſcribitur autem per *Ignem*, & *Splendorem*, & *Arcum pluvium.* Eſt autem hîc *Attik Jomin*, ſecundum tuam Tabulam *Cabbaliſticam*, qui reſpondet *Antiquo Dierum* in Viſione *Danielis.* Et tria etiam hîc occurrunt ut illîc, nempe in tua Tabula, *Ignis, Splendor, Iris.* Quæ tria *cauſaliter* ſi fas ſit ita loqui, in Prima *Sephirah* vel *perſona* continentur. Ipſe enim *DEUS Pater* eſt αὐτογενὴς, & cauſaliter in ſe continet *Filium* ἀπαύγασμα τῆς δόξης αὐτοῦ, & ab eo cum Filio procedit *Spiritus Sanctus.* Cujus varia dona per colores *Iridis* repræſentantur. *Pater* eſt cauſa cauſarum etiam ſui ipſius & *ſimpliciſſima* quaſi *Lux*, unde & vocatur *Pater Luminum*, ut qui prima Lux ſit & ſimpliciſſima ſed ſub triplici ſpecie hîc repræſentata, *Ignis*, *Splendoris* & *Iridis* propter rationem ſuprà dictam *Ignis* eſt *caput imperceptibile*, *Splendor* vel *Lux* eſt *Caput Enſoph.* (Nam אין סוף & אור quemadmodum ipſe mones, per *Gematriam* idem valent) & *Arich Anpin* diffuſio *Spiritûs.* Sed hæc omnia *latenter* ac *cauſaliter*, niſi quod *Lux* ſit expreſſa appellatio hujus primæ perſonæ prout ipſe in Cognominibus & ſubordinatis mones. Hæc igitur in ultimo

loco

Digitized by Google

loco memorata *Lux* & *Gloria*, eſt *Gloria Patris* vel *Lux Paterna*, quam, cum nos, niſi per nebulam quaſi, contemplari non poſſumus, rectè dicitur circundari *arcu cœleſti* ſeu *Iride*, vel ſi malles *Halone*, quæ etiam *Corona* dicitur: Nullusque dubito, quin prima *Sephirah* vel פרצוף *Kether*, i. e. Corona, ab hac viſione *Ezechielis* dicatur, ſplendida quidem ut colores *Iridis*, ſed cum integro circulo ut *Halo* ſive *Corona* circa *Solem*. Rectè autem hæc prima *Sephirah Kether* ſeu *Corona* dicitur, quia *complectitur* omnia *cauſalitate*. Unde manifeſtum eſt *gloriam Patris* illâ indicari. Ex quibus concluditur, etiam de *prima Hypoſtaſi* in hac Viſione *Ezechielis* apertè conſtare perinde ac de *tertia* ac *ſecunda*, cum qua Anima *Meſſiæ* unita eſt, & ſuper excelſum Thronum *Saphirinum* collocata, *paternâ* etiam *gloriâ* circumfulgens, quemadmodum habet illa Eccleſiæ noſtræ doxologia ad Chriſtum: *Tu enim ſolus ſanctus, tu ſolus Dominus, tu ſolus ô Chriſte cum Spiritu S. altiſsimus es in gloria DEI Patris*, *Amen.* Atque hæc de primo capite *Ezechielis*. Pergimus ad Quærenda in Capite decimo.

Ad quæſtionem quadrageſimam quartam. In repetita viſione quatuor Animalia dicuntur *Cherubin*, cum tamen in prima viſione dicatur aſpectus eorum eſſe tanquam *Hominis*, דמות ארם להנה *Similitudo hominis eis*, quo ſignificabatur Animas eſſe *humanas*: Hinc, inquam, innuitur perinde eſſe ſive Animæ *humana* ſive *Angelica* cenſeantur, cum tanta inter eas intercedat naturæ ſimilitudo, quemadmodum intelligi poteſt, ex *Poſtulato* decimo octavo. Quæ certè eximia clavis eſt ad retegendos errores aliquos immanes recentiorum quorundam *Cabbaliſtarum*, cum nomen *Adam* ad Angelos perinde pertineat atque ad genus humanum.

Ad quæſtionem quadrageſimam quintam. Per virum indutum lineis Sacerdotem aliquem intelligi exiſtimo, vel Prophetam, cujus Zelus accendatur, operaque Functionis promo-

veantur ac dirigantur aſſiſtentiâ Spiritûs & miniſterio Angelorum.

Ad quæſtionem quadrageſimam ſextam. Rotæ carnem & terga habere dicuntur & manus & alas, immo addam & caput ℣. 11. (niſi forte nihil aliud ſignificet quàm primam partem) & oculos expreſſiſſimè; etiam Rotas ipſas aſſerit plenas eſſe oculis, non contentus dixiſſe carnem, terga, manus & alas ſic eſſe, quaſi totæ fere conſiſterent ex oculis. Hæc autem omnia tanta cum induſtria inculcantur, ut ſatis poſſimus intelligere, quatuor *Rotas* & quatuor *Animalia* idem eſſe uti ſupra monuimus. Animalibus enim non Rotis iſtiuſmodi partes competunt. Cæterùm cum hæc Animarum Univerſitas in quatuor *Animalibus* plenè contineretur, nemo profectò cauſam facilè excogitare poteſt, cur hic iterùm in *Rotis* tanta arte tantoque opere depingerentur, niſi ut expreſſiſſimè inde deprehendere poſſimus *Revolutionem Animarum* per has Rotas indicari.

Ad quæſtionem quadrageſimam ſeptimam. Et ne *aures* ipſis deeſſe videantur, ipſis *Rotis* acclamatum eſt Propheta audiente. הגלגל *O Rota.* Et ſurdum profectò eſſe oportet qui hac voce experrectus non ſtatim agnoſcat ad *Cabbaliſticam* Animarum גלגול hîc alludi. Eſtq; mutatio vocabuli in hoc loco (nam hactenus *Ophannim* dixerat) quaſi clavis totius *Myſterii Rotarum*, apertaque indicatio, Revolutionem Animarum, tum Humanarum, tum Angelicarum hîc indigitari, earum præſertim quæ non tam *propriâ culpâ* quàm *Divinò fato* deſcenderint, nullaſque aſcendere poſſe niſi pars fiant *Rotarum Regia Quadriga* ſemper benedicti *Meſsia.* Ut verò Auriga *Rotas*, *præteritis Animalibus*, niſi *Rota* ipſa *Animalia* eſſent, inclamaret, videtur abſurdiſſimum. Acclamando verò הגלגל non unam aliquam Rotam, ſed omnes quatuor intelligit. Sic enim גלגל ſignificat. Ezech. 23. 24. & in hoc ipſo capite ℣. 6. Quo ſolo in loco occurrit vox גלגל, in aliis locis omnibus in utraque viſione

vox

vox אפן & אפנים uſurpantur, præterquam hujus capitis verſu 13. ubi acclamatur הגלגל. Videtur autem vox גלגל verſ. 6. datâ operâ uſurpari, ut ubi acclamandum foret הגלגל ℣. 13. de omnibus Rotis *Aziluthica, Briathica, Jezirathica* & *Aſiathica* intelligi poſſit fauſta hæc & alacris Acclamatio. Quippe quod Rotæ hæ quatuor, *Regnum* notant Meſſiæ *Spirituale* quacunque in Rotatione poſitum.

Ad quadrageſimam octavam. Singulæ verò *Rotæ* quatuor facies habere dicuntur ob eandem cauſam ob quam ſingula *Animalia* dicta ſunt quatuor habere facies, & præterea, quod toties inculcatum eſt, quod idem ſignificent quod *Animalia*, nempe Animas quatuor Mundorum, Rotatione ſive Revolutione tantum additâ.

Ad quadrageſimam nonam. In enumeratione verò, una tantùm facies diſtincta ſingulis Rotis attribuitur, tum ut in hoc etiam Rotæ ſimiles ſint Animalibus, quorum ſingulis, quamvis quaterna haberent capita, unum præ cæteris peculiariter attribuebatur, *Aquilinum, Humanum, Leoninum* aut *Bovinum*, tum ut hâc enumeratione prior illa veritas pleniùs confirmaretur.

Ad quinquageſimam. Quatuor autem Animalia unum Animal appellantur verſ. 20. quia in omnibus Mundis & Revolutionibus unæ eædemque ſunt individuæ Animæ, ſive ſint in ſtatu *Aziluthico*, ſive *Briathico* ſeu denique *Jezirathico*, *Aſiathicove*. Cumque nec Angelicæ profectò Animæ à noſtris plena ſpecificatione videantur diſtingui, hinc innumeræ hæ multitudines Animarum ſive *Angelica* ſive *Humana* ſive in hoc ſtatu, ſive in illo per Propheticam *Henopœiam unum Animal* rectè dicuntur, præſertim cum ſint *unum Regnum* & ſub uno Principe, Anima nempe *Meſſiæ*. Facta verò hîc mentio eſt Fluminis *Chebar* ut plane conſtare poſſit, eandem eſſe viſionem quam prius viderat על נהר כבר ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ χεβάρ. Quod bis il-

lic inculcatur quo probabilius fiat, aliquid ſubeſſe Myſterii. Et certè mihi tale videtur Myſterium ſubeſſe quod non parvi momenti ſit ad rectam Intellectionem Viſionis. Innuit igitur hæc circumſtantia loci, *Jubjectum viſionis* in genere non eſſe de rebus *purè immaterialibus* & æternis, ſive de tranquilla prorſus ſerenaque, de fixa immobilique Æternitate, ſed de rebus Immaterialibus, cum *fluxu temporis* ſeculorumque decurſu ob *unionem cum materia*, conjunctis. Hoc נהר כבר Flumen Chebar (ſive ad מים כבירים ad validum Aquarum fluxum, ſive ad ſignificationem כבר, quatenus temporis particula eſt ac fere præteriti, alludatur) ſignificat. Nam & *Heraclitus* olim omnia ferri dicebat πάντα ῥεῖν, addebatque, ni malememini, nihil verè enunciari poſſe de re quapiam, quia res priùs effluxerit, quam de ea poſſit quid pronunciari. Sed hoc certe verum eſt, mutationes Mundi materialis eſſe quaſi in perpetua *præteritione*, ut omittam tres primos æonas hujus Viſionis, *Aziluthicum*, *Briathicum*, & *Jezirathicum* jam præteriiſſe, ut rectè hæc viſio ſuper fluvium *Chebar* conſpecta dicatur, juxta rationem nominis *Chebar*. Et ex quatuor Rotis manifeſtum eſt, omnia hîc eſſe in motu. Quæ quidem quanquam in principio notaſſe, magis methodicum fuiſſet, malui tamen hîc memorari quàm ſilentio prorſus præteriri, cum inſcitiam eorum *Cabbaliſtarum* opportunè prodat, qui quoſdam ex his Mundis *Mercavæis*, ad res purè materiales evehant, cum ne unum quidem Mundum pure immaterialem indicari mihi ſatis conſtare videatur.

Ad quinquageſimam primam. Ex prædictis ſatis clarè conſtat, DEUM Iſraëlis præcisè ſumptum, eſſe *Æternum Logon* cum *Anima Meſsiæ* unitum, quemadmodum rectè deduci poteſt ex ſexto capite Eſaiæ, & Johan. 12. verſ. 41. *Hæc dixit Eſaias quando vidit gloriam ejus* (nempe Chriſti) *& locutus eſt de eo.* Viſionem autem *Eſaiæ* & *Ezechielis* eandem fere eſſe

eſſe ſupra notavimus ex *Maimonide*. Hunc fuiſſe *DEUM peculiarem* & quaſi *Angelum cuſtodem Populi Iſraëlis* multa Scripturæ loca naturaliter videntur indicare. Ut 1. Cor. 10, 4. Ubi *Chriſtus* dicitur cibaſſe & potum præbuiſſe *Iſraëlitis*. Et verſ. 9. *Iſraëlitæ* dicuntur tentaſſe *Chriſtum*. Chriſtus verò nuda Divinitas non eſt ſed Anima *Meſſiæ* cum *æterno Logo* unita. Et certè quod occurrit Heb. 13. verſ. 8. ultra, haud incommodè, extendi poteſt quàm ad Nativitatem Chriſti in carne. *JEſus Chriſtus heri & hodie idem & in ſecula.* Ille debellabat *ſerpentem* in cœlo, ille debellabat in Mari nempe *Pharaonem* in Mari Rubro, idemque debellabit *ſerpentem rufum ſepticipitem*, Imperium utique *Romanum* ſuiſque tandem in manus tradet. Hoc autem dictum eſt ad *Hebræos* ut afflictiones pro Chriſto fortiter poſſent ferre. Vide Myſterium Pietatis lib. 1. cap. 8. Dediſſe etiam Legem *Iſraëlitis* in Deſerto (quanquam *Incognito*, quod dicitur) nec in forma Filii DEI ſed cuſtodis Angeli populi Iſraëlitici innuere videtur *Baruc*, cap. 3. 36. Is DEUS noſter, non æſtimatur alius cum ipſo comparatus, id eſt, Vileſcunt Dii gentium cum DEO Iſraêlis comparati, quia ipſi meri Angeli ſunt DEUS verò Iſraëlis æterna Sapientia החכמה הקדומה cum Anima *Meſſiæ* unita, quemadmodum ſequitur, Invenit omnem viam ſcientiæ (id eſt, tum *Legem*, tum *Cabbalam*) *quam dedit* JACOBO *filio ſuo &* ISRAELI *dilecto ſuo. Poſtea in terra viſa eſt & inter homines converſata.* Nempe Sapientia hæc demum incarnata eſt, quem *JEſum Chriſtum* vocamus. Sed expreſſiſſimus locus pro illius Incarnatione eſt. Johan. 1. verſ. 14. *Et ſermo caro factus eſt.* Hic eſt מימרא דיי (*Hebraice* diceretur אמרה fœminino genere, perinde ac חכמה) qui toties apparuit humana formâ Patriarchis, unde rectè colligi poteſt Animam *Meſſiæ* ſubfuiſſe, quippe qui fuerit quaſi Angelus Cuſtos Familiæ *Iſraëlitica*. Quod planè hic innuitur apud Johannem verſ. 11. *Ad ſua venit* (id

eſt,

eſt, ad proprium populum, quibus tam diu tanquam Angelus eorum cuſtos præfuerat) *& ſui eum non exceperunt.* Et certè nunc מלאך יהוה nunc יהוה dicitur. *Zachar.* 3,1.2. Nam de Angelo *Jehova* verſ. 1. Magni Sacerdotis Patrono verſ. 2. dicitur, quod dixit Jehovah, ad Satan, Increpet Jehovah in te Satan. Ipſe igitur Angelus dicitur Jehovah. Quod nuſquam tamen verum eſſe poteſt niſi in perſona Chriſti, qui & Angelus fœderis, & Angelus cuſtos Iſraëlis, & Jehovah ſimul erat. Hæc & ſimilia loca mihi plane demonſtrare videntur, Animam *Meſsiæ* cum æterno Logo ante Incarnationem fuiſſe unitam, atque hanc Hypoſtaſin ex Animâ *Meſsiæ* & æterna Sapientia ſive *Logo* coaleſcentem DEUM eſſe *Iſraëlis* præcisè ſumptum.

Ad quæſtionem ultimam. Quæ verò ſit hujus DEI *Iſraëlis* gloria facilè intelligitur ex tota expoſitione hujus Viſionis *Ezechielis.* Eſtque hæc ipſiſſima illa gloria Chriſti quam memorat Johan. 17. verſ. 5. *Ego te glorificavi in terra, opus conſummavi quod dediſti mihi ut facerem*, nempe firmiter ſtatuit, ſicut promiſerat in Mundo putà *Briathico*, pro redemptione populi in hac terra, infima Regione immenſæ illius Provinciæ ſibi à Patre commiſſæ pati. In ſequenti igitur verſu orat, ut in eas poſtmodum Regiones ſuperiores redire liceat, ubi *apud Patrem* vel in *gloria Patris* quemadmodum in Viſione *Ezechielis* deſcribitur, regnaverat, ante Mundi *Aſiathici*, in quo tunc conſiſtebat, jacta Fundamenta. Hic enim ſenſus videtur genuinus illius Orationis verſ. 5. *Nunc igitur glorifica me tu Pater apud temet ipſum eâ gloriâ quam habui apud te priusquam Mundus eſſet.* Quod neceſſario de humana natura intelligendum eſt. Divina enim eſt immutabilis nec poteſt ſtatus illius minui. Et dicit eâ gloriâ quam *habui* ἣν εἶχον, quod nulla Grammatica permittit ut vertatur *Habiturus ſum*; & ſi permitteret, frigida tamen profectò ſic eſſet & diluta Interpretatio.

tatio. Argumentum enim nihil in ſe peculiare haberet, omnibusque nervis careret ac venuſtate.

Atque nunc ſpero me, pro modulo meo, quinquaginta hiſce duabus quæſtionibus circa viſionem *Ezechielis* ſatisfeciſſe. Quæ procul dubio Veteris *Cabbalæ Metaphyſicæ* pretioſiſſima eſt Fodina. Ex qua omnes veritates *Metaphyſicæ* ullius momenti effodiendæ ſunt, aut ſaltem commode ad eam referendæ. Cujus rei eximium puto fuiſſe inſtrumentum decem Numeros, quos *Græci Cabbaliſtæ Denarium Pythagoricum*, *Hebræi* decem *Sephiroth* nominant. Nec tamen *Numeros* ſed *Emanationes* eſſe, haud ſatis ſolido conſilio, quantum ego quidem exiſtimo, finxerunt. Sed penes harum rerum peritiores judicium eſto. Ego interim uſum horum decem Numerorum Nominumque in *Tabula Cabbaliſtica*, ſingulis affixorum, per modum brevis quaſi *Catechiſmi Cabbaſtici* vel potiùs *Mercavai*, aliquot propoſitis Quæſtionibus illuſtrabo: ut clariùs pateat nihil opus eſſe ut iſtæ decem *Sephiroth* pro tot *Emanationibus* habeantur. Decem verò illa Nomina ad Viſionem hanc *Ezechieliticam* ſpectare nullam puto apud emunctæ naris homines unquam fore controverſiam.

CATECHISMUS CABBALISTICUS,

Sive

MERCAVÆUS,

Quo, in DIVINIS MYSTERIIS MERCAVÆ EZECHIELITICÆ

Explicandis & memoriâ retinendis

DECEM SEPHIROTHARUM Uſus

egregiè illuſtratur.

QUæſt. I. Viſionis *Ezechielitica* quodnam eſt ſubjectum proprium & adæquatum?

Reſp. Subjectum proprium & adæquatum Viſionis *Ezechielitica* eſt Regnum *Spirituale* DEI *Iſraëlis* quatenus DEI *Iſraëlis*.

Hîc autem notandum ex hac ſummaria quæſtione rationem patere Nominis decimæ *Sephira* quæ vocatur *Malchuth*, id eſt, *Regnum*. Nomen verò decimæ ſive ultimæ *Sephira* hoc eſſe, quoniam tametſi *Malchuth* prima ſit *propoſitione*, illius tamen *cognitio* ultima eſt aſſecutione. Plena enim illius cognitio ante non obtinetur quàm ſatisfactum fuerit Quæſtionibus de reliquis novem. Quod verò *Graci Cabbaliſta* hanc *Sephiram* βασιλείαν non vocant, ſed tantum, αἰῶνα vel κόσμον, inde factum eſſe, quod vox βασιλεία non tam ad *gentes* quam ad *Iſraëlitas* ſive *Judæos* pertineret, ſupra inſinuavi.

Quæſt. II. Quiſnam eſt hic DEUS *Iſraëlis* quatenus *Iſraëlis*?

Reſp. Eſt Anima *Meſſia* in unam perſonam (*Hebræi*

Cabbaliſtæ פרצוף, *Græci* ὑπόστασιν vocant) cum ſecunda perſona *Divinitatis* coaleſcens.

Quæſt. III. Suntne igitur *Perſonæ* unâ plures in *Divinitate*?

Reſp. Sunt omninò tres.

Quæſt. IV. Quomodo appellatur prima?

Reſp. Prima vocatur *Kether*, כתר hoc eſt *Corona*, & *Attik Jomin*, Antiquus dierum. Sic appellatur à *Cabbaliſtis Hebræis*, eſtque planè Summitas *Divinitatis* omniumque ſupremus Pater atque Rex. A *Græcis* verò *Cabbaliſtis* vocatur τὸ ἓν ἐν μονάδι. Item fortaſſe Κρόνος quaſi Ἀκρόνους præterito α (quod facile fit) ac ſi diceres τὸ ἄκρον τοῦ νοῦ. Per τὸν νοῦν verò illi intelligunt Δία, *Jovem*, Hæc & notatio & vis nominis occurrit alicubi apud *Macrobium*. Κρόνος verò qui & valdè ſenex depingitur, cujusque vel ipſum nomen ad temporis ſignificationem alludit, apte reſpondet nomini *Attik Jomin*, i. e. *Antiquo Dierum*. Sed & Ζανὸς πύργος hæc *Sephirah* appellatur a *Pythagoreis* qui *Græcorum Cabbaliſtarum* ſunt antiquiſſimi, τὸ ἄκρον verò τοῦ νοῦ & *Kether* ſive *Corona* optimè conveniunt cum πύργῳ *Turri*, quæ Acropolis eſt ſummitasve Civitatis. Νοῦς verò cum ſit *Mens Divina*, pulchrè convenit, ut τὸ ἄκρον τοῦ νοῦ, quod eſt μονάδιον, appelletur Ζανὸς πύργος, *Jovis Turris*. Sic autem appellatur Unitas in *Denario Pythagorico*. Atque hinc planè conſtat cur *Kether* primæ *Sephiræ* nomen dederit. *Kether* verò qua ratione è Viſione *Ezechielis* emicuerit ſupra notavimus.

Quæſt. V. Quomodo appellatur ſecunda Perſona?

Reſp. Secunda Perſona appellatur *Chochmah*, *Sapientia*. Secundamque *Sephiram* occupat. Denotatur etiam per *Regis* putà *Supremi Filiam in Turre*. Quod præclarè convenit cum *Pythagoreorum* Ζανὸς πύργῳ. Ubi πύργος τὸ ἄκρον τοῦ Ζανὸς ſignificat, idemque eſt quod ſupremus omnium Pater atque Rex, utque hæc *Sephirah*, *Chochmah* apud *Hebræos*, ita apud *Pythagoreos* Ἐπιστήμη vocatur. Hoc enim apud ipſos nomen eſt Binarii. *Platonici* vocant τὸν νοῦν. *S. Johannes* τὸν λόγον ad מימרא ד״י alludendo

 quod

quod nomen eſt ſecundæ Perſonæ apud *Chaldæum Paraphraſten*, innuique ſuprà אמרה appellandam fuiſſe *Hebraicè*, nullumque ſexûs diſcrimen eſſe in Divinitate certiſſimum eſt. Quomodo verò hæc ſecunda Perſona è Viſione *Ezechielis* eluxerit, ſuprà monuimus.

Quæſt. VI. Quomodo vocatur Perſona tertia?

Reſp. Tertia Perſona vocatur *Binah, Prudentia*, tertiamque *Sephiram* occupat, & à *Pythagoreis* expreſsè vocatur Φρόνησις, *Prudentia*. Apud *Johannem* verò c. 1. ℣. 4. ζωὴ, ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν. Unde *Pythagoreorum* ζωὴ ſic appellari forte poteſt (qui λόγος apud *Johannem* reſpondet) ἓν ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν. Tertia verò hæc Perſona occurrit in Viſione *Ezechielis* ſub nomine רוח ſed præſertim ſub nomine רוח החיה quæ pulchrè reſpondet τῇ ζωῇ apud *S. Johannem*. Cur verò veteres Cabbaliſtæ vocem רוח vel רוח החיה in בינה verterint nihil neceſſe eſt hîc inquirere. Satis eſt quòd antiquæ *Cabbala* vox in Chriſtianâ Religione ſit reſtituta.

Interea loci abundè patet, quomodò primi tres *Numeri* ſive *Sephiroth*, nominũ *trium* Divinarum *Hypoſtaſium*, ſive *Perſonarũ* tã in Tabula *Sephirothica* quàm in *Denario Pythagorico* apta fiant Repoſitoria, horumq; trium *Numerorum* ſive *Sephirotharũ* hunc eſſe uſum genuinũ, neq; quicquam neceſſe eſſe *Judæis* rem ullã habere cum *Emanationibus*, non magis certè quàm *Pythagoreis* apud quos *Emanationum* nulla prorſus fit mentio. Nomina verò æternæ infinitæq; Divinitatis tribus hiſce Numeris concludi, teſtimonio eſſe poteſt, quod occurrit in *Idra Rabba* de diſtinctione *Arich Anpin*, & *Seir Anpin* qui ſeptem ſequentibus numeris clauditur. Et R. *Menachem Haraknati* apud *Rittangelium* in *Sepher Jezirah*, tres primas *Numerationes, primordiales* vocat (ut & R. *Schabthe*, *Mentes*) ſeptem verò reliquas appellat מדות. Quales verò reliquæ ſeptem revera ſint, pergendo in hoc *Catechiſmo* noſtro *Cabbaliſtico* mox ſatis intelligemus. Deprehendemus enim non eſſe niſi locos communes, juxta quos

Quæ-

Quæſtiones porrò inſtituendæ ſint ad pleniorem notitiam *Regni Meſsiæ* ſive Dei *Iſraëlis?* Qui *Eſaiæ* c. 6. vocatur *Rex Dominus exercituum, Rex Jehovah Zebaoth.* Nomen verò *Jehovah* ſecundæ *Perſonæ* competere, ut τὸ ὂν & νοῦς ſecundæ *Hypoſtaſi Platonicæ* notiſſimum eſt. Eſt autem hic *Jehovah* Rex cum Anima *Meſsiæ* in unam perſonam unitus. De regno cujus Regis, poſtquam de Rege ipſo jam conſtet, qui ſedet in gloria Patris ſpiritumque ſuis diſtribuit, quærendum porro eſt, ex loco communi *Gedulah.*

Quæſt. VII. Quæ ſit Regni DEI Iſraëlis ſive *Meſsiæ* magnitudo, amplitudo vel extenſio?

Reſp. Huic quæſtioni non incommode reſponderi poteſt ex Propheta *Baruch. O Iſraël quàm magna eſt Domus DEI tui, quàm amplus locus poſſeſsionis ejus! &c.* Et certè vel unus Æthereus vortex moles ingens quædam eſt & quaſi immenſa. Et ad unum aliquem vorticem videtur reſpicere Propheta, Mundumque illius Orbemve *Jezirathicum*, quoniam mox addit. *Illic fuerant Gigantes illi nominati* (רפאים uſitatiſſimè, ob attentionem *Aziluthicam* prorſus remiſſam & ferè extinctam, ſic dicti) *qui principio erant permagni, periti rei militaris,* quos tamen DEI filius debellavit & profligavit in confiniis Mundi *Briathici* & *Jezirathici.* Et addit porrò: *Non hos elegit DEUS, neque viam Scientiæ tradidit eis:* Neminem horum elegit DEUS Pater Rex ſupremus cui nuptum det filiam *Chochmah* cum veſtimento aureo, ſed elegit Animam *Meſsiæ*, prout ſuprà explicavimus. Hîc verò *Chochmah*, i. e. *Sapientia, Scientia* dicitur, ſicut & vocatur à *Pythagoreis* Ἐπιστήμη. Iterumque dicitur Scientia. ℣. 37. De qua tamen ait: *Poſtea, in terra viſa eſt & inter homines converſata.* Quod plane innuit æternam eſſe Sapientiam incarnatam. Quod verò *via Scientiæ* non ſimpliciter *Scientia* apud *Barucum* dicitur id optimè convenit cum verbis Chriſti. *Ego ſum via, veritas ac vita.* Vulgaris verſio è *Græco* habet: Poſtea in terra viſus eſt, &c. reſpicien-

do ad ℣. 36. Is DEUS noſter eſt, &c. Sed eodem recidit quò Tralatio hæc *Tremelliana.* Tunc enim [coram Factore ſuo] ℣. 35. intelligendum eſt de illa *Hypoſtaſi* quam *Platonici* τὸν δημιουργὸν vocant. Breviter igitur amplitudo *Regni Meſsiæ* univerſos quatuor Mundos *Aziluthicum*, *Briathicum*, *Jezirathicum* & *Aſiathicum* occupat, quemadmodum intelligere eſt ex noſtra Expoſitione Viſionis *Ezechielitica.* Utrum verò ob meritum Paſſionis pretiumque ſanguinis effuſi, cujus vel una guttula ſuffecerit ad infinitos Mundos redimendos ei datum ſit imperium ſuum in omnes omninò Mundi vortices, ubicunque quicquam Animarum lapſarum ſit, proferre, an verò aliis modis ſupremo Regi (cujus providentia & ſapientia non ſolùm πολυμερὴς καὶ πολύτροπος, ſed planè infinita eſt) viſum ſit cum lapſis animabus agere, graviſſimis doctiſſimisq; Theologis ac Theoſophis diſputandum relinquo, penesque ſapientiores ſit judicium. Interim ex loco *Gebhurah* quærendum eſt.

Quæſt. VIII. Quibus viribus virtutibusque inſtructa ſint genuina *Spiritualis* Regni *Meſsiæ* membra?

Reſp. Hîc reſpondeat *Paulus* pro omnibus, Philip. 4. 13. Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ. *Omnia poſſum per eum qui me corroborat Chriſtum*, nempe per Spiritum omnibus credentibus promiſſum. Quemadmodum precatur Epheſ. 3. 16. *Ut det vobis pro divite ſua gloria, ut fortiter corroboremini per Spiritum ſuum in interiore homine.* Et Coloſſ. 1. 14. *Omni potentiâ potentes facti ſecundum glorioſum robur ipſius ad omnem tolerantiam & animi lenitatem cum gaudio, gratias agentes Patri, qui idoneos nos fecit ad participandam ſortem Sanctorum in luce; qui eripuit nos ex poteſtate tenebrarum & tranſtulit in Regnum Filii ſui dilecti*, nempe in Regnum *Meſsiæ Spirituale.* Infinita loca ſunt Sacræ Scripturæ quæ huc congeri poſſint. Inter cætera verò præſertim Pſalmus duodeviceſimus myſticè intellectus. Egregie inde illuſtratur *Gebhurah* moralis. Cæterùm רוח החיה in *Rotu* alios etiam præclaros edit fructus. 1. Cor. 12. 1. in uſum

Regni

Regni Chriſti. *Diſtinctiones donorum ſunt, ſed idem Spiritus. Nam huic quidem per Spiritum datur* λόγος τῆς σοφίας, profundiſſimæ Sapientiæ, etiam Cabbaliſticæ, ratio, *alii verò* λόγος γνώσεως, *per eundem Spiritum;* Antiquitatem utique, Hiſtoriam, humanam reliquam literaturam, ipſamque adeò Scripturam rectè adhibendi explicandique ratio ac peritia. *Alteri verò fides per eundem Spiritum,* Fides nempe omnibus veris Chriſtianis communis, quæ tamen eſt donum Spiritûs. *Alii verò donum ſanationum, alii operatio miraculorum, alii Prophetia, &c. Gebhurah* igitur ſive vis virtusque *Spiritualis Regni Meſsiæ* eſt Spiritus ejus ſuis omnibus membris infuſus, quo omnes malas cupiditates perfectè ſubjugant & extinguunt ſolique Chriſto vivunt, præclaraque alii alia aliisque locis & temporibus, prout res tulerit, virtutum vocantis eos in mirabilem ſuam Lucem edunt ſpecimina. Nam cùm *Chaſmal* unctionem, *aureamve Tunicam,* pro ſuo modulo quisque, cum Principe, Capiteve Summoque Sacerdote participant, illi ſanè in Mundis omnibus, virtute hujus *Divinæ Magiæ* elementis externis imperant, ut Chriſtus olim ventis fluctibusque marinis. Et *Elias* in Veteri Teſtamento, hoc חשמל inſtructus vel potius מלבוש (per *Gematriam*) togâ, dicitur Fluvium *Jordanem* diviſiſſe, Spiritumque *Eliæ* in *Eliſham* deſcendiſſe cum *Toga;* quaſi ad hunc מלבוש alluderetur.

Hæc eſt pars *Togæ aureæ Filiæ Regis,* quæ Poteſtas eſt, Animæ *Meſsiæ* data, ordinandi ſex dies Creationis, ut ſuprà monui, jubendique *ut fiat Lux,* & ex benedictione ſua ut *volucres in cœlo piſcesque in Mari multiplicentur.* Unde minimè profectò mirum videri debet, quod Anima hæc incarnata, poſt gratiarum actionem duos piſciculos & quinque panes in cibum quinque millibus hominum ſufficientem multiplicaret. Immenſum eſſet *Moſis* ac *Prophetarum, Chriſtique* ac *Apoſtolorum* miracula, quibus *Gebhurah,* vis, ſive virtus *Spiritualis Regni Meſſiæ* in membris ejus etiam terreſtri corpore oneratis, illuſtretur,

tur, hîc commemorare. Talia autem cum fiant in infima Regione Mundi *Aſiathici* quid non facturæ ſunt Animæ in Mundis ſuperioribus. Et ſi *Divini Elementi* virtute externis Elementis imperant, quid non poterunt in propria ſua vehicula, pulcherrimè ea veſtiendo luceq; perfundendo mirabili. Quid non in ſuis vehiculis defendendis thorace hoc *Chaſmalino* indutæ, (cum deſcendunt in inferiores Regiones Mundi *Aſiathici*) contra vaporum contagia, ut naturale *Electrum* dicitur valere contra omnes peſtes ac venena. Sed nimium diu hîc hæſimus. Pergamus ad Locum *Tiphereth*, ex quo porrò quærendum eſt.

Quæſt. IX. Quæ ſit εὐταξία Politica, pulchra ve Ordinis Politici atque Legum in Regno *Meſsiæ*, conſtitutio?

Reſp. Omiſſis quæ apud *Dionyſium Areopagitam* occurrunt de Angelorum *Hierarchia*, breviter & appoſitè ex S. *Paulo* hic reſponderi poteſt & ex *Ezechiele*. Quod ſummum viſibile caput Hierarchiæ Regni Chriſti ſit ipſe Meſſias, humanâ formâ in Viſione *Ezechielis* exhibitus, & ſic deſcriptus apud *Paulum* Coloſſ. 1, 14. Ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου. *Qui eſt imago DEI inviſibilis.* πρωτότοκος πάσης κτίσεως. Quòd certè non incommodè exponi poteſt, *Princeps totius Hierarchiæ* vel *Princeps totius Ordinationis* vel *Creationis* politicè ſumptæ. Nam κτίσις ſic ſignificat 1. Pet. 2. 13. ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει, εἴτε βασιλεῖ ὡς ὑπερέχοντι, εἴτε ἡγεμόσιν, &c. Eſtque nihil magis tritum apud Latinos quàm phraſis creandi Magiſtratus. Rectè autem dicitur Princeps Creationis Politicæ tum quod ipſe ſit πρωτότοκος reſpectu DEI Patris qui hoc Regnum huic primùm commiſit, omne illi dans judicium ac poteſtatem in cœlo atque in terra, tum quod ille poſteà omnes ſub ſe Magiſtratus creaverit. *Nam per eum creata vel ordinata ſunt omnia, quæ in cœlis ſunt & quæ in terra, viſibilia & inviſibilia, ſive Throni, ſive Dominia, ſive Imperia, ſive Poteſtates, &c.* Quippe ſecundum *Ezechielem* ille quatuor Mundorum Dominus eſt atque Rex. Tantum addo ſextam

hanc

hanc *Sephiram* apud *Pythagoreos* appellari κόσμον, non quidem illa ſignificatione qua *Ariſtoteles* dicitur ſcripſiſſe περὶ τοῦ κόσμου. ſed ſignificatione *Politicâ*, quatenus κόσμος ſignificat non tantum ornatú ordinatumve in genere, ſed ipſum ordinem Politicum. Et quidam certè Magiſtratus apud *Lacedamonios*, expreſsè κόσμοι dicebantur. Pulchrè igitur nomen ſexti Numeri *Pythagorici* κόσμος cum *Tiphereth* nomine ſextæ *Sephira* convenit. Quantum ad leges veròRegni, una fere ſumma ac principalis Lex eſt. *Quicquid juſſerit Amor verè Divinus*, quo nemo quæ ſua ſunt quærit ſed quæ ſunt *Chriſti* ſive *Meſsia* Principis, quemadmodum innuit Apoſtolus conquerendo de contrario. Philip. 2. 21. Atque hæc eſt vera *Pythagoreorum* θέμις. Nam illi triplicem Legem finxerunt θέμιν, quæ eſt Superûm, Mundi puta *Aziluthici* præſertim ac *Briathici*. Νόμον qui eſt Hominum, & δίκην, quæ eſt *Inferorum*. Sed hiſce non eſt immorandum. Septimus locus eſt *Nezach*, ex quo quærendum.

Quæſt. X. Quæ prælia ſint quæque Victoriæ Regni Meſſiæ?

Reſp. Heîc igitur veriſimile eſt Monumenta quædam recitata fuiſſe antiquiſſimorum præliorum ac Victoriarum Animæ *Meſsia* in Confiniis Mundi *Jezirathici*, ubi *Serpentem* profligaverit, uti ſupra notatum eſt ex *Tykune Soar*, vel *Gigantes* ſive *Rephaim* debellaverit, juxta Prophetiam *Baruchi*. Etiam quomodo *Serpentem* in *Mari* occiderit, nempe *Pharaonem* in Mari Rubro, quomodoque occiſurus eſſet aliquando *rufum Serpentem Septicipitem* in *Apocalypſi* deſcriptum, qui ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος ibi dicitur, tanquam idem ille quem in confiniis Mundi *Jezirathici* olim debellaverit, poſteà ex ſuperioribus Regionibus Mundi *Aſiathici* dejiciendus in terram, ibique poſtremò confringendus & incarcerandus per mille annos & in exitu ultimæ Tubæ in ſtagnum Ignis & Sulphuris in finali conflagratione cum omnibus impiis Animabus & obduratis conjiciendus. Et ut verbo dicam, ſeptima hæc *Sephirah* locus commu-

Nn nis

nis erat Hiſtoriarum de rebus præclarè geſtis Animæ *Meſsiæ* ejusque exercituum, multasque Prophetias complectebatur de eis rebus, quæ à ſe ſuisque adhuc gerendæ eſſent, nempe ab ipſo *Meſsia* ejusque ſervis ac Prophetis Sanctisque Martyribus. Cujus Propheticæ partis *Cabbala Mercavaæ* (quæ in manibus Angelorum à primis uſque ſeculis cuſtodita eſt, & cum antiquis Prophetis magis parcè & obſcurè ſubinde communicata) *Apocalypſis*, quantum quidem ad tempora à Nativitate *Meſsiæ* in carne ad finalem Terræ conflagrationem, plenior videtur Reſtitutio. Eſtque Apotheoſeos Meſſiæ præclarum Argumentum ſicut alias moneo, hæc Apocalypſis, quam à DEO ipſi primùm revelatam, per Angelum ſuum ſervo *Johanni* miſſam ſignificavit. Ad נצח *Meſsiæ* qui per ſuam mortem vim mortis ſubvertit referendum eſt illud Pauli. 1. Cor. 15. Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος. Illudque ad נצח particularium Chriſtianorum, Rom. 8. 37. Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν. Atque pauca hæc raptim ac feſtinanter de *Sephirah Nezach* notaſſe ſit ſatis. Pergimus ad הוד ex quo loco communi quærendum.

Quæſt. XI. Quæ Pompæ, qui Triumphi ſint Regni Meſſiæ?

Reſp. Per הוד *Sephiram*, cum proximè præceſſerit נצח Victoria, palam eſt ſignificari, quicquid gloriam ac Majeſtatem Perſonarum rerumque ab eis præclara virtute geſtarum exprimere poſſit vel amplificare. Hujus verò Sephiræ הוד haud minima quidem pars videtur conſiſtere in laudibus per Cantica Inſtrumentaque Muſica celebrandis. Ut poſt egregiam illam victoriam contra *Pharaonem* & exercitum ejus in Mari rubro partam, ſtatim *Moſes* incipit cum filiis *Iſraël*, *Cantabo Jehovæ eò quod admodum excelluit, &c.* Mox verò *Miriam* Prophetiſſa ſoror *Aaronis* cum Tympano in manu ſua, quam ſequebantur omnes fœminæ cum tympanis ac fiſtulis reſpondet, *Cantate Jehovæ, eò quod admodum excelluit, equum & ſeſſorem ejus dejecit in mare, &c.* Exod. 15. Et Apoc. 15. Reportantes victoriam

riam ex Beſtia citharas Dei in manibus habere dicuntur & cantare canticum Moſis ſervi DEI & Canticum Agni dicentes: *Magna & mirabilia ſunt opera tua, Domine DEUS omnipotens, juſta ac vera ſunt viæ tuæ Rex Sanctorum, &c.* Hoc quidem genus exprimendi gloriam ac magnificentiam Perſonarum rerumque ab eis geſtarum frequenter occurrit in Apocalypſi. Eſtque mos omninò frequentiſſimus in laudibus victorum celebrandis, Cantilenis Inſtrumentisque Muſicis uti. Unde minimè mirandum eſt hanc octavam Sephiram à *Pythagoreis* vocari παναρμονίαν, eoque magis, quod quum ſtudiis Mathematicis dediti eſſent διαπασῶν obſervaverint octo tonos continere, quemadmodũ ex eo quod Quaternarium primum corpus conſtituere notaverint, quartam *Sephiram* [illegible] appellare maluerunt quàm [illegible]. Adeo uſq; indulſerunt iſti rebus *Mathematicis*. Sed pergimus, Hymnodias verò & Inſtrumentorũ Muſicorum concentus etiam in ſuperioribus Mundis, *Aziluthico* & *Briathico* uſurpari Chororum Angelicorum concentus in Nativitate Servatoris ſatis luculento argumento eſſe poteſt; quos Paſtores noctu audiverunt. Et ſi occiſo *Serpente* & exercitu ejus ad mare rubrum ductu Animæ *Meſſiæ*, *Iſraëlitæ* ad eum modum ovabant cantabantque, non eſt certe credibile *ſerpente* exercituque ejus in cœlo *Jezirathico* profligatis, cœleſtes *Iſraëlitas* ſiluiſſe. Nec pompam Triumphalem ſolis hymnis & canticis illic locorum celebrari autumo, quibus aures demulceantur, ſed eſſe ſpectacula quæ oculos etiam paſcant. Nam Chriſtus devictâ morte per Crucem, non reſurrexit ſolùm, ſed in conſpectu diſcipulorum aſcendit glorioſâ nube vectus in cœlum. Ubi procul dubiò innumeris Angelorum turmis ei obviàm euntibus & de victoria ejus triumphantibus receptus eſt in gloriam quam apud Patrem habuit antequam Mundus hic *Aſiathicus* conditus eſſet. Ad hanc etiam *Sephiræ* partem referri poteſt Hiſtoria *Eliæ* qui poſt multos labores exantlatos pro vero cultu *Jehovæ*

contra populum Idololatricum viſus eſt ab *Eliſha* curru igneo Triumphali equiſque igneis in cœlum ſubvehi. Et ne non ſatis magna copia turmarum Angelicarum in cœleſtibus Regionibus ad inſtruendas maximas pompas ac Triumphos videri poſſit, recordemur quid acciderit puero *Eliſha* poſt apertos oculos. Qui ecce heîc in terris totum montem vidit plenum equis & curribus igneis circa unum *Eliſham.*

Sunt igitur procul dubiò, ut octavæ hujus Sephiræ הוד illuſtrationem tandé finiam Pompæ Triumphales Proceſſionesve in Cœleſtibus Regionibus omni pompâ terreſtri ſive civili, ſive Religioſâ infinito ſplendidiores ac frequentiores, ſpectaculaq; impendio lætiora &mirabiliora propter magnificum paratum, ornatumque, ut taceam ipſas Perſonas viſibiles Animarum Angelorumve tam venuſtè ſplendideque veſtitas (nam perſonas eſſe viſibiles quis dubitare poteſt formâque humanâ præditas, quum & ſic eſſe teſtentur Scripturæ aliæ, præter Viſionem *Ezechieliticam* ut & candidis veſtibus indui) gratiſſima ſibi invicem eſſe ſpectacula. Nec id ulla ſana abnuet Philoſophia. Plaſticam enim, Plaſticam inquam, habet unaquæque Anima ſive Humana ſive Angelica, eſſentiaque ejus in merè arida cogitatione neutiquam poteſt conſiſtere, ac proinde neceſſariò, niſi ſit in ſtatu ſilentii, viſibilem in aliqua Regione induit Perſonam, pro interna pulchritudine pulchram, venuſtam aut magnificam. Quibus de rebus cum ſatis dictum ſit in *Tractatu de Anima Immortalitate*, plura hic effundere ſuperſedeo. Obiter hic tantum moneo. Quæ hactenus dicta ſunt, ad Sephiram הוד, quatenus publicæ magnificentiæ, gloriæ ac triumphi locus eſt, referri. Sed & rationes privatas poſſe huc etiam ſpectare. Hinc igitur explicari poteſt quod occurrit Apoc. 3. ℣. 5. *Qui vicerit amicietur veſtimentis albis.* Et Eccleſiaſt. 8. 1. *Sapientia hominis Lucere faciet faciem ejus.* Vide Enchirid. Ethic. lib. 2. Octava Sephirah הוד quæ de pompis ac triumphis Regni *Meſsiæ* poſt partas victorias quærit, ſatis illuſtrata eſt. Pergimus

Digitized by Google

gimus ad *Sephiram* nonam יסוד, qui locus communis eſt de *ſtabilitate* ac *durabilitate Regni Meſsiæ*, ſecundum quem igitur quærendum eſt.

Quæſt. XII. Quæ ſit ſtabilitas, quæque duratio fuerit & futura ſit Regni Meſſiæ?

Reſp. Et ſatis appoſitè quidem reſponderi poteſt de *ſtabilitate* Regni *Meſsiæ* ex Pſalmo 45. Ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Nec certè mirum cum Thronus *Meſsiæ Saphirinus* ſit ipſa *Divinitas*; quemadmodum ſuprà explicavimus. Quæque duratio fuerit perinde ac futura ſit non obſcurè inſinuari videtur in Pſalmo 72. ℣. 5. 6. 7. Ubi συμπαραμονὴ ſive permanentia Regni Meſſiæ tam à parte ante quàm à parte poſt egregiè deſcribitur à Septuaginta Interpretibus, ſi conſenſus tot Interpretum ſuffecerit. ℣. 5. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ. Ab initio rem repetit Spiritus Prophetiæ & tanquam in principio Regni *Meſsiæ* ſe collocans, quando totum Univerſum aut *Soles* erant aut transparentes *vortices*, juxta Poſtulatum tertium, aſſerit Regnum *Meſsiæ* συμπαραμενοῦν τῷ ἡλίῳ, permanſurum eſſe cum Sole ſuprà deſcripti vorticis. Καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν; hoc eſt, & manſiſſe ſanè antequam Luna volveretur circa Solem vorticis *Meſsiæ*, ut *Mercurius* jam volvitur circa *Solem* noſtri vorticis. Id quod ſuprà diximus de Animâ *Meſsiæ*, eum nempe in ipſo Mundo *Aziluthico* factum eſſe *Meſsiam* juxta *Poſtulatum* decimum tertium, antequàm ulla rudimenta Mundi *Aſiathici* apparuiſſent Lunave circa ſolem vorticis *Meſsiatici* circumvolveretur, quem & nunc comitatur etiam *Aſtrum frigidum* factum. Regnum igitur *Meſsiæ* innuit cœpiſſe fere à Mundo condito, in ſtatu illius pellucido ſive diaphano ante ullius Mundi *Aſiathici* jacta fundamenta; tunc ille primùm unctus eſt *Meſſias*. Exprimit autem per γενεὰς γενεῶν, quoniam res *Meſsiæ* continentur fluxu temporis, ſeculorumve decurſu, quemadmodum innuit Viſio *Ezechielis* ſuper Fluvium *Chebar* viſa, ſicut ſuprà monui. Et verſio quidem vulgaris Latina hunc verſum

ſic reddit: *Et permanebit cum Sole & ante Lunam*, ut Septuaginta, πρὸ τῆς σελήνης, tempus non ſitum ſignificando. Eſtquè nota Grammatica apud Buxtorfium פנים cum ל ab initio temporis eſſe. Et Textus Hebraicus habet לפני ירח. Quod ἐνώπιον τῆς σελήνης Græcè, vel *coram Luna* aut in *conſpectu Lunæ*, Latinè tranſtuliſſe, ſenſus futurus fuiſſet admodum abſurdus, inſipidus ac dilutus, planèque ἀπροσδιόνυσος, quaſi de tempore non ageretur ſed de ſitu, Lunæque Majeſtas ac conſpectus auguſtius quid eſſet quam ipſius Solis. Ut nihil dicam de redundantia τοῦ ו hoc in ſenſu. Adeò ut hac in parte omnia ſint ſarta tecta.

Quod ſi cui forte durius videatur, ut *Spiritus Prophetiæ* intelligatur ſe in antiquiſſima Mundi ſecula retraxiſſe, ut præterita tanquam futura poſſet enunciare, reminiſcendum eſt Propheticam hanc deſcriptionem durationis Regni *Salomonis*, imaginem etiam eſſe durationis *Regni Meſsiæ*, ac proinde per totam illius durationem extendi, ac propterea Spiritum Prophetiæ per rectam ac debitam analogiam prope prima illa ſecula ſe ſiſtere voluiſſe, ut eodem halitu durationem Typi Regni *Meſsiæ* ipſiusque Regni prædicat ac deſcribat. Atque ſic perinde verum erit Regnum *Salomonis* manſiſſe πρὸ σελήνης atque duraturum fuiſſe σὺν ἡλίῳ, neutra revera competunt *Salomoni*, ſed *Meſsiæ*. Vide Myſter. Piet. lib. 7. cap. 7. ſect. 4. Si quis verò hæc ſubtilius dicta exiſtimet hic ſcrupulus facilè eximitur reddendo ויארין (quam lectionem procul dubio ſecuti ſunt Septuaginta) non quidem τὸ συμπαραμενεῖ, ſed τὸ συμπαραμένειν quemadmodum monuimus ad Poſtulatum decimum quartum. Quippe ſic Pſalmi verſus quintus ſecula Regni Meſsiæ præterita revera indigitabit & ante Mundum Aſiathicum utique conditum.

Pergit verò Propheta & deſcribit durationem Regni Meſsiæ etiam poſtquam Mundus *Aſiathicus* ſit conditus, ℣. 6. Quæ planè prædictio eſt illius *Incarnationis* & deſcenſus ad Aſtrum fri-

frigidum. Καταβήσεται, (de *Meſsia* loquitur) ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ στάζουσα, ἐπὶ τὴν γῆν. *Deſcendet ut Pluvia in vellus, ut gutta ſtillans, in terram.* Deſcendet ut Pluvia in *vellus*, ſic enim ſignificat πόκος. Nec puto *vellus* ita intelligendum eſſe ac ſi *lana* eſſet ſine *pelle*, (neque enim celebratiſſimum illud *vellus aureum* ſic intelligitur aut depingitur) ſed *pellem lanoſam* innui. Quâ & ad iſtos χιτῶνας δερματίνους, apud *Græcos Cabbaliſtas* ſatis notos, *in genere*, & *ſpeciatim* ad agninum Chriſti corpus, tum quoad temperamentum innocuum & immaculatum, tum quoad uſum illius deſtinatum, cum *Agnus* futurus eſſet *Paſchalis*, alludi poſſit. *Ut gutta ſtillans deſcendet in terram.* Anima nempe *Meſsia* in terrenum corpus. Et certè *Syneſius* Hymno 3. Animam in corpus terreſtre delapſam, οὐρανίαν λιβάδα vocat, (quemadmodum hîc σταγὼν appellatur) *cœleſtem ſtillam* vel *guttam*, κεχυμένην κατὰ γῆς, *quæ in terram ſit fuſa.* Hoc ille de anima ſua, quod potiori jure Animæ *Meſsiæ* competit. In verſu verò ſeptimo, ulteriorem durationem Regni Meſsiæ etiam in Mundo hoc *Aſiathico* & ſpeciatim beatum *Millennium* videtur deſcribere: Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη. Reſurrectio quaſi erit Juſtitiæ (quæ miſerè occiſa erat & oppreſſa ſub regno Beſtiæ ſepticipitis & Pſeudoprophetæ) in diebus illius, putà poſterioribus, præſertim intra Tubam ultimam, in ipſo utique Millennio. Textus Hebraicus habet יפרח צריק florebit vel refloreſcet juſtus (quod eodem recidit) in diebus ejus, putà in Millennio. καὶ πλῆθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη. *Et abundantia pacis uſque dum ex adverſo* (Nam Luna apud *Pythagoreos* ἀντίχθων vocatur, notante *Ariſtotele*) *auferatur Luna.* Quod per *Hypallagen* Propheticam ſignificat, donec nos ablati fuerimus è Regionibus his ſublunaribus & in Mundum *Aziluthicum* Cœlumve *Empyreum* rurſus tranſlati, ubi Luna amplius à nobis non conſpicietur tanquam ex adverſo poſita, ſed omninò è conſpectu noſtro evaneſcet. Et propter diuturnam hanc pacem tam firmiter ſtabilitam & durantem per tot ſecula, in Regno *Meſsiæ* etiam

hîc

hîc in terris, veriſimilē eſt, nonam *Sephiram* יסוד à *Pythagore*
dictam eſſe 'Αρμονίαν.

Atque huc uſque duratio Regni *Meſsiæ* propriè ſic dicti
an verò illa 'Αρμονία, poſt devictam mortem, qui ultimus hoſt
dicitur 1. Cor. 15. qui per Chriſtum ſive *Meſsiam* abolendus ſi
regno *Meſsiæ* ſit accenſenda equidem ſubdubito. Mentio enim
ſit Regni Patris poſt Terræ conflagrationem futuri. Matt. 1
v. 42. 43. uti & cap. 26. v. 29. Ubi Chriſtus dicit ſe ex fruct
vitis non bibiturum uſque ad diem illum quum ipſum biba
cum diſcipulis novum in Regno Patris ſui, in Mundo putà *Az*
luthico. Et Paulus expreſſim ait 1. Cor. 15. 24. Tum demum
fore finem cum Chriſtus tradiderit Regnum DEO ac Patri, cu
omne Imperium ac Poteſtatem ipſamque adeo mortem abol
verit conjiciendo in ſtagnum Ignis atque Sulphuris. Poſtquàm
verò Chriſto filio ſubjecta fuerint omnia tunc & ipſum Filium
ſubjectum iri Patri, qui ſubjecit ei omnia ut DEUS ſit omn
omnibus, qui eſt ſupremus ille omnium Pater atque Rex.

Meſsias verò qui Eſai. 6. dicitur *Rex ille Jehovah exerc*
tûum, prout ſupra notavimus, erat quaſi Imperator univerſ
rum copiarum à ſummo omnium Rege atque Patre conſtit
tus. Debellatis igitur omnibus hoſtibus, ne ipſâ Morte, nedum
peccato exceptis, rebuſque ad perfectâ ἁρμονίᾳ pacemve unive
ſalem firmiſſimam permanentiſſimamque reductis, Regnu
ſic fide ſuâ ac fortitudine pacificatum, poſt ineffabilem Pom
pam ac Triumphum in ſummis Cœlis poſt univerſalem Reſu
rectionem, Terra adhuc conflagrante, celebratum, (quod
Sephiram הוד referri debet) quaſi officio Imperatorio jam d
functus, Regnum, inquam, tradet Patri in *æterna Pace* ſtabi
tum. Quod igitur referri debet ad יסוד (ad quam hîc etia
ἁρμονία *Pythagoreorum* fortean extendi poteſt.) Nec Regnu
Chriſti ſive *Meſsiæ* hic tam finiri videri quam conſummari
perfici, ex eo nempe quod Regnum evaſerit ſupremi omniu
Regis atque Patris DEI. Quemadmodum loquitur Apoſtolu

Atq

Atque ſic novem primis *Sephiroth* peragratis ad decimam rurſus devenimus, quaſi facto circulo, ſcilicet ad *Sephiram Malchuth*, hoc eſt, ad *Regnum* DEI Iſraëlis ſeu *Meſsiæ Spirituale*. Quod quatenus Subjectum univerſale eſt totius Viſionis *Ezechielitica* ſive *Mercava*, rectè ad illud collineavit prima Quæſtio: Cum verò plenior hujus Regni cognitio prius obtineri nequeat, quàm ſatisfactum ſit eis quæſtionibus quæ referuntur ad reliquas novem, *Sephirah Malchuth* meritò ac naturali ſanè Methodo *Synthetica* ultimum in *Tabula Cabbaliſtica* locum occupat, quemadmodum in principio monuimus.

Interea loci, per brevem hunc *Catechiſmum Mercavaum* ſive *Ezechieliticum* ſatis eluxit genuinus uſus decem communium Nominum *Sephirotharum*, ſatisque conſtat decem *Sephiroth* tantum eſſe decem capſulas ſive Repoſitoria ubi maxima *Mercava* Myſteria recondantur, indeque prout res tulerit, depromantur, quippe quæ inventa ſint ad memoriæ ſubſidium vel adminiculum in conſervanda tradendaque Cabbala *Mercava*, eâ fere ratione quæ ex brevi hoc noſtro *Catechiſmo Cabbaliſtico* innoteſcit.

Nam propoſitâ ſemel Quæſtione de ſubjecto Viſionis *Ezechielitica* occurrit *Malchuth*. Ex ipſo verò *Reſponſo*, quod ad *Malchuth* pertinet, & ad notitiam Trinitatis perſonarum ſive פרצפורת in Divinitate deducit, occurrunt tres primæ *Sephiroth*, *Kether*, *Chochmah*, & רוח החירה πνεῦμα ζωῆς, quæ aliàs dicitur *Binah*, ſenſu magis Philoſophico, & quo *Platonici* ψυχὴν hanc Hypoſtaſin vocant Mundique conditricem faciunt. Quas tres Perſonas in Viſione *Ezechielis* ſatis ſubindicari ſupra notatum eſt. Propoſita verò quæſtione de Amplitudine Regni *Meſsiæ* occurrit *Gedulah*, quâ quatuor Mundi Rotæque quatuor, Animarumque גלגול continetur. De viribus verò virtutibusque *Gebhurah*. Ubi Dona ac virtutes רוח החירה τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς, in Rotis, explicantur. De ordine Politico ac *Militari*, quod ſupra additum oportebat, cum *Meſsias* Princeps ſit idemque *Jehovah*

hovah Zebaoth. Eſai. 6. (quæ eadem fere viſio eſt cum hac Ezechielis) & Joſ. 6. *Princeps militiæ Jehovæ* dicatur & perquàm magnificè deſcribatur in Epinikio *Deboræ* & *Barac*, ſub nomine *Jehovæ Dei* Iſraelis. Jud. c. 5. v. 4. 5. Quæſtione, inquam, factâ de ordine Politico ac *Militari* occurrit *Tiphereth.* Et certè quodammodo eminet *militaris.* Cujus Princeps eſt Anima *Meſſiæ* cum *Chochmah* ſeu *æterno Logo* conjuncta. Unde rectè dicitur *Jehovah Zebaoth* & *Princeps militiæ Jehovæ* Patris. Et ipſe certè, in Clavi tua ſublimioris *Cabbalæ* inter nomina ſecundæ *Sephiræ*, non ſolum *Jeſch, Ens, Eſſentia* ſed & *Verbum* & *Bellum* & *Judicium* & *Amen* numeras. Quod optimè quidem convenit cum Viſione illa Apoc. 19. Ubi *Verbum*, i.e. *Logos*, inſigni ordine militari incedens introducitur. *Deinde vidi cælum apertum, & ecce equus albus, & qui inſidebat ei vocabatur fidelis & verax.* En tibi tuum *Amen*, & *qui juſtè judicat & pugnat.* En *bellum* & *Judicium*, & ṽ. 13. *Vocaturque Nomen ejus* ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, *En verbum. Exercitus autem qui ſunt in cælo ſequebantur eum equis albis, &c.* En *Tiphereth*, i.e. *Ordinem militarem.* De præliis igitur ac victoriis congruenter propoſitâ Quæſtione, occurrit *Nezach*, victoria. Quæ ſubindicatur in Viſione *Ezechielitica* per curſum pervicacem Animalium ac Rotarum, quæ dicuntur nunquam reverti, hoc eſt, *nulla vi reprimi poſſe.* Unde innuitur tandem ex ſua parte ſtaturam eſſe victoriam. De Pompâ ac Triumpho poſt partam victoriam occurrit *Hod.* Et certe tota *Mercava* videtur currus *Meſſiæ* triumphalis, ut nihil dicam de fulgurationibus, quæ tot eſſe poſſunt poſt partas victorias, triumphalis gloriæ rutilationes. De durabilitate & ſtabilitate Regni occurrit *Jeſod.* Quæ Sephirah ad Thronum *Saphirinum* refertur. Notitia verò τῆς Malchuth ex his omnibus eluceſcit.

Vides tandem, dilectiſſime N. qualem, Chriſto cœptis noſtris aſpirante, eruerimus *Mercavæ* Explicationem. Talem profectò, quæ, ut *Judæis* grata eſſe debet, utpote quæ ex Principiis

cipiis ipſorum *Cabbaliſticis* magna ex parte conflata eſt, ita ſpero, quod nec ingrata futura ſit *Chriſtianis*, ſed utriſque potiùs gratiſſima. Quippe quæ gloriam Majeſtatemque *Meſsiæ*, etiam quantum ad humanam illius naturam, tam eximiè illuſtrat. Nec tamen interim ex ullis iſtiuſmodi dogmatis concinnata eſt, quæ antiquæ, Catholicæ vereque Apoſtolicæ Fidei repugnent, ſed quæ interim obſcuriſſima aliquot Sacræ Scripturæ loca mirificâ claritate explanent.

Et certè quod *Judæos* attinet, immenſa profectò *Iſraëlitici* populi gloriæ cenſenda eſt acceſſio, quod *Meſsias* non ſolùm ex eorum ſtirpe oriundus eſſet, ſed à primis uſque temporibus factus ſit Gentis eorum quaſi *Angelus cuſtos*, converſatus ſit cum antiquis *Patriarchis*, *Serpentem* occiderit in *Mari rubro*, populumque per deſertum deduxerit in *Terram Promiſsionis*, & ut verbo dicam, cum Anima *Meſsiæ* à primis uſque ſeculis cum *Chochmah* ſive *æterno Logo* unita eſſet, Filius DEI maximè eximio ſenſu ſic factus verusque *Jehovah* ſive DEUS, quòd peculiaris tamen populi Iſraëlitici DEUS conſtitutus eſſet, juxta illud quod occurrit Deut. 32, 8. *Cum poſſeſsionem diſtribueret Excelſus gentibus, cum diſpararet filios* ADAMI, *ſtatuit terminos populorum* κατ' ἀριθμὸν ἀγγέλων θεοῦ. (ſic Septuaginta.) *Pars verò Jehovæ populus ejus* (populus nempe *Iſraëliticus*) *Jacob funiculus Poſſeſsionis ejus*, i.e. Cum Excelſus, ſupremus ille omnium Pater atque Rex cæteris gentibus Angelos Præſides præfecerit, populo tamen *Iſraëlitico* ſuum proprium præfecit *Jehovam* Filium. Quo quidem Privilegio quodnam eſſe poteſt majus aut auguſtius? Quisve Amor & Condeſcenſio magis ſtupenda, quàm ut hæc *Chochmah* quam & *Barucus* viam Scientiæ vocat (uti & ipſe Chriſtus ſe viam, veritatem ac vitam appellat) ut hæc *Chochmah* cum Anima *Meſsiæ* ἑνωθεῖσα, σωματωθεῖσα, carnem tandem de Gente *Judaica* ſumeret, ut adhuc familiariùs cum ſuis verſari poſſet, juxta Vaticinium *Baruchi*.

Quod nos Chriſtiani, in *JEſu Chriſto*, quem ut DEUM ve-

rumque *Meſsiam* colimus, ante annos plus mille ſexcentos, impletum affirmatiſſimè contendimus. Ipſeque certè argumentis inexpugnabilibus, in *Myſterio Pietatis*, lib. 7. hunc Jeſum eum ipſum eſſe luculentè demonſtravi. Quibus ſpero, aut ſimilibus argumentis motos tandem fore *Judæos* ut recognoſcant horrendum Patrum ſuorum errorem adeoque ſuum, dum in eadem infidelitate perſiſtunt (qui Gentis ſuæ antiquum Tutorem ac Patronum Angelumve Cuſtodem peculiaremque DEUM apud ipſos incarnatum ſuosque in carne inviſentem, turpiter injuſteque crucifixerunt, clavis manus pedesque ligno affigentes) & ingenuo pudore ob tam horrendum facinus confuſos, ſinceram de infidelitate pœnitentiam acturos, oculisque Fidei apud ipſos apertis, viſuros eum quem crucifixerunt, illudque demum in eis impletum iri quod prædixit *Zacharias* Propheta. *Effundam ſuper domum Davidis & ſuper habitatores Hieroſolymæ ſpiritum gratiæ & deprecationum, reſpicientque ad me* (antiquum ſuum Tutorem ac Servatorem DEUM) *quem crucifixerunt, plangentque ſuper hoc tanquam planctu de Unigenito & amarè plangent de eo ut amarè quis plangit de primogenito. Die illo magnus erit planctus Hieroſolymis, ut planctus Hadadrimmon in convalle Megiddon.* Tam plenè ſincerèque illis temporibus *Judæos* pœnitebit de tam indignis modis apud ipſos tractato proprio *Iſraëlis* Cuſtode ac Servatore DEO. Quæ tempora ut DEUS dignetur accelerare, eorumque ſtudiis favere, quæ huc aſpirant, tuisque præ cæteris, qui tantopere huic negotio inſudaſti, & etiamnum inſudas, animitùs precatur

Dat. Ragleiæ, Jul. 16.
A. D. 1675.

Tibi addictiſsimus

HENR. MORUS.

FUNDAMENTA PHILOSOPHIÆ

ſive

CABBALÆ AËTO-PÆDO-MELISSÆÆ,

Quæ omnem Creationem propriè dictam negat, Eſſentiamque ſupponit Divinam quaſi Corporeo-Spiritualem, Mundumq; Materialem aliquo modo Spiritum.

Cum brevi ac luculenta prædictorum FUNDAMENTORUM Confutatione.

Πάντα δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε.

Fundamentum 1.

EX nihilo nihil poſſe creari.

2. Ac proinde nec Materiam creari poſſe.

3. Nec ob vilitatem naturæ ſuæ à ſe exiſtere. Cujus Conſectarium, aut Fundamentum potius ſit, Nullam rem vilem à ſe exiſtere poſſe.

4. Nullam igitur Materiam eſſe in rerum natura.

5. Quicquid verò eſt, Spiritum eſſe.

6. Spiritum autem hunc increatum eſſe, & æternum intellectualem, ſenſibilem, vitalem, per ſe moventem, infinitum amplitudine & à ſe neceſſariò exiſtentem.

7. Ac proinde Spiritum hunc revera eſſe Eſſentiam Divinam.

8. Nec ullam Eſſentiam præter Divinam à ſe exiſtere poſſe.

9. Cum verò nulla omnino ſit eſſentia præter hanc in re-

rerum Univerſitate per Axiom. 1. 2. 3. 8. & manifeſtum ſit aliquam ex Eſſentia hac unica, actu dividi, palam eſſe, Eſſentiam Divinam dividi poſſe.

10. Cum verò Eſſentia Divina ſit, ſingulas particulas infinitas eſſe, & in orbes infinitæ virtutis & amplitudinis poſſe extendi expandive.

11. Et verò cum ſingulæ arenulæ, lapidumve granula particulæque Aëris, Ætheris, &c. ſint partes hujus Divinæ Eſſentiæ, æquè manifeſtum eſſe, quod in minutiſſimas has partes poſſint contrahi & conſtringi.

12. Ex contractis his partibus conſtare Mundum, qui vocatur, *Materialem*, cum reverà adhuc *Spiritualis* ſit, conſtans utiq; ex diviſis Spiritibus, particulisve Divinæ Eſſentiæ, in *Monadas Punctave Phyſica* contractis & conſtipatis.

13. Contractionem hanc eſſe *ſtatum Somni* ſeu Soporis, Divinis his particulis, Expanſionem verò *ſtatum Evigilationis*.

14. *Evigilationis* verò gradus eſſe vario, videlicet in Vitá *Vegetativam*, *Senſitivam*, *Rationalem*, & in *Neſchamam*, *Chajah*, & *Jachidah*; immò tandem *Evigilationem* fieri & expanſionem in infinitum ferè amplitudinis & virtutis Orbem, adeò ut hæc Divina particula Spiritusve particularis Mundum ſibi fabricare poſſit ex terra, aqua, aëre, cœlo, cæterisque partibus conſiſtentem.

15. Ac proinde particularem hunc Spiritum è pulviſculo putà marmoris fieri poſſe Plantam, è Planta brutum, è bruto Hominem, ex Homine Angelum, ex Angelo denique novæ Terræ, Cœlique Creatorem DEUM.

16. Idemq; dici poſſe de ſingulis Divinæ Eſſentiæ particulis, quas neceſſe eſt aut actu ſeparatas eſſe aut ſeparabiles, nempe omnes aut eſſe, aut eſſe poſſe Deos Terrarum Cœlorumq; Creatores. Quod id ipſum eſt quod Puer per inſomnium mox in Scholiis narrandum innuebat, à me rogatus an unum Deum crederet. Qui ſubridens reſpondebat ſe plures credere eſſe Deos alios ab aliis ſeorſim diſtinctos.

Præ-

Digitized by Google

Prædictorum Fundamentorum Confutatio,

Ad Axioma ſive Fundamentum primum Reſponſio.

I.

QUamvis quibuſdam quidem nihil durius aut abſurdius videatur quam Creatio alicujus ſubſtantiæ ex nihilo, conſiderandum tamen eſſe, an quicquam magis abſurdum eſſe poſſit, quàm primi hujus Axiomatis Conſectaria; Nam ex hoc fonte virtute Axiomatis tertii hæc immaniſſima abſurda profluunt. 1. Divinam Eſſentiam in partes poſſe dividi ſive diſcerpi. Quod eſt Axioma nonum. 2. Divinas particulas Monadasve Divinas quanquam in infinitum extenſibiles in punctum tamen Phyſicum poſſe contrahi vel conſtringi. Quod eſt Axioma undecimum. 3. Pulviſculum marmoris evadere poſſe, in Terræ Cœlique Creatorem DEUM, quod eſt Axioma decimum quintum. 4. Denique plures eſſe DEOS æternos, increatos, alios ab aliis ſeparatos, terrarum cœlorumque Creatores, quod eſt Axioma decimum ſextum. An non horum ſingula multo abſurdiora ſunt, quàm ut Ens ſummè perfectum, quale verus eſt DEUS, aliquam ſubſtantiam creet ex nihilo, hoc eſt, faciat ut aliqua ſubſtantia exiſtat, quæ ante non extiterat. Quandoquidem Ens perfectum omnia poſſit quæ nullam implicant Contradictionem.

2. Facilius intelligi poſſe aliquid ex nihilo creari per Ens ſummè perfectum quàm Ens imperfectum à ſe poſſe exiſtere per Conſectarium Axiomatis tertii, & per Axioma octavum. In Ente enim imperfecto (ſi humanæ mentis facultates conſulamus) nulla eſt cauſa cur à ſe exiſtat, in Ente verò ſummè perfecto eſt cauſa, cur & à ſeipſo exiſtat, & ſubſtantias alias, quæ ante non extiterant exiſtere faciat, utpote quod omnia poteſt,

quæ

Digitized by Google

quæ non implicant contradictionem, uti dixi. Ut verò quid, quod jam omnino non exiſtit, poſtea exiſtat, nullam implicat contradictionem. Ut omnes norunt qui Logicam vel primoribus labiis attigerint. Vide Enchirid. Metaphyſ. c. 2. ſect. 6. & c. 5. ſect. 1. 2.

Ad Axioma Secundum.

UNde manifeſtum eſt, Materiam creari poſſe, quanquam non poſſit à ſeipſa exiſtere, nec neceſſe eſſe ut quicquid eſt, ſit Spiritus, contra Axioma quintum.

Ad Axioma Septimum.

VIdetur ſanè Spiritus hic Divina Eſſentia ex ipſius deſcriptione Axiomate ſexto contenta. At verò ſi conſideremus alias illius conditiones, quod diſcerpi poſſit in partes per Axioma nonum. In ſtatum ſoporis ſive ſtuporis redigi, & in punctum Phyſicum hoc ſtupore conſtringi per Axioma duodecimum & decimum tertium, manifeſtum eſt talem non poſſe eſſe Divinam Eſſentiam. Divina enim Eſſentia rationem in ſe debet continere ſuæ exiſtentiæ, quod non poſſit non eſſe à ſe: Quæ proprietas ſoli Enti ſummè perfecto competit. Hunc verò Spiritum Ens eſſe imperfectum palam eſt, quod præ ſtupore in puncta Phyſica poſſit conſtringi. Quid autem vilius eſt puncto Phyſico ſtupore conſtricto, omnique vita ſenſuque deſtituto? Spiritus igitur hic non poteſt eſſe Ens à ſe exiſtens per Conſectarium Axiomatis tertii, ac propterea nec eſſe Divina Eſſentia per Axioma octavum. Cùm à ſe exiſtere Divinæ Eſſentiæ ſit proprietas.

Quibus addas aliam Eſſentiam demonſtrari poſſe neceſſariò à ſe exiſtentem à Spiritu hoc mobili ac mutabili diſtinctam. Quæ verus Cabbaliſtarum מקום eſt, verusque adeò DEUS. Quod iterum oſtendit Spiritum hunc non eſſe Divinam Eſſentiam, ſed merum Figmentum, מקום verò verum eſſe DEUM ex eo patet, quod à ſe neceſſariò exiſtat. Quod nulli rei competit

Digitized by Google

petit præterquam Eſſentiæ Divinæ per Axioma octavum. Cum igitur, inquam, מקום ſit DEUS Spiritus hic non poteſt eſſe DEUS.

Ad Axioma Decimum & Undecimum.

PLurima hinc emergunt Abſurda. 1. Divinas has Monadas in infinitum extenſas tot eſſe DEOS, cum à ſe invicem realiter ſint ſeparabiles, ac proinde infinitum eſſe DEORUM numerum. 2. Monades hæ Divinæ cum ſingulæ infinitæ ſint amplitudinis, mirum videri in puncta Phyſica poſſe conſtringi, nec Antitypas ante fieri atque duras, cum tandem ſic fiant, alioqui ſe invicem penetrarent. 3. Cum ſingulæ Monades infinitæ ſint extenſionis, fore, quando omnes in ſtatu extenſionis ſive Evigilationis ſunt, ut tota Divinæ Eſſentiæ Univerſitas dura fiat ſive Antitypa, propter Eſſentiæ ſpiſſitudinem, quæ æqualis eſt ſpiſſitudini ſingularum Monadum contractarum. 4. Neceſſariò fieri, ut ingens pars Divinarum Monadum ſigillatim contrahantur, ut reliquæ à ſpiſſitudine hac liberentur. Quæ igitur immanis quædam ac neceſſaria imperfectio eſt hujus Divinæ Eſſentiæ.

Ad Axioma Duodecimum.

DOctrinam Præexiſtentiæ Animarum hac Hypotheſi deturpari & conſpurcari, dum ſupponuntur Animæ ortum ducere è Mundo Materiali, lapideſque aut ſtercus ante fuiſſe quam Animæ eſſent humana corpora organizantes, rurſuſque in lapides ac ſtercus, ni ſibi rectè caveant, mutari poſſe.

Ad Axioma Decimum tertium.

CUm omnis Materia congeries ſit Animarum conſopitarum, conſiderandum eſſe, quantos dolores ipſis creaturæ ſint Aſciæ, Serræ, Limæ, &c. Partem verò DEI in hunc ſtuporem & dolorem delabi poſſe, quàm ridiculum aut horridum!

Ad Axioma Decimum quartum.

DEUM fieri Lapidem, Stercus, Pediculum, Bufonem, Diabolum, &c. immane quantùm abſonum eſſe, neminem non videre.

Ad Axioma Decimum quintum.

ET ex his rurſus novarum terrarum, cœlorumque Creatorem. Quod tamen fieri non poteſt, niſi immenſa ferè moles Divinarum Monadum ſint in ſtatu ſoporis ſive ſtuporis. Unde ſequitur nullum unum DEUM eſſe qui ſuâ ſolius virtute creare poteſt Cœlum atque terram reliquasque Mundi partes.

Ad Axioma Ultimum.

POlytheiſmum hunc Atheiſmum plane inferre, cum unusquisque DEUS ſingularis infinito imperfectior ſit cunctis ſimul quippe qui ſunt numero infiniti, quemadmodum ſuprà notavi ad Axioma Decimum & Undecimum. Verus autem DEUS nulla perfectione deſtitui poteſt, nedum infinitâ.

Et quantum ad Polytheiſmum, ſi quis reſponderet, unius Mundi unicum eſſe DEUM, ex prædictis tamen conſtat DEUM iſtum unum nullum eſſe propter infinitam ſuam Imperfectionem; Nec vel unum Mundum condi ſine infinito fere Divinæ Eſſentiæ diſpendio, cum infinitus ferè numerus Monadum Divinarum ſtupore contractarum ad unum Mundum condendum requiratur.

SCHOLIA.

UT plenius intelligatur natura hujus Cabbalæ Aëto-Pædo-Meliſſææ ejusque confutatio, primò occaſionem narrabo Tituli ipſius Cabbalæ, deinde pauca de duplici Philoſophandi ratione ſubjungam. Anno Domini 1675. circa finem menſis Aprilis, ſub lucis ortum, tempus veris inſomniis opportuniſſimum, mirabile hoc mihi contigit Inſomnium. Videbar mihi in inferiori quodam eſſe Conclavi ſatis amplo in quo feneſtra erat

Digitized by Google

erat ad Orientem. Spectanti verò mihi illam verſus, videbatur Avis quædam grandis ad aliquam diſtantiam, volare verſus feneſtram, magnitudine ac figurâ Aquilæ, poſtquàm verò ad feneſtram propius acceſſiſſet, paulo minor videbatur, & meditari introitum. Quod cum obſervaſſem, feneſtram aperui, per quam ſtatim volavit in conclave, & ne rurſus evolaret ſubito feneſtram clauſi. Magno enim ſtudio tenebar capiendi eam. Et feci ſanè facili negotio, cum illa capi perinde geſtire videretur atque ego eam capere. Seque adeò cicurem & familiarem præſtitit ut ultro manui inſideret inſtar Accipitris. Ad quem modum mihi videbar ſedere cum ea ſub arbore, conclavi ſubitò in apertum hortum mutato. Videbatur autem admodum levis pugno inſidens, cumque dorſum alaſque manu altera demulcerem corpuſque palpando curioſius contrectarem, nullum fere corpus parteſve muſculoſas habere videbatur, ſed oſſa tantum arida, pennaſque ac plumas colore accipitrem, Aquilamve referentes, Roſtrum verò nec accipitrem referebat nec Aquilam, quippe quod planum omnino erat, multo quidem planius quam roſtrum Anatis, ſed in angulum deſinens, nec rectum, nec obtuſum, nec valde quidem acutum. Hoc verò roſtro, ad quod obſtupui, loqui incepit, adeo ut ſtatim ſuſpicarer, Avem non eſſe, ſed Genium aliquem, vel Spiritum, & allocutus amicum quendam, qui adeſſe videbatur, juſſi, excutere ſe & evigilare, ut certus ſit nos ſomno non teneri, nec illud in ſomniis. Ille verò, quæ eſt illius prudentia ac cautela, quaſi Spiritum autumans, videbatur ſe ſubducere: cæterum ſimul atque abiiſſet; Avis hæc ſtatim converſa eſt in puerum puſillâ ſtaturâ, capillitium habentem in floccos cæruleos alboſque diſtinctum haud abſimile verriculo (quo areas conclavium tabulatas aquâ madefacto verrere ac emundare ſolent) ex iſtiuſmodi floccis diſcoloribus concinnato. Erant autem colores capillitii, ut in iſtiuſmodi verriculis, ſordibus quaſi obfuſcati & conſpurcati, tunicamque geſtabat eiſdem coloribus, ſed ſordi-

dis pariter & obfuſcatis. Puer verò atque Ego colloquium continuavimus. Cujus, partis quidem prioris nihil omnino memini. Perfectè verò memini me rogaſſe, unde veniret, eumque reſpondiſſe à Sione. Sed pergens in ſermocinatione, certusque, ut videbatur, me cum Spiritu Geniove aliquo loqui, neſciusque, bonusne eſſet Spiritus an malus, ſtatim decrevi puerum quæſtione una & altera explorare. Rogabam igitur, crederetne in JEſum Chriſtum, ille reſpondebat, Non. Unde rurſus ſtatim rogabam, unum ne crederet DEUM: Ad quod ſubridenti vultu reſpondebat, ſe multos credere DEOS eſſe (One by One) ſic ille Anglicè reſpondebat) *alios ab aliis ſeparatos*, vel *alios aliis ſuccedentes.* Ad quod dictum vehementi indignatione commotus, juſſi faceſſere Satanam, crebrisque calcitrationibus puerum impetivi. Quod fecit ut ſtatim ſe in Apem converteret, ſegniterque volaret, bombilans circa medias tibias, nec in hanc formam converſum ſtrenuis etiam calcitrationibus impetere deſtiti, ſed in medio hoc animi æſtu ac tumultu è ſomno excitatus ſum, haud parum demirans, unde mihi acciderit tale inſomnium. Neque enim in memoriam revocare poteram quicquam, quod occaſionem daret iſtiusmodi Inſomnio. Ac proinde ſuſpicans nihil triviale ei ſubeſſe, nec caſu ſed providentiâ mihi contigiſſe; cumque ἐνύπνιον, (ut loquitur Ariſtoteles) non eſſet, ſed ὄνειρος αἰνιγματώδης, ſeriò apud me ipſum meditabar cujusnam tandem rei Hieroglyphicum eſſet. Quamobrem, cum hoc Inſomnium eo tempore mihi accideret, quo in legendis MSS. quibusdam Cabbaliſticis maximopere verſabar, ut in Emek Hammelech, ſive Valle Regia aliisque, ſuſpicari quidem incepi eò viſionem ſive Inſomnium ſpectare poſſe, & Repræſentationem eſſe Cabbalæ cujuſpiam Judaicæ, cujus Fundamenta in tam horridam delirationem tandem deſinerent. Quod præcipue me ad iſtam Interpretationem movebat, hoc eſt, nempe quod Puer rogatus unde venerit, reſponderet, ſe veniſſe à *Sione*. Quod verò primùm in

forma

forma *Aquilina* apparuerit, ſublimem aliquam ſpeculationem *Judaicam* eſſe ſignificabat, quam igitur *Cabbalam* eſſe conjectabam. Quodque *Aquila* per Feneſtram *Orientalem* intraret in Conclave, *Orientalem* eſſe *Philoſophiam*, qualis eſt *Cabbala Judaica*. Quod verò *Aquila* major appareret à longinquo, quàm cum propinqua eſſet tandemque ab *Aquila* in *Apem* abiret, prope humum bombilantem, ſatis apertè innuebat *Judaicam Cabbalam* multo majora ac ſublimiora primo aſpectu promittere, quam reverà præſtat in exitu. Quò ſpectare etiam videtur color plumarum Avis *Aquilinus*, & pennæ oſſaque *arida* omni carne muſculosâ deſtituta. Sed meminiſſe etiam oportet, quamvis muſculoſa caro defluxerit, manere tamen oſſa quantumvis arida, nec veterem *Cabbalam Judaicam* funditus periiſſe. Duosque illos colores Capillitii ac Tunicæ Pueri, *candidum* ac *cæruleum*, Divinos quaſi eſſe ac cœleſtes, quamvis, heu, nimium quantum ſordidatos ac obfuſcatos, ut madidum verriculum è floccis concinnatum, ſordidæque areæ affrictum. Et certè Cabbaliſtica illa Theoremata, de *Divina Nemeſi*, Animarumque *præexiſtentia*, ſatis olim pura ac ſublimia, ut nunc quidem ſunt pulverem cœnumque verrunt. Et ut, nec roſtrum Avis omittam, quo loquebatur, planum quidem, ſed nec in rectum, nec obtuſum, nec in valde acutum deſinens angulum, quid profectò ſignificet neſcio, niſi quod, *Cabbala* hæc, quanquam loquelâ & argutiâ quadam non caret, caret tamen *rectitudine* ac *firmitate*. Neque enim fingi poteſt roſtrum magis infirmâ ac ineptâ figurâ, quàm quod hæc avis habere videbatur. Quod verò Puer ſubridens dixit, ſe plures credere eſſe Deos alios ab aliis ſeparatos confidentiam innuit iſtiusmodi Cabbaliſtarum, qui tam craſsè philoſophantur, aliorumque ex hac confidentia contemptum. Ita enim uſu venire ſolet ut quanto cujusque conceptus craſſiores ſunt, & Imaginationi corporeæ magis innixi, tanto vehementius animum moveant, fortiusque captivent Aſſenſum. Interea loci ex hiſce indiciis

Digitized by Google

quanquam ordine ſatis tumultuario notatis, credo ſatis patere, *Cabbalæ Judaicæ* genus ſaltem aliquod & ſubindicari per hoc Inſomnium & perſtringi, quod fit tum per Symbola illa magis ænigmatica, tum per apertam illam & execrandam doctrinam de pluribus Diis. Cui peſſimæ Concluſioni haud ita arduum erat, conſentanea adinvenire Fundamenta, quæ ſupra recitavimus. Et certè talem eſſe apud *Judæos Cabbalam* ex iſtiusmodi *Fundamentis* conſiſtentem poſteà certò intellexi, tum conſulendo amicum quendam rerum *Judaicarum* ſatis gnarum, qui libere & ingenuè faſſus eſt, hanc unam eſſe Philoſophandi methodum apud Cabbaliſtas, ex negatione Creationis propriè dictæ, ulliusque rei exiſtentiæ à ſe ipſa, præter Divinam Eſſentiam, ex quibus neceſſario profluit abſurda illa Deorum plurium opinio; tum notando loca non pauca in *Emek Hammelech*, quæ planè innuunt ex DEO omnia fieri tanquam ex cauſa eorum *materiali*, perinde ac tanquam à Cauſa *Efficienti*. Ex quibus omnibus ſatis innoteſcit, cur Philoſophia ſuprà à me deſcripta, & *Cabbala* appellanda ſit, utpote quæ *Judaicæ Philoſophiæ* genus quoddam eſt, & *Aëto-pado-meliſſæa*, nempe propter Inſomnium hoc de *Aquila, Puero* ac *Ape*, quibus illius natura & detecta eſt & perſtricta. Atque hæc de ratione Tituli hujus *Cabbalæ*. Ut natura autem illius accuratius intelligatur, pauca de duplici Philoſophandi via ſubnectemus, ut quâ tandem inſtiterit hæc Cabbala *Aëto-pado-meliſſæa*, clarius deprehendamus.

Ut breviter igitur dicam. Duplex illa Philoſophandi ratio hæc eſt. Una quidem ex *ſenſu quodam* ac *ſagacitate Intellectuali*, altera verò ex *craſſa Imaginatione, ſenſuque corporeo*. Philoſophatio verò ex his duobus Principiis, nihil aliud eſt niſi quædam circa deducendas ex utrolibet concluſiones communis Rationis Exercitatio. Ad priorem fontem referendæ ſunt omnes *innatæ* Intellectus humani *Ideæ*, notionesve rerum accuratæ, quales nullus externus ſenſus percipere poteſt, ut trianguli

Digitized by Google

guli, circuli, Tetrahedri, Entis ſummè perfecti & ſimilium. Etiam Axiomata *Noematicè* ſive *immediatè* vera, *Logica, Ethica, Mathematica,* ut quod alicui rei convenit quatenus talis, id nequaquam convenire poteſt ſuo contrario: Quod tibi fieri non vis alteri ne feceris. Quæ æqualia ſunt uni tertio, æqualia ſunt inter ſe. Quam veritatem non ſolum in quantitate corporea, ſed in omnibus omnino rebus Mentis humanæ ſagacitas intellectualis primo intuitu deprehendit. Item, Quicquid eſt, finitum eſt aut infinitum. Neceſſe eſt aut Materiam æternam eſſe, aut æternum eſſe DEUM. Hæc mens humana certò percipit vera eſſe, ſuâ ſolius innixa ſagacitate, non beneficio Imaginationis corporeæ, ſenſuumve externorum, qui nec *æternitatem*, nec *neceſſitatem*, nec *Infinitatem* poſſunt percipere, nec *notionem* denique *DEI.* Hiſce etiam accenſenda ſunt duo præclara illa Axiomata, Ens ſummè & abſolutè perfectum tale eſſe cui omnis omnino perfectio aut formaliter aut effectivè inſit. Et, Extenſum quoddam immobile dari, à mobili materia diſtinctum. Huc ſenſus Intellectualis neceſſariò penetrat, Senſus externus non item, nec corporea Imaginatio. Hæc & infinita fere hoc genus alia ſunt inſita humanæ mentis ſupellex, non ab externis ſenſibus mutuata, hauſtave, ſed ipſi mentis humanæ Eſſentiæ intexta. Vide Antidot. adverſus Atheiſmum. lib. 1. cap. 5. 6. & 7.

Ad alterum fontem reducenda ſunt iſta. Subſtantiam & corpus æquè latè patere. Omne extenſum eſſe corporeum (cum ſuo conſectario, Spiritus nuſquam eſſe.) Nihil fieri poſſe niſi ex præjacenti materia, vel quod idem eſt, Nihil poſſe creari. Omne corpus motum ab alio corpore moveri. Omnia Mundi Phœnomena rationibus purè Mechanicis poſſe explicari. Cohærentiam corporum, atomorum hamatarum unione contineri, & id genus alia ferè infinita præſertim apud *Democriti* & *Epicuri* Sectatores, apud *Lucretium* præ cæteris, quem cum admodum adoleſcens evolverem, putabam profectò ſub-

inde

Digitized by Google

inde me Satyrum quempiam Simiumve ſenem è ſylvis Philoſophantem audire, adeo omnia ex ſolo ſenſu externo craſſaque Imaginatione deducebantur. Quod genus Philoſophos innumeros è luſtris lociſque deſertis credibile eſt jam dudum confluxuros fuiſſe, ſi DEUS ac Natura brutis Animalibus loquendi, ſcribendique facultatem conceſſiſſent. Ipſa enim facile potuiſſent prolixas craſſarum Imaginationum concatenationes ſive carmine, ſive ſoluta oratione ornatè & copiosè deducere & enarrare. Hoc verò propriè philoſophari non eſt, ſed materialia αἰσθήματα καὶ φαντάσματα inani operâ recenſere.

Ex hiſce paucis ſatis ſpero intelligi, quodnam ſit inter has duas philoſophandi Methodos diſcrimen, quas cum ſimplices eſſe planè conſtet, ſi quis ex utroque fonte rationes ſuas contexat, mixtum quoddam genus fore, minime difficile eſt ſtatuere. Ex quo genere *Cabbalam* hanc *Aeto-pado-meliſſaam* eſſe jam breviter ſubindicabimus. Primum enim Fundamentum: *Ex nihilo nil poſſe creari* è ſecunda philoſophandi ratione hauſtum eſſe manifeſtiſſimum eſt, nempe ex *Imaginatione craſſa, ſenſuque corporeo.* Quippe, quod cum Anima Artifices omnes, ipſamque adeo Naturam ſua omnia opera ſemper ex aliqua præjacenti materia efficere obſervaverit, hiſce, ſenſuum externorum corporeæque Imaginationis præjudiciis prægravata nihil niſi ex aliqua præjacenti materia fieri poſſe confidenter apud ſeipſam concludit, vel quod idem eſt. *Ex nihilo nil poſſe creari.* Quaſi verò nihil fieri poſſit, niſi quod externus ſenſus factum deprehenderit craſſave Imaginatio, quæ externorum ſenſuum filia eſt, poſſit concipere. Suppoſito verò hoc primo principio, rectè philoſophatur, hoc eſt, ratione ſuâ utitur hæc Philoſophia *Aëto-pado-meliſſæa* in ſecundo, quod neceſſarium eſt primi Fundamenti conſectarium. Tertium verò Fundamentum firmiſſimum eſt & è priora philoſophandi methodo petitum, nempe *Materiam ob vilitatem naturæ ſuæ à ſe exiſtere non poſſe.* Hoc externus ſenſus corporeave

Ima-

Digitized by Google

Imaginatio non dictat, ſed ſenſus intellectualis, innataque ipſius Mentis ſagacitas, inter cujus notiones communes axiomatave *Noëmatica* ſive *immediatè* vera, ſupra numeratum eſt: *Quod alicui rei convenit, quatenus talis, id nequaquam convenire poteſt ſuo contrario.* Quam ob rem, cum manifeſtum ſit, à ſe exiſtere, Enti ſummè perfecto competere, quatenus tale, æquè profectò manifeſtum eſt, Enti cuilibet vili ac imperfecto, (qualis eſt præ cæteris omnibus Materia,) idem competere non poſſe, ac proinde materiam à ſe non poſſe exiſtere. Quod eſt, quod dixi, Fundamentum tertium. Unde porro patet, Cabbalam hanc *Aëto-pado-meliſſæam*, nec à primo Fonte, nec à ſecundo ortam eſſe, ſed Philoſophiæ genus quoddam eſſe ex utroque genere mixtum.

Jam verò ſuppoſitis duobus illis heterogeneis Fundamentis, primo nempe & tertio, recta eſt illa in quarto quintoque Philoſophatio, communisve Rationis deductio, nempe *nullam eſſe in rerum Univerſitate materiam*, ſed *quicquid eſt, Spiritum eſſe.* Item in ſexto, ſeptimo & octavo. Quæ planè innuunt Spiritum hunc revera eſſe Deum, vel Divinam Eſſentiam, nullamque eſſe Eſſentiam in rerum Natura præter ipſam, juxta dictum illud Paganicum:

Jupiter eſt, quodcunque vides, quocunque moveris.

Quæ noni explicata eſt ſatiſque firma Philoſophatio ex Axiom. 1. 2. 3. 8. ut & de Diviſibilitate Divinæ eſſentiæ, externorum ſenſuum adminiculo. Quorum uſus ac teſtimonium in hujuſmodi cauſis ſolidum eſt ac legitimum, nempe, an id quod videmus tangimusque in partes dividatur, nec ne. Hoc enim ſenſus externus rectè circumſtantiatus, certò ac fideliter deprehendit. Immane hoc abſurdum ex male poſitis Principiis, fidem facientibus *de facto* externis ſenſibus, neceſſariò infert communis Ratio. Nec temerè ex hac Divinæ Eſſentiæ Diviſibilitate in Fundamento decimo concluditur: Singulas particulas in quas ſolvi poteſt Divina Eſſentia, ſi in ullas particulas

poſſit ſolvi, infinitæ eſſe virtutis & amplitudinis, quoniam n
hoc eſſet, ſed finitæ eſſent amplitudinis & virtutis, ſingulis
lis particulis infinita deeſſet perfectio, ac proinde Entia eſſe
modis infinitis imperfecta, nec magis à ſe exiſtere poſſent qua
Monades materiales, per Fundamentum tertium. Tam ſ
miter, poſitis ſupra dictis principiis, immaniſſima hæc abſ
ditas concluditur, & majores adhuc inde abſurditates conc
duntur, in reliquis Fundamentis, donec res tandem eò eru
pat, ut plures concludatur eſſe DEOS, terrarum cœlorumq
Creatores. Videmus igitur quàm plena periculi res ſit, co
tra illa *Moſaica* præcepta peccare. *Ne conſerito vineam tu*
duobus generibus, & *Ne arato Bove & Aſino ſimul*. Nam ex co
junctione duorũ illorum malè cohærentium Principiorum:
nihilo nil poſſe creari, & Materiam propter vilitatem naturæ ſ
à ſe non poſſe exiſtere, (quorum alterum ex *ſenſu corporeo craſſ*
que Imaginatione, alterum ex *intellectuali ſenſu* ac *ſagacita*
originem ducit) omnes iſtæ ſtupendæ abſurditates neceſſar
profluxerunt. Quamobrem manifeſto cogimur alterutru
ablegare, ut monſtra illa Philoſophiæ evitemus. Poſteri
verò ablegare minime fas eſt, cùm inſitis illis & inviolabilib
humanæ mentis notionibus adeo ſit conſentaneum. Mat
ria enim cum adeò vilis recula ſit, impoſſibile plane eſt, ut, à
exiſtere ipſi competat, quippe cum id Enti perfectiſſimo quat
nus tale, competere neceſſariò intelligatur. Quod autem E
ti alicui quatenus tale convenit, illud nequaquam conveni
poteſt ſuo contrario. Prius igitur illud amandari oportet (u
pote quod *corporeo* tantum *ſenſui craſſæque imaginationi* inniv
tur) nempe, *Ex nihilo nil poſſe creari*. Illud enim intimæ i
tellectualis Animæ naturæ nequaquam inſitum eſt, ſed *exte*
na tantum illius *cruſta* ſive *Larva*, quam amoveri oportet
avelli ut veris animi oculis res contemplemur, recteque ſic ph
loſophemur. Et ob hoc, inquam, primum hoc Fundamen
tum rejiciendum eſt, tum quod *externis* tantum *ſenſuum im*
preſſi

preſſionibus; *corporeæque Imaginationi* omnem ſuam probabilitatem acceptam referat, quæ nullum omnino pondus habent in rebus extra ſuam Sphæram ſitis, ipſaſque Mentis, ni ſummopere ſibi caveat, operationes vitiant atque depravant, tum quod ipſarum ingratiis, Anima intellectualis, propriis viribus, Fundamentum primo iſti Fundamento contrarium ex ſeipſa eruerit & detexerit, nempe Ideam Entis ſummè perfecti ſive DEI: *Ens utique ſummè & abſolutè perfectum tale eſſe cui omnis omnino perfectio aut formaliter aut effectivè inſit*, quemadmodum ſuprà notavimus. Quod tamen verum eſſe non poteſt, niſi admittatur proprie dicta Creatio.

Sed de his excurſum eſt ultrà quàm putabam. Ex dictis abundè conſtat, quæ ſit ratio nominis hujus Cabbalæ *Aeto-pædo-meliſſææ*, qualiſque illius natura, quodque non ex uno ſimplici philoſophandi genere orta ſit, ſed mixtum quoddam ſit genus, partim ex *ſenſu corporeo craſſaque Imaginatione*, partim ex *intellectuali ſenſu* ac *ſagacitate* derivatum. Nec mirari quidem debemus Philoſophiam ex tam male cohærentibus principiis tam infelicem habere exitum.

Ad Fundamenta Cabbalæ Aëto-Pædo-Melissææ Dialogus.

Compilator. Cabbaliſta Catechumenus.

Comp.

APpropinquantibus Nundinis non omnia ex te quærere poſſum, quæ conſtitueram: jam ſaltem paucis dicas, ſuntne hæc Fundamenta Cabbalæ tuæ, quæ in Somnio Aëto-Pædomeliſſæo proponuntur?

Cabb. Neutiquam. Sed quid reſpondebo properanti; niſi concedis ut, quæ ad *Ulteriorem diſquiſitionem; Mercava* Expoſitionem, & *Catechiſmum* uberius reponenda ſunt, ad aliud tempus differam?

Comp. Fiant hæc. Nunc primò hoc tantum quæro; nunquid Tu, *omnem Creationem propriè dictam negas?* quid ergo *Creatio* eſt in hypotheſi tua?

Cabb. Paradoxis paradoxa reponam; & quia omnia ad Rationis trutinam tam accuratè examinari video, quæ in ſublimioribus his plerumque cæcutit; problematicè reſpondebo, ut judicare queatis, annon termini noſtri Cabbaliſtici aliam quoque ſecundùm rationis dictamen admittant interpretationem, quàm quæ abſurditatis vitio laborare dici queat. Ipſam autem hypotheſin noſtram alio tempore diducam latius. Ut autem ad quæſtionem tuam reſpondeam, novi quendam è noſtratibus, qui *Creationem propriè dictam* definit *Effectionem Efficientis infiniti, qua conſtituitur ens ſeparabile.* Hæc definitio *Creationis activa* facilè applicari poteſt ad *Creationem etiam paſſivam;* & *relativam*, ſeu reſpectum, quem creator habet ad creaturam, vel contra: Item ad mediatam quoque, ſive ratione efficientis talem; ſive ratione effecti. Quid hîc abſurdi?

Comp. Cur autem omittis id, quod nos formalem rationem dicimus Creationis, nempe quod ſit *ex nihilo?*

Cabb.

Cabb. Quia particula *Ex* tantum eſt characteriſtica *materiæ*; nec propriè ad ſpiritum pertinet; qui tamen potiſſimum eſt creationis propriè dictæ ſubjectum: deque hoc nullatenus dici poteſt, quid ſit vel non ſit *ex* aliquo, ſed tantùm quod *ab* aliquo: ſicut nec dicimus ideam fieri ex anima, vel mente, ſed ab illa: vel ſpiritus creati radios fieri ex centro (niſi fortè localiter) ſed à centro: vel manus aliave angeli apparentis membra formalia fieri ex angelo, ſed ab illo.

Comp. Sic tamen videris excludere materiã à Creatione.

Cabb. Non niſi ab *immediatâ.* Ponamus enim ſic: 1. Creatorẽ conſtituere in eſſe naturam ſpiritualẽ. 2. idq; vel arbitrariè vel ſemper prout ſemper intelligit, generat, &c. 3. horũ ſpirituum aliquos ob cauſam aliquam è ſtatu cognoſcendi, & penetrandi, ſeu movendi deſcendiſſe in ſtatum impenetrationis. 4. has monadas inertes variis modis coaleſcere. 5. iſtam coalitionem quam diu talis eſt, dici *Materiam.* 6. ex hac conſtare materiata omnia aliquando ad ſtatum ſolutiorem regreſſura. Hæc omnia nullam involverent contradictionem. Unde Creator, etiam Materiatorum dicendus eſſet efficiens, quamvis non immediatus.

Comp. Sic autem creatura eſſet Deo coæterna; & coëxiſtens.

Cabb. Non aliter ac Soli coëxiſtere dicitur radius & lux; Menti idea; Enti modus; Dependens, ei à quo dependet: Effectum Efficienti in actu poſito: vel ſimiliter. Sic enim ſemper in Deo melius concipi poterit *Unitas*, quia ſemper oppoſita habebit *plura*: *Bonitas*, ob inceſſantem communicationem; *Actus*, quia ſemper actuabit aliqua; *Principium* & *Cauſa*, quia ſemper influet cauſaliter; *Subjectum*, quia ſemper habebit *adjuncta*; *Menſura*, quia ſemper menſurabit quædam; *Prioritas*, quia ſemper habebit poſteriora: *Subſtantia*, quia ſemper ſubſtabit quibuſdam: *Corona*, quia ſemper ambiet quædam; & ſic Numerationum cæterarum, adeoque & *Regni* notio, quia ſemper habebit ſubditos.

Digitized by Google

Comp. Sic ſequetur Deum creare per intrinſecam neceſſitatem.

Cabb. Nihil in eo abſurdi, ſi creatio intelligatur ratione ſubjecti immediata: adeoque non niſi naturæ ſpiritualis, quæ certò reſpectu eſt immanens, ut motio ab Igne, cogitatio ab Anima, volitio à Deo procedens: unde & à conſervatione parum differt, juxta noſtrates. Sed in mediatâ, quæ eſt tranſiens ad extra, agit liberè, ita ut alia die, v.g. ex chao creet cœlum, alia terram, alia ſidera.

Comp. Quomodo autem hoc modo effectus erit poſterior ſuâ causâ?

Cabb. Ordine naturæ; licet non temporis.

Comp. Sed hoc modo naturæ ſpirituales ab Ipſo creatore parum diſcrepabunt, & quia ſupponeretur ex illis obtorpuiſſe materiam, ſequeretur Eſſentiam divinam eſſe quaſi corporeo-ſpiritualem.

Cabb. Prius quidem aliqui ex antiquis ſtatuiſſe videntur, qui *Animam divinæ particulam auræ* aſſeruerunt, & *hominis Dei genus* vocarunt (Act. 17, 28) Id tamen ſano ſenſu accipiendum; ut *aura Dei* ab ipſo *Deo* ad minimum differat tanquam principiatum à principio; & *genericè* convenire non ſit convenire eſſentialiter. Unde etiam Eſſentiam divinam corporeo-ſpiritualem eſſe, à nemine aſſeretur niſi ab iis, qui omnem ſpiritus naturam negant. Quamvis forte potiori jure aliqua in Deo reperiri poſſet, ut ita dicam, [illegible], quam in ſpiritibus [illegible]. Ex iſtâ autem hypotheſi natura Dei multo ſtatuitur ſpiritualior, quam ex vulgari, quia per illam, *Materia*, qua talis, ne quidem ſubſtantia eſſe dicitur, ſed potius ſubſtantiæ ſaltem ſpiritualis extrinſeca & accidentalis quædam modificatio, à quâ quàm longiſſimè diſtat Deus; quippe qui intelligentiſſimus & omnium maximè motor eſt.

Comp. Sed mundus tamen materialis aliquo modo ſtatuetur eſſe ſpiritus.

Cabb. Materia, quâ talis non eſt ſpiritus; ſed illa ipſa tantum ſubſtantia, quæ ſub formâ materiæ apparet, in cæcitate nimirum & quiete illa, atq; privatione prioris felicitatis, aliquando ſpiritus fuiſſe, & adhuc fundamentaliter & radicaliter talis eſſe, & talis aliquando iterũ fore formaliter, diceretur. (Rom 8, 19. 20, 21, 22, 23. Eph, 1, 10. 1. Cor. 15, 28.) Exempla eſſe poſſent, homo vivus & homo mortuus, vapor tenuis & glacies, &c.

Comp. Ergone ſtatuis, ex nihilo nihil poſſe creari?

Cabb. Dum materiam *factam* ſtatuerem è coalitione monadum ſpiritualium torpentium, quia hæc coalitio creatio appellatur, materiam è nihilo factam eſſe parum ἀκριβῶς dicerem. Spiritum autem nec productum eſſe ex nihilo, nec ex aliquo aſſererem; quia τὸ ex ad cauſam materialem ſpectat, quæ in ſpiritibus exulat. Conſectaria autem ad Ax. 1. cumulata, hypotheſin meam non tangerent. Sed abſurda & incongrua ex vulgari opinione, quod nempe *materia à Deo creata ſit ex nihilo*, pro-

profluentia, hæc eſſent: 1. quod ab Ente ſummè perfecto, ſummè intelligente, ſummè libero, motum per ſe habente in ſummo gradu, ſummè penetrante, ſummè immutabili, ſummè poſitivo, ſummè vivo, &c. produci immediatè diceretur ens ſummè imperfectum; omni ſcientiâ, intellectu, & cognitione in ſummo gradu carens; ſummè neceſſarium, coactum, & ad leges motus paſſivi in ſummo gradu obligatum, adeoque omni omninò libertate & volitione deſtitutum; motu per ſe in extremis gradibus carens, ſed non niſi motibus alienis & impreſſis ſubjectum, adeoque per ſe in ſummo gradu quieſcens & immobile; Omni penetratione tam activa, quam paſſivâ inter ſe carens; ſummè mutabile; ſummè privativum omnique beatitudine & bonorum realium poſitione orbatum; adeoque ſummè mortuum & torpidum: & per conſequens nihil omninò eorum habens, quæ in cauſa continentur; unde etiam natura Deo planè contraria à pluribus dicta eſt: Cum tamen cauſa efficiens ſicut non producere poteſt aliquid ſibi planè ſimile, ita nec aliquid planè diſſimile. 2. Et hoc tamen ſubjectum tam vile atque inane, quod minimam partem univerſi occupare meritò à nobis dicitur, in eâdem hypotheſi vulgari, ſtatuitur Deo coëxtenſum, imò coëxiſtens, atque coordinatum, adeoque in tantam extollitur exiſtimationem, ut in tota Philoſophia gentili omnis doctrina hoc ſolo ſubjecto exhauriatur, quæ etiam menſura ſtatuitur theorematum de Spiritu & Deo; (quod à poſteriori demonſtrare appellant,) unde maledictus ille materialiſmus & per conſequens Atheiſmus. 3. Sicut contradictionem implicant, non eſſe & eſſe; ita contradictionis hujus conſequens eſt *Ex* non eſſe, eſſe, ſi accuratè & ad leges characterum cauſalium loquendum eſt. 4. Eodem modo Deus dici deberet creaſſe mortem, peccatum, umbram, monſtra, malum, &c. quæ privationes ſunt; ut materia privatio eſt naturæ ſpiritualis, quippe cujus definitionem ne unicus quidem terminus poſitivus jure meritò ingredi debet; quia nec diſcerpibilitas Eidem competit in abſtracto & in atomo conſideratæ. 5. Creatio materiæ ex nihilo Sapientiæ Dei è diametro repugnat; quippe quæ tali in caſu eum, quod optimum fuiſſet, potuiſſet omnem creaturam facere ſpiritum, aliquam tamen & tantundem feciſſet non ſpiritum, & non optimum. 6. Contra Bonitatem ejus eſt, quia creaſſet aliquid citra communicationem plerorumque bonorum ſuorum. 7. Contra pulchritudinem ejus; quia materia à primo pulchro è diametro diſtat. Imò 8. ab uno extremo ſtatueretur proceſſus dari ad alterum immediatus. Unde 9. abſurdum eſſet ad evitandas abſurditates incertas & non neceſſariò ex hypotheſi fluentes, abſurditates admittere alias plures, naturæ animæ, & regni Meſſiani inſigniter nocivas, mentemque barathris materialibus cænoſis ſic immergentes, ut præ naturæ ſpiritualis obliteratione tandem quaſi planè materialeſcat, quod Deus avertat!

Comp. Ergonè dicis materiam creari non poſſe?

Cabb. Non immediatè; Sed poſtquam immediatè creatus Spiritus ob cauſas dabiles & alibi memorandas in iſtum jam mortis ſtatum deſcendit, ut materiæ qualitates & nomen admittat, monas phyſica & atomus exiſtens; ex his deinceps creatio ulterior mediata fieri poteſt & facta eſt; ſicut ex peccatore mortuo nova creatura per Meſſiam. Ad axioma igitur 3. & 4. & 5. Materia quâ talis, ſeu formaliter conſiderata non tantum non exiſtit ex ſe, ſed ne exiſtit quidem poſitivè, ſed privativè, ſicut umbra; quies, &c. Et quicquid eſt, ſpiritus eſt, ſive fundamentaliter tantum, ſicut homo mortuus, homo, ſive etiam realiter & formaliter, ut Anima, Angelus, Deus.

Comp. Quid ergò ad reliqua reponis?

Cabb.

Cabb. Sequentia per ſe corruunt. Non enim omnis Spiritus eſt Eſſentia Divina, (quod Axiom. 6. & 7. præ ſe ferunt,) identitate numericâ, ſed tantum ſpecificâ vel genericâ. Hinc à nobis expreſsè ſtatuitur עולם הפרוד Syſtema ſeparatorum; quod comprehendit Briathicum, Jezirathicum & Aſiathicum. Et hæc, in quantum producta, (non excludunt enim ipſam quoque concurrentem divinitatem,) non à ſe exiſtunt, ſed ab Autore Emanationum; qui ſolus à ſe exiſtit; juxta Ax. 8. Eſſentiam autem divinam, (quod vult Ax. 9.) dividi poſſe, non admittimus, ſed unitatem in eâ quam maximè veneramur. Sicut ex. gr. cum in fonte quodam limpidiſſimo occultæ latent particulæ aliquæ terreſtres & petroſæ, & illæ deinceps ſeparantur & concreſcunt, nemo dicit fontem dividi in lapillos, ſed lapillos ſeparari; ita Creator primò quidem produxit infinitas ſpirituum myriades, cum ipſo in ſummo feliciſſimæ perfectionis gradu unitas, (in quo adhuc manſit Meſsias,) ita ut Deus eſſet omnia in omnibus: deinde autem ob varios adhibiti arbitrii proprii gradus, horum facta eſt ſecretio, tot graduum, quot ſunt cognitionis; ad extremum uſque, qui eſt iſtius privatio; adeoque mors illa, aliquando iterum abſorbenda Jeſch. 25, 8. Quamvis autem (juxta Ax. 10) ſingulæ particulæ non ſint infinitæ; Spiritus tamen in ſe conſideratus, quoad nos indefinitus eſt, ejuſque amplitudo ſive extenſio tanta eſt, quantam admittit gradus cognitionis, & unionis ejus. Non ergò conſtringitur ipſa (ex Ax 11.) divina eſſentia, ſed illud quod eidem analogum fuit, ſpiritus nempe creatus; & hæ particulæ, è quibus mundus materialis conſtat, non poſſunt dici, *eſſe Divina Eſſentia*, ſed illius naturæ, quæ à divinâ Eſſentiâ effecta, conſtituta, producta, facta, creata, extra poſita fuit. Poteſtque conſtrictio hæc vocari ſomnus, juxta Ax. 13. vel mors, &c. Et evigilatio, de qua Ax. 14. 15. 16. quæ à nobis vocatur *Secretio ſcintillarum*, tot habet gradus aſcenſûs, quot ſtatui poſſunt deſcenſûs; quorum extrema tamen non ſunt alia, quam ultima Deo contrapoſitio in ſtatu mortis, & ſumma cum Deo unio, (licet non unitas:) & ita quidem, ut etiam vis creandi (non primaria, quæ eſt בריאה producere ſpiritus ſed) ſecundaria, quæ eſt (non ex nihilo negativo, ſed ex præexiſtente inhabili ſubjecto, ſeu nihilo privativo, de quo 2. Macc 7, 28.) formare vel facere, v. g. per יצירה vehicula angelorum, &c. per עשיה naturas craſsiores; eidem communicari queat; quod de Meſsia non negamus ex Jeſch. 65, 17. 18. In Scholiis autem ad Ax. 12. non rectè nobis imputatur, Animæ derivatio è mundo materiali: quia non omnis ſpiritus ad imum hunc gradum delapſus eſt, ſed plurimi in gradibus quibuſdam intermediis ſubſtiterunt; inter quos & animæ. Nec dolores particulis his (juxta Schol. ad Ax. 13.) aſcribimus, quia dicimus illas cognitione etiam ſenſuali carere; ſimile tamen quid & analogum etiam ſcripta veſtra illis aſcribunt Rom. 8, 22. Cætera prætermitto, & ad ipſos Veſtrates, Philoſophiam vulgarem refutantes, ſi ſano ſenſu intelligantur, provoco.

Comp. Metuo, ne nimium feſtinando cæcos parias catulos.

Cabb. Academicè hæc & tentaminis gratia propono, nec ab ullo hominum aſſenſum requiro. Hypotheſin autem Cabbaliſticam propriis terminis debito tempore latius explicabo.

Comp. Sit ſaltem Gloria D E I noſtri & Chriſti ejus omnium ſcriptorum noſtrorum

F I N I S.

A01 145…

Digitized by Google

APPARATUS
IN LIBRUM SOHAR
PARS TERTIA & QUARTA,

Quarum prior eſt

LIBER

שער השמים

Seu

PORTA CŒLORUM,

In quo

Dogmata Cabbaliſtica de Æn-Soph, Adam Kadmon, Zimzum, Aziluth, Briah, Jezirah, Aſiah, Nomine Tetragrammato, Revolutionibus Alphabethicis, Avvir Kadmon, עב סג מה בן, Perſonis Attik, Arich, Abba vel Imma, Seir Anpin & uxore ejus: de luminibus Cranii, Oculorum, Aurium, Narium, Oris in Adam Kadmon: de Partibus Animæ, Nepheſch, Ruach, Neſchamah, Chajah, Jechidah, Literis Tetragrammati: quaternario, denario, Sephiris, Numeris, menſuris, pulchris, veſtimentis, confractione & lapſu vaſorum, natura vaſorum, radiorum, Lucis ambientis & internæ: de differentiis localibus, eoque, quod dicitur ſupra, infra, ante, retro, dextrum & ſiniſtrum, longum, latum, profundum in Sephiris: de deſcenſu animæ in corpus; de Sephiris Akudicis, Nekudicis, Berudicis: De reſtitutione vaſorum; De conceptione, generatione, Infantia, adoleſcentia, & uſu rationis τῦ Seir Anpin; De Bilance; De ſuperintectione, vel involutione Perſonarum intra ſe invicem, crinibusque capitis & Barbæ, &c. Philoſophicè proponuntur & explicantur, cumque Philoſophia Platonica conferuntur.

Autore R. Abraham Cohen Irira, Luſitàno:
è Lingua Hiſpanica primò in Hebraicam translatus, nunc in Latinam contractus.

Altera verò continet

Arbores ſeu Tabulas Cabbaliſticas Univerſales, quæ ſunt quinque Compendia Cabbaliſtica graviſſima, & inter Hebræos maximi æſtimata, hic typis æneis expreſſa Figuris 16.

Cum PRÆFATIONE de Applicatione Dogmatum Cabbaliſticorum ad SCRIPTA N.T.

Scriptum Philologo-Philoſophico-Theologicum, omnibus ſublimiorum ſpeculationum amatoribus utiliſſimum.

SOLISBACI, Typis ABRAHAMI LICHTENTHALERI, 1678.

Digitized by Google

Digitized by Google

PRÆFATIO EDITORIS AD LECTOREM.

§. 1.

ADmonitus aliquoties, ut ea, quæ partibus Apparatus Cabbaliſtici in Librum Sohar primâ & ſecundâ, Phraſi quidem nativa, terminisq; artis propriæ, ſed obſcuris nimis, & à communi loquendi docendique uſu remotioribus propoſita ſunt, ulteriùs & dilucidiùs paulò explicarem; nunquam tamen ſum auſus, meam hic immiſcere ſententiam; ſed in hoc ſcriptum tandem incidi Cabbaliſtico-Philoſophicum, ineluctabili quidem difficillimoque acceſſu undique cinctum; ſed nunc tandem ſuperatum, quamvis ita, ut, ſicubi quidam ſimul ſubrepſerint errores, venia propterea ſit roganda. Illudque non in mei, ſed tui gratiam, nunc in lucem edo: cum compendiis quinque Cabbaliſticis, quas arbores vocare ſolent. De quorum in hoc ſtudio utilitate plura quidem dici poſſent, niſi id potiſſimùm agerem, ut ſtudioſam juventutem ad ipſos Scriptores Cabbaliſticos, ſtudiumque in propria linguâ ipſum allicerem: quò ex ipſo fonte dulciùs biberent aquas has. Si quis tamen, cui nondum ſit ſatisfactum, manuductionem deſideraverit ulteriorem, literisque ad editorem per Bibliopolam, apud quem proſtat hoc opuſculum, directis, id ſignificaverit, eidem operam meam conatumque inſerviendi pro viribus ſpontè lubensque hic offero.

Digitized by Google

§. 2. Nec planè inutiles fore hos conatus, ex eo judico, quòd aliquoties à Judæis, mirantibus, quod ſublimia hæc ſtudia excolerem, interrogatus: an igitur etiam in Evangelio noſtro reperiamus veſtigia dogmatum Cabbaliſticorum; id audacter affirmavi; urgentibusque, exemplum orationis Dominicæ propoſui; in quo *Pater noſter* non incongruè refertur ad Gradum Chochmah, in qua eſt initium Manifeſtationis; ita tamen, ut occultiſſima illa Sephirah prima, cum ipſa natura Infiniti, ab illa nunquam excludatur; ſicut etiam perſona Matris ab eo nunquam ſeparatur: ut ita hac compellatione uno conceptu denotentur tres primæ, Kether, Chochmah, Binah. Quod autem additur: *qui es in cælis*; hoc ipſo innuitur arctiſſima illa unio graduum ſupernorum cum Tiphereth, ſeu potiùs Seir Anpin; qui nomine שמים deſignari ſolet. Et hoc ipſo innuitur perſona Cabbalæ Chriſtianæ prima. Et ſequitur de perſona ſecunda: *ſanctificetur nomen tuum.* Ubi per *nomen* intelligitur Tetragrammaton, quod Characteriſticè refertur ad Tiphereth, & Seir Anpin, qui eſt gradus ille ἀμεφὴς, omnia quaſi myſteria Senarii in ſe continens: de quibus Meurſius Denario Pythagorico c. 8. cum quo anima Meſſiæ arctiſſima & ſpecialiſſima, nec unquam diſſoluta unione ſeſe univit. Per *ſanctificetur* autem id rogatur, ut emittatur influentia è Sanctitatis fonte, nempe Coronâ & Sapientia (Vid. Appar. P. I. p. 672. 670. 367.) in filium. Et tertiò ſequitur: *adveniat regnum tuum*: ubi indubitatò intelligitur Malchuth, ſedes Spiritus Sancti, cum omnibus illis attributis, quæ à Cabbaliſtis ad hanc claſſem referri ſolent. Atque ſic exhauſtum eſt totum Syſtema Aziluthicum: & ſequitur Briathicum, ſeu Mundus Mentium ſeparatarum, animarumque ſublimium, quæ in ſummis manſionibus & palatiis Paradiſiacis benevolentiſſima viſione Dei fruuntur: ubi rogamus; *fiat voluntas tua, ſicut in cælo & in terra*, i. e. deſcendat Influxus הרצון ſeu benevolentiæ tuæ à gradu Coronæ originario, per omnia Syſtemata, in terram uſque; ſicut deſcendit per Aziluth

in

by Google

in cœlum, ſeu paradiſum hunc ſupremum. Porrò ſequitur Mundus Jezirathicus ſeu Angelorum, quibus commiſſa eſt cura & nutritio creaturarum inferiorum: ita, ut juxta Cabbaliſtas, ſub initium Anni Præfecti iſti accipiant tantum, quantum ad diſtribuendum per totum annum ſurrogatis ſuis ſufficiat: nos autem rogamus, ut ipſe Pater nobis ſuppeditet influxum hunc ſuſtentativum, ſubſtantiâ noſtrâ ſuperiorem, cum omnibus reliquorum bonorum neceſſariis; non per Angelum præfectum, nec de anno in annum; ſed de die in diem. Tandemque ſequitur Mundus Aſiah, cum mentione Corticum eadem triade, ſed inversâ, quæ in Aziluth: rogando nempe remiſſionem pèccatorum, liberationem à ſeductione, & ipſo malo radicali. Tandem autem, prout nunc deſcenſum eſt iterum aſcendit εὐλογία ab Aſiah, ubi regnum inferius, in Jeziram, ubi חיילות δυνάμεις ſeu potentes exercitus Angelici: & porrò in Briam; ubi Thronus gloriæ: tandemque in Aziluth ubi Mundi Mundorum, æones æonum, i. e. iſtorum principia. Et tandem, ne videatur hac diſtributione facta eſſe mentalis aliqua divulſio Divinorum graduum, deprædicatur unitas in vocula אמן, quæ numero ſuo 91. repræſentat numerum duorum nominum 'יאהד ונהי'. Quæ omnia miram connexionem Cabbaliſticam inſinuant, cum admiratione adverſariorum.

§. 3. Porrò Vita Domini & Servatoris noſtri generatim proponi poteſt eâdem quaſi methodo, ſed inversâ. Quicquid enim 1. Cabbaliſtæ aſſerunt de Malchuth, commodiſſime referri poteſt ad conceptionem virginalem, nativitatemque ejus humilem & paupertate plenam. 2. Quod dicitur de Jeſod, maximam partem referri poteſt ad Circumciſionem, Baptiſmum, & alia fundamenta officii ejus, præſertim autem vitam ejus juſtiſſimam, quam ſimul & præcepit aliis, & exemplo ſuo præmonſtravit. Prout & 3. juxta gradus Nezach & Hod, Propheticos prædixit eventus plurium ætatum, uno & ſimplici vaticinio, idque vicibus & allegoriis pluribus. Et

)(3 4. va-

4. variis miraculis, juxta gradum Tiphereth, ſe Regem eſſe Meſſiam comprobavit. Utque totum hoc *corpus* Aziluthicum, eò melius aſſeclis ſuis communicaret; adeoque veram naturam Spiritus in illis efformaret, ſacratiſſima Symbola corporis & ſanguinis ſui iisdem ſumenda propoſuit: atque mox in rigoroſiſſimum gradum Gebhuræ aſcendens, omne id dolorum & pœnarum genus toleravit, quod propriam decadem Sephirothicam exhaurit. Tandem autem 5. è judicio ereptus, ſiniſtraque omnia perpeſſus, ad dextram elevatus eſt: emenſo nimirum toto ſenarii ſui curriculo; ubi unitus cum Patre, i. e. notionibus ejus tam infimâ, quàm mediâ & ſupernâ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος adæquat.

§. 4. Quia autem non unus eſt conceptus Repræſentationum divinarum, aliquoties Sacratiſſimam Triadem non tantùm ſecundùm Longitudinem, ut ſupra dictum, (ad quam referri poteſt partim profunditas gratioſiſſimi ejusdem deſcenſus: partim altitudo incomprehenſibilis ejusdem ſublimitatis, juxta Eph. 3, 18.) Sed & ſecundùm latitudinem præfigurari poſſe meditatus ſum; ita, ut totum latus dextrum Paternum; medium, Filii; & ſiniſtrum, Spiritus Sancti ſit. Quod fortaſſe & alii obſervabunt.

§. 5. Nec deſunt Exempla magis ſpecialia, obiter ſaltem obſervata, e. g. ſi quis Judæo cuidam Cabbaliſtæ Textus Evangeliorum quorundam Dominicalium, v. g. de nuptiis, primo Chriſti miraculo celebribus Joh. 2, 1. proponeret; I. præfari poſſet, totam illam Hiſtoriam inſinuare doctrinam de influxu Divino ad vitam Chriſtianam; qui influxus cùm admodum ſit vehemens, prout & vehementiſſimi conatus ad bene agendum in Chriſtiano requiruntur Matth. 11, 12. non immeritò dici poterit, influxum illum eſſe Gebhurathicum, i. e. ſeveritate & rigore atque vehementia plenum. Nuptiæ autem ipſæ ſunt Malchuth Matth. 22, 2. Non poteſt autem impleri hoc regnum influxu hoc, niſi per diem tertiam, quæ eſt Binah ſeu mater; de qua Cabbaliſtæ dicunt, quod

Digitized by Google

quod דינין, i.e. omnes influxus vehementes ab ipſa excitentur: unde etiam Mater Chriſti ſymbolicè ſimul ibidem introducitur. Sex autem extremitates Tipherethicæ deſignantur per ſex hydrias; Purificatio ad Gebhuram. (vid. Lexic. p. 367.) Impletio aquarum, influxum paternum, per Cheſed, cum quinque Chaſadim: Mutatio in vinum rubrum, applicatio horum influxuum ad vitam fœderi Chriſti analogam; omnes convivæ ad Malchuth referri poſſunt. Quòd autem primus convivarum dicit; *vinum bonum aſſervatum eſſe huc usque*; hoc ipſo denotatur influxus ille, aſſervatus in Binah, pro ſeculo Meſſiæ. Conf. Lexicon. p. 432.

§. 6. Eodem modo Hiſtoria Evangelica Matth. 8, 1. ſeqq. Sic proponi poſſet Cabbaliſtæ cuidam; ut Chriſtus deſcendens de monte ſit quaſi Tiphereth, qui elevatus fuit in Kether, repletusque influxu ſummo: ita, ut vim habuerit confringendi duos cortices; dextrum, i.e. lepram albicantem: & ſiniſtrum, i.e. morbum militis. Unde cortici dextro applicuit manum dextram, cum applicatione totius decadis ad verba Domini, ℣. 4. ita, ut verba illa: *vide nemini dicas*; ad Kether, de qua nihil dici poteſt: *ſed vade*, ad Chochmah; unde primus quaſi motus eſt ad extra: *& oſtende te*, ad Binah; ubi manifeſtatio actualis: *Sacerdoti*, ad Cheſed; ut notum: *& offer holocauſtum*, ad Gebhurah; ubi ignis & exuſtio, *quod præcepit Moſes*; ad Tiphereth; ad cujus ſenſum intimum Moſes pertinet: in *Teſtimonium*, ad Nezach, Hod, Jeſod; qui ſunt teſtes: *ipſis*, ad Malchuth, quæ eſt congregatio Jiſraëlis. In eodem gradu Malchuth autem, quæ דבר dicitur, (Vid. Lexic. p. 243.) Verbo ſanavit Servum militis, ut alia ſpecialiora iſtius hiſtoriæ nunc taceam.

§. 7. Sic, ſi Cabbaliſta Judæus interrogaret, quare præcurſori Meſſiæ datum ſit nomen Johannis & non Zachariæ? & aliquis reſponderet, quod juxta Malachiæ 4, 6. & Luc. 1, 17. nec non Matth. 11, 14. Johannes fuerit Elias; quodque nomen אליהו הנביא, quatenus iſte fidem vitamque 4. patrum reintro-

Digitized by Google

reintroducere debuit in Jiſraëlitas, numeris æquipolleat nomini יוחנן. Judæus ſanè iſtum applicandi modum rejicere non poterit; quia eadem methodo Cabbaliſtæ ubique quaſi utuntur.

§. 8. Sic quoque poſſet fieri applicatio hymni Beatæ virginis Luc. 1, ita, ut ℣. 46. ad Aſiah: 47. ad Jezirah: 48. ad Briah: 49. ad Aziluth; & tres primas: 50. ad Cheſed: 51. ad Gebhurah: 52. ad Tiphereth: 53. ad Nezach, Hod: 54. ad Jeſod: 55. ad Malchuth; ubi concurſus patrum, referatur. Item, nomen Salvatoris noſtri applicari poteſt ad Sephiras, non minùs, quàm Tetragrammaton. Item, hymnus ad agnum Apoc. 5, 12. ad ſeptem inferiores. Item, Chariſmata 1. Corinth. 12, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10. ad totam decadem, & alia plura ſimiliter: & omnia juxta analogiam Cabbalæ, ſatis congruè applicari poſſunt; quamvis id κατ' ἄνθρωπον ſaltem fieret.

§. 9. Plura de his non ſubnecto, ſed ad ipſam lectionem autorum Cabbaliſticorum ſtudioſos remitto; utque etiam errata, quæ tam translatori, quàm correctori inter concatenata negotia alia horis tantùm ſuccifivis huic negotio accurrentibus, obrepſerunt, haud gravatim corrigantur, etiam atque etiam rogo.

TABULA ERRATORUM.

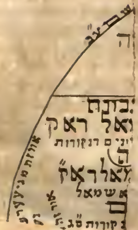
Pag. 1. lin. 2. השמים. p. 13. l. 28. tota l. 29. aliena l. 30. ipſam p. 20. l. ult. loco *unde*, leg. quæq; p. 28. l. 26. ſufficientiſſimum, perfectum p. 29. l. 24. quia, p. 30. l. 13. poſt *alio* inſeratur Colon. p. 36. l. 24 loco *ſit* leg. eſſe. p. 43. l ultim. ſublimius. p. 45. l. 30. deleatur comma poſt *Syſtematis*. p. 47. l. 9. ultima. p. 48. l. 27. poſt *Hyle* leg. ſeu. p. 51. l. 4. deleatur *ſequitur*. p. 53. l ult. cæterarum. p 54. l. 6. contineat. l. 25. tum. p. 55. l. 26. pervenire p. 56. l. 19. loco *intermedii* leg. intermediis. p. 65. l. penult. del. denominatio. p. 71. l. antepenult. loco *Pſ.* leg. Part. p. 75. l. 18. & p. 76. l. 24. poſt eminenter inſer. ibi comma, hic colon. p 98. l. 30. leg. augmentationi. p. 106. l. 23. loco *quod* leg. qui. p. 111. l. 28. loco *ejus* leg. ſui. p. 123. l. 27. eſtque. p. 136. l. 22. Æn-Sophici. p. 141. l. 18. vita. p. 144. l. 23. 350. p. 162. l. 25. loco *quæ* leg. quamvis p. 171. l. 15. loco *earum* leg. ſuæ. p. 196. poſt *reſolvitur* inſer. in. p. 219. l. 14. loco 4. leg. 5. p. 231. l. 16. loco *claritas de claritate* leg. ardor de ardore. p. 237. l penult. Injan. p. 245. qui.

APPARATUS
IN LIBRUM SOHAR
PARS QUARTA,
QUÆ
CONTINET EXPLICATIONEM ARBORUM
SEU TABULARUM
QUINQUE
CABBALISTICARUM GENERALIUM.
Cum
Repræſentatione omnium & ſummorum totius Cabbalæ Capitum breviſſima & perſpicua, juxta diverſas Hypotheſes.

ogle

Digitized by Google

מני

a
i:
i-
a-
ur
is:
ca-
io-
m-
tra
in-
que
nc
ini-
ſtra

Digitized by Google

Figura I.

§. 1.

Æ N-Soph benedictus ille, quo Deus ſuperior non eſt.

§. 2. Corolla in Capite Sancti illius benedicti: Principium, quo Rex poteſtatem conceſſit, ut aliquid efflueret.

§. 3. Kether ſeu Corona Adami Primi.

§. 4. Chochmah ſeu Sapientia Adami Primi, Cranium Adami Primi dicta, uſque ad aures; quò refertur nomen יוד· הי· ויו· הי· עב 72.

§. 5. Jod. Huc referuntur Accentus Accentuum: Mens: Cerebrum Chochmæ.

§. 6. He. Quò pertinent Puncta Accentuum: Phantaſia: Cerebrum Binæ ſeu Intelligentiæ.

§. 7. Vav. Quò pertinent Apices Accentuum: Memoria: Cerebrum, Radix Benignitatum.

§. 8. He. Quò pertinent literæ Accentuum: Contemplatio: Cerebrum, Radix Rigorum.

§. 9. Radix Binæ ſeu Intelligentiæ, dicitur Auris dextra Adami Primi; quo referuntur Accentus Superiores, punctorum Nominis יוד· הי· ואו· הי· סג 63.

He. Lux hæc pertingit uſque ad apicem Barbæ, ſuntque decem Sephiræ ambientes. At quando in os intrant, tunc ex illis fit lux, quæ vas ambit.

§. 10. Radix Tebhunæ, ſeu prudentiæ, vocatur Auris ſiniſtra

ſtra Adami Primi : Accentus ſuperiores punctorum nominis סֹג 63.

הֹ, cujus figura componitur ex ־ֹ & וֹ quorum numerus eſt 10. Lux hæc pertingit ad apicem barbæ; cujus decem Sephiræ ſunt de notione lucis internæ. Cùm autem in os intrant, tunc fit pars exterior vaſis : cujus deſiderium eſt uniri cum luce ambiente.

§. 11. Oculus dexter Adami Primi ; unde lumina punctata prodeunt. Huc referuntur puncta Punctorum nominis סֹג 63. Lux illa pertingit uſque ad pedes: ſuntque decem Sephiræ ambientes.

§. 12. Oculus ſiniſter Adami Primi certo tantùm reſpectu vocatur ſiniſter: hinc etiam prodeunt lumina punctata: & huc referuntur puncta punctorum nominis סֹג 63. Lux illa pertingit uſque ad pedes, ſuntque decem Sephiræ ambientes.

§. 13. Naſus Adami Primi. Huc referuntur Accentus medii Punctorum nominis סֹג 63. Lux illa pertingit uſque ad pectus.

דו ואו י״ד אאאא

De his figuris naſi in Ez Chajim Tr. Adam Kadmon præter ea, quæ excerpta ſunt Part. 1. Apparatus p. 336. traduntur ſequentia : Duæ nares ſunt quaſi duo Jodin , & paries intergerinus eſt quaſi Vav , unde prodit figura אֹ ; cui ſi addantur duo Vavin, oritur ſcriptio Literæ Vav plena , h. m. ואו. Et illa duo Vavin dicuntur accentus medii , nimirum, qui in media voce locum habent ; ut ſunt | Pſik & ¯ Makkiph; qui ambo, cum uniuntur, efficiunt ־ֹ, nempe ־ֹ illud, quod eſt in הֹ: ſicut Vav dictorum Accentuum etiam eſt וֹ illud, quod in Litera הֹ extat. Jam, ſi ſumatur הֹ Auris dextræ, cujus decas Sephirothica deſignatur litera יֹ; & uniatur cum הֹ naris dextræ, quæ reſolvitur וֹדֹ: hinc fiunt literæ ־ֹוֹיֹ & figura literæ אֹ, ubi י ſupra, ו in medio, & ־ֹ infra. Item ſi ſumatur י ab

ab Aure ſiniſtra; & uniatur cum יָ, quæ in Nare ſiniſtra, producetur אָ alterum eodem modo: & ſic erunt duo Alephin formata per י. Si autem ſumatur י Auris ſiniſtræ cum ו Naris ſiniſtræ, & י Auris dextræ; exſurget figura tertia literæ אָ; ubi י ſupra, & infra, & ו in medio. Porrò, ſi ſumatur י Auris dextræ, ו Naris dextræ, & י Auris ſiniſtræ, orietur figura quarta literæ אָ; ubi י ſupra & infra, & ו in medio: Unde quatuor אָאָאָאָ, quibus deſignatur vis literæ יָ, quæ eſt in הָ Naſi; in qua aliqualis ſaltim eſt manifeſtatio, non verò talis, qualis in ו literæ הָ deprehenditur.

Foramen Naſi dextrum, ſymbolum lucis ambientis, eſt Radix Jiſraël; & hæc, quando intrat in Os, tunc fit Lux interior. Foramen Naſi ſiniſtrum, ſymbolum lucis internæ, eſt Radix *Jaakobb*; & hæc, quando intrat in Os, tunc fit vaſis pars interior.

§. 14. Os Adami Primi. Huc referuntur Accentus inferiores punctorum Nominis סָג 63. Literæ Alphabethi hic quoq; applicantur: אבגדהוזחטיכךלמםנןסעפףצץקרשת Lumina hic prodeuntia dicuntur faſciata; ſuntque Lux ambiens & Lux interior, prodeuntes ex dextra oris parte. Interiora & exteriora vaſis in ſiniſtra oris parte locantur. Hic etiam reperitur הבל Anhelitus, quæ vox quater ſumpta, efficit vocem קמח: קול Vox, ad quam refertur Radix Leah: & דבור Loquela, ad quam refertur Radix *Rachel*.

§. 15. Frons Adami Primi, è qua prodit Lux nominis מה novi. יוד. הא. ואו. הא. 45. quæ ſuum habent טנתא, i. e. Accentus, puncta, Apices & Literas. Lumina hic vocantur ברודים grandinata.

§. 16. Apex Barbæ Adami Primi.

§. 17. Cheſed ſeu Benignitas Adami Primi: ubi tres articuli brachii dextri: ח articulus primus Cheſed; ad quam refertur נ, articulus primus Nezachicus; Nam huc intrat

 pars

pars interior gradus Nezach, poſtquam aſcendit interiùs: ס, Articulus Secundus Cheſed; ad quem applicatur צ, pars ſecunda Nezach: ד, articulus tertius Cheſed; ad quem refertur ח, pars tertia Nezachica.

§. 18. Gebhurah ſeu Rigor Adami Primi: ubi tres articuli brachii ſiniſtri, nempe גב articulus primus Gebhurathicus; ad quem refertur ה, articulus primus Hodicus: nam huc intrat gradus Hod, poſtquam aſcendit pars interior: ו, articulus ſecundus Gebhurathicus; ad quem applicatur ו, pars ſecunda Gradus Hod: רה, articulus tertius Gebhurathicus; ad quem refertur pars tertia Hod.

§. 19. ת, Tiphereth, ejusque pars prima; ad quam refertur סי pars prima Jeſod; eſtque pectus Adami Primi. Hucusque pertingunt Lumina Naſi: item פא, articulus Secundus Tiphereth; ad quem זו, pars altera Jeſod, applicatur.

§. 20. Pars interior נהי Nezach, Hod & Jeſod Adami Primi, elevatur ſupra diaphragma.

Figura II.

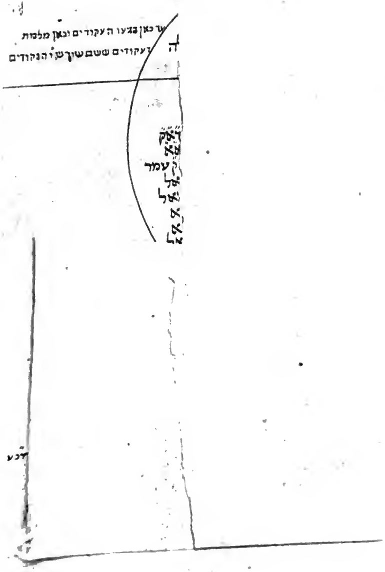
§. I.

Corona Regis Sancti, qui vocatur רישא דלא, Caput, quod quaſi non eſt: item, Caput, quod neque cognoſcitur, neque comprehenditur: eſtque conceptus trium primarum gradus Malchuth, in Adam Kadmon, qui eſt ſupra diaphragma, & vocatur ATTIK ſimpliciter & nudè.

§. 2. Nomen יוד. הי. וו. הי. סב 62. in parte anteriore. Nomen יוד. הה. וו. הה. נב 52. in parte averſa.

§. 3. Hoc eſt diaphragma Adami Primi, locaturque juxta רת Tertiam Tipherethicam inferiorem Adami Primi.

§. 4. Hucusque pertingunt Lumina faſciata: & huc pertingit

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE
Digitized by Google

tingit gradus Malchuth luminum faſciatorum: & ibi eſt Radix decem Luminum punctatorum.

§. 5. Septem iſtæ inferiores vocantur ATTIK JOMIN.

§. 6. Daath: Aura tenuis, vel ſpatium vacuum, quod reperitur ſupra Membranam Cerebri.

§. 7. Cheſed gradûs Malchuth ADAMI PRIMI: Cranium τῦ *Arich Anpin.*

§. 8. Gebhurah gradûs Malchuth ADAMI PRIMI: eſtque Ros *Arich Anpin.*

§. 9. Tiphereth gradûs Malchuth ADAMI PRIMI: eſtque meninx ſub ſpatio vacuo.

§. 10. Articulus primus Nezach gradûs Malchuth ADAMI PRIMI. Lana pura τῦ *Arich Anpin.* Femur dextrum. Articulus ſecundus Nezach; Auris dextra: Teſticulus abſconditus. Articulus tertius Nezach: Oculus dexter τῦ *Arich Anpin:* pes dexter.

§. 11. Articulus primus Hod gradus Malchuth ADAMI PRIMI. Lana pura: femur ſiniſtrum. Articulus ſecundus Hod: Auris ſiniſtra τῦ *Arich Anpin:* Teſticulus occultus. Articulus tertius Hod: Oculus ſiniſter τῦ *Arich Anpin:* pes ſiniſter.

§. 12. Jeſod gradûs Malchuth ADAMI PRIMI. Frons *Arich Anpin* Daath, abſcondita in Ore.

§. 13. Malchuth gradûs Malchuth ADAMI PRIMI. Naſus τῦ *Arich Anpin.*

§. 14. Os τῦ *Arich Anpin.*

§. 15. Circulus hic vocatur Corona τῦ *Arich.*

§. 16. ATTIKA, qui *Arich Anpin* vocatur: & hæc eſt Corona τῦ *Arich Anpin*, & vocatur Corona ſumma: Cranium ſummum: Caput ſecundum trium Capitum: & ex hoc ſuctionem habet Pater, & fit ex Cheſed τῦ ATTIK; quæ

locum

locum habet è regione articuli ſummi ſtaturæ gradus Nezach, in Adam Kadmon.

§. 17. Sphæra hæc vocatur Chóchmah τῦ *Arich*: & intra hanc eſt caput alterum, quod vocatur cerebrum occultum; (vid. Part. 1. Apparat. pag. 690.) ex quo Mater ſuctionem habet: & fit ex Gebhurah τῦ ATTIK, quæ locum habet è regione articuli primi, ſtaturæ gradûs Hod, in Adamo Primo.

§. 18. Inter Coronam & Cerebrum occultum reperitur ſpatium aliquod, i. e. manifeſtatio דרדלא, i. e. רישא דלא אתידע Capitis illius, quod ignoratur, & meninx auræ illius tenuis; quæ eſt notio Tiphereth Capitis illius, quod ignoratur.

§. 19. Frons τῦ *Arich*, à Jeſod Capitis illius, quod ignoratur, cum Cheſed τῦ ATTIK JOMIN; quæ locum habet è regione articuli primi Jeſodici, in Adamo Primo.

§. 20. Duodecim albedines, & duodecim cincinni, è tribus combinationibus Tetragrammaticis, quæ in cerebro inveniuntur: & hi cincinni uſque ad initia humerorum ejus pertingunt. Radix autem capillorum eſt è Nezach & Hod דרדלא; quatenus ſunt ſymbola pedum. Huc etiam pertinet nomen Lanæ puræ.

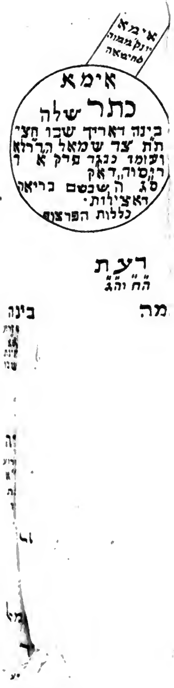
§. 21. Auris τῦ *Arich* dextra gradus Nezach דרדלא, ſub ſymbolo Teſticuli dextri.

§. 22. Auris ſiniſtra τῦ *Arich* gradûs Hod, דרדלא, ſub ſymbolo Teſticuli ſiniſtri.

§. 23. Oculus dexter τῦ *Arich* gradûs Nezach, דרדלא, ſub ſymbolo femoris dextri.

§. 24. Oculus ſiniſter gradus Hod דרדלא; ſub ſymbolo femoris ſiniſtri.

§. 25.

אימא
ינק׳ ממוח
סתימאה
אימא
כתר שלה
בינה דאריך שבו חצי
ת״ת צד שמאל הר״לא
ועומד כנגד פרק א׳ ד
ר״ ם״וה ד״אק
ס״ג ה׳ שבשם כריאה
דאצילות·
כללות הפרצוף
דעת
ה״ח וה״ג
מה
בינה

Digitized by Google

§. 25. Naſus τῦ *Arich*, gradus Malchuth דרדלא: quò pertinent duæ nares naſi, qui dicitur פרדשקא; ad quas referuntur Leah & *Rachel.*

§. 26. Os τῦ *Arich.* Hic locum habet דעת Cognitio דרדלא; & manifeſtatur per 22. literas, quæ ibi inveniuntur:

§. 27. Facies τῦ *Arich*: quò referuntur 370. lumina, de quibus in Idra magna: eſtque locus pomorum, de quibus infra, parte Barbæ ſeptima.

§. 28. Facies τῦ *Arich*: quò pertinent 370. Lumina.

Figuræ III.

Columna media.

§. 1.

Binah Perſonæ *Arich.*

§. 2. Arteria aſpera: ubi locum habet nomen עב, 72.

§. 3. Oeſophagus: ubi locum habet Nomen קֹסָא אלף· הי· יוד· הי· 161.

§. 4. Guttur perſonæ *Arich.*

§. 5. Barba perſonæ *Arich*; quæ continet 13. Tikkunim in *Arich Anpin*, ex Mich. 7, 18. Nimirum:

1. *Quis eſt Deus ſicut tu?* qui locum habet proximè ad aures; eſtque angulus barbæ dexter, & Malchuth gradus Kether: quò refertur Tetragrammaton Atbaſchatum מְצַפַּץ: item angulus Barbæ ſiniſter, Malchuth Coronæ ſummæ, & Tetragrammaton מְצַפַּץ. Vid. Fig. 2. è regione §. 21. & 22.

2. *Tollens iniquitatem*: & 3. *& tranſiens ſuper prævaricationem*: illa, Crines labii ſuperioris: & hæc, ſemita ſub Naſo illius. Vid. ibid.

4. *Reſidui hæreditatis ſuæ:* Crines ſub labio. Fig. 3. ſub §. 5.

5. *Non tenuit in perpetuum iram ſuam*: diviſio Barbæ in duas partes. ibid.

6. *Quoniam voluit Miſericordiam*: Crines illi, qui ſunt in latitudine Maxillæ. Figur. 2. ſub §. 28.

7. *Revertetur, miſerebitur noſtri:* Locus genarum crinibus nudus; qui vocatur Ager pomorum. Vid. §. 27. Fig. 2. & ſub §. 23. ib.

Tikkun octavus eſt id, quod in Barba manifeſtè apparet, nempe ipſa Barba in *Arich*; quæ influentia octava dicitur: *ſubjiciet iniquitates noſtras.* Ex hac influentia ſuctionem habet Pater. Figur. 3. ſub §. 1.

9. Crines parvi, qui abſorbentur in Radicibus ipſius Barbæ in *Arich*, qui vocantur: *& projicies in profunda maris omnia peccata eorum*. Figura 3. è regione §. 22. & 25.

10. Crines parvi ſub gutture: *Dabis veritatem Jaacobh.* Fig. 3. ſub §. 6.

11. Quòd crines pendeant æqualiter, & unus non promineat præ altero: *Gratiam Abraham.* ib.

12. *Quam juraſti Patribus noſtris*: quod non pedent pili ſuper os, & os liberum eſt ex omni parte, & pulchri ſunt pili circa illud. Figur. 3. ſub §. 27.

13. Myſterium craſſitiei Barbæ tectæ: è cujus influentia ſugit Mater: *A diebus antiquis.* ibid. ſub §. 1. 3.

§. 6. Guttur perſonæ *Arich* & *Uxoris* ejus; quæ eſt Binah in *Arich*, in quo ſunt nomina מה 45. & יוד · הה · וו · הה · בן 52. Ubi invenitur Tiphereth דרדלא: locumque habet è regione articuli ſupremi gradus Jeſod, in Adamo Primo.

§. 7. Daath Perſonæ *Arich*.

§. 8. תק, 500. Numerus vocis כתף: eſtque axilla dextra, Corona, vel extremitas ſumma gradus Cheſed.

§. 9. תק, 500. numerus vocis כתף: eſtque axilla ſiniſtra, Corona vel extremitas ſumma gradus Gebhurah.

§. 10.

§. 10. ח. Pars prima gradus Cheſed. Articulus primus & ſummus brachii dextri in *Arich Anpin*, in quo eſt articulus ſupremus articuli ſupremi gradûs Nezach in ATTIK; locumque habet è regione articuli primi in articulo ſecundo Nezachico, in Adam Kadmon.

§. 11. ג, Pars prima Gebhuræ: Articulus ſupremus brachii ſiniſtri in *Arich*, in quo eſt articulus ſupremus articuli primi gradûs Hod in ATTIK; & locum habet è regione articuli primi, in articulo ſecundo Hodico, in Adamo Primo.

§. 12. תפ, Pars prima Tiphereth; quæ fit ex Jeſod דרדלא: ex articulo ejus primo, ubi eſt pars prima corporis in *Arich Anpin*, in quo articulus primus articuli ſecundi Jeſodici in ATTIK; & locum habet è regione articuli primi, in articulo ſecundo Jeſod, in Adam Kadmon.

§. 13. Mammæ humanæ.

§. 14. ס. Secunda pars Cheſed; Articulus ſecundus brachii dextri, in quo eſt articulus ſecundus articuli ſupremi Nezachici in ATTIK; & locum habet è regione articuli ſecundi, in articulo ſecundo Nezachico, in Adamo Primo.

§. 15. בו. Pars ſecunda Gebhuræ; Articulus ſecundus brachii ſiniſtri in *Arich Anpin*, in quo eſt articulus ſecundus articuli ſupremi gradus Hod in ATTIK; & locum habet è regione Articuli ſecundi, in articulo ſecundo Hodico, in Adamo Primo.

§. 16. אר, Pars ſecunda Tiphereth: pars ſecunda corporis in *Arich*, initium pectoris ejus, in quo eſt pars ſecunda, in parte ſecunda Jeſod, perſonæ ATTIK: Et hic erumpunt ad exteriora pectoris quinque Chaſadim ſeu benignitates, & quinque rigores.

§. 17. ד, Pars tertia Cheſed: articulus tertius brachii dextri in *Arich Anpin*, in quo eſt articulus tertius articuli primi

B 2 mi

mi Nezachici in ATTIK; & locum habet è regione articuli tertii, in articulo ſecundo Nezachico, in Adamo Primo.

§. 18. הו, Pars tertia Gebhuræ: Articulus tertius brachii ſiniſtri in *Arich Anpin*, in quo eſt articulus tertius articuli primi Hodici in ATTIK; & locum habet è regione articuli tertii, in articulo ſecundo Hod; in Adam Kadmon.

§. 19. Diaphragma in *Arich Anpin*; quod foveæ pectoris ejus vicinum eſt.

Columna dextra.

§. 20. Pater **ſuctionem habet è Corona ſumma. Vid. Fig. 2. §. 16.**

§. 21. Pater, Corona ejus: quò refertur Binah in *Arich*, in qua eſt medietas Tiphcrethica: latus dextrum דרדלא; locumque habet è regione articuli primi Jeſodici, in Adam Kadmon. Huc refertur Nomen עב 72. item litera Jod, in nomine Tetragrammatico: Aziluth, quæ eſt in Aziluth; nempe tota Perſona, generaliter conſiderata.

§. 22. Daath: quinque Chaſadim ſeu Benignitates; & quinque Gebhuroth, ſeu Rigores.

§. 23. Chochmah ſuperinveſtit brachium dextrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum ſummum; notionesque τῶ Cheſed, Chochmah & Nezach, quæ in illo ſunt.

§. 24. Binah ſuperinveſtit Brachium dextrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum ſupremum; notionesque Binah, Gebhurah & Hod, quæ in illo ſunt.

§. 25. חס, Pars prima Tiphereth, ſuperinveſtit dimidiam partem pectoris, in latero dextro, & partem ejus primam, notionesque Daath, Tiphereth & Jeſod, quæ ibi inveniuntur.

§. 26. Cheſed ſuperinveſtit brachium dextrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum ſecundum, & notiones Chochmah, Cheſed & Nezach, quæ in ipſo ſunt.

§. 27. Gebhurah ſuperinveſtit brachium, ejusque articulum ſecundum, & medietatem pectoris in *Arich Anpin*; notionesque Binah, Gebhurah & Hod, quæ in illo ſunt.

§. 28. אר, Secunda pars Tipherethica ſuperinveſtit brachiū dextrum, & dimidiam partem pectoris in *Arich Anpin*; notionesque Daath, Tiphereth & Jeſod, quæ in illo ſunt.

§. 29. Nezach ſuperinveſtit brachium dextrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum tertium; notionesque Cheſed, Chochmah & Nezach, quæ in illo ſunt.

§. 30. Hod ſuperinveſtit brachium ſiniſtrum in *Arich Anpin*, & articulum quidem tertium in ipſo; notionesque Binah, Gebhurah & Hod, quæ in illo ſunt.

§. 31. ים Jeſod & Malchuth, Perſonæ ipſius Patris, inveſtiunt brachium & medietatem pectoris in *Arich Anpin*, ejusque partem tertiam, in qua ſunt notiones Daath, Tiphereth & Jeſod.

§. 32. Diaphragma Patris, quod proximum eſt foveæ pectoris ejus.

§. 33. Mater ſuctionem habens ex cerebro occulto; de quo Fig. 2. §. 17.

Columna ſiniſtra.

§. 34. Mater, Corona ejus: quò refertur Binah in *Arich*, in qua eſt medietas Tipherethica: Latus ſiniſtrum ורדלא; & locum habet è regione articuli primi Jeſodici in Adam Kadmon. Huc refertur nomen סג 63. item litera ה in nomine Tetragrammatico. Briah Syſtematis Aziluthici; nempe tota perſona generaliter conſiderata. Confer Figur. hujus 3. §. 21.

§. 35. Daath quinque Chaſadim ſeu Benignitates, & quinque Gebhuroth ſeu Rigores.

§. 36. Chochmah ſuperinveſtit brachium ſiniſtrum in *Arich Anpin* & articulum quidem primum, notionesque Chochmah, Cheſed & Nezach, quæ in illo ſunt.

§. 37. Binah ſuperinveſtit brachium ſiniſtrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum primum, notionesque [illegible] Binah, Gebhurah & Hod, quæ in ipſo ſunt.

§. 38. חפ, Pars prima Tiphereth, ſuperinveſtit brachium ſiniſtrum in *Arich Anpin*, & medietatem pectoris ſiniſtram, notionesque ejus Daath, Tiphereth & Jeſod.

§. 39. Cheſed ſuperinveſtit brachium ſiniſtrum in *Arich Apin*, ejusque articulum ſecundum; notionesque Chochmah, Cheſed & Nezach, quæ ſunt in ipſo.

§. 40. Gebhurah ſuperinveſtit brachium ſiniſtrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum ſecundum, notionesque Binah, Gebhurah & Hod, quæ in ipſo ſunt.

§. 41. אר, Secunda pars Tiphereth, ſuperinveſtit brachium ſiniſtrum in *Arich Anpin*, & medietatem pectoris ſiniſtram; notionesque ejus Daath, Tiphereth & Jeſod.

§. 42. Mamma dextra. Vid. Figur. hac tertia §. 13.

§. 43. Mamma ſiniſtra.

§. 44. Nezach ſuperinveſtit brachium ſiniſtrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum tertium; notionesque Chochmah, Cheſed & Nezach, quæ in ipſo ſunt.

§. 45. Hod ſuperinveſtit brachium ſiniſtrum in *Arich Anpin*, & in ipſo articulum ſecundum; notionesque Binah, Gebhurah & Hod, quæ in ipſo ſunt.

§. 46. ים, Jeſod & Malchuth: Nezach, Hod, Jeſod & Malchuth Perſonæ Matris, quæ ipſi ſunt propriæ, ſuperinveſtiunt brachium, cum medietate pectoris in *Arich Anpin*, ejusque partem tertiam; notionesque Binah, Gebhurah & Hod, quæ ſunt in ipſa.

§. 47. Diaphragma Matris, quod proximum eſt foveæ pectoris ejus.

Figur.

Digitized by Google

בינה ראשונה
ה
חזה דא״א
חינת רת״

ה בינה
מלביש הגל
שמאל א״א
בחינ בגה
שבו

וגבורה
מלבישהגל
שמאל א״א
רפרק ב׳ בחינ
בגה שבו

fit Ne-
Arich,
quo eſt
definit
res no-

lis dex-
ecundi
rticuli
MON.
Arich
Iodici,
rticuli

licus in
ſod in
rticulo

s pedis
articu-
egione
ADAM

gradus
articuli
articuli

ſodicus
in

Digitized by Google

§.
Anpin,
Gebhur
§.
ſiniſtru
notion
§.
Apin, e
Cheſed
§
Arich A
Gebhur
§.
chium
ſiniſtrar
§.
§.
§.
Anpin,
Cheſed
§.
Anpin,
Gebhur
בשם
§.
Malchu
 veſtiunt
ejusque
Hod, qu
§.
pectoris

BIBLIOTECA NAZIONALE V. EMANUELE III

Digitized by Google

Figura IV.

Columna media.

§. 1.

תי, Pars tertia Tiphereth *Arich Anpin*: ex qua fit Neſchamah Coronæ in Seir; eſtque pars tertia corporis *Arich*, initium à ſcrobe pectoris ejus, & porrò deorſum, in quo eſt pars tertia Partis ſecundæ Jeſod in ATTIK; & hic deſinit Jeſod in ATTIK, ſub notione corollæ, quæ habet tres notiones, ut ſequitur.

§. 2. כ, Pars prima Nezach: Articulus primus pedis dextri in *Arich*, in quo eſt articulus ſupremus articuli ſecundi Nezachici in ATTIK; & locum habet è regione articuli primi, in articulo ſecundo Nezachico in ADAM KADMON.

§. 3. ה, Pars prima Hod: articulus primus Hod in *Arich Anpin*, in quo eſt articulus primus articuli ſecundi Hodici, in ATTIK JOMIN; locumque habet è regione articuli primi, in articulo tertio Hodico in ADAM KADMON.

§. 4. ים Pars prima Jeſod: Articulus primus Jeſodicus in *Arich Anpin*, in quo eſt articulus primus corollæ Jeſod in ATTIK, & locum habet è regione articuli primi, in articulo ſecundo Jeſodico, in ADAM KADMON.

§. 5. צ, Pars ſecunda Nezach; articulus ſecundus pedis dextri in *Arich Anpin*, in quo eſt articulus ſecundus articuli ſecundi Nezachici in ATTIK; & locum habet è regione articuli ſecundi, in articulo tertio Nezachico in ADAM KADMON.

§. 6. ו, Secunda pars Hod: articulus ſecundus gradus Hod in *Arich Anpin*, in quo eſt articulus ſecundus articuli tertii Hodici in ATTIK; & locum habet è regione articuli ſecundi, in articulo tertio Hodico, in ADAMO PRIMO.

§. 7. ו, Pars ſecunda Jeſod: Articulus ſecundus Jeſodicus

in

in *Arich Anpin*, in quo eſt articulus ſecundus Corollæ Jeſod in ATTIK; locumque habet è regione articuli ſecundi, in Articulo tertio Jeſodico ADAMI PRIMI.

§. 8. Lana Agnorum: item tredecim fœdera, (toties enim fit mentio fœderis Gen. 17.) eſt nomen barbæ in Seir.

§. 9. ח, Tertia pars Nezach: articulus tertius pedis dextri in *Arich Anpin*; in quo eſt articulus tertius articuli ſecundi Nezachici in ATTIK; & locum habet è regione articuli tertii, in articulo tertio Nezachico ADAMI PRIMI.

§. 10. ד, Tertia pars Hod: articulus tertius Hodicus in *Arich Anpin*; in quo eſt articulus tertius articuli ſecundi in ATTIK, & locum habet è regione articuli tertii, in articulo tertio Hodico, in ADAMO PRIMO.

§. 11. ד, Pars tertia Jeſod: articulus tertius Jeſodicus in *Arich Anpin*, in quo eſt articulus tertius Corollæ Jeſodicæ in ATTIK, & locum habet è regione articuli tertii, in articulo tertio Jeſodico, in ADAM KADMON.

§. 12. Veſtimentum Corollæ Jeſodicæ ADAMI PRIMI, eſt Corolla *Arich Anpin*.

§. 13. Mamma dextra in *Arich Anpin*; in qua eſt pars tertia Nezachica in ATTIK.

§. 14. Mamma ſiniſtra in *Arich Anpin*, in qua eſt pars tertia Hodica in ATTIK, quæ deſcendunt in Mundum Briah. Et hi ſunt gradus Nezach, Hod & Jeſod novi: & decem albedines Barbæ in Seir, quæ pertingit usque ad pectus ejus: ubi Corona Regni. Diſpoſitio illarum albedinum eſt hæc:

נ articulus primus Nezachicus.
צ articulus ſecundus Nezachicus.
ח articulus tertius Nezachicus.
ה articulus primus Hodicus.
ו articulus ſecundus Hodicus.
ד articulus tertius Hodicus.
יס pars prima Jeſodica, &
וד pars ſecunda Jeſodica.

§. 15.

Digitized by Google

§. 15. Huc deſcendit Barba in Seir; de qua ſupra §. 8. à ſummo ad locum hunc inferiorem.

Columna dextra.

§. 16. ת״ר, Pars tertia Tiphereth; hic & porrò deorſum vocatur ישראל סבא Jiſraël Senex.

§. 17. Corona Jiſraël Sabha, quæ ſuperinveſtit brachium & medietatem pectoris in *Arich Anpin* dextram, ejusque partem tertiam; notionesque ejus Daath, Tiphereth & Jeſod.

§. 18. Chochmah; ubi נ pars prima Nezach, ſuperinveſtit pedem dextrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum primum, notionesque ejus Chochmah, Cheſed & Nezach.

§. 19. Binah; ubi pars prima Hod ſuperinveſtit pedem dextrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum primum, notionesque ejus Binah, Gebhurah & Hod.

§. 20. Daath; ubi י״ס pars prima Jeſod ſuperinveſtit gradum Jeſod in *Arich Anpin*, ejusque articulum primum, notionesque ejus Daath, Tiphereth & Jeſod.

§. 21. Cheſed; ubi צ ſecunda pars Nezach ſuperinveſtit pedem dextrum in *Arich Anpin*, ejusqüe articulum ſecundum, notionesque ejus, Chochmah, Cheſed & Nezach.

§. 22. Gebhurah; ubi ו pars ſecunda Hod ſuperinveſtit pedem dextrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum ſecundum, notionesque ejus Binah, Gebhurah & Hod.

§. 23. Tiphereth; in qua ו pars ſecunda Jeſod ſuperinveſtit gradum Jeſod in *Arich Anpin*, ejusque articulum ſecundum, notionesque ejus, Daath, Tiphereth & Jeſod.

§. 24. Nezach; ubi ח pars tertia Nezach ſuperinveſtit pedem dextrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum tertium; notionesque ejus, Chochmah, Cheſed & Nezach.

§. 25. Hod; ubi ד tertia pars Hod ſuperinveſtit pedem

C dextrum

Digitized by Google

dextrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum tertium, notionesque ejus, Binah, Gebhurah & Hod.

§. 26. Pars tertia Jeſod, in qua quinque Benignitates Patris, ſuperinveſtitque Jeſod in *Arich Anpin*, ejusque articulum tertium, notionesque ejus, Daath, Tiphereth & Jeſod.

§. 27. Veſtimentum Corollæ in *Arich*, eſt Corolla Jiſraël Sabha: ubi quinque Gebhuroth Patris.

Columna ſiniſtra.

§. 28. ת, Pars tertia Tiphereth: abhinc & porrò deorſum Binah vocatur Tebhunah ſeu prudentia prima.

§. 29. Corona Tebhunæ; quæ eſt veſtimentum brachii & dimidii pectoris in *Arich Anpin* ſiniſtri, ejusque articuli tertii, notionumque ejus, Daath, Tiphereth & Jeſod.

§. 30. Chochmah; ubi נ pars prima Nezach ſuperinveſtit pedem ſiniſtrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum primum, notionesque ejus, Chochmah, Cheſed & Nezach.

§. 31. Binah; ubi ה pars prima Hod ſuperinveſtit pedem ſiniſtrum in *Arich*, notionesque ejus, Binah, Gebhurah & Hod.

§. 32. Daath; ubi יס pars prima Jeſod ſuperinveſtit Jeſod in *Arich Anpin*, ejusque articulum primum, notionesq; ejus, Daath, Tiphereth & Jeſod.

§. 33. Cheſed; ubi צ ſecunda pars Nezach, ſuperinveſtit pedem ſiniſtrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum ſecundum; notionesque ejus, Cheſed, Chochmah & Nezach.

§. 34. Gebhurah; ubi ו pars ſecunda Hod ſuperinveſtit pedem ſiniſtrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum ſecundum; notionesque ejus, Binah, Gebhurah & Hod.

§. 35. Tiphereth; ubi וד pars ſecunda Jeſod ſuperinveſtit Jeſod in *Arich Anpin*, articulum nimirum ſecundum, notionesque ejus, Daath, Tiphereth & Jeſod.

§. 36. Hucuſque prudentia prima,& imago prima.

§. 37. Hic incipit prudentia ſecunda , & imago ſecunda. Ubi ad נ articulum primum Nezach, applicatur Chochmah: ad ח primum articulum Hod, Binah: ad ים partem primam Jeſod, Daath: ad צ articulum ſecundum Nezach, Cheſed: ad ו articulum ſecundum Hod, Gebhurah: ad זו ſecundum articulum Jeſod, Tiphereth.

§. 38. Hic incipit prudentia tertia; ad quam refertur Jeſod: nimirum ad ה articulum tertium Nezach, ipſum Nezach applicatur: ad ד articulum tertium Hod, ipſum Hod. Loco Jeſod autem eſt Atarah Corolla: ſub qua ſunt omnes tres notiones חחן, בנה, & דתי.

§. 39. Sequitur ה, articulus tertius Nezachicus Tebhunæ, ad §. 33. pertinens, qui eſt articulus tertius Nezachicus Matris ſupernæ, qui ſub conceptu totius perſonæ Maternæ ſuperinveſtit א״ *Arich*, notionemque pedis ejus ſiniſtri, & hujus articulum tertium, ſub notione Chochmah, Cheſed & Nezach, quæ ibi inveniuntur.

§. 40. ד, articulus tertius Hodicus ad §. 34. pertinens; qui eſt articulus tertius Hodicus Matris ſupernæ, qui ſub conceptu totius perſonæ ſuperinveſtit א״ *Arich*; notionemque pedis ejus ſiniſtri, & hujus articulum tertium, ſub notione Binah, Gebhurah & Hod, quæ ibi reperiuntur.

§. 41. Corolla Jeſodica Matris ſupernæ, ad §. 35. pertinens; quæ ſuperinveſtit א״ *Arich Anpin*, ſub Conceptu Corollæ Jeſodicæ א״ *Arich Anpin*, cum notionibus ejus, Daath, Tiphereth & Jeſod, quæ ibi reperiuntur.

Corolla.

Figura V.

§. 1.

ORdo Imaginis τῶ Seir Anpin, quæ conſtat 248. membris, nempe 243. referunt numerum אברם; & ſi accedit ה̇ è Binah, quæ vocatur ה̇ primum Tetragrammati, prodeunt 248. qui eſt numerus אברהם.

§. 2. Articulus ſupremus Nezach Maternæ, nempe Chochmah; quæ dividitur in tres partes: quarum prima eſt ח i. e. Chochmah, nimirum articulus ſupremus articuli ſuperni: & in eo iterum ſunt tres articuli חחן, Chochmah, Cheſed, Nezach; quorum ſinguli alios habent tres articulos ſimiles חחן, in figura depictos. Secunda eſt ח i. e. Cheſed, nimirum articulus ſecundus articuli ſuperni; & in eo iterum ſunt tres articuli חחן; quorum ſinguli alios habent tres articulos ſimiles חחן, in figura depictos. Tertia eſt נ, i.e. Nezach, nimirum articulus inferior articuli ſuperni: & in eo iterum ſunt tres articuli חחן; quorum ſinguli alios habent tres articulos, ſimiles חחן, in figura depictos. Ecce, hic ſunt 27. Sephiræ ſpeciales, juxta 27. literas.

§. 3. Articulus ſupremus Hod Maternæ, nempe Binah; quæ dividitur in tres partes; quarum prima eſt ב, i.e. Binah, nimirum articulus ſupremus articuli ſuperni: & in eo iterum ſunt tres articuli בגה, Binah, Gebhurah, Hod; quorum ſinguli alios habent tres articulos ſimiles בגה, in figura depictos. Secunda eſt ג Gebhurah, nimirum articulus ſecundus articuli ſuperni; & in eo iterum ſunt tres articuli בגה, quorum ſinguli alios habent tres articulos ſimiles בגה, in figura depictos. Tertia eſt ה, i. e. Hod, nimirum articulus tertius articuli ſuperni, & in eo iterum ſunt tres articuli בגה, quorum ſinguli alios habent tres articulos ſimiles בגה, in figura

אימא

בגה

אותיות

מא

מא

s, juxta
Daath ;
Daath,
iterum
um ſin-
pictos.
undus
, quo-
figura
tertius
iorum
ra de-
27. li-
ieſed,
hoch-
in eo
zach;
,in fi-
m ar-
es ar-
in fi-
rticu-
ticuli
igura
rah;
. Bi-
rum
quo-
igura
epictos.

OR
n
è Binal
248. q
§.
mah;
Chocl
& in c
Nezac
יחי, i
articu
articu
les יחי
mirur
tres ar
ſimile
ſpecia
quæ é
nimi
ſunt
ſingu
picto
dus a
quor
figur
terti
quor

n
ra

figura depictos. Ecce, hic habes 27. Sephiras ſpeciales, juxta 27. literas.

§. 4. Articulus ſupremus Jeſod Maternæ, nempe Daath; quæ dividitur in tres partes: quarum prima eſt ד, i. e. Daath, nimirum articulus ſupremus articuli ſuperni: & in eo iterum ſunt tres articuli דת״י Daath, Tiphereth, Jeſod: quorum ſinguli alios habent tres articulos ſimiles דת״י, in figura depictos. Secunda eſt ת, i. e. Tiphereth, nimirum articulus ſecundus articuli ſuperni; & in eo iterum ſunt tres articuli דת״י, quorum ſinguli alios habent tres articulos ſimiles דת״י, in figura depictos. Tertia eſt י i. e. Jeſod, nimirum articulus tertius articuli ſuperni; & in eo iterum ſunt tres arculi דת״י, quorum ſinguli alios habent tres articulos ſimiles דת״י, in figura depictos. Ecce, hic ſunt 27. Sephiræ ſpeciales, juxta 27. literas.

§. 5. Articulus medius Nezach Maternæ, nempe Cheſed, quæ dividitur in tres partes; quarum prima eſt ח, i. e. Chochmah, nimirum articulus ſupremus articuli medii: & in eo iterum ſunt tres articuli חח״ן Chochmah, Cheſed, Nezach; quorum ſinguli alios habent tres articulos ſimiles חח״ן, in figura depictos. Secunda eſt ח, id eſt Cheſed, nimirum articulus ſecundus articuli medii: & in eo iterum ſunt tres articuli חח״ן; quorum ſinguli alios habent tres articulos, in figura depictos. Tertia eſt נ, i. e. Nezach, nimirum articulus tertius articuli medii: & in eo iterum ſunt tres articuli חח״ן; quorum ſinguli alios habent tres articulos, in figura depictos. En 27. Sephiras ſpeciales, juxta 27. literas.

§. 6. Articulus medius Hod Maternæ, nempe Gebhurah; quæ dividitur in tres partes; quarum prima eſt ב, i. e. Binah, nimirum articulus ſupremus articuli medii; & in eo iterum ſunt tres articuli medii בג״ה Binah, Gebhurah, Hod; quorum ſinguli alios habent tres articulos ſimiles בג״ה, in figura

Digitized by Google

depictos. Secunda eſt ג, i. e. Gebhurah, nimirum articulus ſecundus articuli medii: & in eo iterum ſunt tres articuli בגה; quorum ſinguli alios habent tres articulos; in figura depictos. Tertia eſt ה, i. e. Hod, nimirum articulus tertius articuli medii: & in eo iterum ſunt tres articuli בגה; quorum ſinguli alios habent tres articulos, in figura depictos. Ecce, 27. Sephiræ ſpeciales, juxta 27. literas.

§. 7. Articulus inferior Jeſod *Maternæ*, nempe Tiphereth; quæ dividitur in tres partes: quarum prima eſt ד, i. e. Daath, nimirum articulus ſupremus articuli medii, & in eo iterum ſunt tres articuli medii דתי Daath, Tiphereth, Jeſod: quorum ſinguli alios habent tres articulos ſimiles דתי, in figura depictos. Secunda eſt ת, id eſt, Tiphereth, nimirum articulus ſecundus articuli medii; & in eo iterum ſunt tres articuli דתי; quorum ſinguli alios habent tres articulos, in figura depictos. Tertia eſt י, i. e. Jeſod; nimirum articulus tertius articuli medii: & in eo iterum ſunt tres articuli דתי; quorum ſinguli alios habent tres articulos, in figura depictos. Ecce, hic ſunt 27. Sephiræ ſpeciales, juxta 27. literas.

§. 8. Articulus inferior Nezach *Maternæ*, nempe Nezach; quæ dividitur in tres partes: quarum prima eſt ח, i. e. Chochmah, nimirum articulus ſupremus articuli inferioris; & in eo iterum ſunt tres articuli inferiores חחן Chochmah, Cheſed, Nezach; quorum ſinguli alios habent tres articulos ſimiles חחן, in figura depictos. Secunda eſt ח, i. e. Cheſed, nimirum articulus ſecundus articuli inferioris: & in eo iterum ſunt tres articuli חחן; quorum ſinguli alios habent tres articulos, in figura depictos. Tertia eſt נ, id eſt Nezach; nimirum articulus tertius articuli inferioris: & in eo iterum ſunt tres articuli חחן; quorum ſinguli alios habent tres articulos,

culos, in figura depictos. Ecce, hinc emergunt 81. Sephiræ, quæ referunt nomen כסא.

§. 9. Articulus inferior Hod Maternæ, nempe Hod; quæ dividitur in tres partes; quarum prima eſt ב, i. e. Binah, nimirum articulus ſupremus articuli inferioris: & in eo iterum ſunt tres articuli inferiores בגה Binah, Gebhurah, Hod: quorum ſinguli alios habent tres articulos ſimiles בגה, in figura depictos. Secunda eſt ג, i. e. Gebhurah, nimirum articulus ſecundus articuli inferioris: & in eo iterum ſunt tres articuli בגה; quorum ſinguli alios habent tres articulos, in figura depictos. Tertia eſt ה, i. e. Hod; nimirum articulus tertius articuli inferioris: & in eo iterum ſunt tres articuli בגה, quorum ſinguli alios habent tres articulos, in figura depictos. Ecce, hinc proveniunt 81. Sephiræ, quæ referunt nomen כסא.

§. 10. Corolla Jeſod Maternæ, nempe Jeſod; quæ dividitur in tres partes, quarum prima eſt ד, i. e. Daath, nimirum articulus ſupremus articuli inferioris: & in eo iterum ſunt tres articuli דתי, Daath, Tiphereth, Jeſod: quorum ſinguli alios habent tres articulos ſimiles דתי; in figura depictos. Secunda eſt ת, i. e. Tiphereth, nimirum articulus ſecundus articuli inferioris: & in eo iterum ſunt tres articul דתי, quorum ſinguli alios habent tres articulos, in figura depictos. Tertia eſt י, id eſt, Jeſod, nimirum articulus tertius articuli inferioris; & in eo iterum ſunt tres articuli דתי, quorum ſinguli alios habent tres articulos, in figura depictos. Ecce hinc emergunt 81. Sephiræ, quæ referunt nomen כסא.

Figuræ

Figuræ VI.

Columna principalis.

§. 1.

COrolla Regis Tiphereth, item Tebhunæ, Jiſraëlis Senis & *Arich Anpin*, ubi ipſa Kether ** Seir Anpin. Hæc tria habet vaſa; prout & omnes decem Sephiræ; nempe externum, (quæ eſt pars vaſis ejus exterior;) eſtque Tetragrammaton plenũ retrogradatum: יוד . יוד הי . יוד הי ויו . יוד הי ויו הי: medium, eſtq; ipſum Tetragrammaton עב h.m.: יוד . הי . ויו . הי, & tandem internum, nempe אהיה Hehatum, hoc modo: אלף . הי . יוד . הי .

§. 2. Loco Chochmah occurrit (1.) Cerebrum externum, nempe יוד . הא . ואו . הי. (2.) ipſa Chochmah media, nempe יהוה . יהו . יה . י (3.) internum, nempe יוד . הי . ואו . הא. (4.) quòd à Nezach Tebhunæ & Jiſraëlis Senis, nempe ab omnibus novem conceptibus eorum Nezachicis habeat 81. decades Sephirothicas. (5.) quòd ſub infantia prima (cerebri loco) accipiat nomen אלהים, & in ſpecie à Nezach Tebhunæ, Elohim Joddatum: h. m. אלף. למד . הי . יוד . מם. (6.) quòd ſub adoleſcentia prima à Nezach Tebhunæ habeat Tetragrammaton עב. (7.) ſub infantia ſecunda à Cheſed Matris, Nomen אלהים diminutum, tribus mediis mutatis cum antecedaneis h. m. אכרטם quatenus ſunt literæ. (8.) ſub adoleſcentia ſecunda à Cheſed Matris Tetragrammaton עב.

§. 3. Loco Binah occurrit (1.) cerebrum occultum, nempe אהיה (2.) ipſa Binah media nempe אלף . הא . יוד . הא. (3.) internum אלף . הי . יוד . הי. (4.) quod ab Hod Tebhunæ & Jiſraëlis Senis, nempe ab omnibus novem conceptibus eorum

7
d
&
e,
ib
n-
u-
us
is,
th
a-
he
n-
od
m
.)
א,
א-
ne
th
od
ra-
n-
en
o-
æ
is
m-
nt
o-
o-
4.
Ec

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE · V. EMANUELE · NA

Digitized by Google

eorum Hodicis, habeat 81. decades Sephirothicas. (5.) quod ſub infantia prima (cerebri loco) accipiat nomen אלהים, & in ſpecie ab Hod Tebhunæ Elohim Hehatum h. m. אלף· למד· הה· יוד· מם (6.) quod ſub adoleſcentia prima ab Hod Tebhunæ habeat Tetragrammaton סג. (7.) ſub infantia ſecunda à Gebhura Matris Nomen אלהים, adhuc diminutius; ita, ut loco trium mediarum ponatur illarum numerus גל, unde fit nomen אם גל quatenus partim conſtat è literis, partim è numero. (8.) ſub adoleſcentia ſecunda à Gebhurah Matris, Tetragrammaton סג.

§. 4. Loco Daath occurrit (1.) quod in Daath reperiatur cerebrum benignitatum, & cerebrum rigorum: ejusque externum ſit Tetragrammaton בנ: (2.) medium Tetragrammaton סג: (3.) internum Tetragrammaton עב: (4.) quod à Jeſod Tebhunæ & Jiſraëlis Senis, nempe ab omnibus novem conceptibus Jeſodicis habeat 81. decades Sephirothicas. (5.) quod ſub infantia prima (cerebri loco) accipiat nomen אלהים, & in ſpecie à Jeſod Tebhunæ, Elohim alephatum, h. m. אלף· למד· הא· יוד· מם cum hac diſtinctione: ut ſub notione Chaſadim ipſius א figuretur ex יוי, & ſub notione Gebhuroth ſub figura יוד (6.) quod ſub adoleſcentia prima à Jeſod Tebhunæ habeat notionem Benignitatum, nempe Tetragrammaton מה, & notionem Rigorum, nempe Tetragrammaton בנ, i. e. Hehatum. (7.) ſub infantia ſecunda nomen אלהים adhuc diminutius, ita, ut à Tiphereth Matris, ſub notione Chaſadim, accipiat nomen אכדטם, quatenus repræſentat numerum עה 75. h. m. ſi numerentur literæ nominis אלהים, ter plenè ſcripti, unde fiunt literæ 39. & Tetragrammaton ter plenè ſcriptum; quæ ſunt literæ 30. unde fiunt 69. & tandem addatur 6. nempe numerus ſex iſtorum nominum; unde fiunt 75. Sed ſub notione Gebhuroth ab eodem gradu accipit ipſum numerum אכדטם, nempe עד 74.

Digitized by Google

Et huc refertur applicatio Phylacteriorum, ſecundùm mentem רבינו תם (8.) Sub adoleſcentia ſecunda à Tiphereth Matris notionem Chaſadim, per Tetragrammaton מה; & notionem Gebhuroth, per Tetragrammaton בנ. Et huc refertur applicatio Tephillin, juxta mentem רשי ſeu R. Schlomoh Jarchi. (9.) In ſtatu uterinò autem duo tantum ipſi tribuuntur cerebra, & tunc vocatur אלם mutus, & non אלהים. (10.) Huc pertinet generalis notio literæ י Tetragrammaticæ: unde fit Jezirah Syſtematis Aziluthici.

§. 5. Sub linea ſequuntur (1.) Frons דז״ Seir Anpin, ſupra quam referuntur כז 27. Synedria, juxta numerum literarum: & infra eam manifeſtantur 22. literæ Alphabeticæ ordinariæ; unde ſplendor quinque Benignitatum & quinque Rigorum. (2.) Aures דז״ Seir Anpin; nempe auris dextra, à Binah דז״ Seir Anpin: & Auris ſiniſtra, à Binah דז״ Seir Anpin, & Auris ſiniſtra, à Seir Anpin. (3.) Oculi, nempe oculus dexter, qui denotat quinque Benignitates, provenientes à Daath: & oculus ſiniſter, qui denotat quinque Gebhuroth, provenientes à Daath. (4.) Naſus דז״ Seir Anpin. (5.) Facies דז״ Seir Anpin ad dextram & ſiniſtram: quò refertur numerus קן 150. proveniens ex nomine יה, multiplicato juxta decadem Sephirothicam: ſuntque 150. Lumina, prout in *Arich Anpin* ſunt שע 370. prout adducitur in Idra magna h. l. qui numerus provenit ex nomine benignitatis אל, bis plenè ſcripto. (6.) Os דז״ Seir Anpin. (7.) Barba דז״ Seir Anpin; cujus partes huc illuc diſperſæ, ſunt ſequentes, cum applicatione Textus Exod. 34, 6.

§. 6. (1.) Pars prima Barbæ, angulus אלהים: quò refertur ex dicto Textu vox אל DEUS, ſuntque crines, proximi capiti: Pars interna ejus eſt Binah Sapientiæ; pars ambiens, Malchuth Sapientiæ. (2.) Pars Secunda Barbæ eſt רחום Miſericors: nempe crines labii ſuperioris, & hujus pars interna eſt Cheſed

Cheſed Sapientiæ; & pars ambiens, Jeſod Sapientiæ. (3.) pars tertia eſt וחנון & gratioſus, nempe, ſemita ſub naſo: cujus internum eſt Gebhurah ſapientiæ, & pars ambiens, Hod ſapientiæ. (4.) Pars quarta eſt ארך longus: nempe capilli labii inferioris: cujus pars interna eſt Tiphereth Sapientiæ; pars ambiens, Nezach ſapientiæ. (5.) Pars quinta (in Figur. 7.) eſt אפים ſeu naribus: quod nempe barba dividatur per medium: ejusque pars interna eſt Nezach Sapientiæ: pars ambiens, Tiphereth. (6.) Pars Sexta eſt ורב חסד & multus miſericordia, nempe crinis, per latitudinem maxillæ; cujus pars interna eſt Hod ſapientiæ; pars ambiens, Gebhurah ſapientiæ. (7.) Pars ſeptima eſt ואמת & veritate: nempe locus genarum crinibus nudus: (huc referatur Facies Seirica, de qua ſupra §. 4. num. 5.) (8.) Pars & influentia octava eſt נצר חסד ſervans miſericordiam; eſt Tetragrammaton יָיְ; nempe pars Barbæ anterior manifeſta, cujus internum eſt Malchuth Sapientiæ; ambiens, Cheſed Coronæ. (9.) Pars nona (Figur. 7.) eſt לאלפים millibus: Crines minuti, abſorpti in ipſa Barba; cujus pars interna eſt Gebhurah Coronæ; & ambiens, Hod Coronæ (10.) Pars decima eſt נושא עון ferens iniquitatem: Crines parvi ſub gutture: cujus pars interna eſt Tiphereth Coronæ; & ambiens, Nezach Coronæ. (11.) Pars undecima, (Fig. 7.) eſt, ופשע & prævaricationem: quod crines dependeant æqualiter; cujus pars interna eſt Nezach Coronæ; & ambiens, Tiphereth Coronæ (12.) Pars duodecima eſt וחטאה & peccatum. Quod os liberum eſt, nec pilis tectum: cujus internum eſt Hod Coronæ; & ambiens, Gebhurah Coronæ. (13.) Pars decima tertia, ונקה & innocentem judicando: pars Barbæ altera, occultata. Ejus internum eſt Jeſod Coronæ; & ambiens, Cheſed Coronæ.

§. 7. Sequitur (1) Guttur Seir Anpin, unde fiunt cerebra infantiæ, expulſa ab adoleſcentiis, nempe tria אלהים de

de Jeſod τῦ *Arich.* (2.) Cheſed, diviſa in tres articulos: ubi primus, denotatus per חֹ, eſt articulus primus brachii dextri τῦ Seir, qui in ſe continet articulum primum articuli primi pedis dextri τῦ *Arich*, & Jiſraël Sabha & Tebhunah. Secundus, denotatus per סֹ, eſt articulus ſecundus brachii dextri Seir Anpin; & in ſe continet articulum ſecundum articuli ſecundi, pedis dextri τῦ *Arich*, & Jiſraëlis Senis & Tebhunæ. Tertius, (Figur. 7.) denotatus per דֹ, eſt articulus tertius brachii dextri τῦ Seir, qui ſuperinveſtit articulum tertium articuli tertii pedis dextri τῦ *Arich*, & Jiſraël Sabha, & Tebhunah; & hæc dicitur Cheſed prima.

§. 8. Sequitur Gebhurah, & quidem (1.) Articulus ejus primus, denotatus per ג, eſtque articulus primus brachii ſiniſtri τῦ Seir, qui ſuperinveſtit articulum primum articuli primi pedis ſiniſtri τῦ *Arich*, Jiſraël Sabha, & Tebhuna (2.) articulus ejus ſecundus, denotatus per בֹן: eſtque articulus ſecundus brachii ſiniſtri τῦ Seir, & veſtit articulum ſecundum articuli ſecundi, pedis ſiniſtri τῦ *Arich*, & Jiſraël Sabha & Tebhunah. (3.) articulus ejus tertius, (Figur. 7.) denotatus per רה, eſtque articulus tertius brachii ſiniſtri Seirici, qui ſuperinveſtit partem tertiam articuli tertii, pedis ſiniſtri in *Arich Anpin*, & Jiſraël Sabha, & Tebhunah: & hæc dicitur Cheſed ſecunda.

Columna ſiniſtra Fig. 6.

§. 9. Columna hâc repræſentatur Leah, & quidem intra circulum, (1.) Corona Leæ; ubi applicatur nodus Phylacteriorum, è regione Daath Seiricæ, ubi eſt Malchuth Tebhunæ. (2.) Oculi Leæ teneri, Gen. 29, 17. provenientes ex Nezach Hod Tebhunæ; quæ reperiuntur in Cheſed & Gebhurah Seiricis.

§. 10.

, I
ali
di
ri-
ut
ce-
ti-
r-
ali

o-
rs
ri-
la-
us,

bi
æ
re-
da

t j
be-
er-
x;
r-

ticulum ſecundum

Jiſraël Sabha, & Tebhunah. (3.) ה articul

Digitized by Google

do
pri
τῶ
pe
de
An
di,
tiu
ch
tic
& l

pri
lin
pri
ar
ſe
du
&
tu
ſu
C

in
PI
T
en
& Gebh

Fig. 7.

§. 10.

§. 10. Sequitur (1.) Chochmah Leæ è regione articuli primi brachii dextri Seirici. (2.) Binah, è regione articuli primi ſiniſtri Seirici (3.) Daath, è regione Tiphereth Seiricæ; & ſupra hanc ſimul notatur, quod ſit קל levis, prout in omnibus mulieribus. (4.) Cheſed, è regione articuli ſecundi brachii dextri Seirici. (5.) Gebhurah, è regione articuli ſecundi brachii ſiniſtri Seirici (6.) Nezach, è regione articuli tertii brachii dextri Seirici. (7.) Hod, è regione articuli tertii brachii ſiniſtri Seirici.

Figur. VII.

Columna principalis.

§. 1.

SEquitur (1.) Tiphereth, ejusque pars prima חת, quæ vocatur Cheſed tertia, ejusque tertia abſcondita: eſtque pars prima Tipherethica in Seir, quæ ſuperinveſtit partem primam, membri ſecundi Jeſodici in *Arich Anpin.* (2.) Diaphragma in Seir; ubi etiam (3.) locum habet Jeſod ſuperius Jiſraëlis.

§. 2. Pars altera Tiphereth, denotata per ארת; ubi duæ tertiæ (ad dextram & ſiniſtram) benignitatis tertiæ, quæ dicuntur manifeſtæ: ſuntque pars ſecunda & tertia Tipherethicæ in Seir Anpin, quibus ſuperintegitur pars ſecunda membri ſecundi Jeſodici, in *Arich Anpin.*

§. 3. Et abhinc, & porrò deorſum vocatur Jeſchurun; ubi occurrit (1.) Nezach, & in ſpecie נ, Articulus primus pedis dextri in Seir, qui veſtit articulum primum articuli tertii pedis dextri in *Arich*, & Jiſraël Sabha & Tebhunah. (2.) צ; articulus ſecundus pedis dextri in Seir, qui ſuperintegit articulum ſecundum articuli tertii pedis dextri in *Arich*, Jiſraël Sabha, & Tebhunah. (3.) ח articulus tertius pedis

dextri Seirici, qui obvelat articulum tertium articuli tertii pedis dextri in *Arich*, Jiſraël Sabha & Tebhunah. Et hæc vocatur Cheſed quarta manifeſta.

§. 4. In Hod pariter occurrit (1.) ה, articulus primus pedis ſiniſtri Seirici, qui ſuperinveſtit articulum primum articuli tertii pedis ſiniſtri in *Arich*, יס & Tebhunah. (2.) ו articulus ſecundus pedis ſiniſtri Seirici, qui ſuperintegit articulum ſecundum articuli tertii pedis ſiniſtri in אא, יס & Tebhunah. (3.) ד. Articulus tertius pedis ſiniſtri Seirici, qui tegit articulum tertium, articuli tertii pedis ſiniſtri in אא יס & ת: & hæc eſt Cheſed quinta manifeſta.

§. 5. In Jeſod eodem modo occurrit (1.) Pars prima יס articulus primus Jeſod Seirici, qui veſtit articulum primum articuli tertii Jeſod in *Arich*, & Jiſraël Sabha. Et hic locum habet collectio quinque Benignitatum. (2.) ו articulus ſecundus Jeſod Seirici, quo veſtitur articulus ſecundus partis tertiæ Jeſod in *Arich*, & יס (3.) ד articulus tertius Jeſod Seirici, quo velatur articulus tertius partis tertiæ Jeſod in *Arich*, & יס. Et huc refertur corolla, cui nomen Ephraim, & collectio quinque Gebhurarum.

Columnæ ſecundariæ pars dextra.

§. 6. Hic repræſentatur Perſona *Jacob*, & quidem (1.) Kether *Jacobi*, è regione Tiphereth Seiricæ. Et huic etiam tribuuntur tredecim formationes. (2.) Chochmah, è regione articuli primi Nezach Seiricæ. (3.) Binah, è regione articuli primi Hod Seiricæ. (4.) Daath, è regione articuli primi Jeſod Seirici. (5.) Cheſed, è regione articuli ſecundi Nezach Seiricæ. (6.) Gebhurah, è regione articuli ſecundi Hod Seiricæ. (7.) Tiphereth, è regione articuli ſecundi Jeſod Seirici. (8.) Nezach, è regione articuli tertii Nezach Seiricæ. (9.) Hod, è regione articuli tertii Hod Seiricæ. (10.) Jeſod,

Digitized by Google

Jeſod, è regione articuli tertii Jeſod Seirici. (11.) Corolla, è regione corollæ Seiricæ.

Columna ſecundaria pars ſiniſtra.

§. 7. Hic repræſentatur *Rachel*, & quidem (1.) ſupra circulū, Malchuth Leæ: qui locus vocatur nomine capillorum *Rachelis*, (2.) intra circulum, Kether *Rachelis*: quô refertur Phylacterium manus: & Tetragrammaton הֵ: item He ultimum Tetragrammati: eſtque Aſiah Syſtematis Aziluthici: eique tribuuntur ſex conformationes, & ſex gradus. (3.) infra circulum, Chochmah, è regione articuli primi Nezach Seiricæ. (4.) Binah, è regione articuli primi Hod Seiricæ. (5.) Daath, quæ vocatur קל levis, conſtans è quinque Gebhuris: è regione partis primæ Jeſod Seirici. (6.) Cheſed, quæ dicitur Gebhurah prima, è regione articuli ſecundi Nezach Seiricæ. (7.) Gebhurah, quæ dicitur Gebhurah ſecunda, è regione articuli ſecundi Hod Seiricæ. (8.) Tiphereth, quæ dicitur Gebhurah tertia, è regione articuli ſecundi Jeſod Seirici. (9.) Nezach, Gebhurah quarta, è regione articuli tertii Nezach Seiricæ. (10.) Hod, Gebhurah quinta, è regione articuli tertii. (11.) Loco Jeſod eſt Atarah ſeu Corolla, è regione Corollæ Jeſod Seirici; quô refertur nomen Jeruſchalaim. Atque ſic finita eſt Arbor, vel Tabula Cabbaliſtica prima, quæ prolixè & accuratè ſatis repræſentat Hypotheſin recentiſſimam è Manuſcriptis R. Jizchak Lorjenſis: & pro commoditate inſpectionis in unam Tabulam magnam, conglutinatis omnibus ſeptem figuris, concinnari poteſt.

Figura

Digitized by Google

Figura VIII.

§. 1.

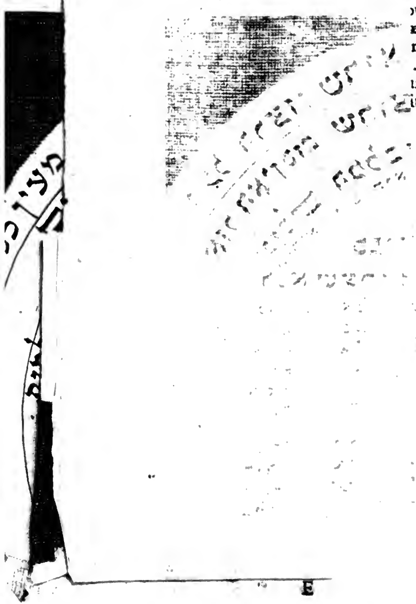
SEquitur Arbor, vel Tabula Cabbaliſtica ſecunda, quæ deſumta eſt ex Libro illo celebri, Emek hammelech; ejusque Capite ultimo & finali, quod continet anacephalæoſin totius Tractatûs: & conſtat figuris quinque, 8. 9. 10. 11. 12. quæ etiam quidem proponunt Hypotheſin Lorjenſem; ſed paucis mutatis è Manuſcriptis aliis.

§. 2. Primò ergo occurrit ille, de quo Daniel. 2, 22. dicitur, quod ipſe revelet profunda & abſtruſa; & noverit, quid ſit in tenebroſitate, & apud quem maneat Lux, nimirum Æn-Soph; principium illud arbitrarium & agens liberrimum, quod eſt Caligo ſimpliciſſima occulta oculis omnium viventium: non enim videtur, nec manifeſtatur, ob nimiam ſui profunditatem & tenebroſitatem: ita, ut etiam, quà talis, manifeſtam Mundorum productionem non potuiſſet inſtituere.

§. 3. Hinc produxit lucem de luce, per aliquod ſui veſtigium, & proſpexit naturis producendis, per lucis ſuæ amotionem, gradatim inſtitutam; quamvis ipſe ſemper maneat idem, etiamſi lucem providentiæ ſuæ variare videatur; quia ſic gradatim manifeſtavit ſcibilia, antea tenebroſa: & ita quidem, ut nemo tamen dicere queat, lucem iſtam ab ipſo eſſe ſeparatam, vel diverſam: unde Propheta dicit, quod lux cum ipſo habitet; i. e. ab ipſo evibretur, & omnia tamen maneant in unitate. Circulo ſecundo ergo repræſentatur lux Infiniti, quam agens illud liberrimum produxit per aliquod ſui veſtigium.

§. 4. Circulo tertio occurrit Syſtema veſtimenti, è veſtigio facti; quo evacuatus eſt locus pro Mundis, qui dicitur mundus primus inter mundos Æn-Sophicos. Et hanc lucem promi-

cum
ouan-
æ Sy-
riori:
.) ſub
un o-
ita ſe

E

Et

SEqu
ſum
que C
totius,
quæ e
paucis.
S
citur,
ſit in
Æn-S
mum,
vivent
ſui pr
manif
tuere.
(
ſtigiu
tione
idem,
ſic gr
quide
eſſe ſe
lux cu
mane
lux In
quod
ſ
ſtigio
mundus pri … dos Æn-Sophicos. Et hanc lucē,
promi-

BIBLIOTECA NAZIONALE V. EMANUELE III

Digitized by Google

promicare juſſit, ſub ſymbolis literarum Alphabethi, cum ipſarum combinationibus: ita, ut ſingulis claſſibus attribuantur Sephiræ & nomina Tetragrammatica. Quæ Sephiræ Syſtematis veſtimenti cum 231. portis, vel Claſſibus à priori: & 231. claſſibus à poſteriori, ſunt ſequentes. Nempe (1.) ſub Kether proponitur revolutio literæ Aleph, quatenus cum omnibus literis Alphabethi combinatur, quæ Claſſis e.g. ita ſe habet:

עב

אב גד הו זח טי כל מנ סע פצ קר שת י
אג דה וז חט יכ למ נס עפ צק רש תב ו
אד הו זח טי כל מנ סע פצ קר שת בג ד
אה וז חט יכ למ נס עפ צק רש תב גד ה
או זח טי כל מנ סע פצ קר שת בג דה י
אז חט יכ למ נס עפ צק רש תב גד הו ו
אח טי כל מנ סע פצ קר שת בג דה וז י
אט יכ למ נס עפ צק רש תב גד הו זח ו
אי כל מנ סע פצ קר שת בג דה וז חט ה
אכ למ נס עפ צק רש תב גד הו זח טי י
אל מנ סע פצ קר שת בג דה וז חט יכ יה

סג

אם נס עף צק רש תב גד הו זח טי כל י
אן סע פץ קר שת בג דה וז חט יך לם ו
אס עף צק רש תב גד הו זח טי כל מן ד
אע פץ קר שת בג דת וז חט יך לם נס ת
אף צק רש תב גד הו זח טי כל מן סע י
אץ קר שת בג דה וז חט יך לם נס עף ו
אק רש תב גד הו זח טי כל מן סע פץ א
אר שת בג דה וז חט יך לם נס עף צק ו
אש תב גד הו זח טי כל מן סע פץ קר ה
את בג דה וז חט יך לם נס עף צק רש י

Et ſic porrò per totum Alphabethum: & hæc claſſis à combinatione quaſi media vocatur אל. Vid. Librum Emek hammelech, Porta prim. cap. 5. fol. 4. cujus verba ſunt hæc: Lex prior conſtruitur è numero 231. bis ſumpto, quæ ſunt Alphabetha antrorſum & retrorſum ſcripta: proceduntque & extenduntur ſecundùm longitudinem, donec Thav veſtimenti inferius attingat finem circuli, ubi nimirum iterum incipit Æn-Soph. Et hæc vocatur Longitudo veſtimenti. Secundùm latitudinem verò attexuntur literæ יהוה centri loco; nimir. יה antrorſum, הי retrorſum: ſicut & plenitudines ejus עב סג, i.e. poteſtatis 72. & 63. antrorſum locantur: nimirum עב ſupra centrum, & סג infra illud, quæ nimirum ſunt 20. literæ; ita, ut quælibet litera cuilibet Alphabetho ſtationem & lineam ſuam confirmet: ſine hoc enim literæ ſuam non haberent firmitatem, propter nimiam Chartæ lucem, quæ eſt ipſa ſubſtantia. Atque hoc eſt myſterium: Fuit, eſt, & erit; ad denotandam firmitatem literarum, quam corroborat Nomen יהוה, ſupra dictum, in plenitudinibus ſuis, juxta Alphabetha ſupra dicta. Atque ſic מה & בן firmitatem dant 231. Alphabethis retrorſum ſcriptis: ita, ut 10. ſupra literas יה, quæ eſt vitalitas centri, quod eſt anima atque vita ipſius Turmæ Alphabethicæ, nimirum אל בם in medio; & 10. infra illud. Et nomen יהוה in 4. plenitudinibus ſuis comprehendit omnes Mundos; quoniam per עב ædificatur Mundus Aziluth, & per סג Briah, per מה autem Jezirah, & per בן Aſiah. Iſta enim ſunt radix, maſſa, fundamentum, vita, ſtabilitas, & ſtatio omnium Mundorum, qui infra ea. Et quatuor illa nomina aſcendunt ad numerum 232. qui convenit cum numero 231. adjungendo generalitatem Alphabethi אל בם.

§. 5. Et poſtquam facta erat veſtis hæc, contraxit eam Deus, ita, ut medietatem inferiorem 231. poſteriorum elevaret

Digitized by Google

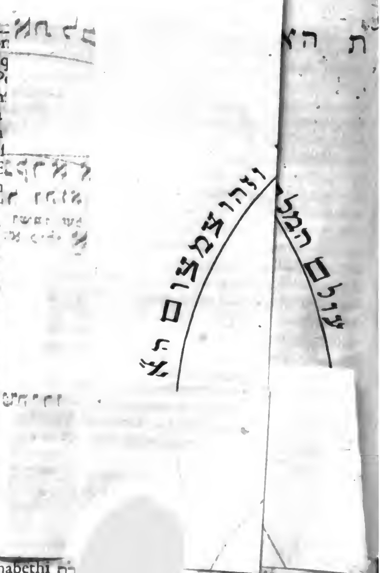
antorio-
; qui ea
gnâ veſti-
,elevavit-
m, qui eſt
a ordinis,
retur לא;
: & hoc
& 21. Me-
fœmina,
m; ſunt-
& maſcu-
tione po-
tri Alpha-
, ita no-
סג & עב
udinis יה
de quo

ód in po-
, qui eſt
pplicetur
אל ארני a

rout fuit
am, me-
vocatur
æſenta-
tur

In illo tempore, cum Deus contrap...
dietate unâ reductâ poſt medietatem
contractio prima. In ſummitate Fig

Et ſic por
natione q
melech,P
prior con
phabetha
extendun
menti in
incipit Æ
Secundùn
loco; nir
dines ejus
tur: nim
mirum ſi
betho ſta
literæ ſua
tæ lucem
Fuit,eſt,&
corrobor
ſuis, jux
mitatem
ſupra lite
que vitā
dio; & 1
bus ſuis c
ficatur M
zirah, 8
mentum
fra ea.
232. qu
tatem Alphabethi

§. 5. Et poſtqu ... ſtis hæc, contraxit eam Deus, ita, ut medie ... m 231. poſteriorum elevaret

varet poſt medietatem ſuperiorem 331. portarum anteriorum: & hac ratione evacuavit locum pro mundis; qui ea non erant capacitate, ut uti poſſent luce illâ magnâ veſtimenti hujus. Sumpſit ergo finem ejus in manum, elevavitque, usque ad ejusdem initium: nimirum ordinem, qui eſt à Lamed usque ad Thav, repoſuit poſt medietatem ordinis, ab Aleph usque ad Lamed; ita, ut poſt אֹל reponeretur לֹא; poſt בֹם pariter מֹב &c. prout planius figura edocet: & hoc modo 21. Lamedin aſcenderunt poſt 21. Alephin, & 21. Memin poſt 21. Bethin, &c. Et ſic facti ſunt mas & fœmina, nempe anterius & poſterius, adhærentia ſibi invicem; ſuntque 11. perſonæ, nimirum perſona אֹל eſt Kether, & maſculus ſub notione anterioris; & לֹא Kether, ſub notione poſterioris, & ita porrò. Et ſicut medietas veſtimenti Alphabethi poſterioris aſcendit poſt medietatem primam, ita nomina מֹה & בֹן, quæ ſunt 19. Literæ, abierunt poſt עֹב & סֹג, quæ ſunt 20. literæ: unde patet, quòd Jod plenitudinis הֹי ultimi in סֹג reſidua manſerit infra, citra conſortem: de quo part. II. Appar. p. 150. Theſ. 6.

§. 6. In hac Tabula hoc etiam notandum, quòd in poſterioribus ad Gebhuram referatur Combinatio פֹו, qui eſt numerus nominis אלהים 86. Item, ad Tiphereth applicetur combinatio צֹו, qui eſt numerus duorum nominum אל ארני 97. additâ unitate.

Figura IX.

§. 1.

FIgurâ hâc repræſentatur mundus veſtimenti, prout fuit illo tempore, cum Deus conduplicaret veſtem ſuam, medietate unâ reductâ poſt medietatem alterius; quæ vocatur contractio prima. In ſummitate Figuræ autem repræſentatur

tur litera ultima ת, quaſi extremitas perſonæ כת, quæ eſt Malchuth mundi veſtis, cujus pedes extenduntur in Aërem primum pro neceſſitate mundi: de quibus vide latiùs Emek hammelech ſect.2. c.7. Intra quadratum autem repræſentatur locus vacuus, qui vocatur ſpatium primum, ſive veſtigium ſupremum. Eſtque Mundus ſecundus è Mundis Æn-Sophicis: de quibus omnibus ſic loquitur Autor Libri Emek Ham-Melech, Section. 2. Cap. 2. fol. 11. b. Locus iſte vacuus erat quadratus: & vocatur ſpatium primum; quia primum eſt inter omnia. Et in Sohar vocatur אוירא קדמאה aura vel ſpatium primum. Item, רשימו עילאה ſeu veſtigium ſublime. Et quia fundamentum lucis veſtimenti deſumptum eſt ex Tetragrammato; juxta quatuor ejus plenitudines, quæ ſunt radix, cardo & maſſa quatuor Mundorum אביע, correſpondentium quatuor literis ejus: hinc apex ſummus correſpondet Mundis Æn-Soph. Item capit. 3. cùm è quatuor literis prodeant quatuor plenitudines עב סג מה בן, unde creati ſunt Mundi אביע; ideo locus iſte eſt quadratus. Hinc in quatuor Angulis reperiuntur quatuor plenitudines Tetragrammaticæ, quæ ſupereminent & apparent ſupra circulum כדור הטהירו Sphæræ ſplendoris, quæ extat in medio ejus. Et Sphæra iſta eſt circularis: ſpatium primum autem quadratum, quod à Philoſophis vocatur anima Mundi. ib. cap. 4. Item porrò capite 5. Nomen autem ſpatii primi eſt יגמם, id eſt, tredecim Memin: ſicut enim Mem Clauſum comprehendit omnia; ſic aër hic primus omnia ambit. Et quia aër primus tenuis admodum eſt & circundatus ab Æn-Soph; hinc vocatur מם, cujus plenitudo ipſi literæ ſimilis eſt, citra omnem diſcrepantiam; ſicut nulla etiam eſt diverſitas inter Æn-Soph, & id, quod ipſi vicinum eſt, ipſique adhæret. Habet autem tredecim literas, quoniam ſit ex Jod, quod eſt opifex Sancti illius benedicti. Jod autem ita factum

Digitized by Google

factum eſt, ſicut dicit R. Schimeon Jochaides multis in locis: Apex ſuprà, apex infra, & corpus in medio: i. e. punctum ſuperius, punctum inferius, & inter hæc, medium. Et competit aëri primo portio quædam de Jod ſupra dicto, ex nomine ןס: Unde patet, quod juxta 3. notiones partium Jod, tria nomina Tetragrammatica ſimplicia hic extent, quæ ſunt 12. literæ; & ſi addas totum, quod denotat Æn-Soph, qui ipſas compingit, habebis 13. literas. Et iſtæ tredecim literæ radix ſunt omnium tredenariorum, quæ deinde occurrunt in mundo diſpoſito; ut ſunt 13. diſpoſitiones Barbæ *Arich Anpin*; & 13. quæ in Seir Anpin, cùm ex *Arich Anpin* 4. in ipſum deſcendunt: nam aliás Seir Anpin non niſi novem habet: & è Seir Anpin deſcendunt in Malchuth. Malchuth enim non niſi 6. diſpoſitiones habet, juxta id, quod ſcribitur 1. Reg. 10, 19. Sex gradus erant ſolio. Et iſtæ non competunt ipſi ſub myſterio barbæ; ipſa enim barbam non habet: ſed ſub notione diſpoſitionum ipſius. Et ab illa promanant deorſum in Mundum Briah; unde 13. fluvii balſami puri, qui ſunt merces bona juſtorum. Item capite 6. Jam ſcito autem, quòd aër primus totus ſit אַיִן, quoniam non eſt factus niſi per privationem & ſublationem lucis dimidii veſtimenti, quod veſtigium ibi reliquit, ſicut diximus. Et iſtud veſtigium eſt אַיִן non-Ens: & tamen reſpectu non-Entis ſimpliciter ita dicti, quod antea aderat, vocatur Ens; Nec tamen eſt ens perfectum, ſed tantùm ſpatium aëreum, quod non percipitur, imò ne videtur quidem: Lux enim quamvis non percipiatur, ad minimum tamen videtur: ſed aër iſte abſtrahit ab utroque, & nec percipitur, nec videtur.

Figura X.

§. 1.

HIc repræſentatur Syſtema veſtimenti conduplicati: In quo locatus eſt Adam primus occultus, qui circundat ſplendorem dictum: habetque decem circulos, & decem interſtitia, de quibus in Emek hammelech, ſect. 4. c. 6.

§. 2. Sequuntur autem intra circulos; decem Sephiroth Sphæræ & orbis Syſtematis Tehiruthici, ſeu ſplendoris & eorum, quæ ex hoc producta ſunt, de quibus in Emek hammelech ſect. 5. c. 3. verba ſunt hæc: Sphæra ſplendoris eſt finis graduum occultorum, & in ſe comprehendit 10. colores, quæ ſunt 10. ejus Sephiroth: Suntque ipſa ſubſtantia ejus, & ſcaturiunt è medio caliginis, cujus meminit Liber Fons Sapientiæ, quem compoſuit Moſes Magiſter noſter ſ. q. p. Caligo autem nihil eſt aliud, niſi occultum abſolutè. Ibi autem dicitur, quæ ſint iſtæ: Lux de luce, Splendor de ſplendore, Fulgor de fulgore. Id & ſcito, quod אור Lux præſtantior, quàm זוהר ſplendor; & ſplendor præſtantior quàm זיו fulgor. Appellat autem primam lucem mirabilem, quæ eſt Kether: & ſecundam נסתר occultam, quæ eſt Chochmah; & tertiam, coruſcantem, quæ eſt Binah. Et ſenſus eſt: tres primas illas ſine dubio eſſe Kether, Chochmah, Binah, atque æquales; quoniam in tribus illis, vas & ſubſtantia unum & idem ſunt: & ſimul concreſcunt, nec ſeparantur. Ulteriùs, quartam vocat lucem ſubtilem & claram; & hic eſt ſplendor de luce. Quintam, lucem clarefactam; quæ eſt lux de ſplendore. Et hæ ſunt Gedulah & Gebhurah, quæ proveniunt è coruſcatione Coronæ & Sapientiæ ſimul ſumptarum. Et ſplendor de luce præſtantior eſt, quàm lux de ſplendore, quia omnia judicanda ſunt ſecundùm Fundamentum. Atque ſic in prima vas eſt ſplendor, & ipſa ſubſtantia,

us
m
e.
e,
m
fi-
ır,
ıt.
ſt
ui
ıe
ır
'è
o
ı.
ı-
i-
l-
é
s

HIc repr
quo lc
ſplendoren
terſtitia, c
§. 2.
Sphæræ &
rum, quæ
melech ſeć
nis graduu
res, quæ ſ
jus, & ſe
Fons Sapie
q. p. Cali
Ibi autem
ſplendore
præſtantio
quàm יי fi
quæ eſt Ke
mah; & u
tres prima
atque æqu
unum & ie
Ulteriùs, q
ſplendor c
lux de ſpl
proveniur
ptarum.
ſplendore,
tum. At

tarr-
tia,

Digitized by Google

31
us
im
ce.
e,
m
fi-
it,
it.
ſt
ui
ie
ir
'è
o
n.
r-
i-
l-
&
s

BIBLIOTECA NAZIONALE · VITT. EM. III

Digitized by Google

H
ſplen
terſti

Spha
rum
mele
nis g
res,
jus ,
Fons
q. p.
Ibi a
ſpler
præſ
quàr
quæ
mah
tres
atqu
unu
Ulte
ſple
lux
prov
ptar
ſple
tum

Google

tia, Lux in altera, ordine inverſo: atque ita in omnibus ſpecialibus & partibus; quarum fiet mentio. Porrò, ſextam appellat lucem ſplendentem: atque hic eſt fulgor de luce. Septimam, lucem depuratam, & hæc eſt lux de fulgore, i. e. è coruſcatione Coronæ & intelligentiæ ſimul ſumptarum producitur Tiphereth; quæ ſplendeſcit de Chochmah, ut filius ſubjectus patri ſuo: & Nezach lux depurata, quaſi dicat, argento fuſo ſimilis, in quo ſcoriæ nullæ immiſtæ ſunt. Deinde octavam vocat lucem claram & clarefactam, qui eſt fulgor de ſplendore: nonam autem lucem fulgidam, qui eſt ſplendor de fulgore. Senſus eſt, quòd ex coruſcatione Sapientiæ & Intelligentiæ, ſimul ſumptarum, producatur Jeſod, combinans Latera & Hod, בהיר fulgens in æthere, è phraſi fulgentiſſimæ albedinis; quæ tamen non usque adeo defecata. Tandem decimam vocat lucem נוגה ſerenam. Et hæc eſt claritas de claritate. Senſus eſt, quod ex coruſcatione trium primarum, quæ ſunt lux ipſa ſeptem inferiorum affulgens iis, producatur ignis niger, nempe Malchuth, finis ultimarum, ex igne albo nempe Binah, quæ eſt ultima primarum, unde in hac vas & ſubſtantia æquales ſunt.

§. 3. In medio autem eſt nomen ipſius Sphæræ Tehiruthicæ ſeu ſplendoris, quæ ambit omnes mundos ſub Adamo Primo occulto. Vide Theſes Cabbaliſticas Apparat. P. II. pag. 150. Theſ. 5. ſeqq.

Figura XI.

§. 1.

PRoducto (1.) veſtimento; (2.) factâque ejus conduplicatione, (3.) ut relinqueretur locus Mundorum, qui dicitur אויר קדמון: (4.) productoque intra iſtum Adamo Primo occulto,

occulto, (5.) & intra hunc naturâ illâ ſplendidâ, quæ טהירו dicitur, quam agens illud ſummum liberrimum produxit per literam Jod plenitudinis He ultimi Tetragrammati ס״ג; quæque circundat omnes mundos, quotquot reperiuntur ſub Adamo Primo occulto, à ſummo ad imum, ad illum usque locum, ubi iterum incipit Æn-Soph: deinde (6.) intra hanc Sphæram ſplendidam emanare fecit decem Sephiras Mundi Tohu.

§. 2. Mundus autem Tohu diſtinguitur in tres Sephiras ſuperiores, & ſeptem inferiores. Et ſeptem quidem inferiores confractæ ſunt.

§. 3. Sed Kether non quidem confracta fuit: ſed paſſa eſt aliquam debilitationem virium; quia non potuit ſufferre omnem lucem intra ſe ſuſceptam: & ab illa deſcenderunt decidua quædam, quæ aſſervantur pro ſeculo venturo in uſum Roris, ad reſuſcitandum mortuos.

§. 4. Sed Chochmah & Binah paſſæ ſunt fiſſuras quasdam ad inſtar tritici vel hordei. Namque & חכמה eſt 22. Numerus literarum in genere, quæ ipſa generalitas quoque non minus paſſa eſt aliquid; quam ipſæ literæ, quæ ſunt vaſa, planè confracta. Vid. Emek Ham-Melech Sect. 6. cap. 14. & ſeqq.

§. 5. E ſeptem autem inferioribus confractis fragmenta deſcenderunt; & effecerunt tres turmas ſive ſpecies rigorum vel juris, in loco illo, ubi nunc eſt בי״ע; quæ vocantur בני אלהים filii Elohim. Lux autem interior reverſa eſt ſurſum.

§. 6. E fragmentis autem dictis fabricatus eſt mundus foraminis Abyſſi magnæ. Et iſta fragmenta ſunt Radix mali, ut eſſet liberum arbitrium in Mundo hoc, qui tam bonus eſt, quàm malus. Et huc pertinet illud Rabbinorum: Deus exſtruxit Mundos, eosque iterum deſtruxit, &c.

Figura

Digitized by Google

x Coro-
aſi non
n *Arich*
5 6. Th.

t, crea-
s Syſte-
בהבראו

MIN,
ש; qui
epicta:
רישא,
Arich,

nas vel
as cum
appin-
nium.
(4.) ר,
פ lana
id eſt,
חוטמא
na, in

ש *A-*
eſt, per
yſtalli-
nus

BIBLIOTECA NAZIONALE

occult
טהירו d
duxit p
ti סֹג;
untur
illum
(6.) i
Sephi
§
ſuperi
ores c
§
eſt ali
re om
decid
Roris

dam :
Num
non
ſa, p
& ſeq

deſce
vel ju
הים:
ſurſu

fora
li,ut
eſt,
exſtr

z.

Figu

Figura XII.

§. 1.

DEinde emanavit (1.) Adam Kadmon ſecundus ex Corona Coronæ (2.) רישא דאין ſeu caput, quod quaſi non eſt, è Chochmah Coronæ: & (3.) רישא דאריך Caput in *Arich Anpin*, è Binah Coronæ. Vid. Apparat. P. II. p. 155. 156. Th. 55. 56. 57. 58.

§. 2. Deinde autem reſtaurabat, quod deſtruxerat, creabatque è decem Sephiris vel punctis quinque perſonas Syſtematis Aziluthici, de quibus dicitur Geneſ. 5, 2. בהבראם per quinque creavit eos.

§. 3. Ex Kether autem formatus eſt ATTIK JOMIN, (qui repræſentatur ſub circello,) qui eſt *Arich Anpin*; qui in ſe continet tria illa capita, è regione faciei ejus depicta: nempe רישא דלא, Caput, quod non cognoſcitur: רישא דאין, caput, quod quaſi non eſt: & רישא דאריך, ſeu caput דז *Arich*, per decades ſuas Sephirothicas diſtincta.

§. 4. Formabat autem in capite ejus ſeptem formas vel partes capitis, (Vide figuras duas parvas Sephirothicas cum appictis literis ſeptem Tikkunim; & ad locum Kether appinge literam ג.) quales ſunt (1.) ג, i. e. גולגלתא, cranium. (2.) ט, ſeu טל Ros. (3.) ק, i. e. קרומא ſeu meninx. (4.) ר, i. e. רעוא benevolentia, ſeu frons. (5.) ע, i. e. עמר נקי lana pura, ſeu capillus tredecim cincinnorum. (6.) ע׳, id eſt, עינא פקיחא oculus apertus, & tandem (7.) ח, i. e. חוטמא naſus: de quibus omnibus prolixè agitur in Idra magna, in Sohar Naſo fol. 61. col. c. ſeqq.

§. 5. Et ecce (1.) cranium factum eſt ex Corona דז *Arich Anpin*, & corona capitis ejus, quod quaſi non eſt, per Chesed Malchuth דז Adam Kadmon; & (2.) Ros cryſtalli-

nus factus eſt ex Chochmah τῶ Æn & *Arich*, per Gebhuram Malchuth Adami Primi: & (3.) Membrana auræ tenuis facta eſt ex Binah τῶ *Arich Anpin*, per Tiphereth τῆς Malchuth Adami Primi: Et (4.) benevolentia benevolentiarum facta eſt ex Cheſed & Nezach τῶ Æn & *Arich*, per Nezach τῆς Malchuth Adami Primi. Et (5.) Lana pura facta eſt ex Gebhurah & Hod τῶ Æn & *Arich*, per Hod τῆς Malchuth Adami Primi: & (6.) Oculus apertus factus eſt ex Daath, & Tiphereth, & Jeſod τῶ Æn & *Arich*, per Jeſod τῆς Malchuth Adami Primi & (7.) Naſus, qui dicitur פרדשקא factus ex Malchuth τῶ Æn & *Arich*, per Malchuth Adam Kadmon. Et hoc eſt caput, quod illuminat totum Mundum Aziluthicum. Et crines ejus extenduntur ex Tikkun Lanæ puræ.

§. 6. Sed tredecim Tikkunim vel formæ & partes Barbæ τῶ Æn & *Arich*, deſcribuntur Textibus ſacris; nempe in Propheta Mich. c. 7, 18. extant partes Barbæ in Æn, prout tredecim cognomina miſerandi Exod. 34, 6. pertinent ad Barbam in *Arich*, quorum ordinem exhibet figura. Confer Fig. 3. §. 5. & Fig. 6. §. 5.

§. 7. Deinde facti ſunt Abba ve Imma, quos barba contegit extrinſecus: ſuntque duæ partes חצר ſeu octava, & נקה ſeu decima tertia: quoniam barba dependet usque ad foveam pectoris in *Arich*; quousque etiam pertingunt Abba ve Imma, ut docet figura.

§. 8. Quandoque autem, tempore nimirum benevolentiæ, cum nos bonis noſtris operibus elevamus aquas fœmininas; Pater & Mater copulantur per colliſionem duarum dictarum influentiarum, octavæ & decimæ tertiæ: & exhinc generantur duo cerebra, uniunturque in duas coronas, prodeuntes ex conformationibus capitis & Barbæ, per duas influentias dictas. Et tunc manifeſtantur duæ perſonæ יס, Jiſraël Sabba, & תב ſeu Tebhunah; quæ inveſtiunt τῶ *Arich* à

fovea

Digitized by Google

:heſed,
Patris &

erſona
rodiit
:ir, ubi
rſum.
o, ab
ctoris,
matæ
tam
, &
erunt
u ejus

ldam,
h, cu-
igiſſe

ſtica;
l non
tram
10. 5.
ones
un-
de

Digitized by Google

nus fa
Malch
facta e
chuth
rum f
zach
eſt ex
chuth
Daatl
Malcl
factus
KADN
Azilu
puræ.

τῦ Æ
Prop
trede
Barb
Fig.3

git e
ſeu
pect
ut d

lent
min
dict
gen
deu
ſlue
Jiſr

fig:13.

fovea pectoris ejus, & porrò deorſum. Pater autem & Mater ſunt Chochmah & Binah Syſtematis Aziluthici.

§. 9. Sed è ſex Sephiris ſequentibus, nempe à Cheſed usque ad Jeſod, fit perſona Seir Anpin, per congreſſum Patris & Matris.

§. 10. Et è puncto Malchuth Mundi Tohu fit perſona Leæ, & ſub illa Perſona *Rachel*: nempe *Rachel* prodiit poſt עִיבּוּר ſeu ſtatum uterinum primum; juncta ז״א Seir, ubi vocatur *Jaacobh*, à tergo, à fovea pectoris, & porrò deorſum. Leah autem prodiit cum ipſo è ſtatu uterino ſecundo, ab initio cervicis, & loco oſſiculi לוז, usque ad foveam pectoris, ubi caput *Rachelis* eſt. Ambæ autem cum ipſo formatæ ſunt, quatenus concipitur adhuc ſubſtitiſſe in Utero, tam primo, quàm ſecundo, inque infantia prima & ſecunda, & adoleſcentia prima & ſecunda. Deinde autem prodierunt quinque benignitates, & quinque rigores pro congreſſu ejus cum Uxore.

§. 11. Deinde autem factum eſt diaphragma quoddam, quaſi velum inter mundum Aziluth, & Mundum Briah, cujus locum, ſicut & locum קליפות, hic ſolummodo attigiſſe ſufficiat.

Figura XIII.

§. 1.

Hic incipit Tabula nova, quæ eſt arbor Tertia Cabbaliſtica: ubi num. (1.) denotatur lux Infiniti, (2.) caput, quod non cognoſcitur (3.) locatur *Arich Anpin*, & quidem ad dextram primò: de cujus formatione vid. Apparat. P. I. p. 636. no. 5. quod nempe ſibi ſelegerit omnes Nekudoth, ſeu notiones punctorum nominis מה, ſeu gradum ejus Chochmah: unde

de factum eſt myſterium maſculi in *Arich Anpin*, ad partem ejus dextram: ita, ut omnes ſitus, tam partis anterioris quàm poſterioris, qui in latere dextro, ſint de nomine מֹה, & tantùm ſexus maſculini. Sed no. 3. ad ſiniſtram locato, denotatur pars fœminina in *Arich Anpin*, quæ latus ejus ſiniſtrum occupat: ſibique ſelegit ſtructuram ſuam de nomine בֹּן, nempe quinque inferiores coronæ nominis בֹּן, quæ ſunt à Tiphereth, & porrò deorſum: unde totum latus ſiniſtrum, tam quoad partem anteriorem, quàm quoad poſteriorem provenit de nomine בֹּן, & notionem habet ſolummodo fœmininam. (4.) Sed de parte infima nominis מֹה extenduntur in *Arich Anpin*, ſeptem partes capitis גֹּט קרע פה, de quibus ſupra figura 12. §. 4. (5.) cùm paulò interius ATTIK ſibi ſelegiſſet coronam nominis מֹה: & de nomine בֹּן quinque primas Sephiræ Kether; & tres primas Chochmæ, & quatuor primas Binæ: Et ſeptem Coronas ſeptem inferiorum. Vid. Apparat. P. I. p. 636. §. 4. (6.) apparet in capite *Arich* diſcriminatio capillorum: (7.) benevolentia benevolentiarum, ſeu frons de Jeſod ATTIK JOMIN. (8.) ſunt tredecim cincinni, qui ſunt quaſi veſtis 13. albedinum cerebri in ATTIK JOMIN; de quibus in Idra; nempe Lana munda, ubi capilli copioſi dependent æqualiter. (9.) Oculus è נֹה in ATTIK JOMIN. (10.) Naſus è Malchuth. (11.) Corona in *Arich*, ſeu cranium fit ex Cheſed *Arich Anpin*, eſtque quaſi Neſchamah, & ambiens ſuperior in *Arich*: dividitur autem in tres conceptus: quorum primus eſt lux interna; eſtque Tetragrammaton עֹב, (quod ſemper Neſchamæ naturam habet.) ſed ita: ut literæ tantùm fundamentales punctentur, nempe Jod per Cholem, He per Zere, vav per Kamez & He iterum per Zere, h. m. יוֹד הֵי וָיו הֵי: reliquis literis ſine punctis manentibus. Secundus eſt lux ambiens

biens etiam Tetragrammati עֹב, ſed ita, ut punctentur omnes literæ, hoc tamen modo: ut e.g. omnes tres literæ in יוֹד punctentur per Cholem, & ambæ in הֵי per Zere; & omnes in וָיָו per Kamez; & ambæ הֵי ultimi per Zere. Tertius eſt ambiens ſuperior etiam עֹב, ſed ita punctatum, ut literæ fundamentales habeant puncta ſua ordinaria Cholem, Zere, Kamez, Zere: ſed reliquæ literæ plenitudinis omnes punctentur per Kamez, h.m. יוֹד הֵי וָיו הֵי: & hæc eſt corona in *Arich*, ſub notione ipſius lucis. Sed ſimiles tres conceptus etiam reperiuntur in vaſis iſtius cranii: ſuntque tria etiam nomina jodata, ſed ex אהיה; quia אהיה eſt vas & receptaculum nominis ידוד: Puncta autem hic adhibentur eadem quæ in prioribus: & eodem modo repræſentant partem vaſis internam, ambientem, & ambientem ſupremam. Suntque 1. הֵי יוֹד הֵי 2. אֶלֶף הֵי יוֹד הֵי 3. אֶלֶף הֵי יוֹד הֵי.

(12.) Caput ſecundum eſt meninx ſubtiliſſima, quæ eſt quaſi ſpiritus, & pariter dividitur in tres conceptus ſupra dictos; ſed ita, ut tria Tetragrammata ſint סג; puncta verò ut prius; niſi quod loco Zere nunc ſubjiciatur Sægol, h. m. 1. יוֹד הֶי וָאו הֶי 2. יוֹד הֶי וָאו הֶי 3. יוֹד הֶי וָאו הֶי. Qui modus etiam occurrit in vaſis, quæ ſunt tria אהיה ut priora cum punctis, ut antea; nimirum per Sægol.

(13.) Caput tertium eſt cerebrum occultum in *Arich* de Gebhurah in ATTIK JOMIN: quæ quaſi eſt Nepheſch & lux interna trium capitum; habetque tria Tetragrammata מה punctata ut priora; ſed ita, ut loco Zere ſit Sægol, & loco Kamez Pathach. Eodemque modo in vaſis ejus, ubi eſt אהיה Alephatum, & puncta ſicut Tetragrammatica. Et hæc ſunt 18. nomina, juxta numerum חי, quia abhinc affluit vita omnibus mundis. Vid. Ez Chaijim Manuſcript. Tract. Injan Parzuph *Arich Anpin*, P.II. cap. 5.

(14.) Et hæc ſunt Kether, Chochmah, Binah ſcaturiginum ejus, contenta intra Kether, Chochmah, Binah in *Arich Anpin.*

(15.) Eſt ſemita recta à Naſo usque ad os. (16.) Os ipſum (17.) Hic incipit Barba cum textibus Exod. 34, 6. ſupra jam aliquoties deſcriptis: vid. Figur. 6. §. 5. & continuatur usque ad numerum (29.) (ſic corrigendum eſt ſphalma in Figura, ubi loco 29. 59.) Et hæc eſt pars Barbæ ſanctæ, quæ ſuperintegit Perſonas Patris & Matris; & hucusque etiam pertingit Jeſod in ATTIK JOMIN fœmininum: nam maſculinum percurrit per totum Jeſod in Seir Anpin. (30.) Eſt guttur in *Arich Anpin*, nempe Binah ejus: & abhinc provenit Corona Patris & Matris.

(31.) Eſt humerus dexter in *Arich Anpin*: quô refertur nomen יה ejusque plenitudo duplicata, h. m. יי וו דד הה יי; eſtque canalis gradus Chochmah. (32.) eſt humerus ſiniſter in *Arich Anpin*; quò pertinet nomen יה, eodem modo, ſed alia punctatione; ut: יי וו דד הה הי. (33.) Brachium dextrum in *Arich Anpin*, cum dimidia tertia Tipherethica ſuperna, à parte dextra, quæ veſtitur à Patre. Nam Pater dependet à Cheſed. Intra duos circulos autem repræſentatur Gedulah originalis, procedens in corpus Patris; ex qua deinde fiunt cerebra in Seir Anpin.

(34.) Brachium ſiniſtrum in *Arich Anpin* cum dimidia tertia Tipherethica inferiore, ex parte ſiniſtra, quæ veſtitur à Matre. Nam Mater dependet à Gebhura, & intra duos circulos repræſentatur Gebhurah originalis, procedens in corpus Matris: ex quâ deinde fiunt cerebra in Seir Anpin. (35.) Ex hoc loco proveniunt quinque Chaſadim pro Patre. (36.) Ex hoc loco proveniunt quinque Gebhuroth pro Matre. (37.) denotantur benignitates Jeſodicæ in ATTIK JOMIN verſus dextram, modo tecto. (38.) Exhinc prodit Jiſraël Sabha,

loco

Digitized by Google

loco benignitatum manifeſtatarum. (39.) denotatur Gebhurah in ATTIK JOMIN verſus ſiniſtram, in propatulo. (40.) Abhinc prodit Tebhunah, loco benignitatum manifeſtatarum. (41.) denotatur Tiphereth in *Arich Anpin.* (42.) pectus in *Arich Anpin.* (43.) fovea pectoris in *Arich Anpin*: & hucusque extenditur *Arich Anpin*, & deinde veſtitur à Jiſrael Sabha & Tebhunah. (44.) Hic incipit Seir Anpin. (45.) eſt Tiphereth originalis, duæque ejus Tertiæ, procedentes in Patrem & Matrem, Jiſraëlem Senem & Tebhunam; unde Cerebra pro Seir Anpin. (46.) Cheſed & Gebhurah nominis מה vocantur quinque Chaſadim. (47.) Cheſed & Gebhurah nominis בן vocantur quinque Gebhuroth. (48.) eſt crus dextrum in *Arich Anpin*, cum dimidia Tertia Tipherethica inferiore, ex parte dextra: quæ veſtiuntur à Seir Anpin, qui provenit à Nezach. Et hæc eſt Nezach originalis, procedens in corpus Patris; unde fiunt cerebra pro Seir Anpin. (49.) Crus ſiniſtrum in *Arich Anpin*, cum dimidia tertia inferiore, ex parte ſiniſtra: quas veſtit uxor ejus *Rachel*, quæ provenit ab Hod. (50.) Eſt Jeſod in *Arich Anpin*, quod eſt Cheſed & Gebhurah, notionis maſculinæ & fœmininæ. (51.) His locis ulterius deſcribitur Jeſod in *Arich*, prolongatum cum Jeſod Patris; intelligitur enim notio maſculi: quia Jeſod fœmininum jam ceſſavit in pectore. Et hoc eſt Jeſod originarium, quod procedit in corpus τȣ̃ Seir Anpin: unde fiunt cerebra pro uxore ejus. (52.) Hoc loco eſt fundus Syſtematis Aziluthici, & hucusque pertingunt pedes in *Arich Anpin.*

Figura

Digitized by Google

Figura XIV.

§. 1.

EST altera pars Tabulæ præcedentis, generaliter repræſentans omnes perſonas Aziluthicas: nam (52.) repræſentatur lux in Æn-Soph, Mundusque Aziluthicus; & intra canalem, caput, quod ignoratur; & deinde *Arich Anpin*: ejusque Corona: item cerebrum interius: (53.) autem repræſentatur Binah ad guttur in *Arich*: nempe influentia ſancta, quæ ſuperintegit Patrem & Matrem, deſcenditque usque ad foveam pectoris ejus; eſtque quaſi oleum pro Capite in Seir Anpin.

(54.) Perſona Patris; & usque ad numerum (65.) deſignantur illius Sephiræ, quarum ultima עטרה ſeu corolla; & huc referuntur cerebra imaginis Paternæ. (66.) eſt perſona Matris, & usque ad (77.) illius Sephiroth; & huc referuntur cerebra imaginis Maternæ. (78.) Jiſraël Sabha; & usq; ad (89.) illius Sephiræ, quarum ultima eſt עטרה ſeu corolla. (90.) Eſt Perſona Tebhunæ, & usque ad (101.) illius Sephiroth. (102.) Repræſentatur Perſona Seir Anpin, qui vocatur Jiſraël puer. (103.) Corona ejus (104.) Chochmah. (105.) Binah. (106.) Daath. (107.) Gedulah. (108.) Gebhurah. (109.) Tiphereth, quæ abhinc & porrò deorſum vocatur Jeſchurun. (110.) Nezach (111.) Hod (112.) Jeſod (113.) Halitus, qui exit ex Jeſod. (114.) Repræſentatur Perſona Leah; & usque ad numerum (125.) deſignantur illius Sephiroth. (126.) autem perſona Jaacobh; & usque ad (137.) illius Sephiræ, quarum ultima eſt עטרה ſeu corolla. (138.) eſt Perſona *Rachel*; & usque ad (149.) ſunt illius Sephiroth. (150.) Hoc loco eſt fundus Syſtematis Aziluthici, qui eſt loco ſcabelli pedum omnium 12. perſonarum ſimul: Et abhinc

Digitized by Google

tum, Je-
templis
conditus,

ic autem
אד plenè
קסא 161.
קג 143.
קנא 151.
ſt in de-
ע, cujus
tur קסא
ה & אל
t hic eſt
umerus
odus
יהוה 26.
inis כו
hic eſt

Tetra-
tudinis
יוד.
mpe 1.
Præter
es alias,
No-
men

[library stamp: BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III]

Digitized by Google

ESt alter
tans on
tatur lux i
canalem,
ejusque Co
præſentatu
cta, quæ ſ
foveam pe
Anpin.

(54.)
gnantur il
huc feren
Matris, &
cerebra in
illius Seph
Eſt Perſon
(102.) F
Jiſraël pu
Binah. (1
(109.) Ti
Jeſchurun
Halitus,
Leah;
phiroth.
illius Seph
eſt Perſo
roth. (15
eſt loco ſ

um, Je-
templis
onditus,

ic autem
אר plenè
קס 161.
קי 143.
קנא 151.
ſt in de-
, cujus
tur קסא
ה & אל
t hic eſt
umerus
odus
יהוד 26.
inis כו
hic eſt

Tetra-
tudinis
יוד.
mpe 1.
Præter
es alias,
No-
men

qu

BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EM. III NAPOLI

Digitized by Google

ESt alte
tans or
tatur lux i
canalem,
ejusque Co
præſentati
cta, quæ
foveam p
Anpin.

(54.
gnantur i
huc refer
Matris, &
cerebra i
illius Sep
Eſt Perſo
(102.)
Jiſraël p
Binah. (
(109.) T
Jeſchuru
Halitus,
Leah;
phiroth.
illius Se
eſt Perſ
roth. (
eſt loco

inc fit ſeparatio, & fiunt tria Syſtemata, Briathicum, Jethicum & Aſiathicum; unum infra alterum, in templis alatiis ſuis: Dominus autem ſingularis eſt abſconditus, nibusque dominatur.

Figura XV.

§. 1.

Igura 15. jam expreſſa eſt P. II. Apparatus ad p. 7. hic autem adhuc addimus paucula hæc. (1.) quòd nomen אהיה plenè batur tripliciter: nempe, ut exſurgat numerus קסא 161. c modo: אלף הי יוד הי: deinde numerus קמג 143. c modo: אלף הא יוד הא: & tandem numerus קנא 151. c modo: אלף הה יוד הה: Horum uſus etiam eſt in deibendo ſtatu uterino ** Seir Anpin; ubi vox עיבור, cujus merus eſt 288. tripliciter deducitur. 1. ſi ſumatur קסא 1. & בן 52. & tres partes nominis אלהים, nempe אל & ה ים: item porrò עב. 72. exſurget numerus 288. Et hic eſt odus ** עיבור primus. 2. ſi ſumatur קנא 151. & numerus א 65. & עב 72. itidem erunt 288. Et hic eſt modus ** עיבור ſecundus. 3. ſi ſumantur קמג 143. & מה 45. & ידוד 26. duæ univerſalitates una nominis מה, & altera nominis בן . exſurget רין, & addito עב 72. erunt 288. Et hic eſt odus ** עיבור tertius.

(2.) Nomen עב immutabile eſt, cùm cœtera Tetraammatica diverſimodè varientur. Et ejus plenitudinis enitudo eſt hæc: יוד ויו דלת - הי יוד - ויו יוד ויו - הי יוד.

(3.) Sed nomen סג tres habet variationes, nempe 1. יוד הי ויו הי. 2. יוד הי ואו. 3. יוד הא ויו הא. Præter as variationes hoc nomen סג duas habet plenitudines alias, uarum una habet numerum סב 62. & altera סז 67. Nomen

men autem סג duas habet variationes. 1. יוד הי וו הי. 2. יוד הה ויו הה. Et ſimiliter nomen סו variatur; v. g. יוד הה ויו הי. Et יוד הי ויו הה.

(4.) Nomen מה tres habet variationes ſub numeris מד 44. מח 48. & מט 49. מד eſt יוד הא וו הא. מח eſt יוד הא וו הה vel יוד הה וו הא. מט eſt יוד הא ואו הה. vel יוד הה ואו הא. Et nomen מט refertur ad Leah, ſicut nomen מח eſt in Cheſed Seir Anpin.

(5.) Nomen בן reperitur in חבר Uxoris, habetque quatuor variationes גן 53. דן 54. זן 57. חן 58. גן eſt triplex 1. יוד הי וו הא. 2. יוד הא וו הי. 3. יוד הה ואו הה. Deinde דן etiam eſt triplex: nempe 1. יוד הי ואו הא. 2. יוד הא ואו הי. 3. יוד הא ויו הא. Porrò זן eſt duplex 1. יוד הי וו הה. 2. יוד הה וו הי. חן eſt quadruplex 1. יוד הי ואו הה. 2. יוד הה ואו הי. 3. יוד הא ויו הה. 4. יוד הה ויו הא.

(6.) Jam: ad Coronam Aziluthicam refertur apex literæ Jod: Ad Chochmah ſeu Patrem, י & nomen עב: ad Binah ſeu Matrem, ה & nomen סג; ad Jiſraël Sabha, nomen סו 67. & duæ ejus variationes: ad Tebhuná, nomen סב 62. & duæ ejus variationes: ad Tiphereth ſeu Seir Anpin, Vav: ad illius Chochmah, nomen עב: ad illius Binah, nomen סג; ut & nomen עב, ſed h. m. nam סג per ſe eſt 63. & decem literæ ſunt 73. & Aleph ſuperfluum eſt cerebrum, quod ſervit ad ulteriorem perfectionem τῷ Seir Anpin. Et huc etiam pertinet nomen בן, quod etiam aſcendit ad 72. ſi nempe computetur numerus ejus 52. & 20. literæ ulterioris ejus plenitudinis, hoc modo: יוד וו דלת הה הה וו וו הה הה. Ad illius Tiphereth pertinet nomen מה: & hoc etiam reducitur ad עב; ſi ad מה 45. addatur 26. numerus Tetragrammati ſimplicis, & Aleph, quod eſt cerebrum in Seir Anpin; ex quo perficitur

refer-
odo :
tinet
dem,
אלף·
ס: &
יוד ·ף

erdos
&pun-
iolem
; Ka-
ectum.
t Mal-
torem

nitum
edictú.
, quæ
gradus
. (c.)
MIN,
iah,ſeu
phira-
Kether
amah,
ſt Lux
ocatur
Pater

Digitized by Google

men a

יו הה

יו הה

(

44. וה

וו הה

וו הא

eſt in (

(

tuor

וו הא

רן etia

3. א

ה וו הי

3. וה

Jod:

Matren

ejus v

tione

mah,

עב, f

& Al

rem

nom

tur n

nis,

Tiph

עב; f

cis,

:itur numerus עָ֗ב 72. Ad Nezach à parte anteriore refer-
r nomen קְסָא, & à parte poſteriore idem, hoc modo:
·אלף· אלף הי· אלף הי יוד· אלף הי יוד. Ad Hod pertinet
›men קְנָא, à parte anteriore, & à parte poſteriore idem,
›c modo: ·אלף· אלף הה· אלף הה יוד· אלף הה יוד הה
:l Jeſod, ejusque partem anteriorem pertinet nomen סָג: &
l poſteriorem ejus, idem, h. m. יוד ·יוד הי· יוד הי ואו· יוד הי
ואו

(7.) Tetragrammaton illud, quod protulit Sacerdos Iagnus die Expiationum eſt Tetragrammaton ſimplex, pun-:atum per Cholem, Sægol, Kamez & Sægol: ubi Cholem enotat Kether; Sægol; Chochmah, Binah, Cheſed; Ka-ıez, i.e. linea ejus; Tiphereth; & punctum ipſi ſubjectum ;ebhurah: Sægol ſecundum eſt נֶה; literæ autem ſunt Mal-huth. Plenitudo ejus eſt hæc: יוד הֵי וָיו הֵי. Ad Uxorem eir Anpin autem refertur nomen בָּן.

Figura XVI.

Figura hæc repræſentat ſub litera (a.) Æn-Soph, Infinitum illum, qui ipſe ſit benedictus, & cujus Nomen ſit benedictú. b.) eſt lux ambiens 10. Sephirarum perſonæ primæ, quæ /ocatur Adam Kadmon, & ſe habet ut Jechidah ſeu gradus ınimæ ſingulariſſimus & unitivus ad Mundum Aziluth. (c.) :ſt lux ambiens 10. Sephirarum Perſonæ ATTIK JOMIN, qui ambit Mundum Aziluthicum, & ſe habet ut Chaijah, ſeu gradus animæ vitalis. (d.) eſt lux ambiens decem Sephirarum Perſonæ illius, quæ vocatur *Arich Anpin*, quæ eſt Kether ſeu Corona Mundi Aziluthici, & ſe habet ut Neſchamah, ſeu gradus animæ intellectualis, vel mentalis. (e.) Eſt Lux ambiens decem Sephirarum perſonæ illius, quæ vocatur

Digitized by Google

Pater ſupernus, qui eſt Chochmah Mundi Aziluthici, & ſe habet ut Ruach, ſeu gradus animæ ſpiritualis. (f.) eſt lux ambiens decem Sephirarum perſonæ illius, quæ vocatur Mater ſuperna, & ipſa eſt Binah Mundi Aziluthici, & ſe habet ut Nepheſch, ſeu gradus animæ plaſticus & vegetativus. (g.) eſt lux ambiens decem Sephirarum illius perſonæ, quæ vocatur Seir Anpin, & hæc continet ſex Extremitates, quales ſunt: Cheſed, Gebhurah, Tiphereth, Nezach, Hod, Jeſod, Mundi Aziluthici. (h.) Eſt lux ambiens decem Sephirarum Perſonæ illius, quæ vocatur Uxor Seir Anpin, illa nimirum quæ dicitur Malchuth Mundi Aziluth: Et hic ſex Perſonæ terminantur. (i.) Eſt lux ambiens ſexaginta illarum Sephirarum, quæ reperiuntur in ſex illis perſonis, quales ſunt, ATTIK & *Arich*, Pater & Mater, Seir & Uxor ejus, in Mundo Briathico. (k.) eſt Lux ambiens Sexaginta Sephirarum, quas continent Sex perſonæ, quales ſunt: ATTIK & *Arich*, Pater & Mater, Seir & Uxor ejus, Mundi Jezirathici. (l.) Eſt Lux ambiens Sexaginta Sephirarum, nempe Sex perſonarum, quæ ſingulæ continent ſuas decades Sephirothicas; ſunt autem ATTIK JOMIN, *Arich Anpin*, Pater & Mater Seir & Uxor ejus Mundi Aſiathici.

(ll.) Deſignantur decem צחצחות coruſcationes, prout vocantur decem illæ Sephiræ in ADAM KADMON; nimirum (m.) אור מאור אור מופלא Lux de luce, quæ vocatur lux mirabilis, eſtque Kethet. (n.) זוהר מזוהר אור נסתר Splendor de ſplendore, qui dicitur lux occulta; eſtque Chochmah. (o.) זיו מזיו אור מתנוצץ, fulgor de fulgore; quæ eſt Lux coruſcans, eſtque Binah. (p.) זוהר מזוהר אור צח ſplendor de ſplendore, qui vocatur lux ſubtilis & clara; eſtque Cheſed. (q.) אור מזוהר אור מצוחצח Lux de ſplendore, quæ vocatur Lux clarefacta; eſtque Gebhurah. (r.) זיו מאור אור מזהיר fulgor de Luce, quæ vocatur lux ſplendens, eſtque Tiphe-

Tiphereth. (s.) אור מזיו אור מזוקק Lux de fulgore, lux depurata dicta, eſtque Nezach. (t.) זוהר מזיו אור בהיר Splendor de fulgore, lux fulgida dicta; eſtque Hod. (u.) זיו מזוהר אור צח ומצוצח fulgor de ſplendore, lux ſubtilis & clarefacta; eſtque Jeſod. (w.) יקוד מיקוד אור נוגה ardor de ardore, quæ lux ſerena vocatur; eſtque Malchuth. (x.) eſt ſpatium illud vacuum, quod Æn-Soph luce replevit; אין סוף enim numeris æquivalet אור ײ: ut demonſtretur, quod Æn-Soph (cujus nomen ſit benedictum in æternum:) illuminet per ſe ipſum omnes mundos, & nemo alius: quod abſit!

(y.) Eſt filum ײ Æn-Soph, quod protrahitur in omnes decem Sephiras & verſus omnia latera.

(z.) Incipit Mundus Aziluth; quò pertinent Scriptio Tetragrammatica יוד הי ויו הי :עב & Nomen Ehjeh Joddatum. אלף הי יוד הי: quæ ſunt אור פני אל Lux faciei Dei.

(A.) Eſt Kether, quo pertinet nomen Ejeh. (B.) Chochmah, quo pertinet nomen Jah. (C.) Binah, quò pertinet Tetragrammaton cum punctis Elohim (D.) Daath, cui tribuitur Tetragrammaton יְהוִה (E.) Cheſed, cui nomen El vel Eloah. (F.) Gebhurah, cui Nomen Elohim. (G.) Tiphereth, ubi Tetragrammaton cum propriis ſuis punctis. (H.) Nezach, cui Nomen Tetragrammaton Zebhaoth cum connotatione nominis Adonai. (I.) Hod, cui Nomen, Tetragrammaton Zebhaoth, cum connotatione nominis Elohim. (K.) Jeſod, cui nomen El Chaj, item El Schaddaj. (L.) Malchuth, cui tribuitur nomen Adonai. Huc referuntur Canales influentiarum denominati juxta literas Alphabethicas.

(א.) Eſt linea, quæ protrahitur è Kether in Chochmah (ב) eſt linea, quæ derivatur è Kether in Binam. (ג.) eſt linea, quæ protrahitur è Chochmah in Daath. (ה.) Eſt linea, quæ protrahitur è Chochma in Cheſed. (ו) eſt linea, quæ

protrahitur è Binah in Gebhuram. (ז.) eſt linea, quæ protrahitur è Daath in Cheſed. (ח.) eſt linea, quæ protrahitur è Daath in Gebhuram. (ט.) eſt linea, quæ protrahitur ex Cheſed in Tiphereth. (י.) eſt linea, protracta è Gebhurah in Tiphereth. (כ.) eſt linea ducta ex Cheſed in Nezach. (ל.) eſt linea derivata ex Gebhurah in Hod. (מ.) eſt linea protracta ex Tiphereth in Nezach. (נ.) eſt linea protracta ex Tiphereth in Hod. (ס.) eſt linea protracta ex Nezach in Jeſod (ע.) eſt linea, protracta ex Hod in Jeſod. (פ.) eſt linea, quæ trahitur ex latere dextro, nimirum ex Kether, Chochmah, Cheſed & Nezach, & deſcendit in Malchuth. (צ.) eſt linea, quæ trahitur ex latere ſiniſtro, nempe ex Kether, Binah, Gebhurah & Hod, & prorogatur in Malchuth. (ק.) eſt linea protracta ex Kether in Daath. (ר.) eſt linea protracta ex Daath in Tiphereth. (ש.) eſt linea protracta ex Tiphereth in Jeſod. (ת.) eſt linea, quæ ducitur ex latere medio ex Kether nimirum, Daath, Tiphereth & Jeſod, & tota deſcendit in Malchuth.

Sphæra Litera (M) ſignata, repræſentat Mundum Briathicum, ubi obſervanda.

Sephiroth.	Nomina.	Angeli.	Chori Angelorum
1. Kether.	אהיה	Jehuel.	Seraphim.
2. Chochmah.	אההי	Raphaël.	Ophanim.
3. Binah.	איהה	Cherubiel.	Cherubim.
4. Daath.	היהא	Schemuel.	
5. Cheſed.	ההיא	Zadkiel.	Schinanim.
6. Gebhurah.	ההאי	Tarſchiſch.	Tarſchiſchim.
7. Tiphereth.	האהי	Chaſmal. alii Metatron.	Chaſchmalin.
8. Nezach	האיה	Uſiel.	Malachim.
9. Hod	היאה	Chaſniel.	Bene Elohim.

10. Jeſod

10. Jeſod	יאֹהה	Zephanjah: alii Jehuel.	Iſchim.
11. Malchuth.	יהֹוָא יהאֹה אל שדי	Michaël.	Arelim.

Rambam verò Angelos ita dividit; ut 1. ſint חיות 2. אופנים 3. ארלים 4. חשמלים 5. שרפים 6. מלאכים 7.8 אלהים 9. בני אלהים 10. כרובים. R. Jiſchmaël, & Autor libri Pliah hunc obſervant ordinem, ut primò locent Cherubim. 2. Chaſchmalim. 3. Chajoth. 4. Arelim. 5. Seraphim. 6. Tarſchiſchim. 7. & 8. Ophanim. 9. Iſchim. 10. טפסרים. In Sohar. Section. Jethro ordo hic obſervatur 1. Arelim. 2. Seraphim. 3. Chaſchmalim. 4. Schinanim. 5. Tarſchiſchim. 6. Ophanim. 7. Elohim. 8. Iſchim. 9. Chajoth. 10. Bene Elohim. Hoc autem certum eſt, quod Seraphim pertineant ad Binah: Chajoth, ad Tiphereth, vel ſex Sephiroth ejus: & Ophanim ad Malchuth: de aliis dubium quidem eſt: ſed tamen Cherubim referuntur ad Kether, vel, ſi ejus loco numeratur Daath, ad Chochmah, &c. Videatur Beth Elohim Tractat. 2. c. 6.

Circulus Literæ (N.) deſignat Septem Palatia Sanctitatis Mundi Briathici; ubi obſervanda

	Palatia.		Nomina.	Sephiroth.
1.	היכל קודש קדשים	Palatium Sancti Sanctorum	אל	Kether: Chochmah: Binah.
2.	היכל אהבה	Palatium Amoris	מצפצ	Cheſed.
3.	היכל זכות	Palatium Meriti.	יהוה	Gebhurah.

4. היכל

4.	היכל רצון	Palatium Benevolentiæ.	יהוה	Tiphereth
5.	היכל עצם שמים	Palatium Subſtantiæ Cœli.	אלהים	Nezach.
6.	היכל נוגה	Palatium Serenitatis.	מצפץ	Hod.
7.	היכל לבנת הספיר	Palatium albedinis cryſtallinæ	יה / אדני	Jeſod. / Malchuth.

Numerus autem dictorum Nominum Sanctorum exæquat numerum vocis תכלת.

Circulus (O.) repræſentat Mundum Jezirah, qui eſt Mundus Angelorum, ubi inveniuntur Scriptio Tetragrammatica 1. יוד הא ואו הא. 2. Ehjeh Alephatum, ut אלף הא יוד הא. hic obſervari poſſunt:

Sephiroth	Nomina.	Sancti	Gradus Animæ.
1. Kether	יהוה	Meſſias Filius David.	Jechidah.
2. Chochmah	יההו	Moſcheh	Chaijah.
3. Binah	יוהה	Chanoch.	Neſchamah.
4. Daath	היוה		Spiritus internus, qui diffunditur in omnes 6. extremitates.
5. Cheſed.	הויה	Abraham	
6. Gebhurah	ההוי	Jizchak	
7. Tiphereth	ההיו	Jaacobh / Elijhu.	
8. Nezach	היהו	Moſcheh.	
9. Hod	הוהי	Aharon.	
10. Jeſod.	והיה	Joſeph, qui vocatur juſtus.	

11. Mal-

11. Malchuth.	וִיְהֹוָה וְהֹוָהִי אֵל יְהֹוָה	David Rex. Eliſcha.

Ad hoc Syſtema referuntur Nomen כ״ב 22. literarum, nempe אֲנַקְתָּם פַּסְתָּם פַּסְפַּסִים דְּיוֹנְסִים quod per varias metatheſes fit ex 22. literis prioribus benedictionis Sacerdotalis; quæ ſunt: יברכך יהוה וישמרך יאר יהוה de quo vide librum Pardes Tr. 21. cap. 14.

In Circulo (P.) notanda ſunt Palatia Jezirathica cum ſequenti diſpoſitione:

Palatia.	Nomen מ״ב 42. literarum.	Sephiroth.	Textus Jeſchaj. 6,2.3. in ſpatiis.
1.	אָבְ	Kether.	
	גִּי	Chochmah.	Seraphim ſtabant ſupra il-
	תַּץ	Binah.	lud: Sex alæ.
2.	קְרַעְשְׂטָן	Gedulah.	Sex alæ.
3.	נְגַדְיְכַשׁ	Gebhurah.	uni: in duabus.
4.	בְּטַרְצְתַג	Tiphereth.	velabat facies ſuas: & duabus velabat
5.	חַקְבְּטַנְע	Nezach.	pedes ſuas, &
6.	יְגְלְפְּזָק	Hod.	duabus volabat,
		Jeſod.	& clamabat hic
7.	שְׁקֻוצִית	Malchuth.	ad illum, & dicebat: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Exercitium, plenitudo totius terræ gloria ejus.

Hoc verò nomen 42. literarum deſumptum eſt ex 42.

 literis

(14.) Et hæc ſunt Kether, Chochmah, Binah ſcaturiginum ejus, contenta intra Kether, Chochmah, Binah in *Arich Anpin.*

(15.) Eſt ſemita recta à Naſo usque ad os. (16.) Os ipſum (17.) Hic incipit Barba cum textibus Exod. 34, 6. ſupra jam aliquoties deſcriptis: vid. Figur. 6. §. 5. & continuatur usque ad numerum (29.) (ſic corrigendum eſt ſphalma in Figura, ubi loco 29. 59.) Et hæc eſt pars Barbæ ſanctæ, quæ ſuperintegit Perſonas Patris & Matris; & hucusque etiam pertingit Jeſod in ATTIK JOMIN fœmininum: nam maſculinum percurrit per totum Jeſod in Seir Anpin. (30.) Eſt guttur in *Arich Anpin*, nempe Binah ejus: & abhinc provenit Corona Patris & Matris.

(31.) Eſt humerus dexter in *Arich Anpin*: quò refertur nomen יה ejusque plenitudo duplicata, h. m. ״ וו דד הה ״, eſtque canalis gradus Chochmah. (32.) eſt humerus ſiniſter in *Arich Anpin*; quò pertinet nomen יה, eodem modo, ſed alia punctatione: ut: ״ וו דד הה הי. (33.) Brachium dextrum in *Arich Anpin*, cum dimidia tertia Tipherethica ſuperna, à parte dextra, quæ veſtitur à Patre. Nam Pater dependet à Cheſed. Intra duos circulos autem repræſentatur Gedulah originalis, procedens in corpus Patris: ex qua deinde fiunt cerebra in Seir Anpin.

(34.) Brachium ſiniſtrum in *Arich Anpin* cum dimidia tertia Tipherethica inferiore, ex parte ſiniſtra, quæ veſtitur à Matre. Nam Mater dependet à Gebhura, & intra duos circulos repræſentatur Gebhurah originalis, procedens in corpus Matris: ex quâ deinde fiunt cerebra in Seir Anpin. (35.) Ex hoc loco proveniunt quinque Chaſadim pro Patre. (36.) Ex hoc loco proveniunt quinque Gebhuroth pro Matre. (37.) denotantur benignitates Jeſodicæ in ATTIK JOMIN verſus dextram, modo tecto. (38.) Exhinc prodit Jiſraël Sabha, loco

loco benignitatum manifeſtatarum. (39.) denotatur Gebhurah in ATTIK JOMIN verſus ſiniſtram, in propatulo.(40.) Abhinc prodit Tebhunah, loco benignitatum manifeſtatarum. (41.) denotatur Tiphereth in *Arich Anpin.* (42.) pectus in *Arich Anpin.* (43.) fovea pectoris in *Arich Anpin*: & hucusque extenditur *Arich Anpin*, & deinde veſtitur à Jiſraël Sabha & Tebhunah. (44.) Hic incipit Seir Anpin.(45.) eſt Tiphereth originalis, duæque ejus Tertiæ, procedentes in Patrem & Matrem, Jiſraëlem Senem & Tebhunam; unde Cerebra pro Seir Anpin. (46.) Cheſed & Gebhurah nominis מה vocantur quinque Chaſadim. (47.) Cheſed & Gebhurah nominis בן vocantur quinque Gebhuroth. (48.) eſt crus dextrum in *Arich Anpin*, cum dimidia Tertia Tipherethica inferiore, ex parte dextra: quæ veſtiuntur à Seir Anpin, qui provenit à Nezach. Et hæc eſt Nezach originalis, procedens in corpus Patris; unde fiunt cerebra pro Seir Anpin.(49.) Crus ſiniſtrum in *Arich Anpin*, cum dimidia tertia inferiore, ex parte ſiniſtra: quas veſtit uxor ejus *Rachel*, quæ provenit ab Hod. (50.) Eſt Jeſod in *Arich Anpin*, quod eſt Cheſed & Gebhurah, notionis maſculinæ & fœmininæ. (51.) His locis ulteriùs deſcribitur Jeſod in *Arich*, prolongatum cum Jeſod Patris; intelligitur enim notio maſculi: quia Jeſod fœmininum jam ceſſavit in pectore. Et hoc eſt Jeſod originarium, quod procedit in corpus τȣ Seir Anpin: unde fiunt cerebra pro uxore ejus. (52.) Hoc loco eſt fundus Syſtematis Aziluthici, & hucusque pertingunt pedes in *Arich Anpin.*

Figura

Figura XIV.

§ 1.

ESt altera pars Tabulæ præcedentis, generaliter repræſentans omnes perſonas Aziluthicas: nam (52.) repræſentatur lux in Æn-Soph, Mundusque Aziluthicus; & intra candem, caput, quod ignoratur; & deinde *Arich Anpin*: ejusque Corona: item cerebrum interius: (53.) autem repræſentatur Binah ad guttur in *Arich*; nempe influentia ſancta, quæ ſuperintegit *Patrem* & *Matrem*, deſcenditque usque ad foveam pectoris ejus; eſtque quaſi oleum pro Capite in Seir Anpin.

(54.) Perſona *Patris*; & usque ad numerum (65.) deſignantur illius Sephiræ, quarum ultima עטרה ſeu corolla; & huc referuntur cerebra imaginis *Paternæ*. (66.) eſt perſona *Matris*, & usque ad (77.) illius Sephiroth; & huc referuntur cerebra imaginis *Maternæ*. (78.) Jiſraël Sabha; & usq; ad (89.) illius Sephiræ, quarum ultima eſt עטרה ſeu corolla. (90.) Eſt Perſona Tebhunæ, & usque ad (101.) illius Sephiroth. (102.) Repræſentatur Perſona Seir Anpin, qui vocatur Jiſraël puer. (103.) Corona ejus. (104.) Chochmah. (105.) Binah. (106.) Daath. (107.) Gedulah. (108.) Gebhurah. (109.) Tiphereth, quæ abhinc & porrò deorſum vocatur Jeſchurun. (110.) Nezach (111.) Hod (112.) Jeſod (113.) Halitus, qui exit ex Jeſod. (114.) Repræſentatur Perſona Leah; & usque ad numerum (125.) deſignantur illius Sephiroth. (126.) autem perſona *Jaacobh*; & usque ad (137.) illius Sephiræ, quarum ultima eſt עטרה ſeu corolla. (138.) eſt Perſona *Rachel*; & usque ad (149.) ſunt illius Sephiroth. (150.) Hoc loco eſt fundus Syſtematis Aziluthici, qui eſt loco ſcabelli pedum omnium 12. perſonarum ſimul: Et abhinc

:um, Je-
r templis
;onditus,

ic autem
אר plenè
קס 161.
קנ 143.
קנא 151.
ſt in de-
, cujus
itur קסא
ה & אל;
t hic eſt
iumerus
iodus
יהוד 26.
ninis כו
'hic eſt

i Tetra-
itudinis
יוד.
mpe 1.
Præter
s alias,
No-
men

BIBLIOTECA NAZIONALE

Digitized by Google

ESt alter
trans on
tatur lux i
canalem,
ejusque Co
præſentatu
cta, quæ ſ
foveam pe
Anpin.
(54.)
gnantur il
huc referu
Matris, & t
cerebra in
illius Seph
Eſt Perſon
(102.) F
Jiſraël pue
Binah. (1
(109.) Ti
Jeſchurun
Halitus,
Leah;
phiroth.
illius Seph
eſt Perſon
roth. (15
eſt loco ſ

um, Je-
templis
onditus,

ic autem
אר plenè
קס 161.
קג 143.
קנא 151.
ſt in de-
, cujus
itur קסא
ה & אל
t hic eſt
umerus
odus
ידוד 26.
inis כן
hic eſt

Tetra-
tudinis
יוד.
mpe 1.
Præter
es alias,
No-
men

BIBLIOTECA NAZIONALE

15.

EST alte
tans o
tatur lux i
canalem,
ejusque C
præſentat
ćta, quæ
foveam p
Anpin,
(54
gnantur
huc refe
Matris, &
cerebra i
illius Sep
Eſt Perſo
(102.)
Jiſraël p
Binah. (
(109.)
Jeſchur
Halitus,
Leah;
phiroth
illius Se
eſt Perſ
roth. (
eſt loco

abhinc fit ſeparatio, & fiunt tria Syſtemata, Briathicum, Jezirathicum & Aſiathicum; unum infra alterum, in templis & palatiis ſuis: Dominus autem ſingularis eſt abſconditus, omnibusque dominatur.

Figura XV.

§. 1.

Figura 15. jam expreſſa eſt P. II. Apparatus ad p. 7. hic autem adhuc addimus paucula hæc. (1.) quòd nomen אהיה plenè ſcribatur tripliciter: nempe, ut exſurgat numerus קסא 161. Hoc modo: אלף הי יוד הי: deinde numerus קמג 143. Hoc modo: אלף הא יוד הא: & tandem numerus קנא 151. Hoc modo: אלף הה יוד הה: Horum uſus etiam eſt in deſcribendo ſtatu uterino τῆ Seir Anpin; ubi vox עיבור, cujus numerus eſt 288. tripliciter deducitur. 1. ſi ſumatur קסא 161. & בן 52. & tres partes nominis אלהים, nempe אל & ה & ים: item porrò עב. 72. exſurget numerus 288. Et hic eſt modus τῆ עיבור primus. 2. ſi ſumatur קנא 151. & numerus ארני 65. & עב 72. itidem erunt 288. Et hic eſt modus τῆ עיבור ſecundus. 3. ſi ſumantur קמג 143. & מה 45. & ידוד 26. & duæ univerſalitates una nominis מה, & altera nominis כו 26. exſurget רין, & addito עב 72. erunt 288. Et hic eſt modus τῆ עיבור tertius.

(2.) Nomen עב immutabile eſt, cùm cœtera Tetragrammatica diverſimodè varientur. Et ejus plenitudinis plenitudo eſt hæc: יוד ויו דלת־ הי יוד־ ויו יוד ויו־ הי יוד.

(3.) Sed nomen סג tres habet variationes, nempe 1. יוד הי ויו הא. 2. יוד הא ויו הי. 3. יוד הי ואו הי. Præter has variationes hoc nomen סג duas habet plenitudines alias, quarum una habet numerum סב 62. & altera סז 67. Nomen

 men

men autem סב duas habet variationes. 1. יוד הי וו הי. 2. יוד הה ויו הה. Et ſimiliter nomen סג variatur; v. g. יוד הי ויו הה Et יוד הה ויו הי.

(4.) Nomen מה tres habet variationes ſub numeris מד 44. מח 48. & מט 49. מד eſt יוד הא וו הא. מח eſt יוד הא ואו הה. vel יוד הה וו הה vel יוד הה וו הא. מט eſt יוד הה ואו הא Et nomen מט refertur ad Leah, ſicut nomen מח eſt in Cheſed Seir Anpin.

(5.) Nomen בן reperitur in חבר Uxoris, habetque quatuor variationes גן 53. דן 54. זן 57. חן 58. גן eſt triplex 1. יוד הי וו הא. 2. יוד הא וו הי. 3. יוד הה ואו הה. Deinde דן etiam eſt triplex: nempe 1. יוד הי ואו הא. 2. יוד הא ואו הי. 3. יוד הא ויו הא. Porrò זן eſt duplex 1. יוד הי וו הה. 2. יוד הה וו הי. חן eſt quadruplex 1. יוד הי ואו הה. 2. יוד הה ואו הי. 3. יוד הא ויו הה. 4. יוד הה ויו הא.

(6.) Jam: ad Coronam Aziluthicam refertur apex literæ Jod: Ad Chochmah ſeu Patrem, י & nomen עב: ad Binah ſeu Matrem, ה & nomen סג; ad Jiſraël Sabha, nomen סג 67. & duæ ejus variationes: ad Tebhuná, nomen סב 62. & duæ ejus variationes: ad Tiphereth ſeu Seir Anpin, Vav: ad illius Chochmah, nomen עב: ad illius Binah, nomen סג; ut & nomen עב, ſed h. m. nam סג per ſe eſt 63. & decem literæ ſunt 73. & Aleph ſuperfluum eſt cerebrum, quod ſervit ad ulteriorem perfectionem τῆ Seir Anpin. Et huc etiam pertinet nomen בן, quod etiam aſcendit ad 72. ſi nempe computetur numerus ejus 52. & 20. literæ ulterioris ejus plenitudinis, hoc modo: יוד וו דלת הה הה וו וו הה הה. Ad illius Tiphereth pertinet nomen מה: & hoc etiam reducitur ad עב; ſi ad מה 45. addatur 26. numerus Tetragrammati ſimplicis, & Aleph, quod eſt cerebrum in Seir Anpin; ex quo perficitur

refer-
iodo :
rtinet
dem,
אלף.
ס: &
יוד. ף
erdos
,pun-
iolem
; Ka-
ctum
t Mal-
torem
nitum
dictú.
; quæ
gradus
1. (c.)
MIN,
ah,ſeu
phira-
Kether
amah,
ſt Lux
ocatur
Pater

Digitized by Google

men
הרת
ו הרת

44· ה
ו הרת
ו הא
eſt in

tuor
ו הא
הן etia
3· א
הו ה
3· ה

Jod:
Matre
ejus
tione
mah
עב,
& Al
rem
nom
tur n
nis,
Tiph
עב;
cis,

Digitized by Google

ficitur numerus עָב 72. Ad Nezach à parte anteriore refertur nomen קְסָא, & à parte poſteriore idem, hoc modo: אלף · אלף הי · אלף הי יוד · אלף הי יוד הי · Ad Hod pertinet nomen קְנָא, à parte anteriore, & à parte poſteriore idem, hoc modo: אלף · אלף הה · אלף הה יוד · אלף הה יוד הה · Ad Jeſod, ejusque partem anteriorem pertinet nomen סָג: & ad poſteriorem ejus, idem, h. m. יוד · יוד הי · יוד הי ואו · יוד הי ואו הי

(7.) Tetragrammaton illud, quod protulit Sacerdos Magnus die Expiationum eſt Tetragrammaton ſimplex, punctatum per Cholem, Sægol, Kamez & Sægol: ubi Cholem denotat Kether; Sægol; Chochmah, Binah, Chesed; Kamez, i.e. linea ejus; Tiphereth; & punctum ipſi ſubjectum Gebhurah: Sægol ſecundum eſt נֶהִי; literæ autem ſunt Malchuth. Plenitudo ejus eſt hæc: יוד הֵי וָיו הֵי. Ad Uxorem Seir Anpin autem refertur nomen בֹּן.

Figura XVI.

Figura hæc repræſentat ſub litera (a.) Æn-Soph, Infinitum illum, qui ipſe ſit benedictus, & cujus Nomen ſit benedictū. (b.) eſt lux ambiens 10. Sephirarum perſonæ primæ, quæ vocatur Adam Kadmon, & ſe habet ut Jechidah ſeu gradus animæ ſingulariſſimus & unitivus ad Mundum Aziluth. (c.) eſt lux ambiens 10. Sephirarum Perſonæ ATTIK JOMIN, qui ambit Mundum Aziluthicum, & ſe habet ut Chaijah, ſeu gradus animæ vitalis. (d.) eſt lux ambiens decem Sephirarum Perſonæ illius, quæ vocatur *Arich Anpin*, quæ eſt Kether ſeu Corona Mundi Aziluthici, & ſe habet ut Neſchamah, ſeu gradus animæ intellectualis, vel mentalis. (e.) Eſt Lux ambiens decem Sephirarum perſonæ illius, quæ vocatur

Digitized by Google

Pater ſupernus, qui eſt Chochmah Mundi Aziluthici, & ſe habet ut Ruach, ſeu gradus animæ ſpiritualis. (f.) eſt lux ambiens decem Sephirarum perſonæ illius, quæ vocatur Mater ſuperna, & ipſa eſt Binah Mundi Aziluthici, & ſe habet ut Nepheſch, ſeu gradus animæ plaſticus & vegetativus. (g.) eſt lux ambiens decem Sephirarum illius perſonæ, quæ vocatur Seir Anpin, & hæc continet ſex Extremitates, quales ſunt: Cheſed, Gebhurah, Tiphereth, Nezach, Hod, Jeſod, Mundi Aziluthici. (h.) Eſt lux ambiens decem Sephirarum Perſonæ illius, quæ vocatur Uxor Seir Anpin, illa nimirum quæ dicitur Malchuth Mundi Aziluth: Et hic ſex Perſonæ terminantur. (i.) Eſt lux ambiens ſexaginta illarum Sephirarum, quæ reperiuntur in ſex illis perſonis, quales ſunt, ATTIK & *Arich*, Pater & Mater, Seir & Uxor ejus, in Mundo Briathico. (k.) eſt Lux ambiens Sexaginta Sephirarum, quas continent Sex perſonæ, quales ſunt: ATTIK & *Arich*, Pater & Mater, Seir & Uxor ejus, Mundi Jezirathici. (l.) Eſt Lux ambiens Sexaginta Sephirarum, nempe Sex perſonarum, quæ ſingulæ continent ſuas decades Sephirothicas; ſunt autem ATTIK JOMIN, *Arich Anpin*, Pater & Mater Seir & Uxor ejus Mundi Aſiathici.

(II.) Deſignantur decem צחצחות coruſcationes, prout vocantur decem illæ Sephiræ in ADAM KADMON; nimirum (m.) אור מאור אור מופלא Lux de luce, quæ vocatur lux mirabilis, eſtque Kethet. (n.) זוהר מזוהר אור נסתר Splendor de ſplendore, qui dicitur lux occulta; eſtque Chochmah. (o.) זיו מזיו אור מתנוצץ, fulgor de fulgore; quæ eſt Lux coruſcans, eſtque Binah. (p.) זוהר מזוהר אור צח ſplendor de ſplendore, qui vocatur lux ſubtilis & clara; eſtque Cheſed. (q.) אור מזוהר אור מצוחצח Lux de ſplendore, quæ vocatur Lux clarefacta; eſtque Gebhurah. (r.) זיו מאור אור מזהיר fulgor de Luce, quæ vocatur lux ſplendens, eſtque

Tiphe-

Tiphereth. (s.) אור מ:יו אור מזוקק Lux de fulgore, lux depurata dicta, eſtque Nezach. (t.) זוהר מזיו אור בה׳יר Splendor de fulgore, lux fulgida dicta; eſtque Hod. (u.) זיו מזוהר אור צח ומצוצח fulgor de ſplendore, lux ſubtilis & clarefacta; eſtque Jeſod. (w.) יקוד מיקוד אור נוגה ardor de ardore, quæ lux ſerena vocatur; eſtque Malchuth. (x.) eſt ſpatium illud vacuum, quod Æn-Soph luce replevit; אין סוף enim numeris æquivalet אור׃ ut demonſtretur, quod Æn-Soph (cujus nomen ſit benedictum in æternum:) illuminet per ſe ipſum omnes mundos, & nemo alius: quod abſit!

(y.) Eſt filum Æn-Soph, quod protrahitur in omnes decem Sephiras & verſus omnia latera.

(z.) Incipit Mundus Aziluth; quò pertinent Scriptio Tetragrammatica יוד הי ויו הי׃ עב & Nomen Ehjeh Joddatum. אלף הי יוד הי׃ quæ ſunt אור. פני אל Lux faciei Dei.

(A.) Eſt Kether, quo pertinet nomen Ejeh. (B.) Chochmah, quo pertinet nomen Jah. (C.) Binah, quò pertinet Tetragrammaton cum punctis Elohim (D.) Daath, cui tribuitur Tetragrammaton יְהֹוִה (E.) Cheſed, cui nomen El vel Eloah. (F.) Gebhurah, cui Nomen Elohim. (G.) Tiphereth, ubi Tetragrammaton cum propriis ſuis punctis. (H.) Nezach, cui Nomen Tetragrammaton Zebhaoth cum connotatione nominis Adonai. (I.) Hod, cui Nomen, Tetragrammaton Zebhaoth, cum connotatione nominis Elohim. (K.) Jeſod, cui nomen El Chaj, item El Schaddaj. (L.) Malchuth, cui tribuitur nomen Adonai. Huc referuntur Canales influentiarum denominati juxta literas Alphabethicas.

(א.) Eſt linea, quæ protrahitur è Kether in Chochmah (ב) eſt linea, quæ derivatur è Kether in Binam. (ג.) eſt linea, quæ protrahitur è Chochmah in Daath. (ה.) Eſt linea, quæ protrahitur è Chochma in Cheſed. (ו) eſt linea, quæ protra-

protrahitur è Binah in Gebhuram. (ז.) eſt linea, quæ protrahitur è Daath in Cheſed. (ח.) eſt linea, quæ protrahitur è Daath in Gebhuram. (ט.) eſt linea, quæ protrahitur ex Cheſed in Tiphereth. (י.) eſt linea, protracta è Gebhurah in Tiphereth. (כ.) eſt linea ducta ex Cheſed in Nezach. (ל.) eſt linea derivata ex Gebhurah in Hod. (מ.) eſt linea protracta ex Tiphereth in Nezach. (נ.) eſt linea protracta ex Tiphereth in Hod. (ס.) eſt linea protracta ex Nezach in Jeſod (ע.) eſt linea, protracta ex Hod in Jeſod. (פ.) eſt linea, quæ trahitur ex latere dextro, nimirum ex Kether, Chochmah, Cheſed & Nezach, & deſcendit in Malchuth. (צ.) eſt linea, quæ trahitur ex latere ſiniſtro, nempe ex Kether, Binah, Gebhurah & Hod, & prorogatur in Malchuth. (ק.) eſt linea protracta ex Kether in Daath. (ר.) eſt linea protracta ex Daath in Tiphereth. (ש.) eſt linea protracta ex Tiphereth in Jeſod. (ת.) eſt linea, quæ ducitur ex latere medio ex Kether nimirum, Daath, Tiphereth & Jeſod, & tota deſcendit in Malchuth.

Sphæra Litera (M) ſignata, repræſentat Mundum Briathicum, ubi obſervanda.

Sephiroth.	Nomina.	Angeli.	Chori Angelorum
1. Kether.	אהיה	Jehuel.	Seraphim.
2. Chochmah.	אהּהי	Raphaël.	Ophanim.
3. Binah.	איהּה	Cherubiel.	Cherubim.
4. Daath.	היהּא	Schemuel.	
5. Cheſed.	ההּיא	Zadkiel.	Schinanim.
6. Gebhurah.	ההּאי	Tarſchiſch.	Tarſchiſchim.
7. Tiphereth.	האהּי	Chaſmal. alii Metatron.	Chaſchmalin.
8. Nezach	האיהּ	Uſiel.	Malachim.
9. Hod	היאהּ	Chaſniel.	Bene Elohim.

10. Jeſod

Digitized by Google

10. Jeſod	יאֹהה	Zephanjah: alii Jehuel.	Iſchim.
11. Malchuth.	יהֹהא יהאֹה אל שדי	Michaël.	Arelim.

Rambam verò Angelos ita dividit; ut 1. ſint חיות 2. אופנים 3. אראלים 4. חשמלים 5. שרפים 6. מלאכים 7. 8. אלהים 9. בני אלהים 10. כרובים. R. Jiſchmaël, & Autor libri Pliah hunc obſervant ordinem, ut primò locent Cherubim. 2. Chaſchmalim. 3. Chajoth. 4. Arelim. 5. Seraphim. 6. Tarſchiſchim. 7. & 8. Ophanim. 9. Iſchim. 10. טפסרים. In Sohar. Section. Jethro ordo hic obſervatur 1. Arelim. 2. Seraphim. 3. Chaſchmalim. 4. Schinanim. 5. Tarſchiſchim. 6. Ophanim. 7. Elohim. 8. Iſchim. 9. Chajoth. 10. Bene Elohim. Hoc autem certum eſt, quod Seraphim pertineant ad Binah: Chajoth, ad Tiphereth, vel ſex Sephirothejus: & Ophanim ad Malchuth: de aliis dubium quidem eſt: ſed tamen Cherubim referuntur ad Kether, vel, ſi ejus loco numeratur Daath, ad Chochmah, &c. Videatur Beth Elohim Tractat. 2. c. 6.

Circulus Literæ (N.) deſignat Septem Palatia Sanctitatis Mundi Briathici; ubi obſervanda

	Palatia.	Nomina.	Sephiroth.
1.	היכל קודש קדשים Palatium Sancti Sanctorum	אל	Kether: Chochmah: Binah.
2.	היכל אהבת Palatium Amoris	מצפצ	Cheſed.
3.	היכל זכות Palatium Meriti.	יהוה	Gebhurah.

4. היכל

4.	היכל רצון	Palatium Benevolentiæ.	יהוה	Tiphereth
5.	היכל עצם שמים	Palatium Subſtantiæ Cœli.	אלהים	Nezach.
6.	היכל נוגה	Palatium Serenitatis.	מצפץ	Hod.
7.	היכל לבנת הספיר	Palatium albedinis cryſtallinæ	יה / ארני	Jeſod. / Malchuth.

Numerus autem dictorum Nominum Sanctorum exæquat numerum vocis תכלת.

Circulus (O.) repræſentat Mundum Jezirah, qui eſt Mundus Angelorum, ubi inveniuntur Scriptio Tetragrammatica 1. יוד הא ואו הא. 2. Ehjeh Alephatum, ut אלף הא יוד הא hic obſervari poſſunt:

Sephiroth	Nomina.	Sancti	Gradus Animæ.
1. Kether	יהוה	Meſſias Filius David.	Jechidah.
2. Chochmah	יההו	Moſcheh	Chaijah.
3. Binah	יוהה	Chanoch.	Neſchamah.
4. Daath	היוה		Spiritus internus, qui diffunditur in omnes 6. extremitates.
5. Cheſed.	הויה	Abraham	
6. Gebhurah	ההוי	Jizchak	
7. Tiphereth	ההיו	Jaacobh / Elijhu.	
8. Nezach.	היהו	Moſcheh.	
9. Hod	הוהי	Aharon.	
10. Jeſod.	והיה	Joſeph, qui vocatur juſtus.	

11. Mal-

11. Malchuth.	ויהה / והוי / אל יהוה	David Rex. / Eliſcha.

Ad hoc Syſtema referuntur Nomen כב 22. literarum, nempe אנקתם פסתם פספסים דיונסים quod per varias methateſes fit ex 22. literis prioribus benedictionis Sacerdotalis; quæ ſunt : יברכך יהוה וישמרך יאר יהוה de quo vide librum Pardes Tr.21. cap.14.

In Circulo (P.) notanda ſunt Palatia Jezirathica cum ſequenti diſpoſitione:

Palatia.	Nomen מב 42. literarum.	Sephiroth.	Textus Jeſchaj. 6,2.3. in ſpatiis.
1.	אב	Kether.	
	גי	Chochmah.	Seraphim ſtabant
	תצ	Binah.	ſupra illud: Sex alæ.
2.	קרעשטן	Gedulah.	Sex alæ.
3.	נגדיכש	Gebhurah.	uni: in duabus.
4.	בטרצתג	Tiphereth.	velabat facies ſuas: & duabus velabat
5.	חקבטנע	Nezach.	pedes ſuas, &
6.	יגלפזק	Hod.	duabus volabat,
7.	שקוצית	Jeſod. / Malchuth.	& clamabat hic ad illum, & dicebat: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Exercitium, plenitudo totius terræ gloria ejus.

Hoc verò nomen 42. literarum deſumptum eſt ex 42.

 literis

literis prioribus Hiſtoriæ creationis, usque ad בּ vocis בהו per varias transmutationes, quæ prolixe deſcribuntur in libro Pardes Tr. 21. c. 13. Huc etiam refertur nomen מטטרון Principis facierum.

Circulus (Q.) repræſentat Mundum Aſiathicum, qui eſt Mundus Sphærarum cœleſtium, in quo locum habet ſcriptio Tetragrammatica 1. יוד הה וו הה. 2. אלף הה יוד הה. Notanda hic veniunt:

Sephiroth.	Nomina.	Membra.
כתר	אדני	Cranium.
חכמה	אדינ	Cerebrum dextrum.
בינה	אניד	Cerebrum ſiniſtrum.
דעת	אנדי	Cerebrum medium, cujus locus eſt in parte capitis poſtica.
חסד	אינד	Brachium dextrum.
גבורה	אידן	Brachium ſiniſtrum.
תת	דניא	Totum corpus à gutture usque ad membrum ſanctum.
נצח	דנאי	Pes dexter.
הוד	דינא	Pes ſiniſter.
יסוד	דיאנ	Signum fœderis Sancti.
מלכות	דאני / דאינ / אל אדני	Corolla, quæ eſt in Jeſod.

Huc etiam refertur nomen סנדלפון Princeps facierum; qui dicitur Rota una in terra.

Figura (R.) repræſentat decem circulos cœleſtes, quibus

bus præeſt Angelus quidam, cui nomen הדרגיאל, qui circundat omnes decem Sphæras. Dividuntur autem ſecundùm Sephiroth, & refertur

Ad Kether, Mundus Intelligentiæ, Sphæra prima, quæ dat facultatem omnibus ſtellis & circulis.

Ad Chochmah, Sphæra motus diurni.

Ad Binah, Sphæra octava ſtellarum fixarum, & duodecim ſignorum cœleſtium, cum quibus combinantur duodecim menſes.

Ad Gedulah, Saturnus.

Ad Gebhurah, Jupiter.

Ad Tiphereth, Mars.

Ad Nezach, Sol.

Ad Hod, Venus.

Ad Jeſod, Mercurius.

Ad Malchuth Luna, & in medio locatur Terra.

Figura (S.) repræſentantur Septem cœli: nempe

1. Cœlum primum & ſummum ערבות, quod applicatur ad Cheſed; ubi dicuntur reperiri Theſauri benedictionum & largitionum, & gratiæ, omniumque bonorum, quæ in Mundo.

2. מכון, quod refertur ad Gebhurah, ubi Theſauri nivis & pluviarum, benedictionis, & Theſauri ſpiritus vitæ.

3. מעון refertur ad Tiphereth, in quo locantur Angeli, cantantes coram Deo benedicto.

4. זבול refertur ad Nezach, in quo eſt altare ſupernum, & Michaël Sacerdos Magnus ſacrificat animas juſtorum ſuper iſto altari.

5. שחקים, refertur ad Hod, ubi ſunt molæ, quibus molitur manna pro juſtis, in ſeculum venturum.

6. רקיע, In quo Sol & Luna, & ſtellæ, & planetæ, & omnes decem Sphæræ; & refertur ad Jeſod,

7. וילון, & refertur ad Malchuth,nec alium habet uſum, niſi quod dicatur, intrare veſperi, & prodire manè.

8.Porrò ſequuntur adhuc ש״ץ 390. cœli,juxta numerum שמים, qui omnes ſtatuuntur ſub firmamento,quod וילון dicitur, & circundant octodecim millia mundorum,ſimulque Gehennam & Hortum Eden.

9. Octodecim millia mundorum, in quibus verſatur Schechinah, cum Metatrone, qui eſt princeps ſtans coram facie Dei: Cibatque & nutrit omnes creaturas, quæ in mundo.

10. In medio ſtatuitur terra, infimo loco, quæ dicitur תבל orbis; & ad dextram ejus Gan Eden: ad ſiniſtram autem, Gehenna.

Figura (T.) repræſentat Hortum Eden, ejusque ſeptem manſiones: ubi in circuitu eſt murus Paradiſiacus,& ſequuntur ſeptem palatia; in medio autem arbor Vitæ.

Figura (U) repræſentat Septem manſiones inferni; & quidem circulo primo exhibentur aquæ lachrymantium. Secundo, aquæ creationis. Tertio, aquæ Oceani. Quarto, mare ſalſum. Circulis autem minoribus diſtinguuntur ad dextram Septem Terræ, quæ ſunt 1. ארץ. 2. אדמה. 3. גיא. 4. נשיה. 5. ציה. 6. ארקא. 7. תבל, quæ & חלד. De quibus videatur Sohar,Part. Breſchith fol. 45. col. 179. item, Vajikra fol. 4. col. 14. item Emek Ham-Melech fol. 176. col. 4. & Pardes Tract. 6. cap. 3. Ad ſiniſtram autem ſeptem habitacula infernalia, nempe 1. שאול 2. אבדון 3. טיטהיון Pſ.40,3. 4. באר שחת 5. צלמות 6. שערי מות 7. גיהנם Jer. 7,32.

Figura

Figura (X.) repræſentat quatuor pedes Sedis Corticum, de quibus Jechesk. 1, 4. ſuntque

Nomina Klippoth, ſeu corticum.	Nomina Spirituum.	Nomina Regnorum.	Nomina Sephirarum.
1. רוח סערה ventus Turbinis	חמור Aſinus; quò pertinet רהב	אדום Edomiticum	Malchuth
2. ענן גדול nubes magna	שור bos: quò pertinet סמאל	מדי Medorum.	Nezach, Hod, Jeſod
3. אש המתלקחת ignis vorticoſus.	מחלת	יון Græcorum.	Gedulah, Gebhurah, Tiphereth.
4. נוגה לו סביב ſplendor ipſi undique.	לילית	בבל Babylonicum.	Kether, Chochmah Binah.

In medio horum omnium eſt quaſi חשמל, flammæ intimæ in medio ignis.

Figura (Y.) repræſentantur Klippoth cum 12. principibus ipſorum, qui præfecti ſunt duodecim menſibus anni.

Nomina Principum ſunt ſequentia:

1. בעירירון; qui ita dicitur, vel, quia ſit רביעי quartus, vel à quarto proveniens: nam Samael, à quo duodecim hæ δυνάμεις proveniunt, eſt quartus inter naturas perditrices; quia ipſo priores ſunt קמטיאל & בליאל, & עתיאל: vel ex loco Pſ. 92, 7. 2. ארימירון; cujus colores ſunt quaſi דם ſanguis aquis mixtus. 3. צללדמירון; cujus colores ſunt, quaſi ſanguis צלול limpidus. 4. שיחרירון, cujus colores planè ſunt nigri. 5. שלהבירון; cujus colores ſunt inſtar flammæ ignis. 6. צפרירון; cujus colores ſunt inſtar terræ. 7. עבירירון; cujus colores ſunt

Digitized by Google

ad inſtar nubium. 8. נחשתירין; cujus colores ſunt ad inſtar cupri. 9. נחשירין; colores ejus ſunt quaſi ſerpentum. 10. דגרגירין; cujus colores ſunt ad inſtar piſcium magnorum. 11. כהימירין; cujus exercitus & colores omnes; ſunt ad inſtar brutorum & iſte præeſt mille ducibus fortibus, qui degunt in montibus; qui ſinguli iterum præſunt mille aliis Pſ. 50, 10. 12. נשימירין; cujus formæ ſunt inſtar mulierum malignarum. Itemque aliquando vocatur חתולירין; quia cum ſuis aliquando apparet in forma catorum magnorum. In medio hujus circuli locantur סמאל & אשמראי, & ad angulum hujus quadrati Euro-meridionalem locatur homo, & ſerpens, & Lilith ſenior uxor Samaëlis. Ad angulum Euro-Septentrionalem bos & Aſinus, & Aggereth, filia Machalath; & ad angulum Zephyro-Septentrionalem Scorpio: & à אסימון innominatus & נעמה. Ad angulum autem Zephyro-meridionalem, Leo & equus, & Lilith junior, Uxor Aſmodæi.

Figurâ (Z.) repræſentantur decem Sephiroth lateris adverſi, quæ ſunt ſeptem palatia alterius generis; & decem iſtæ Sephiræ locum habent à tergo Sanctitatis Mundi Aſiah. Samaël autem impius circundat totam decadem Sephirothicam horum corticum, qui ſunt undecim; ad ſimilitudinem undecim ſpecierum ſuffimenti, & ad ſimilitudinem undecim maledictionum montis Ebal; & ad ſimilitudinem Mannæ, & decem ipſius diverſitatum, & undecim Ducum Edomiticorum, juxta vocem אי, Deut. 32, 37. & juxta undecim dies à Choreb Deut. 1, 2. & ad ſimilitudinem undecim aulæorum. Et juxta vocem והאחשדרפנים Eſth. 9, 3. quæ habet undecim literas.

Palatium autem primum continet Sephiras 1. Kether, ubi כתריאל, quod nomen alludit ad Textum Pſ. 37, 34. Ab aliis huc refertur תאומיאל vel תומיאל: item קמטיאל. 2. Chochmah; quò referuntur duces Eſau, & nomen iſtius corticis eſt עוגיאל. Et quidem ſcribunt געאל vel עגאל. Et in Tikkunim hæc Sephirah vocatur ארם בליעל; alii autem ſcribunt בלי אל

quód

quod Deum neget. 3. Binah; cujus cortex vocatur סתריאל vel הרסיאל: in Tikkunim autem vocatur שעריאל ab Eſau piloſo: alii eundem vocant עיתיאל: quidam autem putant tres iſtas ſpecies Impuritatum non dari, ſed cortices tantùm eſſe ſeptem; quod tamen non approbatur.

Palatium ſecundum continet Cheſed, cujus cortex vocatur געשכלה: in Tikkunim autem vocatur עוזאל, item חוריאל: Pſ. 80, 14. & alii huc referunt סמאל, item אגגיאל, ex Exodi 15, 1.

Palatium tertium eſt Gebhurah, cujus cortex vocatur גולהב. Ab aliis vocatur זעפיאל; & in Tikkunim vocatur אנגיאל. Alii huc referunt עוזיאל, item שעריאל.

Palatium quartum continet Tiphereth, cujus cortex vocatur תגרינון item זעמיאל, & in Tikkunim vocatur עוגיאל, ab Og Rege Baſan.

Palatium quintum continet Nezach, cujus cortex eſt ערב זרק item קצפיאל; ab aliis huc refertur תאומיאל, alludendo ad vocem תהומות Exod. 15, 5.

Palatium ſextum continet Hod, cujus cortex eſt סמאל: In Tikkunim autem huc refertur תומיאל, Ex Pſ. 9, 7.

Palatium ſeptimum continet primò Jeſod, cujus cortex vocatur גמליאל: item נחשיאל: item עבריאל. Et in Tikkunim huc locatur סמאל præputiatus. Huc ab aliis refertur draco cæcus. Secundò Malchuth, cujus cortex eſt לילית impia. Et in Sohar Sect. Achare moth cortex decimus vocatur דורש אל המתים Vide plura in Pardes Tr. 25. c. 4. Sed nomen נחש ſerpens eundem habet numerum cum משיח, qui cortices eradicabit è mundo Jeſch. 25, 8.

F I N I S.

SOLI DEO GLORIA
per CHRISTUM.

Digitized by Google

Unterricht für die Buchbinder.

Bindet Figura 1. gegen pag. 195. Figur. 2. gegen pag. 198. Figur. 3. gegen pag. 201. Figur. 4. gegen pag. 207. Fig. 5. gegen p. 212. Figur. 6. gegen p. 216. Figur. 7. gegen p. 221. Figur. 8. gegen p. 224. Figur. 9. gegen p. 227. Figur. 10. gegen p. 230. Figur. 11. gegen p. 231. Fig. 12. gegen p. 233. Figur. 13. gegen p. 235. Figur. 14. gegen p. 240. Figur. 16. gegen p. 243.

Digitized by Google